DOC 54 **3127/001**

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

28 mei 2018

WETSONTWERP

houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

28 mai 2018

PROJET DE LOI

portant des dispositions diverses Intérieur

INHOUD

	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	10
Voorontwerp	42
Impactanalyse	75
Advies van de Raad van State	89
Wetsontwerp	119
Coordinatie van de artikelen	144
Advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levensfeer	502

SOMMAIRE

	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs	10
Avant-projet	42
Analyse d'impact	82
Avis du Conseil d'État	89
Projet de loi	119
Coordination des articles	294
Avis de la Commission de la protection de la vie privée	530

De regering heeft dit wetsontwerp op 28 mei 2018 ingediend.	*Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 28 mai 2018.*
De "goedkeuring tot drukken" werd op 7 juni 2018 door de Kamer ontvangen.	*Le "bon à tirer" a été reçu à la Chambre le 7 juin 2018.*

N-VA	:	*Nieuw-Vlaamse Alliantie*
PS	:	*Parti Socialiste*
MR	:	*Mouvement Réformateur*
CD&V	:	*Christen-Democratisch en Vlaams*
Open Vld	:	*Open Vlaamse liberalen en democraten*
sp.a	:	*socialistische partij anders*
Ecolo-Groen	:	*Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen*
cdH	:	*centre démocrate Humaniste*
VB	:	*Vlaams Belang*
PTB-GO!	:	*Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture*
DéFI	:	*Démocrate Fédéraliste Indépendant*
PP	:	*Parti Populaire*
Vuye&Wouters	:	*Vuye&Wouters*

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:		*Abréviations dans la numérotation des publications:*	
DOC 54 0000/000:	*Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer*	*DOC 54 0000/000:*	*Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif*
QRVA:	*Schriftelijke Vragen en Antwoorden*	*QRVA:*	*Questions et Réponses écrites*
CRIV:	*Voorlopige versie van het Integraal Verslag*	*CRIV:*	*Version Provisoire du Compte Rendu intégral*
CRABV:	*Beknopt Verslag*	*CRABV:*	*Compte Rendu Analytique*
CRIV:	*Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)*	*CRIV:*	*Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)*
PLEN:	*Plenum*	*PLEN:*	*Séance plénière*
COM:	*Commissievergadering*	*COM:*	*Réunion de commission*
MOT:	*Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)*	*MOT:*	*Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

A) Preventie en Veiligheid

De wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties en de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119bis van de nieuwe gemeentewet

Er wordt geen onderscheid meer gemaakt in de termijn voor overzending van het proces-verbaal naargelang er sprake is van heterdaad en wordt een materiele vergissing rechtgezet zodat minderjarige overtreders steeds het recht hebben om gehoord te worden in de administratieve procedure die kan leiden tot de oplegging van een gemeentelijke administratieve sanctie.

De tweejaarlijkse rapportageverplichting met betrekking tot de toepassing van de GAS-wet wordt vervangen door een vijfjaarlijkse verplichting gelet op de grote administratieve last voor de FOD en de gemeenten. Bovendien kan men evoluties in GAS-beleid beter opmerken en evalueren op een periode van vijf jaar dan een periode van twee jaar.

Gemeenschapswacht-vaststellers die buiten de categorie als bedoeld in artikel 21, § 1, 1° van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties vallen, worden bevoegd om de gemengde inbreuken stilstaan en parkeren vast te stellen. Deze gemeenschapswacht-vaststellers zijn actueel enkel bevoegd voor de vaststelling van de zuiver administratieve inbreuken maar niet voor de vaststelling van de gemengde inbreuken. Zo kunnen zij vandaag de dag al de gedepenaliseerde parkeerovertredingen vaststellen aangezien dit administratieve inbreuken zijn. Ze kunnen echter niet overgaan tot de vaststelling van de gemengde inbreuken stilstaan en parkeren zodat soms dubbele patrouilles met andere gemeenschapswacht-vaststellers en/of politieambtenaren op pad moeten gestuurd worden om beide soorten inbreuken vast te stellen op het terrein (overtredingen betreffende de verkeersborden C3 en F103).

RÉSUMÉ

A) Prévention et Sécurité

La loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales et la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l'article 119bis de la nouvelle loi communale

Aucune distinction n'est plus faite dans le délai de transmission du procès-verbal selon qu'il s'agisse d'un cas de flagrant délit et une erreur matérielle est corrigée afin que des contrevenants mineurs aient toujours le droit d'être entendus dans la procédure administrative susceptible de faire l'objet de sanctions administratives communales.

Il est en outre proposé de remplacer l'obligation de faire rapport tous les deux ans en ce qui concerne l'application de la loi SAC par une obligation de faire rapport tous les cinq ans compte tenu de la grande charge administrative pour le SPF et les communes. Les évolutions dans la politique SAC peuvent en outre être mieux observées et évaluées sur une période de cinq ans que sur une période de deux ans.

Les gardiens de la paix-constatateurs sont compétents pour constater les infractions mixtes relatives à l'arrêt et au stationnement. Les gardiens de la paix-constatateurs ne sont actuellement compétents que pour constater des infractions purement administratives mais pas pour constater des infractions mixtes. C'est ainsi que les gardiens de la paix-constatateurs peuvent actuellement déjà constater des infractions de stationnement dépénalisées étant donné qu'il s'agit d'infractions administratives. Ils ne peuvent toutefois pas procéder au constat d'infractions mixtes relatives à l'arrêt et au stationnement, ce qui fait qu'il faut parfois organiser des patrouilles doubles, composées de gardiens de la paix-constatateurs et de fonctionnaires de police, pour constater les deux types d'infractions sur le terrain (infractions aux signaux C3 et F103).

Gezien dit over een preventie- en handhavingsberoep gaat, worden extra moraliteitsvereisten toegevoegd aan het functieprofiel van een gemeenschapswacht(-vaststeller), wordt er een psychotechnisch onderzoek mogelijk gemaakt en zal de korpschef bij aanwerving eerst een advies aan de burgemeester moeten geven. Het psychotechnisch onderzoek is bedoeld om na te gaan of kandidaten op een beheerste manier kunnen omgaan met stressvolle situaties zoals geconfronteerd worden met zeer mondige of zelfs agressieve burgers.

B) Civiele Veiligheid

De wijzigingen inzake de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Sommige wijzigingen komen tegemoet aan vragen om het werk van de hulpverleningszones op bepaalde vlakken te vergemakkelijken:

— de gemeenteraden toelaten om de maatregelen van het meerjarenbeleidsplan te laten herkwalificeren, wat tot gevolg heeft dat deze maatregelen voor goedkeuring voorgelegd moeten worden aan de betrokken gemeenteraden (art. 23).

— een hiaat wegwerken inzake de vereiste minimale termijn om een vergadering van de raad vast te leggen wanneer de eerste vergadering niet kon doorgaan bij gebrek aan het vereiste quorum (art. 36).

— schrapping van de verplichting van affichage of het online plaatsen van de zonale documenten in de gemeenten die de zone vormen, want de zone heeft geen controle over deze affichage of dit online plaatsen (art. 39 en 124).

— vereenvoudiging van de delegatieregels inzake overheidsopdrachten (art. 85).

— mogelijkheid om de ondertekeningsbevoegdheid van de andere documenten dan de briefwisseling van de zone, namelijk diverse formulieren en attesten, te delegeren (art. 112).

— de bevordering van de personeelsleden begunstigen, door het personeelslid dat bevorderd wordt, toe te laten om de verlofregeling te behouden die op hem/haar van toepassing was op 31/12/2014.

Étant donné qu'il s'agit en l'occurrence d'un métier axé sur la prévention et sur le maintien de l'ordre, des exigences de moralité ont été ajoutées au profil de fonction d'un gardien de la paix(-constatateur), un examen psychotechnique sera possible et le chef de corps devra, en cas de recrutement, d'abord donner un avis au bourgmestre.

B) Sécurité civile

Les modifications à la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile

Certaines modifications répondent à des demandes visant à faciliter le travail des zones de secours à certains niveaux:

— autoriser les conseils communaux à requalifier les mesures du programme pluriannuel de politique générale, ce qui a pour conséquence que ces mesures doivent être soumises à l'approbation des conseils communaux concernés (art. 23).

— combler une lacune en ce qui concerne le délai minimal requis dans lequel le conseil peut se réunir à nouveau lorsque la première réunion n'a pu se tenir faute de quorum (art. 36).

— suppression de l'obligation d'affichage ou de mise en ligne des documents zonaux dans les communes qui constituent la zone étant donné que la zone n'a aucun contrôle sur cet affichage ou cette mise en ligne (articles 39 et 124).

— simplification des règles de délégation en matière de marchés publics (article 85).

— possibilité de déléguer la compétence de signature des documents autres que le courrier de la zone, à savoir divers formulaires et attestations (article 112).

— favoriser la promotion des membres du personnel en permettant au membre qui bénéficie d'une promotion, de conserver le régime de congé qui lui était applicable au 31.12 2014.

Sommige wijzigingen bleken nodig om in de wet van 15 mei 2007 de wettelijke basis te creëren die toelaat om de coherentie te verzekeren van de verschillende regels die van toepassing zijn op de hulpverleningszones. Het komt erop aan:

— om in de wet de verplichting vast te leggen voor elke gemeente om op haar grondgebied te beschikken over voldoende waterblusmiddelen, na een studie over de verdeling van de bevoegdheden van de verschillende overheden inzake het bluswater (art. 7/1 en art. 8, 5°);

— om de verplichting te voorzien voor de zones om elk jaar een activiteitenrapport op te stellen dat de geplande communicatie van statistieken mogelijk maakt (art. 23/1);

— om de coherentie te verzekeren van de stemwijze wanneer de raad een reeks opdrachten delegeert aan het college (art. 61);

— om de gouverneur te vragen om een nieuwe beslissing te nemen wanneer zijn/haar beslissing tot vastlegging van de verdeelsleutel van de gemeentelijke dotaties nietig verklaard wordt (art. 68, § 3);

— om de naleving door de zones van de wet van 19 april 2014 betreffende de arbeidstijd van de brandweerlieden te verzekeren (art. 126, § 1);

— om de uitvoering van alcohol- en drugstests op de werkplek mogelijk te maken voor het operationeel personeel van de Civiele Bescherming;

— om de normen vast te leggen waaraan de uitrusting van het operationeel personeel van de Civiele Bescherming moet voldoen (art. 158);

— om de toekenning van subsidies aan de opleidingscentra mogelijk te maken voor de organisatie van de proeven van het federaal geschiktheidsattest en de bevorderingsproeven, voorzien door het koninklijk besluit van 19 april 2014 tot bepaling van het administratief statuut van het operationeel personeel van de hulpverleningszones, en om opleidingsraden op te richten die belast zijn met het bepalen en uitvoeren van het opleidingsbeleid naar aanleiding

Certaines modifications se sont avérées nécessaires pour créer dans la loi du 15 mai 2007 la base légale permettant d'assurer la cohérence des différentes règles applicables aux zones de secours. Il s'agit des modifications suivantes:

— pour fixer dans la loi l'obligation pour chaque commune de disposer sur son territoire de ressources suffisantes en eau d'extinction, au terme d'une étude sur la répartition des compétences des différentes autorités en ce qui concerne l'eau d'extinction (art. 7/1 et art. 8, 5°).

— pour prévoir l'obligation pour les zones d'établir chaque année un rapport d'activités permettant la communication planifiée de statistiques (art. 23/1).

— afin d'assurer la cohérence du mode de vote lorsque le conseil délégué une série de missions au collège (art. 61).

— afin de demander au gouverneur de prendre une nouvelle décision lorsque sa décision de fixation de la clé de répartition des dotations communales, est annulée (art. 68, § 3).

— pour assurer le respect, par les zones, de la loi du 19 avril 2014 sur le temps de travail des pompiers (article 126, § 1er);

— afin de permettre l'exécution de tests d'alcoolémie et de drogue sur le lieu de travail pour le personnel opérationnel de la Protection civile;

— afin de fixer les normes auxquelles l'équipement du personnel opérationnel de la Protection civile doit répondre (article 158);

— afin de permettre l'octroi de subsides aux centres de formation pour l'organisation des épreuves du certificat d'aptitude fédéral et les épreuves de promotion, prévues par l'arrêté royal du 19 avril 2014 relatif au statut administratif du personnel opérationnel des zones de secours, et de créer des conseils de formation chargés de définir et de mettre en œuvre la politique de formation suite à l'approbation de l'arrêté royal du 18 novembre 2015 relatif à

van de goedkeuring van het koninklijk besluit van 18 november 2015 betreffende de opleiding van de leden van de openbare hulpdiensten (art. 175/1);

— om ten laste van de dader, de mededader en de medeplichtige van brandstichting de kosten te recupereren die verbonden zijn aan een interventie voor een dergelijke brand (art. 178).

— wijziging van artikel 17, § 1 van de wet geeft gevolg aan de afsluiting van het samenwerkingsakkoord met de DBDMH van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De bepalingen inzake de opmaak van een meerjarenbeleidsplan en inzake de algemene inspectie van de diensten van de civiele veiligheid worden van toepassing gemaakt op de DBDMH.

Bepalingen inzake de hernieuwing van het mandaat van zonecommandant worden gewijzigd: de automatische hernieuwing van het mandaat is beperkt tot een mandaat en de globale evaluatie na het mandaat van 6 jaar vindt plaats ongeacht of men vertrekt vanuit de veronderstelling van de hernieuwing van het mandaat of niet.

Omdat de co-existentie van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming en de wet van 15 mei 2007 tot verwarring leidt, voorziet artikel 27 van het ontwerp de opheffing van de wet van 31 december 1963, uitgezonderd de bepalingen van deze wet die de nodige tijd van kracht moeten blijven om vervangen te worden in het kader van de huidige reglementering, hetzij om de uitwerking van de wet van 31 december 1963 op te heffen.

Andere wijzigingen voeren het regeerakkoord uit dat het volgende voorziet: "De regering zal maatregelen treffen, zodat de vrijwilligers vertegenwoordigd worden binnen de overlegorganen en ook na de brandweerhervorming een belangrijke plaats blijven innemen binnen de brandweer.". Daartoe voorziet het wetsontwerp dat elke zone die vrijwillige brandweerlieden telt, een bureau van vrijwilligers moet organiseren dat belast is met het bevorderen van de aanwerving en de vrijwillige brandsweerlieden moet fideliseren (art. 11 tot 15 van het ontwerp, die een afdeling V en de artikelen 66/1 tot 66/4 in de wet invoegen).

la formation des membres des services publics de secours (article 175/1);

— afin de récupérer les frais liés à une intervention suite à un incendie volontaire, à charge de l'auteur, du co-auteur et du complice de cet incendie (article 178).

— Article modifiant l'article 17, § 1er de la loi, donne suite à la conclusion d'un accord de coopération avec le SIAMU de la Région de Bruxelles-Capitale. Les dispositions relative à l'établissement d'un programme pluriannuel de politique générale et à l'inspection générale des services de la sécurité civile, sont rendues applicables au SIAMU.

Les dispositions relative au renouvellement du mandat du commandant de zone sont modifiées: le renouvellement automatique du mandat est limité à un mandat et l'évaluation globale a lieu au terme du mandat de 6 ans, que l'on soit dans une hypothèse de renouvellement de mandat ou non.

Étant donné que la coexistence de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile et de la loi du 15 mai 2007 prête à confusion, l'article 27 du projet prévoit l'abrogation de la loi du 31 décembre 1963, à l'exception des dispositions de cette loi qui doivent rester en vigueur le temps nécessaire soit pour être remplacées dans le cadre de la réglementation actuelle, soit pour clôturer les effets de la loi du 31 décembre 1963.

D'autres modifications exécutent l'Accord de gouvernement qui prévoit ce qui suit: "Le gouvernement prendra des mesures visant à garantir la représentation des volontaires au sein des organes de concertation et afin qu'ils conservent une place importante au sein des services d'incendie, même après la réforme de ces services.". À cette fin, le projet de loi prévoit que chaque zone composée de pompiers volontaires, doit organiser un bureau des volontaires chargé de promouvoir le recrutement et de fidéliser les pompiers volontaires (art. 11 à 15 du projet insérant une section V et les articles 66/1 à 66/4 dans la loi).

Twee wijzigingen betreffen de overdracht van het personeel van de brandweerdienst van de SHAPE naar de hulpverleningszone Hainaut-Centre.

— De wijziging van artikel 209 is technisch: dezelfde regel inzake de continuïteit van de geldelijke rechten als voor de rest van het overgedragen personeel krachtens deze wet van toepassing maken op het personeel van de SHAPE dat overgedragen wordt naar de hulpverleningszone Hainaut-Centre.

— Naar aanleiding van de lopende besprekingen met de SHAPE en de zone Hainaut-Centre, wordt artikel 219/2 van de wet gewijzigd om de huidige grens van de dotatie tot 5 jaar te schrappen, om te preciseren dat de loonlast van de brandweerlieden die vereist zijn zodat de zone haar opdrachten op het grondgebied van de SHAPE kan uitvoeren, ten laste genomen zal worden door de dotatie en om de tenlasteneming door de dotatie van de beheerskosten van de opdrachten (onderhoud gebouw, materieel, persoonlijke beschermingsmiddelen, verzekeringen, opleiding, radioabonnement, ...) toe te voegen.

C) Crisiscentrum

Wijziging van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen financiën:

— verduidelijkt wat moet begrepen worden onder "Europese kritieke infrastructuur" Deze aanduiding heeft immers twee soorten infrastructuren op het oog. Infrastructuren die zich op het Belgisch grondgebied bevinden en waarvan de storing of vernietiging een weerslag zou hebben op minstens twee lidstaten van de Europese Unie alsook infrastructuren die zich niet op het Belgisch grondgebied bevinden, maar in een andere lidstaat van de Europese Unie, en waarvan dit soort situaties ook een weerslag zou kunnen hebben op België.

— precisering dat punten van federaal of lokaal belang zijn precies omdat er beschermingsmaatregelen ten aanzien van deze punten genomen worden

— Voorzien dat elke sectorale overheid voorafgaandelijk systematisch de ADCC uitnodigt zoals dat in de praktijk gebeurt. Als zij het nuttig achten, r

Deux modifications concernent le transfert du personnel du service d'incendie du SHAPE vers la zone de secours Hainaut-Centre.

— La modification de l'article 209 est d'ordre technique: rendre applicable au personnel du SHAPE transféré à la zone de secours Hainaut-Centre, la même règle de continuité en matière de droits pécuniaires que pour le reste du personnel transféré en vertu de ladite loi.

— Suite aux discussions qui sont en cours avec le SHAPE et la zone Hainaut-Centre, l'article 219/2 de la loi est modifié afin de supprimer la limite actuelle de la dotation à 5 ans, de préciser que la charge salariale des pompiers requis pour que la zone assure ses missions sur le territoire du SHAPE, sera prise en charge par la dotation et d'ajouter la prise en charge par la dotation des frais de gestion des missions (entretien bâtiment, matériel, équipement de protection individuelle, assurances, formation, abonnement radio, ...).

C) Centre de Crise

Modification de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, modifiée par la loi du 25 avril 2014 portant dispositions diverses finances:

— Un article complète ce qu'il y a lieu d'entendre par "infrastructure critique européenne". Cette désignation vise en effet deux types d'infrastructures: des infrastructures qui se situent sur le territoire belge et dont l'impact en cas de dysfonctionnement ou de destruction se ressentirait sur au moins deux états membres de l'Union européenne ainsi que des infrastructures qui ne se situent pas sur le territoire belge mais dans un autre état membre de l'Union européenne et dont l'impact, dans ce type de situations, pourrait également affecter la Belgique.

— Disposition stipulant que certains points sont précisément d'intérêt fédéral ou local parce que des mesures de protection sont prises à leur égard.

— Il est prévu que chaque autorité sectorielle invite au préalable de manière systématique, conformément à ce qui se fait dans la pratique, la DGCC. Si elles

raadplegen zij de exploitanten of vertegenwoordigers van potentiële kritieke infrastructuren van hun sector teneinde de in de artikelen 6 en 7 van de wet bedoelde verschillende stappen van het identificatieproces van de kritieke infrastructuren voor te bereiden (opstellen van de identificatiecriteria en opstellen van de volledige lijst). Wanneer kritieke infrastructuren onder de bevoegdheid van de Gewesten vallen, dienen de sectorale overheden deze gewesten te raadplegen met hetzelfde doel.

— betere specificering van de in de praktijk vastgestelde verschillende stappen van het proces van identificatie van de potentiële kritieke infrastructuren.

— Artikel 8 van de wet op de kritieke infrastructuren wordt vervangen en aangevuld met twee nieuwe leden die een verplichting bevatten om de bevoegde overheden op de hoogte te brengen van de aanduiding van een kritieke infrastructuur.

— De termijn van de strategische analyse van het OCAD wordt verkort van 1 jaar naar 9 maanden. Deze strategische analyse stelt de exploitant in staat om zijn eigen risicoanalyse uit te werken en de nuttige gegevens daarin op te nemen, voor zover hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden om deze analyse te mogen ontvangen.

Wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

— De nummering van de inbreuken in artikel 8, § 1, 1° van voormelde wet aanpassen om deze in overeenstemming te brengen met de nieuwe nummering van het Wetboek van Strafvordering ten gevolge van de BOM-wet van 25 december 2016;

In artikel 8, § 1, 1° en 5° van voormelde wet een aantal inbreuken bijkomend opnemen teneinde een volledigere en meer nauwkeurige omzetting van de PNR Richtlijn te verzekeren;

— Een aantal kleine technische wijzigingen door te voeren;

— Een duidelijkere beschrijving te geven van de inhoud van de protocolakkoorden tussen de leidend ambtenaar en de bevoegde diensten;

l'estiment utile, elles consultent les exploitants ou représentants d'infrastructures critiques potentielles de leur secteur afin de préparer les différentes étapes du processus d'identification des infrastructures critiques visées aux articles 6 et 7 (établissement des critères d'identification et élaboration de la liste complète). Lorsque des infrastructures critiques relèvent de la compétence de gestion des Régions, il appartient aux autorités sectorielles de consulter ces dernières à cette même fin.

— Le texte précise mieux les différentes étapes constatées dans la pratique dans le processus d'identification des infrastructures critiques potentielles.

— L'article 8 de la loi sur les infrastructures critiques est modifié et complété par deux nouveaux alinéas qui contiennent une obligation d'avertir les autorités compétentes de la désignation d'une infrastructure critique.

— Le délai dans lequel l'OCAM doit réaliser son analyse stratégique est ramené d'un an à neuf mois. Cette analyse stratégique permet à l'exploitant d'élaborer sa propre analyse des risques en y intégrant les données utiles, pour autant qu'il remplisse les conditions légales lui permettant de recevoir ladite analyse.

Modification de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers.

— Adapter la numérotation des infractions à l'article 8, § 1er, 1°, de la loi précitée en vue d'une mise en concordance avec la nouvelle numérotation du Code d'instruction criminelle suite à la loi du 25 décembre 2016 sur les méthodes particulières de recherche;

— Reprendre à l'article 8, § 1er, 1° et 5° de la loi précitée, certaines infractions afin d'assurer une transposition plus complète et plus précise de la directive PNR;

— Apporter quelques petites modifications techniques;

— Donner une description plus claire du contenu des protocoles d'accord entre le fonctionnaire dirigeant et les services compétents;

— Met het oog op de volledigere en meer nauwkeurige omzetting van de PNR Richtlijn, de mogelijkheid toe te voegen voor de Belgische bevoegde diensten en de diensten van de andere lidstaten om onder welbepaalde voorwaarden rechtstreeks passagiersgegevens bij de PIE van een andere lidstaat op te vragen.

— En vue de la transposition plus exhaustive et plus précise de la directive PNR, ajouter la possibilité pour les services compétents belges et les services des autres états membres de demander, sous certaines conditions, directement des données de passagers à l'UIP d'un autre état membre.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Dit wetsontwerp strekt ertoe verschillende wijzigingen aan te brengen in de sectoren die onder de bevoegdheid van “Binnenlandse Zaken” vallen. Het wetsontwerp van wet houdende diverse bepalingen bevat verschillende hoofdstukken betreffende de materies civiele veiligheid, veiligheid en preventie, crisiscentrum en begroting en beheerscontrole.

De Raad van State heeft zijn advies over het voorontwerp van wet uitgebracht op 12 februari 2018 (62.767/2-4).

1. **Civiele veiligheid**

1.1. Wijzigingen van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Op 15 mei 2007 werd de wet betreffende de civiele veiligheid bekrachtigd. Het merendeel van de hulpverleningszones is ontstaan op 1 januari 2015.

In het kader van deze overgang naar hulpverleningszone, zijn enkele wijzigingen van de wet noodzakelijk gebleken om het goede verloop van de uitvoering van de wet te verzekeren.

1.2. Wijziging van de wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten

ASTRID is het radio- communicatienetwerk voor alle hulp- en veiligheidsdiensten van ons land.

De communicatie moet logischerwijze zo optimaal mogelijk zijn.

De openbare hulpdiensten moeten kunnen communiceren in gebouwen om bijvoorbeeld de uitbreiding van een brand te kunnen bestrijden of om de reddingsoperaties te vergemakkelijken, en dit in alle veiligheid voor hun personeel.

De ASTRID-radiodekking is in bepaalde gebouwen soms ontoereikend. De wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten voorziet dan ook dat aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning van nieuwe grote bouw- en infrastructuurwerken waarvan de radiodekking niet

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le présent projet de loi vise à apporter diverses modifications dans des secteurs relevant des attributions “Intérieur”. En effet, le projet de loi portant dispositions diverses comprend différents chapitres concernant les matières relatives à la sécurité civile, à la sécurité et prévention, au centre de crise et au budget et contrôle de la gestion.

Le Conseil d’État a émis son avis sur l’avant-projet de loi le 12 février 2018 (62.767/2-4).

1. **Sécurité civile**

1. 1. Modifications de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile

La loi relative à la sécurité civile a été sanctionnée le 15 mai 2007. La très grande majorité des zones de secours ont vu le jour le 1er janvier 2015.

Dans le cadre de ce passage en zone de secours, quelques modifications à la loi sont apparues nécessaires afin d’assurer le bon déroulement de l’exécution de la loi.

1.2. Modification de la loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité

ASTRID est le réseau de radiocommunication pour tous les services de secours et de sécurité de notre pays.

La communication doit être en toute logique aussi optimale que possible.

Les services publics de secours doivent pouvoir communiquer dans les bâtiments pour pouvoir, par exemple, lutter contre la propagation d’un incendie ou pour faciliter les opérations de sauvetage, et ce en toute sécurité pour leur personnel.

La couverture radioélectrique ASTRID est parfois insuffisante dans certains bâtiments. La loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité prévoit dès lors que les demandes de permis d’urbanisme des nouvelles grandes constructions et infrastructures dont la couverture radioélectrique

verzekerd wordt door het beheerscontract tussen de Staat en de NV ASTRID, voorgelegd moeten worden aan de ASTRID-Veiligheidscommissie.

De ASTRID-veiligheidscommissie moet, voor elk dossier betreffende een nieuw groot bouw- of infrastructuurwerk, beslissen over de noodzaak van een ASTRID-indoorradiodekking.

2. **Veiligheid en Preventie**

2.1. en 2.2. Wijzigingen van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties en tot wijziging van de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119*bis* van de nieuwe gemeentewet

De wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties (hierna genoemd GAS-wet) is nu reeds sedert 3 jaar van kracht. De toepassing op het terrein heeft daarbij een beperkt aantal onvolkomenheden aan het licht gebracht die een rechtzetting noodzakelijk maken. Bovendien werd intussen ook een eerste "GAS-verslag" opgesteld in toepassing van artikel 52 van de GAS-wet. Op basis van de in dit verslag geformuleerde opmerkingen is eveneens gebleken dat een aantal wijzigingen aan de GAS-wet nodig zijn. Het gaat daarbij niet om ingrijpende veranderingen maar eerder kleine ingrepen die de toepassing van de gemeentelijke administratieve sancties in de dagdagelijkse praktijk op het terrein wel zullen vergemakkelijken.

De voorliggende wijziging van de wet op de gemeentelijke administratieve sancties gaat gepaard met een wijziging van de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119*bis* van de nieuwe gemeentewet. Beide wetten hebben immers raakvlakken. Vooreerst wordt de bevoegdheid van de gemeenschapswacht-vaststellers uitgebreid zodat ook zij bevoegd worden voor de vaststelling van de gemengde inbreuken stilstaan en parkeren die met een gemeentelijke administratieve sanctie kunnen gesanctioneerd worden. Daarnaast wordt de diplomavereiste waaraan de gemeenschapswacht-vaststellers dienen te voldoen, aangepast om deze in overeenstemming te brengen met de wijziging die momenteel ook wordt aangebracht aan het Koninklijk besluit van 21 december 2013 tot vaststelling van de minimumvoorwaarden inzake selectie, aanwerving, opleiding en bevoegdheid van de ambtenaren en personeelsleden die bevoegd zijn tot vaststelling van de inbreuken die aanleiding kunnen geven tot de oplegging van een gemeentelijke administratieve sanctie.

n'est pas assurée par le contrat de gestion entre l'État et la S.A. ASTRID doivent être soumises à la Commission de sécurité ASTRID.

La Commission de sécurité ASTRID doit, pour chaque dossier relatif à une nouvelle grande construction ou infrastructure, décider de la nécessité d'une couverture radio indoor ASTRID.

2. **Sécurité et Prévention**

2.1. et 2.2. Modifications de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales et la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l'article 119*bis* de la nouvelle loi communale

La loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales (dénommée ci-après loi SAC) est à présent en vigueur depuis 3 ans déjà. Son application sur le terrain a mis en lumière un nombre restreint d'imperfections qui nécessitent une rectification. Dans l'intervalle, un premier "rapport SAC" a en outre été dressé, en application de l'article 52 de la loi SAC. Sur la base des remarques formulées dans ce rapport, il s'est également avéré qu'un certain nombre de modifications devaient être apportées à la loi SAC. Il ne s'agit pas de changements radicaux, mais plutôt d'interventions mineures qui faciliteront, sur le terrain, l'application des sanctions administratives communales dans la pratique quotidienne.

La modification présente de la loi sur les sanctions administratives communales est accompagnée par une modification de la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l'article 119*bis* de la nouvelle loi communale. Ces deux lois présentent en effet des points communs. Dans un premier temps, la compétence des gardiens de la paix-constatateurs sera étendue afin de leur permettre de constater également les infractions mixtes relatives à l'arrêt et au stationnement qui peuvent faire l'objet d'une sanction administrative communale. Par ailleurs, l'exigence de diplôme à laquelle les gardiens de la paix-constatateurs sont tenus de satisfaire, sera adaptée pour être mise en concordance avec la modification qui est également apportée actuellement à l'Arrêté royal du 21 décembre 2013 fixant les conditions minimales en matière de sélection, de recrutement, de formation et de compétence des fonctionnaires et membres du personnel compétents pour constater les infractions qui peuvent faire l'objet de sanctions administratives communales.

2.3. Wijzigingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen

3. **Crisiscentrum**

3.1. Wijziging van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen financiën (hierna wet op de kritieke infrastructuren)

3.2. Wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

3.3. Wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens

4. **Begroting en beheerscontrole**

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. **Civiele veiligheid**

1.1. ***Wijzigingen van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid***

Art. 2

De verplichting voor de gemeenten om op hun grondgebied te zorgen voor voldoende bluswater, bestaat al sinds het koninklijk besluit van 8 november 1967 houdende, voor vredestijd organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand.

Een studie uitgevoerd op vraag van de minister van Binnenlandse Zaken over de bevoegdheidsverdeling tussen de verschillende overheden op het vlak van bluswater, bracht aan het licht dat deze verplichting formeel moest worden ingeschreven in de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid. Artikel 7/1 bevestigt en formaliseert dit principe in de reglementering.

Een koninklijk besluit ter uitvoering van § 1 zal de voorwaarden en normen bepalen volgens welke de gemeenten aan deze verplichting moeten voldoen.

De verplichting van de gemeenten om het overzicht van de bluswatervoorraden en de signalisatie ervan te verzekeren, zoals opgenomen in de ministeriële

2.3. Modifications de la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances

3. **Centre de crise**

3.1. Modification de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, modifiée par la loi du 25 avril 2014 portant dispositions diverses finances (ci-après loi sur les infrastructures critiques)

3.2. Modification de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relatives à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire.

3.3. Modification de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers

4. **Budget et Contrôle de la gestion**

COMMENTAIRE DES ARTICLES

1. **Sécurité civile**

1.1. ***Modifications de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile***

Art. 2

L'obligation pour les communes de disposer, chacune sur son territoire, de ressources suffisantes en eau d'extinction, existe depuis l'arrêté royal du 8 novembre 1967 portant, en temps de paix organisation des services communaux et régionaux d'incendie et coordination des secours en cas d'incendie.

Une étude réalisée à la demande du ministre de l'Intérieur sur la répartition des compétences des différentes autorités en ce qui concerne l'eau d'extinction, a révélé que cette obligation devrait être expressément mentionnée dans la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile. L'article 7/1 confirme et formalise ce principe dans la réglementation.

Un arrêté royal d'exécution du § 1er déterminera les conditions et les normes selon lesquelles les communes doivent satisfaire à cette obligation.

L'obligation des communes d'assurer le relevé des ressources en eau d'extinction et la signalisation de celles-ci contenue dans les circulaires ministérielles

omzendbrieven van 14 oktober 1975 betreffende de watervoorraden voor het blussen van branden en van 6 maart 1978 betreffende de watervoorraden voor het blussen van branden, wordt bevestigd in de reglementering.

Ook de verplichting voor de gemeenten om te voorzien in het nazicht en het onderhoud van de bluswatervoorraden bestaat al sinds het Ministerieel rondschrijven van 14 oktober 1975 betreffende de watervoorraden voor het blussen van branden, en wordt nu ook bevestigd in de reglementering.

Een koninklijk besluit zal bepalen welke maatregelen nodig zijn voor het nazicht, de signalisatie en het onderhoud van de bluswatervoorraden.

Op basis van artikel 171 kan de Algemene Inspectie van de diensten van de civiele veiligheid advies geven of suggesties doen aan de gemeenten over maatregelen die de bluswatervoorraden binnen de hulpverleningszone kunnen verbeteren.

Art. 3

De opheffing van artikel 8, 5° vloeit voort uit de invoeging van artikel 7/1 in de wet.

Art. 4

Het derde tot en met het vijfde lid van artikel 12 worden geschrapt naar aanleiding van de lopende hervorming van de Civiele Bescherming. De regering heeft immers beslist om de Civiele Bescherming te reorganiseren. Deze reorganisatie is gebaseerd op een aanpassing van de bestaande verdeling van de opdrachten met de hulpverleningszones, die alle dringende opdrachten zullen uitvoeren, terwijl de Civiele Bescherming zich zal focussen op de gespecialiseerde en/of langdurige opdrachten.

Art. 5

Artikel 17 § 1 somt de bepalingen van de wet op die niet van toepassing zijn op de Brusselse DBDMH. Deze bepaling wordt gewijzigd op twee punten:

— Artikel 23 van de wet betreft het meerjarenbeleidsplan. De bepalingen inzake de vraag om advies van de gemeenteraden en inzake de goedkeuring door hen zijn niet van toepassing op de DBDMH van het Brussels

du 14 octobre 1975 relative aux ressources en eau pour l'extinction des incendies et du 6 mars 1978 – Ressources en eau pour l'extinction des incendies est confirmée dans la réglementation.

L'obligation des communes d'assurer le contrôle et l'entretien des ressources en eau d'extinction existe déjà depuis la circulaire ministérielle du 14 octobre 1975 relative aux ressources en eau pour l'extinction des incendies, et est désormais également confirmée dans la réglementation.

Un arrêté royal fixera les mesures nécessaires pour le contrôle, la signalisation et l'entretien des ressources en eau d'extinction.

Sur la base de l'article 171, l'Inspection générale des services de la sécurité civile peut formuler un avis ou des suggestions aux communes quant aux mesures susceptibles d'améliorer les ressources en eau d'extinction au sein de la zone de secours.

Art. 3

La suppression de l'article 8, 5° résulte de l'insertion de l'article 7/1 dans la loi.

Art. 4

Les alinéas 3 à 5 de l'article 12 sont supprimés suite à la réforme en cours de la protection civile. Le gouvernement a en effet décidé de réorganiser la Protection civile. Cette réorganisation repose sur une adaptation de la répartition existante des missions avec les zones de secours, qui vont exécuter toutes les missions urgentes, la Protection civile se recentrant sur les missions spécialisées et/ou de longue durée.

Art. 5

L'article 17, § 1er liste les dispositions de la loi qui ne s'appliquent pas au SIAMU bruxellois. Cette disposition est modifiée sur 2 points:

— L'article 23 de la loi traite du programme pluriannuel de politique générale. Les dispositions relatives à la demande d'avis des conseils communaux et à l'approbation par ceux-ci ne sont pas d'application au SIAMU

Hoofdstedelijk Gewest. De toepassing van artikel 23 op de DBDMH wordt dus tot artikel 23, § 1 beperkt;

— Naar aanleiding van de afsluiting van een samenwerkingsovereenkomst tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Federale Staat, wordt de algemene inspectie van de diensten van de civiele veiligheid bevoegd voor de DBDMH.

Art. 6

De civiele veiligheid is een federale materie waarvoor de minister van Binnenlandse Zaken bevoegd is. Om de adequate reglementaire maatregelen te nemen, moet deze regelmatig beschikken over bepaalde informatie inzake de organisatie van de hulpverleningszones en hun interventies. Bovendien moet hij, in het kader van de parlementaire controle, ook regelmatig informatie geven aan de leden van de wetgevende kamers. Hiertoe voorziet het nieuwe artikel 23/1 dat de zones elk jaar een activiteitenrapport opstellen, met minstens de informatie die de minister nodig heeft om de adequate maatregelen inzake civiele veiligheid te kunnen nemen.

Art. 7

Artikel 36 wordt gewijzigd om een nieuwe uitzondering betreffende de uitnodigingstermijn van de zoneraad te voorzien.

Art. 8

De zone heeft geen enkele greep op de affichage of het online plaatsen van de zonale documenten in de gemeenten die de zone vormen. Ze heeft geen enkele controle over deze affichage of het online plaatsen, waarvan de duur niet gereglementeerd is. Bovendien is er geen enkele sanctie voorzien wanneer niet geafficheerd of online geplaatst wordt. Er wordt dan ook voorgesteld met als doel een administratieve vereenvoudiging om deze verplichting van de zone te schrappen. Om de personeelsleden beter te informeren, voorziet deze bepaling dat, wanneer de bekendmaking verzekerd wordt via affichage, dit gebeurt in alle posten van de zone. Deze wijziging heeft betrekking op de artikelen 39 en 124 van de wet.

de la Région de Bruxelles-Capitale. L'application de l'article 23 au SIAMU est dès lors limitée à l'article 23, § 1er;

— Suite à la conclusion d'un accord de coopération entre la Région de Bruxelles-Capitale et l'État fédéral, l'inspection générale des services de la sécurité civile devient compétente pour le SIAMU.

Art. 6

La sécurité civile est une matière fédérale dont la responsabilité relève du ministre de l'Intérieur. Afin de prendre les mesures réglementaires adéquates, celui-ci doit régulièrement disposer de certaines informations relativement à l'organisation des zones de secours et aux interventions de celles-ci. Par ailleurs, dans le cadre du contrôle parlementaire, il doit également fournir régulièrement des informations aux membres des chambres législatives. A ces fins, le nouvel article 23/1 prévoit que les zones établissent chaque année un rapport d'activité comprenant au moins les informations nécessaires au ministre pour lui permettre de prendre les mesures adéquates en matière de sécurité civile.

Art. 7

L'article 36 est modifié afin de prévoir une nouvelle exception au délai de convocation du conseil de zone.

Art. 8

La zone n'a aucune emprise sur l'affichage ou la mise en ligne des documents zonaux dans les communes qui la constituent. Elle n'a aucun contrôle sur cet affichage ou cette mise en ligne, dont la durée n'est pas réglementée. Par ailleurs aucune sanction n'est prévue en cas d'absence d'affichage ou de mise en ligne. Il est dès lors proposé de supprimer cette obligation à charge de la zone dans un objectif de simplification administrative. Pour mieux informer les membres du personnel, cette disposition prévoit que lorsque la publicité est assurée par l'affichage, celui-ci se fait également dans tous les postes de la zone. Les articles 39 et 124 de la loi sont concernés par cette modification.

Art. 9

Artikel 41 wordt gewijzigd om de termijn te voorzien waarbinnen de raad opnieuw kan samenkomen wanneer een eerste vergadering niet kon doorgaan bij gebrek aan het vereiste quorum. Om de raadsleden toe te laten om deel te nemen aan de vergadering van de raad, wordt een termijn van minimum 2 dagen opgelegd tussen de uitnodiging en de vergadering. Voor de rest zijn dezelfde uitnodigingsregels als voor een eerste vergadering van toepassing.

Art. 10

De raad kan een reeks opdrachten delegeren aan het college (artikel 63 van de wet). Onder deze opdrachten kunnen de beslissingen voorkomen bedoeld in artikel 54 van de wet (bijvoorbeeld de benoemingen tot ambten, de indisponibiliteitstellingen, enz.). Deze gevallen zijn het voorwerp van een specifieke stemprocedure: geheime stemming, bij volstrekte meerderheid van de stemmen. Welnu, artikel 61 van de wet voorziet enkel dat de beslissingen van het college bij meerderheid van de stemmen genomen worden. Er wordt dus voorzien dat het college stemt bij absolute meerderheid in de gevallen bedoeld in artikel 54 wanneer er een delegatie van de raad aan het college is.

Art. 11 en 12

Om het deel van het regeerakkoord uit te voeren dat voorziet “De regering zal maatregelen treffen [zodat de vrijwilligers vertegenwoordigd worden binnen de overlegorganen en ook] na de brandweerhervorming een belangrijke plaats blijven innemen binnen de brandweer.”, voorziet het nieuwe artikel 66/1 dat er een bureau met vrijwillige brandweerlieden opgericht wordt binnen elke zone die vrijwillige brandweerlieden heeft.

Art. 13

Deze bepaling regelt de samenstelling van het bureau van de vrijwilligers. Dit bureau bestaat uit leden van het vrijwillig personeel van elk kader dat vertegenwoordigd is in de zone, voor zover leden van al deze kaders hun kandidatuur ingediend hebben.

De zoneraad legt het maximumaantal leden van het bureau vast, rekening houdend met de vertegenwoordigde kaders in de zone en in evenredigheid met hun vertegenwoordiging.

Art. 9

L’article 41 est modifié afin de prévoir le délai dans lequel le conseil peut se réunir à nouveau lorsqu’une première réunion n’a pu se tenir faute de quorum. Afin de permettre aux conseillers de participer à la réunion du conseil, un délai de minimum 2 jours est imposé entre la convocation et la réunion. Pour le reste, les mêmes règles de convocation que pour une première réunion sont d’application.

Art. 10

Le conseil peut déléguer une série de missions au collège (article 63 de la loi). Parmi ces missions peuvent figurer les décisions visées à l’article 54 de la loi (par exemple, les nominations aux emplois, les mises en disponibilités, etc.). Ces cas font l’objet d’une procédure de vote spécifique: vote à scrutin secret à la majorité absolue des suffrages. Or, l’article 61 de la loi prévoit uniquement que les décisions du collège sont prises à la majorité des voix. Il est donc prévu que le collège vote à la majorité absolue dans les cas visés à l’article 54 lorsqu’il y a délégation du conseil au collège.

Art. 11 et 12

Afin d’exécuter la partie de l’accord de gouvernement qui prévoit que “Le gouvernement prendra des mesures [visant à garantir la représentation des volontaires au sein des organes de concertation et] afin qu’ils conservent une place importante au sein des services d’incendie, même après la réforme de ces services.”, le nouvel article 66/1 prévoit qu’un bureau composé de pompiers volontaires est mis en place au sein de chaque zone qui compte des pompiers volontaires.

Art. 13

Cette disposition règle la composition du bureau des volontaires. Celui-ci comprend des membres du personnel volontaire de chaque cadre représenté dans la zone, pour autant que des membres de chacun de ces cadres aient posé leur candidature.

Le conseil de zone fixe le nombre maximum de membres du bureau en tenant compte des cadres représentés dans la zone et proportionnellement à leur représentation.

Het is pas als het aantal kandidaturen hoger is dan het door de raad vastgelegde maximumaantal dat er verkiezingen georganiseerd worden.

De leden van het bureau worden aangesteld voor 4 jaar.

De voorzitter van het bureau is een lid van het vrijwillig personeel van de zone, aangeduid door zijn collega's.

De voorzitter van de raad en de zonecommandant maken van rechtswege deel uit van het bureau.

Art. 14

Een huishoudelijk reglement bepaalt de werkingsregels van het bureau.

Art. 15

Om de vrijwillige brandweerlieden te rekruteren en aan zich te binden, is het bureau belast met de relaties tussen de zone, de hoofdwerkgever en de vrijwilliger, om oplossingen op maat te zoeken die voor alle partijen voldoen.

Dit bureau houdt zich ook bezig met de volgende opdrachten door gebruik te maken van de diensten van de zone:

• administratieve ondersteuning verzekeren;

• sociale begeleiding verzekeren;

• het educatief verlof regelen;

• de kandidaat-vrijwilligers begeleiden tijdens het FGA en de stagedoende vrijwilligers begeleiden tijdens de opleiding;

• begeleiden op het vlak van de loopbaan;

• begeleiden op het vlak van de mobiliteit;

• de vrijwilligers informeren en met hen communiceren.

Art. 16

Artikel 68 voorziet dat het, bij gebrek aan een akkoord tussen de gemeenten van een zone over de verdeelsleutel van de federale dotaties, de gouverneur is die deze sleutel en het bedrag van de dotaties per

Ce n'est que si le nombre de candidatures excède le nombre maximum fixé par le conseil que des élections sont organisées.

Les membres du bureau sont désignés pour 4 ans.

Le président du bureau est un membre du personnel volontaire de la zone, désigné par ses pairs.

Le président du conseil et le commandant de zone font partie de droit du bureau.

Art. 14

Un règlement d'ordre intérieur détermine les règles de fonctionnement du bureau.

Art. 15

Dans le but de recruter et de fidéliser les pompiers volontaires, le bureau est notamment chargé des relations entre la zone, l'employeur principal et le volontaire, afin de trouver des solutions sur mesure et qui conviennent à toutes les parties.

Ce bureau s'occupe également des missions suivantes en s'appuyant sur les services de la zone:

• assurer un appui administratif

• assurer un accompagnement social

• régler le congé éducation

• accompagner les candidats volontaires lors du CAF et les volontaires stagiaires lors de la formation

• accompagner au niveau de la carrière

• accompagner au niveau de la mobilité

• informer les volontaires et communiquer avec eux.

Art. 16

L'article 68 prévoit qu'à défaut d'accord entre les communes d'une zone sur la clé de répartition des dotations fédérales, c'est le gouverneur qui fixe cette clé et le montant des dotations par commune. Une

gemeente vastlegt. Een gemeente kan beroep indienen bij de minister tegen de beslissing van de gouverneur.

De bepaling in ontwerp voorziet dat, in de hypothese dat het beroep aanvaard wordt, het dossier terug naar de gouverneur gestuurd wordt voor een nieuwe beslissing (zoals dit gebeurt voor het vernietigingsberoep door de Raad van State).

commune peut exercer un recours auprès du ministre contre la décision du gouverneur.

La disposition en projet prévoit que dans l'hypothèse où le recours est accueilli, le dossier est renvoyé chez le gouverneur pour nouvelle décision (comme ce qui se fait au niveau du recours en annulation par le Conseil d'État).

Art. 17

Artikel 85 voorziet dat het de zoneraad is die bevoegd is om de gunningswijze van de overheidsopdrachten te kiezen en dat de raad deze bevoegdheid kan delegeren aan het college voor de opdrachten betreffende het dagelijks beheer van de zone.

Het begrip "dagelijks beheer" is niet duidelijk gedefinieerd en is voor interpretatie vatbaar. Er wordt dan ook voorgesteld om de verwijzing naar dit begrip te schrappen om een delegatie van de raad aan het college mogelijk te maken voor alle dossiers inzake de gewone kredieten.

Een nieuw lid voorziet eveneens een delegatie voor de zonecommandant of een personeelslid van de zone voor de opdrachten die vastgesteld worden op eenvoudige aangenomen factuur. Dit begrip verwijst naar de reglementering inzake overheidsopdrachten, die bepaalt dat de wijzen van sluiting van de overheidsopdrachten niet van toepassing zijn op de opdrachten die een bepaalde drempel niet overschrijden. Voor deze opdrachten geldt de factuur als bewijs voor het sluiten van de opdracht.

De nieuwe bepaling voorziet eveneens dat de raad de bevoegdheid inzake overheidsopdrachten kan delegeren aan het college voor uitgaven die onder de buitengewone begroting vallen. De drempel voor deze delegatie zal bepaald worden door de Koning in functie van de categorie waartoe de zone behoort overeenkomstig artikel 14/1 van de wet.

Art. 17

L'article 85 prévoit que c'est le conseil de zone qui est compétent pour choisir le mode de passation des marchés publics et qu'il peut déléguer cette compétence au collège pour les marchés relatifs à la gestion journalière de la zone.

La notion de gestion journalière n'est pas clairement définie et peut donner lieu à interprétation. Il est dès lors proposé de supprimer la référence à cette notion pour permettre une délégation du conseil au collège pour tous les dossiers relatifs aux crédits ordinaires.

Un nouvel alinéa prévoit également une délégation pour le commandant de zone ou un membre du personnel de la zone pour les marchés sur simple facture acceptée. Cette notion renvoie à la réglementation en matière de marché public qui prévoit que les modes de conclusion des marchés publics ne s'appliquent pas aux marchés ne dépassant pas un certain seuil. Pour ces marchés, la facture vaut preuve de leur conclusion.

La nouvelle disposition permet également au conseil de déléguer au collège la compétence en matière de marché public pour des dépenses relevant du budget extraordinaire. Le seuil pour cette délégation sera déterminé par le Roi en fonction de la catégorie à laquelle appartient la zone en vertu de l'article 14/1 de la loi.

Art. 18

Artikel 112 voorziet dat alle briefwisseling van de zone ondertekend wordt door de voorzitter van het college en medeondertekend wordt door de zonecommandant. Het voorziet echter niet welke overheid bevoegd is om de andere door de zone uitgegeven documenten (bijvoorbeeld een attest of een formulier) te ondertekenen. Bij afwezigheid van een uitdrukkelijke bepaling hieromtrent, eisen bepaalde instellingen dat deze andere documenten eveneens ondertekend worden door de

Art. 18

L'article 112 prévoit que l'ensemble du courrier de la zone est signé par le président du collège et contresigné par le commandant de zone. Il ne prévoit toutefois pas quelle autorité est compétente pour signer les autres documents émis par la zone (par exemple une attestation ou un formulaire). En l'absence de disposition explicite à ce sujet, certains organismes exigent que ces autres documents soient également signés par le président du collège et contresigné par le commandant

voorzitter van het college en medeondertekend worden door de zonecommandant. Het gaat om een zeer zware verplichting. De zones willen de uitvoering van deze ondertekeningsbevoegdheid dan ook kunnen delegeren, naar analogie met de regels die van toepassing zijn in de gemeenten.

De bepaling in ontwerp voorziet dus dat de zoneraad in het huishoudelijk reglement bepaalt door wie de andere documenten dan de briefwisseling, die ondertekend moet blijven worden door de voorzitter van het college en medeondertekend moet blijven worden door de zonecommandant, ondertekend kunnen worden.

Een delegatie van ondertekeningsbevoegdheid voor de briefwisseling van de zones is immers niet mogelijk. In de gemeenten is dezelfde delegatie toegestaan aan de schepenen, voornamelijk voor de materies die tot hun bevoegdheden behoren. Er kan echter geen dergelijke parallel getrokken worden in de hulpverleningszones waar enkel de voorzitter van de raad over eigen bevoegdheden beschikt.

Art. 19

Het huidige artikel 114 voorziet dat de zoneraad de aanduiding van de zonecommandant zonder tijdslimiet kan verlengen. Er wordt voorgesteld om de vernieuwing te beperken tot een mandaat zonder selectie. Deze bepaling wordt in die zin aangepast. Hieruit volgt dat een zonecommandant zich voor een 3de mandaat zal kunnen kandidaat stellen, maar hij zal aan een selectieprocedure met andere kandidaten moeten deelnemen.

Art. 20

Het doel van de bepaling in ontwerp die artikel 115 wijzigt, is om het feit te verduidelijken dat de globale evaluatie van de zonecommandant plaatsvindt na elk mandaat van 6 jaar, ongeacht of men zich in de hypothese bevindt van de verlenging van het mandaat of niet.

Art. 21

De zone heeft geen enkele greep op de affichage of het online plaatsen van de zonale documenten in de gemeenten die de zone vormen. Ze heeft geen enkele controle over deze affichage of het online plaatsen, waarvan de duur niet gereglementeerd is. Bovendien is er geen enkele sanctie voorzien wanneer niet geafficheerd of online geplaatst wordt. Er wordt dan ook voorgesteld met als doel een administratieve vereenvoudiging om deze verplichting van de zone te schrappen. Om de

de zone. Il s'agit d'une obligation très lourde. Les zones souhaitent dès lors pouvoir déléguer l'exercice de cette compétence de signature, par analogie aux règles applicables dans les communes.

La disposition en projet prévoit dès lors que le conseil de zone détermine dans le règlement d'ordre intérieur par qui les documents, autres que le courrier qui doit continuer à être signé par le président du collège et contresigné par le commandant de zone, peuvent être signés.

Une délégation de signature pour le courrier de la zone n'est, en effet, pas possible. Dans les communes, pareille délégation est permise en faveur des échevins, principalement dans les matières liées à leurs compétences. Un tel parallèle ne peut toutefois pas être fait dans les zones de secours où seul le président du conseil dispose de compétences propres.

Art. 19

L'article 114 actuel prévoit que le conseil de zone peut renouveler, sans limite de temps, la désignation du commandant de zone. Il est proposé de limiter le renouvellement à un mandat sans sélection. Cette disposition est adaptée en ce sens. Il en résulte qu'un commandant de zone pourra se représenter pour un 3ème mandat, mais il devra participer à une procédure de sélection avec d'autres candidats.

Art. 20

L'objectif de la disposition en projet qui modifie l'article 115 est de clarifier le fait que l'évaluation globale du commandant de zone a lieu au terme de chaque mandat de 6 ans, que l'on soit dans une hypothèse de renouvellement de mandat ou pas.

Art. 21

La zone n'a aucune emprise sur l'affichage ou la mise en ligne des documents zonaux dans les communes qui la constituent. Elle n'a aucun contrôle sur cet affichage ou cette mise en ligne, dont la durée n'est pas réglementée. Par ailleurs aucune sanction n'est prévue en cas d'absence d'affichage ou de mise en ligne. Il est dès lors proposé de supprimer cette obligation à charge de la zone dans un objectif de simplification administrative. Pour mieux informer les membres du personnel, cette

personeelsleden beter te informeren, voorziet deze bepaling dat, wanneer de bekendmaking verzekerd wordt via affichage, dit gebeurt in alle posten van de zone. Deze wijziging heeft betrekking op de artikelen 39 en 124 van de wet.

Art. 22

Artikel 126 voorziet momenteel dat de toezichthoudende overheden bevoegd zijn om de compatibiliteit van de beslissingen van de hulpverleningszones met de wet van 15 mei 2007 en zijn uitvoeringsbesluiten te onderzoeken. Welnu, de naleving van de wet van 19 april 2014 betreffende de arbeidstijd van de brandweerlieden verzekeren is ook heel belangrijk om een correcte werking te verzekeren van de hulpverleningszones. Deze bepaling wordt dus aangepast om de uitoefening van het toezicht mogelijk te maken om deze wet betreffende de arbeidstijd te laten naleven.

Art. 23

Dit artikel werkt een veiligheidsbeleid uit voor het operationeel personeel van de Civiele Bescherming en voorziet in de mogelijkheid tot het afnemen van alcohol- en drugtesten op de werkvloer, zoals het al voor de brandweerleden bestaat.

De functie van operationeel lid van de Civiele Bescherming kan gezien worden als een veiligheidsfunctie in de zin van artikel 2, 1° van het koninklijk besluit van 28 mei 2003 betreffende het gezondheidstoezicht op de werknemers.

Omwille van de hoge arbeidsrisico's waaraan zij blootstaan tijdens het uitvoeren van interventies zoals ongevallen met gevaarlijke stoffen of vervuiling van grote omvang waar zij tussenkomen in gaspak, of bij overstromingen en instortingsgevaar waar zware werktuigen vereist zijn, is het aangewezen een nultolerantie te voeren t.a.v. alcohol- en druggebruik. Een operationeel personeelslid onder invloed van alcohol of drugs vormt een groot risico voor de veiligheid van hemzelf, zijn collega's en de burgers betrokken bij de interventies.

Daarom moet de werkgever de mogelijkheid geboden worden deze toestand, bevestigd door manifeste tekenen, op een objectieve manier vast te stellen en veiligheidsmaatregelen te treffen of er tuchtrechtelijke gevolgen aan te verbinden.

disposition prévoit que lorsque la publicité est assurée par l'affichage, celui-ci se fait également dans tous les postes de la zone. Les articles 39 et 124 de la loi sont concernés par cette modification.

Art. 22

L'article 126 prévoit actuellement que les autorités de tutelle sont compétentes pour examiner la compatibilité des décisions des zones de secours par rapport à la loi du 15 mai 2007 et à ses arrêtés d'exécution. Or, assurer le respect de la loi du 19 avril 2014 sur le temps de travail des pompiers est également très important pour assurer un fonctionnement correct des zones de secours. Cette disposition est dès lors adaptée pour permettre l'exercice de la tutelle pour faire respecter cette loi sur le temps de travail.

Art. 23

Le présent article élabore une politique de sécurité pour le personnel opérationnel de la Protection civile et prévoit l'exécution de tests d'alcoolémie et de drogue sur le lieu de travail, à l'instar de ce qui existe déjà pour les pompiers.

La fonction de membre opérationnel de la Protection civile peut être considérée comme une fonction de sécurité au sens de l'article 2, 1° de l'arrêté royal du 28 mai 2003 relatif à la surveillance de la santé des travailleurs.

En raison des risques professionnels élevés auxquels ils sont confrontés pendant les interventions, tels que des incidents impliquant des matières dangereuses, des pollutions de grande ampleur pendant lesquels ils interviennent en tenue de protection anti-gaz, des inondations ou d'interventions lors desquelles des dangers d'effondrement exigent des outils lourds, il est recommandé de pratiquer la tolérance zéro par rapport à la consommation d'alcool et de drogues. Un membre du personnel opérationnel sous l'influence de l'alcool ou de drogues constitue un risque élevé pour sa propre sécurité, celle de ses collègues et des citoyens impliqués lors des interventions.

L'employeur doit dès lors être en mesure de constater cette situation de manière objective et de pouvoir prendre des mesures de sécurité ou d'y associer des conséquences disciplinaires.

De Koning zal de nadere modaliteiten van het uitvoeren van deze testen bepalen.

Art. 24

Het huidige artikel 158 van de wet voorziet dat de Koning het nodige materieel en de nodige uitrusting van de eenheden van de Civiele Bescherming vastlegt, maar zegt niets over de normen waaraan de uitrusting moet voldoen. Er wordt dan ook een nieuw lid ingevoegd dat geïnspireerd is op artikel 119, § 2, van dezelfde wet dat voorziet dat de Koning het uniform, de kentekens en andere middelen van identificatie van het operationeel personeel van de zone bepaalt.

Art. 25

Er wordt een paragraaf ingevoegd om een wettelijke basis te voorzien voor de subsidies toegekend voor de selectieproeven voor de aflevering van het federale geschiktheidsattest bedoeld in artikel 35 van het koninklijk besluit van 19 april 2014 tot bepaling van het administratief statuut van het operationeel personeel van de hulpverleningszones, georganiseerd door de FOD Binnenlandse Zaken via de opleidingscentra, en voor de bevorderingsproeven bedoeld in artikel 56 van datzelfde koninklijk besluit.

Art. 26

Artikel 178 voorziet dat bepaalde interventies van de Civiele Bescherming en van de zones gerecupereerd worden ten laste van de begunstigden van deze interventies. De bepaling in ontwerp voorziet dat de kosten verbonden aan een interventie na een brandstichting gerecupereerd worden ten laste van de dader, de mededader en de medeplichtige van deze brandstichting. Al deze personen zijn hoofdelijk aansprakelijk.

Art. 27

Artikel 201 van de wet voorziet dat de wet van 31 december 1963 opgeheven wordt 10 dagen na de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van het koninklijk besluit dat deze opheffing voorziet. Hieruit volgt echter dat het samen bestaan van deze wet en de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid tot verwarring leidt. Er wordt dan ook voorgesteld om de wet van 31 december 1963 op te heffen, uitgezonderd de bepalingen van deze wet die de nodige tijd van kracht

Le Roi fixe les modalités de l'exécution de tels tests.

Art. 24

L'actuel article 158 de la loi prévoit que le Roi arrête le matériel et l'équipement nécessaire aux unités de la Protection civile, mais est muet quant aux normes auxquelles l'équipement doit répondre. Il est dès lors inséré un nouvel alinéa inspiré de l'article 119, § 2 de la même loi qui prévoit que le Roi arrête l'uniforme, les insignes et les autres moyens d'identification du personnel opérationnel de la zone.

Art. 25

Ce paragraphe est inséré afin de conférer une base légale aux subsides octroyés notamment pour les épreuves de sélection pour la délivrance du certificat d'aptitude fédéral visé à l'article 35 de l'arrêté royal du 19 avril 2014 relatif au statut administratif du personnel opérationnel des zones de secours, organisées par le SPF Intérieur via les centres de formation pour la sécurité civile, et pour les épreuves de promotion visées à l'article 56 de ce même arrêté royal.

Art. 26

L'article 178 prévoit que certaines interventions de la protection civile et des zones sont récupérées à charge des bénéficiaires de ces interventions. La disposition en projet prévoit que les frais liés à une intervention suite à un incendie volontaire sont récupérés à charge de l'auteur, du co-auteur et du complice de cet incendie. Toutes ces personnes sont solidairement responsables.

Art. 27

L'article 201 de la loi prévoit que la loi du 31 décembre 1963 est abrogée 10 jours après la publication au *Moniteur belge* de l'arrêté royal qui prévoit cette abrogation. Il résulte toutefois que la coexistence de cette loi et de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile prête à confusion. Il est dès lors proposé d'abroger la loi du 31 décembre 1963, à l'exception des dispositions de cette loi qui doivent rester en vigueur le temps nécessaire soit pour être remplacées dans le

moeten blijven om zowel vervangen te worden in het kader van de huidige reglementering, als om de uitwerking van de wet van 31 december 1963 op te heffen.

Art. 28

Wanneer het personeelslid van de hulpverleningszone dat ervoor gekozen had om onderworpen te blijven aan de wetten en reglementen die van toepassing waren op het gemeentepersoneel, wordt benoemd, bevorderd, aangesteld in een via mobiliteit te begeven functie of aangesteld in een mandaatsfunctie, wordt het personeelslid van rechtswege onderworpen aan alle bepalingen die het statuut van de operationele personeelsleden van de zone bepalen. Het betreft voornamelijk geldelijke bepalingen, maar ook om de bepaling van het administratief statuut die het personeelslid toelaat om de verlofregeling te behouden die op hem van toepassing was op 31/12/2014. Op vraag van de hulpverleningszones, om de bevordering van de personeelsleden te begunstigen, wordt voorzien om het personeelslid dat geniet van een bevordering, de verlofregeling die op hem van toepassing was op 31/12/2014, te laten behouden.

Art. 29

Het gaat om een technische aanpassing: dezelfde regel inzake de continuïteit van de geldelijke rechten voor de rest van het krachtens deze wet overgedragen personeel toepasselijk maken op het personeel van de SHAPE dat naar de zone Hainaut-Centre overgedragen werd.

Art. 30

Artikel 219/2 wordt gewijzigd om:

— de huidige beperking van de dotatie tot 5 jaar te schrappen. De dotatie wordt dus duurzaam.

— te preciseren dat de volledige loonkost van de brandweerlieden die vereist zijn opdat de zone haar opdrachten zou kunnen verzekeren op het grondgebied van de SHAPE ten laste genomen zal worden door de dotatie.

— de tenlasteneming door de dotatie van de kosten voor het beheer van de opdrachten (onderhoud gebouw, materieel, persoonlijke beschermingsmiddelen, verzekeringen, opleiding, radioabonnement, ...) toe te voegen.

cadre de la réglementation actuelle, soit pour clôturer les effets de la loi du 31 décembre 1963.

Art. 28

Lorsque le membre du personnel de la zone de secours qui avait choisi de rester soumis aux lois et règlements qui étaient d'application au personnel communal est nommé, promu, désigné à une fonction à conférer par mobilité ou désigné à une fonction à mandat, il est soumis de plein droit à toutes les dispositions qui déterminent le statut des membres du personnel opérationnel de la zone. Il s'agit principalement des dispositions en matière pécuniaire, mais également de la disposition du statut administratif permettant au membre du personnel de garder le régime de congé qui lui était applicable au 31/12/2014. A la demande des zones de secours, en vue de favoriser la promotion des membres du personnel, il est prévu de permettre au membre du personnel qui bénéficie d'une promotion de conserver le régime de congé qui lui était applicable au 31/12/2014.

Art. 29

La modification de l'article 209 est technique: rendre applicable au personnel du SHAPE transféré à la zone de secours Hainaut-Centre, la même règle de continuité en matière de droits pécuniaires que pour le reste du personnel transféré en vertu de la présente loi.

Art. 30

L'article 219/2 est modifié afin:

— de supprimer la limite actuelle de la dotation à 5 ans . La dotation sera dès lors pérenne.

— de préciser que toute la charge salariale des pompiers requis pour que la zone assure ses missions sur le territoire de SHAPE sera prise en charge par la dotation.

— d'ajouter la prise en charge par la dotation des frais de gestion des missions (entretien bâtiment, matériel, équipement de protection individuelle, assurances, formation, abonnement radio, …).

Art. 31

Artikel 219/3 wordt ingevoegd om de toekenning te voorzien van een duurzame specifieke dotatie aan de hulpverleningszone Hainaut-Centre voor de versterking van de zone bij de uitvoering van haar opdrachten bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe.

De dotatie wordt berekend op basis van de loonkost van de operationele personeelsleden van de Civiele Bescherming die door de zone aangeworven en definitief benoemd zijn, in de graad van brandweerman, met een maximum van 7 personen.

Art. 32

Artikel 219/4 wordt ingevoegd om de toekenning te voorzien van een duurzame specifieke dotatie aan de hulpverleningszone 1 van de provincie West-Vlaanderen om de federale opdracht van de bestrijding van vervuiling op de Noordzee te verzekeren.

De dotatie wordt berekend op basis van de loonkost van de operationele personeelsleden van de Civiele Bescherming die door de zone aangeworven en definitief benoemd zijn, in de graad van brandweerman, met een maximum van 9 personen.

Art. 33

De in artikel 28 voorziene bepaling van deze wet treedt in werking op 1 januari 2015. Hieruit volgt dat een in 2015 bevorderd personeelslid het verschil tussen de verlofdagen volgens zijn oude statuut en de verlofdagen volgens zijn nieuwe statuut recupereert voor de jaren 2015, 2016 en 2017. Om het personeelslid toe te laten om deze verlofdagen op te nemen zonder dat dit een brutale impact heeft op de organisatie van de hulpverleningszone, wordt voorzien om de toekenning van deze verlofdagen te spreiden over meerdere jaren.

1.2. ***Wijziging van de wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten***

Art. 34

Het huidige artikel 22 van de wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten voorziet dat voor nieuwe grote bouw- en infrastructuurwerken waarvan de radiodekking niet verzekerd wordt door het beheerscontract tussen

Art. 31

L'article 219/3 est inséré afin de prévoir l'octroi d'une dotation spécifique pérenne à la zone de secours Hainaut-Centre pour renforcer l'exécution par la zone de ses missions au Supreme Headquarters Allied Powers Europe.

La dotation est calculée sur la base du coût salarial des agents opérationnels de la Protection civile recrutés et nommés définitivement par la zone dans le grade de sapeur-pompier, avec un maximum de 7 personnes.

Art. 32

L'article 219/4 est inséré afin de prévoir l'octroi d'une dotation spécifique pérenne à la zone de secours 1 de la province de Flandre occidentale afin d'assurer l'exécution de la mission fédérale de lutte contre la pollution en mer du Nord.

La dotation est calculée sur la base du coût salarial des agents opérationnels de la Protection civile recrutés et nommés définitivement par la zone dans le grade de sapeur-pompier, avec un maximum de 9 personnes.

Art. 33

La disposition prévue à l'article 28 de la présente loi produit ses effets au 1er janvier 2015. Il en résulte qu'un membre du personnel promu en 2015 récupère la différence entre les jours de congé selon son ancien statut et les jours de congés selon le nouveau statut, pour les années 2015, 2016 et 2017. Pour lui permettre de prendre ces jours de congé sans que cela n'impacte de façon brutale l'organisation de la zone de secours, il est prévu de phaser l'octroi de ces jours de congé sur plusieurs années.

1.2. ***Modification de la loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité***

Art. 34

L'actuel article 22 de la loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité prévoit que pour les nouvelles grandes constructions et infrastructures dont la couverture radioélectrique n'a pas été assurée dans le contrat de

de Staat en de NV ASTRID, de bouwheer verplicht kan worden radiodekking te voorzien en te onderhouden.

Omdat het dikwijls voorvalt dat een bouw- of infrastructuurwerk al heel gauw na de oplevering wordt verkocht, al dan niet opgesplitst in verschillende percelen, acht de ASTRID-veiligheidscommissie het wenselijk om het begrip "eigenaar van de bouw- en infrastructuurwerken" te hanteren in plaats van "bouwheer". Op die manier is zeker dat zal voorzien worden in de radiodekking, en wordt men niet meer voor de situatie geplaatst waarin de bouwheer zich aan zijn verplichting tot installatie kan onttrekken. Hij is immers als eerste eigenaar verantwoordelijk voor de installatie. Ook qua onderhoud is het logischer om voor het begrip "eigenaar van de bouw- en infrastructuurwerken" te kiezen: het is de bedoeling dat de radiostations die voor de radiodekking moeten gaan zorgen, onderhouden worden, wat men niet meer van een bouwheer kan vragen wanneer deze het gebouw reeds heeft verkocht.

Zodra iemand minstens de blote eigendom heeft over het bouw- of infrastructuurwerk, vallen de eventuele verplichtingen ingevolge de ASTRID-dekking op hem.

2. **Veiligheid en Preventie**

2.1. ***Wijzigingen van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties***

Art. 35

Artikel 22, § 5 van de GAS- wet wordt opgeheven. Dit betekent dat er geen speciale – kortere – termijn meer geldt voor het overzenden van de vaststelling in geval van heterdaad. Dit vergemakkelijkt de procedure en voorkomt dikwijls verwarring over de draagwijdte van het begrip "heterdaad". Ook hier wordt tegemoet gekomen aan een vraag van de GAS-actoren op het terrein.

Art. 36

Met de toevoeging van het woord "meerderjarige" wordt een onvolkomenheid in de Nederlandse tekst van de GAS-wet rechtgezet.

Art. 37

Artikel 52 voert een rapportageverplichting in voor de minister van Binnenlandse Zaken waarbij de minister elke twee jaar verslag dient uit te brengen bij het Parlement over de toepassing van de wet. Dit verslag

gestion passé entre l'État et ASTRID SA, le maître de l'ouvrage peut être contraint de prévoir et d'entretenir une couverture radioélectrique.

Etant donné qu'il arrive fréquemment que des constructions et infrastructures soient déjà vendues très rapidement après la livraison, scindées ou non en plusieurs lots, la commission de sécurité ASTRID estime qu'il est souhaitable d'utiliser la notion de "propriétaire des constructions et infrastructures" en lieu et place de "maître de l'ouvrage". Il est ainsi certain que la couverture radio sera prévue, et l'on n'est plus placé devant une situation dans laquelle le maître de l'ouvrage peut se soustraire à son obligation d'installation. En effet, il est responsable de l'installation en tant que premier propriétaire. En ce qui concerne l'entretien également, il est plus logique d'opter pour le concept de "propriétaire des constructions et infrastructures": il s'agit d'entretenir les stations radio qui devront assurer la couverture radio, ce qui ne peut plus être demandé à un maître de l'ouvrage lorsque celui-ci a déjà vendu le bâtiment.

Dès qu'une personne détient au moins la nue-propriété de la construction ou de l'infrastructure, les obligations résultant de la couverture ASTRID lui incombent.

2. **Sécurité et Prévention**

2.1. **Modifications de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales**

Art. 35

L'article 22, § 5, de la loi SAC est abrogé. Cette abrogation implique que la transmission du constat en cas de flagrant délit n'est plus soumise à un délai particulier – plus court, ce qui facilite la procédure et permet souvent d'éviter toute confusion au sujet de la portée de la notion de "flagrant délit". Cette modification répond, elle aussi, à une demande des acteurs SAC sur le terrain.

Art. 36

L'ajout du terme "*meerderjarige*" permet de rectifier une imperfection dans le texte néerlandais de la loi SAC.

Art. 37

L'article 52 instaure une obligation, pour le ministre de l'Intérieur, de faire rapport tous les deux ans au Parlement au sujet de l'application de la loi. Ce rapport doit entre autres contenir un aperçu du nombre

dient onder meer een overzicht te bevatten over het aantal opgelegde geldboetes, voor welke categorieën van inbreuken en de procedurele moeilijkheden waartoe de toepassing van de wet aanleiding heeft gegeven. Alzo werd – gelet op de reeds verstreken termijn sedert de inwerkingtreding van de wet – reeds een eerste verslag ingediend bij het Parlement. Hiervoor werd voorafgaandelijk een bevraging uitgevoerd bij alle Belgische steden en gemeenten, alsook bij de bij de toepassing van de GAS-wet betrokken actoren.

De in de wet voorziene termijn van 2 jaar wordt echter als zeer kort ervaren. Om het verslag te voorzien van de in de wet opgesomde informatie, dient immers steeds weer aangeklopt te worden bij dezelfde instanties. Het gevaar bestaat dan ook, als dezelfde vragen steeds opnieuw dienen gesteld te worden binnen een zeer korte tijdspanne, dat deze instanties overbevraagd zouden worden en niet langer bereid zullen zijn hun medewerking te verlenen. Bovendien werd het eerste GAS-verslag reeds ingediend en zijn er derhalve cijfers beschikbaar over de toepassing van de GAS-wet op of rond het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet. Met deze gegevens als vertrekbasis, zal een vijfjaarlijkse rapportageverplichting dan ook toelaten om meer diepgaande analyses te maken over de toepassing van de wet met het oog op een latere grondige evaluatie van het gebruik van de gemeentelijke administratieve sancties in België.

2.2. ***Wijzigingen van de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet***

Art. 38

Dit artikel breidt de bevoegdheden van de gemeenschapswacht-vaststellers uit die niet behoren tot de categorie vaststellers als bedoeld in artikel 21, § 1, 1° van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties. In de actuele stand van de wetgeving is het voor deze gemeenschapswacht-vaststellers onmogelijk om de gemengde inbreuken stilstaan en parkeren vast te stellen. Overeenkomstig de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119*bis* van de nieuwe gemeentewet, kunnen gemeenschapswacht-vaststellers immers enkel louter administratieve inbreuken vaststellen. Dit zijn inbreuken die uitsluitend met een gemeentelijke administratieve sanctie kunnen gesanctioneerd worden. Door deze bepaling zijn de gemengde inbreuken stilaan en parkeren uitgesloten van de vaststellingsbevoegdheid van

d'amendes infligées, des catégories d'infractions pour lesquelles les amendes ont été infligées, ainsi que des difficultés de procédure auxquelles l'application de la loi a donné lieu. Un premier rapport a ainsi déjà été soumis au Parlement – étant donné le délai qui s'est écoulé depuis l'entrée en vigueur de la loi. A cet effet, un sondage a été mené préalablement auprès de toutes les villes et communes de Belgique, ainsi que parmi les acteurs concernés par l'application de la loi SAC.

Le délai de 2 ans prévu par la loi est toutefois jugé particulièrement court. Afin de veiller à ce que le rapport contienne les informations énumérées dans la loi, il convient en effet de s'adresser systématiquement aux mêmes instances. Quand il faut continuellement poser les mêmes questions dans un très bref délai, le risque existe que ces instances soient trop sollicitées et qu'elles ne soient plus disposées à apporter leur collaboration. En outre, le premier rapport SAC a déjà été déposé et des chiffres sont par conséquent disponibles concernant l'application de la loi SAC au moment ou aux environs de l'entrée en vigueur de la loi. Sur la base de ces données, une obligation de faire rapport tous les cinq ans permettra dès lors de mener des analyses plus poussées au sujet de l'application de la loi pour pouvoir mener, ultérieurement, une évaluation approfondie de l'utilisation des sanctions administratives communales en Belgique.

2.2. ***Modifications de la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l'article 119bis de la nouvelle loi communale***

Art. 38

Cet article élargit les compétences des gardiens de la paix-constatateurs qui ne relèvent pas de la catégorie des constatateurs telle que visée à l'article 21, § 1er, 1° de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales. Dans l'état actuel de la législation, ces gardiens de la paix-constatateurs n'ont pas la possibilité de constater les infractions mixtes relatives à l'arrêt et au stationnement. Conformément à la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l'article 119*bis* de la nouvelle loi communale, les gardiens de la paix- constatateurs peuvent en effet uniquement constater des infractions purement administratives. Il s'agit d'infractions qui ne peuvent faire l'objet que d'une sanction administrative communale. En conséquence de cette disposition, les infractions mixtes relatives à l'arrêt et au stationnement sont exclues de la compétence de constat

de bovenvermelde gemeenschapswacht-vaststellers. In de praktijk kan dit aanleiding geven tot verwarrende situaties aangezien gemeenschapswacht-vaststellers wel bevoegd zijn voor de vaststelling van gedepenaliseerde parkeerovertredingen (bv. het niet-betalend parkeren of controle op parkeren in blauwe zone) maar diezelfde gemeenschapswacht-vaststeller mag geen vaststellingen doen van de gemengde inbreuken stilstaan en parkeren zodat soms “dubbele patrouilles” op pad moeten gestuurd worden. Het is aangewezen om de bevoegdheid van gemeenschapswacht-vaststellers te verruimen zodat deze laatste beide categorieën van inbreuken zouden kunnen vaststellen. Hiervoor dient evenwel de hoger aangehaalde wet van 15 mei 2007 gemeenschapswachten gewijzigd te worden.

Bovendien wordt bepaald dat zij evident wat betreft het vaststellen van inbreuken op het stilstaan en parkeren, aan dezelfde minimumvoorwaarden qua opleiding moeten voldoen als de vaststellers bedoeld in artikel 21, § 1, 1°.

Art. 39 tot 41

Artikel 8 van de wet op de gemeenschapswachten wordt op verschillende punten herzien om de onderzoeken naar de veiligheids- en profielvoorwaarden, waaraan gemeenschapswachten moeten voldoen, meer in overeenstemming te brengen met degenen die gelden voor andere (niet-politionele) toezichtshouders.

Gemeenschapswachten en gemeenschapswachten-vaststellers mogen geen feiten hebben gepleegd die, zelfs als ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, raken aan het vertrouwen in de betrokkene doordat ze in hoofde van de betrokkene een ernstige maatschappelijke tekortkoming uitmaken of een tegenindicatie voor het gewenste profiel van de gemeenschapswacht uitmaken. Onder meer daartoe wordt aan artikel 8, tweede lid een extra bepaling toegevoegd dat zegt dat gemeenschapswachten(-vaststellers)geen gevaar mogen vormen voor de openbare orde wat een bijkomend criterium is waaraan het profiel getoetst wordt. De voorwaarden als bepaald in artikel 8, eerste lid, 3° zijn slechts onderdeel van een breder onderzoek naar de geschikte kandidaat.

Het wordt ook verplicht om van kandidaat-gemeenschapswachten(-vaststellers) een psychotechnisch onderzoek af te nemen. Bij de uitoefening van hun functies, is het namelijk essentieel dat zij respectvol optreden, ook in stressvolle situaties waar zij te maken krijgen met zeer mondige en soms zelfs ronduit agressieve burgers. Bijkomend wordt “geen gevaar vormen

des gardiens de la paix -constatateurs susmentionnés. Dans la pratique, cette restriction peut donner lieu à des situations confuses dans la mesure où les gardiens de la paix-constatateurs sont bel et bien compétents pour constater des infractions de stationnement dépénalisées (ex. le stationnement non payant ou le contrôle du stationnement en zone bleue), mais ils ne peuvent pas constater les infractions mixtes relatives à l’arrêt et au stationnement. La conséquence en est qu’il faut parfois organiser des “patrouilles doubles”. Il est indiqué d’élargir la compétence des gardiens de la paix- constatateurs pour que ces derniers puissent constater les deux catégories d’infractions. Cependant, une modification de la loi précitée du 15 mai 2007 relative aux gardiens de la paix s’impose à cet effet.

En outre, il est précisé que concernant la constatation d’infractions relatives à l’arrêt et au stationnement, ils doivent satisfaire aux mêmes exigences minimales en terme de formation que les constatateurs visés à l’article 21, § 1er, 1°

Art. 39 à 41

L’article 8 de la loi sur les gardiens de la paix est revu à différents points pour mettre en concordance les enquêtes sur les conditions de sécurité et de profil, auxquelles les gardiens de la paix doivent satisfaire, avec celles applicables à d’autres surveillants (non policiers).

Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs ne peuvent avoir commis de faits qui, même s’ils n’ont pas fait l’objet d’une condamnation pénale, portent atteinte au crédit de l’intéressé car ils constituent, dans le chef de ce dernier, un manquement social grave ou une contre-indication au profil souhaité d’un gardien de la paix. À cette fin, une disposition supplémentaire est entre autres ajoutée à l’article 8, deuxième alinéa, qui stipule que les gardiens de la paix (-constatateurs) ne peuvent pas présenter un danger pour l’ordre public, ce qui constitue un critère supplémentaire permettant d’évaluer le profil. Les conditions telles que définies à l’article 8, alinéa 1er, 3°, ne sont qu’un aspect d’une enquête plus vaste permettant de trouver le bon candidat.

Il est également obligatoire pour les candidats gardiens de la paix (-constatateurs) de passer un examen psychotechnique. Dans l’exercice de leur fonction, il est essentiel qu’ils fassent preuve de respect, y compris dans des situations stressantes où ils sont confrontés à des citoyens agités et parfois agressifs. En outre, le critère “ne peuvent pas présenter un danger pour l’ordre

voor de openbare" dus een criterium dat zowel rekening houdt met gepleegde feiten als met de resultaten van de psychotechnische proef.

Vanuit dit oogpunt, beogen de hier bedoelde psychotechnische onderzoeken vast te stellen of de betrokkene een evenwichtige persoonlijkheid heeft en op psychologisch vlak voldoet aan de elementen, bedoeld in artikel 8 van de wet van 15 mei 2007

De omschrijving van het gewenst profiel heeft voornamelijk zijn belang bij de selectie van de kandidaten.

Bovendien zal de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de politiezone waartoe de gemeente behoort die gemeenschapswachten en gemeenschapswachtenvaststellers wil aanwerven, eerst een advies moeten afleveren.

Zo kunnen onder meer volgende categorieën van feiten in aanmerking genomen worden:

— Strafrechtelijke feiten die het voorwerp uitmaken van een strafrechtelijk onderzoek of een opsporingsonderzoek of een strafrechtsprocedure zonder dat er reeds een definitieve uitspraak is;

— Strafrechtelijke feiten die onvoldoende zwaarwichtig worden beschouwd om er op strafrechtelijk vlak gevolgen aan te verbinden, maar die toch van aard zijn om te twijfelen aan het vertrouwen in de betrokkene om hem of haar als gemeenschapswacht aan te stellen;

— Feiten van bestuurlijke politie zoals bijvoorbeeld ordeverstoringen of hooliganisme.

Het in overweging nemen van bovenstaande elementen is in lijn met bestaande wetgeving waarbij een moraliteitsonderzoek gevoerd naar personen, meer bepaald de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid en de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens. De Raad van State bevestigt dit principe in haar arrest nr. 193 442 van 19 mei 2009.

Het is evident dat de gemeenschapswacht en de gemeeschapswacht-vaststeller niet enkel bij hun aanwerving, maar gedurende de gehele duur dat ze hun functie uitoefenen, aan de voorwaarden, verwoord in deze paragraf, voldoen.

public" permet de tenir compte tant des faits commis que des résultats de l'épreuve psychotechnique.

Dans cette optique, les examens psychotechniques dont question ici, visent à constater si l'intéressé possède une personnalité équilibrée et si, sur le plan psychologique, il satisfait aux éléments visés à l'article 8 de la loi du 15 mai 2007

La définition du profil souhaité revêt toute son importance principalement lors de la sélection des candidats.

En outre, le chef de corps de la police locale responsable de la zone de police à laquelle la commune qui souhaite recruter des gardiens de la paix et des gardiens de la paix-constatateurs appartient, doit d'abord délivrer un avis.

Ainsi, les catégories de faits suivants peuvent être prises en considération :

— Les faits pénaux qui font l'objet d'une enquête pénale ou d'une enquête de recherche ou d'une procédure pénale sans qu'un jugement définitif ne soit déjà rendu;

— Des faits pénaux qui ne sont pas suffisamment graves pour avoir des conséquences sur le plan pénal, mais qui sont de nature à émettre des doutes quant au crédit de l'intéressé pour le désigner comme gardien de la paix;

— Des faits de police administrative tels que des perturbations de l'ordre ou des faits d'hooliganisme.

La prise en considération des éléments précités est conforme à la législation existante visant à soumettre des personnes à une enquête de moralité. Il s'agit plus précisément de la loi du 2 octobre 2017 réglementant la sécurité privée et particulière et de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes. Le Conseil d'État confirme ce principe dans son arrêt n° 193 442 du 19 mai 2009.

Il est évident que le gardien de la paix et le gardien de la paix-constatateur doivent satisfaire non seulement au moment de leur recrutement, mais aussi pendant toute la durée de l'exercice de leur fonction, aux conditions formulés dans le présent paragraphe.

2.3. ***Wijzigingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen***

Art. 42

De commissie voor afwijking verleent advies omtrent het toestaan van afwijkingen op de basisnormen inzake brandveiligheid. De samenstelling van de commissie voor afwijking wordt gedetailleerd door de wet bepaald. De samenstelling dient gewijzigd te worden. De commissie valt niet meer onder de bevoegdheid van de algemene directie van de Civiele Veiligheid. Het zijn de ingenieurs van de Algemene Directie Veiligheid en Preventie die vandaag zetelen in de commissie voor afwijking.

De praktijk leert eveneens dat het niet eenvoudig is de plaatsen in te vullen van de beroepsbrandweerofficieren en de deskundigen. Een herziening van de samenstelling van de commissie voor afwijking dringt zich bijgevolg op. Door de aanpassing van het tweede lid van artikel 2, § 3 kan de Koning makkelijker inspelen op wijzigingen in de organisatie en moeilijkheden in het samenstellen en geldig laten vergaderen van de commissie voor afwijking en dat zonder de deskundigheid van deze commissie aan te tasten.

3. **Crisiscentrum**

3.1. ***Wijziging van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen financiën (hierna wet op de kritieke infrastructuren)***

Art. 43

Artikel 43, a) vervolledigt wat begrepen moet worden onder “Europese kritieke infrastructuur” bedoeld in artikel 3, 6° van de wet op de kritieke infrastructuren. Deze aanduiding heeft immers twee soorten infrastructuren op het oog.

De eerste zijn de infrastructuren die zich op het Belgisch grondgebied bevinden en waarvan de storing of vernietiging een weerslag zou hebben op minstens twee lidstaten van de Europese Unie.

Wat de tweede soort betreft, gaat het om de infrastructuren die zich niet op het Belgisch grondgebied bevinden, maar in een andere lidstaat van de Europese Unie, en waarvan dit soort situaties ook een weerslag zou kunnen hebben op België.

2.3. ***Modifications de la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu’à l’assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances***

Art. 42

La commission de dérogation donne des avis concernant l’autorisation des dérogations aux normes de base en matière de sécurité incendie. La composition de cette commission est déterminée en détail par la loi. La composition doit être révisée. Cette commission ne relève plus de la compétence de la Direction générale de la Sécurité civile. Ce sont les ingénieurs de la Direction générale Sécurité et Prévention qui siègent aujourd’hui dans la commission de dérogation.

Dans la pratique il n’est toujours aussi facile de remplir les places des officiers professionnels des services d’incendie et des experts. Une révision de la composition de la commission de dérogation s’ impose dès lors. En modifiant le deuxième alinéa de l’article 2, § 3 le Roi peut répondre facilement aux modifications dans l’organisation et aux difficultés dans la composition et dans la délibération valable de la commission de dérogation et cela sans porter atteinte à l’expertise de cette commission.

3. **Centre de crise**

3.1. ***Modification de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, modifiée par la loi du 25 avril 2014 portant dispositions diverses finances (ci-après loi sur les infrastructures critiques)***

Art. 34

L’article 43, a) complète ce qu’il y a lieu d’entendre par “infrastructure critique européenne” visée à l’article 3, 6° de la loi sur les infrastructures critiques. En effet, cette dénomination vise deux types d’infrastructures.

Les premières sont celles qui se situent sur le territoire belge et dont l’impact en cas de dysfonctionnement ou de destruction se ressentirait sur au moins deux États membres de l’Union européenne.

Quant aux secondes, il s’agit de celles qui ne se situent pas sur le territoire belge mais dans un autre État membre de l’Union européenne et dont l’impact, dans ce type de situations, pourrait également affecter la Belgique.

Artikel 43, b) en c) brengt een verbetering aan in de definitie van de begrippen bedoeld in artikel 3, 7°, en 8°, van de wet op de kritieke infrastructuren, namelijk de "andere punten van federaal belang" en de "punten van lokaal belang", door het voorwaardelijke karakter van de noodzaak van het nemen van beschermingsmaatregelen ten aanzien van deze punten te schrappen.

Door deze wijziging wordt er duidelijkheid geschept in het feit dat de punten van federaal of lokaal belang geen punten zijn waarvoor beschermingsmaatregelen genomen zijn in het verleden of punten waarvoor eventueel beschermingsmaatregelen genomen kunnen worden in de toekomst. Punten zijn van federaal of lokaal belang enkel zolang beschermingsmaatregelen genomen worden voor deze punten.

Immers, deze punten zijn van federaal of lokaal belang precies omdat er beschermingsmaatregelen ten aanzien van deze punten genomen worden.

Door middel van artikel 43, d), wordt artikel 3, 12°, van de wet op de kritieke infrastructuren aangepast aan de wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus door de wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten, die het "communicatie- en informatie centrum" (afgekort "CIC") vervangen heeft door de "communicatie- en informatie dienst van het arrondissement" (afgekort "SICAD").

Art. 44

Er wordt een nieuw lid ingevoegd na artikel 4, § 1, tweede lid, om te preciseren dat artikel 8 en de artikelen 12 tot en met 26 van de wet enkel van toepassing zijn op de kritieke infrastructuren gelegen op het Belgisch grondgebied.

Art. 45

Artikel 45 wijzigt artikel 5 van de wet betreffende de kritieke infrastructuren om beter de voorafgaande voorwaarden voor de identificatie van de kritieke infrastructuren te verduidelijken.

Er is voortaan voorzien dat elke sectorale overheid voorafgaandelijk systematisch de ADCC uitnodigt zoals dat in de praktijk gebeurt. Als zij het nuttig achten, raadplegen zij de exploitanten of vertegenwoordigers van potentiële kritieke infrastructuren van hun sector teneinde de in de artikelen 6 en 7 van de wet bedoelde verschillende stappen van het identificatieproces van de

L'article 43, b) et c) apporte une correction à la définition des notions visées à l'article 3, 7°, et 8°, de la loi sur les infrastructures critiques, à savoir les "autres points d'intérêt fédéral" et les "points d'intérêt local", en supprimant le caractère conditionnel de la nécessité de prise de mesures de protection à leur égard.

Dans un souci de clarté, cette modification implique que les points d'intérêt fédéral ou local ne sont pas des points pour lesquels des mesures de protection ont été prises par le passé ou des points pour lesquels d'éventuelles mesures de protection pourront être prises à l'avenir. Des points ne sont d'intérêt fédéral ou local qu'aussi longtemps que des mesures de protection sont prises pour ces derniers.

En effet, ces points sont précisément d'intérêt fédéral ou local parce que des mesures de protection sont prises à leur égard.

Par le biais de l'article 43, d), l'article 3, 12°, de la loi sur les infrastructures critiques est adapté à la modification de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux par la loi du 26 mars 2014 portant mesures d'optimalisation des services de police, qui a remplacé la dénomination "centre d'information et de communication" (en abrégé "CIC") par "service d'information et de communication d'arrondissement" (en abrégé "SICAD").

Art. 44

Un nouvel alinéa est inséré à la suite de l'article 4, § 1er, deuxième alinéa, afin de préciser que l'article 8 et les articles 12 à 26 de la loi s'appliquent uniquement aux infrastructures critiques situées sur le territoire belge.

Art. 45

L'article 45 modifie l'article 5 de la loi sur les infrastructures critiques afin de mieux préciser les modalités préalables à l'identification des infrastructures critiques.

Il est dorénavant prévu que chaque autorité sectorielle invite au préalable de manière systématique, conformément à ce qui se fait dans la pratique, la DGCC. Si elles l'estiment utile, elles consultent les exploitants ou représentants d'infrastructures critiques potentielles de leur secteur afin de préparer les différentes étapes du processus d'identification des infrastructures critiques

kritieke infrastructuren voor te bereiden (opstellen van de identificatiecriteria en opstellen van de volledige lijst).

Wanneer kritieke infrastructuren onder de bevoegdheid van de Gewesten vallen, dienen de sectorale overheden deze gewesten te raadplegen met hetzelfde doel.

Art. 46

Artikel 46, 1° heeft tot doel artikel 7 van de wet op de kritieke infrastructuren aan te passen door een betere specificering van de in de praktijk vastgestelde verschillende stappen van het proces van identificatie van de potentiële kritieke infrastructuren:

1/ de opmaak, door de bevoegde sectorale overheid, van de lijst met de op basis van de analyse geïdentificeerde kritieke infrastructuren, alsook van de aan deze identificatie inherente motivering, met inbegrip van de (sectorale en intersectorale) criteria en de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die zij bepaald heeft;

2/ het versturen van deze lijst aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten;

3/ het advies van de ADCC ten gevolge waarvan de sectorale overheid kan overgaan tot de aanduiding van de kritieke infrastructuur.

In artikel 46, 2° wordt hetzelfde proces beschreven als voor het proces inzake de nationale kritieke infrastructuren, toegepast op de Europese kritieke infrastructuren. Er wordt dus verwezen naar hierboven voor het commentaar van artikel 3 inzake de nationale kritieke infrastructuren.

Overigens, met als doel een permanente opvolging van het evolutief bedoelde identificatieproces van de kritieke infrastructuren te verzekeren, voegt artikel 46, 3°, a) een derde paragraaf toe in artikel 7 van de wet op de kritieke infrastructuren.

Het identificatieproces m.b.t. de potentiële kritieke infrastructuren, binnen een sector of deelsector, kan leiden tot officiële aanduidingen of, integendeel, tot de conclusie dat er geen enkele infrastructuur kritiek is voor deze (deel)sector.

Deze nieuwe bepaling legt de bevoegde sectorale overheid op om een schriftelijk document op te stellen met de objectieve gegevens waardoor men tot de conclusie is kunnen komen dat er geen enkele kritieke infrastructuur geïdentificeerd werd en om dit document te richten tot de ADCC.

visées aux articles 6 et 7 de la loi (établissement des critères d'identification et élaboration de la liste complète).

Lorsque des infrastructures critiques relèvent de la compétence de gestion des Régions, il appartient aux autorités sectorielles de consulter ces dernières à cette même fin.

Art. 46

L'article 46, 1° a pour but d'adapter l'article 7 de la loi sur les infrastructures critiques en précisant mieux les différentes étapes constatées dans la pratique dans le processus d'identification des infrastructures critiques potentielles:

1/ l'établissement par l'autorité sectorielle compétente de la liste des infrastructures critiques identifiées à l'issue de l'analyse effectuée ainsi que la motivation inhérente à cette identification, en ce compris les critères (sectoriels et intersectoriels) et les niveaux d'incidence ou les seuils qu'elle a établis;

2/ l'envoi de cette liste à la DGCC et, le cas échéant, au régions concernées;

3/ l'avis de la DGCC à la suite duquel l'autorité sectorielle peut procéder à la désignation de l'infrastructure critique.

L'article 46, 2° décrit le même processus que le processus relatif aux infrastructures critiques nationales mais appliqué aux infrastructures critiques européennes. Il est donc renvoyé ci-dessus, au commentaire de l'article 3 relatif aux infrastructures critiques nationales.

Par ailleurs, dans l'objectif d'assurer un suivi permanent du processus d'identification des infrastructures critiques, qui se veut évolutif, l'article 46, 3°, a) ajoute un troisième paragraphe à l'article 7 de la loi sur les infrastructures critiques.

Le processus d'identification des infrastructures critiques potentielles, au sein d'un secteur ou d'un sous-secteur, est susceptible d'aboutir à des désignations officielles ou, au contraire, à la conclusion qu'aucune infrastructure n'est critique pour ce (sous-)secteur.

Cette nouvelle disposition impose à l'autorité sectorielle compétente de rédiger un document écrit contenant les données objectives qui ont permis d'aboutir à la conclusion qu'aucune infrastructure critique n'a été identifiée et de l'adresser à la DGCC.

Deze verplichting heeft enkel betrekking op de kritieke infrastructuren die op het Belgisch grondgebied gelegen zijn.

Zo zal dit document als werkinstrument kunnen dienen wanneer er een herevaluatie van de situatie dient te worden gemaakt na een aantal jaren of na veranderingen of wijzigingen van de situatie.

Ten slotte, steeds rekening houdende met het evolutieve karakter van het identificatieproces, voegt artikel 46, 3°, b) een vierde paragraaf toe aan artikel 7 van de wet op de kritieke infrastructuren, waardoor wordt voorzien dat elke sectorale overheid haar analyse inzake de identificatie van de relevante kritieke infrastructuren van haar sector herhaalt, en dit minstens één keer om de vijf jaar.

Art. 47

Artikel 8 van de wet op de kritieke infrastructuren wordt vervangen en aangevuld met twee nieuwe leden die een verplichting bevatten om de bevoegde overheden op de hoogte te brengen van de aanduiding van een kritieke infrastructuur.

Het artikel 8, eerste lid, van de wet op de kritieke infrastructuren, bepaalt voortaan dat de sectorale overheid aan de ADCC een kopie van de brief m.b.t. de aanduiding verschaft met vermelding van de datum van de betekening van deze aanduiding.

De oorspronkelijk voorziene formaliteit (per drager met ontvangstmelding) werd afgeschaft. Aanvankelijk was deze formaliteit vereist vanuit veiligheids- en vertrouwelijkheidsoogpunt.

Rekening houdend met het bestaan van betrouwbare, beveiligde en administratief minder zware middelen (bijvoorbeeld met behulp van gecrypteerde elektronische berichten), moest deze formaliteit niet langer behouden blijven.

Zodra de ADCC deze kopie ontvangt, bezorgt zij aan OCAD de nuttige informatiegegevens om de strategische dreigingsanalyse te kunnen uitvoeren, overeenkomstig artikel 10 van de wet betreffende de kritieke infrastructuren.

Krachtens het nieuwe artikel 8, derde lid, van de wet op de kritieke infrastructuren, brengt de ADCC de territoriaal bevoegde burgemeester op de hoogte van de aanduiding van een kritieke infrastructuur op het grondgebied van zijn gemeente, als eerste veiligheidsverantwoordelijke op dit grondgebied en opdat de

Cette obligation ne vise que les infrastructures critiques qui se situent sur le territoire belge.

Ce document pourra ainsi servir d'outil de travail lorsqu'il s'agira de faire une réévaluation de la situation après un certain nombre d'années ou après des changements ou modifications de celle-ci.

Enfin, toujours compte tenu du caractère évolutif du processus d'identification, l'article 46, 3°, b) ajoute un quatrième paragraphe à l'article 7 de la loi sur les infrastructures critiques, au terme duquel il est prévu que chaque autorité sectorielle réitère son analyse en matière d'identification des infrastructures critiques relevant de son secteur et ce, au minimum une fois tous les cinq ans.

Art. 47

L'article 8 de la loi sur les infrastructures critiques est modifié et complété par deux nouveaux alinéas qui contiennent une obligation d'avertir les autorités compétentes de la désignation d'une infrastructure critique.

L'article 8, alinéa 1er, de la loi sur les infrastructures critiques prévoit désormais que l'autorité sectorielle communique à la DGCC une copie du courrier de désignation avec mention de la date de la notification de cette désignation.

La formalité initialement prévue (par porteur avec accusé de réception) a été supprimée. Elle avait été exigée à l'origine dans un souci de sécurité et de confidentialité.

Compte tenu de l'existence d'autres moyens fiables, sécurisés et moins lourds sur le plan administratif (par exemple par le biais de courriers électroniques encryptés), il ne se justifiait plus de la maintenir.

Dès réception de cette copie, la DGCC transmet à l'OCAM les informations utiles pour lui permettre de réaliser l'analyse stratégique de la menace, conformément à l'article 10 de la loi sur les infrastructures critiques.

En vertu du nouvel article 8, alinéa 3, de la loi sur les infrastructures critiques, la DGCC informe le bourgmestre territorialement compétent de la désignation d'une infrastructure critique située sur le territoire de sa commune, en tant que premier responsable de la sécurité sur ledit territoire et afin que ce dernier puisse

burgemeester zou kunnen anticiperen en de voorbereiding van de interventies van de lokale politie in verband met deze kritieke infrastructuur zo goed mogelijk zou kunnen organiseren.

Tot slot bepaalt het laatste lid van het nieuwe artikel 8 van de wet op de kritieke infrastructuren dat de ADCC de territoriaal bevoegde gouverneur op de hoogte brengt van de aanduiding van een kritieke infrastructuur op het grondgebied van zijn provincie, of de bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie, voor de kritieke infrastructuren op het grondgebied van deze agglomeratie, wanneer de Koning de exploitanten van kritieke infrastructuren van een sector of deelsector, in toepassing van het nieuwe artikel 13, § 7, van de wet op de kritieke infrastructuren, de uitwerking van een intern noodplan heeft opgelegd.

In deze situatie is het belangrijk dat de bevoegde overheid in haar eigen noodplannen rekening kan houden met het bestaan van één of meerdere kritieke infrastructuren op het grondgebied van haar provincie of agglomeratie om zich te vergewissen van de samenhang van haar eigen noodplannen met het noodplan van de exploitant, rekening houdende met het vertrouwelijke karakter van de informatie.

Art. 48

Artikel 48, 1° wijzigt artikel 10, § 1, van de wet op de kritieke infrastructuren, door de termijn voor het OCAD om zijn strategische analyse te verwezenlijken, te verkorten van één jaar naar negen maanden. Deze wijziging is gerechtvaardigd om de exploitant de mogelijkheid te bieden om de lessen van deze analyse, die hem via zijn sectorale overheid bezorgd zal worden, op te nemen in zijn eigen risicoanalyse vóór de uitwerking van zijn beveiligingsplan.

Artikel 48, 2° voegt een tweede lid toe in artikel 10, § 1, van de wet op de kritieke infrastructuren, waardoor een ambtshalve vernieuwing van deze strategische analyse voorzien wordt, minstens één keer om de vijf jaar.

Artikel 48, 3° wijzigt artikel 10, § 2, alinea 2, van de wet op de kritieke infrastructuren. Aangezien de dreigingsanalyse zoals vermeld in dit artikel een gemeenschappelijke strategische analyse is, zoals bedoeld in artikel 8, 1°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, is het aangewezen hiernaar uitdrukkelijk te verwijzen.

Er dient eveneens te worden gepreciseerd dat deze strategische analyse de exploitant in staat zal stellen om zijn eigen risicoanalyse uit te werken en de nuttige

être en mesure d'anticiper et d'organiser au mieux la préparation des interventions de la police locale en lien avec cette infrastructure critique.

Enfin, le dernier alinéa du nouvel article 8 de la loi sur les infrastructures critiques prévoit que la DGCC informe le gouverneur territorialement compétent de la désignation d'une infrastructure critique située sur le territoire de sa province ou l'autorité compétente de l'agglomération bruxelloise, pour les infrastructures critiques situées sur le territoire de cette agglomération, lorsqu'en application du nouvel article 13, § 7, de la loi sur les infrastructures critiques, le Roi a imposé aux exploitants d'infrastructures critiques d'un secteur ou sous-secteur, l'élaboration d'un plan d'urgence interne.

Dans ce cas de figure, il est important que l'autorité compétente puisse tenir compte dans ses propres plans d'urgence, de l'existence d'une ou plusieurs infrastructure(s) critique(s), située(s) sur le territoire de sa province ou de son agglomération, et de s'assurer de la cohérence de ces derniers avec le plan d'urgence de l'exploitant, tout en tenant compte du caractère confidentiel de l'information.

Art. 48

L'article 48, 1° modifie l'article 10, § 1er, de la loi sur les infrastructures critiques, en réduisant le délai, dans le chef de l'OCAM, pour réaliser son analyse stratégique, d'un an à neuf mois. Cette modification se justifie afin de permettre à l'exploitant d'intégrer les enseignements de ladite analyse, qui lui sera transmise par le biais de son autorité sectorielle, dans sa propre analyse des risques préalable à l'élaboration de son plan de sécurité.

L'article 48, 2° insère un second alinéa à l'article 10, § 1er, de la loi sur les infrastructures critiques, au terme duquel un renouvellement d'office de cette analyse stratégique est prévu, au moins une fois tous les cinq ans.

L'article 48, 3° modifie l'article 10, § 2, alinéa 2, de la loi sur les infrastructures critiques. L'analyse de la menace mentionnée dans cet article étant une analyse stratégique commune telle que visée par l'article 8, 1°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace, il convient de s'y référer de manière expresse.

Il convient également de préciser que cette analyse stratégique permettra à l'exploitant d'élaborer sa propre analyse des risques, en y intégrant les données utiles,

gegevens daarin op te nemen, voor zover hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden om deze analyse te mogen ontvangen wanneer deze geclassificeerd is in de zin van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

Art. 49

Door middel van dit artikel wordt de tweede paragraaf van artikel 11 van de wet betreffende de kritieke infrastructuren, die de classificatie van de rapporten regelt zoals bedoeld in artikel 11, § 1, opgeheven, om de coherentie te bewaren met wat voorzien is voor de andere informatie en documenten bedoeld in de wet betreffende de kritieke infrastructuren die niet systematisch het voorwerp moeten uitmaken van een classificatie, maar minstens de vermelding “beperkte verspreiding” moeten dragen in de zin van artikel 20 van het koninklijk besluit van 24 maart 2000 tot uitvoering van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

Art. 50

Dit artikel vervolledigt op zuiver formele wijze artikel 12, § 1, alinea 2, van de wet op de kritieke infrastructuren door elke andere bevoegde overheid of openbare dienst toe te voegen als gesprekspartner voor het beveiligingscontactpunt.

Art. 51

Artikel 51 wijzigt artikel 13 van de wet op de kritieke infrastructuren.

Artikel 51, 1° corrigeert de terminologie voor wat betreft de permanente maatregelen door de term “toepasbaar” te vervangen door de term “toegepast moeten worden”.

Artikel 51, 2° verlengt de aanvankelijk voor de exploitant voorziene termijn in artikel 13, § 4, tweede lid, van de wet op de kritieke infrastructuren, om zijn B.P.E. uit te voeren, van twaalf naar vierentwintig maanden, om hem een redelijke termijn te geven tussen de uitwerking van zijn plan en de uitvoering ervan.

Een derde lid wordt toegevoegd dat voorziet dat, per bepaalde (deel)sector, de sectorale overheid deze termijn kan aanpassen. Wanneer de exploitant bij het opstellen van zijn B.P.E. maatregelen voorziet waarvan

pour autant qu’il remplisse les conditions légales lui permettant de recevoir la dite analyse lorsque celle-ci est classifiée au sens de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité.

Art. 49

Par le biais de cet article, le deuxième paragraphe de l’article 11 de la loi sur les infrastructures critiques, qui imposait la classification des rapports visés à l’article 11, § 1er est abrogé, dans un souci de cohérence avec ce qui est prévu pour le reste des informations et documents visés dans la loi sur les infrastructures critiques qui ne doivent pas systématiquement faire l’objet d’une classification mais doivent, au minimum, être revêtus de la mention “diffusion restreinte” au sens de l’article 20 de l’arrêté royal du 24 mars 2000 portant exécution de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité.

Art. 50

Cet article complète de manière purement formelle l’article 12, § 1er, alinéa 2, de la loi sur les infrastructures critiques en ajoutant tout service public ou autorité comme interlocuteur au point de contact pour la sécurité.

Art. 51

L’article 51 modifie l’article 13 de la loi sur les infrastructures critiques.

L’article 51, 1° rectifie la terminologie employée pour les mesures permanentes en remplaçant le terme “applicable” par “devant être appliquée”.

L’article 51, 2° allonge le délai initialement prévu dans le chef de l’exploitant à l’article 13, § 4, deuxième alinéa, de la loi sur les infrastructures critiques, pour mettre en œuvre son P.S.E., de douze à vingt-quatre mois, afin de lui laisser un délai raisonnable entre l’élaboration de son plan et sa mise en œuvre.

Un troisième alinéa est ajouté, prévoyant que, par (sous-)secteur déterminé, l’autorité sectorielle peut moduler ce délai. Lorsqu’à l’occasion de l’élaboration de son P.S.E. l’exploitant prévoit des mesures dont la

de uitvoering afhangt van externe factoren (bijvoorbeeld een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een bijgebouw, een vergunning van een controle-instantie, …), zijn deze maatregelen niet onderworpen aan de verplichting om uitgevoerd te worden binnen de door de wet bepaalde termijn (maximum 24 maanden) maar aan de aangepaste termijn bepaald door de sectorale overheid. Deze aanpassing van de termijn dient wel gemotiveerd te worden.

Artikel 51, 3° voegt een paragraaf 7 in artikel 13 van de wet op de kritieke infrastructuren. Deze paragraaf bevat een uitdrukkelijke delegatie aan de Koning om, op voorstel van de bevoegde ministers en, in voorkomend geval, na advies van de bevoegde sectorale overheden, aan de exploitanten van kritieke infrastructuren van een sector of deelsector de uitwerking van een intern noodplan te kunnen opleggen, waarvan de definitie overeenstemt met die van artikel 5 van het koninklijk besluit van 16 februari 2006 betreffende de nood- en interventieplannen.

In alle gevallen dat de Koning gebruik zal maken van deze delegatie, dient er, voor de bevoegde overheden, op te worden toegezien dat het bestaan van deze kritieke infrastructuur of infrastructuren wordt opgenomen, en dat men zich vergewist van de overeenstemming tussen de inhoud van de interne plannen van de exploitanten en de inhoud van de noodplannen van de overheden.

Daarom bepaalt artikel 47 dat de ADCC de territoriaal bevoegde gouverneur op de hoogte brengt van de aanduiding van een kritieke infrastructuur die onderworpen is aan de verplichting om een intern noodplan uit te werken. Wanneer de kritieke infrastructuur zich op het grondgebied van de Brusselse agglomeratie bevindt, brengt de ADCC de Hoge Ambtenaar bedoeld in artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 betreffende de Brusselse Instellingen, hiervan op de hoogte.

Art. 52

Artikel 52 wijzigt artikel 14 van de wet op kritieke infrastructuren.

Artikel 52, 1° voorziet dat de door de sectorale overheid aangewezen dienst en de ADCC toegevoegd wordt als entiteiten waarmee de exploitant contact dient op te nemen in geval dat er zich een gebeurtenis voordoet waarbij de veiligheid van zijn infrastructuur in het gedrang komt.

Artikel 52, 2° voegt een paragraaf 1/1 in om de exploitanten van kritieke infrastructuren toe te laten om, in voorkomend geval, snelle signalementen te sturen naar

réalisation dépend de facteurs externes (par exemple un permis d'urbanisme pour la construction d'une annexe ou d'une dépendance, une autorisation d'une instance de contrôle …), ces mesures ne sont pas soumises à l'obligation d'être mises en œuvre endéans le délai fixé par la loi (24 mois maximum) mais aux délais modulés à cette fin par l'autorité sectorielle. Le changement de délais doit être motivé.

L'article 51, 3° insère un paragraphe 7 à l'article 13 de la loi sur les infrastructures critiques. Ce dernier contient une délégation expresse au Roi pour permettre d'imposer, sur proposition des ministres compétents et, le cas échéant, après avis des autorités sectorielles compétentes, aux exploitants d'infrastructures critiques d'un secteur ou sous-secteur, l'élaboration d'un plan interne d'urgence dont la définition correspond à celle de l'article 5 de l'arrêté royal du 16 février 2006 relatif aux plans d'urgence et d'intervention.

Dans tous les cas où le Roi fera usage de cette délégation, il y aura lieu, pour les autorités compétentes, de veiller à intégrer l'existence de cette ou de ces infrastructure(s) critique(s) et de s'assurer d'une concordance entre le contenu des plans internes des exploitants et celui des plans d'urgence des autorités.

C'est la raison pour laquelle l'article 47 prévoit que la DGCC informe le gouverneur territorialement compétent de la désignation d'une infrastructure critique soumise à l'obligation d'élaborer un plan interne d'urgence. Lorsque l'infrastructure critique se situe sur le territoire de l'agglomération bruxelloise, la DGCC en informe le Haut fonctionnaire visé à l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises.

Art. 52

L'article 52 modifie l'article 14 de la loi sur les infrastructures critiques.

L'article 52, 1° prévoit que le service désigné par l'autorité sectorielle et la DGCC sont ajoutées comme entités devant être contactées par l'exploitant en cas de survenance d'un événement de nature à menacer la sécurité de son infrastructure.

L'article 52, 2° insère un paragraphe 1er/1 afin de permettre, le cas échéant, aux exploitants d'infrastructures critiques des signalements rapides aux centrales

de territoriaal bevoegde noodcentrales, rechtstreeks vanuit hun eigen dispatchingcentra.

Deze contactname door een centrale dispatching kan betrekking hebben op een infrastructuur die zich niet bevindt in hetzelfde arrondissement of dezelfde provincie als de dispatching. Om meteen de juiste noodcentrale te kunnen contacteren, is het dus noodzakelijk dat de exploitanten beschikken over de rechtstreekse nummers van de noodcentrales.

Met betrekking tot de wijzigingen van de tweede paragraaf (artikel 52, 3°), wordt verwezen naar de commentaar bij artikel 43, d) voor wat betreft de vervanging van de benaming “CIC” door “SICAD”.

Art. 53

Het doel van deze wijziging bestaat erin in artikel 15 van de wet op de kritieke infrastructuren een uitdrukkelijke verwijzing in te voegen naar artikel 8, 2°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, en bijgevolg de verwijzing naar artikel 10, § 2, van de wet op de kritieke infrastructuren te schrappen, gelet op de wijziging van dit laatste artikel.

De voorgestelde wijziging heeft tot doel een onderscheid te maken tussen de punctuele dreigingsanalyses die onder de bevoegdheid van het OCAD vallen (extremisme en terrorisme) en de andere soorten van dreiging (waarvoor aparte analyses uitgevoerd moeten worden door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten of door de federale politie).

Art. 54

De wijzigingen hebben tot doel een terminologiefout in artikel 18 van de wet op de kritieke infrastructuren te verbeteren, door het woord “verzamelen” te vervangen door “wisselen […] uit”.

Art. 55

Dit artikel heeft tot doel artikel 20 van de wet betreffende de kritieke infrastructuren te wijzigen door de verplichting voor de Koning te wijzigen in een mogelijkheid voor de Koning en door de verbetering van de verkeerdelijke beperking tot de loutere informatie van het B.P.E., tot andere types van informatie.

Er wordt de voorkeur gegeven, zoals het gebeurt in de praktijk, de uitwisseling van de informatie van het B.P.E. te laten geschieden op een basis van consensus

d’urgence territorialement compétentes, directement à partir de leur(s) propre(s) centre(s) de dispatching.

Cette prise de contact via un dispatching central peut concerner une infrastructure qui ne se situe pas dans le même arrondissement ou la même province que le dispatching. Pour pouvoir contacter la bonne centrale d’urgence, il est donc nécessaire que les exploitants disposent des numéros directs de ces centrales d’urgence.

Pour ce qui est des modifications au second paragraphe (article 52, 3°), il est référé au commentaire de l’article 43, d) pour ce qui est du remplacement de la dénomination “CIC” par celle de “SICAD”.

Art. 53

Le but de cette modification est d’insérer dans l’article 15 de la loi sur les infrastructures critiques, une référence expresse à l’article 8, 2°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l’analyse de la menace et de supprimer, par voie de conséquence, la référence à l’article 10, § 2, de la loi sur les infrastructures critiques, compte tenu de la modification de ce dernier.

La modification proposée vise à distinguer les analyses ponctuelles de la menace relevant de la compétence de l’OCAM (extrémisme et terrorisme) des autres types de menace (pour lesquelles des analyses distinctes doivent être réalisées par les services de renseignement et de sécurité ou la police fédérale).

Art. 54

Les modifications visent à corriger une erreur de terminologie à l’article 18 de la loi sur les infrastructures critiques, en remplaçant le terme “récoltent” par “s’échangent”.

Art. 55

Le présent article vise à modifier l’article 20 de la loi sur les infrastructures critiques, en remplaçant l’obligation pour le Roi en une simple faculté et en rectifiant la limitation faite par erreur aux seules informations du P.S.E., à d’autres types d’informations.

Il y a en effet lieu de privilégier, comme cela a été constaté dans la pratique, l’échange d’informations relative au P.S.E., de manière consensuelle et de

en op een meer soepele manier dan in toepassing van een verplichtend reglementair kader.

Art. 56

Dit artikel behoeft geen specifieke commentaar.

Art. 57

Dit artikel breidt de verplichting die oorspronkelijk opgenomen is in artikel 22 van de wet betreffende de kritieke infrastructuren om bepaalde informatie te omkleden met de vermelding “beperkte verspreiding” uit naar het geheel van de informatie bedoeld in hoofdstuk 2 van de wet op de kritieke infrastructuren (criteria voor de identificatie, identificatieprocessen, aanduidingen, verslagen van de sectorale overheden bedoeld in artikel 11, veiligheids- en beschermingsmaatregelen, …) aan de personen die er kennis van moeten hebben voor de uitoefening van hun functies of hun opdracht, voor zover de functie of de opdracht de veiligheid en/of de bescherming van de kritieke infrastructuren tot doel heeft.

Art. 58

Dit artikel behoeft geen specifieke commentaar.

Art. 59

Door middel van dit artikel, wegens veiligheidsredenen, en met bedoeling van coherentie met wat voorzien is voor de geclassificeerde informatie krachtens artikel 26, § 1, van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen, wordt een nieuw artikel 23/1 toegevoegd in de afdeling 5 van de wet op de kritieken infrastructuren, volgens hetwelk de bepalingen van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur niet van toepassing zijn op informatie, documenten of gegevens bedekt met ten minste de melding “beperkte verspreiding” in toepassing van artikel 22 van de wet op kritieke infrastructuren.

Deze uitzondering is ook van toepassing, voor dezelfde redenen, op de bepalingen van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

manière plus souple qu’en vertu d’un cadre réglementaire contraignant.

Art. 56

Cet article n’appelle pas de commentaire spécifique.

Art. 57

Cet article étend l’obligation contenue à l’origine dans l’article 22 de la loi sur les infrastructures critiques, de revêtir certaines informations de la mention “diffusion restreinte” aux informations relatives à l’identification, à l’ensemble des informations visées par le chapitre 2 de la loi sur les infrastructures critiques (critères d’identification, processus d’identification, désignations, rapports des autorités sectorielles visés à l’article 11, mesures de sécurité et de protection, …) aux personnes ayant besoin d’en connaître dans l’exercice de leurs fonctions ou de leur mission pour autant que cette fonction ou mission ait pour finalité la sécurité et/ou la protection des infrastructures critiques.

Art. 58

Cet article n’appelle pas de commentaire spécifique.

Art. 59

Par le biais de cet article, pour des raisons de sécurité, et dans un souci de cohérence avec ce qui est prévu pour les informations classifiées en vertu de l’article 26, § 1er, de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité, un nouvel article 23/1 est inséré dans la section 5 de la loi sur les infrastructures critiques, au terme duquel les dispositions de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l’administration ne s’appliquent pas aux informations, documents et données, revêtus au minimum de la mention “diffusion restreinte” en application de l’article 22 de la loi sur les infrastructures critiques.

Cette exception s’applique également, pour les mêmes motifs, aux dispositions de la loi du 5 août 2006 relative à l’accès du public à l’information en matière d’environnement.

Art. 60

Door middel van artikel 60, wordt de derde paragraaf van artikel 24 van de wet betreffende de kritieke infrastructuren verduidelijkt, namelijk dat enkel de leden van de inspectiedienst die de controles ter plaatse uitvoeren over een legitimatiekaart moeten beschikken.

Art. 61

Dit artikel heeft tot doel artikel 25 van de wet betreffende de kritieke infrastructuren te wijzigen.

In de derde paragraaf van dit artikel werd gepreciseerd dat de processen-verbaal hetzij door de inspectiedienst opgesteld kunnen worden (ondertekend door de bevoegde hiërarchische meerdere),hetzij persoonlijk door bepaalde leden van de inspectiedienst (diegenen die controles uitvoeren krachtens artikel 25, § 1, van de wet betreffende de kritieke infrastructuren). Dit is met name het geval van de leden van de inspectiedienst die eveneens de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie hebben.

Een vierde paragraaf wordt eveneens ingevoegd om de bevoegde inspectiedienst ertoe te verplichten een verslag op te stellen na elke inspectie.

Art. 62

Dit artikel wijzigt de bijlage bij de wet om ze in de overeenstemming te brengen met de wijziging die is aangebracht aan de definitie van Europese kritieke infrastructuur.

3.2. ***Wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle***

Art. 63

Dit artikel heeft tot doel de materiële fout die vervat is in artikel 15*bis* van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, recht te zetten, namelijk het vergeten van de vermelding van de datum van de wet op de kritieke infrastructuren.

Art. 60

Par le biais de l'article 60, le troisième paragraphe de l'article 24 de la loi sur les infrastructures critiques précise que seuls les membres du service d'inspection qui effectuent les contrôles sur place doivent être dotés d'une carte de légitimation.

Art. 61

Cet article vise à modifier l'article 25 de la loi sur les infrastructures critiques.

Au troisième paragraphe de cet article, il a été précisé que les procès-verbaux peuvent être dressés soit par le service d'inspection (signés par l'autorité hiérarchique compétente) soit individuellement par certains membres du service d'inspection (ceux qui effectuent les contrôles en vertu de l'article 25, § 1er de la loi sur les infrastructures critiques). C'est notamment le cas des membres de services d'inspection qui revêtent également la qualité d'officier de police judiciaire.

Un quatrième paragraphe est également inséré, pour contraindre le service d'inspection compétent à rédiger un rapport après chaque inspection.

Art. 62

Cet article modifie l'annexe de la loi afin de la rendre compatible avec la modification apportée à la définition d'infrastructure critique européenne.

3.2. ***Modification de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relatives à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire.***

Art. 63

Cet article a pour but de corriger l'erreur matérielle contenue à l'article 15*bis* de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relatives à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, à savoir l'oubli de la mention de la date de la loi sur les infrastructures critiques.

3.3. ***Wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens***

Art. 64

Dit artikel wijzigt de paragrafen 1 en 5 van artikel 8 van de Wet van 25 december 2016.

Wat betreft paragraaf 1, heeft de BOM-wet van 25 december 2016[1], de nummering van de misdrijven van het Wetboek van Strafvordering, waarnaar in de Wet van 25 december 2016 wordt verwezen, gewijzigd. Hierdoor komt de opsomming in artikel 8, § 1,1° van de Wet van 25 december 2016 niet meer overeen met de misdrijven geviseerd in de PNR Richtlijn[2]. Artikel 95, 1° zet deze situatie recht.

Artikel 64, 2° heeft tot doel om artikel 8, § 1, 5° uit te breiden met de misdrijven van bijlage 2 van de PNR Richtlijn, die kaderen binnen deze finaliteit en die nog niet opgenomen waren in de scope van de Wet van 25 december 2016. M.a.w. artikel 95, 2° zorgt voor een preciezere omzetting van de PNR Richtlijn.

Art. 65

Artikel 65 wijzigt artikel 14 van de wet van 25 december 2016, meer bepaald de paragrafen 1 en 4.

Artikel 65, 1° past de aanduiding van de diensten van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen aan. Hierdoor wordt aan de Douane de mogelijkheid gegeven om personeelsleden te detacheren vanuit de deze diensten wiens opdrachten zich situeren binnen de finaliteiten van de passagiersgegevensverwerking zoals bepaald door de wet.

Artikel 65, 2° schrapt in artikel 14, § 4 de verplichting om in het koninklijk besluit, waarvan in datzelfde artikel sprake is, de directies of afdelingen die binnen de bevoegde diensten instaan voor de verwerking van de passagiersgegevens, op te nemen. Deze schrapping kadert binnen het gehanteerde model voor de

1 Wet van 25 december 2016 houdende diverse wijzigingen van het Wetboek van strafvordering en het Strafwetboek, met het oog op de verbetering van de bijzondere opsporingsmethoden en bepaalde onderzoeksmethoden met betrekking tot internet en elektronische en telecommunicaties en tot oprichting van een gegevensbank stemafdrukken, *B.S.* 17 januari 2017.

2 RICHTLIJN (EU) 2016/681 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 27 april 2016 over het gebruik van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en ernstige criminaliteit, hierna de PNR Richtlijn.

3.3. ***Modification de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers***

Art. 64

Cet article modifie les paragraphes 1 et 5 de l'article 8 de la loi du 25 décembre 2016.

En ce qui concerne le paragraphe 1er, la loi du 25 décembre 2016 sur les méthodes particulières de recherche[1] a changé la numérotation des infractions auxquelles la loi du 25 décembre 2016 fait référence. Par conséquent, l'énumération de l'article 8, § 1er, 1°, de la loi du 25 décembre 2016 ne correspond plus aux infractions visées par la Directive PNR[2]. L'article 95, 1°, corrige cette situation.

L'article 64, 2°, a pour but d'étendre l'article 8, § 1er, 5°, aux infractions reprises dans l'annexe 2 de la Directive PNR qui se retrouvent dans cette finalité et qui ne sont pas encore reprises dans le champ d'application de la loi du 25 décembre 2016. En d'autres termes, l'article 95, 2° entraîne une transposition plus précise de la Directive PNR.

Art. 65

L'article 65 modifie l'article 14 de la loi du 25 décembre 2016, plus spécifiquement les paragraphes 1er et 4.

L'article 65, 1° corrige la désignation des services de l'Administration générale des Douanes et Accises. Par celle-ci, la possibilité est donnée aux Douanes de détacher des membres du personnel depuis ces services dont les missions se retrouvent dans les finalités du traitement des données des passagers telles que prévues par la loi.

L'article 65, 2° supprime dans l'article 14, § 4 l'obligation de reprendre dans l'arrêté royal les directions ou sections au sein des services compétents chargées du traitement des données des passagers. Cette suppression s'inscrit dans le cadre du nouveau modèle employé

1 Loi du 25 décembre 2016 portant des modifications diverses au Code d'instruction criminelle et au Code pénal, en vue d'améliorer les méthodes particulières de recherche et certaines mesures d'enquête concernant Internet, les communications électroniques et les télécommunications et créant une banque de données des empreintes vocales.

2 DIRECTIVE (UE) 2016/681 DU PARLEMENT EUROPÉEN ET DU CONSEIL du 27 avril 2016 relative à l'utilisation des données des dossiers passagers (PNR) pour la prévention et la détection des infractions terroristes et des formes graves de criminalité, ainsi que pour les enquêtes et les poursuites en la matière.

PIE, met name het closed box- model. Dit betekent dat passagiersgegevens enkel en alleen binnen deze PIE kunnen verwerkt worden. In een eerder model voorzien voor de PIE, namelijk een virtueel gedecentraliseerd model, was het logisch dat de directies of afdelingen specifiek werden vernoemd aangezien de toegang tot de passagiersgegevens toen voorzien was binnen deze diensten. Daarom moest dus strikt omschreven worden welke directies of afdelingen werden beoogd. Nu de verwerking van de passagiersgegevens exclusief binnen de PIE en niet meer binnen de diensten zelf plaatsvindt, is het niet meer relevant om de afdelingen of directies van de bevoegde diensten in het protocolakkoord met deze diensten te benoemen.

Art. 66

Dit artikel heeft tot doel een materiële fout recht te zetten. Het woord *"passagiersgegevensbank"* moet vervangen worden door het woord *"passagiersgegevens".* De leidend ambtenaar is verantwoordelijk voor de verwerking van de passagiersgegevens en niet van de passagiersgegevensbank.

Art. 67

Artikel 67 heeft tot doel in artikel 17 een duidelijkere beschrijving te geven van de inhoud van de protocolakkoorden tussen de leidend ambtenaar van de PIE en de bevoegde diensten.

Deze aanpassing kadert binnen het gehanteerde model voor de PIE, met name het closed box-model. Dit betekent dat passagiersgegevens enkel en alleen binnen deze PIE kunnen verwerkt worden. In een eerder model voorzien voor de PIE, namelijk een virtueel gedecentraliseerde model, was het logisch dat alle modaliteiten, beschreven in artikel 17 van de wet, in een protocolakkoord tussen de bevoegde diensten en de leidend ambtenaar van de PIE zouden worden opgenomen aangezien de toegang tot de passagiersgegevens toen voorzien was binnen deze diensten. Om die reden moesten voornoemde modaliteiten dus strikt beschreven worden. Nu de verwerking van de passagiersgegevens exclusief binnen de PIE en niet meer binnen de diensten zelf plaatsvindt, is het niet meer relevant om al deze modaliteiten in een protocolakkoord tussen de bevoegde diensten en de leidend ambtenaar van de PIE op te nemen.

Aangezien de bevoegde diensten geen rechtstreekse toegang hebben tot de gegevens uit de

pour l'UIP, à savoir le modèle closed box. Ceci implique que les données des passagers peuvent seulement être traitées dans cette UIP. Dans le modèle précédent prévu pour l'UIP, à savoir un modèle virtuel décentralisé, il était logique que les directions ou départements soient nommés vu qu'à ce moment l'accès était prévu au sein des services compétents. Pour cette raison, il fallait définir strictement les directions ou départements concernés. Maintenant que le traitement des données des passagers est effectué exclusivement dans l'UIP, et non plus dans les services eux-mêmes, il n'est plus pertinent de nommer les départements ou les directions des services compétents dans le protocole d'accord avec nos services.

Art. 66

Cet article a pour but de corriger une erreur matérielle. Les mots *"banque de données des passagers"* doivent être remplacés par les mots *"données des passagers".* Le fonctionnaire dirigeant est responsable du traitement des données des passagers, et non pas du traitement de la banque de donnée des passagers.

Art. 67

L'article 67 a pour but de donner à l'article 17 une description plus claire du contenu des protocoles d'accord entre le fonctionnaire dirigeant de l'UPI et les services compétents.

Cette suppression s'inscrit dans le cadre du nouveau modèle employé pour l'UIP, à savoir le modèle closed box. Ceci implique que les données des passagers peuvent seulement être traitées dans cette UIP. Dans le modèle précédent prévu pour l'UIP, à savoir un modèle virtuel décentralisé, il était logique que les modalités, décrites à l'article 17 de la loi, soient reprises dans le protocole d'accord entre les services compétents et le fonctionnaire dirigeant de l'UIP vu qu'à ce moment l'accès était prévu au sein des services compétents. Pour cette raison, il fallait définir strictement les modalités précitées. Maintenant que le traitement des données des passagers est effectué exclusivement dans l'UIP, et non plus dans les services eux-mêmes, il n'est plus pertinent de reprendre ces modalités dans un protocole d'accord entre les services compétents et le fonctionnaire dirigeant de l'UIP.

Puisque les services compétents n'ont pas d'accès direct à la banque de données des passagers, le

passagiersgegevensbank dient het protocolakkoord bedoeld in artikel 17 aldus geen nadere regels vaststellen aangaande de oplijsting van de gegevens.

Art. 68

Artikel 68 wenst een wijziging te maken aan de artikel 24, § 2, eerste lid.

Artikel 68, voorziet bijkomend in artikel 24, § 2, eerste lid dat de voorafgaande beoordeling van passagiers ook mogelijk is voor artikel 8, § 1, 2°. Deze finaliteit betreft vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten, verkrachting en handel in gestolen voertuigen. Deze toevoeging ligt in de lijn van de PNR Richtlijn die voor alle terroristische misdrijven alsook voor de in bijlage 2 van deze Richtlijn opgesomde misdrijven ook in een voorafgaande beoordeling voorziet. Er is geen reden waarom deze voorafgaande beoordeling niet zou gelden voor artikel 8, § 1, 2° aangezien de Richtlijn ook voor dit soort misdrijven een voorafgaande beoordeling voorziet. Bovendien kan de strijd tegen de misdrijven (bv. vervalste documenten) binnen deze finaliteit een rol spelen in de strijd tegen terrorisme.

Art. 69

Artikel 69 voegt een verwijzing naar artikel 8, § 1, 2° van de wet van 25 december 2016 aan artikel 26, § 2 van diezelfde wet toe, zodat alle passagiersgegevens bedoeld in artikel 9 van de wet ook wat deze finaliteit betreft toegankelijk zullen zijn. De toevoeging van artikel 8, § 1, 2° aan artikel 26, § 2 hangt samen met de toevoeging van deze finaliteit aan artikel 24. Hiervoor kan verwezen worden naar de toelichting inzake het artikel 67, 1° dat artikel 24 van de wet van 25 december 2016 wijzigt.

Art. 70

Artikel 70 wenst een aanpassing te maken in artikel 31 van de wet van 25 december 2016 door het vervangen van artikel 9, § 2 door artikel 9, § 1, 18°. Deze aanpassing wordt gedaan om de uniformiteit binnen de wet van 25 december 2016 te verzekeren, daar over de hele wet heen gebruik wordt gemaakt van “artikel 9, § 1, 18°”.

protocole d’accord ne doit pas contenir des règles plus précises concernant la journalisation des données.

Art. 68

L’article 68 vise à modifier l’article 24, § 2, premier alinéa.

L’article 68, prévoit également dans l’article 24, § 2, premier alinéa, que l’évaluation préalable des passagers est également possible dans le cadre de l’article 8, § 1er, 2°. Cette finalité concerne la falsification de documents administratifs et le trafic de faux, le viol ainsi que le trafic de véhicules volés. Cet ajout permet de correspondre à la Directive PNR, qui prévoit aussi une évaluation préalable pour les infractions terroristes et pour les infractions énumérées à l’annexe 2 de cette Directive. Il n’y a pas de raisons pour lesquelles l’évaluation préalable ne pourrait pas également valoir pour l’article 8, § 1er, 2°, puisque la Directive prévoit aussi pour ce type d’infractions une évaluation préalable. De plus, la lutte contre les infractions (par exemple les documents falsifiés) au sein de cette finalité peuvent jouer un rôle dans la lutte contre le terrorisme.

Art. 69

L’article 69 ajoute une référence à l’article 8, § 1er, 2°, de la loi du 25 décembre 2016 à l’article 26, § 2, de la même loi, de manière à ce que toutes les données des passagers visées à l’article 9 de la loi soient accessibles. L’ajout de l’article 8, § 1er, 2° à l’article 26, § 2 est lié à l’ajout qui a été fait à l’article 24. Pour ceci, on peut se référer au commentaire de l’article 67, 1°, qui modifie l’article 24 de la loi du 25 décembre 2016.

Art. 70

L’article 70 a pour objectif de modifier l’article 31 de la loi du 25 décembre 2016 en remplaçant l’article 9, § 2 par l’article 9, § 1er, 18°. Cette modification est effectuée afin d’assurer une uniformité dans la loi du 25 décembre 2016, à travers laquelle l’article 9, § 1er, 18° est utilisé.

Art. 71

Artikel 71 voegt aan artikel 37 van de wet van 25 december 2016 de mogelijkheid toe dat de bevoegde diensten van de lidstaten van de Europese Unie rechtstreeks gegevens opvragen bij de PIE, zonder langs de PIE van hun lidstaat te gaan. Enkel de bevoegde diensten opgesomd in een protocolakkoord bedoeld in artikel 34 van de wet van 25 december 2016, zijn gemachtigd om dergelijke gegevens te vragen aan de PIE. Bovendien mogen deze bevoegde diensten deze aanvragen enkel doen in geval van hoogdringendheid en aan dezelfde voorwaarden dan deze die voorzien zijn voor de PIE van de lidstaat van de Europese Unie.

Het toevoegen van de mogelijkheid bedoeld in voorgaande paragraaf betreft de omzetting van artikel 9.3 van de PNR Richtlijn en kadert binnen een goede en constructieve samenwerking tussen de PIE's van de EU lidstaten.

Art. 72

Artikel 72 voegt aan artikel 38 de mogelijkheid toe dat de bevoegde diensten, in geval van hoogdringendheid, de gegevens rechtstreeks aan de PIE van een andere lidstaat vragen zonder langs de PIE te gaan. In voorkomend geval, maakt de bevoegde dienst een kopie van de aanvraag aan de PIE over.

Het toevoegen van de mogelijkheid bedoeld in voorgaande paragraaf betreft de omzetting van artikel 9.3 van de PNR Richtlijn en kadert binnen een goede en constructieve samenwerking tussen de PIE's van de EU lidstaten.

5. **Begroting en beheerscontrole**

Art. 73

De Centrale dienst voor Duitse vertaling is een Staatsdienst met afzonderlijk beheer geworden om inkomsten te kunnen innen voor de vertaalwerkzaamheden die hem toevertrouwd zouden worden door de verschillende departementen in uitvoering van artikel 3 van de wet van 21 april 2007 tot regeling van de bekendmaking in het Duits van de wetten en de koninklijke en ministeriële besluiten afkomstig van de federale overheid en tot wijziging van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, alsook van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap.

Art. 71

L'article 71 rajoute à l'article 37 de la loi du 25 décembre 2016 la possibilité à des services compétents d'États membres de l'Union Européenne de demander directement les données à l'UIP, sans passer par l'UIP de leur État membre. Seules les services compétents énumérées dans un protocole d'accord visé à l'article 34 de la loi du 25 décembre 2016 sont habilitées à demander de telles données à l'UIP. De plus, ces services compétents ne peuvent faire ces demandes qu'en cas d'urgence, et aux mêmes conditions que celles prévues pour l'UIP d'un État membre de l'Union européenne.

Le rajout de la possibilité visée au paragraphe précédent concerne la transposition de l'article 9.3 de la Directive PNR et s'inscrit dans le cadre d'une bonne et constructive coopération internationale entre les UIP des États membres européens.

Art. 72

L'article 72 rajoute à l'article 38 la possibilité aux services compétents de demander, en cas d'urgence, les données directement à l'UIP d'un autre État membre, sans passer par l'UIP. Dans ce cas, le service compétent concerné envoie une copie de la demande à l'UIP.

Le rajout de la possibilité visée au paragraphe précédent concerne la transposition de l'article 9.3 de la Directive PNR et s'inscrit dans le cadre d'une bonne et constructive coopération internationale entre les UIP des États membres européens.

5. **Budget et Contrôle de la gestion**

Art. 73

Le Service central de traduction allemande est devenu un service de l'État à gestion séparée afin de pouvoir percevoir des recettes pour les travaux de traduction qui lui seraient confiés par les divers départements en exécution de l'article 3 de la loi du 21 avril 2007 réglant la publication en langue allemande des lois et arrêtés royaux et ministériels d'origine fédérale et modifiant la loi du 31 mai 1961 relative à l'emploi des langues en matière législative, à la présentation, à la publication et à l'entrée en vigueur des textes légaux et réglementaires, les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, ainsi que la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone.

De bedoeling is om de bijkomende kosten verbonden aan de Duitse vertaling van de federale besluiten door de Centrale dienst voor Duitse vertaling voor rekening van verschillende departementen, evenredig te verdelen, evenals het voor deze dienst mogelijk te maken een deel van zijn werkingskosten te dekken en personeel aan te werven om deze prestaties uit te voeren.

Uit artikel 173 van de Grondwet vloeit voort dat er enkel een financiële bijdrage geëist kan worden, in de vorm van een retributie, als er een wettelijke grondslag hiervoor bestaat. Door deze bepaling wordt de wettelijke grondslag gecreëerd om het voor de Centrale dienst voor Duitse vertaling mogelijk te maken retributies te innen voor deze prestaties, waarvan het bedrag vastgelegd is door de Koning.

De retributies in kwestie hebben geen betrekking op de prestaties bedoeld door art. 2 van de voormelde wet van 21 april 2007.

Dit is, Dames en Heren, de inhoud van het ontwerp van wet dat de Regering de eer heeft aan uw beraadslagingen voor te leggen.

De minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON

Le but est de répartir équitablement les frais supplémentaires liés à la traduction allemande des arrêtés d'origine fédérale par le Service central de traduction allemande pour le compte de divers départements ainsi que de lui permettre de couvrir une partie de ses frais de fonctionnement et d'engager du personnel chargé de ces prestations.

Il ressort de l'article 173 de la Constitution qu'une contribution financière ne peut être exigée, sous la forme d'une rétribution, que s'il existe à cette fin un fondement légal. Par la présente disposition est créé le fondement légal permettant au Service central de traduction allemande de percevoir des rétributions pour ces prestations dont le montant est fixé par le Roi.

Les rétributions en question ne concernent pas les prestations visées par l'article 2 de la loi du 21 avril 2007 précitée.

Telle est, Mesdames, Messieurs, la teneur du projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le ministre de la Sécurité et de l'Intérieur,

Jan JAMBON

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Instellingen en Bevolking

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen

Art. 2

In artikel 1 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, gewijzigd bij de wetten van 25 maart 2003 en 9 november 2015, wordt punt d) van paragraaf 3 vervangen als volgt:

"d) de administratieve formaliteiten die van burgers door de publieke overheden geëist worden vereenvoudigen en bijdragen tot de vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten die door private instellingen gevraagd worden;".

Art. 3

In artikel 2 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 15 mei 2007, wordt een lid ingevoegd tussen het eerste en tweede lid, luidende:

"Worden in het Rijksregister vermeld, de personen vermeld in het Protocolregister bedoeld in artikel 2*bis*.".

Art. 4

In het eerste lid van artikel 2*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 november 2015, worden de woorden "in het Rijksregister" vervangen door de woorden "in het Protocolregister".

Art. 5

Artikel 3, tweede lid, van dezelfde wet, wordt aangevuld als volgt:

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant des dispositions diverses Intérieur

CHAPITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Institutions et Population

Section 1re

Modifications de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques

Art. 2

A l'article 1er de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, modifié par les lois des 25 mars 2003 et 9 novembre 2015, le point d) du paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

"d) simplifier les formalités administratives des citoyens exigées par les autorités publiques et participer à la simplification des formalités administratives demandé par des organismes privés;".

Art. 3

Dans l'article 2 de la même loi, modifié par la loi du 15 mai 2007, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

"Sont mentionnées au Registre national les personnes mentionnées au registre du Protocole visé à l'article 2*bis*.".

Art. 4

A l'alinéa 1er de l'article 2*bis* de la même loi, inséré par la loi du 9 novembre 2015, les mots "au Registre national" sont remplacés par les mots "au registre du Protocole".

Art. 5

L'alinéa 2 de l'article 3, de la même loi, est complété comme suit:

""Deze bepaling is evenwel niet van toepassing op de gegevens bedoeld in punt 17° van het eerste lid, aangezien de opeenvolgende wijzigingen van deze gegevens niet opgenomen worden."

Art. 6

In artikel 5 van de dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, wordt een punt 2°/1 ingevoerd luidende:

"2°/1, aan de feitelijke verenigingen en aan de natuurlijke personen, voor de noodzakelijke informatie die zij gemachtigd zijn te kennen krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie";

2° het zesde lid, dat opgeheven werd bij de wet van 15 mei 2007, wordt opnieuw ingevoegd, in de volgende bewoording:

"De politiediensten zoals gedefinieerd in artikel 2, 2° van de Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus zijn bij de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vrijgesteld van een voorafgaande machtiging van het Sectoraal comité en mogen toegang hebben tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste tot derde lid. Wordt gestraft met de sanctie bedoeld in artikel 13, eerste lid, elk lid van de politiediensten dat, in overtreding met de vertrouwelijkheidsverplichting, de via het Rijksregister verkregen informatiegegevens meedeelt aan personen die niet gemachtigd zijn om die informatiegegevens te ontvangen of dat die gegevens gebruikt voor andere doeleinden dan voor de uitoefening van opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie zoals bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.".

Art. 7

In dezelfde wet wordt een artikel 5*ter* ingevoegd, luidende:

"Art. 5*ter*. Onverminderd artikel 5, kan de machtiging om mededeling te verkrijgen van de wijzigingen aangebracht aan de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 5° en 6°, verleend worden door het in artikel 15 opgerichte Sectoraal comité van het rijksregister aan elke openbare en private instelling van Belgisch recht, die de nodige maatregelen genomen heeft om de bescherming van de informatiegegevens te garanderen en een functionaris voor gegevensbescherming aangewezen heeft.

De machtiging bedoeld in het eerste lid wordt enkel verleend op de volgende voorwaarden:

— enkel de gegevenswijzigingen met betrekking tot personen ten aanzien van wie de instellingen een contractuele, wederzijdse, expliciete en formele relatie onderhouden, mogen meegedeeld worden;

"Cette disposition ne s'applique cependant pas aux données visées au point 17° de l'alinéa 1er, dans la mesure où les modifications successives à ces données ne sont pas enregistrées.".

Art. 6

À l'article 5 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, un 2°/1 est inséré, rédigé comme suit:

"2°/1 aux associations de fait et aux personnes physiques, pour les informations nécessaires qu'elles sont habilitées à connaitre en vertu d'une loi, d'un décret ou d'une ordonnance";

2° l'alinéa 6, abrogé par la loi du 15 mai 2007, est réintégré dans la formulation suivante:

"Dans l'exercice de leurs missions de police administrative et de police judiciaire, les services de police tels que définis à l'article 2, 2° de la Loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux sont dispensés d'une autorisation préalable du comité sectoriel et peuvent accéder aux informations visées à l'article 3, alinéas 1er à 3. Est puni de la sanction visée à l'article 13, alinéa 1er, tout membre des services de police qui, en violation de l'obligation de confidentialité, communique des informations obtenues du Registre national à des personnes non habilitées à les recevoir ou qui fait usage de ces données à des fins autres que l'exercice de missions de police administrative et judiciaire telles que visées aux articles 14 et 15 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.".

Art. 7

Dans la même loi, il est inséré un article 5*ter*, rédigé comme suit:

"Art. 5*ter*. Sans préjudice de l'article 5, l'autorisation d'obtenir communication des modifications apportées aux informations visées à l'article 3, alinéas 1er, 1°, 5° et 6°, est accordée par le Comité sectoriel du Registre national institué par l'article 15 à tout organisme privé et publique de droit belge, ayant adopté les mesures nécessaires pour garantir la protection des données et ayant désigné un délégué à la protection des données.

L'autorisation visée à l'alinéa 1er est uniquement accordée aux conditions suivantes:

— seules les modifications de données relatives à des personnes vis-à-vis desquelles les organismes entretiennent une relation contractuelle synallagmatique, explicite et formelle peuvent être communiquées;

— de gegevenswijzigingen mogen enkel meegedeeld worden met het oog op het bijwerken van beschrijvende bestanden of databanken met gegevens van natuurlijke personen.

De door het Sectoraal Comité van het Rijksregister krachtens dit artikel gemachtigde instellingen moeten bovendien de toestemming van de betrokken natuurlijke persoon krijgen wat het feit betreft dat deze instelling door het Rijksregister van de natuurlijke personen op de hoogte gebracht mag worden van de wijzigingen die aan zijn gegevens aangebracht werden. Deze toestemming moet expliciet geformaliseerd worden met een bijzondere vermelding in het contract.

De stopzetting van de contractuele relatie tussen een persoon en de instelling brengt de stopzetting van elke mededeling van gegevens uit het Rijksregister met zich mee. De instelling is verplicht om de stopzetting van deze contractuele relatie mee te delen aan de diensten van het Rijksregister.

De burger kan, vanaf het afsluiten van het contract, op elk moment beslissen dat de wijzigingen die aangebracht worden aan zijn gegevens, niet meer meegedeeld mogen worden aan een gemachtigde instelling. Hij kan dit doen bij de gemachtigde instelling, op een beveiligde manier via het Rijksregister of bij zijn of haar gemeente.

Een lijst van alle instellingen die gemachtigd zijn om mededeling te krijgen van de wijzigingen aangebracht aan de gegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen wordt opgesteld en bijgehouden en is beschikbaar op de website van het Rijksregister.

Het tweede tot vierde lid van artikel 5 zijn van toepassing op de procedure met betrekking tot de machtiging tot mededeling van informatiegegevens bedoeld in het eerste lid.

Onverminderd artikel 5, zijn alle mededelingen van gegevens voor andere doeleinden of met betrekking tot andere personen dan die bedoeld in het tweede lid, verboden. Zo mogen de gegevens niet verkocht worden aan derden, noch gebruikt worden voor reclamedoeleinden.

De Koning bepaalt het tarief van de prestaties die uitgevoerd worden door de diensten van het Rijksregister ten laste van de instellingen die, overeenkomstig het eerste lid, gemachtigd zijn om mededeling te krijgen van de gegevens van het Rijksregister.”.

Art. 8

In artikel 6, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden “bij een persoon” vervangen door de woorden “bij een persoon, noch bij de gemeente op het grondgebied waarvan deze persoon verblijft”.

Art. 9

Artikel 8, gewijzigd door de wet van 25 maart 2003, wordt vervangen als volgt:

— les modifications de données peuvent être communiquées uniquement en vue de la tenue à jour de fichiers ou banques de données signalétiques de personnes physiques.

Les organismes autorisés en vertu du présent article par le Comité sectoriel Registre national doivent en outre obtenir le consentement de la personne physique concernée quant au fait que cet organisme puisse recevoir la communication, par le Registre national des personnes physiques, des modifications apportées à ses données. Ce consentement doit être explicitement formalisé dans une mention spécifique figurant sur le contrat.

La cessation de la relation contractuelle entre une personne et l’organisme entraîne la cessation de toute communication de données issues du Registre national. L’organisme est obligé de signaler aux services du Registre national la cessation de ladite relation contractuelle.

Le citoyen peut à tous moments, dès la conclusion du contrat, décider que les modifications apportées à ses données ne puissent plus être communiquées à un organisme autorisé. Il peut le faire auprès de l’organisme autorisé, de façon sécurisée par le biais du Registre national ou auprès de sa commune.

Une liste de l’ensemble des organismes autorisés à pouvoir recevoir communication des modifications apportées aux données du Registre national des personnes physiques est établie, tenue à jour et disponible sur le site Internet du Registre national.

Les alinéas 2 à 4 de l’article 5 s’appliquent à la procédure d’autorisation de communication d’informations visée à l’alinéa 1er.

Sans préjudice de l’article 5, toutes communications de données à d’autres fins ou relatives à d’autres personnes que celles visées à l’alinéa 2 sont interdites. Les données ne peuvent ainsi ni être vendues à des tiers, ni être utilisées à des fins publicitaires.

Le Roi fixe le tarif des prestations réalisées par les services du Registre national à charge des organismes autorisés à recevoir communication des données du Registre national.”.

Art. 8

A l’article 6, § 1er, de la même loi, les mots “à une personne.” sont remplacés par les mots “à une personne, ni à la commune sur le territoire de laquelle réside cette personne.”.

Art. 9

L’article 8, modifié par la loi du 25 mars 2003, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 8. § 1. De machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken wordt door het in artikel 15 bedoelde Sectoraal comité van het rijksregister toegekend aan de overheden, instellingen en personen, bedoeld in artikel 5, eerste lid. Het Sectoraal comité stuurt binnen de dertig dagen na zijn beslissing een kopie ervan naar de minister van Binnenlandse Zaken en naar de minister van Justitie.

De machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken houdt de verplichting in dit Rijksregisternummer eveneens te gebruiken in de contacten met het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Er is geen machtiging vereist om het Rijksregisternummer te gebruiken wanneer dit gebruik uitdrukkelijk geregeld is door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie.

§ 2. Een machtiging tot gebruik van het Rijksregisternummer is niet vereist indien de elektronische identiteitskaart voor Belgen of de vreemdelingenkaart, uitsluitend gelezen wordt in het kader van een informaticatoepassing.

§ 3. Een machtiging tot gebruik van het Rijksregisternummer is niet vereist indien het Rijksregisternummer uitsluitend gebruikt wordt met het oog op de identificatie en authenticatie van een natuurlijk persoon in het kader van een informaticatoepassing. De aanbieder van een informaticatoepassing mag het Rijksregisternummer niet gebruiken voor andere doeleinden, tenzij hij hiertoe gemachtigd is door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie, door het Sectoraal comité van het Rijksregister of door een ander bevoegd Sectoraal comité. De aanbieder van de informaticatoepassing die het Rijksregisternummer enkel mag gebruiken met het oog op de identificatie of de authenticatie van een natuurlijk persoon mag in een vercijferd conversiebestand een relatie bijhouden tussen het Rijksregisternummer en een identificatienummer eigen aan de dienstverlener. De informatie uit dat conversiebestand mag enkel gebruikt worden voor de identificatie van een natuurlijk persoon.

§ 4. De rechtspersonen bedoeld in artikel 5*ter*, zijn gemachtigd om het Rijksregisternummer intern te registreren om dit nummer te gebruiken in de relaties met de diensten van het Rijksregister.

§ 5. Een machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken is niet vereist wanneer het Rijksregisternummer gebruikt wordt voor de identificatie van een natuurlijk persoon door een aanbieder van een dienst voor elektronische identificatie van het niveau hoog of substantieel zoals bedoeld in de verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG of door een overheidsdienst die door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie de opdracht heeft om een dienst voor gebruikers- en toegangsbeheer aan te bieden.

Een machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken is evenmin vereist voor de uitwisseling van het Rijksregisternummer tussen de aanbieder van een dienst voor elektronische identificatie of een overheidsdienst bedoeld in

"Art. 8. § 1er. L'autorisation d'utiliser le numéro du Registre national est octroyée par le comité sectoriel du Registre national visé à l'article 15, aux autorités, aux organismes et aux personnes visés à l'article 5, alinéa 1er. Le comité sectoriel envoie dans les trente jours après sa décision une copie de celle-ci au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice.

L'autorisation d'utiliser le numéro du Registre national implique l'obligation d'utiliser également ce numéro du Registre national dans les contacts avec le Registre national des personnes physiques.

Une autorisation d'utilisation du numéro de Registre national n'est pas requise lorsque cette utilisation est explicitement prévue par ou en vertu d'une loi, un décret ou une ordonnance.

§ 2. Une autorisation d'utilisation du numéro de Registre national n'est pas requise lorsque la carte d'identité électronique pour Belge ou la carte pour étranger est uniquement lue dans le cadre d'une application informatique.

§ 3. Une autorisation d'utilisation du numéro de Registre national n'est pas requise si le numéro de Registre national est exclusivement utilisé à des fins d'identification et d'authentification d'une personne physique dans le cadre d'une application informatique. Le fournisseur d'une application informatique ne peut pas utiliser le numéro de Registre national à d'autres fins sauf s'il y est autorisé par ou en vertu d'une loi, d'un décret ou d'une ordonnance ou par le Comité sectoriel du Registre national ou par un autre Comité sectoriel compétent. Le fournisseur de l'application informatique qui peut uniquement utiliser le numéro de Registre national à des fins d'identification ou d'authentification d'une personne physique peut, consigner, dans un fichier de conversion crypté, une relation entre le numéro de Registre national et un numéro d'identification propre au prestataire de services. Les informations contenues dans ce fichier de conversion ne peuvent être utilisées que pour identifier une personne physique.

§ 4. Les personnes morales visées à l'article 5 ter sont autorisées à enregistrer en interne le numéro de Registre national afin d'utiliser celui-ci dans les relations avec les services du Registre national.

§ 5. Une autorisation d'utilisation du Registre national n'est pas requise lorsque le numéro de Registre national est utilisé pour l'identification d'une personne physique par un fournisseur de service d'identification électronique de niveau élevé ou substantiel tel que visé dans le Règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE ou par un service public qui, en vertu d'une loi, d'un décret ou d'une ordonnance, a pour mission de fournir un service de gestion des utilisateurs et des accès.

Une autorisation d'utilisation du numéro de Registre national n'est pas non plus requise pour l'échange du numéro de Registre national entre le fournisseur d'un service d'identification électronique ou un service public visé à l'alinéa 1er et

het eerste lid en een aanbieder van een informaticatoepassing of de overheden, instellingen en personen, bedoeld in artikel 5, eerste lid, uitsluitend voor doeleinden van identificatie en authenticatie van een natuurlijk persoon.

§ 6. De politiediensten zoals gedefinieerd in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn bij de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vrijgesteld van een voorafgaande machtiging van het Sectoraal comité.

Wordt gestraft met de sanctie bedoeld in artikel 13, eerste lid, elk lid van de politiediensten dat, in overtreding met de vertrouwelijkheidsverplichting, het Rijksregisternummer meedeelt aan personen die niet gemachtigd zijn om dat nummer te ontvangen of dat het nummer gebruikt voor andere doeleinden dan voor de uitoefening van opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie zoals bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.".

§ 7. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het Sectoraal comité, in welke gevallen geen machtiging vereist is.

§ 8. De aanvraag tot deze machtiging vermeldt op specifieke wijze de netwerkverbindingen die voortvloeien uit het gebruik van het Rijksregisternummer teneinde de publicatie van het kadaster van de netwerkverbindingen door het Sectoraal comité mogelijk te maken. Elke wijziging aan de beoogde netwerkverbindingen die voortvloeien uit het gebruik van het Rijksregisternummer moet voorafgaandelijk ter goedkeuring worden voorgelegd aan het Sectoraal comité. Het Sectoraal comité stuurt binnen dertig dagen na zijn beslissing een afschrift ervan naar de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het Sectoraal comité, in welke gevallen geen machtiging vereist is.

Het vorige lid is niet van toepassing op netwerkverbindingen en mededelingen van persoonsgegevens waarvoor een machtiging is verleend door een Sectoraal comité opgericht bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

§ 9. Bij machtiging tot het gebruik van het Rijksregisternummer moeten de bepalingen van artikel 10 worden nageleefd.

Het Rijksregisternummer mag niet worden gebruikt zonder machtiging en voor andere doeleinden dan die waarvoor die machtiging is verleend.".

Art. 10

Artikel 8*bis*, opgeheven door de wet van 22 maart 2006, wordt opnieuw opgenomen in de volgende bewoording:

"Art. 8*bis*. Binnen de Algemene Directie Instellingen en Bevolking van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt een werk- en denkgroep opgericht, die ermee belast wordt aan de minister van Binnenlandse Zaken

le fournisseur d'une application informatique ou les autorités, organismes et personnes visés à l'article 5, alinéa 1er, exclusivement à des fins d'identification et d'authentification d'une personne physique.

§ 6. Dans le cadre de l'exécution de leurs missions de police administrative et judiciaire, les services de police tels que définis à l'article 2, 2° de la Loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, sont dispensés d'une autorisation préalable du Comité sectoriel.

Est puni de la sanction visée à l'article 13, alinéa 1er, tout membre des services de police qui, en violation de l'obligation de confidentialité, communique le numéro de Registre national à des personnes non habilitées à le recevoir ou qui fait usage de ce numéro à des fins autres que l'exercice de missions de police administrative et judiciaire telles que visées aux articles 14 et 15 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

§ 7. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis du comité sectoriel, les autres cas dans lesquels une autorisation n'est pas requise.

§ 8. Les connexions au réseau découlant de l'utilisation du numéro du Registre national sont spécifiquement mentionnées dans la demande introduite en vue d'obtenir cette autorisation, afin de permettre au comité sectoriel de publier le cadastre des connexions au réseau. Toute modification des connexions au réseau découlant de l'utilisation du numéro du Registre national doit être soumise au préalable à l'approbation du comité sectoriel. Le comité sectoriel envoie dans les trente jours après sa décision une copie de celle-ci au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis du comité sectoriel, les cas dans lesquels une autorisation n'est pas requise.

L'alinéa précédent n'est pas d'application aux connexions au réseau et aux transmissions de données pour lesquelles une autorisation est accordée par un comité sectoriel créé au sein de la Commission de la protection de la vie privée.

§ 9. L'utilisation du numéro du Registre national implique le respect des dispositions de l'article 10.

Le numéro du Registre national ne peut pas être utilisé sans autorisation ni à d'autres fins que celles pour lesquelles ladite autorisation a été octroyée.".

Art. 10

L'article 8*bis*, abrogé par la loi du 22 mars 2006, est réintégré dans la formulation suivante:

"Art. 8*bis*. Il est institué au sein de la Direction générale Institutions et Population du Service public fédéral Intérieur un groupe de travail et de réflexion chargé de soumettre au ministre ayant l'Intérieur dans ses attributions des avis et

adviezen en voorstellen van te nemen maatregelen voor te stellen om identiteitsfraude te voorkomen en te bestrijden. Deze groep wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Algemene Directie Instellingen.

De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit de nodige maatregelen en middelen bepalen om identiteitsfraude te voorkomen en te bestrijden.".

Art. 11

Artikel 13 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 25 maart 2003, wordt vervangen als volgt:

"Art. 13. Met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van duizend euro tot twintigduizend euro of met één van die straffen alleen, wordt gestraft, hij die in de hoedanigheid van dader, mededader of medeplichtige, hetzij informatiegegevens verkregen uit het Rijksregister met toepassing van artikel 5 of van artikel 5*ter* heeft meegedeeld aan personen die niet gemachtigd zijn om ze te ontvangen, hetzij gebruik gemaakt heeft van deze gegevens voor andere doeleinden dan die welke bepaald is in het genoemde artikel 5 of artikel 5*ter* van deze wet.

Met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met geldboete van honderd euro tot tweeduizend euro of met één van die straffen alleen, wordt gestraft, hij die de bepalingen van de artikelen 8 en 12, § 2, van deze wet overtreedt in de hoedanigheid van dader, mededader of medeplichtige.

Met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met geldboete van duizend euro tot twintigduizend euro of met één van die straffen alleen, wordt gestraft, hij die in de hoedanigheid van dader, mededader of medeplichtige de bepalingen van artikel 11 van deze wet overtreedt.

De straffen opgelopen door de medeplichtigen aan inbreuken bedoeld in het eerste tot vierde lid, overschrijden niet de twee derden van dezen die hun zouden opgelegd zijn, als zij de dader van deze inbreuken waren.

Als er verzachtende omstandigheden bestaan, zullen de gevangenisstraffen en de geldboeten respectievelijk verminderd worden zonder dat zij minder mogen zijn dan de politiestraffen.".

Afdeling 2

Wijzigingen van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen

Art. 12

De titel van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van

des propositions de mesures à prendre afin de prévenir et de lutter contre la fraude à l'identité. Ce groupe est présidé par un représentant de la Direction générale Institutions et Population.

Le Roi peut déterminer par arrêté délibéré en conseil des ministres les mesures et les moyens nécessaires pour prévenir la fraude à l'identité et lutter contre celle-ci.".

Art. 11

L'article 13 de la même loi, modifié par la loi du 25 mars 2003, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 13. Est puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de mille euros à vingt mille euros ou d'une de ces peines seulement, celui qui en qualité d'auteur, de coauteur ou de complice aura soit communiqué des informations obtenues du Registre national en application de de l'article 5 ou de l'article 5 ter à des personnes non habilitées à les recevoir, soit fait usage de ces données à des fins autres que celles déterminées auxdits article 5 ou article 5*ter* de la présente loi.

Est puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de cent euros à deux mille euros, ou d'une de ces peines seulement, celui qui, en qualité d'auteur, de coauteur ou de complice, contrevient aux dispositions des articles 8 et 12, § 2, de la présente loi.

Est puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de mille euros à vingt mille euros, ou d'une de ces peines seulement, celui qui, en qualité d'auteur, de coauteur ou de complice, contrevient aux dispositions de l'article 11 de la présente loi.

Les peines encourues par les complices des infractions visées aux alinéas 1er à 4 n'excéderont pas les deux tiers de celles qui leur seraient appliquées s'ils étaient l'auteur de ces infractions.

S'il existe des circonstances atténuantes, les peines d'emprisonnement et d'amende pourront respectivement être réduites sans qu'elles puissent être inférieures aux peines de police.".

Section 2

Modifications de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes des étrangers et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques

Art. 12

L'intitulé de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes des étrangers et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983

8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, wordt vervangen als volgt:

"Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten".

Art. 13

In artikel 1 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, wordt een paragraaf 1*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

"1*bis*. Elk in België geboren kind, van wie de ouders niet ingeschreven zijn in de registers bedoeld in artikel 2 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en voor wie een geboorteakte werd opgemaakt, wordt vermeld in de bevolkingsregisters van de gemeente waar de akte werd opgemaakt als het de Belgische nationaliteit bezit, en in het wachtregister in de andere gevallen. De Koning bepaalt de voorwaarden voor deze vermelding. Deze vermelding opent geen socio-economische rechten. Een Rijksregisternummer wordt toegekend aan elk kind.".

Art. 14

In artikel 1*bis* van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, ingevoegd bij de wet van 24 mei 1994 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld als volgt:

"De vreemdelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 2°, worden fictief ingeschreven op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een maximumperiode van 6 maanden. Binnen deze termijn van 6 maanden moeten zij zich inschrijven bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven.";

2° het tweede lid wordt aangevuld met een punt 6°, luidende:

"6° wanneer zij binnen de termijn van 6 maanden bedoeld in het eerste lid, niet ingeschreven zijn bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan zij daadwerkelijk verblijven; in dit geval worden zij op initiatief van de minister tot wiens bevoegdheid de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoren of van zijn gemachtigde, geschrapt.".

organisant un Registre national des personnes physiques est remplacé par ce qui suit:

"Loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes des étrangers et aux documents de séjour".

Art. 13

A l'article 1er de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, il est inséré un paragraphe 1er bis, rédigé comme suit:

"§ 1*bis*. Tout enfant né en Belgique dont les parents ne sont pas inscrits dans les registres visés à l'article 2 de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, et pour lequel un acte de naissance a été établi, est mentionné dans les registres de population de la commune où l'acte a été établi s'il a la nationalité belge ou dans le registre d'attente dans les autres cas. Le Roi détermine les modalités de cette mention. Cette mention n'ouvre aucun droit socio-économique. Un numéro de Registre national est attribué à chaque enfant.".

Art. 14

A l'article 1*bis* de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes des étrangers et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, inséré par la loi du 24 mai 1994 et modifié par la loi du 15 mai 2007, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est complété comme suit:

"Les étrangers visés à l'article 1er, alinéa 1er, 2°, sont inscrits fictivement à l'adresse de l'Office des étrangers pour une période de maximum 6 mois. Dans ce délai de 6 mois, ils doivent s'inscrire auprès de l'administration communale de la commune sur le territoire de laquelle ils résident effectivement.";

2° l'alinéa 2 est complété par un point 6°, rédigé comme suit:

"6° lorsque dans le délai de 6 mois visé à l'alinéa 1er, ils ne se sont pas inscrits auprès de l'administration communale de la commune sur le territoire de laquelle ils résident effectivement; dans ce cas, ils sont radiés à l'initiative du ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses attributions ou de son délégué.".

Art. 15

Artikel 2 van dezelfde wet wordt aangevuld met drie leden, luidende:

"In het kader van het beheer van de dossiers van het Rijksregister van de natuurlijke personen en van de bevolkingsregisters, hebben de diensten van het Rijksregister toegang tot de informatiegegevens opgenomen in de in artikel 1, § 1, bedoelde registers.

De politiediensten zoals gedefinieerd in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn bij de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vrijgesteld van een voorafgaande machtiging van het Sectoraal comité van het rijksregister bedoeld in artikel 15 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en mogen toegang hebben tot de gegevens van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister."

Wordt gestraft met de sanctie bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, elk lid van de politiediensten dat, in overtreding met de vertrouwelijkheidsverplichting, de via de bevolkingsregisters of het vreemdelingenregister verkregen informatiegegevens meedeelt aan personen die niet gemachtigd zijn om die informatiegegevens te ontvangen of dat die gegevens gebruikt voor andere doeleinden dan voor de uitoefening van opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie zoals bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.".

Art. 16

Artikel 3 van dezelfde wet wordt aangevuld met een derde lid, luidende:

"Teneinde de hoofdverblijfplaats te bepalen en wanneer de bezoeken en vaststellingen op de woonplaats het niet mogelijk maken om met voldoende zekerheid de realiteit van de effectieve hoofdverblijfplaats vast te stellen, mogen de gemeentelijke overheden aan de watermaatschappijen en/of energieleveranciers vragen om hen overzichten te bezorgen van het water- en/of energieverbruik van de personen die gevestigd zijn op het grondgebied van de gemeente, teneinde het water- en energieverbruik. Enkel de gegevens betreffende het reële verbruik mogen meegedeeld worden.".

Art. 17

Artikel 5 van dezelfde wet wordt aangevuld met een tweede tot achtste lid, luidende:

"De gemeenteraad stelt bij verordening de nadere regels vast volgens welke het onderzoek wordt ingesteld om de reële verblijfplaats van een persoon die zijn/haar hoofdverblijfplaats in een gemeente van het Koninkrijk vastlegt of die in België

Art. 15

L'article 2 de la même loi est complété par trois alinéas, rédigés comme suit:

"Dans le cadre de la gestion des dossiers du Registre national des personnes physiques et des registres de la population, les services du Registre national ont accès aux informations contenues dans les registres visés à l'article 1er, § 1er.

Dans le cadre de l'exécution de leurs missions de police administrative et judiciaire, les services de police tels que définis à l'article 2, 2° de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, sont dispensés d'une autorisation préalable du Comité sectoriel du Registre national visé à l'article 15 de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques et peuvent accéder aux données des registres de la population et du registre des étrangers."

Est puni de la sanction visée à l'article 13, alinéa 1er, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques tout membre des services de police qui, en violation de l'obligation de confidentialité, communique des informations obtenues des registres de la population ou du registre des étrangers à des personnes non habilitées à les recevoir ou qui fait usage de ces données à des fins autres que l'exercice des missions de police administrative et judiciaire telles que visées aux articles 14 et 15 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.".

Art. 16

L'article 3 de la même loi est complété par un alinéa 3 , rédigé comme suit:

"Afin de déterminer la résidence principale et lorsque les visites et constatations au domicile ne permettent pas de déterminer avec suffisamment de certitude la réalité de la résidence principale effective, les autorités communales peuvent demander aux compagnies de distribution d'eau et/ou d'énergie la communication des relevés de consommation d'eau et/ou d'énergie des personnes domiciliées sur le territoire de la commune et ce, afin de contrôler la consommation d'eau et d'énergie. Seules les données relatives aux consommations réelles peuvent être communiquées.".

Art. 17

L'article 5 de la même loi est complété par les alinéas 2 à 8, rédigés comme suit:

"Le conseil communal fixe notamment par règlement les modalités selon lesquelles l'enquête permettant soit de vérifier la réalité de la résidence d'une personne fixant sa résidence principale dans une commune du Royaume ou changeant de

van verblijfplaats verandert, te kunnen verifiëren of om het feit te kunnen vaststellen dat een persoon niet langer op een welbepaald adres verblijft.

Deze verordening zal vooraf voor akkoord voorgelegd worden aan de minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken of aan zijn afgevaardigde. De minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken bepaalt de modaliteiten en termijnen van dit voorafgaand akkoord, evenals een model van verordening.

Wanneer de gemeenteraad een dergelijke verordening niet vastlegt binnen de 6 maanden na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het in het vorige lid bedoelde model van verordening, zal dit model ambtshalve van toepassing zijn. De gemeentebesturen zullen hiervan op de hoogte gebracht worden via aangetekende zending.

De gemeenteraad bepaalt eveneens per verordening de nadere regels betreffende de procedure inzake nummering van de woningen gelegen op het gemeentelijk grondgebied.

Deze verordening zal ter voorafgaand akkoord voorgelegd worden aan de minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken of aan zijn afgevaardigde. De minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken bepaalt de modaliteiten en termijnen van dit voorafgaand akkoord, evenals een model van verordening.

Wanneer de gemeenteraad een dergelijke verordening niet vastlegt binnen de 6 maanden na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het in het vorige lid bedoelde model van verordening, zal dit model ambtshalve van toepassing zijn. De gemeentebesturen zullen hiervan op de hoogte gebracht worden via aangetekende zending.

Als overgangsmaatregel, zullen de gemeentelijke verordeningen, die reeds goedgekeurd werden vóór de bekendmaking van de in het derde lid en het zesde lid bedoelde model, het voorwerp moeten uitmaken van een goedkeuring door de minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken of door zijn afgevaardigde. De minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken bepaalt de modaliteiten en termijnen van deze goedkeuring.”.

Art. 18

In artikel 6 van dezelfde wet, laatst gewijzigd bij de wetten van 22 mei 2014, 10 augustus 2015 en 9 november 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2, derde lid, wordt aangevuld met een punt 8°, luidende:

“8° het digitale beeld van de vingerafdrukken van de wijsvinger van de linker- en van de rechterhand van de houder of, in geval van invaliditeit of ongeschiktheid, van een andere vinger van elke hand. De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit na advies van de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer de

résidence en Belgique, soit le fait qu’une personne ne réside plus à une adresse donnée.

Ce règlement sera soumis pour accord préalable au ministre qui a l’Intérieur dans ses attributions ou à son délégué. Le ministre qui a l’Intérieur dans ses attributions fixe les modalités et délais de cet accord préalable ainsi qu’un modèle de règlement.

A défaut de la fixation par le conseil communal d’un tel règlement dans les 6 mois suivant la publication au *Moniteur belge* du modèle de règlement visé à l’alinéa précédent, ce modèle de règlement sera d’office d’application. Les autorités communales en seront averties par envoi recommandé.

Le conseil communal fixe également par règlement les modalités relatives à la procédure de numérotation des habitations situées sur le territoire communal.

Ce règlement sera soumis pour accord préalable au ministre qui a l’Intérieur dans ses attributions ou à son délégué. Le ministre qui a l’Intérieur dans ses attributions fixe les modalités et délais de cet accord préalable ainsi qu’un modèle de règlement.

A défaut de la fixation par le conseil communal d’un tel règlement dans les 6 mois suivant la publication au *Moniteur belge* du modèle de règlement visé à l’alinéa précédent, ce modèle de règlement sera d’office d’application. Les autorités communales en seront averties par envoi recommandé.

De manière transitoire, les règlements communaux qui ont déjà été déjà adoptés avant la publication des modèles visés aux alinéas 3 et 6 devront faire l’objet d’une approbation par le ministre qui a l’Intérieur dans ses attributions ou par son délégué. Le ministre qui a l’Intérieur dans ses attributions fixe les modalités et délais de cette approbation.”.

Art. 18

A l’article 6 de la même loi, modifié en dernier lieu par les lois des 22 mai 2014, 10 août 2015 et 9 novembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 2, alinéa 3, est complété par un point 8°, rédigé comme suit:

“8° l’image numérisée des empreintes digitales de l’index de la main gauche et de la main droite du titulaire ou, en cas d’invalidité ou d’inaptitude, d’un autre doigt de chaque main. Le Roi détermine par arrêté délibéré en conseil des ministres après avis de la commission de la protection de la vie privée les conditions et modalités de capture de l’image numérisée

voorwaarden en modaliteiten voor het nemen van het digitale beeld van de vingerafdrukken en bepaalt welke instellingen en instanties gemachtigd zijn om deze informatie te lezen.";

2° paragraaf 2 wordt aangevuld met een vijfde lid, luidende:

"De informatie bedoeld in punt 8° van het derde lid mag enkel bewaard worden gedurende de tijd nodig voor het aanmaken van de identiteitskaart en in ieder geval niet langer dan 3 maanden, met dien verstande dat na deze periode van 3 maanden de gegevens absoluut moeten worden vernietigd en verwijderd uit de gegevensbank, behalve als de houder uitdrukkelijk vraagt dat deze informatie bewaard zou worden gedurende de geldigheidsduur van de kaart en dus gedurende een periode van maximum tien jaar; in dat geval zal de informatie opgenomen worden in het Register van de identiteitskaarten of het Register van de Vreemdelingenkaarten bedoeld in artikel 6*bis*.".

3° paragraaf 4 wordt vervangen door een nieuwe paragraaf, luidende:

"§ 4. De gegevens die op de elektronische identiteitskaart staan, zowel de gegevens die zichtbaar zijn met het blote oog als die welke gelezen kunnen worden met een kaartlezer, met uitzondering van het Rijksregisternummer en van het digitale beeld van de vingerafdrukken, kunnen gelezen en/of opgenomen worden, in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Wanneer een aanbieder van een informaticatoepassing de gegevens op de elektronische identiteitskaart wenst te gebruiken, brengt hij de houder van de identiteitskaar op de hoogte van de gegevens die hij wenst te gebruiken en van de doeleinden waarvoor hij de gegevens, wenst te gebruiken.

Het Rijksregisternummer mag enkel gebruikt worden indien hiertoe gemachtigd is door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie, door het Sectoraal comité van het Rijksregister of door een ander bevoegd Sectoraal comité. De elektronische identiteitskaart mag enkel gelezen of gebruikt worden met de vrije, specifieke en geïnformeerde toestemming van de houder van de elektronische identiteitskaart.

Wanneer een voordeel of dienst aangeboden wordt aan een burger via zijn elektronische identiteitskaart in het kader van een informaticatoepassing, moet eveneens een alternatief dat het gebruik van de elektronische identiteitskaart niet vereist, voorgesteld worden aan de burger.

Onverminderd artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten, mag de houder van de elektronische identiteitskaart weigeren dat zijn gegevens gelezen en/of opgenomen zouden worden, behalve in de door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit bepaalde gevallen.";

5° paragraaf 7 wordt aangevuld met een vierde lid, luidende:

des empreintes digitales et définit les organismes et instances habilités à lire cette information.";

2° le paragraphe 2 est complété par un cinquième alinéa, rédigé comme suit:

"L'information visée au point 8° de l'alinéa 3 ne peut être conservée que durant le temps nécessaire à la fabrication de la carte d'identité et, en tous cas, durant une période de maximum 3 mois, étant entendu qu'après ce délai de 3 mois, les données doivent impérativement être détruites et effacées de la banque de données, sauf si le titulaire demande expressément sa conservation durant la période de validité de la carte et donc pendant une période maximale de dix ans; auquel cas, l'information est enregistrée dans le Registre des cartes d'identité ou le Registre des cartes d'étranger, visés à l'article 6*bis*." .

3° le paragraphe 4 est remplacé par un paragraphe rédigé comme suit:

"§ 4. Les données figurant sur la carte d'identité électronique, aussi bien les données visibles à l'œil nu que celles lisibles au moyen d'un lecteur de carte, à l'exception du numéro de Registre national et de l'image numérisée des empreintes digitales, peuvent être lues et/ou enregistrées, conformément aux dispositions de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Lorsque le fournisseur d'une application informatique souhaite utiliser les informations figurant sur la carte d'identité électronique, il communique au titulaire de la carte d'identité les informations qu'il souhaite utiliser ainsi que les finalités pour lesquelles il souhaite utiliser ces informations.

Le numéro de Registre national ne peut être utilisé par le fournisseur que si cette utilisation est autorisée par ou en vertu d'une loi, d'un décret ou d'une ordonnance, par le Comité sectoriel du Registre national ou par un autre Comité sectoriel compétent. La carte d'identité électronique ne peut être lue ou utilisée qu'avec le consentement libre, spécifique et éclairé du titulaire de la carte d'identité électronique.

Lorsqu'un avantage ou un service est proposé à un citoyen au moyen de sa carte d'identité électronique dans le cadre d'une application informatique, une alternative ne nécessitant pas le recours à la carte d'identité électronique, doit également être proposée au citoyen.

Sans préjudice de l'article 1er de l'arrêté royal du 25 mars 2003 relatif aux cartes d'identité, le titulaire de la carte d'identité électronique peut refuser que ses données soient lues et/ou enregistrées, sauf dans les situations déterminées par le Roi par arrêté délibéré en conseil des ministres.";

5° le paragraphe 7 est complété par un alinéa 4, rédigé comme suit:

"Het gekwalificeerd handtekeningcertificaat wordt niet geactiveerd op de identiteitskaart van minderjarige personen.";

6° er wordt een paragraaf 11 toegevoegd, luidende:

"§ 11. De elektronische identiteitskaart voor Belgen is één van de elektronische identificatiemiddelen in de zin van de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.".

Art. 19

In artikel 6*bis* van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 9 november 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, 2°, wordt aangevuld met een punt l), luidende:

"l) Het digitale beeld van de vingerafdrukken van de wijsvinger van de linker- en van de rechterhand van de houder of, in geval van invaliditeit of ongeschiktheid, van een andere vinger van elke hand, wanneer de houder uitdrukkelijk gevraagd heeft dat dit beeld bewaard zou worden gedurende de geldigheidsduur van de kaart en dus gedurende een periode van maximum tien jaar, overeenkomstig artikel 6, § 2, vijfde lid.";

2° wordt een paragraaf 5 toegevoegd, luidende:

"§ 5. De politiediensten zoals gedefinieerd in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zijn bij de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie, vrijgesteld van een voorafgaande machtiging van het Sectoraal comité van het rijksregister en mogen toegang hebben tot de gegevens van het Register van de identiteitskaarten en van het Register van de vreemdelingenkaarten.

Wordt gestraft met de sanctie bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, elk lid van de politiediensten dat, in overtreding met de vertrouwelijkheidsverplichting, de via het Register van de identiteitskaarten en het Register van de vreemdelingenkaarten verkregen informatiegegevens meedeelt aan personen die niet gemachtigd zijn om die informatiegegevens te ontvangen of dat die gegevens gebruikt voor andere doeleinden dan voor de uitoefening van opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie zoals bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.".

Art. 20

In artikel 6*ter* van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 25 maart 2003 en gewijzigd door de wet van 15 mei 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

"Le certificat qualifié de signature n'est pas activé sur la carte d'identité des personnes mineures.";

6° un paragraphe 11 est ajouté, rédigé comme suit:

"§ 11. La carte d'identité électronique pour Belge constitue l'un des moyens d'identification électronique au sens du Règlement (UE) n°910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE.".

Art. 19

A l'article 6*bis* de la même loi, modifié par la loi du 9 novembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, est complété par un point l), rédigé comme suit:

"l) l'image numérisée des empreintes digitales de l'index de la main gauche et de la main droite du titulaire ou, en cas d'invalidité ou d'inaptitude, d'un autre doigt de chaque main, lorsque le titulaire a expressément demandé que cette image soit conservée durant la période de validité de la carte et donc pendant une période maximale de dix ans, conformément à l'article 6, § 2, alinéa 5.";

2° un paragraphe 5 est ajouté, rédigé comme suit:

"§ 5. "Dans le cadre de l'exécution de leurs missions de police administrative et judiciaire, les services de police tels que définis à l'article 2, 2° de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, sont dispensés d'une autorisation préalable du Comité sectoriel du Registre national et peuvent accéder aux données du Registre des cartes d'identité et du Registre des cartes d'étranger.

Est puni de la sanction visée à l'article 13, alinéa 1er, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques tout membre des services de police qui, en violation de l'obligation de confidentialité, communique des informations obtenues des registres des cartes d'identité et du Registre des cartes d'étranger à des personnes non habilitées à les recevoir ou qui fait usage de ces données à des fins autres que l'exécution de missions de police administrative et judiciaire telles que visées aux articles 14 et 15 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.".

Art. 20

A l'article 6*ter* de la même loi, inséré par la loi du 25 mars 2003 et modifié par la loi du 15 mai 2007, les modifications suivantes sont apportées:

1° in het eerste en tweede lid worden de woorden “van een Belg” ingevoegd na de woorden “van de elektronische kaart”.;

2° Tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In geval van verlies, diefstal of vernieling van een vreemdelingenkaart, doet de vreemdeling aangifte bij de politiediensten. De politie levert een attest af van verlies, diefstal of vernieling, stuurt een kopie ervan naar de gemeente van de hoofdverblijfplaats van de vreemdeling, naar de Dienst Vreemdelingenzaken, evenals naar de helpdesk van het Rijksregister opdat deze laatste de elektronische functie zou intrekken. De gemeente van de hoofdverblijfplaats bewaart een kopie van het attest in het dossier van de vreemdeling, trekt in voorkomend geval de elektronische functie van de vreemdelingenkaart in en annuleert deze. De vreemdeling kan ook contact opnemen met de helpdesk van het Rijksregister opdat deze laatste de elektronische functie van de kaart zou intrekken. Dit stelt hem echter niet vrij van de aangifte bij de politiediensten.”.

Art. 21

Er wordt een artikel 6*sexies* in de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen ingevoegd, luidende:

“Art. 6*sexies*. Elke nationale of buitenlandse natuurlijke persoon of rechtspersoon kan, bij de diensten van de Algemene Directie Instellingen en Bevolking van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, via de informaticatoepassing die door de diensten van het Rijksregister ter beschikking gesteld wordt van het publiek op zijn website, nakijken of een Belgisch identiteits- of reisdocument geldig is. Indien dit niet het geval is, brengen de diensten van de Algemene Directie Instellingen en Bevolking de houder van het document op de hoogte van het nazicht van zijn statuut en verzoeken zij hem zich aan te melden bij zijn gemeentebestuur.”.

HOOFDSTUK 3

Civiele Veiligheid

Afdeling 1

Wijziging van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Art. 22

In de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, gewijzigd door de wet van 23 december 2013, wordt een artikel 7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 7/1. § 1. De gemeenten beschikken, overeenkomstig de door de Koning bepaalde voorwaarden en normen, over voldoende bluswatervoorraden met het oog op het blussen

1° aux alinéas 1er et 2, les mots “d’un Belge” sont insérés après les mots “de la carte électronique”;

2° un alinéa est inséré entre le deuxième alinéa et le troisième alinéa, rédigé comme suit:

“En cas de perte, vol ou destruction d’une carte d’étranger, l’étranger fait une déclaration auprès des services de police. La police délivre une attestation de perte, de vol ou de destruction, en transmet une copie à la commune de résidence principale de l’étranger, à l’Office des étrangers ainsi qu’au helpdesk du Registre national afin que ce dernier retire la fonction électronique. La commune de résidence principale conserve une copie de l’attestation dans le dossier de l’étranger, retire, le cas échéant, la fonction électronique de la carte d’étranger et annule celle-ci. L’étranger peut également contacter le helpdesk du Registre national afin que ce dernier retire la fonction électronique de la carte. Toutefois, cela ne le dispense pas de faire une déclaration auprès des services de police.”.

Art. 21

Un article 6*sexies* est inséré dans la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d’identité, aux cartes des étrangers et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, rédigé comme suit:

“Art. 6*sexies*. Toute personne physique ou morale, nationale ou étrangère, peut vérifier auprès des services de la Direction générale Institutions et Population du Service public fédéral Intérieur, par le biais de l’application informatique mise à la disposition du public par les services du Registre national sur son site Internet, si un document belge d’identité ou de voyage est valide. En cas de réponse négative, les services de la Direction générale Institutions et Population informent le titulaire du document du fait de la vérification de son statut et l’invitent à se présenter auprès de son administration communale.”.

CHAPITRE 3

Sécurité Civile

Section 1re

Modification de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile

Art. 22

Dans la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile, modifié par la loi du 23 décembre 2013, il est inséré un article 7/1, rédigé comme suit:

“Art. 7/1. § 1er. Les communes sont tenues de disposer de ressources suffisantes en eau d’extinction, conformément aux normes fixées par le Roi en vue de l’extinction d’incendies par

van branden door de operationele diensten van de civiele veiligheid en het organiseren van oefeningen voor deze diensten.

§ 2. De gemeenten inventariseren de bluswatervoorraden en brengen de adequate signalisatie aan om het vinden, de toegang en het gebruik van de bluswatervoorraden te vergemakkelijken.

§ 3. De gemeenten voorzien in het nazicht en het onderhoud van de bluswatervoorraden. Zij zorgen ervoor dat er voldoende hydranten en afsluiters op het waterleidingnet worden aangebracht en dat deze steeds gemakkelijk bereikbaar en bruikbaar zijn. De gemeenten zorgen ervoor dat de watervergaarbakken van de openbare instellingen en de natuurlijke waterwinplaatsen van het openbaar domein steeds gemakkelijk bereikbaar en bruikbaar zijn. De Koning bepaalt de nadere bepalingen inzake het nazicht, het onderhoud en de signalisatie van de bluswatervoorraden.".

Art. 23

In artikel 8 van dezelfde wet wordt de bepaling onder 5° opgeheven.

Art. 24

In artikel 12 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, gewijzigd door de wetten van 21 december 2013 en 6 januari 2014, worden het derde, vierde en vijfde lid opgeheven.

Art. 25

In artikel 17, § 1, van dezelfde wet , gewijzigd door de wet van 21 december 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het 2° wordt aangevuld met de woorden "en artikel 23, §§ 2 en 3";

2° het 10° wordt vervangen als volgt: "10° artikelen 167 en 172, tweede tot zesde lid".

Art. 26

In dezelfde wet wordt een nieuw artikel 23/1 ingevoegd:

"Art. 23/1. Elk jaar stelt de zone een activiteitenrapport op, dit wil zeggen een samenvatting van de activiteiten van de dienst gedurende het voorbije jaar met minstens de statistieken van de interventies en de informatie inzake de organisatie van de zone, opgemaakt conform het door de minister vastgelegde model.

Dit rapport wordt aan de minister bezorgd tegen 30 april van het jaar dat volgt op het jaar waarop de activiteiten betrekking hebben."

les services opérationnels de la sécurité civile et l'organisation d'exercices pour ces services.

§ 2. Les communes inventorient les ressources en eau d'extinction et y apposent la signalisation adéquate afin de faciliter la localisation, l'accès et l'utilisation des ressources en eau d'extinction.

§ 3. Les communes assurent le contrôle et l'entretien des ressources en eau d'extinction. Elles veillent à ce que les hydrants et les vannes établis sur les réseaux de distribution d'eau sont en nombre suffisant et sont accessibles et utilisables en tout temps. Les communes veillent à ce que les citernes à eau des établissements publics et les points d'eau naturels du domaine public sont accessibles et utilisables en tout temps. Le Roi détermine les modalités relatives au contrôle, à l'entretien et à la signalisation des ressources en eau d'extinction.".

Art. 23

Dans l'article 8 de la même loi, le 5° est abrogé.

Art. 24

Dans l'article 12 de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile, modifié par les lois du 21 décembre 2013 et 6 janvier 2014, les alinéas 3, 4 et 5 sont abrogés.

Art. 25

Dans l'article 17, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 21 décembre 2013, les modifications suivantes sont apportés:

1° le 2° est complété par les mots "et article 23, §§ 2 et 3";

2° le 10° est remplacé par ce quit suit: "10° articles 167 et 172, alinéas 2 à 6".

Art. 26

Dans la même loi, un nouvel article 23/1 est inséré:

"Art. 23/1. Chaque année, la zone établit un rapport d'activité, étant une synthèse des activités du service pendant l'année écoulée et comprenant au moins les statistiques des interventions et les informations relatives à l'organisation de la zone, établies conformément au modèle fixé par le ministre.

Ce rapport est transmis au ministre pour le 30 avril de l'année qui suit celle à laquelle se rapportent les activités."

Art. 27

In artikel 36, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “en in het geval vermeld in artikel 41” tussen het woord “gevallen” en het woord “geschiedt” ingevoegd.

Art. 28

In artikel 39, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 9 november 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “de gemeentehuizen van de gemeenten” worden vervangen door de woorden “alle posten”;

2° de woorden “en op de website van de gemeenten van de zone” worden geschrapt.

Art. 29

In artikel 41, enig lid, van dezelfde wet, wordt de volgende zin vóór de laatste zin toegevoegd:

“De oproeping geschiedt ten minste twee kalenderdagen vóór de dag van de vergadering.”

Art. 30

Artikel 61 van dezelfde wet wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In afwijking van het tweede lid worden de beslissingen van het college genomen bij volstrekte meerderheid van de stemmen en bij geheime stemming wanneer het, bij delegatie, de bevoegdheden van de raad uitoefent die het voorwerp zijn van een geheime stemming zoals bedoeld in artikel 54.”

Art. 31

In titel III, hoofdstuk 1, van dezelfde wet, wordt een afdeling V ingevoegd, luidende “Afdeling V. Het bureau van vrijwilligers”.

Art. 32

In afdeling V, ingevoegd bij artikel 11, wordt een artikel 66/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 66/1. Binnen elke hulpverleningszone die vrijwillige personeelsleden heeft, wordt een bureau van vrijwilligers gecreëerd.”

Art. 33

In dezelfde afdeling V wordt een artikel 66/2 ingevoegd, luidende:

Art. 27

Dans l’article 36, alinéa 1er, de la même loi, les mots “et le cas visé à l’article 41” sont insérés entre les mots “d’urgence” et les mots “la convocation se fait”.

Art. 28

Dans l’article 39, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 9 novembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “les maisons communales des communes” sont remplacés par les mots “tous les postes”;

2° les mots “et sur le site internet des communes de la zone” sont abrogés.

Art. 29

Dans l’’article 41, alinéa unique, de la même loi, la phrase suivante est insérée avant la dernière phrase:

“La convocation se fait au moins deux jours calendrier avant celui de la réunion.”

Art. 30

L’article 61 de la même loi est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Par dérogation à l’alinéa 2, les décisions du collège sont prises à la majorité absolue des suffrages et par scrutin secret lorsque celui-ci exerce, par délégation, les compétences du conseil qui font l’objet d’un scrutin secret telles que visées à l’article 54.”

Art. 31

Dans le titre III, chapitre 1er, de la même loi, il est inséré une section V intitulée “Section V. Du bureau des volontaires”.

Art. 32

Dans la section V insérée par l’article 11, il est inséré un article 66/1 rédigé comme suit:

“Art. 66/1. Il est créé au sein de chaque zone de secours qui compte des membres du personnel volontaire un bureau des volontaires.”

Art. 33

Dans la même section V, il est inséré un article 66/2 rédigé comme suit:

"Art. 66/2. § 1. Het bureau van vrijwilligers wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de kaders van het vrijwillig personeel aanwezig in de zone en naar evenredigheid, rekening houdend met de kandidaturen.

§ 2. De zoneraad legt het maximumaantal leden van het bureau van vrijwilligers vast, per kader van het vrijwillig personeel.

Indien er meer kandidaturen zijn dan het door de zoneraad vastgelegde maximumaantal, worden er verkiezingen georganiseerd.

§ 3. De leden van het bureau van vrijwilligers worden aangesteld voor 4 jaar.

§ 4. De leden van het bureau die lid zijn van het vrijwillig personeel, duiden in hun midden de voorzitter van het bureau aan."

§ 5. De voorzitter van de raad en de zonecommandant maken van rechtswege deel uit van het bureau van vrijwilligers."

Art. 34

In dezelfde afdeling V wordt een artikel 66/3 ingevoegd, luidende als volgt:

"Art. 66/3. Het bureau legt zijn huishoudelijk reglement vast."

Art. 35

In dezelfde afdeling V wordt een artikel 66/4 ingevoegd, luidende als volgt:

"Art. 66/4. Het bureau van de vrijwilligers heeft tot doel:

— kandidaat vrijwillige brandweerlui aan te trekken, te informeren, begeleiden en adviseren;

— zonale rekruteringsinitiatieven te ondersteunen;

— de vrijwillige operationele personeelsleden vertrouwd te maken met en te binden aan de zonale organisatie;

— ervoor te zorgen dat binnen de zonale organisatie rekening wordt gehouden met de particulariteiten van het voluntariaat.

In deze zin kan het bureau:

1° de zonecommandant adviseren hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de zonecommandant over specifieke onderwerpen die een impact hebben op de vrijwillige operationele personeelsleden;

2° de vrijwillige operationele personeelsleden adviseren en begeleiden in de verschillende aspecten verbonden aan hun particulariteiten als vrijwilliger."

"Art. 66/2. § 1er. Le bureau des volontaires est composé de représentants des cadres du personnel volontaire présents dans la zone et à la proportionnelle, compte tenu des candidatures.

§ 2. Le conseil de zone fixe le nombre maximum de membres du bureau des volontaires, par cadre du personnel volontaire.

S'il y a plus de candidatures que le nombre maximum fixé par le conseil de zone, des élections sont organisées.

§ 3. Les membres du bureau des volontaires sont désignés pour 4 ans.

§ 4. Les membres du bureau qui sont membres du personnel volontaire désignent en leur sein le président du bureau.

§ 5. Le président du conseil et le commandant de zone font partie de droit du bureau des volontaires."

Art. 34

Dans la même section V, il est inséré un article 66/3 rédigé comme suit:

"Art. 66/3. Le bureau arrête son règlement d'ordre intérieur."

Art. 35

Dans la même section V, il est inséré un article 66/4 rédigé comme suit:

"Art. 66/4. Le bureau des volontaires a pour objectif:

— D'éveiller l'intérêt du candidat pompier volontaire, de l'informer, de l'accompagner et de le conseiller;

— De soutenir les initiatives de recrutement zonales;

— De familiariser et de fidéliser les les membres du personnel opérationnel volontaire avec l'organisation zonale;

— de veiller à ce que les particularités du volontariat soient prises en compte au sein de l'organisation zonale.

A cet effet, le bureau peut:

1° émettre des avis au commandant de zone soit d'initiative, soit à la demande du commandant de zone sur des sujets ayant un impact sur les membres du personnel opérationnel volontaire;

2° conseiller et accompagner les membres du personnel opérationnel volontaire dans les différents aspects liés à leurs particularités de volontaire."

Art. 36

In artikel 68, § 3, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 19 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het zesde lid wordt het woord “beroep” vervangen door het woord “vernietigingsberoep”;

2° er wordt tussen het achtste en negenste lid een lid ingevoegd, luidende: “In geval van een vernietiging van de beslissing van de gouverneur, neemt deze laatste een nieuwe beslissing binnen een termijn van 20 dagen die begint te lopen vanaf de dag die volgt op de dag van de kennisgeving.”;

3° in het vroegere tiende lid, dat het elfde lid wordt, worden de woorden “De beslissing aangaande het beroep” vervangen door de woorden “Het verwerpen van het beroep of het geval bedoeld in het tiende lid”.

Art. 37

In artikel 85 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “die bevoegdheden voor de opdrachten die betrekking hebben op het dagelijks beheer van de zone” vervangen door de woorden “de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid”.

2° er worden twee leden ingevoegd tussen het tweede en derde lid, luidende als volgt:

“De raad kan de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid delegeren aan de zonecommandant of aan een ander personeelslid van de zone voor de opdrachten waarvan het geraamde bedrag de drempel niet overschrijdt die vastgelegd werd voor de opdrachten die vastgesteld worden op eenvoudige aangenomen factuur.

De raad kan de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid delegeren aan het college, voor uitgaven die onder de buitengewone begroting vallen wanneer de waarde van de opdracht lager is dan het door de Koning vastgelegde bedrag.”

Art. 38

Artikel 112 wordt aangevuld met een lid luidende als volgt:

“De raad bepaalt in het huishoudelijk reglement door wie en hoe de zonale stukken die niet bedoeld zijn door het eerste lid, noch door artikel 49, ondertekend of medeondertekend moeten worden wanneer dit nodig blijkt. Wanneer de raad de bepaling ter zake niet bepaald heeft, is het eerste lid hierop van toepassing.”

Art. 36

Dans l’article 68, § 3 de la même loi, modifié par la loi du 19 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 6, les mots “en annulation” sont insérés entre les mots “un recours” et les mots “ auprès du ministre”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 8 et 9: “En cas d’annulation de la décision du gouverneur, celui-ci prend une nouvelle décision dans un délai de 20 jours à compter du lendemain de la notification.”;

3° dans l’alinéa 10 ancien, devenant l’alinéa 11, les mots “La décision sur recours” sont remplacés par les mots “Le rejet du recours ou le cas visé à l’alinéa 10”.

Art. 37

Dans l’article 85 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°dans l’alinéa 2, les mots “ces pouvoirs au collège pour les marchés relatifs à la gestion journalière de la zone,” sont remplacés par les mots “l’exercice de ses compétences visées à l’alinéa 1er au collège” .

2° deux alinéas rédigés comme suit sont insérés entre les alinéas 2 et 3:

“Le conseil peut déléguer l’exercice de ses compétences visées à l’alinéa 1er au commandant de zone ou à un autre membre du personnel de la zone pour les marchés dont le montant estimé ne dépasse pas le seuil fixé pour les marchés constatés sur simple facture acceptée.

Le conseil peut déléguer l’exercice de ses compétences visées à l’alinéa 1er au collège, pour des dépenses relevant du budget extraordinaire lorsque la valeur du marché est inférieure au montant fixé par le Roi.”

Art. 38

L’article 112 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Le conseil détermine dans le règlement d’ordre intérieur par qui et de quelle manière les pièces zonales qui ne sont visées ni par l’alinéa premier, ni par l’article 49 doivent être signées ou cosignées lorsque cela s’avère nécessaire. Lorsque le conseil n’a pas déterminé de disposition en la matière, l’alinéa premier leur est applicable.”

Art. 39

In artikel 114 van dezelfde wet wordt het woord “hernieuwbare” geschrapt

Art. 40

Artikel 115, tweede lid, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt: “Na afloop van elke termijn van zes jaar gaat een evaluatiecommissie over tot de globale evaluatie van de zonecommandant. De raad kan het mandaat van de zonecommandant één keer verlengen voor een tweede periode van zes jaar na niet-bindend, gemotiveerd advies van het college en op basis van deze globale evaluatie.”

Art. 41

In artikel 124, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 9 november 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “in elk gemeentehuis van de gemeenten” worden vervangen door de woorden “alle posten”;

2° de woorden “en op de website van de gemeenten van de zone” worden geschrapt.

Art. 42

In artikel 126, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden “van de wet van 19 april 2014 tot vaststelling van bepaalde aspecten van de arbeidstijd van de operationele beroepsleden van de hulpverleningszones en van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp en” ingevoegd tussen de woorden “de bepalingen” en de woorden “van deze wet of”.

Art. 43

In dezelfde wet wordt een artikel 156/1 ingevoegd, luidend als volgt:

“Art. 156/1. De FOD Binnenlandse Zaken kan in het kader van het eventueel opleggen van een tuchtsanctie, overgaan tot het uitvoeren van een alcohol- of drugtest bij de leden van de Civiele Bescherming onder de hierna bepaalde voorwaarden.

Het vrijwillig of het beroepspersoneelslid van de Civiele Bescherming dat tijdens de dienst kennelijke tekenen vertoont van onder invloed van alcohol te zijn, onderwerpt zich op vraag van zijn hiërarchische meerdere aan een ademtest. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van de ademtest.

Het vrijwillig of het beroepspersoneelslid van de Civiele Bescherming dat tijdens de dienst kennelijke tekenen vertoont van onder invloed te zijn van drugs, onderwerpt zich op vraag

Art. 39

Dans l’article 114 de la même loi, le mot “renouvelable” est abrogé.

Art. 40

L’article 115, alinéa 2, de la même loi est remplacé comme suit: “Au terme de chaque période de six ans, une commission d’évaluation procède à l’évaluation globale du commandant de zone. Le conseil peut renouveler une seule fois le mandat du commandant de zone pour une seconde période de six ans après avis motivé, non contraignant, du collège et sur la base de cette évaluation globale.”

Art. 41

Dans l’article 124, alinéa 2, de la même loi, modifié par la loi du 9 novembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “chacune des maisons communales des communes” sont remplacés par les mots “tous les postes”;

2° les mots “et sur le site internet des communes de la zone” sont abrogés.

Art. 42

Dans l’article 126, § 1er, de la même loi, les mots “de la loi du 19 avril 2014 fixant certains aspects de l’aménagement du temps de travail des membres professionnels opérationnels des zones de secours et du Service d’incendie et d’aide médicale urgente de la Région Bruxelles-Capitale et” sont insérés entre les mots “viole les dispositions” et les mots “de la présente loi ou”.

Art. 43

Dans la même loi, il est inséré un article 156/1 rédigé comme suit:

“Art. 156/1. Le SPF Intérieur peut, dans le cadre de l’imposition éventuelle d’une sanction disciplinaire, procéder à l’exécution d’un test d’alcoolémie ou de drogue auprès du personnel de la Protection civile aux conditions définies ci-après.

Le membre du personnel professionnel ou volontaire de la Protection civile qui présente des signes manifestes d’être sous l’influence d’alcool en service se soumet à un test d’haleine, à la demande de son supérieur hiérarchique. Le Roi fixe les modalités de l’exécution du test d’haleine.

Le membre du personnel professionnel ou volontaire de la Protection civile qui présente des signes manifestes de consommation de drogues en service se soumet à un test

van zijn hiërarchische meerdere aan een drugtest. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van de drugtest."

Art. 44

Artikel 158 van dezelfde wet wordt aangevuld met een lid luidende als volgt:

"De Koning bepaalt het uniform, de kentekens en andere identificatiemiddelen van de leden van de Civiele Bescherming."

Art. 45

In artikel 175/1, § 1 van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 29 december 2010 en gewijzigd door de wet van 21 december 2013, wordt het eerste lid, aangevuld met de woorden "en voor de proeven die verband houden met de aanwerving of met de loopbaan, die zij organiseren voor de leden van de openbare hulpdiensten".

Art. 46

Artikel 178, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld door een 3°, luidende als volgt:

"3° ten laste van de dader, de mededader en de medeplichtige van een brandstichting bedoeld in de artikelen 510 tot 518 van het Strafwetboek, die hoofdelijk aansprakelijk zijn, de kosten veroorzaakt aan deze diensten voor de bestrijding van brand en ontploffing en hun gevolgen bedoeld in artikel 11, § 1, 3°."

Art. 47

Artikel 201 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 201. De wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming wordt opgeheven, uitgezonderd de artikelen 4, 9, § 2, 10 en 11.

De artikelen 4, 9§ 2, 10 en 11 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming worden opgegeven tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het koninklijk besluit dat deze opheffing voorziet."

Art. 48

Artikel 207 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 21 december 2013, wordt aangevuld door een paragraaf 3, luidende als volgt:

"§ 3. In afwijking van paragraaf 2, kunnen de bevorderde leden van het operationeel personeel van de zone de verlofregeling behouden die op hen van toepassing was op

de détection de drogue, à la demande de son supérieur hiérarchique. Le Roi fixe les modalités de l'exécution du test de détection de drogues."

Art. 44

L'article 158 de la même loi est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Le Roi arrête l'uniforme, les insignes et autres moyens d'identification des membres de la Protection civile."

Art. 45

Dans l'article 175/1, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 29 décembre 2010 et modifié par la loi du 21 décembre 2013, l'alinéa 1er est complété par les mots "et pour les épreuves liées au recrutement ou à la carrière qu'ils organisent pour les membres des services publics de secours".

Art. 46

L'article 178, § 1er, de la même loi est complété par un 3° rédigé comme suit:

"3°. à charge de l'auteur, du coauteur et du complice d'un incendie visé aux articles 510 à 518 du Code pénal, responsables solidairement, les frais occasionnés à ces services par la lutte contre l'incendie et l'explosion et leurs conséquences visée à l'article 11, § 1er, 3°."

Art. 47

L'article 201 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 201. La loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile est abrogée, à l'exception des articles 4, 9, § 2, 10 et 11.

Les articles 4, 9, § 2, 10 et 11 de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile sont abrogés dix jours après la publication au *Moniteur belge* de l'arrêté royal qui prévoit cette abrogation."

Art 48

L'article 207 de la même loi, modifié par la loi du 21 décembre 2013, est complété par un paragraphe 3 rédigé comme suit:

"§ 3. Par dérogation au paragraphe 2, les membres du personnel opérationnel de la zone promus peuvent conserver le régime de congé qui leur était applicable le 31 décembre 2014,

31 december 2014, voor zover ze deze genoten op het moment van de bevordering.

Deze verlofregeling omvat het aantal dagen jaarlijks vakantieverlof, het aantal feestdagen, de eventuele extra dagen en de verhoging van de dagen jaarlijks vakantieverlof verbonden aan de leeftijd.

Onder het aantal dagen jaarlijkse vakantieverlof, vermeld in het tweede lid, worden niet begrepen de compensatiedagen toegekend aan het beroepspersoneelslid om zicht in regel te stellen met het arbeidsuurrooster"

Art. 49

In artikel 209 van dezelfde wet, worden de woorden "en in artikel 219/2" ingevoegd tussen de woorden "203 tot 206" en de woorden ", wordt voor wat betreft".

Art. 50

In artikel 219/2, § 1, van dezelfde wet, wordt het eerste lid als volgt vervangen:

"De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten en onder de door Hem bepaalde voorwaarden, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, aan de hulpverleningszone Hainaut-Centre een specifieke dotatie toekennen die gelijk is

1. aan de loonkost van de brandweerlieden van de hulpverleningszone Hainaut-centre die vereist zijn voor de uitvoering van de opdrachten van de zone bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe en,

2. aan de kost van het beheer van de opdrachten van de zone bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe."

Art. 51

In dezelfde wet wordt een artikel 219/3 ingevoegd, luidende als volgt:

"Art. 219/3. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een specifieke dotatie toekennen aan de hulpverleningszone Hainaut-Centre voor de versterking van de zone bij de uitvoering van haar opdrachten bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe.

Het bedrag van de specifieke dotatie wordt bepaald door de loonkost in de graad van brandweerman van het aantal brandweerlieden dat aangeworven en vast benoemd is door de hulpverleningszone Hainaut-Centre binnen de voorwaarden bepaald door de Koning in het kader van de mobiliteit van de personeelsleden van de Civiele Bescherming, met een maximum van 7.

pour autant qu'ils en bénéficiaient jusqu'au moment de la promotion.

Ce régime de congé comprend le nombre de jours de congé annuel de vacances, le nombre de jours fériés, les jours complémentaires éventuels et l'augmentation des jours de congés annuels liée à l'âge.

Ne sont pas compris parmi le nombre de jours de congé annuel de vacances visé à l'alinéa 2, les jours de compensation octroyés au membre du personnel professionnel afin de se conformer au régime horaire de travail."

Art. 49

Dans l'article 209 de la même loi, les mots "et à l'article 219/2" sont insérés entre les mots "203 à 206" et les mots ", n'est pas considéré".

Art. 50

A l'article 219/2 , § 1er, de la même loi, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires et aux conditions qu'Il détermine, octroyer, à la zone de secours Hainaut-Centre une dotation spécifique équivalente:

1. au coût salarial des pompiers de la zone de secours Hainaut-centre requis pour l'exécution des missions de la zone au Supreme Headquarters Allied Powers Europe et,

2. au coût de gestion des missions de la zone au Supreme Headquarters Allied Powers Europe."

Art. 51

Dans la même loi, il est inséré un article 219/3 rédigé comme suit:

"Art. 219/3. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires, octroyer à la zone de secours Hainaut-Centre, une dotation spécifique pour renforcer l'exécution par la zone de ses missions au Supreme Headquarters Allied Powers Europe.

Le montant de la dotation spécifique est déterminé par le coût salarial dans le grade de sapeur-pompier correspondant au nombre de pompiers recrutés et nommés définitivement par la zone de secours Hainaut-Centre dans les conditions déterminées par le Roi dans le cadre de la mobilité des agents de la Protection civile, avec un maximum de 7 agents.

De Koning bepaalt de modaliteiten voor de berekening en betaling van de dotatie."

Art. 52

In dezelfde wet wordt een artikel 219/4 ingevoegd, luidende als volgt:

"Art. 219/4. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een specifieke dotatie toekennen aan de hulpverleningszone 1 van de provincie West-Vlaanderen voor de uitvoering van de opdrachten inzake de bestrijding van vervuiling op de Noordzee.

Het bedrag van de specifieke dotatie wordt bepaald door de loonkost in de graad van brandweerman van het aantal brandweerlieden dat aangeworven en vast benoemd is door de hulpverleningszone 1 van de provincie West-Vlaanderen binnen de voorwaarden bepaald door de Koning in het kader van de mobiliteit van de personeelsleden van de Civiele Bescherming, met een maximum van 9.

De Koning bepaalt de modaliteiten voor de berekening en betaling van de dotatie."

Art. 53

Artikel 48 treedt in werking op 1 januari 2015.

De raad legt de modaliteiten vast van de eventuele overdracht van verlofdagen naar de jaren 2015, 2016 en 2017. Deze overdracht is maximum vier jaar geldig voor de verlofdagen van het jaar 2015, maximum drie jaar voor de verlofdagen van het jaar 2016 en maximum twee jaar voor de verlofdagen van het jaar 2017.

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten

Art. 54

In artikel 22, tweede lid van de wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten, gewijzigd bij artikel 265 van de programmawet van 27 december 2006, wordt het woord "bouwheer" vervangen door de woorden "eigenaar van de voormelde bouw- en infrastructuurwerken".

Le Roi fixe les modalités de calcul et de paiement de la dotation."

Art. 52

Dans la même loi, il est inséré un article 219/4 rédigé comme suit:

"Art. 219/4. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires, octroyer une dotation spécifique à la zone de secours 1 de la province de Flandre occidentale pour l'exécution des missions en matière de lutte contre la pollution en mer du Nord.

Le montant de la dotation spécifique est déterminé par le coût salarial dans le grade de sapeur-pompier correspondant au nombre de pompiers recrutés et nommés définitivement par la zone de secours 1 de la province de Flandre occidentale dans les conditions déterminées par le Roi dans le cadre de la mobilité des agents de la Protection civile, avec un maximum de 9 agents.

Le Roi fixe les modalités de calcul et de paiement de la dotation."

Art. 53

L'article 48 produit ses effets le 1er janvier 2015.

Le conseil fixe les modalités du report éventuel des jours de congé relatifs aux années 2015, 2016 et 2017. Ce report est valable quatre ans maximum pour les jours de congé de l'année 2015, trois ans maximum pour les jours de congé de l'année 2016 et deux ans maximum pour les jours de congé de l'année 2017.

Section 2

Modification de la loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité

Art. 54

Dans l'article 22, alinéa 2, de la loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité, modifiée par l'article 265 de la loi-programme du 27 décembre 2006, les mots "maître de l'ouvrage" sont remplacés par les mots "propriétaire des constructions et infrastructures susvisées".

HOOFDSTUK 4

Veiligheid en Preventie

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties

Art. 55

Artikel 22, § 5, van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 56

In artikel 25, § 4, van dezelfde wet wordt het woord “meerderjarige” ingevoegd tussen “heeft de” en “overtreder”.

Art. 57

In artikel 52 van dezelfde wet wordt het woord “tweejaarlijks” vervangen door het woord “vijfjaarlijks”.

Afdeling 2

Wijzigingen van de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet

Art. 58

Artikel 3, § 1, 4°, van de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119*bis* van de nieuwe gemeentewet, wordt vervangen als volgt:

“4° zonder afbreuk te doen aan artikel 21, § 1, 1°, van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties, het vaststellen van inbreuken op gemeentelijke reglementen en verordeningen in het kader van de dezelfde wet, voor zover het gaat om inbreuken die uitsluitend het voorwerp kunnen uitmaken van administratieve sancties, of inbreuken als bedoeld in artikel 3, 3°, van voormelde wet;”.

In artikel 3, § 1, 4° van dezelfde wet, wordt de bepaling onder 4°/1 ingevoegd, luidende:

“4°/1 voor wat betreft vaststellingen van inbreuken op het stilstaan en parkeren dienen deze personen te voldoen aan de minimumvoorwaarden als bedoeld in artikel 21 § 1, 1° van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties.”

CHAPITRE 4

Sécurité et Prévention

Section 1re

Modifications de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales

Art. 55

L’article 22, § 5, de la même loi est abrogé

Art. 56

Dans la version néerlandaise de l’article 25, § 4, de la même loi, le mot “meerderjarig” est inséré entre “heeft de” et “overtreder”.

Art. 57

A l’article 52 de la même loi, les mots “tous les deux ans” sont remplacés par les mots “tous les cinq ans”

Section 2

Modifications de la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l’article 119bis de la nouvelle loi communale

Art. 58

L’article 3, § 1er, 4°, de la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l’article 119*bis* de la nouvelle loi communale, est remplacé comme suit:

“4° sans préjudice au prescrit de l’article 21, § 1, 1° de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales, la constatation d’infractions aux règlements et ordonnances communaux dans le cadre de ladite loi, pour autant qu’il s’agisse d’infractions qui peuvent exclusivement faire l’objet de sanctions administratives ou d’infractions telles que visées à l’article 3, 3°, de la loi précitée;”

A l’article 3, § 1er, 4° de la même loi, est insérée sous 4°/1 la disposition suivante:

“4°/1 en ce qui concerne les constatations d’infractions en matière d’arrêt et de stationnement, ces personnes doivent satisfaire aux conditions minimales visées à l’article 21, § 1er , 1 ° de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales.”

Art. 59

In artikel 8, eerste lid, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 3° worden de woorden “§ 2” vervangen door de woorden “2°”.

2° in de bepaling onder 4° worden de woorden “Europese Unie” opgeheven en vervangen door de woorden “Europese Economische Ruimte”.

Art. 60

Artikel 8, tweede lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met een bepaling onder 5°, luidend als volgt:

“5° Geen gevaar vormen voor de openbare orde.”

Art. 61

Artikel 8 van dezelfde wet wordt aangevuld met twee leden, die luiden als volgt:

“Het voldoen aan het profiel wordt nagegaan aan de hand van het onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden, bedoeld in artikel 8, eerste lid, 3° en van een psychotechnisch onderzoek, nader te bepalen door de minister van Binnenlandse Zaken.

De gemeenschapswachten en de gemeenschapswachtvaststellers kunnen door de organiserende gemeente slechts worden aangeworven na advies van de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de politiezone waartoe de organiserende gemeente behoort.”.

Afdeling 3

Wijzigingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen

Art. 62

In artikel 2, § 3, tweede lid van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “ingenieurs van de algemene directie van de Civiele Veiligheid, beroepsbrandweerofficieren,” worden opgeheven;

2° de woorden “van de FOD Binnenlandse Zaken of van een hulpverleningszone” worden ingevoegd tussen de woorden “deskundigen en hun respectieve plaatsvervangers” en

Art. 59

A l’article 8, premier alinéa, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la disposition reprise sous le point 3°, les mots “§ 2” sont remplacés par “2°”

2° dans la disposition reprise au 4°, les mots “l’Union Européenne” sont abrogés et remplacés par les mots “Espace économique européen” .

Art. 60

L’article 8, alinéa 2, de la même loi est complété par une disposition sous le point 5°, énoncé comme suit:

“5° ne pas représenter un danger pour l’ordre public.”

Art. 61

L’article 8 de la même loi est complété par deux alinéas énoncés comme suit:

“La satisfaction au profil est examinée à l’aide de l’enquête sur les conditions de sécurité, visée à l’article 8, alinéa 1er, 3° et d’un examen psychotechnique, à déterminer par le ministre de l’Intérieur.

Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs ne peuvent être recrutés que par la commune organisatrice après avis du chef de corps de la police locale compétent pour la zone de police à laquelle la commune organisatrice appartient.”.

Section 3

Modifications de la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu’à l’assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances

Art. 62

A l’article 2, § 3, alinéa 2 de la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu’à l’assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “d’ingénieurs de la direction générale de la Sécurité civile, d’officiers professionnels des services d’incendie,” sont abrogés;

2° les mots “du SPF Intérieur ou d’une zone de secours” sont insérés entre les mots “d’experts, et de leurs suppléants respectifs” et les mots “. Ils sont désignés en raison de leurs

de woorden ". Zij worden aangewezen op grond van hun bijzondere wetenschappelijke of technische bekwaamheid inzake brandvoorkoming".

HOOFDSTUK 5

Crisiscentrum

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen financiën

Art. 63

In artikel 3 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) In de bepaling onder 6° wordt de definitie van Europese kritieke infrastructuur door de volgende zin aangevuld: "of de kritieke infrastructuur die niet gelegen is op het Belgische grondgebied, maar op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie, waarvan de verstoring van de werking of de vernietiging een aanzienlijke weerslag zou hebben in ten minste twee lidstaten van de Europese Unie, waaronder België";

b) In de bepaling onder 7° worden de woorden "het nemen van beschermingsmaatregelen door de ADCC zouden kunnen noodzaken" vervangen door "het voorwerp uitmaken van beschermingsmaatregelen genomen door de ADCC";

c) In de bepaling onder 8° worden de woorden "het nemen van beschermingsmaatregelen door de burgemeester zouden kunnen noodzaken" vervangen door "het voorwerp uitmaken van beschermingsmaatregelen genomen door de burgemeester";

d) De bepaling onder 12° wordt vervangen door de volgende bepaling: ""SICAD": communicatie- en informatiedienst van het arrondissement, zoals bedoeld bij de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus".

Art. 64

Artikel 4, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met een derde lid luidende:

"Artikel 8 en de artikelen 12 tot 26 zijn enkel van toepassing op de kritieke infrastructuren die gelegen zijn op het Belgisch grondgebied".

Art. 65

Artikel 5, § 1, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

compétences scientifiques ou techniques particulières en matière de prévention des incendies.".

CHAPITRE 5

Centre de crise

Section 1re

Modifications de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, modifiée par la loi du 25 avril 2014 portant dispositions diverses finances

Art. 63

A l'article 3 de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, les modifications suivantes sont apportées:

a) Au 6°, la définition de l'infrastructure critique européenne est complétée par la phrase suivante: "ou l'infrastructure critique qui n'est pas située sur le territoire belge mais sur celui d'un autre État membre de l'Union européenne, dont l'interruption du fonctionnement ou la destruction aurait une incidence significative sur au moins deux États membres de l'Union européenne, dont la Belgique";

b) Au 7°, les termes "pourraient nécessiter la prise de mesures de protection par la DGCC" sont remplacés par "font l'objet de mesures de protection prises par la DGCC" ;

c) Au 8°, les termes "pourraient nécessiter la prise de mesures de protection par le bourgmestre" sont remplacés par "font l'objet de mesures de protection prises par le bourgmestre" ;

d) Le 12° est remplacé par la disposition suivante: ""SICAD": service d'information et de communication de l'arrondissement, tel que visé par la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux".

Art. 64

L'article 4, § 1er, de la même loi est complété par un troisième alinéa, rédigé comme suit:

"L'article 8 et les articles 12 à 26 s'appliquent uniquement aux infrastructures critiques situées sur le territoire belge".

Art. 65

L'article 5, § 1er, de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"§ 1. Teneinde de kritieke infrastructuren die onder haar bevoegdheid vallen te identificeren, overlegt de sectorale overheid vooraf met de ADCC, en raadpleegt, indien ze dit nuttig acht, de vertegenwoordigers van de sector en de exploitanten van potentiële kritieke infrastructuren.

Met hetzelfde doel gaat de sectorale overheid over tot de voorafgaande raadpleging van de gewesten, voor de potentiele kritieke infrastructuren die onder hun bevoegdheid vallen".

Art. 66

In artikel 7 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. De sectorale overheid maakt een lijst op van de geidentificeerde potentiële nationale kritieke infrastructuren en maakt deze over aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten.

Zij voegt bij deze lijst de sectorale en intersectorale criteria, de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die zij bepaald heeft in toepassing van artikel 6, §§ 1, 3, en 4 en zet de redenen hiervan uiteen.

Vervolgens gaat zij over tot de aanduiding van de nationale kritieke infrastructuren na advies van de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten".

2°. Paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

"§ 2. De sectorale overheid maakt een lijst op van de geïdentificeerde potentiële Europese kritieke infrastructuren en maakt deze over aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten.

Zij voegt bij deze lijst de sectorale en intersectorale criteria, de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die zij bepaald heeft in toepassing van artikel 6, §§ 2, 3, en 5 en zet de redenen hiervan uiteen.

In samenwerking met de sectorale overheid en, in voorkomend geval, met de betrokken gewesten, is het EPCIP-contactpunt belast met het voeren van bilaterale of multilaterale besprekingen met de betrokken lidstaten van de Europese Unie, zowel inzake de potentiële Europese kritieke infrastructuren geïdentificeerd op Belgisch grondgebied als degenen geïdentificeerd door de andere lidstaten op hun grondgebied.

Wanneer een akkoord is bereikt over de Europese kritieke infrastructuren op Belgisch grondgebied, gaat de sectorale overheid over tot de aanduiding van deze infrastructuren, na advies van de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten".

3°. Artikel 7 van dezelfde wet wordt aangevuld met de paragrafen 3 en 4, luidende:

"§ 1er. Afin d'identifier les infrastructures critiques relevant de son secteur, l'autorité sectorielle se concerte au préalable avec la DGCC, et consulte, si elle l'estime utile, les représentants du secteur et les exploitants d'infrastructures critiques potentielles.

A cette même fin, l'autorité sectorielle procède à la consultation au préalable des régions, pour les infrastructures critiques potentielles relevant de leurs compétences".

Art. 66

A l'article 7 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. L'autorité sectorielle établit une liste des infrastructures critiques nationales potentielles identifiées et la communique à la DGCC et, le cas échéant, aux régions concernées.

Elle joint à cette liste les critères sectoriels et intersectoriels, les niveaux d'incidence ou les seuils qu'elle a établis en application de l'article 6 §§ 1er, 3, et 4 et en expose les motifs.

Elle procède ensuite à la désignation des infrastructures critiques nationales, après avis de la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées".

2°. Le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. L'autorité sectorielle établit une liste des infrastructures critiques européennes potentielles identifiées et la communique à la DGCC et, le cas échéant, aux régions concernées.

Elle joint à cette liste les critères sectoriels et intersectoriels, les niveaux d'incidence ou les seuils qu'elle a établis en application de l'article 6, §§ 2, 3, et 5 et en expose les motifs.

Le point de contact EPCIP est chargé, en collaboration avec l'autorité sectorielle et, le cas échéant, avec les régions concernées, de mener des discussions bilatérales ou multilatérales avec les États membres de l'Union européenne concernés, tant en ce qui concerne les infrastructures critiques européennes potentielles identifiées sur le territoire belge que celles identifiées par les autres États membres sur leur territoire.

Lorsqu'un accord est intervenu sur les infrastructures critiques européennes sur le territoire belge, l'autorité sectorielle procède à la désignation de ces infrastructures après avis de la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées.".

3°. L'article 7 de la même loi est complété par les paragraphes 3 et 4, rédigés comme suit:

a) “§ 3. Wanneer geen enkele kritieke infrastructuur gelegen op het Belgisch grondgebied geïdentificeerd werd binnen een sector of deelsector, zet de bevoegde sectorale overheid, in een brief ter attentie van de ADCC, de redenen uiteen die geleid hebben tot deze afwezigheid van identificatie”.

b) “§ 4. Elke sectorale overheid gaat minstens één keer om de vijf jaar over tot de vernieuwing van het identificatieproces zoals beschreven in §§ 1 tot 3, voor wat betreft de kritieke infrastructuren die tot haar sector behoren”.

Art. 67

In artikel 8 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het enige lid wordt vervangen als volgt:

“De sectorale overheid betekent aan de exploitant de gemotiveerde beslissing tot aanduiding van zijn infrastructuur als kritieke infrastructuur en bezorgt een kopie van deze beslissing met vermelding van de datum van betekening aan de ADCC.

De ADCC deelt eveneens de informatiegegevens die nuttig zijn voor de uitvoering van de in artikel 10 bedoelde dreigingsanalyse, met inbegrip van de datum van de betekening, mee aan het OCAD”.

2°. Artikel 8 van dezelfde wet wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“De ADCC brengt de burgemeester van de gemeente op het grondgebied waarvan de kritieke infrastructuur zich bevindt, op de hoogte van deze aanduiding.

In de in artikel 13, § 7, bedoelde gevallen brengt de ADCC de gouverneur van de provincie op het grondgebied waarvan de kritieke infrastructuur zich bevindt op de hoogte van deze aanduiding of, wanneer de kritieke infrastructuur zich op het grondgebied van de Brusselse agglomeratie bevindt, de bevoegde overheid krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen”.

Art. 68

In artikel 10 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Paragraaf 1 wordt vervangen als volgt: “Binnen een termijn van negen maanden te rekenen vanaf de betekening van de aanduiding van een infrastructuur als kritieke infrastructuur, voert het OCAD een dreigingsanalyse uit voor die infrastructuur en voor de deelsector waarvan ze deel uitmaakt”.

2°. Paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidende: “Deze analyse wordt minstens één keer om de vijf jaar vernieuwd”.

a) “§ 3. Lorsqu’aucune infrastructure critique située sur le territoire belge n’a été identifiée au sein d’un secteur ou d’un sous-secteur, l’autorité sectorielle compétente expose dans un écrit à destination de la DGCC les raisons qui ont abouti à cette absence d’identification”.

b) “§ 4. Chaque autorité sectorielle procède au renouvellement du processus d’identification tel que décrit aux §§ 1 à 3, pour ce qui concerne les infrastructures critiques relevant de son secteur, au minimum une fois tous les cinq ans”.

Art. 67

A l’article 8 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. L’alinéa unique est remplacé par ce qui suit:

“L’autorité sectorielle notifie à l’exploitant la décision motivée de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique et communique une copie de cette décision avec mention de la date de notification à la DGCC.

La DGCC communique également à l’OCAM les informations utiles pour l’accomplissement de l’analyse de la menace visée à l’article 10, en ce compris la date à laquelle la notification a eu lieu”.

2°. L’article 8 de la même loi est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“La DGCC informe le bourgmestre de la commune sur le territoire de laquelle se trouve l’infrastructure critique de cette désignation.

Dans les cas visés à l’article 13, § 7, la DGCC informe de cette désignation le gouverneur de la province sur le territoire de laquelle se situe l’infrastructure critique ou, lorsque cette dernière se situe sur le territoire de l’agglomération bruxelloise, l’autorité compétente en vertu de l’article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises”.

Art. 68

A l’article 10 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit: “Dans un délai de neuf mois à compter de la notification de la désignation d’une infrastructure comme infrastructure critique, l’OCAM effectue une analyse de la menace pour ladite infrastructure et pour le sous-secteur dont elle fait partie”.

2°. Le paragraphe 1er est complété par un alinéa, rédigé comme suit: “Cette analyse est renouvelée au minimum une fois tous les cinq ans”.

3°. Paragraaf 2, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

"Overeenkomstig artikel 8, 1°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, bestaat de dreigingsanalyse uit een strategische gemeenschappelijke evaluatie. Onverminderd artikel 8 van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen, wordt deze evaluatie meegedeeld aan de exploitant, teneinde hem in staat te stellen de conclusies van die evaluatie te integreren in de risicoanalyse die hij dient uit te voeren krachtens artikel 13, § 3, 2°".

Art. 69

In artikel 11 van dezelfde wet, wordt paragraaf 2 opgeheven. Bijgevolg wordt de vermelding "§ 1" geschrapt.

Art. 70

Artikel 12, § 1, tweede lid, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Het beveiligingscontactpunt oefent de functie van contactpunt uit ten aanzien van de sectorale overheid, de ADCC, de burgemeester, de politiediensten en elke andere bevoegde overheid of openbare dienst voor elke vraag, in verband met de beveiliging en de bescherming van de infrastructuur".

Art. 71

In artikel 13 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In paragraaf 2, 1°, wordt het woord "toepasbaar" vervangen door "die […] toegepast moeten worden".

2°. Paragraaf 4, tweede lid, wordt vervangen als volgt: "Binnen een termijn van uiterlijk vierentwintig maanden, te rekenen vanaf de betekening van de aanduiding van zijn infrastructuur als kritieke infrastructuur, implementeert hij de interne beveiligingsmaatregelen voorzien in het B.P.E.

Voor een welbepaalde sector of, in voorkomend geval, per deelsector, kan de bevoegde sectorale overheid deze termijn aanpassen in functie van het type van maatregelen die zijn voorzien in het B.P.E.".

3°. Artikel 13 van dezelfde wet wordt aangevuld met een paragraaf 7, luidend: "§ 7. Voor een welbepaalde sector of, in voorkomend geval, per deelsector, kan de Koning aan de exploitanten de uitwerking van een intern noodplan opleggen, waarvan het doel, wat de kritieke infrastructuur betreft, erin bestaat de nefaste gevolgen van een noodsituatie te beperken door te voorzien in aangepaste materiële en organisatorische noodmaatregelen".

3°. Le paragraphe 2, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

"Conformément à l'article 8, 1°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace, l'analyse de la menace consiste en une évaluation stratégique commune. Sans préjudice de l'article 8 de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité, cette évaluation est communiquée à l'exploitant afin de lui permettre d'intégrer les enseignements de cette évaluation dans l'analyse des risques qu'il est tenu d'effectuer en vertu de l'article 13, § 3, 2°".

Art. 69

A l'article 11 de la même loi, le paragraphe 2 est abrogé. Par conséquent, la mention "§ 1er" est supprimée.

Art. 70

L'article 12, § 1er, alinéa 2, de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

"Le point de contact pour la sécurité exerce la fonction de point de contact vis-à-vis de l'autorité sectorielle, de la DGCC, du bourgmestre, des services de police et de tout autre autorité ou service public compétent pour toute question liée à la sécurité et la protection de l'infrastructure".

Art. 71

A l'article 13 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Au paragraphe 2, 1°, le mot "applicable" est remplacé par "devant être appliquées".

2°. Le paragraphe 4, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit: "Dans un délai de vingt-quatre mois au plus tard à dater de la notification de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique, il met en œuvre les mesures internes de sécurité prévues dans le P.S.E.

Pour un secteur déterminé ou le cas échéant par sous-secteur, l'autorité sectorielle compétente peut moduler ce délai en fonction du type de mesures prévues dans le P.S.E.".

3°. L'article 13 de la même loi est complété par un paragraphe 7, rédigé comme suit: "§ 7. Pour un secteur déterminé ou, le cas échéant, par sous-secteur, le Roi peut imposer aux exploitants l'élaboration d'un plan interne d'urgence, visant à limiter, au niveau de l'infrastructure critique, les conséquences néfastes d'une situation d'urgence par la mise au point de mesures matérielles et organisationnelles d'urgence adaptées".

Art. 72

In artikel 14 van de zelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. Onverminderd de wettelijke of reglementaire bepalingen die opleggen, in een bepaalde sector of een deelsector, bepaalde diensten te informeren, is de exploitant ertoe gehouden, wanneer zich een gebeurtenis voordoet die van aard is om de veiligheid van de kritieke infrastructuur te bedreigen, onmiddellijk het SICAD, via de noodnummers 101 of 112, de door de bevoegde sectorale overheid aangewezen dienst en de ADCC te verwittigen".

2°. Een nieuwe paragraaf wordt ingevoegd tussen paragraaf 1 en paragraaf 2, luidend als volgt: "§ 1/1. Wanneer de melding van de gebeurtenis, bedoeld in de eerste paragraaf, niet vanuit de infrastructuur zelf wordt gedaan, verstrekt de federale politie aan de beveiligingscontactpunten aangeduid krachtens artikel 12 de noodzakelijke informatie om rechtstreekse meldingen aan het territoriaal bevoegde SICAD te kunnen uitvoeren.".

3°. In paragraaf 2 wordt de afkorting "CIC" door de afkorting "SICAD" vervangen.

Art. 73

In artikel 15 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. De zin "op basis van een dreigingsanalyse op haar verzoek of ambtshalve verwezenlijkt door het OCAD, overeenkomstig artikel 10, § 2" wordt geschrapt.

2°. Artikel 15 van dezelfde wet wordt aangevuld met een lid, luidende: "In functie van het type dreiging worden deze maatregelen genomen, hetzij op basis van een analyse bedoeld in artikel 8, 2°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, op haar verzoek of ambtshalve uitgevoerd door het OCAD, hetzij op basis van een analyse uitgevoerd door de diensten van de federale politie of de inlichtingen- en veiligheidsdiensten voor de andere dreigingen dan die bedoeld in artikel 3 van de voormelde wet en die onder hun bevoegdheid vallen".

Art. 74

In artikel 18 van dezelfde wet worden de woorden "verzamelen" vervangen door "wisselen … uit".

Art. 75

In het artikel 20 van dezelfde wet worden het woord "bepaalt" vervangen door "kan bepalen" en de woorden "van het B.P.E." geschrapt.

Art. 72

A l'article 14 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Sans préjudice des dispositions légales ou réglementaires imposant, dans un secteur ou un sous-secteur déterminé, d'informer des services déterminés, lorsqu'un événement se produit, de nature à menacer la sécurité de l'infrastructure critique, l'exploitant est tenu de prévenir immédiatement le SICAD , via les numéros d'urgence 101 ou 112, le service désigné par l'autorité sectorielle et la DGCC ".

2°. Un nouveau paragraphe est inséré entre les paragraphes 1 et 2, rédigé comme suit: "§ 1er /1. Lorsque la notification de l'événement visé au paragraphe 1er ne se fait pas depuis l'infrastructure critique concernée par ledit événement, la police fédérale fournit aux points de contact pour la sécurité désignés en vertu de l'article 12 les informations nécessaires leur permettant de contacter directement le SICAD territorialement compétent".

3°. Au paragraphe 2, l'abréviation "CIC" est remplacée par l'abréviation "SICAD".

Art. 73

A l'article 15 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. La phrase "sur la base d'une analyse de la menace réalisée à sa demande ou d'office par l'OCAM, conformément à l'article 10, § 2" est supprimée.

2°. L'article 15 de la même loi est complété par un second alinéa, rédigé comme suit: "En fonction du type de menace, ces mesures sont prises, soit sur la base d'une analyse visée à l'article 8, 2°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace, réalisée à sa demande ou d'office par l'OCAM, soit, sur la base d'une analyse réalisée par les services de la police fédérale ou les services de renseignement et de sécurité pour les menaces autres que celles visées à l'article 3 de la loi précitée et relevant de la compétence de ces derniers".

Art. 74

Dans l'article 18 de la même loi, le terme "récoltent" est remplacé par "s'échangent".

Art. 75

Dans l'article 20 de la même loi, le terme "détermine" est remplacé par "peut déterminer" et les mots "du P.S.E." sont supprimés.

Art. 76

Artikel 21, tweede lid wordt vervangen als volgt: “De ADCC kan een kopie van deze informatie aan de door de betrokken sectorale overheid aangewezen dienst overmaken”.

Art. 77

Artikel 22 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt “De sectorale overheid, de ADCC, het OCAD en de politiediensten beperken de toegang tot de informatie bedoeld in hoofdstuk 2, tot de personen die er de kennis van nodig hebben en er toegang toe moeten hebben voor de uitoefening van hun functies of hun opdracht die de veiligheid en/of de bescherming van de kritieke infrastructuren tot doel hebben”.

Art. 78

Artikel 23, § 1, lid 2, wordt vervangen als volgt: “Hij is aan hetzelfde geheim gehouden voor wat betreft alle informatie die hem ter kennis wordt gebracht in toepassing van de artikelen 5 tot en met 10, het artikel 13, §§ 6 en 7, en de artikelen 14, 19, 21 en 25”.

Art. 79

Een artikel 23/1 wordt toegevoegd na artikel 23, § 2, luidend als volgt: “Art. 23/1. De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie zijn niet van toepassing op informatie, documenten of gegevens, in welke vorm ook, zoals bedoeld in artikel 22”.

Art. 80

In artikel 24 van dezelfde wet, gewijzigd bij de artikelen 5 en 6 van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, wordt volgende wijziging aangebracht:

In paragraaf 3, worden de woorden “die belast zijn met de controleopdrachten bedoeld in paragraaf 1” ingevoegd na de woorden “De leden van de inspectiedienst”.

Art. 81

In artikel 25 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In paragraaf 3 wordt de zin “Hij kan een termijn bepalen om zich in regel te stellen en kan processen-verbaal opstellen” vervangen als volgt: “Hij kan een termijn bepalen om zich in regel te stellen. De inspectiedienst of de in artikel 24, § 3, eerste lid bedoelde leden van deze dienst, kunnen processen-verbaal opstellen”.

2°. Artikel 25 van dezelfde wet wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

Art. 76

L’article 21, alinéa 2 est remplacé par ce qui suit: “La DGCC peut communiquer une copie de ces informations au service désigné par l’autorité sectorielle concernée”.

Art. 77

L’article 22 de la même loi est remplacé par ce qui suit: “L’autorité sectorielle, la DGCC, l’OCAM et les services de police limitent l’accès aux informations visées au chapitre 2, aux personnes ayant besoin d’en connaître et d’y avoir accès pour l’exercice de leurs fonctions ou de leur mission s’inscrivant dans une finalité de sécurité et/ou de protection des infrastructures critiques”.

Art. 78

L’article 23, § 1er, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit: “Il est tenu au même secret en ce qui concerne toutes les informations portées à sa connaissance en application des articles 5 à 10, de l’article 13, §§ 6 et 7, et des articles 14, 19, 21 et 25”.

Art. 79

Un article 23/1 est inséré après l’article 23, § 2, rédigé comme suit: “Art. 23/1. La loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l’administration et la loi du 5 août 2006 relative à l’accès du public à l’information en matière d’environnement ne s’appliquent pas aux informations, documents ou données, sous quelque forme que ce soit, tels que visés à l’article 22”.

Art. 80

A l’article 24, de la même loi, modifié par les articles 5 et 6 de la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, la modification suivante est apportée:

Au paragraphe 3, la phrase “qui sont chargés des missions de contrôle visées au paragraphe 1er” est insérée après les termes “les membres du service d’inspection”.

Art. 81

Dans l’article 25 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Au paragraphe 3, la phrase “Il peut fixer un délai pour se mettre en règle et dresser des procès-verbaux” est remplacée par ce qui suit: “Il peut fixer un délai pour se mettre en règle. Le service d’inspection ou les membres de ce service visés à l’article 24, § 3, alinéa 1, peuvent dresser des procès-verbaux.”

2°. L’article 25 de la même loi est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

"§ 4. Na elke inspectie stelt de inspectiedienst een inspectieverslag op".

Art. 82

In de bijlage van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. De zin van titel B wordt aangevuld door de woorden "gelegen op het Belgisch grondgebied".

2°. Een punt C wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"C. Identificatie van de Europese kritieke infrastructuren die niet op het Belgisch grondgebied gelegen zijn

I. De sectorale overheid identificeert de diensten van haar sector die van essentieel belang zijn voor het behoud in België van de vitale maatschappelijke functies, de gezondheid, de veiligheid, de beveiliging, de economische welvaart of het maatschappelijk welzijn van de burgers en die geleverd worden via kritieke infrastructuren, gelegen op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie, en past, in de mate van het mogelijke, de in artikel 6, § 2, bedoelde sectorale criteria toe op de lijst van de geïdentificeerde infrastructuren.

Indien de infrastructuren aan die criteria voldoen, worden zij onderworpen aan de volgende fase van de procedure.

II. De sectorale overheid past, in de mate van het mogelijke, de in artikel 6, §§ 3 en 5 bedoelde intersectorale criteria toe op de overige potentiële Europese kritieke infrastructuren.

De intersectorale criteria houden rekening met de volgende elementen: de ernst van de impact en het bestaan van vervangende oplossingen, alsook de duur van de stopzetting / hervatting van de activiteit.

III. De identificatie van de potentiële Europese kritieke infrastructuren die alle fasen van deze procedure doorlopen wordt slechts meegedeeld aan de lidstaten op het grondgebied waarvan deze zich bevinden".

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

Art. 83

In artikel 15*bis* van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle,

"§ 4. Après chaque inspection, le service d'inspection rédige un rapport d'inspection".

Art. 82

Dans l'annexe de la même loi, il est apporté les modifications suivantes:

1°. La phrase du titre B est complétée par les termes "situées sur le territoire belge".

2°. Un point C est ajouté, rédigé comme suit:

"C. Identification des infrastructures critiques européennes non situées sur le territoire belge

I. L'autorité sectorielle identifie les services de son secteur qui sont indispensables au maintien, en Belgique, des fonctions vitales de la société, de la santé, de la sûreté, de la sécurité et du bien-être économique ou social des citoyens qui sont fournis par le biais d'infrastructures critiques situées sur le territoire d'un autre État membre de l'Union européenne et applique, dans la mesure du possible, à la liste des infrastructures identifiées, les critères sectoriels visés à l'article 6, § 2.

Si les infrastructures répondent à ces critères, elles sont soumises à l'étape suivante de la procédure.

II. L'autorité sectorielle applique, dans la mesure du possible, les critères intersectoriels visés à l'article 6, §§ 3 et 5 aux infrastructures critiques européennes potentielles restantes.

Les critères intersectoriels tiennent compte des éléments suivants: la gravité de l'impact et l'existence de solutions de remplacement, ainsi que la durée de l'arrêt/de la reprise d'activité.

III. L'identification des infrastructures critiques européennes potentielles qui franchissent toutes les étapes de cette procédure n'est communiquée qu'aux États membres sur le territoire desquels ces dernières se situent".

Section 2

Modification de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire

Art. 83

A l'article 15*bis* de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, inséré par l'article 30 de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des

ingevoegd bij artikel 30 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, wordt "1 juli 2011" ingevoegd na de woorden "krachtens bovengenoemde wet van".

Afdeling 3

Wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van de passagiersgegevens

Art. 84

In artikel 8 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1, 1° wordt vervangen als volgt:

"§ 1, 1° het opsporen en vervolgen, met inbegrip van de uitvoering van straffen of vrijheidsbeperkende maatregelen, met betrekking tot misdrijven bedoeld in artikel 90*ter*, § 2, 2°, 3°, 7°, 11°, 14°, 17° à 20°, 24° à 28°, 30°, 32°, 33°, 34°, 36° à 39°, 43 à 45 et § 3 van het Wetboek van Strafvordering;"

2° Paragraaf 1, 5° wordt vervangen als volgt:

"§ 1. 5° het opsporen en vervolgen van de misdrijven bedoeld in artikel 220, § 2, van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen, in artikel 45, derde lid, van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen, in artikel 5 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de bestraffing van namaak en piraterij van intellectuele eigendomsrechten, in artikel 26 van het Decreet van de Duitstalige gemeenschap van 20 februari 2017 ter bescherming van roerende cultuurgoederen van uitzonderlijk belang alsook in artikel 24 van het Decreet van de Vlaamse gemeenschap van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang, het ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 7 februari 2012 waarbij de invoer van goederen van oorsprong of van herkomst uit Syrië, aan een vergunning onderworpen wordt, zoals gewijzigd door het ministerieel besluit van 1 juli 2014, het ministerieel besluit van 23 maart 2004 tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 januari 2003 waarbij de in-, uit- en doorvoer van goederen van oorsprong of van herkomst uit of met bestemming Irak, aan een voorafgaande machtiging onderworpen wordt en waarbij de in-, uit- en doorvoer van zekere goederen van oorsprong, van herkomst uit of met bestemming Irak aan een vergunning onderworpen wordt alsook het opsporen van misdrijven bedoeld in artikel 5 van de wet van 28 juli 1981 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten, en van de Bijlagen, opgemaakt te Washington op 3 maart 1973, alsmede van de Wijziging van de Overeenkomst, aangenomen te Bonn op 22 juni 1979."

infrastructures critiques, il est inséré "1er juillet 2011" entre les mots "en vertu de la loi du" et "susmentionnée".

Section 3

Modification de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers

Art. 84

Dans l'article 8 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers, les modifications suivantes sont apportées:

1° Le paragraphe 1er, 1° est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. 1° de la recherche et la poursuite, en ce compris l'exécution des peines ou des mesures limitatives de liberté, relatives aux infractions visées à l'article 90*ter*, § 2, 2°, 3°, 7°, 11°, 14°, 17° à 20°, 24° à 28°, 30°, 32°, 33°, 34°, 36° à 39°, 43 à 45 et § 3, du Code d'instruction criminelle;"

2° Le paragraphe 1er, 5° est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. 5° de la recherche et la poursuite des infractions visées à l'article 220, § 2, de la loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977, à l'article 45, alinéa 3, de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise, à l'article 5 de la loi du 15 mai 2007 relative à la répression de la contrefaçon et de la piraterie de droits de la propriété intellectuelle, à l'article 26 du décret de la Communauté germanophone du 20 février 2017 visant la protection des biens culturels mobiliers particulièrement remarquables ainsi qu'à l'article 24 du décret de la Communauté flamande du 24 janvier 2003 portant protection du patrimoine culturel mobilier présentant un intérêt exceptionnel, l'arrêté ministériel du 7 février 2012 soumettant à licence l'importation des marchandises originaires ou en provenance de Syrie modifié par l'arrêté ministériel du 1 juillet 2014, l'arrêté ministériel du 23 mars 2004 abrogeant l'arrêté ministériel du 17 janvier 2003 soumettant à une autorisation préalable l'importation, l'exportation et le transit des marchandises originaires, en provenance ou à destination de l'Iraq et soumettant à une licence l'importation, l'exportation et le transit de certaines marchandises originaires, en provenance ou à destination de l'Iraq ainsi que la recherche des infractions visées à l'article 5 de la loi du 28 juillet 1981 portant approbation de la Convention sur le commerce international des espèces de faune et de flore sauvages menacées d'extinction, et des Annexes, faites à Washington le 3 mars 1973, ainsi que l'Amendement à la Convention, adopté à Bonn le 22 juin 1979.";

Art. 85

In artikel 14 van dezelfde wet worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1, 2°, d wordt vervangen als volgt:

"De onderzoeksdiensten, opsporingsdiensten en diensten belast met toezicht, controle en vaststelling van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen."

2° Paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

"De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de nadere regels voor de samenstelling en de organisatie van de PIE alsook het statuut van de leidend ambtenaar en de leden van de PIE."

Art. 86

In artikel 15, § 2 van dezelfde wet wordt het woord "passagiersgegevensbank" vervangen door het woord "passagiersgegevens".

Art. 87

Artikel 17 wordt vervangen als volgt:

"Na overleg met de functionaris voor de gegevensbescherming en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, sluiten de leidend ambtenaar van de PIE en de bevoegde diensten een protocol af dat de technische beveiligings- en toegangsregels uitwerkt.

Dit protocol:

1° garandeert dat de verwerkte gegevens aan dezelfde beveiligings- en beschermingsvereisten worden onderworpen;

2° zorgt ervoor dat de noodzakelijke beveiligingsmaatregelen genomen worden teneinde:

— te voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de regels betreffende de in deze wet bepaalde termijnen, de bewaring en de vernietiging van de gegevens die in de passagiersgegevensbank zijn bewaard;

— de gegevens ontoegankelijk maken voor elke persoon die niet gemachtigd is om hiertoe toegang te hebben;

— te verzekeren dat de verwerkingen uitgevoerd door de leden van de PIE, gebeuren overeenkomstig de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen;

3° bepaalt dat machtigingen om toegang tot de passagiersgegevens en gemeenschappelijke gebruikersprofielen

Art. 85

Dans l'article 14 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° Le paragraphe 1, 2°, d, est remplacé par ce qui suit:

"Les services d'enquête, les services de recherche et les services chargés de la surveillance, du contrôle et de la constatation de l'Administration générale des Douanes et Accises.";

2° Le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

"Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, les modalités de composition et d'organisation de l'UIP ainsi que le statut du fonctionnaire dirigeant et des membres de l'UIP."

Art. 86

Dans l'article 15, § 2, de la même loi, les mots "banque de données des passagers" sont remplacés par les mots "données des passagers".

Art. 87

L'article 17 est remplacé par ce qui suit:

"Après concertation avec le délégué à la protection des données et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, le fonctionnaire dirigeant de l'UIP et les services compétents concluent un protocole d'accord mettant en œuvre les modalités techniques de sécurisation et d'accès.

Ce protocole:

1° garantit que les données traitées soient soumises aux mêmes exigences de sécurité et de protection;

2° veille à ce que les mesures de protection nécessaires soient prises afin:

— de respecter les obligations qui découlent des règles concernant les délais définis dans la présente loi, la conservation et la destruction des données conservées dans la banque de données des passagers;

— de rendre les données inaccessibles pour toute personne qui n'est pas autorisée à y avoir accès;

— d'assurer que les traitements effectués par les membres de l'UIP soient conformes à la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité;

3° prévoit que des autorisations d'accès aux données des passagers et des profils d'utilisateurs communs et spécifiques

worden toegekend aan elke persoon die toegang zou kunnen hebben tot de passagiersgegevens;

4° garandeert dat de gegevens op het grondgebied van de Europese Unie worden bewaard."

Art. 88

Artikel 24, § 2, eerste lid wordt vervangen als volgt:

"In het kader van de doelen beoogd in artikel 8, § 1, 1°, 2°, 4° en 5°, of met betrekking tot de bedreigingen vermeld in de artikelen 8, 1°, a), b), c), d), f), g) en 11, § 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, berust de voorafgaande beoordeling van de passagiers op een positieve overeenstemming, voortvloeiende uit een correlatie van de passagiersgegevens met:"

Art. 89

Artikel 26, § 2, wordt vervangen als volgt:

"§ 2. Voor het doel beoogd in artikel 8, § 1, 1°,2°, 4° en 5°, of met betrekking tot de bedreigingen vermeld in de artikelen 8, 1°, a), b), c), d), f), g), en 11, § 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, zijn alle passagiersgegevens bedoeld in artikel 9 toegankelijk."

Art. 90

In artikel 31 van dezelfde wet worden de woorden "in artikel 9, § 2°" vervangen door de woorden "in artikel 9, § 1, 18°".

Art. 91

De paragrafen 1 en 2 van artikel 37 worden vervangen als volgt:

"§ 1. De PIE stuurt zo snel mogelijk aan de PIE van de lidstaat van de Europese Unie, of ingeval van hoogdringendheid, aan een bevoegde dienst van een lidstaat van de Europese Unie opgenomen in het protocolakkoord bedoeld in artikel 34, die erom vraagt, de passagiersgegevens door die in haar gegevensbank worden bewaard en die nog niet werden gedepersonaliseerd door afscherming, overeenkomstig artikel 19, evenals, indien nodig, het resultaat van de verwerking van deze gegevens, indien die reeds werd uitgevoerd overeenkomstig artikel 24.

§ 2. De verzoekende PIE motiveert de aanvraag door het feit dat het noodzakelijk is om deze gegevens in een precies geval te verkrijgen met het oog op het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van terroristische misdrijven of ernstige criminaliteit."

soient attribuées à toute personne susceptible d'accéder aux données des passagers;

4° garantit que les données soient conservées sur le territoire de l'Union européenne."

Art. 88

L'article 24, § 2, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

"Dans le cadre des finalités visées à l'article 8, § 1er, 1°, 2°, 4° et 5°, ou relatives aux menaces mentionnées aux articles 8, 1°, a), b), c), d), f), g) et 11, § 2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, l'évaluation préalable des passagers repose sur une correspondance positive, résultant d'une corrélation des données des passagers avec:"

Art. 89

L'article 26, § 2, est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. Pour la finalité visée à l'article 8, § 1er, 1°, 2°, 4° et 5°, ou relatives aux menaces mentionnées aux articles 8, 1°, a), b), c), d), f), g), et 11, § 2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, toutes les données des passagers visées à l'article 9 sont accessibles."

Art. 90

Dans l'article 31 de la même loi, les mots "à l'article 9, § 2" sont remplacés par les mots "à l'article 9, § 1er, 18°".

Art. 91

Les paragraphes 1er et 2 de l'article 37, sont remplacés par ce qui suit:

"§ 1er. L'UIP transmet, le plus rapidement possible, à l'UIP de l'État membre de l'Union européenne, ou en cas d'urgence, à un service compétent de l'État membre de l'Union européenne repris dans le protocole d'accord visé à l'article 34, qui lui en fait la demande, les données des passagers conservées dans sa banque de données et qui n'ont pas encore été dépersonnalisées par masquage, conformément à l'article 19 ainsi que, si nécessaire le résultat du traitement de ces données, s'il a déjà été réalisé conformément à l'article 24.

§ 2. L'UIP requérante ou, le cas échéant, l'autorité visée au § 1er, motive la demande par la nécessité d'obtenir ces données dans un cas précis de prévention, détection d'infractions terroristes ou de formes graves de criminalité ou d'enquête ou de poursuites en la matière."

Art. 92

Artikel 38 wordt vervangen als volgt:

“Art. 38. De PIE of, ingeval van hoogdringendheid een bevoegde dienst bedoeld in artikel 14, § 1, 2°, kan een aanvraag tot overdracht van passagiersgegevens of het resultaat van de verwerking van deze gegevens richten tot een PIE van een lidstaat van de Europese Unie. De PIE bewaart de desgevallend verkregen gegevens, overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Een kopie van de aanvraag door de bevoegde dienst overeenkomstig het eerste lid wordt aan de PIE overgemaakt.”

HOOFDSTUK 6

Begroting en beheerscontrole

Art. 93

Artikel 200 van de programmawet van 23 december 2009 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De prestaties uitgevoerd door deze dienst kunnen aanleiding geven tot retributies waarvan het bedrag vastgelegd is door de Koning.”.

Art. 92

L’article 38 est remplacé par ce qui suit:

“Art. 38. L’UIP, ou en cas d’urgence, un service compétent visé à l’article 14, § 1er, 2°, peut introduire une demande auprès de l’UIP d’un État membre de l’Union européenne visant le transfert de données des passagers ou le résultat du traitement de ces données. L’UIP conserve les données reçues le cas échéant, conformément aux dispositions de la présente loi.

Une copie de la demande introduite par un service compétent conformément à l’alinéa 1er est envoyée à l’UIP.”

CHAPITRE 6

Budget et Contrôle de la gestion

Art. 93

L’article 200 de la loi-programme du 23 décembre 2009 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Les prestations effectuées par ce service peuvent donner lieu à des rétributions dont le montant est fixé par le Roi.”.

Geïntegreerde Impactanalyse

Zie handleiding om deze impactanalyse in te vullen

Indien u vragen heeft, contacteer ria-air@premier.fed.be

Beschrijvende fiche

A. Auteur

- Bevoegd regeringslid > Jan Jambon, Vice-Eerste Minister en Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken
- Contactpersoon beleidscel (Naam, E-mail, Tel. Nr.) >
- Overheidsdienst > FOD Binnenlandse Zaken – AD Instellingen en Bevolking
- Contactpersoon overheidsdienst (Naam, E-mail, Tel. Nr.) > Isabelle Delhez – Isabelle.delhez@rrn.fgov.be – 02/ 518 22 44.

B. Ontwerp

- Titel van de regelgeving >

  Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken - Wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

- Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, …), de beoogde doelen van uitvoering.

  Het gaat om de volgende wijzigingen:
  1) de medewerking van het Rijksregister van de natuurlijke personen op het vlak van administratieve vereenvoudiging versterken
  2) de mogelijkheid voorzien om aan ondernemingen en instellingen van de private sector die geen doeleinden inzake algemeen belang in de zin van de voormelde wet van 8 augustus 1983 nastreven, de wijzigingen van gegevens uit het Rijksregister mee te delen, zodat de actoren van deze private sector de gegevens waarover zij overigens reeds zouden beschikken, kunnen actualiseren
  3) de mogelijkheid om gemachtigd te worden toegang te hebben tot de gegevens van het Rijksregister, uitbreiden met de feitelijke verenigingen en particulieren
  4) de mogelijkheden om het Rijksregisternummer te gebruiken, uitbreiden
  5) de toegang van de diensten van de federale politie en de lokale politie tot het Rijksregister, de bevolkingsregisters, het vreemdelingenregister, het wachtregister en de centrale registers van de identiteitskaarten vastleggen
  6) de rol van het Rijksregister van de natuurlijke personen in het kader van de preventie en de bestrijding van identiteitsfraude bevestigen
  7) de sancties in geval van inbreuken op de wet van 8 augustus 1983 versterken
  8) het algemeen kader waarbinnen het gebruik van de elektronische identiteitskaart en het lezen van de desbetreffende gegevens moeten passen, vastleggen
  9) technische en/of "esthetische" wijzigingen aangebracht aan sommige bepalingen

  De belangrijkste wijziging betreft de mogelijkheid om aan ondernemingen en instellingen van de private sector die geen doeleinden inzake algemeen belang in de zin van de voormelde wet van 8 augustus 1983 nastreven, de wijzigingen van gegevens uit het Rijksregister mee te delen.

  Volgens de geldende wetgeving zijn de gegevens van het RR immers enkel toegankelijk voor de overheden en instanties die daartoe formeel door de wet gemachtigd zijn of doeleinden van algemeen belang nastreven. Deze twee criteria beperken de toegang tot de gegevens van het Rijksregister zeer sterk.

Dit voorontwerp van wet bepaalt dat het Sectoraal Comité van het Rijksregister voortaan de mededeling van de wijzigingen, ook "mutaties" genoemd, aangebracht aan bepaalde identificatiegegevens, zal mogen toelaten met het oog op de actualisering van de gegevens van de beschrijvende bestanden en databanken van instellingen uit de private sector. Het Comité zal zich ervan moeten vergewissen dat de aanvragers beschikken over een efficiënt informatieveiligheidsbeleid dat overeenstemt met de desbetreffende wettelijke voorschriften.

- Impactanalyses reeds uitgevoerd > ☐ Ja / ■ Nee
  Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden > Click here to enter text.

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

- Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen:

  - Advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 16 juni 2017

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

- Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en contactpersonen:

  Handleiding RIA

E. Datum van beëindiging van de impactanalyse

- 05/07/2017

Impactanalyseformulier

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

- Er wordt een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken zonder hiervoor telkens de handleiding te moeten raadplegen.
  Indien er een positieve <u>en/of</u> negatieve impact is, <u>leg deze uit</u> (gebruik indien nodig trefwoorden) en <u>vermeld</u> welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.
- Voor de **thema's 3, 10, 11 et 21** worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Kansarmoedebestrijding [1]

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit (gebruik indien nodig trefwoorden) | ■ Geen impact

Gelijke Kansen en sociale cohesie [2]

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit | ■ Geen impact

Gelijkheid van vrouwen en mannen [3]

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen? Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

   Alle burgers, ingeschreven of vermeld in het Rijksregister van de natuurlijke personen.

   → *Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen:*

   2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

      Geen impact.

      → *Indien er verschillen zijn, beantwoord dan volgende vraag:*

      3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [J/N] > Leg uit

         Click here to enter text.

      4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

         Click here to enter text.

         → *Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan volgende vraag:*

         5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

            Click here to enter text.

Gezondheid [4]

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten

(sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Werkgelegenheid [5]

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Consumptie- en productiepatronen [6]

Prijsstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Economische ontwikkeling [7]

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Investeringen [8]

Investeringen in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuren), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringscijfer in procent van het bbp.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Onderzoek en ontwikkeling [9]

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Kmo's [10]

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken? Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers). Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

   Het voorontwerp van wet kan potentieel betrekking hebben op alle ondernemingen, ook de KMO's, en instellingen van de private sector.

   → *Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan volgende vraag:*

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.
   [N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden]

   Dit voorontwerp van wet kan een positieve impact hebben voor alle ondernemingen, ook de KMO's, en instellingen van de private sector.

→ *Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan volgende vragen:*

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

Click here to enter text.

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

Click here to enter text.

5. Welke maatregelen worden genomen om deze negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Click here to enter text.

Administratieve lasten [11]

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

→ *Indien ondernemingen en/of burgers betrokken zijn, beantwoord dan volgende vraag:*

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving. Indien geen enkele onderneming of burger betrokken is, leg uit waarom.

De economische of andere ondernemingen en instellingen uit de private sector zullen door het Sectoraal Comité van het RR gemachtigd kunnen worden om van het Rijksregister de mutaties te ontvangen aangebracht aan de gegevens waarover zij reeds beschikken, betreffende de burgers met wie zij een contractuele relatie hebben. Hiermee is het de bedoeling dat deze ondernemingen of instellingen over correcte en actuele gegevens kunnen beschikken.

Voor de burgers houdt de overwogen maatregel (mededeling van de mutaties) eveneens een daling van de administratieve last in, aangezien hij/zij de wijzigingen aangebracht aan zijn/haar naam en voornamen en/of aan zijn/haar adres niet meer moet laten weten aan de ondernemingen waarmee hij/zij een contractuele relatie heeft. Idem voor de rechthebbenden in geval van overlijden.

Evenwel,

- Moet het Sectoraal Comité van het Rijksregister de instellingen van de private sector machtigen om de mededeling van de wijzigingen te mogen ontvangen. Het Comité zal zich ervan moeten vergewissen dat de aanvragers beschikken over een efficiënt informatieveiligheidsbeleid dat overeenstemt met de desbetreffende wettelijke voorschriften.
- De burger moet er formeel en vooraf mee ingestemd hebben dat zijn/haar gegevens geactualiseerd mogen worden door de gegevens uit het Rijksregister.

→ *Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn, beantwoord dan volgende vragen:*

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Huidige regelgeving > Ontwerp van regelgeving

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Huidige regelgeving > Ontwerp van regelgeving

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Huidige regelgeving > Ontwerp van regelgeving

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Click here to enter text.

* Invullen indien er momenteel formaliteiten/verplichtingen bestaan.

** Invullen indien het ontwerp van regelgeving formaliteiten/verplichtingen wijzigt of nieuwe toevoegt.

Energie [12]

Energiemix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Impactanalyseformulier

Click here to enter text.

Mobiliteit [13]

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Voeding [14]

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Klimaatverandering [15]

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energie overgang, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Natuurlijke hulpbronnen [16]

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recyclage, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Buiten- en binnenlucht [17]

Luchtkwaliteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SO_x, NO_x, NH3), fijn stof.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Biodiversiteit [18]

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitatten, biotechnologieën, uitvindingsoctrooien in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Hinder [19]

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ■ Geen impact

Click here to enter text.

Overheid [20]

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protestbewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.

■ Positieve impact ☐ Negatieve impact ↓ Leg uit ☐ Geen impact

Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling [21]

Inachtneming van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid. Indien er geen enkelen ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom.

Click here to enter text.

→ *Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan volgende vraag:*

2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten). zie bijlage

Click here to enter text.

→ *Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan volgende vraag:*

3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Click here to enter text.

Analyse d'impact intégrée

Référez-vous au manuel pour compléter l'analyse d'impact

Contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question

Fiche signalétique

A. Auteur

- Membre du Gouvernement compétent > Jan Jambon, Vice-Premier Ministre et Ministre de la Sécurité et de l'Intérieur.
- Contact cellule stratégique (Nom, E-mail, Tél.) >
- Administration > SPF Intérieur – DG Institutions et Population.
- Contact administration (Nom, E-mail, Tél.) > Isabelle Delhez – Isabelle.delhez@rrn.fgov.be – 02/ 518 22 44

B. Projet

- Titre de la réglementation

  Avant-projet de loi portant des dispositions diverses Intérieur – Modification de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques et de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes des étrangers et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

- Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, …), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

  Les modifications envisagées sont les suivantes:
  1) renforcer la participation du Registre national des personnes physiques en termes de simplification administrative
  2) prévoir possibilité de communiquer à des entreprises et organismes du secteur privé, ne poursuivant pas des finalités d'intérêt général au sens de la loi précitée du 8 août 1983, les modifications de données issues du Registre national afin de permettre aux acteurs dudit secteur privé d'actualiser les données dont ils disposeraient déjà par ailleurs
  3) étendre la possibilité d'être autorisé à accéder aux données du Registre national aux associations de fait et aux particuliers
  4) étendre les possibilités d'utilisation du numéro de Registre national
  5) déterminer l'accès des services de la police fédérale et de la police locale au Registre national, registres de la population et registre des étrangers, au registre d'attente et aux registres centraux des cartes d'identité
  6) confirmer le rôle du Registre national des personnes physiques dans le cadre de la prévention et de la lutte contre la fraude à l'identité
  7) renforcer les sanctions en cas d'infractions à la loi du 8 août 1983
  8) déterminer le cadre général dans lequel doit s'inscrire l'utilisation de la carte d'identité électronique et la lecture des données y figurant
  9) modifications techniques et/ou « esthétiques » apportées à certaines dispositions.

  La modification majeure consiste en la possibilité de communiquer à des entreprises et organismes du secteur privé, ne poursuivant pas des finalités d'intérêt général au sens de la loi précitée du 8 août 1983, les modifications de données issues du Registre national.

  En l'état actuel de la législation, les données du RN ne sont en effet accessibles qu'aux seules autorités et instances autorisées formellement par la loi ou poursuivant des finalités d'intérêt général. Ces deux critères réduisent ainsi très fortement l'accès aux données du Registre national.

  Le présent avant-projet de loi prévoit que dorénavant, le Comité sectoriel du Registre national pourra autoriser la communication des modifications, également appelées mutations, apportées à certaines données d'identification en vue de l'actualisation des données des fichiers et banques de

données signalétiques des organismes du secteur privé. A charge pour le Comité de s'assurer notamment que les demandeurs disposent d'une politique de sécurité de l'information efficace et conforme aux prescrits légaux en la matière.

- Analyses d'impact déjà réalisées > ☐ Oui / ☐ Non
  Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document > Click here to enter text.

C. Consultations sur le projet de réglementation

- Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :

  - Avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 16 juin 2017

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

- Statistiques, documents de référence, organisations et personnes de référence :

  Manuel AIR

E. Date de finalisation de l'analyse d'impact

- 05/07/2017

Formulaire d'analyse d'impact

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

Un projet de réglementation sera, dans la majorité des dossiers, seulement concerné par quelques thèmes.

- Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème, sans pour cela consulter systématiquement le manuel.
  S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, expliquez-les (sur base des mots-clés si nécessaire) et indiquez les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs.
- Pour les **thèmes 3, 10, 11 et 21**, des questions plus approfondies sont posées.

Lutte contre la pauvreté [1]

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez (utiliser les mots-clés si nécessaire) ☒ Pas d'impact

Égalité des chances et cohésion sociale [2]

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Égalité des femmes et les hommes [3]

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont concernées (directement et indirectement) par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ? Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

   L'ensemble des citoyens plus, inscrits ou mentionnés dans le Registre national des personnes physiques.

   → *Si des personnes sont concernées, répondez aux questions suivantes :*

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

   Pas d'impact.

   → *S'il existe des différences, répondez à la question suivante :*

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

   Click here to enter text.

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

   Click here to enter text.

   → *S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question suivante :*

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

   Click here to enter text.

Santé [4]

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabètes et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

Formulaire d'analyse d'impact

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Emploi [5]

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Modes de consommation et production [6]

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Développement économique [7]

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Investissements [8]

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Recherche et développement [9]

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

PME [10]

Impact sur le développement des PME.

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ? Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs). Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

L'avant-projet de loi peut potentiellement concerner l'ensemble des entreprises, en ce compris les PME, et organismes du secteur privé.

→ *Si des PME sont concernées, répondez à la question suivante :*

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.
[N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11]

L'avant-projet de loi présente peut présenter un impact positif pour l'ensemble des entreprises, en ce compris les PME, et les organismes du secteur privé.

→ *S'il y a un impact négatif, répondez aux questions suivantes :*

Formulaire d'analyse d'impact

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez

Click here to enter text.

4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez

Click here to enter text.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

Click here to enter text.

Charges administratives [11]

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

→ *Si des entreprises et/ou des citoyens sont concernés, répondez à la question suivante :*

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation. Si aucune entreprise et aucun citoyen n'est concerné, expliquez pourquoi.

Les entreprises et organismes du secteur privé, économiques ou autre, pourront être autorisés par le Comité sectoriel RN à recevoir du Registre national les mutations apportées aux données dont ils disposent déjà, relatives aux citoyens à l'égard desquels ils entretiennent des relations contractuelles.
L'objectif étant que ces entreprises ou organismes du secteur privé puissent disposer de données correctes et actualisées.

Dans le chef des citoyens, la mesure envisagée (communication des mutations) constitue également une diminution des charges administratives étant donné qu'il ne devra plus notifier aux entreprises avec lesquelles il entretient des relations contractuelles les modifications apportées à ses nom et prénoms et/ou à son adresse. Idem dans le chef des ayants-droits en cas de décès.

Cependant :

- Il appartient au Comité sectoriel du Registre national d'autoriser les organismes du secteur privé à pouvoir recevoir la communication des modifications. Le Comité étant chargé de s'assurer notamment que les demandeurs disposent d'une politique de sécurité de l'information efficace et conforme aux prescrits légaux en la matière.
- Le citoyen doit en outre avoir formellement et préalablement consenti au fait que ses données puissent être actualisées par les données issues du Registre national.

→ *S'il y a des formalités et/ou des obligations, répondez aux questions suivantes :*

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation actuelle > Réglementation en projet

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle > Réglementation en projet

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle > Réglementation en projet

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

Click here to enter text.

* Ne remplir que s'il y a des formalités/obligations actuellement dans la matière relative au projet.

** Remplir si le projet modifie ou introduit de nouvelles formalités/obligations.

Énergie [12]

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Formulaire d'analyse d'impact

Mobilité [13]

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Alimentation [14]

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Changements climatiques [15]

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Ressources naturelles [16]

Gestion efficiente des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Air intérieur et extérieur [17]

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SOx, NOx, NH3), particules fines.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Biodiversité [18]

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées) , altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, …), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Nuisances [19]

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☒ Pas d'impact

Click here to enter text.

Autorités publiques [20]

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.

☒ Impact positif ☐ Impact négatif ↓ Expliquez ☐ Pas d'impact

Formulaire d'analyse d'impact

Cohérence des politiques en faveur du développement [21]

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en voie de développement.

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en voie de développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité. Expliquez si aucun pays en voie de développement n'est concerné

Aucun impact.

→ *S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question suivante :*

2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). cf. annexe

Click here to enter text.

→ *S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question suivante :*

3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs?

Click here to enter text.

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 62.767/2-4
du 12 février 2018

sur

un avant-projet de loi 'portant des dispositions diverses Intérieur'

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 62.767/2-4
van 12 februari 2018

over

een voorontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken'

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Le 28 décembre 2017, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Vice-Premier Ministre et Ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé de la Régie des bâtiments à communiquer un avis, dans un délai de trente jours prorogé jusqu'au 15 février 2018 (*), sur un avant-projet de loi 'portant des dispositions diverses Intérieur'.

Les chapitres 1er, 3, 4 et 5, sections 1 et 2 de l'avant-projet ont été examinés par la deuxième chambre le 7 février 2018. La chambre était composée de Pierre VANDERNOOT, président de chambre, Luc DETROUX et Wanda VOGEL, conseillers d'État, Sébastien VAN DROOGHENBROECK, assesseur, et Charles-Henri VAN HOVE, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Patrick RONVAUX, premier auditeur.

Les chapitres 2 et 6 de l'avant-projet ont été examinés par la deuxième chambre le 12 février 2018. La chambre était composée de Pierre VANDERNOOT, président de chambre, Luc DETROUX et Wanda VOGEL, conseillers d'État, Christian BEHRENDT et Jacques ENGLEBERT, assesseurs, et Béatrice DRAPIER, greffier.

Les rapports ont été rédigés par Roger WIMMER, premier auditeur, et Laurence VANCRAYEBECK, première auditrice.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Pierre VANDERNOOT.

Les chapitres 1er et 5, section 3 de l'avant-projet ont examinés par la quatrième chambre le 7 février 2018. La chambre était composée de Martine BAGUET, président de chambre, Luc DETROUX et Bernard BLERO, conseillers d'État, Christian BEHRENDT, assesseur, et Gregory DELANNAY, greffier en chef.

Le rapport a été rédigé par Roger WIMMER, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Martine BAGUET.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 12 février 2018.

(*) Par courriel du 29 décembre 2018.

*

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Op 28 december 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vice-Eersteminister en Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met de Regie der gebouwen verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 15 februari 2018 (*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken'.

De hoofdstukken 1, 3, 4 en 5, afdelingen 1 en 2 van het voorontwerp zijn door de tweede kamer onderzocht op 7 februari 2018. De kamer was samengesteld uit Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Luc DETROUX en Wanda VOGEL, staatsraden, Sébastien VAN DROOGHENBROECK, assessor, en Charles-Henri VAN HOVE, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Patrick RONVAUX, eerste auditeur.

De hoofdstukken 2 en 6 van het voorontwerp zijn door de tweede kamer onderzocht op 12 februari 2018. De kamer was samengesteld uit Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Luc DETROUX en Wanda VOGEL, staatsraden, Christian BEHRENDT en Jacques ENGLEBERT, assessoren, en Béatrice DRAPIER, griffier.

De verslagen zijn opgesteld door Roger WIMMER en Laurence VANCRAYEBECK, eerste auditeurs.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Pierre VANDERNOOT.

De hoofdstukken 1 en 5, afdeling 3 van het voorontwerp is door de vierde kamer onderzocht op 7 februari 2018. De kamer was samengesteld uit Martine BAGUET, kamervoorzitter, Luc DETROUX en Bernard BLERO, staatsraden, Christian BEHRENDT, assessor, en Gregory DELANNAY, hoofdgriffier.

Het verslag is opgesteld door Roger WIMMER, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Martine BAGUET.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 februari 2018.

(*) Bij e-mail van 29 december 2018.

*

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet ‡, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations suivantes.

Chapitre 1er – Disposition générale

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 2 – Institutions et Population

OBSERVATION PRÉALABLE

Interrogé par l'auditeur rapporteur afin de savoir si les dispositions du chapitre 2 de l'avant-projet avaient été soumises à l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, le délégué du Ministre a répondu que celle-ci était « en train d'investiguer l'avant-projet ».

Dans l'hypothèse où le texte de l'avant-projet serait encore modifié ultérieurement pour tenir compte de l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, il faudrait à nouveau soumettre le texte ainsi modifié à l'avis de la section de législation.

OBSERVATION GÉNÉRALE

Le chapitre 2 de l'avant-projet de loi à l'examen tend à modifier la loi du 8 août 1983 'organisant un Registre national des personnes physiques' et la loi du 19 juillet 1991 'relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étrangers et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques'.

Les différentes modifications en projet s'inscrivent dans le cadre législatif actuel. Elles tiennent ainsi compte du rôle central joué par le Comité sectoriel du Registre national [1] en matière d'autorisation d'accès au Registre national [2]. Elles font également référence à « la Commission de la protection de la vie privée » ou à « la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel ».

‡ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité aux normes supérieures.

[1] Comité institué au sein de la Commission de la protection de la vie privée : voir l'article 15 de la loi du 8 août 1983 et l'article 31*bis* de la loi du 8 décembre 1992 'relative à la protection de la vie privée'.

[2] Certaines dispositions de l'avant-projet prévoient de nouvelles hypothèses dans lesquelles une autorisation peut être demandée au Comité sectoriel du Registre national, tandis que d'autres dispositions prévoient des cas dans lesquels une autorisation n'est pas requise.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Or, en matière de traitement des données à caractère personnel, la période actuelle est une période de transition. La législation doit en effet être adaptée à bref délai en raison de l'applicabilité directe, dès le 25 mai 2018, du règlement (UE) 2016/679 du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données et abrogeant la directive 95/46/CE' [3].

Ainsi, la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données' a prévu que cette Autorité succèdera à la Commission de protection de la vie privée à partir du 25 mai 2018 [4]. Les différents comités sectoriels qui étaient institués au sein de la Commission seront supprimés à la même date [5]. La loi du 3 décembre 2017 ne prévoit toutefois pas d'autres organes similaires et ne dit rien de ce que deviendront les procédures d'autorisation dans lesquelles ces comités interviennent jusqu'à présent [6].

Interrogé sur la façon dont l'avant-projet tenait compte de ces différents changements, le délégué du Ministre a fourni les précisions suivantes :

> « Vous avez raison que les comités sectoriels vont disparaitre. We worden echter geconfronteerd dat ze in de huidige wetgeving nog bestaan tot eind mei 2018 en onze wet vooraf in het parlement zal komen. Anderzijds is de Europese GDPR wetgeving automatisch en rechtstreeks van toepassing na het verdwijnen van de sectorale comités.
>
> Het is weliswaar de bedoeling om een nieuw systeem te creëren compatibel met de GDPR wetgeving, preferabel tegen eind mei. Momenteel wordt er binnen de regering volop nagedacht welke procedure we zullen toepassen.
>
> Van zodra duidelijk is welke weg wordt ingeslagen zijn wij van plan een wet te ontwerpen waarbij alle verwijzingen binnen de rijksregister en bevolkingswet naar de opgegeven sectorale comités worden vervangen door de nieuwe procedure. Deze regeling zal ook de andere databanken binnen biza regelen.
>
> In tussentijd zullen de toegangen na mei worden beheerd door de DPO (Data protection officer) zoals verreist in de EU GDPR wetgeving ».

Vu le moment où l'avis de la section de législation est demandé, l'on constate toutefois que l'avant-projet de loi à l'examen ne pourrait être adopté et entrer en vigueur que quelques mois avant le 25 mai 2018 et qu'après cette date, il se heurtera à de difficiles questions d'interprétation en raison de l'applicabilité directe du règlement (UE) 2016/679 et de l'entrée en vigueur de la seule loi du 3 décembre 2017 [7]. Contrairement à ce qu'indique le délégué, en

---

[3] Voir l'article 99.

[4] Articles 3 et 110 de la loi du 3 décembre 2017.

[5] L'article 31*bis* de la loi du 8 décembre 1992, qui les instituait, est en effet abrogé par l'article 109 de la loi du 3 décembre 2017.

[6] Des dispositions transitoires sont prévues mais pour d'autres cas de figure ; elles concernent les autorisations octroyées ou les demandes d'autorisation introduites avant la date du 25 mai 2018, ainsi que les demandes d'adhésion à une autorisation générale déjà octroyée (voir l'article 111 de la loi du 3 décembre 2017).

[7] En réponse à l'avis de la section de législation n° 61.267/2/AV donné le 27 juin 2017, dans lequel l'assemblée générale de la section de législation considérait qu'il ne se justifiait pas « de séparer dans deux projets distincts des dispositions qui sont intrinsèquement liées », l'exposé des motifs contient les précisions suivantes :
« Le législateur a volontairement choisi la scission entre les deux projets. Le présent projet de loi concerne l'organisation de l'Autorité de protection des données, tandis que le projet de loi relatif aux principes aura pour objet

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

l'absence de disposition le prévoyant expressément, il ne va pas de soi que le délégué à la protection des données puisse prendre le relais des comités sectoriels pour octroyer des autorisations [8].

Il ne saurait raisonnablement être attendu d'un législateur normalement prudent et diligent qu'il puisse envisager d'adopter une législation ne tenant aucun compte des modifications imminentes du cadre normatif dans lequel elle doit s'inscrire ni des garanties d'ordre procédural que celui-ci doit définir afin d'assurer le respect des droits fondamentaux des personnes concernées, spécialement au regard des limites admissibles à leur droit au respect de la vie privée garanti par l'article 22 de la Constitution, l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme et, s'agissant des données à caractère personnel, le règlement (UE) 2016/679 [9].

Dans ces circonstances, plusieurs dispositions de l'avant-projet, en ce qu'elles impliquent l'intervention du Comité sectoriel du Registre national, doivent être fondamentalement revues afin de tenir compte, dès à présent, du cadre juridique qui sera d'application après le 25 mai 2018. Les dispositions qui renvoient à l'avis de la Commission de la protection de la vie privée ainsi qu'à la loi du 8 décembre 1992 doivent également être adaptées.

Ne seront donc pas examinés plus avant les articles 2, 6, 7, 9, 11 [10], 15, 18 et 19.

Pour le reste, le chapitre 2 appelle les observations suivantes.

---

les conditions des traitements de données. Il s'agit donc d'une part d'un projet de loi organique et d'autre part d'un projet de loi ordinaire.
La cohérence entre ces deux lois doit être assurée de la même manière qu'elle doit être assurée avec les autres lois. Partant, le législateur soumettra au Conseil d'État le projet de loi relatif aux principes de traitements de données lorsqu'il aura été approuvé en Conseil des ministres ».
À ce jour, un tel projet n'a pas encore été soumis pour avis à la section de législation.

[8] Ce n'est en effet pas transposable tel quel. Ce rôle d'octroi d'autorisation ne paraît pas *a priori* relever des missions confiées au délégué à la protection des données par l'article 39 du règlement 2016/679. Ceci n'est pas étonnant. Les comités sectoriels, institués au sein de la Commission de protection de la vie privée, ont en effet été conçus comme des organismes de contrôle extérieurs, ce qui n'est pas le cas du délégué à la protection des données (soit un membre du personnel, soit un contrat de service – voir l'article 37 du règlement (UE) 2016/679). Voir par ailleurs les explications données par le Secrétaire d'État concernant la future réglementation en vue du remplacement des comités sectoriels (projet de loi 'portant création de l'Autorité de protection des données', rapport de la Commission de la Justice de la Chambre, *Doc. parl*, Chambre, 2017-2018, n° 2648/6, p. 17).

[9] L'auteur de l'avant-projet se place en outre dans une position lui rendant impossible de vérifier si l'avant-projet ne contient pas un dispositif qui, le cas échéant, irait à l'encontre de l'obligation qu'ont les États, lorsqu'ils adoptent une législation dans une matière appréhendée par un texte de droit dérivé de l'Union européenne, même lorsque ce texte n'est pas encore applicable, de ne pas compromettre sérieusement le résultat qu'il prescrit (C.J.U.E., Inter-Environnement Wallonie, 18 décembre 1997, C-129/96). La Chambre des représentants et, avant elle, la section de législation du Conseil d'État sont placées dans la même impossibilité.

[10] Dans la mesure où cet article 11 renvoie à l'article 8 de la loi, lequel est remplacé par l'article 9 de l'avant-projet.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

DISPOSITIF

Section 1re – Modifications de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques

Articles 3 et 4

Le commentaire des articles 3 et 4 indique qu'il s'agit d'apporter une précision quant aux catégories de personnes obligées d'être mentionnées au registre du Protocole : « seule la première catégorie dudit article 2*bis*, à savoir les agents diplomatiques des missions diplomatiques établies sur le Royaume, doivent obligatoirement être mentionnés au Registre du Protocole », tandis que, pour les autres catégories, « il s'agit d'opter pour l'un ou l'autre régime, soit l'inscription dans les registres de la population, soit être mentionné dans le registre du Protocole et ce, sans pouvoir passer d'un régime à l'autre ».

Cette intention n'est pas traduite dans le dispositif. Il conviendrait de compléter l'article 2*bis* de la loi du 8 août 1983 de manière à préciser que, pour les catégories visées à partir du deuxième tiret, la mention dans le registre du Protocole n'est possible que si ces personnes ne sont pas déjà inscrites dans un autre registre [11].

Article 5

La section de législation s'interroge sur l'utilité des mots « dans la mesure où les modifications successives à ces données ne sont pas enregistrées », compte tenu de ce qu'énonce déjà le début de l'alinéa 2 en projet.

Article 10

1. L'article 8*bis*, alinéa 1er, en projet prévoit la création d'un groupe de travail et de réflexion au sein de la Direction générale Institutions et Population du Service public fédérale Intérieur, chargé de soumettre au ministre « des avis et des propositions de mesures à prendre afin de prévenir et de lutter contre la fraude à l'identité ».

De deux choses l'une.

---

[11] Dans son avis n° 57.625/2 donné le 1er juillet 2015 sur un avant-projet devenu la loi du 9 novembre 2015 'portant dispositions diverses Intérieur', la section de législation du Conseil d'État avait déjà attiré l'attention du législateur sur ce problème :
« Par ailleurs, toujours selon l'exposé des motifs, l'objectif poursuivi est d'éviter les doubles mentions. Or, le dispositif en projet n'exclut pas que des personnes, même de nationalité étrangère, soient à la fois visées par l'article 2*bis* en projet et inscrites dans les registres de la population.
L'auteur de l'avant-projet s'interrogera sur le point de savoir s'il ne convient pas soit de mieux circonscrire les catégories de personnes visées à l'article 2*bis* de manière à éviter qu'y soient visées les personnes qui sont inscrites dans les registres visés à l'article 2, soit de modifier les dispositions légales relatives aux registres de la population afin que ne puissent plus y être inscrites les personnes visées à l'article 2*bis* » (*Doc. parl*, Chambre, 2014-2015, n° 1298/001, pp. 77 et 78).

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Soit il s'agit d'une cellule administrative et, dans ce cas, il faut tenir compte de l'article 37 de la Constitution, en application duquel il appartient au Roi d'organiser les services administratifs de l'autorité fédérale. Il n'appartiendrait dès lors pas au législateur de s'immiscer dans cette organisation.

Soit il s'agit de créer un organe consultatif. Dans ce cas, ce n'est que lorsque la consultation de l'organe créé est obligatoire que ses avis sont susceptibles de lier l'autorité ou que des obligations sont imposées à des tiers [12], qu'il revient au législateur de créer cet organe, de définir ses missions, mais également sa composition, les indemnités ou rétributions éventuellement accordées à ses membres ainsi que les règles essentielles de son fonctionnement.

Il appartient à l'auteur de l'avant-projet de choisir l'une de ces deux options et de revoir en conséquence l'article 10 [13].

2. L'habilitation conférée au Roi par l'alinéa 2 en projet ne saurait L'autoriser à adopter des mesures limitatives des libertés fondamentales, sauf à en inscrire le principe dans le texte en projet et à encadrer en conséquence l'habilitation.

Il est rappelé en effet que c'est au législateur qu'il appartient de régler les matières qui, telles celles qui affectent les libertés, lui sont en principe réservées par la Constitution, ce qui ne lui interdit toutefois pas d'habiliter le pouvoir exécutif à mettre en œuvre les principes qu'il a lui-même fixés, cette habilitation devant cependant être alors définie de façon suffisamment précise.

Article 11

Il n'existe pas de « peines d'emprisonnement et d'amende [...] inférieures aux peines de police ».

Il y a donc lieu, à l'alinéa 5, d'omettre les mots qui suivent le verbe « réduites ». Si l'auteur de l'avant-projet le souhaite dans un souci de clarté, ces mots pourraient également être remplacés par les suivants : « et peuvent se situer au niveau des peines de police ».

[12] Par exemple, lorsque des institutions déterminées sont chargées de faire des propositions de candidats en vue de composer l'organe considéré.

[13] Pour un raisonnement similaire, voir l'avis n° 52.929/2 donné le 25 mars 2013 sur un avant-projet devenu le décret de la Communauté française du 20 juin 2013 'portant diverses mesures en matière d'enseignement de promotion sociale, définissant ses organes de pilotage et intégrant l'e-learning dans son offre d'enseignement' (*Doc. parl.*, Parl. Comm. fr., 2012-2013, n° 487/1, pp. 51 à 61).

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Section 2 – Modifications de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes des étrangers et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques

Article 12

La modification de l'intitulé de la loi du 19 juillet 1991 devrait avoir pour conséquence de le remplacer également dans les dispositions des lois et arrêtés qui le mentionnent lorsque cela est pertinent.

Pour les modifications législatives, une habilitation au Roi pourrait être insérée à cet effet dans l'avant-projet.

Pour les modifications réglementaires, le Roi peut agir sur la base des habilitations dont il a disposé pour adopter les textes à modifier.

Article 13

Plusieurs éléments méritent d'être clarifiés. Ainsi, l'on n'aperçoit pas la portée de la notion de « mention » dans le registre de population, dès lors que la loi du 19 juillet 1991 n'envisage que la seule hypothèse de l'« inscription » dans ce registre.

L'attention de l'auteur est à cet égard attirée sur ce que, selon l'article 2 de la loi du 8 août 1983, sont « inscrites » au Registre national les personnes « inscrites » aux registres de population ou aux registres des étrangers tenus dans les communes. Si les enfants concernés sont « mentionnés » dans les registres de population ou des étrangers, ils ne pourraient donc pas être « inscrits » dans le Registre national. Or, la disposition en projet prévoit qu'un numéro de Registre national est attribué à chaque enfant.

Enfin, l'article 13 en projet précise que la mention « n'ouvre aucun droit socio-économique ». Pareille précision, qui a tout son sens dans un exposé des motifs, ne doit pas être traduite dans la disposition d'une loi ayant pour objet de régler le contenu des registres de population et du Registre national des personnes physiques.

Il appartient au législateur compétent en fonction de la matière concernée de régler, dans la législation qui garantit les droits en question, les effets liés selon le cas à la mention ou à l'enregistrement dans le Registre national [14].

L'article 13 sera revu à la lumière des observations qui précèdent.

[14] Voir l'avis n° 57.625/2 précité (observation n° 4 sous l'article 3).

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Article 14

L'article 1er, alinéa 1er, 2°, de la loi du 19 juillet 1991 prévoit qu'il y a dans chaque commune un registre d'attente dans lequel sont inscrits, « au lieu où ils ont établi leur résidence principale », les étrangers qui introduisent une demande d'asile et qui ne sont pas inscrits à un autre titre dans les registres de la population.

En vue d'éviter toute source d'ambigüité et afin de mieux rencontrer l'intention de l'auteur de l'avant-projet, mieux vaut dès lors concevoir la disposition en projet au 1° comme prévoyant, d'une part, l'obligation pour les étrangers concernés de s'inscrire, dans un délai de six mois maximum, auprès de l'administration communale de la commune sur le territoire de laquelle ils résident effectivement et, d'autre part, dans l'attente de cette inscription, leur inscription fictive à l'adresse de l'Office des étrangers.

La disposition en projet sera revue en ce sens.

Article 16

L'article 3, alinéa 3, en projet de la loi du 19 juillet 1991 tend à permettre aux autorités communales « de demander aux compagnies de distribution d'eau et/ou d'énergie la communication des relevés de consommation d'eau et/ou d'énergie des personnes domiciliées sur le territoire de la commune » dans le cadre de la détermination de la résidence principale effective d'une personne, « lorsque les visites et constatations au domicile ne permettent pas de déterminer avec suffisamment de certitude la réalité de la résidence principale effective ».

Selon le commentaire de l'article, « les autorités communales pourront s'adresser aux fournisseurs de services, ces fournisseurs étant alors tenus de communiquer les relevés de consommations ». Le dispositif en projet ne traduit pas cette obligation faite aux fournisseurs puisqu'il se contente d'indiquer que les autorités communales « peuvent demander » la communication en question, sans préciser que les fournisseurs sont tenus d'accéder à ces demandes. Il convient de lever cette ambiguïté.

L'article 3, alinéa 3, en projet sera revu en conséquence.

Article 17

1. Aux alinéas 3, 6 et 8 en projet, s'il est admissible que le pouvoir de tutelle spécifique soit attribué au ministre (première phrase de ces alinéas), il convient de conférer la compétence réglementaire prévue par la seconde phrase de ces mêmes alinéas au Roi et non au ministre qui a l'Intérieur dans ses attributions, un ministre ne pouvant en principe se voir attribuer directement une compétence par la loi. En outre, ce faisant, le ministre ne sera pas amené à contrôler le respect d'un règlement qu'il aurait lui-même adopté.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

L'auteur de l'avant-projet doit être attentif à ce que le Roi ne saurait en principe, ainsi habilité, régler des questions relevant en l'espèce des prérogatives du législateur, compte tenu de l'article 22 de la Constitution.

2. L'« accord préalable » au règlement communal dont il est question aux alinéas 3 et 6 en projet, ne peut, en bonne logique, précéder son adoption et ne peut concerner que son entrée en vigueur, auquel cas c'est la notion d'approbation qui sera utilisée.

3. La publicité du règlement applicable aux communes dans l'hypothèse où elles ne l'auraient pas fixé elles-mêmes dans les six mois de la publication au *Moniteur belge* du modèle de règlement, devrait être assurée.

La seule publication antérieure du « modèle », appelé à devenir alors ce règlement applicable dans les communes concernées, assortie d'un avertissement en ce sens par envoi recommandé à celles-ci, ne suffit en effet pas à assurer une publicité suffisamment claire et transparente.

Il est suggéré de compléter les alinéas 4 et 7 en projet afin de prévoir la publication au *Moniteur belge* d'un avis annonçant dans quelles communes le « modèle » de règlement dont il est question aux alinéas 3 et 6 en projet sera devenu applicable.

4. Il ne paraît pas compatible avec l'économie du mécanisme normatif envisagé par l'article 5, alinéas 2 à 8, en projet, fondé sur l'existence d'un « modèle » de règlement destiné aux communes, d'empêcher celles-ci de s'en écarter tout en en gardant l'économie.

De même, les communes auxquelles le « modèle » de règlement s'appliquerait d'office en raison de leur abstention pendant les six mois de la publication de ce « modèle » au *Moniteur belge*, pourront toujours, elles aussi, l'adapter dans les mêmes limites.

Une question comparable se pose pour ce qui concerne les éventuels pouvoirs du Roi de modifier le « modèle » après sa publication au *Moniteur belge* et après son applicabilité d'office aux communes n'en ayant pas adopté un dans les six mois.

Ces difficultés devraient être expressément réglées dans le dispositif dans le respect de l'article 164 de la Constitution.

Article 20

Compte tenu des explications qui figurent dans le commentaire de l'article, en particulier de la référence à l'article 38 de la décision 2007/533/JAI du Conseil du 12 juin 2007 [15], l'on n'aperçoit pas pourquoi l'obligation de déclarer auprès des services de police le vol, la perte ou la destruction d'une carte électronique ne concernerait que les cartes délivrées aux étrangers et non les cartes d'identité délivrées aux Belges.

[15] Décision 2007/533/JAI du Conseil du 12 juin 2007 'sur l'établissement, le fonctionnement et l'utilisation du système d'information Schengen de deuxième génération (SIS II)'.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

À moins d'une autre justification admissible au regard du principe d'égalité et de non-discrimination, il n'y a pas lieu d'établir une telle différence de traitement.

Par ailleurs, en ce qui concerne le retrait de la fonction électronique, la disposition en projet n'établit pas clairement l'autorité chargée de cette mission. Elle prévoit en effet que la police doit transmettre une copie de l'attestation au *helpdesk* du Registre national « afin que ce dernier retire la fonction électronique » puis précise que la commune « retire, le cas échéant, la fonction électronique de la carte d'étranger et annule celle-ci » et enfin, prévoit que l'étranger peut « également contacter le *helpdesk* du Registre national afin que ce dernier retire la fonction électronique de la carte ». Selon le commentaire de l'article, c'est toutefois la commune qui doit « retirer la fonction électronique de la carte et […] l'annuler ». Il convient de clarifier la disposition sur ce point.

L'article 20 sera revu à la lumière des observations qui précèdent.

Chapitre 3 – Sécurité civile

Section 1re – Modification de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile

Article 26

Dans l'article 23/1 en projet, c'est en principe au Roi, et non au ministre, qu'une délégation de compétence réglementaire doit être faite.

La disposition sera revue en conséquence.

La même observation vaut pour l'article 8, alinéa 3, en projet à l'article 61.

Article 34

Il appartient à l'auteur de l'avant-projet d'examiner si le règlement d'ordre intérieur du bureau ne doit pas faire l'objet d'une approbation par le conseil ou le collège de zone.

Article 36

Afin d'éviter toute confusion quant à la détermination du délai prévu à l'article 68, § 3, alinéa 9 actuel (voir l'alinéa 7 actuel et l'alinéa 9 en projet au 2°), il vaut mieux insérer cet alinéa en projet entre les actuels alinéas 9 et 10 plutôt qu'entre les actuels alinéas 8 et 9.

En conséquence, au 3°, il y a lieu d'écrire dans le texte en projet : « le cas visé à l'alinéa 9 ».

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Article 40

L'article 115, alinéa 2, en projet ne traduit pas la précision fournie par le commentaire de l'article 39 de l'avant-projet, selon lequel « un commandant de zone pourra se représenter pour un 3ème mandat, mais il devra participer à une procédure de sélection avec d'autres candidats ».

Article 43

Compte tenu de l'article 37 de la Constitution, il y a lieu, à l'alinéa 1er du texte en projet, d'écrire « le fonctionnaire désigné par le Roi peut [la suite comme à l'avant-projet] ».

Article 52

Le commentaire de l'article 52 ne correspond pas, quant à son objet, au dispositif.

Article 53

Il n'y a pas de commentaire de l'article 53.

Section 2 – Modification de la loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité

Cette section n'appelle aucune observation.

Chapitre 4 – Sécurité et Prévention

Section 1re – Modifications de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales

Article 55

La loi du 24 juin 2013 'relative aux sanctions administratives communales', qui est mentionnée pour la première fois à l'article 55, doit être citée par son intitulé complet.

Article 56

Dans la version française, il faut écrire « meerderjarige » comme c'est le cas dans la version néerlandaise de l'avant-projet.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Section 2 – Modifications de la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l'article 119*bis* de la nouvelle loi communale

Article 59

Au 2°, les mots « abrogés et », qui sont inutiles, doivent être omis.

Article 60

La portée de l'article 8, alinéa 2, 5°, en projet, telle qu'elle est commentée dans l'exposé des motifs, apparaît difficilement.

En effet, dès lors que ce 5° (« ne pas représenter un danger pour l'ordre public ») apparaît comme étant un critère de sélection des gardiens de la paix (article 8, alinéa 2) et non comme une condition de recrutement (article 8, alinéa 1er), on comprend mal pourquoi la notion de « danger pour l'ordre public » est illustrée dans ce commentaire par des exemples recoupant la condition de recrutement énoncée à l'article 8, alinéa 1er, 3°.

L'auteur de l'avant-projet est invité à se demander si cette disposition doit être maintenue.

Si elle est maintenue, la qualité de son insertion dans le dispositif actuel sera réexaminée et elle sera revue de manière à respecter la présomption d'innocence. À cet égard, il ne peut être envisagé de considérer comme représentant un danger pour l'ordre public le fait que l'intéressé « [fait] l'objet d'une enquête pénale ou d'une enquête de recherche ou d'une procédure pénale sans qu'un jugement définitif ne soit déjà rendu », ainsi que l'exprime le commentaire de l'article [16].

Article 61

1. Le premier alinéa en projet, que l'article 61 de l'avant-projet ajoute à l'article 8 de la loi du 15 mai 2007, renvoie à une « enquête sur les conditions de sécurité, visée à l'article 8, alinéa 1er, 3° ».

L'article 8, alinéa 1er, 3°, ne prévoyant aucune « enquête sur les conditions de sécurité », le texte en projet sera revu.

2. Dans la version française de l'alinéa 4 en projet, il y a lieu d'écrire « ne peuvent être recrutés par la commune organisatrice qu'après avis [la suite comme au projet] ».

[16] Voir en ce sens l'avis n° 61.330/2 donné le 27 juin 2017 sur un projet devenu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 24 août 2017 'portant le statut administratif et pécuniaire des agents du personnel opérationnel du Service d'Incendie et d'Aide médicale urgente' (http://www.raadvst-consetat.be/dbx/avis/61330.pdf), l'observation sous l'article 277.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Section 3 – Modifications de la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces circonstances

Cette section n'appelle aucune observation.

Chapitre 5 – Centre de crise

Section 1re – Modifications de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, modifiée par la loi du 25 avril 2014 portant dispositions diverses finances

Article 65

L'article 5, § 1er, alinéa 2, en projet, de la loi du 1er juillet 2011, qui est modifiée par l'article 65 de l'avant-projet, prévoit la « consultation au préalable des régions ».

Sur les observations qu'appelle cette consultation, il est renvoyé à l'avis n° 48.989/VR donné le 9 décembre 2010 sur l'avant-projet devenu la loi du 1er juillet 2011 ici modifiée, spécialement aux observations nos 2 à 4 sous le titre « Compétence de l'auteur de l'acte » [17].

L'observation vaut de manière générale pour les autres dispositions en projet de la loi du 1er juillet 2011 impliquant l'établissement de relations avec les régions.

Section 2 – Modification de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire

Cette section n'appelle aucune observation.

[17] *Doc. parl.*, Chambre, 2010-2011, n° 1357/1, pp. 54 et 55.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Section 3 – Modification de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers

Article 84

L'article 84, 1°, de l'avant-projet modifie l'article 8, § 1er, 1°, de la loi du 25 décembre 2016 'relative au traitement des données des passagers'. Selon le commentaire de l'article, cette disposition légale est modifiée car, à la suite de l'adoption de la loi du 25 décembre 2016 'portant des modifications diverses au Code d'instruction criminelle et au Code pénal, en vue d'améliorer les méthodes particulières de recherche et certaines mesures d'enquête concernant Internet, les communications électroniques et les télécommunications et créant une banque de données des empreintes vocales', l'énumération de l'article 8, § 1er, 1°, de la loi du 25 décembre 2016 ne correspond plus aux infractions visées par la Directive PNR [18].

Or, dans ce contexte, la nouvelle énumération est incomplète car elle ne reprend pas l'article 90*ter*, § 2, 8° et 22°, du Code d'instruction criminelle. Il s'agit des dispositions qui concernent la corruption de personnes qui exercent une fonction publique (articles 246, 247, 248, 249 et 250 du Code pénal) et celles qui concernent la traite des êtres humains (articles 433*quinquies* à 433*octies* du Code pénal), c'est-à-dire des formes graves de criminalité au sens de la directive (UE) 2016/681 (annexe 2, points 2 et 6).

Par conséquent, l'article 84, 1°, de l'avant-projet doit être complété sur ce point.

Articles 85 et 87

Il y a lieu de tenir compte du fait qu'en raison de l'entrée en vigueur, le 25 mai 2018, de la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données', la référence à la Commission de la protection de la vie privée devrait être remplacée par une référence à la future Autorité de protection des données.

Chapitre 6 – Budget et Contrôle de la gestion

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

*

[18] Directive (UE) 2016/681 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relative à l'utilisation des données des dossiers passagers (PNR) pour la prévention et la détection des infractions terroristes et des formes graves de criminalité, ainsi que pour les enquêtes et les poursuites en la matière'.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp,‡ de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Hoofdstuk 1 – Algemene bepaling

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 2 – Instellingen en Bevolking

VOORAFGAANDE OPMERKING

Naar aanleiding van de vraag van de auditeur-rapporteur of de bepalingen van hoofdstuk 2 van het voorontwerp voor advies zijn voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, heeft de gemachtigde van de minister geantwoord dat die het voorontwerp aan het onderzoeken was.

Indien de tekst van het voorontwerp naderhand nog gewijzigd zou worden om rekening te houden met het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zou de aldus gewijzigde tekst nogmaals om advies aan de afdeling Wetgeving voorgelegd moeten worden.

ALGEMENE OPMERKING

Hoofdstuk 2 van het voorliggende voorontwerp van wet strekt tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 'tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen' en van de wet van 19 juli 1991 'betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen'.

De verschillende ontworpen wijzigingen passen in het huidige wettelijke kader. Zo houden ze rekening met de centrale rol die het Sectoraal comité van het rijksregister[1] speelt

‡ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[1] Comité ingesteld binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer: zie artikel 15 van de wet van 8 augustus 1983 en artikel 31*bis* van de wet van 8 december 1992 'tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer'.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

inzake de machtiging om toegang te krijgen tot het Rijksregister.[2] Tevens wordt erin verwezen naar de "Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer" of naar "de wet van 8 december 1992 "tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens".

Wat de verwerking van persoonsgegevens betreft, is de huidige periode evenwel een overgangsperiode. De wetgeving moet immers spoedig aangepast worden vanwege de directe toepasbaarheid, met ingang van 25 mei 2018, van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.[3]

Zo is er bij de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit' in voorzien dat die Autoriteit vanaf 25 mei 2018 de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zal opvolgen.[4] De verschillende sectorale comités die ingesteld waren binnen de Commissie zullen op diezelfde datum opgeheven worden.[5] De wet van 3 december 2017 voorziet evenwel niet in andere vergelijkbare organen en zegt niets over wat er moet gebeuren met de machtigingsprocedures waarin die comités tot op heden optreden.[6]

Op de vraag op welke wijze in het voorontwerp rekening wordt gehouden met die verschillende veranderingen, heeft de gemachtigde van de minister de volgende verduidelijkingen gegeven:

> "Vous avez raison que les comités sectoriels vont disparaitre. We worden echter geconfronteerd dat ze in de huidige wetgeving nog bestaan tot eind mei 2018 en onze wet vooraf in het parlement zal komen. Anderzijds is de Europese GDPR wetgeving automatisch en rechtstreeks van toepassing na het verdwijnen van de sectorale comités.
>
> Het is weliswaar de bedoeling om een nieuw systeem te creëren compatibel met de GDPR wetgeving, preferabel tegen eind mei. Momenteel wordt er binnen de regering volop nagedacht welke procedure we zullen toepassen.
>
> Van zodra duidelijk is welke weg wordt ingeslagen zijn wij van plan een wet te ontwerpen waarbij alle verwijzingen binnen de rijksregister en bevolkingswet naar de opgegeven sectorale comités worden vervangen door de nieuwe procedure. Deze regeling zal ook de andere databanken binnen biza regelen.
>
> In tussentijd zullen de toegangen na mei worden beheerd door de DPO (Data protection officer) zoals verreist in de EU GDPR wetgeving.".

---

[2] Sommige bepalingen van het voorontwerp voorzien in nieuwe gevallen waarin een machtiging gevraagd kan worden aan het Sectoraal comité van het rijksregister, terwijl andere bepalingen voorzien in gevallen waarin een machtiging niet vereist is.

[3] Zie artikel 99.

[4] Artikelen 3 en 110 van de wet van 3 december 2017.

[5] Artikel 31*bis* van de wet van 8 december 1992, waarbij die comités werden ingesteld, is immers opgeheven bij artikel 109 van de wet van 3 december 2017.

[6] Er is voorzien in overgangsbepalingen, maar voor andere gevallen; ze hebben betrekking op de reeds verleende machtigingen of op de aanvragen voor een machtiging die vóór 25 mei 2018 ingediend zijn, alsook op de aanvragen voor een toetreding tot een reeds verleende algemene machtiging (zie artikel 111 van de wet van 3 december 2017).

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Gelet op het tijdstip waarop om het advies van de afdeling Wetgeving wordt verzocht, moet evenwel worden vastgesteld dat het voorliggende voorontwerp van wet slechts enkele maanden vóór 25 mei 2018 aangenomen kan worden en in werking kan treden en dat het na die datum op heel wat moeilijke interpretatieproblemen zal stuiten vanwege de directe toepasbaarheid van verordening (EU) 2016/679 en de inwerkingtreding van enkel de wet van 3 december 2017.[7] In tegenstelling tot wat de gemachtigde stelt, spreekt het bij gebrek aan een bepaling die daarin uitdrukkelijk voorziet niet voor zich dat de functionaris voor de gegevensbescherming de taken van de sectorale comités in verband met de toekenning van machtigingen kan overnemen.[8]

Er kan redelijkerwijs niet van een normaal omzichtige en zorgvuldige wetgever verwacht worden dat hij zou overwegen een wetgeving aan te nemen die in geen enkel opzicht rekening houdt met de nakende wijzigingen van het normatief kader waarin die moet passen, noch met de waarborgen van procedurele aard die daarin vastgesteld moeten worden om te garanderen dat de fundamentele rechten van de betrokken personen worden geëerbiedigd, in het bijzonder uit het oogpunt van de aanvaardbare inperkingen van hun recht op de eerbiediging van het privéleven, dat gewaarborgd wordt door artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en, wat de persoonsgegevens betreft, verordening (EU) 2016/679.[9]

Bijgevolg moeten meerdere bepalingen van het voorontwerp, in zoverre het Sectoraal comité van het rijksregister daaraan te pas komt, grondig herzien worden zodat daarin, nu reeds, rekening wordt gehouden met het juridisch kader dat na 25 mei 2018 van toepassing zal

---

[7] Als antwoord op advies 61.267/2/AV van de afdeling Wetgeving, gegeven op 27 juni 2017, waarin de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving beschouwde dat er geen reden was "om bepalingen die intrinsiek onderling een nauwe samenhang vertonen elk apart in twee afzonderlijke ontwerpen op te nemen", zijn in de memorie van toelichting de volgende preciseringen opgenomen:
"De wetgever wenst evenwel de opsplitsing tussen de twee wetsontwerpen te behouden. Het huidige wetsontwerp heeft betrekking op de organisatie van de gegevensbeschermingsautoriteit, terwijl het tweede wetsontwerp met betrekking tot de principes als inhoud de voorwaarden voor de gegevensverwerkingen zal hebben. Het betreft dus enerzijds een organiek wetsontwerp en anderzijds een gewoon wetsontwerp.
De coherentie tussen beide wetsontwerpen moet verzekerd worden op dezelfde manier als met andere wetten. De wetgever zal het wetsontwerp met betrekking tot de principes van de gegevensverwerkingen dus voorleggen aan de Raad van State wanneer dit is goedgekeurd door de Ministerraad."
Tot op heden is geen dergelijk ontwerp voor advies voorgelegd aan de afdeling Wetgeving.

[8] Een en ander is immers niet zomaar omzetbaar. Die rol van de toewijzing van de machtiging lijkt *a priori* niet te behoren tot de taken die krachtens artikel 39 van verordening (EU) 2016/679 aan de functionaris voor de gegevensbescherming zijn opgedragen. Zulks hoeft niet te verbazen. De binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingestelde sectorale comités waren immers opgevat als externe controleorganen, welke hoedanigheid de functionaris voor de gegevensbescherming niet heeft (hij is ofwel een personeelslid, ofwel aangesteld op basis van een dienstverleningsovereenkomst – zie artikel 37 van verordening (UE) 2016/679). Zie voorts de uitleg die de Staatssecretaris heeft gegeven in verband met de toekomstige regelgeving met het oog op de vervanging van de sectorale comités (ontwerp van wet 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', verslag van de Commissie voor de Justitie van de Kamer, *Parl.St.* Kamer, 2017-2018, nr. 2648/6, 17).

[9] De steller van het voorontwerp plaatst zichzelf bovendien in een positie die het hem onmogelijk maakt na te gaan of het voorontwerp geen regeling bevat die, in voorkomend geval, in zou gaan tegen de verplichting van de Staten, wanneer ze een wetgeving aannemen inzake een aangelegenheid die het voorwerp uitmaakt van een tekst van afgeleid recht van de Europese Unie, zelfs wanneer die tekst nog niet toepasbaar is, om het resultaat dat hij voorschrijft niet ernstig in het gedrang te brengen (HJEU, Inter-Environnement Wallonie, 18 december 1997, C-129/96). De Kamer van volksvertegenwoordigers en, vóór haar, de afdeling Wetgeving van de Raad van State bevinden zich in dezelfde onmogelijke situatie.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

zijn. De bepalingen waarin verwezen wordt naar het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer alsook naar de wet van 8 december 1992, moeten eveneens aangepast worden.

De artikelen 2, 6, 7, 9, 11,[10] 15, 18 en 19 zullen bijgevolg niet verder onderzocht worden.

Voor het overige geeft hoofdstuk 2 aanleiding tot de hiernavolgende opmerkingen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

DISPOSITIEF

Afdeling 1 – Wijzigingen van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen

Artikelen 3 en 4

In de bespreking van de artikelen 3 en 4 staat dat een verduidelijking wordt aangebracht aangaande de categorieën van personen die verplicht in het Protocolregister vermeld moeten worden: "Enkel de eerste categorie van het genoemde artikel 2*bis*, namelijk de diplomatieke ambtenaren van de in het Rijk gevestigde diplomatieke zendingen, moeten verplicht vermeld worden in het Protocolregister". Voor de andere categorieën luidt het: "Er moet voor één van de twee stelsels gekozen worden, ofwel de inschrijving in de bevolkingsregisters, ofwel de vermelding in het Protocolregister, en daarbij kan niet gewisseld worden van het ene stelsel naar het andere;".

Die bedoeling komt niet tot uiting in het dispositief. Het verdient aanbeveling artikel 2*bis* van de wet van 8 augustus 1983 aldus aan te vullen dat daarin wordt verduidelijkt dat, voor de categorieën die bedoeld worden vanaf het tweede streepje, de vermelding in het Protocolregister alleen mogelijk is indien die personen nog niet ingeschreven zijn in een ander register.[11]

[10] In zoverre dat artikel 11 verwijst naar artikel 8 van de wet, dat vervangen is bij artikel 9 van het voorontwerp.

[11] In haar advies 57.625/2, op 1 juli 2015 verstrekt over een voorontwerp dat ontstaan heeft gegeven aan de wet van 9 november 2015 'houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken', had de afdeling Wetgeving van de Raad van State de aandacht van de wetgever reeds op dat probleem gevestigd:
"Voorts is de nagestreefde doelstelling, nog steeds luidens de memorie van toelichting, het vermijden van dubbele vermeldingen. De ontworpen bepaling sluit evenwel niet uit dat personen, zelfs personen met een vreemde nationaliteit, zowel onder het ontworpen artikel 2bis vallen als ingeschreven worden in de bevolkingsregisters.
De steller van het voorontwerp dient zich af te vragen of het niet beter zou zijn ofwel de in artikel 2*bis* opgesomde categorieën van personen beter af te bakenen om te vermijden dat daarin de personen worden beoogd die ingeschreven worden in de registers genoemd in artikel 2, ofwel de wettelijke bepalingen met betrekking tot de bevolkingsregisters te wijzigen zodanig dat de in artikel 2*bis* bedoelde personen daarin niet meer kunnen worden ingeschreven."(*Parl.St.* Kamer, 2014-2015, nr. 1298/001, 77 en 78).

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Artikel 5

Rekening houdend met wat reeds aangegeven wordt in het begin van het ontworpen tweede lid vraagt de afdeling Wetgeving zich af wat het nut is van de woorden "aangezien de opeenvolgende wijzigingen van deze gegevens niet opgenomen worden".

Artikel 10

1. Het ontworpen artikel 8*bis*, eerste lid, voorziet in de oprichting van een werk- en denkgroep binnen de Algemene Directie Instellingen en Bevolking van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken die ermee belast wordt aan de Minister "adviezen en voorstellen van te nemen maatregelen voor te stellen om identiteitsfraude te voorkomen en te bestrijden".

Het is het één of het ander.

Ofwel gaat het om een administratieve cel; in dat geval moet rekening gehouden worden met artikel 37 van de Grondwet, met toepassing waarvan het aan de Koning staat de administratieve diensten van de federale overheid te organiseren. De wetgever zou zich dan ook niet mogen inmengen in die organisatie.

Ofwel gaat het om de oprichting van een raadgevend orgaan; in dat geval is het slechts wanneer dat orgaan verplicht geraadpleegd moet worden, de adviezen ervan de overheid kunnen binden of verplichtingen opgelegd worden aan derden,[12] dat het aan de wetgever staat dat orgaan op te richten en de opdrachten ervan, maar eveneens de samenstelling ervan, de eventueel aan de leden ervan toegekende schadeloosstellingen of bezoldigingen, alsook de essentiële regels inzake de werking ervan, te bepalen.

De steller van het voorontwerp dient te kiezen voor één van die twee opties en artikel 10 dienovereenkomstig te herzien.[13]

2. De Koning kan de machtiging die Hem bij het ontworpen tweede lid wordt verleend niet aanwenden om maatregelen goed te keuren die de fundamentele vrijheden beperken, behalve als het beginsel daarvan in de ontworpen tekst wordt neergelegd en de machtiging dienovereenkomstig wordt afgebakend.

Er wordt aan herinnerd dat het immers aan de wetgever staat om de aangelegenheden te regelen die de grondwetgever uitsluitend aan hem voorbehoudt, zoals die welke gevolgen hebben voor de vrijheden, hetgeen hem evenwel niet belet de uitvoerende macht

[12] Bijvoorbeeld wanneer bepaalde instellingen ermee belast worden kandidaten voor te dragen met het oog op de samenstelling van het orgaan in kwestie.

[13] Voor een vergelijkbare redenering, zie advies 52.929/2, op 25 maart 2013 verstrekt over een voorontwerp dat ontstaan gegeven heeft aan het decreet van de Franse Gemeenschap van 20 juni 2013 'houdende diverse maatregelen betreffende het onderwijs voor sociale promotie waarbij de sturingsorganen ervan worden bepaald en waarbij e-learning in haar onderwijsaanbod geïntegreerd wordt' (*Parl.St.* Fr. Parl., 2012-2013, nr. 487/1, 51 tot 61).

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

te machtigen de beginselen die hij zelf heeft vastgelegd ten uitvoer te leggen, waarbij die machtiging echter wel voldoende duidelijk moet worden omschreven.

Artikel 11

Er bestaan geen "gevangenisstraffen of geldboeten" die "minder […] zijn dan de politiestraffen".

In het vijfde lid, moeten bijgevolg de woorden die volgen op de woorden "verminderd worden" weggelaten worden. Als de steller van het voorontwerp dat ter wille van de duidelijkheid zou wensen, kunnen die woorden eveneens vervangen worden door de volgende woorden: "en kunnen ze zich liggen op het niveau van de politiestraffen".

Afdeling 2 – Wijzigingen van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen

Artikel 12

Bij de wijziging van het opschrift van de wet van 19 juli 1991 zou er eveneens voor gezorgd moeten worden dat het, wanneer zulks relevant is, vervangen wordt in de bepalingen van de wetten en besluiten die het vermelden.

Voor de wijzigingen van wetsbepalingen zou daartoe een machtiging aan de Koning opgenomen kunnen worden in het voorontwerp.

Voor de wijzigingen van verordeningsbepalingen kan de Koning handelen op basis van de machtigingen waarover Hij beschikt heeft om de te wijzigen teksten aan te nemen.

Artikel 13

Het verdient aanbeveling meerdere aspecten te verduidelijken. Zo is de strekking van het begrip "vermelding" in het bevolkingsregister niet duidelijk, aangezien in de wet van 19 juli 1991 enkel gewag wordt gemaakt van "inschrijving" in dat register.

In dat verband wordt de aandacht van de steller gevestigd op het feit dat, volgens artikel 2 van de wet van 8 augustus 1983, in het Rijksregister worden "ingeschreven" de personen die "ingeschreven" zijn in de bevolkingsregisters of in de vreemdelingenregisters gehouden in de gemeenten. Als de kinderen in kwestie "vermeld" worden in de bevolkings- of vreemdelingenregisters, zouden ze dus niet "ingeschreven" kunnen worden in het Rijksregister. De ontworpen bepaling voorziet er echter in dat een rijksregisternummer wordt toegekend aan elk kind.

Ten slotte wordt in het ontworpen artikel 13 gepreciseerd dat de vermelding "geen socio-economische rechten [opent]". Een dergelijke precisering, die zinvol is in een memorie van

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

toelichting, mag niet opgenomen worden in het dispositief van een wet die strekt tot regeling van de inhoud van de bevolkingsregisters en van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Het staat aan de bevoegde wetgever om naargelang van de betreffende aangelegenheid, in de wetgeving waarin de rechten in kwestie worden gewaarborgd, de gevolgen te regelen die, naargelang van het geval, verbonden zijn aan de vermelding dan wel de inschrijving in het Rijksregister.[14]

Artikel 13 moet in het licht van de voorgaande opmerkingen herzien worden.

Artikel 14

Artikel 1, eerste lid, 2°, van de wet van 19 juli 1991 bepaalt dat in elke gemeente een wachtregister gehouden wordt waarin de vreemdelingen die een asielaanvraag indienen en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven, worden ingeschreven "op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben."

Om alle dubbelzinnigheid weg te nemen en de bedoeling van de steller van het voorontwerp beter weer te geven, zou het derhalve beter zijn de onder 1° ontworpen bepaling, te concipiëren als een bepaling die enerzijds de betrokken vreemdelingen ertoe verplicht zich binnen een termijn van maximum zes maanden in te schrijven bij het gemeentebestuur van de gemeente op het grondgebied waarvan ze daadwerkelijk verblijven, en die anderzijds, in afwachting van die inschrijving voorziet in hun fictieve inschrijving op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De ontworpen bepaling moet in die zin worden herzien.

Artikel 16

Het ontworpen artikel 3, derde lid, van de wet van 19 juli 1991 strekt ertoe de gemeentelijke overheden toe te laten om "aan de watermaatschappijen en/of energieleveranciers te vragen om hun overzichten te bezorgen van het water- en/of energieverbruik van de personen die gevestigd zijn op het grondgebied van de gemeente", teneinde de effectieve hoofdverblijfplaats van een persoon te bepalen "wanneer de bezoeken en vaststellingen op de woonplaats het niet mogelijk maken om met voldoende zekerheid de realiteit van de effectieve hoofdverblijfplaats vast te stellen."

In de bespreking van het artikel staat dat "de gemeentelijke overheden zich mogen richten tot die dienstenleveranciers; op dit vlak zijn die leveranciers er dan toe gehouden de verbruiksoverzichten mee te delen". Die aan de leveranciers opgelegde verplichting blijkt niet uit het ontworpen dispositief, aangezien dit zich ertoe beperkt aan te geven dat de gemeentelijke overheden de betrokken mededeling "mogen [...] vragen", en niet preciseert dat de leveranciers verplicht zijn aan die verzoeken gevolg te geven. Die onduidelijkheid moet worden weggewerkt.

[14] Zie het voornoemde advies 57.625/2 (opmerking 4 bij artikel 3).

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Het ontworpen artikel 3, derde lid, moet dienovereenkomstig worden herzien.

Artikel 17

1. In het ontworpen derde, zesde en achtste lid is het weliswaar aanvaardbaar dat de specifieke toezichtsbevoegdheid opgedragen wordt aan de minister (eerste zin van die leden), maar de verordeningsbevoegdheid waarin de tweede zin van diezelfde leden voorziet, dient te worden opgedragen aan de Koning, en niet aan de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken aan wie in principe geen bevoegdheid rechtstreeks bij wet kan worden opgedragen. Bovendien zal de minister zodoende niet hoeven toe te zien op de naleving van een regeling die hijzelf vastgesteld zou hebben.

De steller van het voorontwerp moet er zich van bewust zijn dat de Koning die aldus gemachtigd wordt, in principe geen aangelegenheden kan regelen die *in casu* op grond van artikel 22 van de Grondwet tot de prerogatieven van de wetgever behoren.

2. Het aan de gemeentelijke verordening "voorafgaand akkoord", waarvan sprake is in het ontworpen derde en zesde lid, mag logischerwijze niet voorafgaan aan de goedkeuring ervan en kan alleen betrekking hebben op de inwerkingtreding ervan. In dit geval moet hier dan ook het begrip goedkeuring worden gehanteerd.

3. De bekendmaking van de verordening die toepasselijk is op de gemeenten die deze verordening niet zelf zouden hebben vastgesteld binnen de zes maanden na de bekendmaking van het model van verordening in het *Belgisch Staatsblad*, zou moeten worden verzekerd.

Voor een voldoende duidelijke en transparante openbaarmaking volstaat het immers niet om het "model" dat dan uiteindelijk de verordening moet worden die in de betrokken gemeenten van toepassing zal zijn, eerder bekend te maken en de gemeenten daarvan per aangetekend schrijven op de hoogte te brengen.

Er wordt voorgesteld om het ontworpen vierde en zevende lid aan te vullen met de bepaling dat in het *Belgisch Staatsblad* een bericht moet worden bekendgemaakt waarin aangekondigd wordt in welke gemeenten het "model" van verordening waarvan sprake is in het ontworpen derde en zesde lid, toepasselijk zal zijn geworden.

4. Beletten dat de gemeenten afwijken van het "model" van verordening en tegelijkertijd de opzet ervan behouden, lijkt niet in overeenstemming te zijn met de opzet van het regelgevend mechanisme dat bij het ontworpen artikel 5, tweede tot achtste lid, overwogen wordt en dat steunt op het bestaan van een "model" van verordening dat bestemd is voor de gemeenten.

Zo ook zullen de gemeenten waarop het "model" van verordening automatisch van toepassing zou zijn omdat ze verzuimd hebben te handelen binnen de zes maanden na de bekendmaking van dat "model" in het *Belgisch Staatsblad*, het zelf ook nog altijd kunnen aanpassen binnen dezelfde grenzen.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Een gelijkaardige vraag rijst in verband met de eventuele bevoegdheden van de Koning om het "model" te wijzigen nadat het bekendgemaakt is in het *Belgisch Staatsblad* en nadat het automatisch toepasselijk geworden is op de gemeenten die nagelaten hebben om binnen de zes maanden een model vast te stellen.

Die moeilijkheden zouden uitdrukkelijk in het dispositief geregeld moeten worden met inachtneming van artikel 164 van de Grondwet.

Artikel 20

Uit de uitleg die verschaft wordt in de bespreking van het artikel en meer bepaald de verwijzing naar artikel 38 van besluit 2007/533/JBZ van de Raad van 12 juni 2007,[15] blijkt niet duidelijk waarom de verplichting om de diefstal, het verlies of de vernieling van een elektronische kaart aan te geven bij de politiediensten, alleen betrekking zou hebben op de kaarten die uitgereikt zijn aan vreemdelingen, en niet op de identiteitskaarten die uitgereikt zijn aan Belgen.

Tenzij er een andere verantwoording kan worden gegeven die aanvaardbaar is in het licht van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, is er geen grond om een dergelijk verschil in behandeling te maken.

Wat het intrekken van de elektronische functie betreft, geeft de ontworpen bepaling bovendien niet duidelijk aan welke overheid met die taak belast wordt. Ze bepaalt immers dat de politie een kopie van het attest naar de *helpdesk* van het Rijksregister moet sturen "opdat deze laatste de elektronische functie zou intrekken", preciseert vervolgens dat de gemeente "in voorkomend geval de elektronische functie van de vreemdelingenkaart [intrekt en annuleert]" en schrijft tot slot voor dat de vreemdeling "ook contact [kan] opnemen met de *helpdesk* van het Rijksregister opdat deze laatste de elektronische functie van de kaart zou intrekken." Volgens de bespreking van het artikel is het echter de gemeente die belast is met "het intrekken van de elektronische functie van de kaart en het annuleren van de kaart." De bepaling dient op dat punt te worden verduidelijkt.

Artikel 20 moet worden herzien in het licht van de voorgaande opmerkingen.

Hoofdstuk 3 - Civiele Veiligheid

Afdeling 1 – Wijziging van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Artikel 26

In het ontworpen artikel 23/1, moet in principe een regelgevende bevoegdheid aan de Koning opgedragen worden, en niet aan de minister.

[15] Besluit 2007/533/JBZ van de Raad van 12 juni 2007 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II).

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

De bepaling moet dienovereenkomstig herzien worden.

Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 8, derde lid (artikel 61 van het ontwerp).

Artikel 34

De steller van het voorontwerp moet nagaan of het huishoudelijk reglement van het bureau niet moet worden goedgekeurd door de zoneraad of het zonecollege.

Artikel 36

Om te voorkomen dat er verwarring ontstaat omtrent het vaststellen van de termijn bepaald in het huidige artikel 68, § 3, negende lid (zie het huidige zevende lid en het onder 2° ontworpen negende lid), zou het beter zijn dat ontworpen lid in te voegen tussen het huidige negende en het huidige tiende lid, in plaats van tussen het huidige achtste en het huidige negende lid.

In de bepaling onder 3° moet in de ontworpen tekst bijgevolg "het geval bedoeld in het negende lid" geschreven worden.

Artikel 40

Het ontworpen artikel 115, tweede lid, is minder precies dan de bespreking van artikel 39 van het voorontwerp waarin gesteld wordt dat "een zonecommandant zich voor een 3de mandaat zal kunnen kandidaat stellen, maar aan een selectieprocedure met andere kandidaten [zal] moeten deelnemen."

Artikel 43

Gelet op artikel 37 van de Grondwet dient in het eerste lid van de ontworpen tekst "de door de Koning aangeduide ambtenaar kan (voorts zoals in het voorontwerp)" te worden geschreven.

Artikel 52

De bespreking van artikel 52 strookt niet met de strekking van het dispositief.

Artikel 53

De bespreking van artikel 53 ontbreekt.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Afdeling 2 – Wijziging van de wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten

Deze afdeling geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 4 – Veiligheid en Preventie

Afdeling 1 – Wijzigingen van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties

Artikel 55

De wet van 24 juni 2013 'betreffende de gemeentelijke administratieve sancties', waarvan voor het eerst sprake is in artikel 55, moet met het volledige opschrift vermeld worden.

Artikel 56

In de Franse tekst van het voorontwerp moet, net als in de Nederlandse tekst, "meerderjarige" geschreven worden.

Afdeling 2 – Wijzigingen van de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119*bis* van de Nieuwe Gemeentewet

Artikel 59

In de bepaling onder 2° moeten de overbodige woorden "opgeheven en" worden weggelaten.

Artikel 60

De strekking van het ontworpen artikel 8, tweede lid, 5°, zoals die besproken is in de memorie van toelichting, is niet erg duidelijk.

Aangezien die bepaling onder 5° ("geen gevaar vormen voor de openbare orde") een selectiecriterium voor de gemeenschapswachten (artikel 8, tweede lid), en geen aanwervingsvoorwaarde (artikel 8, eerste lid) lijkt te zijn, valt immers moeilijk in te zien waarom het begrip "gevaar voor de openbare orde" in die bespreking verduidelijkt wordt aan de hand van voorbeelden die lijken overeen te stemmen met de aanwervingsvoorwaarde vermeld in artikel 8, eerste lid, 3°.

De steller van het voorontwerp wordt verzocht zich af te vragen of die bepaling gehandhaafd moet worden.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Wordt ze gehandhaafd, dan moet de deugdelijkheid van die invoeging in het huidig dispositief opnieuw onderzocht worden en dient ze zodanig te worden herzien dat het vermoeden van onschuld in acht genomen wordt. In dat opzicht is het ondenkbaar dat het feit dat betrokkene "het voorwerp [uitmaakt] van een strafrechtelijk onderzoek of een opsporingsonderzoek of een strafrechtsprocedure zonder dat er reeds een definitieve uitspraak is", beschouwd zou kunnen worden als een gevaar voor de openbare orde, zoals gesteld wordt in de bespreking van het artikel.[16]

Artikel 61

1. Het eerste ontworpen lid, dat bij artikel 61 van het voorontwerp toegevoegd wordt aan artikel 8 van de wet van 15 mei 2007, verwijst naar een "onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden, bedoeld in artikel 8, eerste lid, 3°."

Aangezien artikel 8, eerste lid, 3°, in geen enkel "onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden" voorziet, moet de ontworpen tekst herzien worden.

2. In de Franse tekst van het ontworpen vierde lid schrijve men "ne peuvent être recrutés par la commune organisatrice qu'après avis (voorts zoals in het ontwerp)."

Afdeling 3 – Wijzigingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen

Deze afdeling geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 5 – Crisiscentrum

Afdeling 1 – Wijzigingen van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen financiën

Artikel 65

Het ontworpen artikel 5, § 1, tweede lid, van de wet van 1 juli 2011, dat gewijzigd wordt bij artikel 65 van het voorontwerp, voorziet in "de voorafgaande raadpleging van de gewesten."

Voor de opmerkingen die met betrekking tot die raadpleging moeten worden geformuleerd, wordt verwezen naar advies 48.989/VR, gegeven op 9 december 2010 over het

[16] Zie in die zin advies 61.330/2, gegeven op 27 juni 2017 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 augustus 2017 'houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van het operationeel personeel van de Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp' (http://www.raadvst-consetat.be/dbx/adviezen/61330.pdf), opmerking onder artikel 277.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 1 juli 2011 die hier gewijzigd wordt, en inzonderheid naar de opmerkingen 2 tot 4 onder de titel "Bevoegdheid van de steller van de handeling."[17]

De opmerking geldt in het algemeen voor de andere ontworpen bepalingen van de wet van 1 juli 2011 die impliceren dat met de gewesten betrekkingen aangeknoopt worden.

Afdeling 2 – Wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

Deze afdeling geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 5 – Crisiscentrum

Afdeling 3 – Wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van de passagiersgegevens

Artikel 84

Artikel 84, 1°, van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 8, § 1, 1°, van de wet van 25 december 2016 'betreffende de verwerking van de passagiersgegevens'. Volgens de bespreking van het artikel wordt die wetbepaling gewijzigd aangezien, ten gevolge van de goedkeuring van de wet van 25 december 2016 'houdende diverse wijzigingen van het Wetboek van strafvordering en het Strafwetboek, met het oog op de verbetering van de bijzondere opsporingsmethoden en bepaalde onderzoeksmethoden met betrekking tot internet en elektronische en telecommunicaties en tot oprichting van een gegevensbank stemafdrukken', de opsomming in artikel 8, § 1, 1°, van de wet van 25 december 2016 niet langer overeenkomt met de misdrijven bedoeld in de PNR-Richtlijn.[18]

In dat verband moet evenwel worden opgemerkt dat de nieuwe opsomming onvolledig is aangezien artikel 90*ter*, § 2, 8° en 22°, van het Wetboek van strafvordering er niet in is opgenomen. Het gaat om de bepalingen met betrekking tot de omkoping van personen die een openbaar ambt uitoefenen (artikelen 246, 247, 248, 249 en 250 van het Strafwetboek) en die met betrekking tot de mensenhandel (artikelen 433*quinquies* tot 433*octies* van het Strafwetboek), met andere woorden ernstige criminaliteit in de zin van Richtlijn (EU) 2016/681 (bijlage 2, punten 2 en 6).

Bijgevolg moet artikel 84, 1°, van het voorontwerp op dat punt aangevuld worden.

[17] *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 1357/1, 54 en 55.

[18] Richtlijn (UE) 2016/681 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'over het gebruik van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en ernstige criminaliteit'.

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

Artikelen 85 en 87

Er dient rekening mee gehouden te worden dat wegens de inwerkingtreding op 25 mei 2018 van de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de verwijzing naar de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer vervangen zou moeten worden door een verwijzing naar de toekomstige Gegevensbeschermingsautoriteit.

Hoofdstuk 6 – Begroting en beheerscontrole

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

LE GREFFIER EN CHEF – DE HOOFDGRIFFIER — LE PRÉSIDENT – DE VOORZITTER

Gregory DELANNAY — Martine BAGUET

LE GREFFIER – DE GRIFFIER — LE PRÉSIDENT – DE VOORZITTER

Béatrice DRAPIER — Pierre VANDERNOOT

LE GREFFIER – DE GRIFFIER — LE PRÉSIDENT – DE VOORZITTER

Charles-Henri VAN HOVE — Pierre VANDERNOOT

‡LW-CCCSMCICB-GCHGHMW‡

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

op de voordracht van de minister van de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken is ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Civiele Veiligheid

Afdeling 1

Wijziging van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid

Art. 2

In de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, gewijzigd door de wet van 23 december 2013, wordt een artikel 7/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 7/1. § 1. De gemeenten beschikken, overeenkomstig de door de Koning bepaalde voorwaarden en normen, over voldoende bluswatervoorraden met het oog op het blussen van branden door de operationele diensten van de civiele veiligheid en het organiseren van oefeningen voor deze diensten.

§ 2. De gemeenten inventariseren de bluswatervoorraden en brengen de adequate signalisatie aan om het vinden, de toegang en het gebruik van de bluswatervoorraden te vergemakkelijken.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

sur la proposition du ministre de la Sécurité et de l'Intérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre de la Sécurité et de l'Intérieur est chargé de présenter en notre nom à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Sécurité Civile

Section 1re

Modification de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile

Art. 2

Dans la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile, modifié par la loi du 23 décembre 2013, il est inséré un article 7/1, rédigé comme suit:

"Art. 7/1. § 1er. Les communes sont tenues de disposer de ressources suffisantes en eau d'extinction, conformément aux normes fixées par le Roi en vue de l'extinction d'incendies par les services opérationnels de la sécurité civile et l'organisation d'exercices pour ces services.

§ 2. Les communes inventorient les ressources en eau d'extinction et y apposent la signalisation adéquate afin de faciliter la localisation, l'accès et l'utilisation des ressources en eau d'extinction.

§ 3. De gemeenten voorzien in het nazicht en het onderhoud van de bluswatervoorraden. Zij zorgen ervoor dat er voldoende hydranten en afsluiters op het waterleidingnet worden aangebracht en dat deze steeds gemakkelijk bereikbaar en bruikbaar zijn. De gemeenten zorgen ervoor dat de watervergaarbakken van de openbare instellingen en de natuurlijke waterwinplaatsen van het openbaar domein steeds gemakkelijk bereikbaar en bruikbaar zijn. De Koning bepaalt de modaliteiten inzake het nazicht, het onderhoud en de signalisatie van de bluswatervoorraden.”.

Art. 3

In artikel 8 van dezelfde wet wordt de bepaling onder 5° opgeheven.

Art. 4

In artikel 12 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, gewijzigd door de wetten van 21 december 2013 en 6 januari 2014, worden het derde, vierde en vijfde lid opgeheven.

Art. 5

In artikel 17, § 1, van dezelfde wet , gewijzigd door de wet van 21 december 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het 2° wordt aangevuld met de woorden “en artikel 23, §§ 2 en 3”;

2° het 10° wordt vervangen als volgt: “10° artikelen 167 en 172, tweede tot zesde lid”.

Art. 6

In dezelfde wet wordt een nieuw artikel 23/1 ingevoegd:

“Art. 23/1. Elk jaar stelt de zone een activiteitenrapport op, dit wil zeggen een samenvatting van de activiteiten van de dienst gedurende het voorbije jaar met minstens de statistieken van de interventies en de informatie inzake de organisatie van de zone.

De Koning bepaalt de statistieken en de informatie die in het activiteitenrapport moeten opgenomen worden.

Dit rapport wordt aan de minister bezorgd tegen 30 april van het jaar dat volgt op het jaar waarop de activiteiten betrekking hebben.”

§ 3. Les communes assurent le contrôle et l’entretien des ressources en eau d’extinction. Elles veillent à ce que les hydrants et les vannes établis sur les réseaux de distribution d’eau sont en nombre suffisant et sont accessibles et utilisables en tout temps. Les communes veillent à ce que les citernes à eau des établissements publics et les points d’eau naturels du domaine public sont accessibles et utilisables en tout temps. Le Roi détermine les modalités relatives au contrôle, à l’entretien et à la signalisation des ressources en eau d’extinction.”.

Art. 3

Dans l’article 8 de la même loi, le 5° est abrogé.

Art. 4

Dans l’article 12 de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile, modifié par les lois du 21 décembre 2013 et 6 janvier 2014, les alinéas 3, 4 et 5 sont abrogés.

Art. 5

Dans l’article 17, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 21 décembre 2013, les modifications suivantes sont apportés:

1° le 2° est complété par les mots “et article 23, §§ 2 et 3”;

2° le 10° est remplacé par ce quit suit: “10° articles 167 et 172, alinéas 2 à 6”.

Art. 6

Dans la même loi, un nouvel article 23/1 est inséré:

“Art. 23/1. Chaque année, la zone établit un rapport d’activité, étant une synthèse des activités du service pendant l’année écoulée et comprenant au moins les statistiques des interventions et les informations relatives à l’organisation de la zone.

Roi détermine les statistiques et les informations devant figurer dans le rapport d’activité.

Ce rapport est transmis au ministre pour le 30 avril de l’année qui suit celle à laquelle se rapportent les activités.”

Art. 7

In artikel 36, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “en in het geval vermeld in artikel 41” tussen het woord “gevallen” en het woord “geschiedt” ingevoegd.

Art. 8

In artikel 39, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 9 november 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “de gemeentehuizen van de gemeenten” worden vervangen door de woorden “alle posten”;

2° de woorden “en op de website van de gemeenten van de zone” worden geschrapt.

Art. 9

In artikel 41, enig lid, van dezelfde wet, wordt de volgende zin vóór de laatste zin toegevoegd:

“De oproeping geschiedt ten minste twee kalenderdagen vóór de dag van de vergadering.”

Art. 10

Artikel 61 van dezelfde wet wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In afwijking van het tweede lid worden de beslissingen van het college genomen bij volstrekte meerderheid van de stemmen en bij geheime stemming wanneer het, bij delegatie, de bevoegdheden van de raad uitoefent die het voorwerp zijn van een geheime stemming zoals bedoeld in artikel 54.”

Art. 11

In titel III, hoofdstuk 1, van dezelfde wet, wordt een afdeling V ingevoegd, luidende “Afdeling V. – Het bureau van vrijwilligers”.

Art. 12

In afdeling V, ingevoegd bij artikel 11, wordt een artikel 66/1 ingevoegd, luidende:

Art. 7

Dans l’article 36, alinéa 1er, de la même loi, les mots “et le cas visé à l’article 41” sont insérés entre les mots “d’urgence” et les mots “la convocation se fait”.

Art. 8

Dans l’article 39, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 9 novembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “les maisons communales des communes” sont remplacés par les mots “tous les postes”;

2° les mots “et sur le site internet des communes de la zone” sont abrogés.

Art. 9

Dans l’article 41, alinéa unique, de la même loi, la phrase suivante est insérée avant la dernière phrase:

“La convocation se fait au moins deux jours calendrier avant celui de la réunion.”

Art. 10

L’article 61 de la même loi est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Par dérogation à l’alinéa 2, les décisions du collège sont prises à la majorité absolue des suffrages et par scrutin secret lorsque celui-ci exerce, par délégation, les compétences du conseil qui font l’objet d’un scrutin secret telles que visées à l’article 54.”

Art. 11

Dans le titre III, chapitre 1er, de la même loi, il est inséré une section V intitulée “Section V. – Du bureau des volontaires”.

Art. 12

Dans la section V insérée par l’article 11, il est inséré un article 66/1 rédigé comme suit:

"Art. 66/1. Binnen elke hulpverleningszone die vrijwillige personeelsleden heeft, wordt een bureau van vrijwilligers gecreëerd."

Art. 13

In dezelfde afdeling V wordt een artikel 66/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 66/2. § 1. Het bureau van vrijwilligers wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de kaders van het vrijwillig personeel aanwezig in de zone en naar evenredigheid, rekening houdend met de kandidaturen.

§ 2. De zoneraad legt het maximumaantal leden van het bureau van vrijwilligers vast, per kader van het vrijwillig personeel.

Indien er meer kandidaturen zijn dan het door de zoneraad vastgelegde maximumaantal, worden er verkiezingen georganiseerd.

§ 3. De leden van het bureau van vrijwilligers worden aangesteld voor 4 jaar.

§ 4. De leden van het bureau die lid zijn van het vrijwillig personeel, duiden in hun midden de voorzitter van het bureau aan."

§ 5. De voorzitter van de raad en de zonecommandant maken van rechtswege deel uit van het bureau van vrijwilligers."

Art. 14

In dezelfde afdeling V wordt een artikel 66/3 ingevoegd, luidende als volgt:

"Art. 66/3. De raad legt het huishoudelijk reglement van het bureau vast, op voorstel van deze."

Art. 15

In dezelfde afdeling V wordt een artikel 66/4 ingevoegd, luidende als volgt:

"Art. 66/4. Het bureau van de vrijwilligers heeft tot doel:

— kandidaat vrijwillige brandweerlui aan te trekken, te informeren, begeleiden en adviseren;

"Art. 66/1. Il est créé au sein de chaque zone de secours qui compte des membres du personnel volontaire un bureau des volontaires."

Art. 13

Dans la même section V, il est inséré un article 66/2 rédigé comme suit:

"Art. 66/2. § 1er. Le bureau des volontaires est composé de représentants des cadres du personnel volontaire présents dans la zone et à la proportionnelle, compte tenu des candidatures.

§ 2. Le conseil de zone fixe le nombre maximum de membres du bureau des volontaires, par cadre du personnel volontaire.

S'il y a plus de candidatures que le nombre maximum fixé par le conseil de zone, des élections sont organisées.

§ 3. Les membres du bureau des volontaires sont désignés pour 4 ans.

§ 4. Les membres du bureau qui sont membres du personnel volontaire désignent en leur sein le président du bureau.

§ 5. Le président du conseil et le commandant de zone font partie de droit du bureau des volontaires."

Art. 14

Dans la même section V, il est inséré un article 66/3 rédigé comme suit:

"Art. 66/3. Le conseil arrête le règlement d'ordre intérieur du bureau, sur la proposition de celui-ci."

Art. 15

Dans la même section V, il est inséré un article 66/4 rédigé comme suit:

"Art. 66/4. Le bureau des volontaires a pour objectif:

— D'éveiller l'intérêt du candidat pompier volontaire, de l'informer, de l'accompagner et de le conseiller;

— zonale rekruteringsinitiatieven te ondersteunen;

— de vrijwillige operationele personeelsleden vertrouwd te maken met en te binden aan de zonale organisatie;

— ervoor te zorgen dat binnen de zonale organisatie rekening wordt gehouden met de particulariteiten van het voluntariaat.

In deze zin kan het bureau:

1° de zonecommandant adviseren hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de zonecommandant over specifieke onderwerpen die een impact hebben op de vrijwillige operationele personeelsleden;

2° de vrijwillige operationele personeelsleden adviseren en begeleiden in de verschillende aspecten verbonden aan hun particulariteiten als vrijwilliger."

Art. 16

In artikel 68, § 3, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 19 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het zesde lid wordt het woord "beroep" vervangen door het woord "vernietigingsberoep";

2° er wordt tussen het negende en tiende lid een lid ingevoegd, luidende: "In geval van een vernietiging van de beslissing van de gouverneur, neemt deze laatste een nieuwe beslissing binnen een termijn van 20 dagen die begint te lopen vanaf de dag die volgt op de dag van de kennisgeving.";

3° in het vroegere tiende lid, dat het elfde lid wordt, worden de woorden "De beslissing aangaande het beroep" vervangen door de woorden "Het verwerpen van het beroep of het geval bedoeld in het negende lid".

Art. 17

In artikel 85 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden "die bevoegdheden voor de opdrachten die betrekking hebben op het dagelijks beheer van de zone" vervangen door de woorden "de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid".

— De soutenir les initiatives de recrutement zonales;

— De familiariser et de fidéliser les membres du personnel opérationnel volontaire avec l'organisation zonale;

— de veiller à ce que les particularités du volontariat soient prises en compte au sein de l'organisation zonale.

A cet effet, le bureau peut:

1° émettre des avis au commandant de zone soit d'initiative, soit à la demande du commandant de zone sur des sujets ayant un impact sur les membres du personnel opérationnel volontaire;

2° conseiller et accompagner les membres du personnel opérationnel volontaire dans les différents aspects liés à leurs particularités de volontaire."

Art. 16

Dans l'article 68, § 3, de la même loi, modifié par la loi du 19 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 6, les mots "en annulation" sont insérés entre les mots "un recours" et les mots " auprès du ministre";

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 9 et 10: "En cas d'annulation de la décision du gouverneur, celui-ci prend une nouvelle décision dans un délai de 20 jours à compter du lendemain de la notification.";

3° dans l'alinéa 10 ancien, devenant l'alinéa 11, les mots "La décision sur recours" sont remplacés par les mots "Le rejet du recours ou le cas visé à l'alinéa 9".

Art. 17

Dans l'article 85 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°dans l'alinéa 2, les mots "ces pouvoirs au collège pour les marchés relatifs à la gestion journalière de la zone," sont remplacés par les mots "l'exercice de ses compétences visées à l'alinéa 1er au collège" .

2° er worden twee leden ingevoegd tussen het tweede en derde lid, luidende als volgt:

"De raad kan de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid delegeren aan de zonecommandant of aan een ander personeelslid van de zone voor de opdrachten waarvan het geraamde bedrag de drempel niet overschrijdt die vastgelegd werd voor de opdrachten die vastgesteld worden op eenvoudige aangenomen factuur.

De raad kan de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid delegeren aan het college, voor uitgaven die onder de buitengewone begroting vallen wanneer de waarde van de opdracht lager is dan het door de Koning vastgelegde bedrag."

Art. 18

Artikel 112 wordt aangevuld met een lid luidende als volgt:

"De raad bepaalt in het huishoudelijk reglement door wie en hoe de zonale stukken die niet bedoeld zijn door het eerste lid, noch door artikel 49, ondertekend of medeondertekend moeten worden wanneer dit nodig blijkt. Wanneer de raad de bepaling ter zake niet bepaald heeft, is het eerste lid hierop van toepassing."

Art. 19

In artikel 114 van dezelfde wet wordt het woord "hernieuwbare" geschrapt.

Art. 20

Artikel 115, tweede lid, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt: "Na afloop van elke termijn van zes jaar gaat een evaluatiecommissie over tot de globale evaluatie van de zonecommandant. In afwijking van artikel 114 kan de raad het mandaat van de zonecommandant één keer verlengen voor een tweede periode van zes jaar na niet-bindend, gemotiveerd advies van het college en op basis van deze globale evaluatie."

Art. 21

In artikel 124, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 9 november 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

2° deux alinéas rédigés comme suit sont insérés entre les alinéas 2 et 3:

"Le conseil peut déléguer l'exercice de ses compétences visées à l'alinéa 1er au commandant de zone ou à un autre membre du personnel de la zone pour les marchés dont le montant estimé ne dépasse pas le seuil fixé pour les marchés constatés sur simple facture acceptée.

Le conseil peut déléguer l'exercice de ses compétences visées à l'alinéa 1er au collège, pour des dépenses relevant du budget extraordinaire lorsque la valeur du marché est inférieure au montant fixé par le Roi."

Art. 18

L'article 112 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Le conseil détermine dans le règlement d'ordre intérieur par qui et de quelle manière les pièces zonales qui ne sont visées ni par l'alinéa premier, ni par l'article 49 doivent être signées ou cosignées lorsque cela s'avère nécessaire. Lorsque le conseil n'a pas déterminé de disposition en la matière, l'alinéa premier leur est applicable."

Art. 19

Dans l'article 114 de la même loi, le mot "renouvelable" est abrogé.

Art. 20

L'article 115, alinéa 2, de la même loi est remplacé comme suit: "Au terme de chaque période de six ans, une commission d'évaluation procède à l'évaluation globale du commandant de zone. Par dérogation à l'article 114, le conseil peut renouveler une seule fois le mandat du commandant de zone pour une seconde période de six ans après avis motivé, non contraignant, du collège et sur la base de cette évaluation globale."

Art. 21

Dans l'article 124, alinéa 2, de la même loi, modifié par la loi du 9 novembre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° de woorden “in elk gemeentehuis van de gemeenten” worden vervangen door de woorden “alle posten”;

2° de woorden “en op de website van de gemeenten van de zone” worden geschrapt.

Art. 22

In artikel 126, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden “van de wet van 19 april 2014 tot vaststelling van bepaalde aspecten van de arbeidstijd van de operationele beroepsleden van de hulpverleningszones en van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp en” ingevoegd tussen de woorden “de bepalingen” en de woorden “van deze wet of”.

Art. 23

In dezelfde wet wordt een artikel 156/1 ingevoegd, luidend als volgt:

“Art. 156/1. De door de Koning aangeduide ambtenaar kan in het kader van het eventueel opleggen van een tuchtsanctie, overgaan tot het uitvoeren van een alcohol- of drugtest bij de leden van de Civiele Bescherming onder de hierna bepaalde voorwaarden.

Het vrijwillig of het beroepspersoneelslid van de Civiele Bescherming dat tijdens de dienst kennelijke tekenen vertoont van onder invloed van alcohol te zijn, onderwerpt zich op vraag van zijn hiërarchische meerdere aan een ademtest. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van de ademtest.

Het vrijwillig of het beroepspersoneelslid van de Civiele Bescherming dat tijdens de dienst kennelijke tekenen vertoont van onder invloed te zijn van drugs, onderwerpt zich op vraag van zijn hiërarchische meerdere aan een drugtest. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van de drugtest.”

Art. 24

Artikel 158 van dezelfde wet wordt aangevuld met een lid luidende als volgt:

“De Koning bepaalt het uniform, de kentekens en andere identificatiemiddelen van de leden van de Civiele Bescherming.”

1° les mots “chacune des maisons communales des communes” sont remplacés par les mots “tous les postes”;

2° les mots “et sur le site internet des communes de la zone” sont abrogés.

Art. 22

Dans l’article 126, § 1er, de la même loi, les mots “de la loi du 19 avril 2014 fixant certains aspects de l’aménagement du temps de travail des membres professionnels opérationnels des zones de secours et du Service d’incendie et d’aide médicale urgente de la Région Bruxelles-Capitale et” sont insérés entre les mots “viole les dispositions” et les mots “de la présente loi ou”.

Art. 23

Dans la même loi, il est inséré un article 156/1 rédigé comme suit:

“Art. 156/1. Le fonctionnaire désigné par le Roi peut, dans le cadre de l’imposition éventuelle d’une sanction disciplinaire, procéder à l’exécution d’un test d’alcoolémie ou de drogue auprès du personnel de la Protection civile aux conditions définies ci-après.

Le membre du personnel professionnel ou volontaire de la Protection civile qui présente des signes manifestes d’être sous l’influence d’alcool en service se soumet à un test d’haleine, à la demande de son supérieur hiérarchique. Le Roi fixe les modalités de l’exécution du test d’haleine.

Le membre du personnel professionnel ou volontaire de la Protection civile qui présente des signes manifestes de consommation de drogues en service se soumet à un test de détection de drogue, à la demande de son supérieur hiérarchique. Le Roi fixe les modalités de l’exécution du test de détection de drogues.”

Art. 24

L’article 158 de la même loi est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Le Roi arrête l’uniforme, les insignes et autres moyens d’identification des membres de la Protection civile.”

Art. 25

In artikel 175/1, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 29 december 2010 en gewijzigd door de wet van 21 december 2013, wordt het eerste lid, aangevuld met de woorden “en voor de proeven die verband houden met de aanwerving of met de loopbaan, die zij organiseren voor de leden van de openbare hulpdiensten”.

Art. 26

Artikel 178, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld door een 3°, luidende als volgt:

“3° ten laste van de dader, de mededader en de medeplichtige van een brandstichting bedoeld in de artikelen 510 tot 518 van het Strafwetboek, die hoofdelijk aansprakelijk zijn, de kosten veroorzaakt aan deze diensten voor de bestrijding van brand en ontploffing en hun gevolgen bedoeld in artikel 11, § 1, 3°.”

Art. 27

Artikel 201 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 201. De wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming wordt opgeheven, uitgezonderd de artikelen 4, 9, § 2, 10 en 11.

De artikelen 4, 9, § 2, 10 en 11 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming worden opgegeven tien dagen na de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van het koninklijk besluit dat deze opheffing voorziet.”

Art. 28

Artikel 207 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 21 december 2013, wordt aangevuld door een paragraaf 3, luidende als volgt:

“§ 3. In afwijking van paragraaf 2, kunnen de bevorderde leden van het operationeel personeel van de zone de verlofregeling behouden die op hen van toepassing was op 31 december 2014, voor zover ze deze genoten op het moment van de bevordering.

Deze verlofregeling omvat het aantal dagen jaarlijks vakantieverlof, het aantal feestdagen, de eventuele extra dagen en de verhoging van de dagen jaarlijks vakantieverlof verbonden aan de leeftijd.

Art. 25

Dans l’article 175/1, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 29 décembre 2010 et modifié par la loi du 21 décembre 2013, l’alinéa 1er est complété par les mots “et pour les épreuves liées au recrutement ou à la carrière qu’ils organisent pour les membres des services publics de secours”.

Art. 26

L’article 178, § 1er, de la même loi est complété par un 3° rédigé comme suit:

“3°. à charge de l’auteur, du coauteur et du complice d’un incendie visé aux articles 510 à 518 du Code pénal, responsables solidairement, les frais occasionnés à ces services par la lutte contre l’incendie et l’explosion et leurs conséquences visée à l’article 11, § 1er, 3°.”

Art. 27

L’article 201 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 201. La loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile est abrogée, à l’exception des articles 4, 9, § 2, 10 et 11.

Les articles 4, 9, § 2, 10 et 11 de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile sont abrogés dix jours après la publication au *Moniteur belge* de l’arrêté royal qui prévoit cette abrogation.”

Art 28

L’article 207 de la même loi, modifié par la loi du 21 décembre 2013, est complété par un paragraphe 3 rédigé comme suit:

“§ 3. Par dérogation au paragraphe 2, les membres du personnel opérationnel de la zone promus peuvent conserver le régime de congé qui leur était applicable le 31 décembre 2014, pour autant qu’ils en bénéficiaient jusqu’au moment de la promotion.

Ce régime de congé comprend le nombre de jours de congé annuel de vacances, le nombre de jours fériés, les jours complémentaires éventuels et l’augmentation des jours de congés annuels liée à l’âge.

Onder het aantal dagen jaarlijkse vakantieverlof, vermeld in het tweede lid, worden niet begrepen de compensatiedagen toegekend aan het beroepspersoneelslid om zicht in regel te stellen met het arbeidsuurrooster”

Art. 29

In artikel 209 van dezelfde wet, worden de woorden “en in artikel 219/2” ingevoegd tussen de woorden “203 tot 206” en de woorden “, wordt voor wat betreft”.

Art. 30

In artikel 219/2, § 1, van dezelfde wet, wordt het eerste lid als volgt vervangen:

“De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten en onder de door Hem bepaalde voorwaarden, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, aan de hulpverleningszone Hainaut-Centre een specifieke dotatie toekennen die gelijk is

1. aan de loonkost van de brandweerlieden van de hulpverleningszone Hainaut-Centre die vereist zijn voor de uitvoering van de opdrachten van de zone bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe en,

2. aan de kost van het beheer van de opdrachten van de zone bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe.”

Art. 31

In dezelfde wet wordt een artikel 219/3 ingevoegd, luidende als volgt:

“Art. 219/3. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een specifieke dotatie toekennen aan de hulpverleningszone Hainaut-Centre voor de versterking van de zone bij de uitvoering van haar opdrachten bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe.

Het bedrag van de specifieke dotatie wordt bepaald door de loonkost in de graad van brandweerman van het aantal brandweerlieden dat aangeworven en vast benoemd is door de hulpverleningszone Hainaut-Centre binnen de voorwaarden bepaald door de Koning in het kader van de mobiliteit van de personeelsleden van de Civiele Bescherming, met een maximum van 7.

Ne sont pas compris parmi le nombre de jours de congé annuel de vacances visé à l’alinéa 2, les jours de compensation octroyés au membre du personnel professionnel afin de se conformer au régime horaire de travail.”

Art. 29

Dans l’article 209 de la même loi, les mots “et à l’article 219/2” sont insérés entre les mots “203 à 206” et les mots “, n’est pas considéré”.

Art. 30

A l’article 219/2 , § 1er, de la même loi, l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires et aux conditions qu’Il détermine, octroyer, à la zone de secours Hainaut-Centre une dotation spécifique équivalente:

1. au coût salarial des pompiers de la zone de secours Hainaut-Centre requis pour l’exécution des missions de la zone au Supreme Headquarters Allied Powers Europe et,

2. au coût de gestion des missions de la zone au Supreme Headquarters Allied Powers Europe.”

Art. 31

Dans la même loi, il est inséré un article 219/3 rédigé comme suit:

“Art. 219/3. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires, octroyer à la zone de secours Hainaut-Centre, une dotation spécifique pour renforcer l’exécution par la zone de ses missions au Supreme Headquarters Allied Powers Europe.

Le montant de la dotation spécifique est déterminé par le coût salarial dans le grade de sapeur-pompier correspondant au nombre de pompiers recrutés et nommés définitivement par la zone de secours Hainaut-Centre dans les conditions déterminées par le Roi dans le cadre de la mobilité des agents de la Protection civile, avec un maximum de 7 agents.

De Koning bepaalt de modaliteiten voor de berekening en betaling van de dotatie."

Art. 32

In dezelfde wet wordt een artikel 219/4 ingevoegd, luidende als volgt:

"Art. 219/4. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een specifieke dotatie toekennen aan de hulpverleningszone 1 van de provincie West-Vlaanderen voor de uitvoering van de opdrachten inzake de bestrijding van vervuiling op de Noordzee.

Het bedrag van de specifieke dotatie wordt bepaald door de loonkost in de graad van brandweerman van het aantal brandweerlieden dat aangeworven en vast benoemd is door de hulpverleningszone 1 van de provincie West-Vlaanderen binnen de voorwaarden bepaald door de Koning in het kader van de mobiliteit van de personeelsleden van de Civiele Bescherming, met een maximum van 9.

De Koning bepaalt de modaliteiten voor de berekening en betaling van de dotatie."

Art. 33

Artikel 28 treedt in werking op 1 januari 2015.

De raad legt de modaliteiten vast van de eventuele overdracht van verlofdagen naar de jaren 2015, 2016 en 2017. Deze overdracht is maximum vier jaar geldig voor de verlofdagen van het jaar 2015, maximum drie jaar voor de verlofdagen van het jaar 2016 en maximum twee jaar voor de verlofdagen van het jaar 2017.

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten

Art. 34

In artikel 22, tweede lid van de wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie van de hulp- en veiligheidsdiensten, gewijzigd bij artikel 265 van de programmawet van 27 december 2006, wordt het woord "bouwheer" vervangen door de woorden "eigenaar van de voormelde bouw- en infrastructuurwerken".

Le Roi fixe les modalités de calcul et de paiement de la dotation."

Art. 32

Dans la même loi, il est inséré un article 219/4 rédigé comme suit:

"Art. 219/4. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires, octroyer une dotation spécifique à la zone de secours 1 de la province de Flandre occidentale pour l'exécution des missions en matière de lutte contre la pollution en mer du Nord.

Le montant de la dotation spécifique est déterminé par le coût salarial dans le grade de sapeur-pompier correspondant au nombre de pompiers recrutés et nommés définitivement par la zone de secours 1 de la province de Flandre occidentale dans les conditions déterminées par le Roi dans le cadre de la mobilité des agents de la Protection civile, avec un maximum de 9 agents.

Le Roi fixe les modalités de calcul et de paiement de la dotation."

Art. 33

L'article 28 produit ses effets le 1er janvier 2015.

Le conseil fixe les modalités du report éventuel des jours de congé relatifs aux années 2015, 2016 et 2017. Ce report est valable quatre ans maximum pour les jours de congé de l'année 2015, trois ans maximum pour les jours de congé de l'année 2016 et deux ans maximum pour les jours de congé de l'année 2017.

Section 2

Modification de la loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité

Art. 34

Dans l'article 22, alinéa 2, de la loi du 8 juin 1998 relative aux radiocommunications des services de secours et de sécurité, modifiée par l'article 265 de la loi-programme du 27 décembre 2006, les mots "maître de l'ouvrage" sont remplacés par les mots "propriétaire des constructions et infrastructures susvisées".

HOOFDSTUK 3

Veiligheid en Preventie

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties

Art. 35

Artikel 22, § 5, van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties wordt opgeheven.

Art. 36

In artikel 25, § 4, van dezelfde wet wordt het woord “meerderjarige” ingevoegd tussen “heeft de” en “overtreder”.

Art. 37

In artikel 52 van dezelfde wet wordt het woord “tweejaarlijks” vervangen door het woord “vijfjaarlijks”.

Afdeling 2

Wijzigingen van de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet

Art. 38

Artikel 3, § 1, 4°, van de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119*bis* van de nieuwe gemeentewet, wordt vervangen als volgt:

“4° zonder afbreuk te doen aan artikel 21, § 1, 1°, van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties, het vaststellen van inbreuken op gemeentelijke reglementen en verordeningen in het kader van de dezelfde wet, voor zover het gaat om inbreuken die uitsluitend het voorwerp kunnen uitmaken van administratieve sancties, of inbreuken als bedoeld in artikel 3, 3°, van voormelde wet;”.

In artikel 3, § 1, 4°, van dezelfde wet, wordt de bepaling onder 4°/1 ingevoegd, luidende:

CHAPITRE 3

Sécurité et Prévention

Section 1re

Modifications de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales

Art. 35

L’article 22, § 5, de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales est abrogé.

Art. 36

Dans la version néerlandaise de l’article 25, § 4, de la même loi, le mot “meerderjarige” est inséré entre “heeft de” et “overtreder”.

Art. 37

A l’article 52 de la même loi, les mots “tous les deux ans” sont remplacés par les mots “tous les cinq ans”.

Section 2

Modifications de la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l’article 119bis de la nouvelle loi communale

Art. 38

L’article 3, § 1er, 4°, de la loi du 15 mai 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l’article 119*bis* de la nouvelle loi communale, est remplacé comme suit:

“4° sans préjudice au prescrit de l’article 21, § 1er, 1°, de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales, la constatation d’infractions aux règlements et ordonnances communaux dans le cadre de ladite loi, pour autant qu’il s’agisse d’infractions qui peuvent exclusivement faire l’objet de sanctions administratives ou d’infractions telles que visées à l’article 3, 3°, de la loi précitée;”

A l’article 3, § 1er, 4°, de la même loi, est insérée sous 4°/1 la disposition suivante:

"4°/1 voor wat betreft vaststellingen van inbreuken op het stilstaan en parkeren dienen deze personen te voldoen aan de minimumvoorwaarden als bedoeld in artikel 21 § 1, 1°, van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties."

Art. 39

In artikel 8, eerste lid, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 3° worden de woorden "§ 2" vervangen door de woorden "2°".

2° in de bepaling onder 4° worden de woorden "Europese Unie" vervangen door de woorden "Europese Economische Ruimte".

Art. 40

Artikel 8, tweede lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met een bepaling onder 5°, luidend als volgt:

"5° Geen gevaar vormen voor de openbare orde."

Art. 41

Artikel 8 van dezelfde wet wordt aangevuld met twee leden, die luiden als volgt:

"Het voldoen aan het profiel wordt nagegaan aan de hand van een psychotechnisch onderzoek, nader te bepalen door de minister van Binnenlandse Zaken.

De gemeenschapswachten en de gemeenschapswacht-vaststellers kunnen door de organiserende gemeente slechts worden aangeworven na advies van de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de politiezone waartoe de organiserende gemeente behoort.".

Afdeling 3

Wijzigingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen

Art. 42

In artikel 2, § 3, tweede lid van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de

"4°/1 en ce qui concerne les constatations d'infractions en matière d'arrêt et de stationnement, ces personnes doivent satisfaire aux conditions minimales visées à l'article 21, § 1er, , 1 ° de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales."

Art. 39

A l'article 8, premier alinéa, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la disposition reprise sous le point 3°, les mots "§ 2" sont remplacés par "2°"

2° dans la disposition reprise au 4°, les mots "l'Union Européenne" sont remplacés par les mots "Espace économique européen" .

Art. 40

L'article 8, alinéa 2, de la même loi est complété par une disposition sous le point 5°, énoncé comme suit:

"5° ne pas représenter un danger pour l'ordre public."

Art. 41

L'article 8 de la même loi est complété par deux alinéas énoncés comme suit:

"La satisfaction au profil est examinée à l'aide d'un examen psychotechnique, à déterminer par le ministre de l'Intérieur.

Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs ne peuvent être recrutés que par la commune organisatrice qu'après avis du chef de corps de la police locale compétent pour la zone de police à laquelle la commune organisatrice appartient.".

Section 3

Modifications de la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances

Art. 42

A l'article 2, § 3, alinéa 2 de la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité

burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “ingenieurs van de algemene directie van de Civiele Veiligheid, beroepsbrandweerofficieren,” worden opgeheven;

2° de woorden “van de FOD Binnenlandse Zaken of van een hulpverleningszone” worden ingevoegd tussen de woorden “deskundigen en hun respectieve plaatsvervangers” en de woorden “. Zij worden aangewezen op grond van hun bijzondere wetenschappelijke of technische bekwaamheid inzake brandvoorkoming”.

HOOFDSTUK 4

Crisiscentrum

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen financiën

Art. 43

In artikel 3 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) In de bepaling onder 6° wordt de definitie van Europese kritieke infrastructuur door de volgende zin aangevuld: “of de kritieke infrastructuur die niet gelegen is op het Belgische grondgebied, maar op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie, waarvan de verstoring van de werking of de vernietiging een aanzienlijke weerslag zou hebben in ten minste twee lidstaten van de Europese Unie, waaronder België”;

b) In de bepaling onder 7° worden de woorden “het nemen van beschermingsmaatregelen door de ADCC zouden kunnen noodzaken” vervangen door “het voorwerp uitmaken van beschermingsmaatregelen genomen door de ADCC”;

c) In de bepaling onder 8° worden de woorden “het nemen van beschermings¬maatregelen door de burgemeester zouden kunnen noodzaken” vervangen door “het voorwerp uitmaken van beschermingsmaatregelen genomen door de burgemeester”;

d) De bepaling onder 12° wordt vervangen door de volgende bepaling: ““SICAD”: communicatie- en informatiedienst van het arrondissement, zoals bedoeld bij

civile dans ces mêmes circonstances les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “d’ingénieurs de la direction générale de la Sécurité civile, d’officiers professionnels des services d’incendie,” sont abrogés;

2° les mots “du SPF Intérieur ou d’une zone de secours” sont insérés entre les mots “d’experts, et de leurs suppléants respectifs” et les mots “. Ils sont désignés en raison de leurs compétences scientifiques ou techniques particulières en matière de prévention des incendies.”.

CHAPITRE 4

Centre de crise

Section 1re

Modifications de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, modifiée par la loi du 25 avril 2014 portant dispositions diverses finances

Art. 43

A l’article 3 de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, les modifications suivantes sont apportées:

a) Au 6°, la définition de l’infrastructure critique européenne est complétée par la phrase suivante: “ou l’infrastructure critique qui n’est pas située sur le territoire belge mais sur celui d’un autre État membre de l’Union européenne, dont l’interruption du fonctionnement ou la destruction aurait une incidence significative sur au moins deux États membres de l’Union européenne, dont la Belgique”;

b) Au 7°, les termes “pourraient nécessiter la prise de mesures de protection par la DGCC” sont remplacés par “font l’objet de mesures de protection prises par la DGCC” ;

c) Au 8°, les termes “pourraient nécessiter la prise de mesures de protection par le bourgmestre” sont remplacés par “font l’objet de mesures de protection prises par le bourgmestre” ;

d) Le 12° est remplacé par la disposition suivante: ““SICAD”: service d’information et de communication de l’arrondissement, tel que visé par la loi du

de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus".

Art. 44

Artikel 4, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met een derde lid luidende:

"Artikel 8 en de artikelen 12 tot 26 zijn enkel van toepassing op de kritieke infrastructuren die gelegen zijn op het Belgisch grondgebied".

Art. 45

Artikel 5, § 1, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"§ 1. Teneinde de kritieke infrastructuren die onder haar bevoegdheid vallen te identificeren, overlegt de sectorale overheid vooraf met de ADCC, en raadpleegt, indien ze dit nuttig acht, de vertegenwoordigers van de sector en de exploitanten van potentiële kritieke infrastructuren.

Met hetzelfde doel gaat de sectorale overheid over tot de voorafgaande raadpleging van de gewesten, voor de potentiële kritieke infrastructuren die onder hun bevoegdheid vallen".

Art. 46

In artikel 7 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. De sectorale overheid maakt een lijst op van de geïdentificeerde potentiële nationale kritieke infrastructuren en maakt deze over aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten.

Zij voegt bij deze lijst de sectorale en intersectorale criteria, de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die zij bepaald heeft in toepassing van artikel 6, §§ 1, 3, en 4 en zet de redenen hiervan uiteen.

Vervolgens gaat zij over tot de aanduiding van de nationale kritieke infrastructuren na advies van de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten".

7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux".

Art. 44

L'article 4, § 1er, de la même loi est complété par un troisième alinéa, rédigé comme suit:

"L'article 8 et les articles 12 à 26 s'appliquent uniquement aux infrastructures critiques situées sur le territoire belge".

Art. 45

L'article 5, § 1er, de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Afin d'identifier les infrastructures critiques relevant de son secteur, l'autorité sectorielle se concerte au préalable avec la DGCC, et consulte, si elle l'estime utile, les représentants du secteur et les exploitants d'infrastructures critiques potentielles.

A cette même fin, l'autorité sectorielle procède à la consultation au préalable des régions, pour les infrastructures critiques potentielles relevant de leurs compétences".

Art. 46

A l'article 7 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. L'autorité sectorielle établit une liste des infrastructures critiques nationales potentielles identifiées et la communique à la DGCC et, le cas échéant, aux régions concernées.

Elle joint à cette liste les critères sectoriels et intersectoriels, les niveaux d'incidence ou les seuils qu'elle a établis en application de l'article 6 §§ 1er, 3, et 4 et en expose les motifs.

Elle procède ensuite à la désignation des infrastructures critiques nationales, après avis de la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées".

2°. Paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

"§ 2. De sectorale overheid maakt een lijst op van de geïdentificeerde potentiële Europese kritieke infrastructuren en maakt deze over aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten.

Zij voegt bij deze lijst de sectorale en intersectorale criteria, de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die zij bepaald heeft in toepassing van artikel 6, §§ 2, 3, en 5 en zet de redenen hiervan uiteen.

In samenwerking met de sectorale overheid en, in voorkomend geval, met de betrokken gewesten, is het EPCIP-contactpunt belast met het voeren van bilaterale of multilaterale besprekingen met de betrokken lidstaten van de Europese Unie, zowel inzake de potentiële Europese kritieke infrastructuren geïdentificeerd op Belgisch grondgebied als degenen geïdentificeerd door de andere lidstaten op hun grondgebied.

Wanneer een akkoord is bereikt over de Europese kritieke infrastructuren op Belgisch grondgebied, gaat de sectorale overheid over tot de aanduiding van deze infrastructuren, na advies van de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten".

3°. Artikel 7 van dezelfde wet wordt aangevuld met de paragrafen 3 en 4, luidende:

a) "§ 3. Wanneer geen enkele kritieke infrastructuur gelegen op het Belgisch grondgebied geïdentificeerd werd binnen een sector of deelsector, zet de bevoegde sectorale overheid, in een brief ter attentie van de ADCC, de redenen uiteen die geleid hebben tot deze afwezigheid van identificatie".

b) "§ 4. Elke sectorale overheid gaat minstens één keer om de vijf jaar over tot de vernieuwing van het identificatieproces zoals beschreven in §§ 1 tot 3, voor wat betreft de kritieke infrastructuren die tot haar sector behoren".

Art. 47

In artikel 8 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Het enige lid wordt vervangen als volgt:

"De sectorale overheid betekent aan de exploitant de gemotiveerde beslissing tot aanduiding van zijn infrastructuur als kritieke infrastructuur en bezorgt een kopie van deze beslissing met vermelding van de datum van betekening aan de ADCC.

2°. Le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. L'autorité sectorielle établit une liste des infrastructures critiques européennes potentielles identifiées et la communique à la DGCC et, le cas échéant, aux régions concernées.

Elle joint à cette liste les critères sectoriels et intersectoriels, les niveaux d'incidence ou les seuils qu'elle a établis en application de l'article 6, §§ 2, 3, et 5 et en expose les motifs.

Le point de contact EPCIP est chargé, en collaboration avec l'autorité sectorielle et, le cas échéant, avec les régions concernées, de mener des discussions bilatérales ou multilatérales avec les États membres de l'Union européenne concernés, tant en ce qui concerne les infrastructures critiques européennes potentielles identifiées sur le territoire belge que celles identifiées par les autres États membres sur leur territoire.

Lorsqu'un accord est intervenu sur les infrastructures critiques européennes sur le territoire belge, l'autorité sectorielle procède à la désignation de ces infrastructures après avis de la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées.".

3°. L'article 7 de la même loi est complété par les paragraphes 3 et 4, rédigés comme suit:

a) "§ 3. Lorsqu'aucune infrastructure critique située sur le territoire belge n'a été identifiée au sein d'un secteur ou d'un sous-secteur, l'autorité sectorielle compétente expose dans un écrit à destination de la DGCC les raisons qui ont abouti à cette absence d'identification".

b) "§ 4. Chaque autorité sectorielle procède au renouvellement du processus d'identification tel que décrit aux §§ 1er à 3, pour ce qui concerne les infrastructures critiques relevant de son secteur, au minimum une fois tous les cinq ans".

Art. 47

A l'article 8 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. L'alinéa unique est remplacé par ce qui suit:

"L'autorité sectorielle notifie à l'exploitant la décision motivée de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique et communique une copie de cette décision avec mention de la date de notification à la DGCC.

De ADCC deelt eveneens de informatiegegevens die nuttig zijn voor de uitvoering van de in artikel 10 bedoelde dreigingsanalyse, met inbegrip van de datum van de betekening, mee aan het OCAD".

2°. Artikel 8 van dezelfde wet wordt aangevuld met twee leden, luidende:

"De ADCC brengt de burgemeester van de gemeente op het grondgebied waarvan de kritieke infrastructuur zich bevindt, op de hoogte van deze aanduiding.

In de in artikel 13, § 7, bedoelde gevallen brengt de ADCC de gouverneur van de provincie op het grondgebied waarvan de kritieke infrastructuur zich bevindt op de hoogte van deze aanduiding of, wanneer de kritieke infrastructuur zich op het grondgebied van de Brusselse agglomeratie bevindt, de bevoegde overheid krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen".

Art. 48

In artikel 10 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. Paragraaf 1 wordt vervangen als volgt: "Binnen een termijn van negen maanden te rekenen vanaf de betekening van de aanduiding van een infrastructuur als kritieke infrastructuur, voert het OCAD een dreigingsanalyse uit voor die infrastructuur en voor de deelsector waarvan ze deel uitmaakt".

2°. Paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidende: "Deze analyse wordt minstens één keer om de vijf jaar vernieuwd".

3°. Paragraaf 2, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

"Overeenkomstig artikel 8, 1°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, bestaat de dreigingsanalyse uit een strategische gemeenschappelijke evaluatie. Onverminderd artikel 8 van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen, wordt deze evaluatie meegedeeld aan de exploitant, teneinde hem in staat te stellen de conclusies van die evaluatie te integreren in de risicoanalyse die hij dient uit te voeren krachtens artikel 13, § 3, 2°".

La DGCC communique également à l'OCAM les informations utiles pour l'accomplissement de l'analyse de la menace visée à l'article 10, en ce compris la date à laquelle la notification a eu lieu".

2°. L'article 8 de la même loi est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

"La DGCC informe le bourgmestre de la commune sur le territoire de laquelle se trouve l'infrastructure critique de cette désignation.

Dans les cas visés à l'article 13, § 7, la DGCC informe de cette désignation le gouverneur de la province sur le territoire de laquelle se situe l'infrastructure critique ou, lorsque cette dernière se situe sur le territoire de l'agglomération bruxelloise, l'autorité compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises".

Art. 48

A l'article 10 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit: "Dans un délai de neuf mois à compter de la notification de la désignation d'une infrastructure comme infrastructure critique, l'OCAM effectue une analyse de la menace pour ladite infrastructure et pour le sous-secteur dont elle fait partie".

2°. Le paragraphe 1er est complété par un alinéa, rédigé comme suit: "Cette analyse est renouvelée au minimum une fois tous les cinq ans".

3°. Le paragraphe 2, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

"Conformément à l'article 8, 1°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace, l'analyse de la menace consiste en une évaluation stratégique commune. Sans préjudice de l'article 8 de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité, cette évaluation est communiquée à l'exploitant afin de lui permettre d'intégrer les enseignements de cette évaluation dans l'analyse des risques qu'il est tenu d'effectuer en vertu de l'article 13, § 3, 2°".

Art. 49

In artikel 11 van dezelfde wet, wordt paragraaf 2 opgeheven. Bijgevolg wordt de vermelding “§ 1” geschrapt.

Art. 50

Artikel 12, § 1, tweede lid, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Het beveiligingscontactpunt oefent de functie van contactpunt uit ten aanzien van de sectorale overheid, de ADCC, de burgemeester, de politiediensten en elke andere bevoegde overheid of openbare dienst voor elke vraag, in verband met de beveiliging en de bescherming van de infrastructuur”.

Art. 51

In artikel 13 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In paragraaf 2, 1°, wordt het woord “toepasbaar” vervangen door “die […] toegepast moeten worden”.

2°. Paragraaf 4, tweede lid, wordt vervangen als volgt: “Binnen een termijn van uiterlijk vierentwintig maanden, te rekenen vanaf de betekening van de aanduiding van zijn infrastructuur als kritieke infrastructuur, implementeert hij de interne beveiligingsmaatregelen voorzien in het B.P.E.

Voor een welbepaalde sector of, in voorkomend geval, per deelsector, kan de bevoegde sectorale overheid deze termijn aanpassen in functie van het type van maatregelen die zijn voorzien in het B.P.E.”.

3°. Artikel 13 van dezelfde wet wordt aangevuld met een paragraaf 7, luidend: “§ 7. Voor een welbepaalde sector of, in voorkomend geval, per deelsector, kan de Koning aan de exploitanten de uitwerking van een intern noodplan opleggen, waarvan het doel, wat de kritieke infrastructuur betreft, erin bestaat de nefaste gevolgen van een noodsituatie te beperken door te voorzien in aangepaste materiële en organisatorische noodmaatregelen”.

Art. 52

In artikel 14 van de zelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Art. 49

A l’article 11 de la même loi, le paragraphe 2 est abrogé. Par conséquent, la mention “§ 1er” est supprimée.

Art. 50

L’article 12, § 1er, alinéa 2, de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

“Le point de contact pour la sécurité exerce la fonction de point de contact vis-à-vis de l’autorité sectorielle, de la DGCC, du bourgmestre, des services de police et de tout autre autorité ou service public compétent pour toute question liée à la sécurité et la protection de l’infrastructure”.

Art. 51

A l’article 13 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Au paragraphe 2, 1°, le mot “applicable” est remplacé par “devant être appliquées”.

2°. Le paragraphe 4, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit: “Dans un délai de vingt-quatre mois au plus tard à dater de la notification de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique, il met en œuvre les mesures internes de sécurité prévues dans le P.S.E.

Pour un secteur déterminé ou le cas échéant par sous-secteur, l’autorité sectorielle compétente peut moduler ce délai en fonction du type de mesures prévues dans le P.S.E.”.

3°. L’article 13 de la même loi est complété par un paragraphe 7, rédigé comme suit: “§ 7. Pour un secteur déterminé ou, le cas échéant, par sous-secteur, le Roi peut imposer aux exploitants l’élaboration d’un plan interne d’urgence, visant à limiter, au niveau de l’infrastructure critique, les conséquences néfastes d’une situation d’urgence par la mise au point de mesures matérielles et organisationnelles d’urgence adaptées”.

Art. 52

A l’article 14 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. Onverminderd de wettelijke of reglementaire bepalingen die opleggen, in een bepaalde sector of een deelsector, bepaalde diensten te informeren, is de exploitant ertoe gehouden, wanneer zich een gebeurtenis voordoet die van aard is om de veiligheid van de kritieke infrastructuur te bedreigen, onmiddellijk het SICAD, via de noodnummers 101 of 112, de door de bevoegde sectorale overheid aangewezen dienst en de ADCC te verwittigen".

2°. Een nieuwe paragraaf wordt ingevoegd tussen paragraaf 1 en paragraaf 2, luidend als volgt: "§ 1/1. Wanneer de melding van de gebeurtenis, bedoeld in de eerste paragraaf, niet vanuit de infrastructuur zelf wordt gedaan, verstrekt de federale politie aan de beveiligingscontactpunten aangeduid krachtens artikel 12 de noodzakelijke informatie om rechtstreekse meldingen aan het territoriaal bevoegde SICAD te kunnen uitvoeren.".

3°. In paragraaf 2 wordt de afkorting "CIC" door de afkorting "SICAD" vervangen.

Art. 53

In artikel 15 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. De zin "op basis van een dreigingsanalyse op haar verzoek of ambtshalve verwezenlijkt door het OCAD, overeenkomstig artikel 10, § 2" wordt geschrapt.

2°. Artikel 15 van dezelfde wet wordt aangevuld met een lid, luidende: "In functie van het type dreiging worden deze maatregelen genomen, hetzij op basis van een analyse bedoeld in artikel 8, 2°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, op haar verzoek of ambtshalve uitgevoerd door het OCAD, hetzij op basis van een analyse uitgevoerd door de diensten van de federale politie of de inlichtingen- en veiligheidsdiensten voor de andere dreigingen dan die bedoeld in artikel 3 van de voormelde wet en die onder hun bevoegdheid vallen".

Art. 54

In artikel 18 van dezelfde wet worden de woorden "verzamelen" vervangen door "wisselen … uit".

1°. Le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Sans préjudice des dispositions légales ou réglementaires imposant, dans un secteur ou un sous-secteur déterminé, d'informer des services déterminés, lorsqu'un événement se produit, de nature à menacer la sécurité de l'infrastructure critique, l'exploitant est tenu de prévenir immédiatement le SICAD , via les numéros d'urgence 101 ou 112, le service désigné par l'autorité sectorielle et la DGCC ".

2°. Un nouveau paragraphe est inséré entre les paragraphes 1 et 2, rédigé comme suit: "§ 1er /1. Lorsque la notification de l'événement visé au paragraphe 1er ne se fait pas depuis l'infrastructure critique concernée par ledit événement, la police fédérale fournit aux points de contact pour la sécurité désignés en vertu de l'article 12 les informations nécessaires leur permettant de contacter directement le SICAD territorialement compétent".

3°. Au paragraphe 2, l'abréviation "CIC" est remplacée par l'abréviation "SICAD".

Art. 53

A l'article 15 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. La phrase "sur la base d'une analyse de la menace réalisée à sa demande ou d'office par l'OCAM, conformément à l'article 10, § 2" est supprimée.

2°. L'article 15 de la même loi est complété par un second alinéa, rédigé comme suit: "En fonction du type de menace, ces mesures sont prises, soit sur la base d'une analyse visée à l'article 8, 2°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace, réalisée à sa demande ou d'office par l'OCAM, soit, sur la base d'une analyse réalisée par les services de la police fédérale ou les services de renseignement et de sécurité pour les menaces autres que celles visées à l'article 3 de la loi précitée et relevant de la compétence de ces derniers".

Art. 54

Dans l'article 18 de la même loi, le terme "récoltent" est remplacé par "s'échangent".

Art. 55

In het artikel 20 van dezelfde wet worden het woord “bepaalt” vervangen door “kan bepalen” en de woorden “van het B.P.E.” geschrapt.

Art. 56

Artikel 21, tweede lid wordt vervangen als volgt: “De ADCC kan een kopie van deze informatie aan de door de betrokken sectorale overheid aangewezen dienst overmaken”.

Art. 57

Artikel 22 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt “ De sectorale overheid, de ADCC, het OCAD en de politiediensten beperken de toegang tot de informatie bedoeld in hoofdstuk 2, tot de personen die er de kennis van nodig hebben en er toegang toe moeten hebben voor de uitoefening van hun functies of hun opdracht die de veiligheid en/of de bescherming van de kritieke infrastructuren tot doel hebben”.

Art. 58

Artikel 23, § 1, lid 2, wordt vervangen als volgt: “Hij is aan hetzelfde geheim gehouden voor wat betreft alle informatie die hem ter kennis wordt gebracht in toepassing van de artikelen 5 tot en met 10, het artikel 13, §§ 6 en 7, en de artikelen 14, 19, 21 en 25”.

Art. 59

Een artikel 23/1 wordt toegevoegd na artikel 23, § 2, luidend als volgt: “Art. 23/1. De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie zijn niet van toepassing op informatie, documenten of gegevens, in welke vorm ook, zoals bedoeld in artikel 22”.

Art. 60

In artikel 24 van dezelfde wet, gewijzigd bij de artikelen 5 en 6 van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, wordt volgende wijziging aangebracht:

In paragraaf 3, worden de woorden “die belast zijn met de controleopdrachten bedoeld in paragraaf 1” ingevoegd na de woorden “De leden van de inspectiedienst”.

Art. 55

Dans l’article 20 de la même loi, le terme “détermine” est remplacé par “peut déterminer” et les mots “du P.S.E.” sont supprimés.

Art. 56

L’article 21, alinéa 2 est remplacé par ce qui suit: “La DGCC peut communiquer une copie de ces informations au service désigné par l’autorité sectorielle concernée”.

Art. 57

L’article 22 de la même loi est remplacé par ce qui suit: “L’autorité sectorielle, la DGCC, l’OCAM et les services de police limitent l’accès aux informations visées au chapitre 2, aux personnes ayant besoin d’en connaître et d’y avoir accès pour l’exercice de leurs fonctions ou de leur mission s’inscrivant dans une finalité de sécurité et/ou de protection des infrastructures critiques”.

Art. 58

L’article 23, § 1er, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit: “Il est tenu au même secret en ce qui concerne toutes les informations portées à sa connaissance en application des articles 5 à 10, de l’article 13, §§ 6 et 7, et des articles 14, 19, 21 et 25”.

Art. 59

Un article 23/1 est inséré après l’article 23, § 2, rédigé comme suit: “Art. 23/1. La loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l’administration et la loi du 5 août 2006 relative à l’accès du public à l’information en matière d’environnement ne s’appliquent pas aux informations, documents ou données, sous quelque forme que ce soit, tels que visés à l’article 22”.

Art. 60

A l’article 24, de la même loi, modifié par les articles 5 et 6 de la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, la modification suivante est apportée:

Au paragraphe 3, la phrase “qui sont chargés des missions de contrôle visées au paragraphe 1er” est insérée après les termes “les membres du service d’inspection”.

Art. 61

In artikel 25 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In paragraaf 3 wordt de zin “Hij kan een termijn bepalen om zich in regel te stellen en kan processen-verbaal opstellen” vervangen als volgt: “Hij kan een termijn bepalen om zich in regel te stellen. De inspectiedienst of de in artikel 24, § 3, eerste lid bedoelde leden van deze dienst, kunnen processen-verbaal opstellen”.

2°. Artikel 25 van dezelfde wet wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. Na elke inspectie stelt de inspectiedienst een inspectieverslag op”.

Art. 62

In de bijlage van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. De zin van titel B wordt aangevuld door de woorden “gelegen op het Belgisch grondgebied”.

2°. Een punt C wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“C. Identificatie van de Europese kritieke infrastructuren die niet op het Belgisch grondgebied gelegen zijn

I. De sectorale overheid identificeert de diensten van haar sector die van essentieel belang zijn voor het behoud in België van de vitale maatschappelijke functies, de gezondheid, de veiligheid, de beveiliging, de economische welvaart of het maatschappelijk welzijn van de burgers en die geleverd worden via kritieke infrastructuren, gelegen op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie, en past, in de mate van het mogelijke, de in artikel 6, § 2, bedoelde sectorale criteria toe op de lijst van de geïdentificeerde infrastructuren

Indien de infrastructuren aan die criteria voldoen, worden zij onderworpen aan de volgende fase van de procedure.

II. De sectorale overheid past, in de mate van het mogelijke, de in artikel 6, §§ 3 en 5 bedoelde intersectorale criteria toe op de overige potentiële Europese kritieke infrastructuren

De intersectorale criteria houden rekening met de volgende elementen: de ernst van de impact en het

Art. 61

Dans l’article 25 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1°. Au paragraphe 3, la phrase “Il peut fixer un délai pour se mettre en règle et dresser des procès-verbaux” est remplacée par ce qui suit: “Il peut fixer un délai pour se mettre en règle. Le service d’inspection ou les membres de ce service visés à l’article 24, § 3, alinéa 1er, peuvent dresser des procès-verbaux.”

2°. L’article 25 de la même loi est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

“§ 4. Après chaque inspection, le service d’inspection rédige un rapport d’inspection”.

Art. 62

Dans l’annexe de la même loi, il est apporté les modifications suivantes:

1°. La phrase du titre B est complétée par les termes “situées sur le territoire belge”.

2°. Un point C est ajouté, rédigé comme suit:

“C. Identification des infrastructures critiques européennes non situées sur le territoire belge

I. L’autorité sectorielle identifie les services de son secteur qui sont indispensables au maintien, en Belgique, des fonctions vitales de la société, de la santé, de la sûreté, de la sécurité et du bien-être économique ou social des citoyens qui sont fournis par le biais d’infrastructures critiques situées sur le territoire d’un autre État membre de l’Union européenne et applique, dans la mesure du possible, à la liste des infrastructures identifiées, les critères sectoriels visés à l’article 6, § 2,

Si les infrastructures répondent à ces critères, elles sont soumises à l’étape suivante de la procédure.

II. L’autorité sectorielle applique, dans la mesure du possible, les critères intersectoriels visés à l’article 6, §§ 3 et 5 aux infrastructures critiques européennes potentielles restantes

Les critères intersectoriels tiennent compte des éléments suivants: la gravité de l’impact et l’existence de

bestaan van vervangende oplossingen, alsook de duur van de stopzetting /hervatting van de activiteit.

III. De identificatie van de potentiële Europese kritieke infrastructuren die alle fasen van deze procedure doorlopen wordt slechts meegedeeld aan de lidstaten op het grondgebied waarvan deze zich bevinden"

Afdeling 2

Wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

Art. 63

In artikel 15*bis* van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, ingevoegd bij artikel 30 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren, wordt "1 juli 2011" ingevoegd na de woorden "krachtens bovengenoemde wet van".

Afdeling 3

Wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van de passagiersgegevens

Art. 64

In artikel 8 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1, 1°, wordt vervangen als volgt:

"§ 1, 1°, het opsporen en vervolgen, met inbegrip van de uitvoering van straffen of vrijheidsbeperkende maatregelen, met betrekking tot misdrijven bedoeld in artikel 90*ter*, § 2, 2°, 3°, 7°,8°, 11°, 14°, 17° à 20°, 22°, 24° à 28°, 30°, 32°, 33°, 34°, 36° à 39°, 43 à 45 et § 3, van het Wetboek van Strafvordering;"

2° Paragraaf 1, 5°, wordt vervangen als volgt:

"§ 1. 5° het opsporen en vervolgen van de misdrijven bedoeld in artikel 220, § 2, van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen, in artikel 45,

solutions de remplacement, ainsi que la durée de l'arrêt/ de la reprise d'activité.

III. L'identification des infrastructures critiques européennes potentielles qui franchissent toutes les étapes de cette procédure n'est communiquée qu'aux États membres sur le territoire desquels ces dernières se situent"

Section 2

Modification de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire

Art. 63

A l'article 15*bis* de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, inséré par l'article 30 de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques, il est inséré "1er juillet 2011" entre les mots "en vertu de la loi du" et "susmentionnée".

Section 3

Modification de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers

Art. 64

Dans l'article 8 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers, les modifications suivantes sont apportées:

1° Le paragraphe 1er, 1°, est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. 1° de la recherche et la poursuite, en ce compris l'exécution des peines ou des mesures limitatives de liberté, relatives aux infractions visées à l'article 90*ter*, § 2, 2°, 3°, 7°,8°, 11°, 14°, 17° à 20°, 22°, 24° à 28°, 30°, 32°, 33°, 34°, 36° à 39°, 43 à 45 et § 3, du Code d'instruction criminelle;"

2° Le paragraphe 1er, 5°, est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. 5° de la recherche et la poursuite des infractions visées à l'article 220, § 2, de la loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977, à l'article

derde lid, van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen, in artikel 5 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de bestraffing van namaak en piraterij van intellectuele eigendomsrechten, in artikel 26 van het Decreet van de Duitstalige gemeenschap van 20 februari 2017 ter bescherming van roerende cultuurgoederen van uitzonderlijk belang alsook in artikel 24 van het Decreet van de Vlaamse gemeenschap van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang, het ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 7 februari 2012 waarbij de invoer van goederen van oorsprong of van herkomst uit Syrië, aan een vergunning onderworpen wordt, zoals gewijzigd door het ministerieel besluit van 1 juli 2014, het ministerieel besluit van 23 maart 2004 tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 januari 2003 waarbij de in-, uit- en doorvoer van goederen van oorsprong of van herkomst uit of met bestemming Irak, aan een voorafgaande machtiging onderworpen wordt en waarbij de in-, uit- en doorvoer van zekere goederen van oorsprong, van herkomst uit of met bestemming Irak aan een vergunning onderworpen wordt alsook het opsporen van misdrijven bedoeld in artikel 5 van de wet van 28 juli 1981 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten, en van de Bijlagen, opgemaakt te Washington op 3 maart 1973, alsmede van de Wijziging van de Overeenkomst, aangenomen te Bonn op 22 juni 1979."

Art. 65

In artikel 14 van dezelfde wet worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1, 2°, d wordt vervangen als volgt:

"De onderzoeksdiensten, opsporingsdiensten en diensten belast met toezicht, controle en vaststelling van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen."

2° Paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

"De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens, de nadere regels voor de samenstelling en de organisatie van de PIE alsook het statuut van de leidend ambtenaar en de leden van de PIE."

45, alinéa 3, de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise, à l'article 5 de la loi du 15 mai 2007 relative à la répression de la contrefaçon et de la piraterie de droits de la propriété intellectuelle, à l'article 26 du décret de la Communauté germanophone du 20 février 2017 visant la protection des biens culturels mobiliers particulièrement remarquables ainsi qu'à l'article 24 du décret de la Communauté flamande du 24 janvier 2003 portant protection du patrimoine culturel mobilier présentant un intérêt exceptionnel, l'arrêté ministériel du 7 février 2012 soumettant à licence l'importation des marchandises originaires ou en provenance de Syrie modifié par l'arrêté ministériel du 1 juillet 2014, l'arrêté ministériel du 23 mars 2004 abrogeant l'arrêté ministériel du 17 janvier 2003 soumettant à une autorisation préalable l'importation, l'exportation et le transit des marchandises originaires, en provenance ou à destination de l'Iraq et soumettant à une licence l'importation, l'exportation et le transit de certaines marchandises originaires, en provenance ou à destination de l'Iraq ainsi que la recherche des infractions visées à l'article 5 de la loi du 28 juillet 1981 portant approbation de la Convention sur le commerce international des espèces de faune et de flore sauvages menacées d'extinction, et des Annexes, faites à Washington le 3 mars 1973, ainsi que l'Amendement à la Convention, adopté à Bonn le 22 juin 1979.";

Art. 65

Dans l'article 14 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° Le paragraphe 1er, 2°, d, est remplacé par ce qui suit:

"Les services d'enquête, les services de recherche et les services chargés de la surveillance, du contrôle et de la constatation de l'Administration générale des Douanes et Accises.";

2° Le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

"Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis de l'autorité compétente de contrôle des traitements de données à caractère personnel, les modalités de composition et d'organisation de l'UIP ainsi que le statut du fonctionnaire dirigeant et des membres de l'UIP."

Art. 66

In artikel 15, § 2, van dezelfde wet wordt het woord “passagiersgegevensbank” vervangen door het woord “passagiersgegevens”.

Art. 67

Artikel 17 wordt vervangen als volgt:

“Na overleg met de functionaris voor de gegevensbescherming en na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens, sluiten de leidend ambtenaar van de PIE en de bevoegde diensten een protocol af dat de technische beveiligings- en toegangsregels uitwerkt.

Dit protocol:

1° garandeert dat de verwerkte gegevens aan dezelfde beveiligings- en beschermingsvereisten worden onderworpen;

2° zorgt ervoor dat de noodzakelijke beveiligingsmaatregelen genomen worden teneinde:

— te voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de regels betreffende de in deze wet bepaalde termijnen, de bewaring en de vernietiging van de gegevens die in de passagiersgegevensbank zijn bewaard;

— de gegevens ontoegankelijk maken voor elke persoon die niet gemachtigd is om hiertoe toegang te hebben;

— te verzekeren dat de verwerkingen uitgevoerd door de leden van de PIE, gebeuren overeenkomstig de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen;

3° bepaalt dat machtigingen om toegang tot de passagiersgegevens en gemeenschappelijke gebruikersprofielen worden toegekend aan elke persoon die toegang zou kunnen hebben tot de passagiersgegevens;

4° garandeert dat de gegevens op het grondgebied van de Europese Unie worden bewaard.”

Art. 68

Artikel 24, § 2, eerste lid wordt vervangen als volgt:

Art. 66

Dans l’article 15, § 2, de la même loi, les mots “banque de données des passagers” sont remplacés par les mots “données des passagers”.

Art. 67

L’article 17 est remplacé par ce qui suit:

“Après concertation avec le délégué à la protection des données et après avis de l’autorité compétente de contrôle des traitements de données à caractère personnel, le fonctionnaire dirigeant de l’UIP et les services compétents concluent un protocole d’accord mettant en œuvre les modalités techniques de sécurisation et d’accès.

Ce protocole:

1° garantit que les données traitées soient soumises aux mêmes exigences de sécurité et de protection;

2° veille à ce que les mesures de protection nécessaires soient prises afin:

— de respecter les obligations qui découlent des règles concernant les délais définis dans la présente loi, la conservation et la destruction des données conservées dans la banque de données des passagers;

— de rendre les données inaccessibles pour toute personne qui n’est pas autorisée à y avoir accès;

— d’assurer que les traitements effectués par les membres de l’UIP soient conformes à la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité;

3° prévoit que des autorisations d’accès aux données des passagers et des profils d’utilisateurs communs et spécifiques soient attribuées à toute personne susceptible d’accéder aux données des passagers;

4° garantit que les données soient conservées sur le territoire de l’Union européenne.”

Art. 68

L’article 24, § 2, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

"In het kader van de doelen beoogd in artikel 8, § 1, 1°, 2°, 4° en 5°, of met betrekking tot de bedreigingen vermeld in de artikelen 8, 1°, a), b), c), d), f), g), en 11, § 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, berust de voorafgaande beoordeling van de passagiers op een positieve overeenstemming, voortvloeiende uit een correlatie van de passagiersgegevens met:"

Art. 69

Artikel 26, § 2, wordt vervangen als volgt:

"§ 2. Voor het doel beoogd in artikel 8, § 1, 1°,2°, 4° en 5°, of met betrekking tot de bedreigingen vermeld in de artikelen 8, 1°, a), b), c), d), f), g), en 11, § 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, zijn alle passagiersgegevens bedoeld in artikel 9 toegankelijk."

Art. 70

In artikel 31 van dezelfde wet worden de woorden "in artikel 9, § 2°" vervangen door de woorden "in artikel 9, § 1, 18°".

Art. 71

De paragrafen 1 en 2 van artikel 37 worden vervangen als volgt:

"§ 1. De PIE stuurt zo snel mogelijk aan de PIE van de lidstaat van de Europese Unie, of ingeval van hoogdringendheid, aan een bevoegde dienst van een lidstaat van de Europese Unie opgenomen in het protocolakkoord bedoeld in artikel 34, die erom vraagt, de passagiersgegevens door die in haar gegevensbank worden bewaard en die nog niet werden gedepersonaliseerd door afscherming, overeenkomstig artikel 19, evenals, indien nodig, het resultaat van de verwerking van deze gegevens, indien die reeds werd uitgevoerd overeenkomstig artikel 24.

§ 2. De verzoekende PIE of desgevallend de dienst bedoeld in § 1,motiveert de aanvraag door het feit dat het noodzakelijk is om deze gegevens in een precies geval te verkrijgen met het oog op het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van terroristische misdrijven of ernstige criminaliteit."

De bevoegde dienste maakt een kopie van de aanvraag overeenkomstig § 1 over aan de PIE van de verzoekende lidstaat.

"Dans le cadre des finalités visées à l'article 8, § 1er, 1°, 2°, 4° et 5°, ou relatives aux menaces mentionnées aux articles 8, 1°, a), b), c), d), f), g), et 11, § 2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, l'évaluation préalable des passagers repose sur une correspondance positive, résultant d'une corrélation des données des passagers avec:"

Art. 69

L'article 26, § 2, est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. Pour la finalité visée à l'article 8, § 1er, 1°, 2°, 4° et 5°, ou relatives aux menaces mentionnées aux articles 8, 1°, a), b), c), d), f), g), et 11, § 2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, toutes les données des passagers visées à l'article 9 sont accessibles."

Art. 70

Dans l'article 31 de la même loi, les mots "à l'article 9, § 2" sont remplacés par les mots "à l'article 9, § 1er, 18°".

Art. 71

Les paragraphes 1er et 2 de l'article 37, sont remplacés par ce qui suit:

"§ 1er. L'UIP transmet, le plus rapidement possible, à l'UIP de l'État membre de l'Union européenne, ou en cas d'urgence, à un service compétent de l'État membre de l'Union européenne repris dans le protocole d'accord visé à l'article 34, qui lui en fait la demande, les données des passagers conservées dans sa banque de données et qui n'ont pas encore été dépersonnalisées par masquage, conformément à l'article 19 ainsi que, si nécessaire le résultat du traitement de ces données, s'il a déjà été réalisé conformément à l'article 24.

§ 2. L'UIP requérante ou, le cas échéant, l'autorité visée au § 1er, motive la demande par la nécessité d'obtenir ces données dans un cas précis de prévention, détection d'infractions terroristes ou de formes graves de criminalité ou d'enquête ou de poursuites en la matière."

Le service compétent envoie une copie de la demande introduite conformément au § 1er à l'UIP de l'État membre requérant.

Art. 72

Artikel 38 wordt vervangen als volgt:

“Art. 38.§ 1. De PIE of, ingeval van hoogdringendheid een bevoegde dienst bedoeld in artikel 14, § 1, 2°, kan een aanvraag tot overdracht van passagiersgegevens of het resultaat van de verwerking van deze gegevens richten tot een PIE van een lidstaat van de Europese Unie. De PIE bewaart de desgevallend verkregen gegevens, overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 2. De PIE of desgevallend de dienst bedoeld in § 1, motiveert de aanvraag door het feit dat het noodzakelijk is om deze gegevens in een precies geval te verkrijgen met het oog op het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van terroristische misdrijven of ernstige criminaliteit.

De bevoegde dienst maakt een kopie van de aanvraag overeenkomstig § 1 over aan de PIE.”

HOOFDSTUK 5

Begroting en beheerscontrole

Art. 73

Artikel 200 van de programmawet van 23 december 2009 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De prestaties uitgevoerd door deze dienst kunnen aanleiding geven tot retributies waarvan het bedrag vastgelegd is door de Koning.”.

Gegeven te Brussel, 25 mei 2018

FILIP

Van Koningswege:

De minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON

Art. 72

L’article 38 est remplacé par ce qui suit:

“Art. 38. § 1er. L’UIP, ou en cas d’urgence, un service compétent visé à l’article 14, § 1er, 2°, peut introduire une demande auprès de l’UIP d’un État membre de l’Union européenne visant le transfert de données des passagers ou le résultat du traitement de ces données. L’UIP conserve les données reçues le cas échéant, conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 2. L’UIP ou, le cas échéant, l’autorité visée au § 1er, motive la demande par la nécessité d’obtenir ces données dans un cas précis de prévention, détection d’infractions terroristes ou de formes graves de criminalité ou d’enquête ou de poursuites en la matière.

Le service compétent envoie une copie de la demande introduite conformément au § 1er à l’UIP.”

CHAPITRE 5

Budget et Contrôle de la gestion

Art. 73

L’article 200 de la loi-programme du 23 décembre 2009 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Les prestations effectuées par ce service peuvent donner lieu à des rétributions dont le montant est fixé par le Roi.”.

Donné à Bruxelles, le 25 mai 2018

PHILIPPE

Par le Roi:

Le ministre de la Sécurité et de l’Intérieur,

Jan JAMBON

Coördinatie van de artikelen	
WET VAN 30 JULI 1979 BETREFFENDE DE PREVENTIE VAN BRAND EN ONTPLOFFING EN BETREFFENDE DE VERPLICHTE VERZEKERING VAN DE BURGERRECHTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID IN DERGELIJKE GEVALLEN. (B.S. 20.09.1979) en (erratum 18.12.1979)	**Voorgestelde aanpassingen**
Zoals gewijzigd door wetten van 22 december 1989, 22 mei 1990, 29 april 1996, 22 februari 1998, 30 december 2001, 22 december 2003, 25 april 2007, 15 april 2007, 9 november 2015 en 26 december 2015	
HOOFDSTUK I. - Preventie van branden en ontploffingen.	
Artikel 1. De brandpreventie omvat al de veiligheidsmaatregelen die tot doel hebben, enerzijds, het ontstaan van een brand te voorkomen, elk begin van brand op te sporen en de uitbreiding ervan te verhinderen, anderzijds, de hulpdiensten te alarmeren en zowel de redding van de personen als de bescherming van de goederen in geval van brand te vergemakkelijken. De preventie van ontploffingen omvat de gezamenlijke veiligheidsmaatregelen ter voorkoming van omstandigheden die ontploffingen kunnen veroorzaken en ter beperking daarvan indien ze toch zouden ontstaan.	
Art. 2. § 1. Met het oog op de preventie van brand en ontploffing, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de basispreventienormen die één of meer categorieën van constructies gemeen hebben, ongeacht hun bestemming.	
§ 2. Afwijkingen op de basispreventienormen zoals bepaald in § 1 kunnen worden toegestaan indien de desbetreffende constructie door deze afwijkingen een veiligheidsniveau behoudt dan tenminste gelijk is aan deze vereist door deze normen. Elke aanvraag tot afwijking wordt ingediend door de bouwheer of zijn afgevaardigde. De Koning bepaalt de procedure en de voorwaarden volgens welke de afwijkingen worden toegestaan. Afwijkingen kunnen enkel worden toegestaan op basis van een advies van een commissie voor afwijking.	
§ 3. De Koning bepaalt de samenstelling en de werking van de commissie voor afwijking bedoeld in § 2, vierde lid. De commissie voor afwijking bestaat onder andere uit ingenieurs van de algemene directie van de Civiele Veiligheid,	§ 3. De Koning bepaalt de samenstelling en de werking van de commissie voor afwijking bedoeld in § 2, vierde lid. De commissie voor afwijking bestaat onder andere uit deskundigen en hun respectieve plaatsvervangers van de FOD Binnenlandse

beroepsbrandweerofficieren, deskundigen en hun respectieve plaatsvervangers. Zij worden aangewezen op grond van hun bijzondere wetenschappelijke of technische bekwaamheid in zake brandvoorkoming	Zaken of van een hulpverleningszone. Zij worden aangewezen op grond van hun bijzondere wetenschappelijke of technische bekwaamheid in zake brandvoorkoming
Art. 3. De Koning stelt, op de voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en van de bevoegde Minister, de specifieke preventienormen vast die betrekking hebben op de constructies waarvan het gebruik samenhangt met aangelegenheden waarvoor de nationale overheid bevoegd is.	
Art. 4.De gemeenteraad kan verordeningen inzake preventie van branden en ontploffingen uitvaardigen	
Art. 5.Op verslag van de hulpverleningszone waartoe zijn gemeente behoort, ziet de burgemeester toe op de uitvoering van de krachtens deze wet voorgeschreven veiligheidsmaatregelen. Bij het volbrengen van zijn taak is de hulpverleningszone onderworpen aan de inspectie die door de Koning wordt georganiseerd overeenkomstig de artikelen 168 tot 174 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid. De burgemeester alsmede het personeel van de hulpverleningszone en het personeel belast met de inspectie kunnen controles aangaande de brandveiligheid van constructies uitvoeren en hebben hiertoe de toegang tot de constructies of onderdelen van constructies die voor het publiek toegankelijk zijn alsook de verlaten, niet onderhouden constructies. Zij hebben slechts toegang tot constructies die niet voor het publiek toegankelijk zijn of tot de onderdelen ervan wanneer zij ofwel concrete aanwijzingen hebben dat de openbare veiligheid ernstig in het gedrang komt ofwel toestemming hebben verkregen van de persoon die gemachtigd is om toegang te verlenen ofwel van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats en wiens bescherming van het privéleven of eerbied voor de woning in het gedrang dreigen te komen.	
Art. 6.§ 1. Er wordt een Hoge Raad voor beveiliging tegen brand en ontploffing ingesteld, waarvan de samenstelling en de werkwijze door de Koning worden bepaald. Deze Raad bestaat uit vertegenwoordigers van de openbare en van de particuliere belangen. Hij heeft tot taak : a) alle maatregelen inzake beveiliging tegen brand en ontploffing voor te stellen; b) advies te geven over ieder ontwerp-besluit betreffende de preventie van branden en ontploffingen.	
HOOFDSTUK II. - Verplichte burgerrechtelijke aansprakelijkheidsverzekering inzake brand	

en ontploffing	
Art. 7. § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk kunnen toepasselijk worden verklaard op alle inrichtingen die gewoonlijk voor het publiek toegankelijk zijn, ook al wordt het publiek er slechts onder bepaalde voorwaarden toegelaten.	
§ 2. Bij in Ministerraad overlegde besluiten bepaalt de Koning de categorieën van inrichtingen waarop Hij de bepalingen van dit hoofdstuk toepasselijk maakt en wijst Hij de natuurlijke of rechtspersonen aan die de krachtens deze bepalingen opgelegde verplichtingen moeten nakomen.	
Art. 8. De in artikel 7, § 2, bedoelde natuurlijke of rechtspersonen zijn objectief aansprakelijk zowel voor de lichamelijke als voor de materiële schade, aan derden veroorzaakt door een brand of een ontploffing, onverminderd het gewone verhaal op de voor het schadegeval aansprakelijke personen. De Koning bepaalt het maximaal bedrag van die objectieve aansprakelijkheid. Geen inrichting mag voor het publiek worden opengesteld indien de objectieve aansprakelijkheid waartoe zij aanleiding kan geven, niet gedekt is door een verzekering welke de in het eerste lid vermelde personen hebben afgesloten bij een verzekeringsonderneming die erkend is of van erkenning ontslagen is krachtens de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen. Voor de inrichtingen die voor het publiek toegankelijk zijn op de dag waarop deze wet in werking treedt, bepaalt de Koning binnen welke termijn de verzekering moet zijn afgesloten. In afwijking van het derde lid, zijn de door de Koning aangewezen publiekrechtelijke rechtspersonen ontslagen van de verplichting een verzekeringscontract af te sluiten. De verzekeraar die de benadeelde personen heeft vergoed, treedt in de rechten zowel van deze personen als van de verzekeringnemers tegen de voor het schadegeval aansprakelijke derden tot beloop van de door hem betaalde sommen. (Kunnen niet genieten van de uitkeringen bepaald in deze wet: a) in de mate van zijn fout, de brandstichter of de dader van de ontploffing; b) de verzekeraar die de benadeelde persoon vergoed heeft in het kader van een verzekering met vergoedend karakter en die zijn subrogatierecht uitoefent bedoeld in artikel 41 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst; c) iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, andere dan de benadeelde persoon of zijn	

rechthebbenden, evenals iedere instelling die of ieder organisme dat beschikt over een wettelijk of conventioneel subrogatierecht of over een eigen recht tegen de persoon die aansprakelijk is voor het ongeval. Het subrogatierecht toegekend aan de verzekeringsinstelling krachtens artikel 136, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, het subrogatierecht toegekend aan de rechtspersonen en instellingen bedoeld bij artikel 14 § 3, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector en het eigen recht van de verzekeraar van arbeidsongevallen krachtens artikel 47 van de wet van 10 april 1971 op arbeidsongevallen kunnen echter uitgeoefend worden na volledige vergoeding van de benadeelde persoon of zijn rechthebbenden door de verzekeraar van de objectieve aansprakelijkheid. De Koning bepaalt, op de voordracht van de Minister van Economische Zaken, het voorwerp en de draagwijdte van deze verzekering alsmede de desbetreffende controlemaatregelen, na advies van de bij de wet van 9 juli 1975 ingestelde Controledienst voor de Verzekeringen en de Commissie voor Verzekeringen.	
Art. 8bis. § 1. De verzekeringsnemer moet van ieder schadegeval vanaf het ogenblik waarop hij er kennis van krijgt, zo vlug mogelijk mededeling doen aan de verzekeringsonderneming en aan deze laatste alle door de verzekeringsovereenkomst voorgeschreven inlichtingen en bescheiden verschaffen.	
§ 2. Indien de verzekeringsnemer, om welke reden ook, ophoudt de in artikel 8, eerste lid, bedoelde aansprakelijkheid te dragen, moet hij daarvan binnen acht dagen mededeling doen aan de verzekeringsonderneming.	
§ 3. Voor de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk kan de verzekeringsonderneming door de benadeelde in België worden gedagvaard, hetzij voor de rechter van de plaats van het feit waar het schadegeval is gebeurd, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de benadeelde, hetzij voor de rechter van de zetel van de verzekeringsonderneming.	
§ 4. Een vonnis of arrest gewezen in een geschil ter zake van een door een brand of ontploffing veroorzaakte schade, bedoeld in artikel 8, eerste lid, kan aan de verzekeringsonderneming of aan de benadeelde partij slechts worden tegengeworpen, indien ze in het geding partij zijn geweest dan wel daarin zijn geroepen.	

Niettemin kan het vonnis of arrest, dat in een geschil tussen de benadeelde en de verzekeringsnemer is gewezen, worden tegengeworpen aan de verzekeringsonderneming, indien is gebleken dat deze laatste in feite de leiding van het geding op zich heeft genomen. De verzekeringsonderneming kan de verzekeringsnemer in het geding roepen, dat door de benadeelde tegen hem wordt ingesteld. Wanneer de burgerlijke vordering tot herstelling van een door een brand of ontploffing veroorzaakte schade, zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid, tegen de verzekeringsnemer wordt ingesteld voor het strafgerecht, kan de verzekeringsonderneming door de benadeelde partij of door de verzekeringsnemer in de zaak worden betrokken en kan zij ook vrijwillig tussenkomen, onder dezelfde voorwaarden als zou de vordering voor het burgerlijk gerecht zijn gebracht, maar het strafgerecht kan geen uitspraak doen over de rechten die de verzekeringsonderneming kan doen gelden tegenover de verzekeringsnemer. Bovendien kan de verzekeringsnemer in de zaak worden betrokken door de verzekeringsonderneming die vrijwillig tussenkomt.	
§ 5. Iedere rechtsvordering van de benadeelde die gebaseerd is op artikel 8, zevende lid, verjaart na verloop van drie jaar te rekenen vanaf de datum van het schadegeval. Handelingen die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen de verzekeringsonderneming stuiten, stuiten ook de verjaring van de rechtsvordering van die benadeelde tegen de verzekeringsnemer. Handelingen die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen de verzekeringsnemer stuiten, stuiten ook de verjaring van de rechtsvordering van die benadeelde tegen de verzekeringsonderneming. De verjaring wordt ten opzichte van een verzekeringsonderneming gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeringsonderneming en de benadeelde. Een nieuwe termijn van drie jaar begint te lopen te rekenen vanaf het ogenblik waarop één der partijen aan de andere partij bij deurwaardersexploot heeft kennis gegeven dat zij de onderhandelingen afbreekt; indien de kennisgeving bij aangetekende brief geschiedt, begint de nieuwe termijn te lopen op de dag volgend op die waarop de brief ter post is afgegeven.	
§ 6. Geen uit de wet of uit de verzekeringsovereenkomst voortvloeiende nietigheid, exceptie of verval kan door een	

verzekeringsonderneming aan een benadeelde worden tegengeworpen. Een verzekeringsonderneming kan zich een recht van verhaal voorbehouden tegen de verzekeringsnemer voor zover de verzekeringsonderneming volgens de wet of volgens de verzekeringsovereenkomst gerechtigd was de uitkering te weigeren of te verminderen.	
§ 7. De verzekeringsonderneming kan aan een benadeelde de beëindiging, de nietigverklaring, de ontbinding, de opzegging, de schorsing van de overeenkomst of van de dekking, uit welke oorzaak ook, slechts tegenwerpen ten aanzien van schadegevallen, die plaatsvinden na verloop van een termijn van dertig dagen na de kennisgeving door de verzekeringsonderneming van een dezer feiten. De kennisgeving moet geschieden bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs gericht aan de burgemeester van de gemeente waar de voor het publiek toegankelijke instelling gevestigd is, die bevoegd is voor het ontvangen van de kennisgevingen betreffende de verzekering die in dit hoofdstuk geregeld wordt. De termijn begint te lopen op de dag volgende op die, waarop de aangetekende brief ter post bezorgd is. De kennisgeving kan niet vroeger geschieden dan : 1° op de dag waarop de overeenkomst een einde heeft genomen ten aanzien van de verzekerde indien het een schorsing betreft; 2° op de dag van de kennisgeving door één van beide partijen aan de andere van de ontbinding, de opzegging of de nietigverklaring van de overeenkomst; 3° op de dag van de beëindiging van de overeenkomst in alle gevallen die niet onder 2° zijn voorzien.	
§ 8. De verzekeringsonderneming die de overeenkomst bedoeld in artikel 8, derde lid, afsluit, is ertoe gehouden aan de verzekeringsnemer een bewijsstuk af te geven waarvan de vorm en de inhoud door de Koning worden bepaald.	
§ 9. De verzekeringsonderneming die een verzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 8, derde lid, afsluit, is ertoe gehouden hiervan kennis te geven aan de burgemeester van de gemeente waar de voor het publiek toegankelijke inrichting gevestigd is. De verzekeringsonderneming schrijft de kennisgevingen en aangiften met betrekking tot deze verzekering in een repertorium, waarvan de inrichting en werkwijze door de Koning worden geregeld.	

§ 10. De koninklijke besluiten in uitvoering van de paragrafen 8 en 9 worden genomen na advies van de bij de wet van 9 juli 1975 ingestelde Controledienst voor de Verzekeringen en de Commissie voor de Verzekeringen.	
Art. 9. De ondernemingen die de in artikel 8 bedoelde burgerrechtelijke aansprakelijkheid verzekeren, vestigen ten laste van de verzekeringnemers jaarlijks een heffing die niet meer mag belopen dan 10 pct. van het jaarbedrag van de premie met betrekking tot de in voornoemd artikel opgelegde verzekering. De opbrengst van deze heffing is bestemd tot stijving van het Fonds voor beveiliging tegen brand en ontploffing bedoeld in artikel 6, § 2. De Koning bepaalt, op de voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en van de Minister van Economische Zaken, het percentage van genoemde heffing, inning en overdracht aan het Fonds. De Controledienst van de verzekeringen is gelast toe te zien op de uitvoering, van deze bepalingen.	
HOOFDSTUK III. - Sancties en controle	
Art. 10. § 1. Overtreding van de bepalingen van deze wet en van de ter uitvoering ervan genomen koninklijke besluiten worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig frank tot duizend frank, of met één van die straffen alleen. In geval van herhaling binnen het jaar kan de straf tot het dubbele van het maximum worden verhoogd. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk V en artikel 85 niet uitgezonderd zijn van toepassing op de in de artikel bedoelde overtredingen.	
§ 2. In geval van veroordeling kan de rechter de sluiting van de inrichting voor een duur van één maand tot één jaar bevelen. De sluiting kan in voorkomend geval worden uitgevoerd ten laste van de derde die de inrichting mocht hebben overgenomen sedert de vaststelling van de overtreding welke tot de sluiting aanleiding geeft. In dat geval wordt de derde echter in het geding geroepen en kan het vonnis niet tegen hem ingeroepen worden indien hij kan bewijzen dat hij te goeder trouw was en onkundig van de sluiting waarmee de inrichting was bedreigd. Hij moet eveneens bewijzen dat hij de krachtens artikel 3, § 1, vereiste aanpassingen of verbouwingen heeft uitgevoerd. De sluiting van de inrichting gaat in achtenveertig uren na de betekening van de beslissing tot veroordeling.	
Art. 11.De burgemeester kan de voorlopige	

sluiting bevelen van de inrichting die niet voldoet aan de krachtens deze wet voorgeschreven veiligheidsmaatregelen of wegens het niet afsluiten van de verzekering bedoeld in hoofdstuk II. De heropening van de inrichting wordt slechts toegestaan als de vereiste aanpassingen of verbouwingen uitgevoerd zijn en de verplichting inzake de verzekering bepaald in hoofdstuk II in orde gebracht werden.	
Art. 12. Onverminderd de op de officieren van gerechtelijke politie rustende plichten, is de burgemeester gemachtigd de inbreuken op de bepalingen van deze wet op te sporen en bij wege van processen-verbaal die bewijskrachtig zijn behoudens tegenbewijs, vast te stellen. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen drie dagen na de vaststelling van de overtreding aan de overtreder overhandigd.	

WET 15 mei 2007 tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119bis van de nieuwe gemeentewet	**Voorgestelde aanpassingen**
Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet	
HOOFDSTUK I. - Toepassingsgebied	
Art. 2. <W 2008-07-24/35, art. 147, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008> De gemeente die personen in dienst heeft voor de uitoefening van de activiteiten bedoeld in artikel 3, § 1, hierna de organiserende gemeente genoemd, stelt een " dienst gemeenschapswachten " in, nadat hiertoe is beslist in de gemeenteraad	
Deze dienst kan bestaan uit:	
1° personen die rechtstreeks door de organiserende gemeente in dienst worden genomen	
2° personen ter beschikking gesteld van de organiserende gemeente, via een Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap of met de tussenkomst van een rechtspersoon die zij creëert	
De organiserende gemeente sluit met het Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap of met de opgerichte rechtspersoon een overeenkomst af tot vaststelling van de nadere regels voor de terbeschikkingstelling van de personen bedoeld in het tweede lid, 2°.	
Deze overeenkomst voorziet inzonderheid dat de ter beschikking gestelde personen deel uitmaken van de dienst gemeenschapswachten en dat de bepalingen van onderhavige wet rechtstreeks op hen van toepassing zijn	
Art. 3. .(§ 1.) [1 De personen die behoren tot de dienst gemeenschapswachten zijn]1 belast met veiligheids- en preventieopdrachten, gericht op het verhogen van het veiligheidsgevoel van de burgers en het voorkomen van openbare overlast en criminaliteit door middel van een of meerdere van de volgende activiteiten : <W 2008-07-24/35, art. 148, 1°, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
1° het sensibiliseren van het publiek aangaande de veiligheid en de criminaliteitspreventie	
2° het informeren van de burgers om het veiligheidsgevoel te verzekeren en het	

informeren en signaleren aan de bevoegde diensten van problemen op het vlak van veiligheid, milieu en het wegennet;	
3° het informeren van automobilisten over het hinderlijk of gevaarlijk karakter van verkeerd parkeren en hen sensibiliseren met betrekking tot het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het correct gebruik van de openbare weg, alsook het helpen van kinderen, scholieren, gehandicapten en ouderen bij het veilig oversteken	
4° het vaststellen van inbreuken op de gemeentelijke reglementen en verordeningen in het kader van artikel 119bis, § 6, van de nieuwe gemeentewet die uitsluitend het voorwerp kunnen uitmaken van administratieve sancties (...); <W 2008-07-24/35, art. 148, 2°, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	4° zonder afbreuk te doen aan artikel 21, § 1, 1°, van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties, het vaststellen van inbreuken op gemeentelijke reglementen en verordeningen in het kader van de dezelfde wet, voor zover het gaat om inbreuken die uitsluitend het voorwerp kunnen uitmaken van administratieve sancties, of inbreuken als bedoeld in artikel 3, 3°, van voormelde wet;
	4°/1 voor wat betreft vaststellingen van inbreuken op het stilstaan en parkeren dienen deze personen te voldoen aan de minimumvoorwaarden als bedoeld in artikel 21 § 1, 1° van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties.
5° het uitoefenen van toezicht op personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid bij evenementen georganiseerd door de overheid.	
[1 6° de ontradende aanwezigheid ter preventie van conflicten tussen personen, met inbegrip van de geweldloze tussenkomst bij vaststelling van verbale conflicten tussen personen;	
7° het begeleiden van schoolgaande kinderen die zich in groep, te voet of per fiets, van thuis naar hun school begeven en omgekeerd.]	
§ 2. [1 De gemeenteraad of de gemeenteraden van de organiserende gemeente of van de organiserende gemeenten kan of kunnen de gemeenschapswachten-vaststellers tevens belasten met het verrichten van de vaststellingen die uitsluitend beperkt worden tot de onmiddellijk waarneembare toestand van goederen die de gemeente het recht geeft een belasting of een retributie te heffen.]	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 2, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 2, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 4. .[1 De personen die behoren tot de dienst gemeenschapswachten kunnen hun activiteiten uitsluitend uitoefenen :]1	
1° ([1 voor de activiteiten bedoeld in artikel 3, § 1, 1° tot 4° en 6° en 7°]1 en/of § 2), op de openbare	

weg en openbare plaatsen die deel uitmaken van het grondgebied van de organiserende gemeente [1 beschouwd worden als openbare weg : alle wegen en pleinen die tot het openbaar wegennet behoren en waartoe de weggebruiker normaliter altijd en ongehinderd toegang heeft; beschouwd wordt als openbare plaats : de openbare weg en de terreinen die tot het openbaar domein behoren en die toegankelijk zijn voor het publiek]1; <W 2008-07-24/35, art. 149, a, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
2° voor de (activiteit bedoeld in artikel 3, § 1, 5°), op alle plaatsen waar de overheid, op het grondgebied van de organiserende gemeente, deze evenementen organiseert. <W 2008-07-24/35, art. 149, b, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
[1 In afwijking van het eerste lid, 1°, kunnen de activiteiten bedoeld in artikel 3, § 1, 1° tot 7°, ook op de voor het publiek toegankelijke plaatsen zoals aangeduid door het College van burgemeester en schepenen worden georganiseerd	
In de zin van deze wet wordt als een voor het publiek toegankelijke plaats beschouwd : elke plaats behorende tot het openbaar domein, met uitsluiting van die plaatsen waarvan het beheer werd overgedragen aan een concessiehouder, waartoe andere personen dan de beheerder en de personen die er werkzaam zijn toegang hebben ofwel omdat ze geacht worden gewoonlijk toegang te hebben tot die plaats, ofwel omdat ze er toegelaten zijn zonder individueel te zijn uitgenodigd	
In afwijking van het eerste lid, 1°, kunnen de activiteiten bedoeld in artikel 3, § 1, 1° en 2°, ook in de gemeenschappelijke delen van wooncomplexen voor sociale huisvesting worden uitgevoerd.]1	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 3, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 5. .[1 In afwijking van artikel 4, eerste lid, 1°, kunnen de personen die behoren tot de dienst gemeenschapswachten, onder dezelfde voorwaarden als de personen die tot de dienst gemeenschapswachten van de organiserende gemeente behoren, hun activiteiten uitoefenen op volgende plaatsen en ten behoeve van volgende rechtspersonen :]1	
1° op de openbare weg en de openbare plaatsen die deel uitmaken van het grondgebied van een [1 andere gemeente dan de organiserende gemeente]1; deze gemeente wordt hierna de " begunstigde gemeente " genoemd;	

2° [1 in de domeinen die toebehoren aan een publiekrechtelijke rechtspersoon, na het akkoord van laatstgenoemde;]1	
3° op de infrastructuur van een openbare vervoersmaatschappij, gelegen op het grondgebied van de organiserende of begunstigde gemeente; deze openbare vervoersmaatschappij wordt hierna de " begunstigde openbare vervoersmaatschappij " genoemd.	
[1 In afwijking van wat bepaald is in artikel 4, eerste lid, 2°, kunnen de personen die behoren tot de dienst gemeenschapswachten, onder dezelfde voorwaarden als de personen die behoren tot de dienst gemeenschapswachten van de organiserende gemeente, hun activiteiten uitoefenen op alle plaatsen waar de overheid, op het grondgebied van de begunstigde gemeente, deze evenementen organiseert.]1	
Voorafgaandelijk aan de uitoefening van de activiteiten, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt door de organiserende gemeente een schriftelijke overeenkomst gesloten met, naargelang van het geval, de begunstigde gemeente, de begunstigde provincie of de begunstigde openbare vervoersmaatschappij.	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 4, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
HOOFDSTUK II. - Oprichting van een dienst gemeenschapswachten.	
Art. 6.§ 1. De organiserende gemeente maakt de oprichting van de dienst gemeenschapswachten, [1 de omschrijving van de activiteiten van de personen die behoren tot de dienst gemeenschapswachten]1, de naam van de gemeenteambtenaar belast met de leiding van deze dienst en de wijze waarop burgers bij de organiserende gemeente klacht kunnen indienen aangaande de dienst gemeenschapswachten, bekend door een gemeenteraadsbesluit. Indien de uitoefening van activiteiten beoogd wordt ten behoeve van de begunstigde gemeente, bekrachtigt de gemeenteraad van de begunstigde gemeente de schriftelijke overeenkomst die is afgesloten met de organiserende gemeente in een gemeenteraadsbesluit. De organiserende gemeente en, in voorkomend geval, de begunstigde gemeente zendt het gemeenteraadsbesluit tot oprichting van de dienst gemeenschapswachten en, in voorkomend geval, ter bekrachtiging van de afgesloten overeenkomst tussen de	

organiserende en begunstigde gemeente, over aan de minister van Binnenlandse Zaken, binnen een periode van drie maanden nadat het besluit werd genomen.	
§ 2. De opdrachten van [1 de personen die behoren tot]1 de dienst gemeenschapswachten ten behoeve van een organiserende of begunstigde gemeente, moeten in overeenstemming zijn met het veiligheids- en preventiebeleid van, naargelang van het geval, de organiserende gemeente of de begunstigde gemeente.	
§ 3. De organiserende gemeente sluit een overeenkomst met de lokale politie, waarin een contactpersoon binnen de politiedienst aangewezen wordt, de aard van de wederzijdse informatie-uitwisseling aangehaald wordt en de concrete afspraken dienaangaande bij het uitoefenen van activiteiten in de organiserende of de begunstigde gemeente worden vermeld.	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 5, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 6/1. [1 § 1. Twee of meer gemeenten, behorende tot éénzelfde politiezone of meerdere zones, hierna de organiserende gemeenten genoemd, kunnen beslissen om, na goedkeuring van de respectievelijke gemeenteraden, een meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten op te richten, op basis van een overeenkomst tussen de desbetreffende gemeenten.	
§ 2. De overeenkomst voorziet met name in de oprichting van de meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten, de omschrijving van zijn activiteiten, de naam van de gemeenteambtenaar belast met de leiding van deze dienst, zijn organisatie, de wijze waarop het personeel wordt ingezet en de financieringswijzen.	
§ 3. Het personeel dat deel uitmaakt van deze meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten blijft aangeworven onder het statuut of de overeenkomst die het aan zijn gemeente van herkomst bindt.	
§ 4. De organiserende gemeenten zijn hoofdelijk aansprakelijk ten aanzien van derden.	
§ 5. Binnen een periode van drie maanden nadat het raadsbesluit werd genomen, zenden de organiserende gemeenten de gemeenteraadsbesluiten over aan de minister van Binnenlandse Zaken. Binnen dezelfde termijn, worden de overeenkomsten tot oprichting van een meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten, ter bekrachtiging ervan, voorgelegd aan de minister van Binnenlandse Zaken.	

§ 6. De organiserende gemeenten maken, via een beslissing van de gemeenteraad, de oprichting van de meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten, de omschrijving van zijn activiteiten en de wijze waarop burgers bij de organiserende gemeenten klacht kunnen indienen ten aanzien van deze meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten, openbaar.	
§ 7. De organiserende gemeenten sluiten een overeenkomst met de lokale politie of, in voorkomend geval, de politiezone, waarin een contactpersoon binnen de politiedienst of de politiezone aangewezen wordt, de aard van de informatie-uitwisseling en de concrete afspraken dienaangaande bij het uitoefenen van activiteiten in de organiserende gemeenten worden vermeld.	
§ 8. De organiserende gemeente of organiserende gemeenten, eventueel samen met de gemeenten van dezelfde politiezone, kan of kunnen, voor de gemeenschapswachten-vaststellers die dit wensen, de toegang tot begeleiding en voorbereiding, met het oog op het toetreden tot de selectieproeven van agent van politie, verzekeren.	
De politieraad kan de gemeenschapswachten-vaststellers die afkomstig zijn van de politiezone waarvan sprake en die geslaagd zijn voor de selectieproeven van agent van politie in het kader van hun aanwervingsstrategie, in aanmerking nemen.][1]	
(1)<Ingevoegd bij W 2014-01-13/08, art. 6, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
HOOFDSTUK III. - Uitoefeningsvoorwaarden.	
Art. 7.§ 1. De personen die (de activiteiten als bedoeld in [1 artikel 3, § 1, 1°, 2°, 3°, 5°, 6° en/of 7°]1), uitoefenen, worden " gemeenschapswachten " genoemd. <W 2008-07-24/35, art. 150, 1°, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008> De personen die (de activiteiten als bedoeld in artikel 3, § 1, 4° en/of § 2), worden gemeenschapswachten-vaststellers genoemd. <W 2008-07-24/35, art. 150, 2°, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
[1 § 1/1. Personen die ten behoeve van de gemeente uitsluitend kinderen, scholieren, personen met een beperkte mobiliteit en ouderen helpen bij het veilig oversteken en/of beleidsmatig en conceptueel werk uitvoeren, worden niet als gemeenschapswacht beschouwd. In afwijking van de bepaling van artikel 2, eerste lid, is de gemeente in dit geval vrijgesteld van de oprichting van een dienst gemeenschapswachten.]1	
§ 2. De gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers kunnen door de organiserende gemeente slechts worden	

aangeworven na advies van de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de politiezone waartoe de organiserende gemeente behoort	
Voor het formuleren van zijn advies houdt de korpschef in het bijzonder rekening met de elementen die betrekking hebben op de vereisten, bedoeld in artikel 8, 2°, 3°, 4° en 5°. Zonder het uitvoeren van specifieke onderzoeken, steunt hij zijn bevindingen op inlichtingen van bestuurlijke en gerechtelijke politie, waarvan hij kennis heeft.	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 7, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 8. De gemeenschapswachten, de gemeenschapswachten-vaststellers en de gemeenteambtenaar belast met de leiding van de dienst, moeten voldoen aan de volgende voorwaarden :	
1° minstens 18 jaar oud zijn;	
2° niet veroordeeld geweest zijn, zelfs niet met uitstel, tot een correctionele of een criminele straf [2 bestaande uit een boete, een autonome probatiestraf, een werkstraf, een straf onder elektronisch toezicht of gevangenisstraf]2, behoudens veroordelingen wegens inbreuken op de wetgeving betreffende de politie over het wegverkeer;	
3° geen feiten hebben gepleegd die, zelfs als ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, raken aan het vertrouwen in de betrokkene doordat ze in hoofde van de betrokkene een ernstige maatschappelijke tekortkoming uitmaken of een tegenindicatie voor het gewenste profiel van de gemeenschapswacht, zoals bedoeld in het § 2, uitmaken;	3° geen feiten hebben gepleegd die, zelfs als ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, raken aan het vertrouwen in de betrokkene doordat ze in hoofde van de betrokkene een ernstige maatschappelijke tekortkoming uitmaken of een tegenindicatie voor het gewenste profiel van de gemeenschapswacht, zoals bedoeld in het **[2°]**, uitmaken;
4° voor wat betreft de " gemeenschapswachtenvaststeller " de Belgische nationaliteit hebben [1 en minstens voor het hoger secundair onderwijs geslaagd zijn]1 en voor wat betreft de " gemeenschapswacht ", onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie of van een andere staat en in dit laatste geval, sedert drie jaar zijn wettige hoofdverblijfplaats hebben in België;	4° voor wat betreft de " gemeenschapswachtenvaststeller " de Belgische nationaliteit hebben [1 en minstens voor het hoger secundair onderwijs geslaagd zijn]1 en voor wat betreft de " gemeenschapswacht ", onderdaan zijn van een lidstaat van de [**Europese Economische Ruimte]** of van een andere staat en in dit laatste geval, sedert drie jaar zijn wettige hoofdverblijfplaats hebben in België;
5° niet tegelijkertijd werkzaamheden uitoefenen van privédetective, een functie uitoefenen in het kader van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, lid zijn van een politiedienst of een door de Koning bepaalde activiteit uitoefenen;	

6° aangeworven zijn door de organiserende gemeente;	
7° voldoen aan voorwaarden inzake opleiding en vorming, zoals bedoeld in artikel 10;	
8° voor wat betreft de " gemeenschapswacht-vaststeller ", voldoen aan de minimumvoorwaarden van artikel 119bis, § 6, van de nieuwe gemeentewet.	
Het gewenste profiel van de gemeenschapswacht en de gemeenschapswacht-vaststeller is gekenmerkt door :	
1° respect voor medemensen;	
2° burgerzin;	
3° een incasseringsvermogen ten aanzien van agressief gedrag van derden en het vermogen om zich daarbij te beheersen;	
4° respect voor plichten en procedures.	
	5° Geen gevaar vormen voor de openbare orde.
	“Het voldoen aan het profiel wordt nagegaan aan de hand van een psychotechnisch onderzoek, nader te bepalen door de minister van Binnenlandse Zaken
	De gemeenschapswachten en de gemeenschapswacht-vaststellers kunnen door de organiserende gemeente slechts worden aangeworven na advies van de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de politiezone waartoe de organiserende gemeente behoort. ”.
(1)<W 2014-01-13/08, art. 8, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
(2)<W 2014-04-10/80, art. 24, 004; Inwerkingtreding : onbepaald en uiterlijk op 01-05-2016 (zie W 2015-11-23/02, art. 13)>	
Art. 8/1. [1 De gemeenteambtenaar belast met het leiden van de dienst gemeenschapswachten of van de meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten moet beschikken over voldoende bekwaamheden en kennis inzake teambeheer, beheer van de werking en organisatie van de gemeentelijke diensten en de rechten en verplichtingen van de gemeenschapswachten.]1	
(1)<Ingevoegd bij W 2014-01-13/08, art. 9, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 9. De organiserende gemeente bepaalt een reglement van inwendige orde waarin zij de deontologische regels vastlegt waaraan de	

gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers moeten voldoen en waarin de uitoefeningregels van hun activiteiten nader worden bepaald. Dit reglement van inwendige orde wordt, voorafgaand aan zijn indiensttreding, overhandigd aan de gemeenschapswacht en aan de gemeenschapswacht-vaststeller	
Art. 10. De opleiding, bedoeld in artikel 8, eerste lid, 7°, kan worden verstrekt door (de provinciale of gewestelijke bestuursscholen) erkende opleidingsinstellingen voor de vorming van politieagenten of de krachtens artikel 4, § 3, van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid erkende opleidingsinstellingen die nadat ze aangetoond hebben de opleiding bedoeld in het tweede lid op een correcte wijze te kunnen verstrekken, hiertoe aangewezen zijn door de minister van Binnenlandse Zaken. <W 2008-07-24/35, art. 151, 1°, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008> [1 Het initiatief tot inschrijving voor de opleiding is vrij. De kandidaat kan slechts aan een opleiding deelnemen indien hij voldoet aan volgende voorwaarden :	
1° een uittreksel uit het strafregister, dat maximum zes maanden oud is, hebben voorgelegd waaruit blijkt dat hij niet veroordeeld is wegens misdrijven bepaald in artikel 8, eerste lid, 2° ;	
2° een identiteitsdocument of een historiek uit het bevolkingsregister hebben voorgelegd waaruit blijkt dat hij voldoet aan artikel 8, eerste lid, 4°.	
De school mag geen kandidaat inschrijven die niet voldoet aan de in het tweede lid bepaalde voorwaarden.]1	
(De betrokkene moet de basisopleiding volgen die minimaal volgende vakken omvat :) <W 2008-07-24/35, art. 151, 2°, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
1° de studie van de rechten en de verplichtingen van de gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers [1 en onder andere in het kader van de betrekkingen met de politie- en bewakingsdiensten]1;	
2° technieken van verbale en non-verbale communicatie;	
3° cultuurinzicht en omgaan met diversiteit;	
4° observatie en rapportering;	
5° [1 conflictbeheersing met inbegrip van positieve conflictbeheersing met minderjarigen;]1	
6° fysieke ontwijkingstechnieken;	

7° eerste hulp bij ongevallen	
[1 8° redactionele vaardigheden;	
9° sport/conditietraining.]1	
[1 Van alle gedoceerde vakken wordt een examen afgenomen. De kandidaat is geslaagd indien hij voor elk vak minimum 50 % van de punten heeft behaald en minimum 60 % van de punten heeft behaald voor het totaal van alle vakken. Enkel de geslaagde kandidaat is gemachtigd om de opleiding tot gemeenschapswacht-vaststeller aan te vatten. In het andere geval is hij slechts gemachtigd om de functie van gemeenschapswacht uit te oefenen.]1	
De Koning bepaalt de nadere regels die betrekking hebben op de aanwijzing van de opleidingsinstellingen en de voorwaarden en nadere regels van de opleiding.	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 10, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 11. De gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers dragen een uniforme werkkleding. De werkkleding is voorzien van een eenvormig en herkenbaar embleem. De minister van Binnenlandse Zaken bepaalt het model van de werkkleding en het embleem van de gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers.	
Art. 12.§ 1. Elke gemeenschapswacht en gemeenschapswacht-vaststeller is houder van een identificatiekaart [1 , waarvan het model door de minister van Binnenlandse Zaken wordt vastgesteld]1. De identificatiekaart is geldig voor een periode van vijf jaar vanaf haar uitreikingsdatum. Ze is voor gelijke periodes vernieuwbaar. De identificatiekaart bevat volgende vermeldingen :	
1° de naam, voornaam en foto van de houder;	
2° de naam van de organiserende gemeente;	**Art. 7/1**. §1er. Les communes sont tenues de disposer de ressources suffisantes en eau d'extinction, conformément aux normes fixées par le Roi en vue de l'extinction d'incendies par les services opérationnels de la sécurité civile et l'organisation d'exercices pour ces services.
3° al naargelang van het geval, de functie van gemeenschapswacht of gemeenschapswacht-vaststeller;	§2. Les communes inventorient les ressources en eau d'extinction et y apposent la signalisation adéquate afin de faciliter la localisation, l'accès et l'utilisation des ressources en eau d'extinction.

4° de vervaldatum van de identificatiekaart.	§ 3. Les communes assurent le contrôle et l'entretien des ressources en eau d'extinction. Elles veillent à ce que les hydrants et les vannes établis sur les réseaux de distribution d'eau sont en nombre suffisant et sont accessibles et utilisables en tout temps. Les communes veillent à ce que les citernes à eau des établissements publics et les points d'eau naturels du domaine public sont accessibles et utilisables en tout temps. Le Roi détermine les modalités relatives au contrôle, à l'entretien et à la signalisation des ressources en eau d'extinction.
De gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers kunnen de activiteiten, zoals bedoeld in artikel 3, slechts uitoefenen indien zij de identificatiekaart op een duidelijk leesbare wijze dragen.	
§ 2. De identificatiekaart wordt uitgereikt door de [1 minister van Binnenlandse Zaken]1 nadat hij heeft vastgesteld dat de betrokkene voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 8.	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 11, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
HOOFDSTUK IV. - Bevoegdheden.	
Art. 13. De " gemeenschapswachten " en de " gemeenschapswachten-vaststellers " kunnen met geen andere opdrachten worden belast dan deze bedoeld in artikel 3. Ze oefenen hun taken uit op een ongewapende wijze. Ze zijn niet uitgerust met handboeien.	
Art. 14. De gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers kunnen geen andere handelingen stellen dan deze die voortvloeien uit de uitoefening van de rechten waarover elke burger beschikt, alsmede de bevoegdheden uitdrukkelijk voorzien in deze wet. Ze kunnen geen dwang of geweld gebruiken, behoudens de dwang die bij de uitoefening van het recht, bedoeld in artikel 1, 3°, van de wet van 20 juli 1990 op de voorlopige hechtenis noodzakelijk is. De gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers kunnen bij de uitoefening van (de activiteit bedoeld in artikel 3, § 1, 3°) de taken uitoefenen zoals bedoeld in artikel 40bis, 2 en 3, van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer. <W 2008-07-	

24/35, art. 152, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
Art. 15. De gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers brengen aan de lokale politie van het grondgebied waar ze hun taken uitoefenen, onverwijld alle feiten ter kennis die een wanbedrijf of een misdaad uitmaken. De gemeenschapswachten verstrekken, telkens een ambtenaar van een bevoegde dienst erom verzoekt, de inlichtingen waarover zij in het kader van hun werkzaamheden kennis hebben. De verplichtingen, bedoeld in dit artikel, worden uitgeoefend conform het reglement van inwendige orde.	
Art. 16. De Koning kan de uitrusting, methodes en procedures waarin deze wet niet voorziet en die de gemeenschapswachten en de gemeenschapswachten-vaststellers kunnen of moeten aanwenden bij het uitoefenen van hun opdrachten, bepalen.	
HOOFDSTUK V. - Controle [1 en sancties]1	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 12, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 17.§ 1. De burgemeester van de organiserende gemeente kan, overeenkomstig de door de Koning te bepalen procedure de identificatiekaart tijdelijk of definitief intrekken wanneer de gemeenschapswachten of de gemeenschapswachten-vaststellers de wet, haar uitvoeringsbesluiten of het reglement van inwendige orde niet in acht nemen. De burgemeester trekt, overeenkomstig de door de Koning te bepalen procedure, de identificatiekaart van de gemeenschapswacht of de gemeenschapswacht-vaststeller definitief in, indien deze niet meer voldoet aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 8.	
§ 2. De leden van de politiediensten en de door de Koning aangewezen ambtenaren en agenten houden toezicht op de toepassing van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten.	
De leden van de politiediensten brengen over het uitgevoerde toezicht verslag uit aan de burgemeester van de organiserende gemeente. De door de Koning aangewezen ambtenaren en agenten brengen over het uitgevoerde toezicht verslag uit aan de Burgemeester en aan de minister van Binnenlandse Zaken.	

De organiserende gemeente verleent aan de door de Koning aangewezen ambtenaren en agenten de nodige medewerking voor het uitvoeren van hun opdracht; ze kunnen inzage nemen van alle stukken die daarvoor noodzakelijk zijn.	
[1 § 3. De minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd om de in artikel 17/1 bedoelde sancties op te leggen overeenkomstig de door de Koning bepaalde procedure.]1	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 13, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 17/1. [1 In geval van inbreuk op de artikelen 11, 12, § 1, 13 en 15 of op een bepaling van een uitvoeringsbesluit en indien is aangetoond dat een of meer van deze inbreuken werden opgedragen door de werkgever, de werkgevers of de gemeenteambtenaar belast met de leiding van de dienst gemeenschapswachten of de meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten, wordt het College van burgemeester en schepenen van de gemeente die de dienst gemeenschapswachten heeft opgericht of, naar gelang het geval, het College van burgemeester en schepenen van elke gemeente die een meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten heeft opgericht, daarvan per aangetekende zending ingelicht. De zending vermeldt minstens de vastgestelde inbreuk en de termijn van minimum drie maanden en maximum zes maanden waarover de gemeente of, in geval van een meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten, de gemeenten beschikt of beschikken om de inbreuk te beëindigen. Indien na het verstrijken van de in de eerste waarschuwing vermelde termijn wordt vastgesteld dat de inbreuk niet werd beëindigd wordt de gemeente of, in geval van een meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten, de gemeenten, bij aangetekende zending een tweede maal gewaarschuwd. Indien wordt vastgesteld dat de gemeente of, in geval van een meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten, de gemeenten, de vermelde inbreuk binnen een termijn van negentig dagen volgend op de ontvangst van deze tweede waarschuwing niet heeft of hebben beëindigd, wordt de organiserende of de begunstigde gemeente, naar gelang het geval, een administratieve geldboete opgelegd van 1.000 tot 2.500 euro, per gemeenschapswacht die de inbreuk pleegt. In geval van een meergemeentelijke dienst gemeenschapswachten bepalen de	

organiserende gemeenten de verdeelsleutel tot betalen van de geldboete zelf.][1]	
(1)<Ingevoegd bij W 2014-01-13/08, art. 14, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
HOOFDSTUK VI. - Slot- en Overgangsbepalingen.	
Art. 18.(De activiteiten bedoeld in artikel 3, § 1), kunnen enkel en alleen in het kader van deze wet worden georganiseerd, met uitzondering van : <W 2008-07-24/35, art. 153, 1°, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
1° de activiteiten georganiseerd door de politiediensten;	
2° (de activiteiten, bedoeld in [1 artikel 3, § 1, 3°, 4°, 5° en 7°]1) en artikel 5, eerste lid, 2°, indien deze activiteiten worden uitgeoefend in het kader van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid; <W 2008-07-24/35, art. 153, 2°, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
3° de door openbare vervoersmaatschappijen krachtens de wet uitgeoefende activiteiten.	
(1)<W 2014-01-13/08, art. 15, 003; Inwerkingtreding : 09-02-2014>	
Art. 19. De organiserende gemeenten die bij de inwerkingtreding van deze wet personen in dienst hebben voor activiteiten zoals (bedoeld in artikel 3, § 1), beschikken vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet over een termijn van (achttien maanden) om een gemeenteraadsbesluit tot instelling van een dienst gemeenschapswachten op te maken en dit gemeenteraadsbesluit over te maken aan de minister van Binnenlandse Zaken. <W 2008-07-24/35, art. 154, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008>	
Art. 20. <W 2008-07-24/35, art. 155, 002; Inwerkingtreding : 17-08-2008> § 1. De gemeenschapswachten moeten voldoen aan de opleidingsvoorwaarden als bedoeld in artikel 8, eerste lid, 7°, uiterlijk één jaar na de eerste aanwijzing van de instelling die de opleiding verstrekt in de taal van de betrokkene, overeenkomstig artikel 10, derde lid.	

§ 2. De personen die vóór de inwerkingtreding van de wet de activiteiten bedoeld in artikel 3, § 1, 1°, 2°, 3° of 5°, uitoefenen, kunnen worden aangeworven als gemeenschapswacht op voorwaarde dat zij :	
1° na 1 januari 2007 geen veroordeling hebben opgelopen als bedoeld in artikel 8, eerste lid, 2°, en na dezelfde datum geen feiten gepleegd hebben als bedoeld in artikel 8, eerste lid, 3°;	
2° geen activiteiten uitoefenen als bedoeld in artikel 8, eerste lid, 5°, op de datum van oprichting van de dienst gemeenschapswachten;	
3° voldoen aan de voorwaarden bedoeld in § 1.	
§ 3. De personen die vóór de inwerkingtreding van de wet de activiteiten bedoeld in artikel 3, § 1, 4°, uitoefenen, moeten voldoen aan de minimumvoorwaarden, bedoeld in § 2 en in artikel 8, eerste lid, 8°.	
HOOFDSTUK VII. - Wijziging van het artikel 119bis van de nieuwe gemeentewet.	
Art. 21. Het artikel 119bis, § 6, tweede lid, 1°, van de nieuwe gemeentewet, ingevoegd bij de wet van 13 mei 1999 en gewijzigd bij de wetten van 26 juni 2000, 7 mei 2004, 17 juni 2004 en 20 juli 2005, wordt als volgt aangevuld :	
" de vaststellende gemeenteambtenaar kan het identiteitsbewijs of een ander identificatiedocument van de overtreder opvragen, zodat hij zich kan vergewissen van de juiste identiteit van deze persoon. De identiteitscontrole is alleen maar toegelaten ten opzichte van personen waarvan de ambtenaar heeft vastgesteld dat zij feiten hebben gepleegd die aanleiding kunnen geven tot een gemeentelijke administratieve sanctie ".	

WET VAN 15 MEI 2007 BETREFFENDE DE CIVIELE VEILIGHEID. (B.S. 31.07.2007) en	**Voorgestelde aanpassingen**
(erratum 01.10.2007)	
TITEL I. - Algemene bepaling	
Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet	
TITEL II. - Civiele veiligheid	
HOOFDSTUK I. - *Algemene bepalingen*	
Art. 2. § 1. Voor de toepassing van deze wet moet begrepen worden onder :	
1° « operationele diensten van de civiele veiligheid » : de brandweer- en reddingsposten van de hulpverleningszones, en de operationele eenheden van de Civiele Bescherming;	
2° « minister » : de minister tot wiens bevoegdheid Binnenlandse Zaken behoren en voor wat betreft de medische, sanitaire en psychosociale hulpverlening, de minister tot wiens bevoegdheid Volksgezondheid behoort;	
3° « gouverneur » : de provinciegouverneurs **[**met uitzondering van de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]**;	
Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 21 (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
4° « adequate middelen » : de minimale inzet van personeel en materieel nodig voor het kwaliteitsvol uitvoeren van de opdrachten en het garanderen van een voldoende veiligheidsniveau van het interventiepersoneel;	
5° « snelste adequate hulp » : de operationele diensten die het snelst op de plaats van de interventie kunnen zijn met de adequate middelen;	
6° « risicoanalyse » : de inventarisatie en evaluatie van de risico's aanwezig op het grondgebied van de zone die aangeeft wat de behoeften zijn in materieel en personeel om deze risico's te dekken;	
7° « civiele maatregelen » : maatregelen van niet-politionele en niet-militaire aard;	
8° « brandweer- en reddingspost, hierna genoemd de post » : een operationele structuur die is voorzien van personeel en materieel van waaruit de adequate middelen worden uitgestuurd om de operationele opdrachten te verzekeren;	
[9° *Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 64* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013) – «	

operationeel organisatieschema » : het schema dat de nadere regels bevat van de operationele organisatie en de operationele middelen die nodig zijn om de opdrachten te vervullen die vastgelegd zijn in hoofdstuk II van deze titel;	
10° « meerjarenbeleidsplan » : het plan dat uit een gemeentelijk en zonaal investeringsplan bestaat voor de menselijke, materiële en financiële middelen.**]**	
§ 2. Onverminderd de bevoegdheden van de minister van Binnenlandse Zaken is de minister van Volksgezondheid bevoegd voor wat betreft de medische, sanitaire en psychosociale hulpverlening in uitvoering van de artikelen :	
1° artikel 8;	
2° artikel 9;	
3° artikel 11, § 1, 2°;	
4° artikel 21;	
5° artikel 69;	
6° artikel 102;	
7° artikel 106;	
8° artikel 119, § 1;	
9° artikel 178;	
10° artikel 206.	
Art. 3. De civiele veiligheid omvat alle civiele maatregelen en middelen nodig voor het volbrengen van de opdrachten vermeld in **[**de wet**]** om te allen tijde personen en hun goederen en leefomgeving ter hulp te komen en te beschermen.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 65 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
Behalve voor wat betreft de medische, sanitaire en psychosociale hulpverlening, worden de diensten van de civiele veiligheid georganiseerd en gestructureerd, zoals bepaald in de artikelen 4 tot 6.	
Art. 4. De federale overheid beschikt voor de uitvoering van zijn opdrachten inzake civiele veiligheid onder meer over de operationele eenheden van de Civiele Bescherming, het Federaal Opleidingscentrum voor de hulpdiensten, het federaal Kenniscentrum voor de civiele veiligheid en een algemene inspectiedienst.	
Art. 5. De hulpverleningszone verzekert de oprichting en de organisatie van de posten op haar grondgebied en vervult op autonome wijze de taken die de wet haar toewijst.	
De hulpverleningszone is samengesteld uit het netwerk van posten waarvan het aantal en de	

inplanting worden bepaald aan de hand van de risicoanalyse.	
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de inhoud en de minimale voorwaarden van de risicoanalyse.	
Art. 6. [§ 1.**]** De posten voeren, alleen of samen, de opdrachten uit die de wet hun toewijst rekening houdend met het principe van de snelste adequate hulpverlening.	
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de minimale voorwaarden van de snelste adequate hulp en de adequate middelen.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 66 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[§ 2. *Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 66* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De hulpverleningszones sluiten onderling overeenkomsten die:	
1° de financiële modaliteiten en de uitvoering van de snelste adequate hulp regelen;	
2° de modaliteiten voor versterking inzake personeel en materieel regelen.	
§ 3. Bij gebrek aan een in § 2 bedoelde overeenkomst kan de zone waarvan een post in het kader van het principe van de snelste adequate hulp een interventie heeft uitgevoerd op het grondgebied van een andere zone, de kosten van de betreffende interventie op deze andere zone verhalen **[**onder de voorwaarden bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.**]]**	
Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 15 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Art. 7. De grenzen van de provincies, van de hulpverleningszones of van de gemeenten vormen geen beperking voor de tussenkomst van de posten zoals voorzien **[**in artikel 6, § 1**]**.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 67 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
	Art. 7/1. §1. De gemeenten beschikken, overeenkomstig de door de Koning bepaalde voorwaarden en normen, over voldoende bluswatervoorraden met het oog op het blussen van branden door de operationele diensten van de civiele veiligheid en het organiseren van oefeningen voor deze diensten.
	§2. De gemeenten inventariseren de bluswatervoorraden en brengen de adequate signalisatie aan om het vinden, de toegang en het gebruik van de bluswatervoorraden te vergemakkelijken.

	§ 3. De gemeenten voorzien in het nazicht en het onderhoud van de bluswatervoorraden. Zij zorgen ervoor dat er voldoende hydranten en afsluiters op het waterleidingsnet worden aangebracht en dat deze steeds gemakkelijk bereikbaar en bruikbaar zijn. De gemeenten zorgen ervoor dat de watervergaarbakken van de openbare instellingen en de natuurlijke waterwinplaatsen van het openbaar domein steeds gemakkelijk bereikbaar en bruikbaar zijn. De Koning bepaalt de nadere voorschriften inzake het nazicht, het onderhoud en de signalisatie van de bluswatervoorraden.
Art. 8. De Koning stelt de inzake civiele veiligheid te nemen maatregelen vast. Hij kan onder meer :	
1° een programma van maatregelen van civiele veiligheid opstellen dat moet toegepast worden door elke inwoner, door de openbare diensten die Hij aanduidt en door elk privaat of openbaar organisme of instelling van openbaar nut;	
2° de maatregelen voor de identificatie van de risico's vaststellen, met name de inventaris van de risico's die aanwezig zijn op het nationaal grondgebied en die door de administratieve overheden in aanmerking kunnen genomen worden in het kader van de noodplanning;	
3° de maatregelen vaststellen met betrekking tot interdepartementaal of multidisciplinair beheer, coördinatie of ondersteuning van gebeurtenissen of noodsituaties;	
4° de maatregelen vaststellen met betrekking tot de voorbereiding van interdepartementaal of multidisciplinair beheer, coördinatie of ondersteuning van gebeurtenissen of noodsituaties, hierin inbegrepen de noodplanning en de opleiding;	
5° de normen vaststellen inzake de bluswatervoorraden waarover de gemeenten moeten beschikken.	**[…]**
Art. 9. § 1. De Koning kan de inhoud van de verschillende nood- en interventieplannen, hun wijze van opmaken en hun organisatorische en functionele structuur bepalen.	
§ 2. De Koning stelt de nood- en interventieplannen op die een antwoordstructuur organiseren voor gebeurtenissen en noodsituaties die een beheer, een coördinatie of een ondersteuning op nationaal vlak vereisen.	
§ 3. In elke provincie en in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad stelt de gouverneur of **[**de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]** een algemeen nood- en interventieplan op dat de algemene richtlijnen en de noodzakelijke informatie bevat om het beheer van de noodsituatie te verzorgen, hierin	

inbegrepen de te treffen maatregelen en de organisatie van de hulpverlening.	
De in het eerste lid bedoelde nood- en interventieplannen worden ter goedkeuring voorgelegd aan de minister.	
Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 22, 1° (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
§ 4. In elke gemeente stelt de burgemeester een algemeen nood- en interventieplan op dat de algemene richtlijnen en de noodzakelijke informatie bevat om het beheer van de noodsituatie te verzorgen, hierin inbegrepen de te treffen maatregelen en de organisatie van de hulpverlening.	
De in het eerste lid bedoelde nood- en interventieplannen worden, na aanneming door de gemeenteraad, ter goedkeuring voorgelegd aan **[**de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]**.	
Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 22, 2° (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
§ 5. De algemene nood- en interventieplannen van de gemeenten, van de provincies en van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad kunnen worden aangevuld met bijkomende specifieke bepalingen over bijzondere risico's. Deze bepalingen worden opgenomen in bijzondere nood- en interventieplannen.	
De Koning kan bepalen voor welke risico's door de gemeenten, de provincies en het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad een bijzonder nood- en interventieplan moet worden opgesteld.	
Art. 10. Provincies, gemeenten en zones kunnen verplicht worden de diensten van de civiele veiligheid beschikking te geven over terreinen, lokalen, meubilair en leveringen welke nodig zijn, hetzij voor de opleiding van het personeel van die diensten, hetzij voor de uitvoering van de maatregelen van civiele veiligheid op hun grondgebied.	
De Koning bepaalt voor welke gevallen en onder welke voorwaarden een schadevergoeding kan toegekend worden.	

HOOFDSTUK II. - *Algemene opdrachten van de operationele diensten van de civiele veiligheid*	
Art. 11. § 1. De algemene opdrachten van de operationele diensten van de civiele veiligheid zijn :	
1° de redding van en de bijstand aan personen in bedreigende omstandigheden en de bescherming van hun goederen;	
2° de dringende geneeskundige hulpverlening zoals bepaald in artikel 1 van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening;	
3° de bestrijding van brand en ontploffing en hun gevolgen;	
4° de bestrijding van vervuiling en van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen met inbegrip van radioactieve stoffen en ioniserende straling;	
5° de logistieke ondersteuning.	
§ 2. Maken integraal deel uit van de opdrachten opgesomd in § 1, 1°, 3°, 5°, de proactie, de preventie, de preparatie, de uitvoering en de evaluatie.	
In de zin van deze paragraaf, worden begrepen onder :	
1° proactie : alle maatregelen om de risico's te inventariseren en te analyseren;	
2° preventie : alle maatregelen om het zich voordoen van de risico's te beperken of de gevolgen van het zich voordoen te minimaliseren;	
3° preparatie : alle maatregelen om te garanderen dat de dienst klaar is om het hoofd te bieden aan een reëel incident;	
4° uitvoering : alle maatregelen die genomen worden wanneer er zich daadwerkelijk een incident voordoet;	
5° evaluatie : alle maatregelen om de proactie, preventie, preparatie en uitvoering te verbeteren via lessen getrokken uit het incident.	
§ 3. Onverminderd de bevoegdheden van andere openbare diensten, zien de hulpverleningszones toe op de toepassing van de reglementering inzake de preventie van brand en ontploffing.	
Art. 12. De Koning bepaalt, na advies van de gouverneurs en **[**van de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]**, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, welke taken in het kader van de opdrachten, bedoeld in artikel 11, door de posten en welke door de operationele	

eenheden van de Civiele Bescherming uitgevoerd worden.	
Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 23, 1° (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
De Koning kan, na advies van de gouverneurs en [van de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie], bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepalen voor welke taken of in welke omstandigheden de operationele eenheden van de Civiele Bescherming opgeroepen worden of ambtshalve optreden.	
Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 23, 2° (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 68* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De operationele eenheden van de civiele bescherming voeren bepaalde opdrachten uit in samenwerking met de hulpverleningszones.	**[…]**
Daartoe worden samenwerkingsovereenkomsten gesloten tussen de Federale Staat en de hulpverleningszones.	**[…]**
De overeenkomsten voorzien de samenwerkingsmodaliteiten tussen de operationele eenheden en de hulpverleningszones.**]**	**[…]**
Art. 13. De Koning bepaalt, na advies van de gouverneurs en **[**van de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]**, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de coördinatie van de operaties waarbij de operationele eenheden van de Civiele Bescherming samen met de posten, bedoeld in artikel 2, § 1, 8°, optreden.	
Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 24 (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
TITEL III. - Hulpverleningszones	
HOOFDSTUK I. - *Algemene organisatie van de hulpverleningszones*	
Afdeling I. - Algemene bepalingen	
Art. 14. Het grondgebied van het Rijk wordt verdeeld in hulpverleningszones, hierna genoemd zones.	
Elke provincie bevat minstens één zone.	
Elke gemeente maakt deel uit van één enkele zone.	

De Koning bepaalt, **[**op voorstel van het in artikel 15 bedoelde provinciaal raadgevend comité van de zones,**]**[1] bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de territoriale afbakening van de zones**. [**Een wijziging in de territoriale indeling van zones vindt plaats op de eerste dag van een kalenderjaar.**]**[2]	
[1]Aldus gewijzigd bij W. van 29 mei 2016, art. 2 (inw. 7 augustus 2016) (B.S. 28.07.2016)	
[2] Aangevuld bij W. van 29 maart 2018, art. 2 (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018)	
[Art. 14/1. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 69* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De zones worden ingedeeld in categorieën in functie van de volgende parameters:	
1° de bevolking van de zone;	
2° het aantal posten van de zone;	
3° het aantal operationele personeelsleden van de zone.	
De Koning bepaalt op basis van deze parameters de categorieën van zones en de indeling van de zones in de categorieën.	
Hij bepaalt ook de gevallen waarin gebruik gemaakt wordt van de in het eerste lid bedoelde indeling in categorieën.**]**	
Art. 15. § 1. In elke provincie wordt een provinciaal raadgevend comité van de zones, hierna genoemd provinciaal raadgevend comité, opgericht. Het provinciaal raadgevend comité wordt opgericht voor de duur van zijn opdracht.	
Het provinciaal raadgevend comité is samengesteld uit de burgemeesters van alle gemeenten van de provincie en wordt voorgezeten door de gouverneur.	
Het provinciaal raadgevend comité wint het advies in van de autoriteiten van de verschillende gemeenten van de provincie en formuleert op basis hiervan een **[**…**]**[1] advies **[**aan de Koning**]**[2].	
[1]Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 70, 1° (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
[2]Aldus gewijzigd bij W. van 29 mei 2016, art. 3, 1° (inw. 7 augustus 2016) (B.S. 28.07.2016)	
§ 2. **[**…**]** Opgeheven bij W. van 29 mei 2016, art. 3, 2° (inw. 7 augustus 2016) (B.S. 28.07.2016)	
[§ 2/1. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 70, 2° (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)* – Wanneer de territoriale afbakening van de zones werd vastgesteld overeenkomstig artikel 14, kunnen twee of meer zones van een zelfde provincie beslissen tot fusie over te gaan. In dat geval formuleren de raden van de	

betrokken zones een gezamenlijk voorstel aan de Koning, die op grond daarvan de nieuwe territoriale afbakening van de voorgestelde zone bepaalt, nadat het betrokken provinciaal raadgevend comité advies heeft uitgebracht en nadat werd nagegaan of de nieuwe zone de bepalingen van deze wet in acht neemt.**]**	
[*Aangevuld bij W. van 29 maart 2018, art. 3, 1°* (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – Het gezamenlijk voorstel en het advies van het provinciaal raadgevend comité worden overgezonden aan de Koning ten laatste op 31 maart van het jaar voorafgaand aan de oprichting van de nieuwe fusiezone.	
In afwijking van het eerste lid worden het gezamenlijk voorstel en het advies overgezonden op 31 mei 2018 voor een fusie die plaatsvindt op 1 januari 2019.	
Onder fusie dient te worden verstaan de vrijwillige samensmelting van zones waarbij de territoriale afbakening van de nieuwe zone overeenkomt met de territoriale afbakening van de oude fuserende zones.]	
[§ 2/2. *Ingevoegd bij W. van 29 maart 2018, art. 3, 2°* (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – Ingeval van een wijziging van de territoriale afbakening van de zones wordt het advies van het provinciaal raadgevend comité overgezonden aan de Koning ten laatste op 31 maart van het jaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van de nieuwe territoriale afbakening van de zones.	
In afwijking van het eerste lid wordt het advies overgezonden op 31 mei 2018 voor een fusie die plaatsvindt op 1 januari 2019.**]**	
§ 3. De Koning kan nadere bepalingen inzake de samenstelling, de werking en de procedures van **[**…**]** de provinciale raadgevende comités nemen.	
Aldus opgeheven bij W. van 29 mei 2016, art. 3, 3° (inw. 7 augustus 2016) (B.S. 28.07.2016)	
[Art. 15/1. Ingevoegd bij W. van 29 maart 2018, art. 4 (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – § 1. Vanaf de bekendmaking van het koninklijk besluit dat de nieuwe territoriale afbakening van de fusiezone bepaalt in toepassing van artikel 15, § 2/1, hierna genoemd de nieuwe zone, worden de prerogatieven van de organen van de zones die fuseren, beperkt tot de handelingen die betrekking hebben op de lopende zaken. Handelingen die niet vallen onder de lopende zaken kunnen slechts gesteld worden na overleg en mits akkoord van de betrokken zones.	
§ 2. De oprichting van de nieuwe fusiezone stelt een einde aan het bestaan van de fuserende zones.	
§ 3. De roerende goederen die deel uitmaken van het openbaar of privaat domein,	

met inbegrip van de goederen die deel uitmaken van de individuele uitrusting van het operationeel personeel van de voorgaande zones worden op de datum van de oprichting van de nieuwe zone overgedragen naar de nieuwe zone.	
Deze overdracht gebeurt van rechtswege en om niet. Deze overdracht is van rechtswege inroepbaar tegen derden.	
De goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en verplichtingen die inherent zijn aan deze goederen.	
De gemeenten die de vorige zone vormden, blijven echter hoofdelijk gehouden tot de verplichtingen waarvan de betaling of de uitvoering opeisbaar was voor de eigendomsoverdracht van goederen.	
§ 4. De onroerende goederen die eigendom zijn van de vorige zones worden op de datum van de oprichting van de nieuwe zone overgedragen naar de nieuwe zone.	
De onroerende goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en verplichtingen die inherent zijn aan deze goederen.	
De nieuwe zone neemt de rechten en plichten van de vorige zones die voortvloeien uit de overeenkomsten tot terbeschikkingstelling van de kazernes over.	
§ 5. Bij de overdracht van de goederen bedoeld in §§ 3 en 4 behoudt de gemeente binnen de nieuwe fusiezone in voorkomend geval de vermindering van haar gemeentelijke dotatie zoals bepaald in uitvoering van artikel 217.	
§ 6. Elke procedure inzake overheidsopdrachten voor werken, leveringen of diensten ten behoeve van de voorgaande zones wordt geldig voortgezet door de nieuwe zone vanaf haar oprichting.	
Het eerste lid is van toepassing op de uitvoering van de overheidsopdrachten toegewezen voor dezelfde datum.**]**	
[Art. 15/2. Ingevoegd bij W. van 29 maart 2018, art. 5 (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – De eindrekening van de vorige zones wordt opgemaakt op de laatste dag van het trimester dat de oprichting van de nieuwe zone voorafgaat.	
De nieuwe zone neemt van rechtswege de activa en passiva van de vorige zones over	
De eindrekening wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de zoneraad van de nieuwe zone.**]**	
[Art. 15/3. Ingevoegd bij W. van 29 maart 2018, art. 6 (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – § 1. De operationele en administratieve personeelsleden van de vorige zone worden met behoud van hun hoedanigheid overgedragen naar de nieuwe zone.	

Onverminderd §§ 2 en 3 wordt de overdracht van het personeel voor wat betreft de onmiddellijke opeisbaarheid van geldelijke rechten en voor toepassing van de statutaire bepalingen, niet beschouwd als een verandering van werkgever.	
Als de overdracht naar de nieuwe zone een verandering van gewone werkplaats met zich meebrengt voor een contractueel personeelslid, dan maakt dit het voorwerp uit van een aanhangsel bij zijn arbeidsovereenkomst.	
§ 2. Het administratief en geldelijk statuut van het administratief personeel bepaald door de vorige zone in uitvoering van artikel 106, blijft van toepassing op het overgedragen administratief personeel tot aan de inwerkingtreding van het administratief en geldelijk statuut van het administratief personeel bepaald door de nieuwe zone.	
§ 3. De aanvullende bepalingen die de vorige zones desgevallend aangenomen hadden voor het operationeel personeel in uitvoering van het koninklijk besluit van 19 april 2014 houdende bezoldigingsregeling van het operationeel personeel van de hulpverleningszones en van het koninklijk besluit van 19 april 2014 tot bepaling van het administratief statuut van het operationeel personeel van de hulpverleningszones, blijven van toepassing op het overgedragen operationeel personeel tot aan de inwerkingtreding van de aanvullende bepalingen voor het operationeel personeel bepaald door de nieuwe zone.	
§ 4. De nieuwe zone duidt het administratief en geldelijk statuut van één van de vorige zones aan als tussentijds statuut voor het administratief personeel en desgevallend de aanvullende bepalingen voor het operationeel personeel van één van de vorige zones als tussentijdse aanvullende bepalingen, die van toepassing zijn op de nieuw aan te stellen personeelsleden van de nieuwe zone vanaf de datum van oprichting van de nieuwe zone en die gelden tot aan de inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen bedoeld in paragraaf 5.	
§ 5. Binnen het jaar na de oprichting van de nieuwe zone neemt de nieuwe zone het administratief en geldelijk statuut van het administratief personeel en desgevallend de aanvullende bepalingen voor het operationeel personeel aan.**]**	
[Art. 15/4. *Ingevoegd bij W. van 29 maart 2018, art. 7* (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – § 1. De zoneraden van de vorige zones verklaren in onderling overleg het mandaat van zonecommandant bij de nieuwe zone vacant en stellen de selectiecommissie bedoeld in het koninklijk besluit van 26 maart 2014 tot vaststelling van het functieprofiel van de commandant van een hulpverleningszone en van	

de nadere bepalingen voor zijn selectie en zijn evaluatie samen. De zoneraad van de nieuwe zone wijst de nieuwe zonecommandant aan.	
§ 2. De zonecommandant wiens mandaat ambtshalve beëindigd wordt ten gevolge van een fusie van zones, wordt door de raad herplaatst in een ambt dat overeenstemt met zijn kwalificaties. De betrokken zonecommandant behoudt vanaf het einde van die mandaatuitoefening en voor de periode gaande tot de afloop van de afgebroken mandaattermijn de geldelijke rechtspositie verbonden aan het afgebroken mandaatambt.**]**	
[Art. 15/5. *Ingevoegd bij W. van 29 maart 2018, art. 8* (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – De zoneraden van de vorige zones verklaren in onderling overleg het mandaat van bijzondere rekenplichtige bij de nieuwe zone vacant, leggen de procedure voor de aanwijzing van de bijzondere rekenplichtige vast in een reglement en voeren de selectieprocedure. Het college van de nieuwe zone wijst de nieuwe bijzondere rekenplichtige aan.**]**	
[Art. 15/6. *Ingevoegd bij W. van 29 maart 2018, art. 9* (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – De retributiereglementen van de oude zones behouden hun rechtskracht voor het grondgebied van de oude zone waarvoor de respectievelijke reglementen zijn goedgekeurd, tot op de dag dat ze door de nieuwe zone worden opgeheven. In elk geval worden die reglementen van rechtswege opgeheven één jaar na de datum van oprichting van de nieuwe zone.]	
[Art. 15/7. *Ingevoegd bij W. van 29 maart 2018, art. 10* (inw. 26 april 2018) (B.S. 26.04.2018) – § 1. Ingeval van een wijziging van de territoriale afbakening van de zones waarbij een gemeente met een post op haar grondgebied deel gaat uitmaken van een andere zone, worden de operationele personeelsleden die opgenomen zijn in de lijst opgesteld door de zoneraad van de zone waaruit de gemeente vertrekt, overgedragen naar de ontvangende zone. De overdracht van het personeel wordt voor wat betreft de onmiddellijke opeisbaarheid van geldelijke rechten en voor toepassing van de statutaire bepalingen, niet beschouwd als een verandering van werkgever. De aanvullende bepalingen die de ontvangende zone desgevallend aangenomen had voor het operationeel personeel in uitvoering van het koninklijk besluit van 19 april 2014 houdende bezoldigingsregeling van het operationeel personeel van de hulpverleningszones en van het koninklijk besluit van 19 april 2014 tot bepaling van het administratief statuut van het operationeel personeel van de hulpverleningszones, zijn van	

toepassing op het overgedragen operationeel personeel vanaf het moment van hun overdracht. Artikel 207, § 2, is niet van toepassing op deze overdracht.	
§ 2. In het geval bedoeld in paragraaf 1 worden de onroerende goederen die eigendom zijn van de zone waaruit de gemeente vertrekt en die zich bevinden op het grondgebied van de gemeente die deel gaat uitmaken van de ontvangende zone, overgedragen naar de ontvangende zone. De onroerende goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en verplichtingen die inherent zijn aan deze goederen. Ingeval de onroerende goederen eigendom zijn van de gemeente die deel gaat uitmaken van de ontvangende zone, neemt de ontvangende zone de rechten en plichten van de zone waaruit de gemeente vertrekt, die voortvloeien uit de overeenkomst tot terbeschikkingstelling van de kazernes, over.	
§ 3. In het geval bedoeld in paragraaf 1 maken de zone waaruit de gemeente vertrekt en de ontvangende zone afspraken over de overdracht van de roerende goederen met het oog op het uitvoeren van de interventies volgens het principe van de snelste adequate hulp. Bij gebrek aan akkoord tussen de zones, worden de roerende goederen zoals bepaald in het operationeel organisatieschema voor de betrokken post, van rechtswege overgedragen. De goederen die deel uitmaken van de individuele uitrusting van het operationeel personeel dat overgedragen wordt, worden van rechtswege overgedragen naar de ontvangende zone. De goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en verplichtingen die inherent zijn aan deze goederen. De effectieve overdracht van de roerende goederen gebeurt na goedkeuring van de bijzondere rekenplichtige en bevat de volledige inventaris van deze goederen.	
§ 4. De schattingsregels bepaald in uitvoering van artikel 216, tweede lid, zijn van toepassing op de overdracht bedoeld in §§ 2 en 3.	
§ 5. Bij de overdracht van de goederen bedoeld in §§ 2 en 3 behoudt de gemeente die deel gaat uitmaken van de ontvangende zone in voorkomend geval de vermindering van haar gemeentelijke dotatie zoals bepaald in uitvoering van artikel 217.	
§ 6. Het retributiereglement van de ontvangende zone is vanaf de datum van de wijziging van de territoriale afbakening van de zones van toepassing op het grondgebied van de	

gemeente die deel gaat uitmaken van de ontvangende zone.**]**	
Art. 16. § 1. Bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt een Begeleidingscommissie voor de Hervorming van de Civiele Veiligheid opgericht.	
§ 2. De commissie geeft advies over de volgende elementen :	
1° de berekening van de meerkost voor de zone die het gevolg kan zijn van de uitvoering van de hervorming;	
2° de **[**…**]** opdrachten die worden opgedragen aan de zones en hun financiële weerslag op de zone;	
erratum 01.10.2007	
3° de globale evaluatie van alle aspecten van de hervorming van de civiele veiligheid op lokaal niveau. Deze evaluatie bevat onder meer een monitoring van alle problemen op lokaal niveau die met de hervorming gepaard gaan.	
§ 3. De Koning bepaalt de samenstelling en de werkingsregelen van de commissie.	
Art. 17. § 1. **[***Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 71, a)* (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013) – Deze wet is van toepassing op het orgaan, dat werd ingericht door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, met toepassing van artikel 5 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, met uitzondering van de volgende bepalingen :	
1° artikelen 14 tot 16;	
2° artikelen 18 tot 22;	2° artikelen 18 tot 22 **[en artikel 23, §§ 2 en 3]**;
3° artikelen 24 tot 69;	
4° artikelen 71 tot 99;	
5° artikel 102;	
6° artikelen 104 en 105;	
7° artikel 106, behalve voor wat betreft de algemene principes van het administratief statuut dat van toepassing is op het operationeel personeel bedoeld in dit artikel;	
8° artikelen 109 tot 116;	
9° artikelen 120 tot 152;	
10° artikelen 167 tot 174;	10° artikelen 167 en 172, tweede tot zesde lid;
11° artikelen 202 tot 206/1;	
12° artikelen 207 tot 223.**]**	
§ 2. In de volgende artikelen worden onder de termen « zone » of « hulpverleningszone »	

begrepen de Brusselse Hoofdstedelijke dienst voor brandweer en dringende medische hulp :	
1. artikel 5, eerste lid;	
2. artikel 11, § 3;	
[2./1. artikel 23;**]**	
3. artikel 101;	
4. artikel 106, eerste lid;	
5. artikelen 107 en 108;	
[5./1. artikel 117, eerste lid;**]**	
6. artikel 119;	
7. artikel 159;	
[7./1. artikelen 164 tot 166;**]**	
8. artikel 176;	
9. artikel 178;	
10. artikel 181;	
11. artikel 185;	
12. artikel 187;	
13. artikelen 189 en 190;	
14. artikel 192.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 71, b) (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
§ 3. In de volgende artikelen worden onder de termen « zone » of « hulpverleningszone » begrepen de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest :	
1. artikel 5, eerste lid, voor wat betreft het oprichten van posten;	
2. artikel 100.	
§ 4. In de volgende artikelen worden onder de termen « zone » of « hulpverleningszone » begrepen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest :	
1. artikel 5, tweede lid;	
2. artikel 7;	
3. artikel 177;	
4. artikel 188.	
[§ 5. *Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 71, c)* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De term "raad" moet begrepen worden als een verwijzing naar de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in artikel 118;	
§ 6. In de volgende artikelen wordt de term "zonecommandant" begrepen als een verwijzing naar het bevoegde orgaan van de brandweerdienst en de dringende medische hulp van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest overeenkomstig de Brusselse gewestelijke reglementering :	

1. artikel 22/1;	
[*Ingevoegd bij W. van 9 november 2015, art. 16, 1°* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) –	
1/1. artikel 23;	
1/2. artikel 107;	
1/3. artikel 108;**]**	
2. artikel 181.**]**	
[*Aangevuld bij W. van 9 november 2015, art. 16, 2°* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) –	
3. artikel 187.**]**	
Art. 18. De zone beschikt over rechtspersoonlijkheid.	
Art. 19. Elke zone wordt bestuurd door een zoneraad en een zonecollege, hierna genoemd raad en college.	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 72* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De hulpverleningszone kan georganiseerd worden onder de vorm van een intercommunale indien een van de op het grondgebied ervan aanwezige brandweerdiensten op 10 augustus 2007 georganiseerd was onder de vorm van een intercommunale. De specifieke organen van de intercommunale oefenen in dat geval de bevoegdheden uit van de raad en het college. Indien de intercommunale niet is samengesteld uit alle gemeenten die deel uitmaken van de hulpverleningszone, worden de raad en het college opgericht.	
Wanneer de hulpverleningszone georganiseerd wordt onder de vorm van een intercommunale, zijn de artikelen 24, 26, 28 tot 55, 57 tot 63, 86 en 92 niet van toepassing.**]**	
Art. 20. De raad bepaalt de plaats van de maatschappelijke zetel van de zone. Dit besluit wordt binnen de dertig dagen aan de minister overgemaakt die vervolgens de zetel van elke zone vastlegt.	
Art. 21. [*Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 73* (inw. 1 december 2011) (B.S. 31.12.2013) – De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de minimale administratieve en operationele functies waarover de zone beschikt, onder meer om gepast gevolg te kunnen geven aan de oproepen van het agentschap 112 bedoeld in de wet van 29 april 2011 houdende oprichting van de 112-centra en het agentschap 112.**]**	
[Art. 21/1. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 74* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De zone kan een partnerschapsovereenkomst sluiten met name inzake administratief en financieel beheer, waarbij de provincie	

opdrachten kan uitvoeren volgens door de Koning bepaalde nadere regels.**]**	
[Art. 21/2. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 75* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De zone kan partnerschapsovereenkomsten sluiten met een of meerdere politiezones of hulpverleningszones betreffende met name de coördinatie inzake financiering, organisatie en uitvoering van de respectieve operationele opdrachten.**]**	
Art. 22. Met het oog op een efficiënter beheer van haar opdrachten inzake civiele veiligheid kan de zone grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden tot stand brengen met elke publiekrechtelijke overheid van een aangrenzend land.	
[Art. 22/1. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 76* (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013) – De zonecommandant stelt een operationeel organisatieschema op dat in overeenstemming is met de minimale voorwaarden inzake de snelste adequate hulp en de adequate middelen vastgesteld door de Koning krachtens artikel 6, § 1, tweede lid.	
De Koning bepaalt de minimale inhoud en de structuur van het operationeel organisatieschema.	
Het operationeel organisatieschema wordt opgesteld voor dezelfde duur als het in artikel 23 bedoelde meerjarenbeleidsplan en wordt aangepast telkens dit nodig blijkt.**]**	
Art. 23. § 1. **[***Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 77* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Elke zone stelt een meerjarenbeleidsplan op dat rekening houdt met de bestaande situatie en de risicoanalyse. Dit plan wordt opgesteld voor een duur van zes jaar en is vatbaar voor aanpassingen.	
Indien, wanneer het meerjarenbeleidsplan voor de eerste keer wordt opgesteld, de resterende duur van de ambtstermijn van de zonale adviseurs minder dan zes jaar bedraagt, wordt het plan opgesteld voor de resterende looptijd.	
Het meerjarenbeleidsplan bevat een gemeentelijk luik en een zonaal luik met de doelstellingen inzake civiele veiligheid.	
De raad keurt het meerjarenbeleidsplan goed.	
De Koning bepaalt de minimale inhoud en de structuur van het meerjarenbeleidsplan.**]**	
§ 2. Het gemeentelijk luik van het meerjarenbeleidsplan wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de gemeenteraden van de zone.	
Bij gebrek aan goedkeuring binnen de veertig dagen na het nemen van het besluit wordt de	

gemeenteraad geacht zijn goedkeuring gegeven te hebben.	
In geval de gemeenteraad geen akkoord bereikt over een deel of geheel van het gemeentelijke luik van het meerjarenbeleidsplan, wordt door de gouverneur een overleg georganiseerd tussen de betrokken zonale en gemeentelijke overheden.	
Als dit overleg geen akkoord teweegbrengt, beslist de gouverneur en brengt hij zonder verwijl de zonale en gemeentelijke overheden en de minister op de hoogte van zijn beslissing.	
De raad of de gemeenteraad kan binnen de twintig dagen na de betekening van de beslissing van de gouverneur een beroep instellen bij de minister. De minister doet uitspraak binnen de veertig dagen. Bij gebrek aan een beslissing binnen de veertig dagen, wordt de beslissing van de gouverneur definitief.	
§ 3. Het meerjarenbeleidsplan wordt uitgewerkt door jaarlijkse actieplannen, voorbereid door de zonecommandant bedoeld in artikel 109 onder toezicht van het college en goedgekeurd door de raad.	
De jaarlijkse actieplannen worden ter advies voorgelegd aan de gemeenteraden van de zone.	
	Art. 23/1. Elk jaar stelt de zone een activiteitenrapport op, dit wil zeggen een samenvatting van de activiteiten van de dienst gedurende het voorbije jaar met minstens de statistieken van de interventies en de informatie inzake de organisatie van de zone. De Koning bepaalt de statistieken en de informatie die in het activiteitenrapport moeten opgenomen worden.
	Dit rapport wordt aan de Minister bezorgd tegen 30 april van het jaar dat volgt op het jaar waarop de activiteiten betrekking hebben.
Afdeling II. - De raad van de zone	
Onderafdeling I. - Algemene bepalingen	
Art. 24. De zone wordt bestuurd door een raad. De raad is samengesteld uit één vertegenwoordiger per gemeente. De burgemeester vertegenwoordigt de gemeente van rechtswege. Indien hij verhinderd is, **[**wordt hij vervangen met toepassing van de bepalingen die, in het algemeen de vervanging van de burgemeester regelen wanneer deze verhinderd is, zoals die gelden in het gewest waarin de betreffende zone gevestigd is**]**.	
In het geval de provincie bijdraagt in de financiering van de zone zoals bedoeld in artikel 67, 3°, kan de raad beslissen de hoedanigheid van zoneraadslid toe te kennen aan een lid van	

de provincieraad. De provincieraad duidt daartoe één van zijn leden aan.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 78 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 25. De zonecommandant **[**bedoeld in artikel 109**]** neemt deel aan de vergaderingen van de raad met raadgevende stem.	
ingevoegd bij erratum van 01.10.2007	
Art. 26. De raad is bevoegd voor alle aangelegenheden die niet uitdrukkelijk aan het college werden toegewezen.	
[*Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 79* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De raad is exclusief bevoegd voor het vaststellen van alle reglementaire bepalingen in de materies bepaald in deze wet, binnen de grenzen van de bepalingen van deze wet of genomen krachtens deze wet.**]**	
De raad is inzonderheid gemachtigd te onteigenen ten algemenen nutte, zoals bedoeld in artikel 61, § 1, van de programmawet van 6 juli 1989.	
Onderafdeling II. - De zoneraadsleden	
Art. 27. De personeelsleden van de zone mogen geen leden van de raad of van het college zijn.	
Art. 28. Het mandaat van de leden van de zoneraad vangt aan de eerste werkdag van de derde maand, volgend op de datum van het aantreden van de verkozen gemeenteraadsleden na een volledige vernieuwing, tenzij zij rechtsgeldig vroeger bijeengeroepen zijn of ten laatste de eerste dag van de **[**derde maand**]** volgend op de maand waarin de uitslag van hun verkiezing definitief is geworden.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 80 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
De leden van de zoneraad blijven hun mandaat uitoefenen tot de installatie van de nieuwe raad.	
Het lid van de zoneraad dat ontslag neemt, blijft zijn mandaat uitoefenen tot zijn vervanger is beëdigd.	
[...**]** *Opgeheven bij W. van 9 november 2015, art. 17* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Art. 29. Met uitzondering van de omstandigheid bedoeld in artikel 28, leidt het verlies van hoedanigheid van provincieraadslid of **[**van burgemeester**]** van rechtswege tot het beëindigen van het mandaat van lid van de zoneraad.	

Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 18 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Art. 30. Onverminderd artikel 28 wordt het ontslag van een lid van de zoneraad **[**bedoeld in artikel 24, tweede lid,**]** schriftelijk ingediend bij de voorzitter van het college. Het ontslag wordt definitief zodra het ter kennis gebracht is van de raad.	
Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 19 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Art. 31. Het lid van de zoneraad dat ouderschapsverlof wenst te nemen, naar aanleiding van de geboorte of de adoptie van een kind, wordt, **[**tijdens deze periode vervangen overeenkomstig de geldende regels van kracht op gemeentelijk niveau**]**.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 81, 1° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[…**]***Opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 81, 2°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[Het eerste lid is**]** echter slechts toepasselijk vanaf de eerste raadsvergadering na die waarop het raadslid dat verhinderd is, geïnstalleerd werd.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 81, 3° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 32. (Het **[**lid van de zoneraad bedoeld in artikel 24, eerste lid**]** dat ingevolge een handicap niet zelfstandig zijn mandaat kan vervullen, kan zich voor de uitoefening van dit mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit de zonekiezers die aan de verkiesbaarheidsvereisten voor het mandaat van gemeenteraadslid voldoen, en die geen lid is van het zonepersoneel, noch van het gemeentepersoneel.)	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 82, 1° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
(**[***Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 82, 2°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Het lid van de zoneraad aangewezen door de provincieraad dat ingevolge een handicap niet zelfstandig zijn mandaat kan vervullen, kan zich voor de uitoefening van dit mandaat laten bijstaan door een vertrouwenspersoon, gekozen uit de kiezers van de provincieraad die voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden die van toepassing zijn voor wat betreft het mandaat van provincieraadslid en die noch lid is van het zonepersoneel, noch lid van het provinciepersoneel.**]**)	

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria die toelaten om op de toepassing van deze bepaling beroep te doen.	
(Bij het verlenen van die bijstand krijgt de vertrouwenspersoon dezelfde middelen ter beschikking en heeft hij dezelfde verplichtingen als het lid van de zoneraad. **[**…**]**)	
erratum 01.10.2007	
Art. 33. De gemeenteraadsleden kunnen de begroting en de rekeningen raadplegen en kunnen de gebouwen en de diensten van de zone bezoeken.	
Onderafdeling III. - Vergaderingen, beraadslagingen en besluiten van de raad	
Art. 34. De raad vergadert zo vaak als de zaken die tot zijn bevoegdheid horen het vereisen en ten minste één keer per trimester.	
Art. 35. De raad wordt bijeengeroepen door het college. Wanneer één derde van de raadsleden het vraagt, is het college verplicht de raad bijeen te roepen op de aangewezen dag en het aangewezen uur.	
Art. 36. Behalve in spoedeisende gevallen geschiedt de oproeping per brief, per drager aan huis, per fax of per e-mail, ten minste tien kalenderdagen vóór de dag van de vergadering; de oproeping vermeldt de agenda.	**Art. 36.** Behalve in spoedeisende gevallen **[en in het geval vermeld in artikel 41]** geschiedt de oproeping per brief, per drager aan huis, per fax of per e-mail, ten minste tien kalenderdagen vóór de dag van de vergadering; de oproeping vermeldt de agenda.
De agendapunten worden duidelijk omschreven.	
Voor elk agendapunt worden alle stukken die erop betrekking hebben, ter plaatse ter inzage gelegd van de leden van de zoneraad vanaf het verzenden van de agenda.	
Art. 37. De in artikel 57 bedoelde voorzitter van het college of de persoon die hem vervangt in toepassing van het huishoudelijk reglement zoals bedoeld in artikel 38, zit de raad voor. Hij opent en sluit de vergadering.	
Art. 38. De raad stelt zijn huishoudelijk reglement vast.	
Art. 39. Plaats, dag, tijdstip en agenda van de vergaderingen van de raad worden ter kennis gebracht van het publiek, minstens door **[**een van de volgende middelen:**]**[1] aanplakking aan de maatschappelijke zetel van de zone bedoeld in artikel 20, alsook aan de gemeentehuizen van de gemeenten van de zone **[**of de bekendmaking op	**Art. 39.** Plaats, dag, tijdstip en agenda van de vergaderingen van de raad worden ter kennis gebracht van het publiek, minstens door een van de volgende middelen: aanplakking aan de maatschappelijke zetel van de zone bedoeld in artikel 20, alsook aan **[alle posten]** van de zone

de website van de zone en op de website van de gemeenten van de zone**]**[2].	of de bekendmaking op de website van de zone **[…]**.
De pers en de belangstellende inwoners worden, op hun verzoek en binnen een nuttige termijn, op de hoogte gesteld van de agenda van de raad, eventueel tegen betaling van een vergoeding die niet meer mag bedragen dan de kostprijs.	
Het door de raad vastgestelde huishoudelijk reglement kan nog andere wijzen van bekendmaking voorzien.	
Art. 40. (Geen akte, geen stuk betreffende het bestuur van de zone mag aan het onderzoek van de leden van de zoneraad worden onttrokken.)**M**	
(De leden van de zoneraad kunnen een afschrift verkrijgen van de akten en stukken betreffende het bestuur van de zone onder de in het huishoudelijk reglement bepaalde voorwaarden.)**M**	
De raadsleden hebben het recht aan het college schriftelijke en mondelinge vragen te stellen. Het huishoudelijk reglement bepaalt de voorwaarden waaronder dit recht wordt uitgeoefend.	
Art. 41. De raad kan slechts besluit nemen indien de meerderheid van zijn zittinghebbende leden aanwezig is. Indien dit quorum niet bereikt wordt, wordt een nieuwe raad bijeengeroepen binnen de twintig dagen. De raad zal toch geldig kunnen beslissen, ongeacht zijn samenstelling, over de onderwerpen die een tweede keer op de agenda geplaatst worden.	**Art. 41.** De raad kan slechts besluit nemen indien de meerderheid van zijn zittinghebbende leden aanwezig is. Indien dit quorum niet bereikt wordt, wordt een nieuwe raad bijeengeroepen binnen de twintig dagen. **[De oproeping geschiedt ten minste twee kalenderdagen vóór de dag van de vergadering.]** De raad zal toch geldig kunnen beslissen, ongeacht zijn samenstelling, over de onderwerpen die een tweede keer op de agenda geplaatst worden.
Art. 42. Het is elk lid van de zoneraad verboden :	
(1° tegenwoordig te zijn bij de beraadslaging over zaken waarbij het een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als gelastigde, voor of na **[**dat hij lid van de zoneraad is geworden**]**, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Inzake voordrachten van kandidaten, benoemingen tot bedieningen, en tuchtvervolgingen geldt dit verbod slechts ten aanzien van bloed- of aanverwanten tot de tweede graad;	
Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 22 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
2° rechtstreeks of onrechtstreeks deel te nemen aan een overheidsopdracht **[**…**]** voor aanneming van werken, diensten of leveringen;	

erratum 01.10.2007	
3° als advocaat, notaris of zaakwaarnemer werkzaam te zijn in rechtsgedingen, tegen de zone ingesteld. Het is hem verboden in dezelfde hoedanigheid ten behoeve van de zone te pleiten, raad te geven of op te treden in enige betwiste zaak, **[**tenzij**]** hij dit kosteloos doet;)**M**	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 83 (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
4° op te treden als raadsman van een personeelslid van de zone in tuchtzaken of in het kader van een beroep tegen een evaluatie;	
5° op te treden als afgevaardigde of technicus van een vakbond in een onderhandelings- of overlegcomité van de zone.	
Art. 43. De vergaderingen van de raad zijn openbaar.	
Onder voorbehoud van het geval bedoeld in artikel 44, kan de raad, met een tweederde meerderheid van de aanwezige leden, in het belang van de openbare orde en op grond van ernstige bezwaren tegen de openbaarheid, echter beslissen dat de vergadering niet openbaar is.	
De vergadering van de raad is niet openbaar wanneer het om personen gaat.	
Uitgezonderd in tuchtzaken of in de door het huishoudelijk reglement vastgelegde bijzondere omstandigheden, kan de besloten vergadering slechts plaatsvinden na de openbare vergadering.	
Art. 44. Uiterlijk tien kalenderdagen vóór de vergadering gedurende welke de raad dient te beraadslagen over de begroting, over een begrotingswijziging of over de rekeningen, doet het college aan elk raadslid een exemplaar toekomen van het ontwerp van begroting, van het ontwerp van begrotingswijziging of van de rekeningen.	
Het ontwerp wordt overgezonden zoals het zal onderworpen worden aan de beraadslagingen van de raad, in de voorgeschreven vorm en vergezeld van de bijlagen die vereist zijn voor zijn definitieve vaststelling, met uitzondering van de bewijsstukken, wat de rekeningen betreft. Het ontwerp van begroting en de rekeningen zijn vergezeld van een verslag.	
Art. 45. Het verslag betreffende het ontwerp van begroting, bedoeld in artikel 44, definieert het algemeen en financieel beleid van de zone en bevat een overzicht van de toestand van het bestuur en van de zonezaken, alsook alle nuttige informatiegegevens.	

Het verslag betreffende de rekeningen geeft een overzicht van het beheer van de zonefinanciën gedurende het dienstjaar waarop die rekeningen betrekking hebben.	
Vooraleer de raad beraadslaagt, geven de leden van het college een toelichting bij de inhoud van het verslag.	
Art. 46. Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden gebracht, behalve in spoedeisende gevallen. Tot spoedbehandeling kan niet worden besloten dan door ten minste twee derden van de aanwezige leden van de zoneraad; de namen van die leden zullen in de notulen vermeld worden.	
Elk voorstel dat niet op de agenda voorkomt, moet uiterlijk vijf kalenderdagen vóór de vergadering overhandigd worden aan de voorzitter; het is vergezeld van een verklarende nota of van elk document dat de raad kan voorlichten. Van deze mogelijkheid kan geen gebruik worden gemaakt door een lid van het college. De voorzitter deelt de aanvullende agendapunten **[**tegelijk**]** mee aan de leden van de zoneraad.	
erratum 01.10.2007	
Art. 47. De notulen worden ten minste zeven kalenderdagen vóór de dag van de vergadering **[**…**]** ter inzage van de raadsleden gelegd. De notulen van de vorige vergadering worden ter goedkeuring aan de raad voorgelegd.	
Aldus opgeheven bij W. van 9 november 2015, art. 23 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Elk lid heeft het recht tijdens de vergadering opmerkingen te maken over de redactie van de notulen. Indien deze opmerkingen worden aangenomen, is **[**de secretaris bedoeld in artikel 48**]** ertoe gehouden tijdens deze vergadering of ten laatste tijdens de volgende vergadering een nieuwe tekst, in overeenstemming met de beslissing van de raad, voor te leggen. Indien er geen opmerkingen worden gemaakt vóór het einde van de vergadering, worden de notulen beschouwd als goedgekeurd en worden zij ondertekend door de voorzitter van het college en **[**de secretaris**]**.	
erratum 01.10.2007	
Art. 48. De secretaris van de raad en van het college wordt aangewezen door de raad. In geval van afwezigheid of verhindering van de secretaris, wijst de voorzitter een secretaris ad hoc aan.	
Art. 49. De secretaris is belast met :	

1° het voorbereiden van de vergaderingen van de raad en van het college;	
2° het garanderen van de openbaarheid van bestuur;	
3° het bijhouden van de agenda van de vergaderingen van de raad en van het college;	
4° het bezorgen van de beslissingen, de zonale beraadslagingen, alsook van alle nodige stukken voor de uitoefening van het toezicht, aan de bevoegde toezichthoudende overheid;	
5° het opstellen van de notulen van de vergaderingen van de raad en van het college.	
De notulen worden ondertekend door de secretaris en de voorzitter.	
De notulen vermelden alle besproken onderwerpen, alsook het gevolg dat gegeven werd aan de punten waaromtrent geen beslissing genomen werd.	
Art. 50. De voorzitter is belast met de handhaving van de orde in de vergadering; hij kan, na een voorafgaande waarschuwing, terstond ieder persoon uit de zaal doen verwijderen, die openlijk tekens van goedkeuring of van afkeuring geeft of op enigerlei wijze wanorde veroorzaakt.	
[*Aangevuld bij W. van 9 november 2015, art. 24* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) –	
De voorzitter kan bovendien proces-verbaal opmaken tegen de overtreder en hem verwijzen naar de politierechtbank, die hem kan veroordelen tot een geldboete van een euro tot vijftien euro of tot een gevangenisstraf van een dag tot drie dagen, onverminderd andere vervolgingen, indien het feit daartoe grond oplevert.**]**	
Art. 51. Elk lid van de zoneraad, de leden van het college inbegrepen, heeft één stem.	
Onverminderd het eerste lid beschikt elk lid van de zoneraad voor de stemming over het opstellen van de begroting, de begrotingswijzigingen en de jaarrekeningen over een gewogen stem in verhouding tot de dotatie van zijn gemeente **[**of van zijn provincie**]**.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 84, 1° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere bepalingen inzake de verdeelsleutel voor de stemmen.	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 84, 2°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het type beslissingen bepalen die, omwille van hun belangrijkheid, onderworpen worden aan dezelfde regels inzake weging van	

de stemmen als die welke van toepassing zijn inzake budget.**]**	
Art. 52. De besluiten worden bij volstrekte meerderheid van stemmen genomen; bij staking van stemmen is het voorstel verworpen.	
Art. 53. De raad stemt over de begroting in haar geheel en over de jaarrekeningen in hun geheel. Elk lid van de zoneraad kan echter de afzonderlijke stemming eisen over één of meer artikelen of reeksen van artikelen die het aanwijst, indien het om de begroting gaat of over één of meer artikelen of posten die het aanwijst, indien het om de jaarrekeningen gaat. In dat geval mag over het geheel eerst gestemd worden na de stemming over het artikel of de artikelen, reeksen van artikelen of posten die aldus zijn aangewezen.	
Art. 54. Behalve wanneer de wet in een geheime stemming voorziet, stemmen de leden van de raad mondeling. Het huishoudelijk reglement kan een regeling invoeren die gelijkwaardig is met een mondelinge stemming. Alleen de benoemingen tot ambten, de in disponibiliteitsstellingen, de preventieve schorsingen in het belang van de dienst en de tuchtstraffen geschieden bij geheime stemming, bij volstrekte meerderheid van stemmen.	
Afdeling III. - Het College van de hulpverleningszone	
Art. 55. Het college is proportioneel samengesteld uit leden die door de raad onder zijn leden werden gekozen.	
Art. 56. De zonecommandant neemt deel aan de vergaderingen van het college met raadgevende stem.	
Art. 57. De verkiezing gebeurt tijdens de eerste bijeenkomst van de zoneraad bij geheime stemming en bij volstrekte meerderheid van de stemmen.	
De kandidaten die de meeste stemmen behaald hebben, worden verkozen als leden van het college.	
Het college wijst zijn voorzitter aan.	
In geval van staking van stemmen wordt de voorkeur gegeven zoals hierna bepaald :	
1° aan de kandidaat die, op de dag van de verkiezing reeds lid van het college is. Wanneer twee of meer kandidaten zich in deze omstandigheden bevinden, wordt de voorkeur gegeven aan diegene die het langst zonder onderbreking in het college zetelt;	

2° aan de kandidaat die lid was van het voorafgaand college. Wanneer twee of meer kandidaten zich in deze omstandigheden bevinden, wordt de voorkeur gegeven aan diegene die zijn mandaat het langst zonder onderbreking heeft uitgevoerd, en ingeval van gelijkheid van duur, aan de kandidaat wiens mandaat meest recent beëindigd is;	
3° aan de kandidaat die, zonder de leeftijd van zestig jaar bereikt te hebben, de oudste is;	
4° aan de jongste kandidaat wanneer alle kandidaten de leeftijd van zestig jaar bereikt hebben.	
Het mandaat van lid van het college loopt vanaf de dag na de verkiezing bedoeld in het eerste lid.	
In geval van afwezigheid of verhindering wordt het lid van het college vervangen met toepassing van de bepalingen voorzien in het huishoudelijk reglement bedoeld in artikel 59.	
Art. 58. Binnen het college heeft elk lid één stem.	
Art. 59. Het college stelt zijn huishoudelijk reglement vast.	
Art. 60. Het college vergadert op de dagen en uren door het reglement bepaald, en zo dikwijls de spoedige afdoening van de zaken het vereist.	
De vergaderingen van het college zijn niet openbaar. Alleen de beslissingen worden opgenomen in de notulen en in het register van de beraadslagingen. Alleen deze beslissingen kunnen rechtsgevolgen hebben.	
De oproeping voor de buitengewone vergaderingen geschiedt schriftelijk, per drager, per fax of per e-mail, ten minste twee kalenderdagen vóór de dag van de vergadering.	
In spoedeisende gevallen echter staat het aan de voorzitter van het college vrij dag en uur van de vergadering vast te stellen.	
Art. 61. Het college kan enkel geldig beraadslagen als de meerderheid van zijn leden aanwezig is.	
De besluiten van het college worden bij meerderheid van stemmen genomen.	
Bij staking van stemmen verdaagt het college de zaak tot een volgende vergadering. Indien de meerderheid van het college vóór de behandeling de zaak spoedeisend heeft verklaard of indien de zaak verdaagd werd tijdens een vorige vergadering na staking van stemmen, is de stem van de voorzitter beslissend.	
[*Aangevuld bij W. van 2 november 2017, art. 2* (inw. 2 december 2017) (B.S. 23.11.2017) - Het college kan in zijn huishoudelijk reglement de gevallen bepalen waarin en de nadere regels	

volgens welke de leden van het college op afstand kunnen deelnemen aan zijn vergaderingen. De leden van het college die deelnemen aan deze vergaderingen op afstand worden beschouwd als aanwezig voor de naleving van de quorum- en meerderheidsvoorwaarden.	
Het college kan in zijn huishoudelijk reglement de gevallen bepalen waarin en de nadere regels volgens welke de beslissingen onderworpen zijn aan een schriftelijke procedure. De leden van het college stemmen unaniem in met het gebruik van de schriftelijke procedure. Wanneer een lid van het college vraagt dat een aan de schriftelijke procedure onderworpen punt tijdens de vergadering besproken wordt, is dit punt niet langer onderworpen aan de schriftelijke procedure.**]**	
	In afwijking van het tweede lid worden de beslissingen van het college genomen bij volstrekte meerderheid van de stemmen en bij geheime stemming wanneer het, bij delegatie, de bevoegdheden van de raad uitoefent die het voorwerp zijn van een geheime stemming zoals bedoeld in artikel 54.
Art. 62. De in artikel 42 bedoelde regels zijn van toepassing op de leden van het college.	
Art. 63. Naast de hem door de raad toevertrouwde opdrachten is het college belast met :	
1° de bekendmaking en de uitvoering van de besluiten van de zoneraad;	
2° het beheer van de gebouwen en eigendommen van de zone;	
3° het beheer van de inkomsten, de ordonnancering van de uitgaven van de zone;	
4° de controle op de boekhouding;	
5° de leiding van de werken binnen de zone;	
6° het toezicht op het administratieve en operationele personeel van de zone;	
7° de vertegenwoordiging van de zone bij het afsluiten van overeenkomsten waarbij de zone **[**…**]** partij is;	
8° de uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit het werkgeversstatuut van de zone;	
9° de vertegenwoordiging van de zone bij rechtsgedingen.	
erratum 01.10.2007	
De in het eerste lid, 7° en 9°, bedoelde bevoegdheden kunnen slechts uitgeoefend worden na goedkeuring door de raad.	

Afdeling IV. - Technische commissie	
Art. 64. Binnen elke zone wordt een technische commissie opgericht.	
Art. 65. De technische commissie bestaat onder meer uit de officieren verantwoordelijk voor de posten van de zone, alsook uit de zonecommandant, die het voorzitterschap ervan verzekert.	
De raad stelt bovendien de samenstelling en de praktische organisatie van de technische commissie vast op voorstel van de zonecommandant.	
Art. 66. De technische commissie staat de zonecommandant bij voor het opstellen van het beleidsplan bedoeld in artikel 23, hierin inbegrepen de opstelling van het aankoopprogramma voor materieel zoals bedoeld in artikel 118.	
De commissie heeft bovendien een adviesbevoegdheid inzake de operationele organisatie van de zone, op verzoek van de organen van de zone.	
	Afdeling V. - Het bureau van vrijwilligers
	Art. 66/1. Binnen elke hulpverleningszone die vrijwillige personeelsleden heeft, wordt een bureau van vrijwilligers gecreëerd.
	Art. 66/2. §1. Het bureau van vrijwilligers wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de kaders van het vrijwillig personeel aanwezig in de zone en naar evenredigheid, rekening houdend met de kandidaturen. §2. De zoneraad legt het maximumaantal leden van het bureau van vrijwilligers vast, per kader van het vrijwillig personeel. Indien er meer kandidaturen zijn dan het door de zoneraad vastgelegde maximumaantal, worden er verkiezingen georganiseerd.
	§3. De leden van het bureau van vrijwilligers worden aangesteld voor 4 jaar.
	§4. De leden van het bureau die lid zijn van het vrijwillig personeel, duiden in hun midden de voorzitter van het bureau aan.
	§5. De voorzitter van de raad en de zonecommandant maken van rechtswege deel uit van het bureau van vrijwilligers.
	Art. 66/3. De raad legt het huishoudelijk reglement van het bureau vast, op voorstel van deze.
	Art. 66/4. Het bureau van de vrijwilligers heeft tot doel: - kandidaat vrijwillige brandweerlui aan te trekken, te informeren, begeleiden en adviseren; - zonale rekruteringsinitiatieven te ondersteunen; - de vrijwillige operationele personeelsleden vertrouwd te maken met en te binden aan de zonale organisatie;

	- ervoor te zorgen dat binnen de zonale organisatie rekening wordt gehouden met de particulariteiten van het voluntariaat.
	In deze zin kan het bureau: 1° de zonecommandant adviseren hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de zonecommandant over specifieke onderwerpen die een impact hebben op de vrijwillige operationele personeelsleden; 2° de vrijwillige operationele personeelsleden adviseren en begeleiden in de verschillende aspecten verbonden aan hun particulariteiten als vrijwilliger.
HOOFDSTUK II. - *Financiering van de hulpverleningszone*	
Art. 67. De zones worden gefinancierd door :	
(1° de dotaties van de gemeenten van de zone;	
2° de federale dotaties;	
3° de eventuele provinciale dotaties;)	
4° de vergoedingen van de opdrachten waarvan de Koning de terugvordering machtigt;	
(5° diverse bronnen.)	
Zolang de verhouding tussen de middelen die voor de toepassing van deze wet worden voorzien door de gemeenten en federale overheid niet gelijk is aan één, zullen de gemeenten van een zone, samen, in reële termen niet meer bijdragen dan hun actuele bijdrage. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de vertegenwoordigers van de steden en gemeenten gehoord, deze verhouding op 31 december 2007 alsook de inkomsten- en uitgavenposten die worden in aanmerking genomen om de verhouding te berekenen.	
De in het eerste lid, 1°, bedoelde gemeentelijke dotatie kan verminderd worden, naar rato van de in het eerste lid, 3° bedoelde provinciale dotaties.	
Art. 68. § 1. De gemeentelijke dotatie wordt ingeschreven in de uitgaven van elke gemeentebegroting. Zij wordt ten minste in twaalfden uitbetaald.	
§ 2. De dotaties van de gemeenten van de zone worden jaarlijks vastgelegd door de raad op basis van een akkoord, bereikt tussen de verschillende betrokken gemeenteraden.	
Het akkoord wordt bereikt ten laatste op 1 november van het jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de dotatie bestemd is.	
Voor de eerste inschrijving van de gemeentelijke dotatie kan de raad van de prezone beslissen de datum van 1 november	

2014 te verdagen en ten laatste op 1 november 2015 een akkoord bereiken.**]**	
§ 3. Bij gebrek aan dergelijk akkoord, wordt de dotatie van elke gemeente vastgesteld door de provinciegouverneur, rekening houdende met de volgende criteria voor elke gemeente :	
- de residentiële en actieve bevolking;	
- de oppervlakte;	
- het kadastraal inkomen;	
- het belastbaar inkomen;	
- de risico's aanwezig op het grondgebied van de gemeente;	
- de gemiddelde interventietijd op het grondgebied van de gemeente;	
- de financiële draagkracht van de gemeente.	
Aan het criterium "residentiële en actieve bevolking" wordt een weging van minstens 70 % toegekend.	
De gouverneur brengt elke gemeente op de hoogte van het bedrag van de gemeentelijke dotatie waarvoor hij moet instaan, dit ten laatste op 15 december van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarvoor de dotatie bestemd is.	
Voor de drie jaren die volgen op de integratie van de brandweerdiensten in de hulpverleningszones, houdt de gouverneur bij het bepalen van de gemeentelijke dotatie rekening met het passief van de gemeenten inzake de bijdragen bedoeld in artikel 10, § 4, van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming.	
De gouverneur kan beslissen over specifieke betalingsmethoden voor de betaling van de gemeentelijke dotaties.	
De gemeenteraad kan tegen de beslissing van de gouverneur beroep instellen bij de minister binnen een termijn van twintig dagen, te rekenen vanaf de dag na de kennisgeving ervan aan de gemeentelijke overheid.	De gemeenteraad kan tegen de beslissing van de gouverneur **[vernietigingsberoep]** instellen bij de minister binnen een termijn van twintig dagen, te rekenen vanaf de dag na de kennisgeving ervan aan de gemeentelijke overheid.
De minister van Binnenlandse Zaken beslist over dit beroep binnen een termijn van veertig dagen, te rekenen vanaf de dag na de ontvangst ervan.	
Ten laatste op de laatste dag van deze termijn deelt hij zijn beslissing mee aan de gouverneur, de zoneraad en de gemeenteraad.	
Bij ontstentenis van een beslissing bij het verstrijken van deze termijn, wordt het beroep als verworpen beschouwd.	
	In geval van een vernietiging van de beslissing van de gouverneur, neemt deze laatste een nieuwe beslissing binnen een termijn van 20 dagen die begint te lopen vanaf de dag die volgt op de dag van de kennisgeving.

De beslissing aangaande het beroep geldt als inschrijving in de gemeentebegroting op 1 november van het jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de dotatie bestemd is.**]**	**[Het verwerpen van het beroep of het geval bedoeld in het negende lid]** geldt als inschrijving in de gemeentebegroting op 1 november van het jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de dotatie bestemd is.**]**
§ 4. De gemeente stort het bedrag van de vastgestelde gemeentelijke dotatie, met toepassing van het huidige artikel, op een op naam van de zone geopende rekening bij een financiële instelling.	
Bij ontstentenis van storting binnen dertig dagen na de in § 3 bedoelde kennisgeving aan de raad, of bij het verstrijken van de beroepstermijn of de beroepsprocedure bedoeld in § 3, schrijft de gouverneur van ambtswege het verschuldigde bedrag in de begroting van de gemeente in. Dit bedrag wordt op bevel van de gouverneur overgeschreven van een door de gemeente die de som verschuldigd is geopende rekening bij een financiële instelling naar een door de schuldeisende zone geopende rekening bij een financiële instelling.**]**	
Art. 69. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere bepalingen voor de vaststelling en betaling van de federale dotatie, die ten minste in twaalfden uitbetaald wordt.	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 86, 1°* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013) – De federale dotatie bestaat uit een basisdotatie en bijkomende dotaties.**]**	
De nadere bepalingen inzake de berekening van de **[**federale basisdotaties**]** worden vastgesteld, rekening houdende met de volgende criteria voor elke zone :	
- de residentiële en actieve bevolking;	
- de oppervlakte;	
- het kadastraal inkomen;	
- het belastbaar inkomen;	
- de risico's aanwezig op het grondgebied van de zone.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 86, 2° (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 86, 3°* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013) – De bijkomende federale dotaties worden verdeeld op basis van specifieke verdeelsleutels die door de Koning worden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.**]**	
Art. 70. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten en onder de door Hem te bepalen voorwaarden, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, tussenkomen in de financiering van het administratief	

arrondissement Brussel-Hoofdstad via de toekenning van subsidies of een specifieke dotatie.	
(artikel 70 treedt in werking op 1 januari 2014 (K.B. van 19 april 2014, art. 9 (B.S. 27.06.2014))	
Art. 71. De besluiten bedoeld in de artikelen 67 tot 70 worden ten laatste binnen de zes maanden na hun inwerkingtreding bekrachtigd door een wet.	
Bij gebrek aan bekrachtiging binnen deze termijn, houden deze besluiten op uitwerking te hebben.	
(artikel 71 treedt in werking op 30 oktober 2014 (K.B. van 4 augustus 2014, art. 11, § 2 (B.S. 20.10.2014))	
Art. 72. Als, na uitputting van de middelen bedoeld in artikel 67, de zone niet over voldoende financiële middelen beschikt om de noodzakelijke uitgaven ter uitvoering van haar opdrachten te dekken, wordt het tekort gedragen door de gemeenten van de zone volgens de verdeelsleutel bedoeld in artikel 68.	
HOOFDSTUK III. - *Budgettair, financieel en boekhoudkundig beheer*	
Afdeling I. - Bijzondere rekenplichtige	
Art. 73. De ontvangsten en uitgaven van de zone worden gedaan door een bijzondere rekenplichtige.	
De Koning bepaalt de voorwaarden tot aanstelling van de bijzondere rekenplichtige.	
Dezelfde persoon kan bijzondere rekenplichtige zijn van meerdere zones.	
Art. 74. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitoefening van het ambt van bijzondere rekenplichtige.	
Art. 75. § 1. De bijzondere rekenplichtige wordt aangewezen door het college.	
De bijzondere rekenplichtige legt de volgende eed af in handen van de voorzitter van het college : « Ik zweer getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgische volk ».	
Daarvan wordt een proces-verbaal opgemaakt.	
De bijzondere rekenplichtige die, zonder geldige reden, de eed niet aflegt nadat hij per bij de post aangetekende brief uitgenodigd werd om dat te doen tijdens de eerstkomende vergadering van het college, wordt geacht af te zien van zijn benoeming.	

§ 2. De bijzondere rekenplichtige heeft tot taak om, alleen en onder zijn verantwoordelijkheid, de ontvangsten van de zone te innen en tegen regelmatige bevelschriften de betaalbaar gestelde uitgaven te doen ten belope, hetzij van het bijzonder bedrag bepaald in elk artikel van de begroting, van het bijzonder krediet of van het voorlopig krediet, hetzij van het bedrag van de overeenkomstig artikel 95 overgeschreven kredieten.	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 87* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Met het oog op de invordering van onbetwiste en opeisbare schuldvorderingen kan de bijzondere rekenplichtige een dwangbevel uitvaardigen, geviseerd en uitvoerbaar verklaard door het college. Een dergelijk dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot. Dat exploot stuit de verjaring. Een bevel kan door het college alleen worden geviseerd en uitvoerbaar verklaard als de schuld opeisbaar, vaststaand en zeker is. De schuldenaar moet bovendien vooraf aangemaand zijn met een aangetekende brief. De zone kan administratieve kosten aanrekenen voor deze aangetekende brief. Deze kosten vallen ten laste van de schuldenaar en kunnen eveneens ingevorderd worden via het dwangbevel. Schulden van een publieke rechtspersoon kunnen nooit via een dwangbevel worden ingevorderd. Verzet kan tegen dat exploot worden ingediend binnen één maand na de betekening ervan bij verzoekschrift of door een dagvaarding ten gronde.**]**	
§ 3. Indien de bijzondere rekenplichtige weigert het bedrag van regelmatige bevelschriften te betalen of zulks uitstelt, wordt de betaling vervolgd, zoals inzake directe belastingen, door de rijksontvanger, nadat de gouverneur, die de bijzondere rekenplichtige oproept en hem vooraf hoort, indien hij zich aanmeldt, de bevelschriften uitvoerbaar heeft verklaard.	
Art. 76. Onverminderd de artikelen 73 en 75, § 2, mogen rechtstreeks gestort worden op de rekening geopend namens de gerechtigde zone bij financiële instellingen die voldoen, naargelang van het geval, aan de artikelen 7, 65 en 66 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen :	
1° de dotaties, de subsidies, de toelagen en de bijdragen in de uitgaven van de zones;	
2° het bedrag van hun aandeel in de bij de wet, het decreet of de ordonnantie ten voordele van de zones ingestelde fondsen en in het algemeen alle sommen die de Staat, de gemeenschappen, de	

gewesten, de provincies en de gemeenten om niet verlenen aan de zones.	
De in het eerste lid bedoeld financiële instellingen worden gerechtigd om het bedrag van de opeisbare schulden, door de zone tegenover hen aangegaan, ambtshalve in mindering te brengen van het tegoed van de rekening(en) die zij ten behoeve van deze zone hebben geopend.	
Art. 77. [...**]** *Opgeheven bij W. van 18 december 2016, art. 2* (inw. 1 februari 2017) (B.S. 17.01.2017)	
Art. 78. De bijzondere rekenplichtige oefent zijn functie onafhankelijk uit onder gezag van het college.	
Art. 79. De vergoeding van de bijzondere rekenplichtige wordt door de raad vastgelegd, binnen de door de Koning bepaalde grenzen en voorwaarden.	
Art. 80. § 1. In geval van afwezigheid van de bijzondere rekenplichtige wordt zijn functie waargenomen door een door het college aangewezen vervanger, op voordracht van de bijzondere rekenplichtige, onder zijn verantwoordelijkheid, voor een periode van maximaal dertig dagen.	
Die vervanging kan, voor éénzelfde afwezigheid, tweemaal met ten hoogste dezelfde termijn verlengd worden.	
§ 2. In alle andere gevallen wijst de raad een waarnemende bijzondere rekenplichtige aan die voldoet aan de voorwaarden om tot bijzondere rekenplichtige aangewezen te worden.	
De waarnemende bijzondere rekenplichtige oefent alle bevoegdheden van de bijzondere rekenplichtige uit.	
§ 3. In geval van vervanging van de bijzondere rekenplichtige wordt zijn vergoeding aan zijn vervanger uitgekeerd.	
Art. 81. De bijzondere rekenplichtige kan gehoord worden door het college en de raad over alle kwesties die een financiële of budgettaire weerslag hebben.	
Art. 82. § 1. Er wordt een eindrekening gemaakt wanneer de bijzondere rekenplichtige zijn ambt definitief neerlegt, bij de ambtsaanvaarding en de ambtsneerlegging van de waarnemende bijzondere rekenplichtige en in het geval bedoeld in artikel 80, § 2, tweede lid.	

§ 2. Het college legt de eindrekening van de bijzondere rekenplichtige, in voorkomend geval samen met diens opmerkingen of, zo hij overleden is, die van zijn rechtverkrijgenden, voor aan de raad die de eindrekening afsluit en de bijzondere rekenplichtige kwijting verleent of een tekort vaststelt.	
De beslissing waarmee de eindrekening wordt afgesloten, wordt door het college bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de bijzondere rekenplichtige of, zo hij overleden is, aan zijn rechtverkrijgenden; in voorkomend geval wordt daarbij een verzoek gevoegd om het tekort te vereffenen.	
§ 3. De beslissing waarbij de eindrekening wordt afgesloten en aan de bijzondere rekenplichtige kwijting wordt verleend, brengt van rechtswege de teruggave van de zekerheid mee.	
§ 4. De beslissing bedoeld in § 3 is onderworpen aan de modaliteiten van toezicht bedoeld in de artikelen 145 tot 147.	
Afdeling II. - Budgettair en financieel beheer	
Onderafdeling I. - Goederen en inkomsten van de zone	
Art. 83. De giften bij akte onder de levenden worden altijd voorlopig aangenomen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 12 juli 1931 betreffende de uitbreiding tot alle rechtspersonen van het voordeel van de voorlopige aanvaarding van bij akten gedane schenkingen onder de levenden.	
Art. 84. § 1. De raad bepaalt de voorwaarden van de huur en van elk ander gebruik van de opbrengsten en inkomsten van de eigendommen en rechten van de zone.	
§ 2. De raad verleent, in voorkomend geval, aan de huurders van de zone de door hen aangevraagde kwijtscheldingen waarop zij aanspraak kunnen maken ingevolge de wet of krachtens hun contract, dan wel op gronden van billijkheid.	
Art. 85. De raad kiest de wijze waarop de opdrachten voor aanneming van werken, leveringen of diensten worden gegund en stelt de voorwaarden vast.	
Hij kan die bevoegdheden voor de opdrachten die betrekking hebben op het dagelijks beheer van de zone overdragen aan het college, binnen de perken van de daartoe op de gewone begroting ingeschreven kredieten.	Hij kan [**de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid]** overdragen aan het college, binnen de perken van de daartoe op de gewone begroting ingeschreven kredieten.

	De raad kan de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid delegeren aan de zonecommandant of aan een ander personeelslid van de zone voor de opdrachten waarvan het geraamde bedrag de drempel niet overschrijdt die vastgelegd werd voor de opdrachten die vastgesteld worden op eenvoudige aangenomen factuur.
	De raad kan de uitoefening van zijn bevoegdheden bedoeld in het eerste lid delegeren aan het college, voor uitgaven die onder de buitengewone begroting vallen wanneer de waarde van de opdracht lager is dan het door de Koning vastgelegde bedrag.
In gevallen van dringende spoed die voortvloeien uit niet te voorziene omstandigheden, kan het college, op eigen initiatief, de in het eerste lid bedoelde bevoegdheden van de raad uitoefenen. Zijn besluit wordt meegedeeld aan de raad die er op zijn eerstvolgende vergadering akte van neemt.	
Onderafdeling II. - Begroting van de zone	
Art. 86. De begroting van de zone wordt opgemaakt door het college en goedgekeurd door de raad, overeenkomstig de minimale budgettaire normen, vastgelegd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.	
Art. 87. Het financiële dienstjaar van de zones komt overeen met het burgerlijk jaar.	
Behoren tot een dienstjaar alleen de rechten verkregen door de zone en de verplichtingen aangegaan ten opzichte van de schuldeisers tijdens dit dienstjaar, ongeacht het dienstjaar waarin zij worden vereffend.	
Art. 88. De raad vergadert in de loop van het eerste kwartaal van ieder jaar om de rekeningen van het voorgaande dienstjaar vast te stellen.	
Die rekeningen omvatten de begrotingsrekening, de resultatenrekening en de balans.	
Het in artikel 44, tweede lid, bedoelde verslag wordt bij de rekeningen gevoegd.	
Art. 89. De raad vergadert ieder jaar **[**ten laatste**]** in de loop van de maand oktober om te beraadslagen over de begroting van uitgaven en ontvangsten van de zone voor het volgende dienstjaar.	
Aldus gewijzigd bij W. van 30 juni 2017, art. 2 (inw. 1 augustus 2017) (B.S. 17.07.2017)	
Art. 90.(-) De begrotingen en rekeningen worden neergelegd op de zetel van de zone, bedoeld in	

artikel 20, en op het gemeentehuis van elke gemeente die deel uitmaakt van de zone, waar eenieder er altijd ter plaatse kennis kan van nemen.	
Op die mogelijkheid tot inzage wordt gewezen door **[**een van de volgende middelen: aanplakking of de bekendmaking op de website, uitgevoerd door het college**]** binnen een maand nadat de begrotingen en rekeningen door de raad zijn aangenomen. **[**Vervangen bij W. van 9 november 2015, art. 26, 2° (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) - De aanplakking of de bekendmaking op de website duurt ten minste tien dagen.**]**	
Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 26, 1° (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Art. 91. Wanneer een post voor een niet-verplichte uitgave door de toezichthoudende overheid verminderd is, mag het college de uitgaven niet doen zonder een nieuw besluit van de raad dat daartoe machtiging verleent.	
Art. 92. Geen betaling uit de kas van de zone mag geschieden dan op grond van een op de begroting voorkomende post, op grond van een bijzonder krediet of op grond van een voorlopig krediet toegestaan onder de voorwaarden en binnen de grenzen die de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalt.	
De leden van het college zijn persoonlijk aansprakelijk voor de uitgaven die zij in strijd met het eerste lid hebben gedaan of bevolen.	
Art. 93. § 1. Geen artikel van de uitgaven van de begroting mag worden overschreden en geen en hele overschrijving mag geschieden.	
§ 2. Wanneer echter bij het afsluiten van een dienstjaar sommige posten bezwaard zijn met regelmatig en werkelijk aangegane verbintenissen tegenover **[**schuldeisers van de zone**]**, wordt het kredietgedeelte dat nodig is om de uitgave te vereffenen naar het volgende dienstjaar overgeschreven door middel van een beslissing van het college; deze laatste moet bij de rekening over het afgesloten dienstjaar worden gevoegd.	
Over de aldus overgeschreven kredieten mag beschikt worden zonder een nieuwe beslissing van de raad.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 88 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 94. De raad kan echter voorzien in uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden worden vereist, mits hij daartoe een met redenen omkleed besluit neemt.	

Wanneer het geringste uitstel onbetwistbaar schade zou veroorzaken, kan het college onder eigen verantwoordelijkheid in de uitgave voorzien, onder verplichting om zonder verwijl daarvan kennis te geven aan de raad, die besluit of hij met die uitgave al dan niet instemt.	
De leden van het college die uitgaven bevolen hebben in de gevallen bedoeld in het eerste en tweede lid, die echter afgewezen zijn op de definitief afgesloten rekeningen, zijn er persoonlijk toe gehouden het bedrag in de kas van de zone te storten.	
Art. 95. De bevelschriften tot betaling uit de kas van de zone, afgegeven door het college, worden ondertekend door de voorzitter van het college; zij worden medeondertekend door de zonecommandant.	
Art. 96. De begroting van de uitgaven en de ontvangsten van de zones mag, ten laatste te rekenen vanaf het begrotingsjaar dat volgt op de oprichting van de zone, in geen enkel geval, een deficitair saldo op de gewone of de buitengewone dienst, noch een fictief evenwicht of een fictief batig saldo, vertonen.	
Art. 97. De raad is verplicht elk jaar op de begroting van uitgaven te brengen alle uitgaven die door de wetten aan de zone zijn opgelegd, en inzonderheid de volgende :	
1° de belastingen op de goederen van de zone;	
2° de vaststaande en opeisbare schulden van de zone, alsmede de schulden die zij moet voldoen ten gevolge van tegen haar uitgesproken rechterlijke veroordelingen;	
3° de wedden van de zonecommandant en van het administratief en operationeel personeel van de zone;	
4° de kantoorkosten van de centrale zetel van de zone;	
5° het onderhoud van de zonegebouwen of de huur van de gebouwen die tot zonegebouw dienen;	
6° de kosten van het drukwerk benodigd voor de boekhouding van de zone;	
7° de pensioenen ten laste van de zone.	
Art. 98. Indien de op de begroting gebrachte ontvangsten niet toereikend zijn tot betaling van een zoneschuld die erkend en opeisbaar is of die voortvloeit uit een beslissing in laatste aanleg gewezen door een gewoon of administratief gerecht, stelt de raad middelen voor om daarin te voorzien.	
Art. 99. De raad is verplicht jaarlijks alle ontvangsten van de zone, onder nadere	

omschrijving, op de begroting te brengen, evenals die welke de wet haar toekent, alsmede de overschotten van de vorige dienstjaren.	
(De artikelen 83 tot 99 treden inwerking op 1 januari 2015 (art. 84, 1° K.B. van 19.04.2014 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de hulpverleningszones (B.S. 12.12.2014))	
HOOFDSTUK IV. - *Personeel*	
Art. 100. De zone beheert de aanwerving, de benoeming en de loopbaan van haar personeel.	
Art. 101. [*Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 89* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Het personeel van de zone bestaat uit administratieve leden en operationele leden.**]**	
Art. 102. [*Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 90* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De raad bepaalt, op voorstel van de zonecommandant, het personeelsplan van de zone.	
Voor het personeelsplan van het operationeel personeel houdt de raad rekening met de door de Koning bepaalde criteria.**]**	
Art. 103. [*Vervangen bij W. van 25 april 2014, art. 81* (inw. onbepaald) (B.S. 06.06.2014) – Het operationeel personeel van de zone is samengesteld uit :	
1° beroepsbrandweermannen;	
2° vrijwillige brandweermannen;	
3° beroepsambulanciers, die geen brandweerman zijn;	
4° vrijwillige ambulanciers, die geen brandweerman zijn.	
De in de bepalingen onder 2° en 4° bedoelde vrijwillige brandweermannen en ambulanciers zijn de personeelsleden van de zone voor wie hun functie in de zone niet hun hoofdactiviteit uitmaakt.	
De in de bepalingen onder 1° en 3° bedoelde beroepsbrandweermannen en -ambulanciers worden in hoofdberoep door de zone tewerkgesteld.**]**	
Art. 104. De zone **[**kan**]** aan de private of overheidswerkgever van een vrijwillig operationeel personeelslid **[**voorstellen om**]** een overeenkomst af te sluiten waarin de modaliteiten van de operationele beschikbaarheid en de beschikbaarheid voor de opleiding van het vrijwillige lid verduidelijkt worden.	

Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 92, 1° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[*Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 92, 2°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De Koning kan de nadere regels voor het afsluiten van een dergelijke overeenkomst en de inhoud ervan vastleggen.**]**	
Art. 105. Het administratief **[**personeel**]** van de zone is samengesteld uit vastbenoemde of uit contractuele ambtenaren.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 93 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 106. [*Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 94, 1°* (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013) – De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het administratief en geldelijk statuut van het operationeel personeel van de zones, hierbij inbegrepen de opleiding.**]**	
Dat statuut houdt rekening met de specifieke risico's inherent aan de hoofdopdrachten van het operationeel personeel van de hulpverleningszones.	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 94, 2°* (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013) – De zone legt het administratief en geldelijk statuut van haar administratief personeel vast.**]**	
[Art. 106/1. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 95* (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013) – De hulpverleningszone kan in het kader van het eventueel opleggen van een tuchtsanctie, overgaan tot het uitvoeren van een alcohol- of drugtest bij het operationeel personeel onder de hierna bepaalde voorwaarden.	
Het vrijwillig of het beroepspersoneelslid van de zone dat tijdens de dienst kennelijke tekenen van onder invloed van alcohol te zijn vertoont, onderwerpt zich op vraag van zijn hiërarchische meerdere aan een ademtest. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van de ademtest.	
Het vrijwillig of het beroepspersoneelslid van de zone dat tijdens de dienst kennelijke tekenen vertoont van onder invloed te zijn van drugs, onderwerpt zich op vraag van zijn hiërarchische meerdere aan een drugtest. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van de drugtest.**]**	
HOOFDSTUK V. - *Gezag en leiding*	
Afdeling I. - Algemene bevoegdheden van de gemeenten en provincies	

Art. 107. Voor de uitvoering van de opdrachten inzake veiligheid op het grondgebied van zijn gemeente kan de burgemeester beroep doen op de middelen van de posten van de zones.	
Hij richt daartoe een verzoek tot de zonecommandant om de nodige voorzieningen te treffen.	
In dit geval staan de posten van de zone of zones onder het gezag van de burgemeester.	
Art. 108. Voor de uitvoering van zijn opdrachten inzake veiligheid op het grondgebied van zijn provincie kan de gouverneur en **[**de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]**, een beroep doen op de zones. **[**Ze richten**]** daartoe een verzoek tot de zonecommandant om de nodige voorzieningen te treffen. De posten van de zone of zones staan in dat geval onder het gezag van de gouverneur of **[**de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]**.	
Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 25, 1°,2° en 3° (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
Afdeling II. - Beheer van de zone	
Art. 109. Elke zone staat onder de leiding van de zonecommandant.	
Hij is verantwoordelijk voor de leiding, de organisatie en het beheer evenals de verdeling van de taken binnen de zone.	
Art. 110. De zonecommandant oefent de in artikel 109 bedoelde bevoegdheden uit onder het gezag van het college van de zone.	
Met het oog op een goed beheer van de zone, licht de zonecommandant zo spoedig mogelijk het college van de zone in van alles wat de zone en de uitvoering van zijn opdrachten aangaat.	
Hij brengt elke drie maanden verslag uit aan het college over de werking van de zone en brengt deze instantie op de hoogte van klachten van buitenaf aangaande de werking of het optreden van het personeel van de zone.	
Art. 111. De zonecommandant is belast met de inhoudelijke voorbereiding van de dossiers die aan de raad of het college van de zone worden voorgelegd.	
De bepalingen van artikel 42 zijn van toepassing op de zonecommandant.	
Art. 112. Alle briefwisseling van de zone wordt ondertekend door de voorzitter van het college en medeondertekend door de zonecommandant.	

	[De raad bepaalt in het huishoudelijk reglement door wie en hoe de zonale stukken die niet bedoeld zijn door het eerste lid, noch door artikel 49, ondertekend of medeondertekend moeten worden wanneer dit nodig blijkt. Wanneer de raad de bepaling ter zake niet bepaald heeft, is het eerste lid hierop van toepassing.**]**
Art. 113. De Koning bepaalt de inhoud van het functieprofiel waaraan de zonecommandant moet voldoen en stelt de nadere bepalingen vast voor de selectie van de zonecommandant.	
Art. 114. De uit de selectieprocedure als best gerangschikte kandidaat wordt door de raad in zijn functie aangewezen voor een hernieuwbare periode van zes jaar.	**Art. 114.** De uit de selectieprocedure als best gerangschikte kandidaat wordt door de raad in zijn functie aangewezen voor een **[~~hernieuwbare~~]** periode van zes jaar.
Art. 115. Elke twee jaar wordt de zonecommandant door het college geëvalueerd. In geval van twee opeenvolgende negatieve evaluaties, kan de raad bij gemotiveerde beslissing de aanwijzing van de zonecommandant voortijdig beëindigen.	
Na afloop van elke termijn van zes jaar, verlengt de raad de aanstelling van de zonecommandant na niet bindend, gemotiveerd advies van het college en op grond van een globale evaluatie uitgevoerd door een evaluatiecommissie.	Na afloop van elke termijn van zes jaar gaat een evaluatiecommissie over tot de globale evaluatie van de zonecommandant. In afwijking van artikel 114, kan de raad het mandaat van de zonecommandant verlengen voor een tweede periode van zes jaar na niet-bindend, gemotiveerd advies van het college en op basis van deze globale evaluatie.
Art. 116. § 1. Een evaluatiecommissie wordt in elke zone ingesteld. Deze commissie is samengesteld uit :	
1° de voorzitter van het college;	
2° de gouverneur of zijn vertegenwoordiger;	
3° een lid van de algemene inspectie aangeduid door de minister.	
De voorzitter van het college zit de evaluatiecommissie voor.	
§ 2. De evaluatiecommissie wordt samengeroepen door de voorzitter van het college.	
De commissie hoort de zonecommandant evenals elk ander persoon die de besprekingen kan helpen.	
§ 3. De werkingsregels van de evaluatiecommissie worden bepaald door de Koning.	
HOOFDSTUK VI. - *Uitrusting en materieel*	

Art. 117. [§ 1.**]** *Hernummering bij W. van 9 november 2015, art. 27, 1°* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015). De zone verwerft het materieel en de uitrusting die nodig zijn voor de goede uitvoering van haar opdrachten. De zone staat in voor het beheer en onderhoud ervan.	
[§ 2.**]** *Hernummering bij W. van 9 november 2015, art. 27, 2°* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015). **[***Aangevuld bij Wet van 3 augustus 2012, art. 2* (inw. 5 oktober 2012 + voetnoot) (B.S. 13.09.2012) –	
De zones, de prezones, de gemeenten, de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp en de **[**opleidingscentra voor de civiele veiligheid**]**[1] kunnen voor de organisatie en de gunning van overheidsopdrachten en raamovereenkomsten voor de verwerving van het materieel en de uitrusting die nodig zijn voor de goede uitvoering van hun opdrachten, beroep doen op de **[**opdrachtcentrale**]**[2] opgericht bij de Algemene Directie Civiele Veiligheid bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.**]**	
[1]Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 96 (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
[2]Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 27, 2° (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
[*Aangevuld bij W. van 9 november 2015, art. 27, 3°* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) –	
§ 3. Subsidies kunnen aan de prezones en de hulpverleningszones toegekend worden, binnen de grenzen van de begrotingswetten, voor de aankoop van materieel of het gebruik van een licentie noodzakelijk voor het uitoefenen van hun opdrachten zoals bedoeld in artikel 11.	
De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels volgens dewelke deze subsidies toegekend worden. Deze voorwaarden moeten toelaten om te verifiëren dat het gebruik van de subsidies overeenstemt met de doelstelling bedoeld in het eerste lid.	
Het bedrag van de subsidie wordt door de Koning vastgesteld, voor elke prezone en zone, rekening houdend met de criteria bevolking en oppervlakte.**]**	
Art. 118. De raad stelt, op voorstel van de zonecommandant, na advies van technische commissie, een aankoopprogramma voor materieel en uitrusting op, rekening houdende met de voorziene financiële middelen. Het aankoopprogramma is opgenomen in het meerjarenbeleidsplan van de zone bedoeld in artikel 23.	
Art. 119. § 1. De minimumnormen voor materieel en uitrusting worden per type interventie	

vastgesteld door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De zone past deze normen op basis van de risicoanalyse zoals bedoeld in artikel 5, zodat de snelste adequate hulp gerealiseerd wordt.	
§ 2. De Koning bepaalt de normen inzake persoonlijke uitrusting, uniform, kentekens en andere middelen van identificatie van het operationeel personeel van de zone.	
HOOFDSTUK VII. – **[***Specifiek toezicht***]**	
Afdeling I. - Algemene bepalingen	
Art. 120. De toezichthoudende overheid kan, zowel per briefwisseling als ter plaatse, alle inlichtingen en gegevens inwinnen die nodig zijn voor het onderzoek van de dossiers die aan haar toezicht zijn onderworpen.	
Art. 121. Onder voorbehoud van tegengestelde bepalingen, gebeurt de berekening van de termijnen in kalenderdagen.	
Art. 122. Onder voorbehoud van de in artikel 123 bedoelde omstandigheden, vangt de onderzoekstermijn van een besluit aan de dag die volgt op de dag waarop de toezichthoudende overheid het besluit ontvangen heeft.	
Art. 123. De termijn van onderzoek van een besluit van de zoneoverheid door de toezichthoudende overheid wordt onderbroken **[**op de dag dat de toezichthoudende overheid meedeelt dat ze**]** het dossier betreffende het betrokken besluit opeist of bijkomende inlichtingen vraagt aan de zoneoverheid. In de in dit artikel bedoelde gevallen vangt de onderzoekstermijn aan de dag die volgt op de dag waarop ofwel het dossier ofwel de gevraagde bijkomende inlichtingen ontvangen worden **[**…**]**.	
Afdeling II. - Algemeen specifiek toezicht	
Art. 124. Na elke vergadering van de raad en van het college wordt van de besluiten van de zoneoverheid binnen de twintig dagen een lijst met een beknopte omschrijving **[**simultaan**]** aan de gouverneur, alsook aan de minister gestuurd. Het college bevestigt bij die zending dat de bepalingen inzake de openbaarheid, bedoeld in het tweede lid, werden nageleefd.	
Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 28, 1° (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
[*Vervangen bij W. van 9 november 2015, art. 28, 2°* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) –	

Tegelijk met de verzending aan de gouverneur wordt de lijst van de besluiten door één van de volgende middelen bekendgemaakt: aanplakking op de centrale zetel van de zone, alsook in elk gemeentehuis van de gemeenten van de zone of de bekendmaking op de website van de zone en op de website van de gemeenten van de zone.**]**	Tegelijk met de verzending aan de gouverneur wordt de lijst van de besluiten door één van de volgende middelen bekendgemaakt: aanplakking op de centrale zetel van de zone, alsook in **[alle posten]** van de zone of de bekendmaking op de website van de zone **[…]**.
Art. 125. Onverminderd de bepalingen van artikel 124, wordt een **[**…**]** afschrift van de hierna vernoemde besluiten naar de gouverneur en naar de minister gestuurd, binnen de twintig dagen na hun goedkeuring :	
Aldus opgeheven bij W. van 9 november 2015, art. 29 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
1° de besluiten van de zoneoverheid waarbij de gunningswijze en de voorwaarden worden bepaald van opdrachten tot aanneming van werken, leveringen en diensten, alsmede de gunningsbesluiten van het college genomen in uitvoering van voormelde besluiten;	
2° de besluiten van de zoneoverheid betreffende de uitgaven die door dringende en onvoorziene omstandigheden worden vereist;	
3° de besluiten van de zoneoverheid, betreffende de aanwerving, benoeming en bevordering van de personeelsleden van de zone;	
4° de besluiten van de zoneoverheid houdende aanwijzing van de zonecommandant, zijn evaluatie of de vernieuwing van zijn mandaat.	
Art. 126. § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 123, kan de gouverneur, bij besluit en binnen een termijn van vijfentwintig dagen die aanvangt de dag na de ontvangst van de in artikel 124 bedoelde lijst of van het in artikel 125 bedoelde besluit, de uitvoering van de besluiten schorsen waarbij een zoneoverheid de bepalingen van deze wet of genomen krachtens deze wet schendt. Een afschrift van het schorsingsbesluit wordt tegelijk naar de minister verzonden.	**Art. 126**. § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 123, kan de gouverneur, bij besluit en binnen een termijn van vijfentwintig dagen die aanvangt de dag na de ontvangst van de in artikel 124 bedoelde lijst of van het in artikel 125 bedoelde besluit, de uitvoering van de besluiten schorsen waarbij een zoneoverheid de bepalingen **[van de wet van 19 april 2014 tot vaststelling van bepaalde aspecten van de arbeidstijd van de operationele beroepsleden van de hulpverleningszones en van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp en]** van deze wet of genomen krachtens deze wet schendt. Een afschrift van het schorsingsbesluit wordt tegelijk naar de minister verzonden.
§ 2. De zoneoverheid kan het geschorste besluit rechtvaardigen, binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na het versturen van het schorsingsbesluit van de gouverneur. In dat geval stuurt zij haar rechtvaardigingsbesluit naar de minister uiterlijk de laatste dag van de voormelde termijn. Een afschrift van het rechtvaardigingsbesluit wordt naar de gouverneur gestuurd.	

De zoneoverheid kan, binnen dezelfde termijn, het geschorste besluit intrekken. Zij geeft daarvan kennis aan de gouverneur en aan de minister.	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 98, 1°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Wanneer de zoneoverheid het geschorste besluit niet rechtvaardigt binnen de termijn van veertig dagen, wordt het geschorste besluit van rechtswege als nietig beschouwd.**]**	
§ 3. In geval van het versturen van een rechtvaardigingsbesluit **[**…**]**, kan de minister, bij gemotiveerd besluit en binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na het inkomen van het rechtvaardigingsbesluit **[**…**]**, het geschorste besluit vernietigen of de schorsing van dat besluit opheffen.	
Het besluit wordt uiterlijk de laatste dag van de termijn van veertig dagen naar de zoneoverheid gestuurd. Een afschrift wordt naar de gouverneur gestuurd.	
Bij gebrek aan besluit binnen de termijn van veertig dagen, wordt de schorsing opgeheven.	
Aldus opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 98, 2° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
§ 4. De minister kan bovendien binnen de vijfentwintig dagen **[**te rekenen vanaf de dag die volgt op het verlopen van de toezichtstermijn van de gouverneur bedoeld in paragraaf 1**]**, definitief beslissen over de vernietiging van elke beslissing onderworpen aan het algemeen specifiek toezicht.	
Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 30, 1° (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
[...**]** *Opgeheven bij W. van 9 november 2015, art. 30, 2°* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Het besluit wordt ten laatste op de laatste dag van de termijn bedoeld in het eerste lid aan de zoneoverheid toegestuurd. Een afschrift wordt naar de gouverneur gestuurd.	
Afdeling III. - Bijzonder specifiek toezicht	
Art. 127. De goedkeuring door de toezichthoudende overheid van de beslissingen betreffende **[**het personeelsplan**]**[1] **[**van het operationeel personeel**]**[2], de begroting en de erin aangebrachte wijzigingen, de bijdrage van een gemeente aan de financiering van de zone en de erin aangebrachte wijzigingen en de rekeningen, kan slechts worden geweigerd omwille van de schending van de bepalingen van deze wet of genomen krachtens deze wet.	

[1]Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 99 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[2]Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 31 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Art. 128. De minister beschikt over een algemeen evocatierecht voor de beslissingen onderworpen aan het bijzonder specifiek toezicht, evenals voor de besluiten genomen door de gouverneur met toepassing van de artikelen 131, 136 tot 139, 142, 145, 148 en 150.	
Wanneer de minister besluit gebruik te maken van zijn evocatierecht, brengt hij de gouverneur en de zoneoverheid hiervan op de hoogte binnen de twintig dagen volgend op de ontvangst van de betrokken beslissing of van het besluit van de gouverneur.	
Wanneer de minister gebruik maakt van zijn evocatierecht, geniet hij dezelfde prerogatieven als bedoeld in artikelen 141, 142, 146 en 148.	
De minister beslist definitief binnen een termijn van veertig dagen vanaf de dag na de ontvangst van de beslissing of van het besluit van de gouverneur.	
Hij stuurt zijn beslissing, ten laatste op de laatste dag van deze termijn, aan de gouverneur en de zoneoverheid.	
Onderafdeling I. - Personeel van de zone	
Art. 129. De beslissingen van de zoneoverheid over **[**het personeelsplan**]**[1] **[**van het operationeel personeel**]**[2] van de zone worden voor goedkeuring overgezonden aan de gouverneur. Een afschrift wordt naar de minister gestuurd.	
[1]Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 100 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[2]Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 32 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
Art. 130. […**]** *Opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 101* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 131. Onverminderd de toepassing van artikel 123, spreekt de gouverneur zich uit over de goedkeuring van de beslissing bedoeld in artikel 129 binnen vijfentwintig dagen te rekenen vanaf de dag volgend op de dag dat hij ze heeft ontvangen. Deze beslissing wordt uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de zoneoverheid **[**en naar de minister**]** verstuurd.	
Wanneer deze termijn verstreken is, wordt de beslissing geacht goedgekeurd te zijn.	
Erratum B.S. 27.11.2014	
Art. 132. Tegen het besluit van de gouverneur houdende niet-goedkeuring van de besluiten van de raad betreffende **[**het personeelsplan**]**[1] **[**van	

het operationeel personeel**]**[2] kan de zoneoverheid, **[**…**]**[3], bij de minister hoger beroep instellen binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na het versturen van het besluit naar de zoneoverheid.	
[1]Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 102 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[2]Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 33 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
[3]erratum 01.10.2007	
Art. 133. De minister spreekt zich uit over het ingesteld beroep binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na het inkomen van het beroep. Hij verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gouverneur en naar de zoneoverheid.	
Bij gebrek aan een beslissing binnen de in het eerste lid voorziene termijn wordt het tegen de beslissing van de gouverneur ingestelde beroep als ingewilligd en het desbetreffende besluit als goedgekeurd beschouwd.	
Onderafdeling II. - Begroting en begrotingswijzigingen	
Art. 134. De besluiten van de zoneoverheid betreffende de begroting van de zone en de erin aangebrachte wijzigingen **[**en de besluiten van de zoneoverheid betreffende de bijdrage van de gemeenten aan de financiering van de zone en de erin aangebrachte wijzigingen**]**, alsook de gemeenteraadsbesluiten betreffende de bijdrage van de **[**gemeenten**]** aan de financiering van de zone en de erin aangebrachte wijzigingen worden, binnen de twintig dagen volgend op hun goedkeuring, ter goedkeuring naar de gouverneur verstuurd. Een afschrift ervan wordt gestuurd naar de minister.	
erratum 01.10.2007	
Bij de begroting worden alle bijlagen gevoegd die vereist zijn voor de definitieve vaststelling van de begroting.	
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gegevens die door de voor de vaststelling van de zonebegroting bevoegde zoneoverheid, aan de toezichthoudende overheid moeten worden toegestuurd, de aard van de informatiedrager en de vorm waarin die gegevens worden vastgelegd.	
Art. 135. Onverminderd artikel 123, spreekt de gouverneur zich uit over de goedkeuring van de in artikel 134 bedoelde besluiten binnen een termijn van veertig dagen die aanvangt de dag na ontvangst van het besluit.	

Art. 136. De gouverneur bezorgt zijn besluit aan de zoneoverheid of aan de gemeentelijke overheid, uiterlijk de laatste dag van de in artikel 135 bedoelde termijn. Een afschrift wordt tegelijk naar de minister verstuurd.	
Bij gebrek aan besluit bij het verstrijken van deze termijn, wordt de begroting beschouwd als zijnde door de gouverneur goedgekeurd.	
Het besluit van de gouverneur wordt aan de zoneoverheid of aan de gemeenteraad meegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.	
Art. 137. Indien de zoneoverheid verplichte uitgaven of ontvangsten die krachtens de wet ten laste van de zone zijn voor het dienstjaar waarop de begroting betrekking heeft, geheel of gedeeltelijk weigert op de begroting te brengen, trekt de gouverneur de vereiste bedragen daarop ambtshalve uit.	
Tegelijk met de ambtshalve inschrijving wijzigt de gouverneur het bedrag van de bijdrage aan de financiering van de zone van elke gemeente van de betrokken zone.	
Een afschrift van het besluit van de gouverneur wordt tegelijk naar de minister verstuurd.	
Het besluit van de gouverneur wordt aan de zoneoverheid of aan de gemeenteraad meegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.	
Art. 138. Indien de zoneoverheid ontvangsten die krachtens de wet niet **[**ten gunste**]** van de zone zijn voor het dienstjaar waarop de begroting betrekking heeft, geheel of gedeeltelijk op de begroting brengt, gaat de gouverneur over tot de schrapping van het bedrag of tot de ambtshalve inschrijving van het correcte bedrag.	
erratum 01.10.2007	
Tegelijk met de ambtshalve inschrijving wijzigt de gouverneur het bedrag van de bijdrage aan de financiering van de zone van elk van de gemeenten van de betrokken zone.	
Een afschrift van het besluit van de gouverneur wordt tegelijk naar de minister verstuurd.	
Het besluit van de gouverneur wordt aan de zoneoverheid of aan de gemeenteraad meegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.	
Art. 139. Indien de gemeenteraad van één van de gemeenten van de zone verplichte uitgaven of ontvangsten die krachtens de wet ten laste van de gemeente zijn voor het dienstjaar waarop de begroting betrekking heeft, geheel of gedeeltelijk weigert op de begroting te brengen, trekt de	

gouverneur de vereiste bedragen daarop ambtshalve uit.	
Een afschrift van het besluit van de gouverneur wordt tegelijk naar de minister verstuurd.	
Het besluit van de gouverneur wordt aan de zoneoverheid of aan de gemeenteraad meegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.	
Art. 140. Tegen het besluit van de gouverneur genomen overeenkomstig de artikelen 134 tot 139, kan de zoneoverheid of de gemeenteraad hoger beroep instellen bij de minister binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na het versturen van het besluit naar de zoneoverheid of de gemeentelijke overheid.	
Art. 141. De minister spreekt zich uit over het ingesteld beroep binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na de ontvangst ervan.	
De minister kan het door de gouverneur, overeenkomstig de artikelen 134 tot 139 genomen besluit, annuleren of wijzigen.	
Hij gaat overeenkomstig de artikelen 137 tot 139 over tot de wijzigingen, inschrijvingen en schrappingen.	
Hij bezorgt zijn beslissing, uiterlijk de laatste dag van deze termijn, aan de gouverneur en aan de zoneoverheid of de gemeenteraad.	
Bij gebrek aan een beslissing bij het verstrijken van deze termijn, wordt het tegen de beslissing van de gouverneur ingestelde beroep als ingewilligd en de beslissing van de gouverneur als geannuleerd beschouwd.	
Het besluit van de minister wordt aan de gouverneur en aan de zoneoverheid of de gemeenteraad meegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.	
Art. 142. De artikelen 137 tot 141 zijn van toepassing op de wijzigingen van de begroting door de zoneoverheid, evenals op de wijzigingen door de gemeenteraad aangebracht aan de bijdrage van de gemeente aan de financiering van de zone.	
Onderafdeling III. - Rekeningen	
Art. 143. De besluiten **[**…**]** van de zoneoverheid betreffende de rekeningen van de zone worden, binnen de twintig dagen na hun goedkeuring, verstuurd naar de gouverneur en naar de minister.	
erratum 01.10.2007	

Art. 144. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gegevens die, voor de vaststelling van die rekeningen, door de bevoegde overheden aan de toezichthoudende overheid verstuurd worden.	
Hij bepaalt eveneens de aard van de informatiedrager en de vorm waarin die gegevens worden vastgelegd.	
Art. 145. De in artikel 143 bedoelde besluiten zijn onderworpen aan de goedkeuring van de gouverneur, die de bedragen ervan vaststelt binnen een termijn van honderd dagen die ingaat op de dag na het inkomen van de rekeningen onverminderd de toepassing van artikel 123. De gouverneur verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de zoneoverheid, naar de bijzondere rekenplichtige en naar de minister.	
Het besluit van de gouverneur wordt aan de zoneoverheid meegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.	
Bij gebrek aan besluit bij het verstrijken van deze termijn, worden de rekeningen beschouwd als zijnde door de gouverneur goedgekeurd.	
Art. 146. Tegen het besluit van de gouverneur betreffende de rekeningen van de zone kunnen de raad en de bijzondere rekenplichtige hoger beroep instellen bij de minister, binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na het versturen van het besluit naar de zoneoverheid.	
In geval van gelijktijdige beroepen van de zoneoverheid en de bijzondere rekenplichtige, worden de beroepen samengevoegd.	
Dezelfde dag wordt een afschrift van het beroep of de beroepen verstuurd naar de gouverneur, de bijzondere rekenplichtige en de zoneoverheid.	
Art. 147. In geval van hoger beroep worden de rekeningen door de minister vastgesteld binnen een termijn van honderd dagen die ingaat op de dag na de ontvangst ervan.	
De minister verstuurt zijn besluit inzake het ingestelde beroep, uiterlijk de laatste dag van de in het vorige lid bedoelde termijn, naar de gouverneur, de zoneoverheid, en de bijzondere rekenplichtige.	
Indien binnen de in het eerste lid vermelde **[**termijn**]** geen besluit is verstuurd, is het beroep ingewilligd; in geval van hoger beroep van de bijzondere rekenplichtige van de zone alleen, is het hoger beroep, bij gebrek aan besluit bij het verstrijken van de in het eerste lid vermelde **[**termijn**]**, verworpen.	
erratum 01.10.2007	

W. 15 mei 2007 p. 52/89 juni 2018 I

Onderafdeling IV. – **[**Boekhouding en kas**]**	
Art. 148. § 1. Bij weigering of vertraging in de betaalbaarstelling van de uitgaven die de wet aan de zones oplegt, hoort de gouverneur de zoneoverheid en beveelt, indien nodig, de onmiddellijke betaling van bedoelde uitgaven. De gouverneur bezorgt tegelijk een afschrift van zijn besluit aan de minister.	
§ 2. De zoneoverheid kan hoger beroep instellen bij de minister binnen een termijn van veertig dagen die ingaat na het versturen van het besluit.	
De minister spreekt zich uit over het hoger beroep binnen een termijn van veertig dagen, die ingaat op de dag na de ontvangst ervan, en verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de gouverneur en naar de zoneoverheid.	
Indien binnen **[**de in het tweede lid vermelde termijn**]** geen besluit is verstuurd, is het hoger beroep van de zoneoverheid ingewilligd.	
erratum 01.10.2007	
§ 3. Bij weigering tot betaling door de bijzondere rekenplichtige, kan deze laatste tegen het besluit waarbij een regelmatig bevelschrift uitvoerbaar verklaard wordt, bij de minister hoger beroep instellen, binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na de ontvangst van het besluit van de gouverneur.	
De minister spreekt zich uit over het hoger beroep binnen een termijn van veertig dagen, die ingaat op de dag na de ontvangst ervan, en verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de gouverneur, naar de bijzondere rekenplichtige en naar de zoneoverheid.	
Indien binnen de in het tweede lid vermelde **[**termijn**]** geen besluit is verstuurd, is het besluit van de gouverneur uitvoerbaar.	
erratum 01.10.2007	
De definitieve beslissing tot betaling geldt als een regelmatig en door de bijzondere rekenplichtige ambtshalve uit te voeren bevelschrift.	
Art. 149. De minister of de gouverneur controleert de boekhouding en de kas van de zone, telkens zij dit nodig achten. Van elke controle wordt een proces-verbaal opgemaakt dat aan de zoneoverheid wordt voorgelegd.	
Onderafdeling V. - Schuldherschikking	

Art. 150. De besluiten van de zoneoverheid, waardoor de financiële lasten van de leningen opgenomen voor het financieren van de zone worden herschikt, worden binnen de twintig dagen ter goedkeuring naar de gouverneur gestuurd. Een kopie wordt naar de minister verstuurd.	
Onverminderd de toepassing van artikel 123, spreekt de gouverneur zich uit over de goedkeuring van het besluit van de zoneoverheid, binnen een termijn van veertig dagen die ingaat op de dag na de ontvangst ervan en verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de zoneoverheid en aan de minister.	
Wanneer die termijn is verstreken, wordt de herschikking beschouwd als zijnde goedgekeurd.	
De gouverneur bezorgt **[**tegelijk**]** een afschrift van zijn besluit aan de minister.	
Art. 151. De zoneoverheid kan een beroep indienen bij de minister binnen een termijn van veertig dagen na de versturing van het besluit.	
De minister beslist over het beroep binnen een termijn van veertig dagen vanaf de dag na de ontvangst ervan en maakt zijn beslissing ten laatste op de laatste dag van de termijn over aan de gouverneur en de zoneoverheid.	
Bij gebrek aan besluit bij het verstrijken van deze termijn, wordt het beroep als ingewilligd beschouwd.	
Afdeling IV. - Bijzonder dwangtoezicht	
Art. 152. De minister of de gouverneur kan, na het verstrijken van de termijn bepaald in een uit briefwisseling blijkende waarschuwing, één of meer bijzondere commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven, op de persoonlijke kosten van de overheidspersonen, respectievelijk van de gemeente of van de zone die verzuimd heeft aan de waarschuwing gevolg te geven, teneinde de gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen of de maatregelen ten uitvoer te brengen die voortvloeien uit verplichtingen welke aan de toepassing van de bepalingen van deze wet of genomen krachtens deze wet zijn verbonden.	
De invordering van de kosten, bedoeld in het eerste lid, geschiedt door de bijzondere rekenplichtige, op zicht van een daartoe getroffen besluit van de overheid die de dwangprocedure heeft ingesteld en dat geldt als een door de bijzondere rekenplichtige ambtshalve uit te voeren bevelschrift.	
TITEL IV. - Civiele Bescherming	
Art. 153. De federale Staat beschikt, voor de uitoefening van de opdrachten van civiele	

veiligheid bedoeld in artikel 11, over een federaal korps van de Civiele Bescherming, georganiseerd in operationele eenheden, dat bevoegd is op het hele grondgebied van het Koninkrijk.	
Voor de uitvoering van hun opdrachten inzake veiligheid kunnen de burgemeester en de gouverneur of **[**de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]** een beroep doen op de Civiele Bescherming.	
Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 26 (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
Art. 154. De Civiele Bescherming staat onder het gezag van de minister.	
Art. 155. De Civiele Bescherming bestaat uit beroeps- en vrijwillige leden.	
De beroepsleden zijn diegenen die deze functie als hoofdactiviteit uitoefenen.	
De vrijwillige leden van de Civiele Bescherming zijn diegenen voor wie deze functie niet hun hoofdactiviteit uitmaakt.	
Art. 156. De Koning legt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het administratief en geldelijk statuut van de beroeps- en vrijwillige leden van de Civiele Bescherming vast.	
	Art. 156/1. De door de Koning aangeduide ambtenaar kan in het kader van het eventueel opleggen van een tuchtsanctie, overgaan tot het uitvoeren van een alcohol- of drugtest bij de leden van de Civiele Bescherming onder de hierna bepaalde voorwaarden.
	Het vrijwillig of het beroepspersoneelslid van de Civiele Bescherming dat tijdens de dienst kennelijke tekenen vertoont van onder invloed van alcohol te zijn, onderwerpt zich op vraag van zijn hiërarchische meerdere aan een ademtest. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van de ademtest.
	Het vrijwillig of het beroepspersoneelslid van de Civiele Bescherming dat tijdens de dienst kennelijke tekenen vertoont van onder invloed te zijn van drugs, onderwerpt zich op vraag van zijn hiërarchische meerdere aan een drugtest. De Koning bepaalt de nadere regels voor de uitvoering van de drugtest.”
Art. 157. De Koning bepaalt, op voordracht van de minister, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de vestiging van de eenheden van de Civiele Bescherming op het grondgebied van het Koninkrijk, waarbij er niet meer dan één per provincie mag zijn. De Koning kan de	

vestiging van deze eenheden via dezelfde procedure wijzigen.	
Art. 158. De Koning bepaalt, na advies van de gouverneur, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het materieel en de uitrusting waarover elke eenheid van de Civiele Bescherming beschikt.	
	[De Koning bepaalt het uniform, de kentekens en andere identificatiemiddelen van de leden van de Civiele Bescherming.**]**
TITEL V. - De aansprakelijkheid van de leden van het personeel van de zones en van de leden van de diensten van de Civiele Bescherming	
Art. 159. Deze titel is van toepassing op de vrijwillige en beroepspersoneelsleden van de hulpverleningszone en van de diensten van de Civiele Bescherming. Voor de toepassing van deze titel, worden zij hierna « personeelslid » genoemd.	
Art. 160. In geval van schade veroorzaakt door een personeelslid tijdens de uitoefening van zijn functies, aan derden of aan de openbare rechtspersoon waaronder het personeelslid ressorteert, is de veroorzaker van de schade aansprakelijk voor :	
1° **[**de opzettelijke fout en de zware fout**]**;	
2° **[**de lichte fout**]**, indien die bij hem eerder gewoonlijk voorkomt.	
erratum 01.10.2007	
Art. 161. De openbare rechtspersoon is aansprakelijk voor de schade die zijn personeelsleden aan derden berokkenen, overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek.	
Art. 162. De veroorzaker van schade aan derden tegen wie voor de burgerlijke rechter of de strafrechter een vordering tot schadeloosstelling wordt ingesteld, kan de openbare rechtspersoon waaronder hij ressorteert, gedwongen in het geding laten tussenkomen.	
Art. 163. De vordering tot schadeloosstelling of de regresvordering, ingesteld door openbare rechtspersonen tegen hun personeelsleden, is slechts in rechte ontvankelijk, indien zij wordt voorafgegaan door een aanbod tot minnelijke schikking aan de verweerder.	
De openbare rechtspersoon kan beslissen dat de schade slechts gedeeltelijk moet worden vergoed.	

Art. 164. De Staat of de zone, naargelang het gaat om federaal, dan wel zonaal personeel, neemt de proceskosten ten laste waartoe het personeelslid in rechte veroordeeld wordt wegens feiten gepleegd in zijn functies, tenzij hij een opzettelijke fout, een zware fout of een lichte fout die bij hem gewoonlijk voorkomt, begaan heeft.	
Wordt één van dergelijke fouten aangetoond, dan beslist de Staat of de zone, na het personeelslid gehoord te hebben, of de proceskosten geheel of gedeeltelijk door hem moeten worden gedragen.	
Art. 165. § 1. Het personeelslid dat in rechte wordt gedagvaard of tegen wie de strafvordering wordt ingesteld wegens feiten gesteld tijdens de uitoefening van zijn functies, heeft recht op rechtshulp van een advocaat ten laste van de Staat of van de zone.	
In geval van overlijden van het personeelslid komt het recht op rechtshulp toe aan diens rechthebbenden.	
§ 2. Aan het personeelslid tegen wie de Staat of de zone een burgerlijke rechtsvordering instelt zoals bedoeld in artikel 163, wordt geen enkele rechtshulp verleend.	
§ 3. De rechtshulp kan door de Staat of de zone geweigerd worden wanneer de feiten klaarblijkelijk in geen enkel verband staan met de uitoefening van de functies.	
De rechtshulp kan eveneens worden geweigerd wanneer het personeelslid een opzettelijke of zware fout heeft begaan.	
§ 4. Wanneer de rechtshulp niet is verleend in toepassing van § 3 en uit de rechterlijke beslissing blijkt dat deze weigering niet gegrond was, heeft het personeelslid recht op terugbetaling van de kosten die hij voor zijn verdediging heeft gemaakt.	
Wanneer de rechtshulp toegestaan is maar uit de gerechtelijke beslissing blijkt dat dit niet diende te geschieden, kunnen de kosten die gemaakt zijn voor zijn verdediging, van het personeelslid teruggevorderd worden, op de wijze bepaald in artikel 163.	
§ 5. De Koning bepaalt de voorwaarden onder welke de honoraria van de advocaat gekozen om de rechtshulp te verlenen ten laste van de Staat of de zone worden genomen.	
De rechtshulp aan de leden van de Civiele Bescherming komt ten laste van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.	
De rechtshulp aan de personeelsleden van de hulpverleningszone komt ten laste van de zone.	

§ 6. De voorgeschreven rechtshulp houdt niet in dat de Staat of de zone enige aansprakelijkheid erkent.	
Art. 166. § 1. De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels volgens welke het personeelslid wordt vergoed voor de zaakschade die hij, in zijn functies, heeft geleden.	
Onder zaakschade wordt begrepen, de schade toegebracht aan goederen waarvan het personeelslid eigenaar of houder is en die onontbeerlijk zijn voor de uitoefening van zijn functies.	
§ 2. De vergoeding komt ten laste van de Staat voor de leden van de Civiele Bescherming en ten laste van de hulpverleningszone voor de personeelsleden van de hulpverleningszone.	
§ 3. De vergoeding is uitgesloten wanneer de zaakschade te wijten is aan een opzettelijke of zware fout die toegeschreven kan worden aan het personeelslid.	
Hetzelfde geldt ten belope van het toegekende of toe te kennen bedrag, wanneer de zaakschade vergoed wordt of kan vergoed worden :	
1° krachtens een door het betrokken personeelslid of in zijn voordeel afgesloten verzekering behoudens niet-betaling door de verzekeraar binnen een termijn van één jaar vanaf het ontstaan van de schade;	
2° als gerechtskosten in strafzaken.	
§ 4. De Staat of de zone treedt in de rechten en vorderingen van het personeelslid ten belope van het betaalde bedrag.	
§ 5. De vergoeding door de Staat of de zone sluit, ten belope van het toegekende bedrag en voor hetzelfde schadelijk feit elk verhaal uit op de Staat of de zone, de organen of aangestelden hiervan uit.	
§ 6. Wat de personeelsleden van de Civiele Bescherming betreft komt de vergoeding ten laste van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.	
TITEL VI. - Coördinatie	
Art. 167. Onverminderd de bevoegdheden van de bevoegde minister zorgen de gouverneur en zijn diensten voor de coördinatie van de civiele veiligheid in de provincie.	
De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de coördinatie bepalen.	

TITEL VII. - Algemene inspectie van de diensten van de civiele veiligheid	
Art. 168. Binnen de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt een algemene inspectie van de operationele diensten van de civiele veiligheid ingesteld die rechtstreeks onder het gezag van de minister geplaatst wordt. Zij beschikt over de nodige onafhankelijkheid om haar opdracht uit te oefenen.	
Art. 169. De algemene inspectie heeft betrekking op de werking van de diensten van de civiele veiligheid. Onverminderd de bevoegdheden van de inspecteurs van Volksgezondheid, omvat zij de controle, op stukken en ter plaatse, van de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de in artikel 11 van deze wet bedoelde opdrachten.	
Art. 170. De algemene inspectie handelt, hetzij op eigen initiatief, hetzij op bevel van de minister, hetzij op verzoek van de burgemeester, de gouverneur of de zoneoverheid, of de zonecommandant **[**of de directeur-generaal belast met het beheer van de operationele eenheden van de civiele bescherming of de leidinggevende ambtenaar van een operationele eenheid**]** in het kader van hun bevoegdheden.	
Aldus ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 103 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 171. De algemene inspectie geeft haar adviezen en suggesties aan de verantwoordelijke overheden over elke maatregel die verbeteringen met zich zou kunnen meebrengen inzake organisatie en werking van de zones en operationele eenheden van de Civiele Bescherming, evenals inzake brandvoorkoming.	
Bovendien vermeldt zij elke overtreding van de reglementering die zij vaststelt.	
Wanneer de inspectie feiten vaststelt die aanleiding kunnen geven tot een tuchtprocedure stelt zij de bevoegde tuchtoverheid hiervan in kennis.	
Art. 172. Elke inspectie maakt het voorwerp uit van een verslag dat aan de verzoekende overheid meegedeeld wordt, evenals aan alle in artikel 170 bedoelde overheden.	
In het geval bedoeld in artikel 171, tweede lid, vermeldt het verslag de termijn waarbinnen de zone verzocht wordt de vastgestelde overtredingen te herstellen.	
Wanneer de zone in gebreke blijft de vastgestelde overtredingen te herstellen binnen	

de aangeduide termijn, stelt de algemene inspectie hiervan proces-verbaal op.	
[*Vervangen bij W. van 9 november 2015, art. 34* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) –	
Het proces-verbaal wordt gedurende minstens tien werkdagen bekendgemaakt ofwel via aanplakking op de centrale zetel van de betrokken zone alsook in elk gemeentehuis van de gemeenten van de zone, ofwel via de bekendmaking op de website van de zone en op de website van de gemeenten van de zone.**]**	
Niettegenstaande de toepassing van het eerste lid wordt het proces-verbaal door de inspectie meegedeeld aan de **[**toezichthoudende overheid**]** bedoeld in de artikelen 120 en volgende.	
erratum 01.10.2007	
De gouverneur of de minister kan, overeenkomstig de artikelen 137 tot 141, overgaan tot de ambtshalve inschrijving van de noodzakelijke uitgaven in de begroting om de vastgestelde overtredingen te verhelpen.	
Art. 173. De leden van de algemene inspectie hebben, voor de uitoefening van hun opdrachten, te allen tijde vrije toegang tot de infrastructuren waarover de diensten van de civiele veiligheid beschikken; deze diensten moeten hun medewerking verlenen aan de leden van de algemene inspectie en moeten hen alle bewijzen, nuttige inlichtingen en documenten, stukken en elementen die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun opdrachten, bezorgen.	
Art. 174. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de werkwijze van de algemene inspectie; Hij bepaalt **[**…**]** de aanwijzingsvoorwaarden voor de leden van de algemene inspectie en de bijzondere regels die van toepassing zijn op hun statuut.	
Aldus opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 104 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[*Aangevuld bij W. van 9 november 2015, art. 35* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) –	
In afwachting van de instelling van de algemene inspectie van de operationele diensten van de civiele veiligheid, oefent de inspectie bedoeld in artikel 9, § 2, van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming de in deze titel voorziene opdrachten uit.**]**	
TITEL VIII. - Het federaal kenniscentrum voor de civiele veiligheid	

Art. 175. Het Federaal Kenniscentrum voor de civiele veiligheid dat binnen de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt opgericht, is een Staatsdienst met afzonderlijk beheer zoals bepaald in artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit van 17 juli 1991.	
De uitvoeringsmodaliteiten worden vastgesteld door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.	
[*W. van 29 december 2010, art. 73* (B.S. 31.12.2010) (inw. datum nader te bepalen (art.74)) –	
[Titel VIII/1. - Opleidingscentra voor de civiele veiligheid]	
Opschrift gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 105 (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 175/1. [§ 1.**]** De Koning bepaalt de voorwaarden volgens dewelke subsidies toegekend worden, aan de erkende **[**opleidingscentra voor de civiele veiligheid**]** voor de opleidingen die zij organiseren voor de leden van de openbare hulpdiensten.	**Art. 175/1.** § 1. De Koning bepaalt de voorwaarden volgens dewelke subsidies toegekend worden, aan de erkende opleidingscentra voor de civiele veiligheid voor de opleidingen die zij organiseren voor de leden van de openbare hulpdiensten **[en voor de proeven die verband houden met de aanwerving of met de loopbaan, die zij organiseren voor de leden van de openbare hulpdiensten].**
Hij bepaalt ze op basis van de aanwezigheid van de leerlingen op de cursussen, hun deelname aan de examens, het respecteren van de formele regels voor het indienen van de aanvraag van subsidies **[**…**]**.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 106, 1° en 2° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
De hoogte van de subsidie wordt vastgesteld door de Koning op basis van de aard van de opleiding, het aantal uren en de kostprijs van de opleiding.**]**	
[§ 2. *Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 106, 3°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Subsidies kunnen toegekend worden voor het financieren van infrastructuur, materieel en pedagogische ondersteuning van de opleidingen voor de leden van de openbare hulpdiensten.	
Deze subsidies kunnen worden toegekend aan de erkende opleidingscentra voor de civiele veiligheid, op voorwaarde dat zij een overeenkomst gesloten hebben met de Federale Staat.	
De Koning bepaalt de minimale inhoud van deze overeenkomst evenals de bijkomende	

voorwaarden en de nadere regels voor toekenning van de subsidies.	
§ 3. Subsidies kunnen toegekend worden om alle kosten van een bepaalde opleiding, andere dan de opleidingen bedoeld in § 1, te dekken, om tegemoet te komen aan vastgestelde opleidingsbehoeften en nieuwe evoluties. De Koning bepaalt de voorwaarden voor de toekenning aan de erkende opleidingscentra voor de civiele veiligheid van deze subsidies.	
§ 4. De Koning legt de verdeelsleutel vast voor de subsidies, bedoeld in de §§ 2 en 3, tussen de erkende opleidingscentra voor de civiele veiligheid.	
De verdeelsleutel houdt rekening met de volgende criteria :	
1° het bevolkingscijfer;	
2° de oppervlakte;	
3° het aantal brandweerlieden;	
4° het aantal gesubsidieerde leerlingen voor brevetopleidingen.	
§ 5. De Koning bepaalt de voorwaarden voor de samenwerking tussen de erkende opleidingscentra voor de civiele veiligheid teneinde de opleiding en de werking van de centra te specialiseren en te optimaliseren.**]**	
[*Ingevoegd bij W. van 17 mei 2017, art. 2* (inw. 1 juli 2017) (B.S. 15.06.2017 + erratum 30.06.2017) -	
TITEL VIII/2. - Raden voor opleiding en Hoge Raad voor opleiding]	
[Art. 175/2. *Ingevoegd bij W. van 17 mei 2017, art. 3* (inw. 1 juli 2017) (B.S. 15.06.2017 + erratum 30.06.2017) - In elke provincie en in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad wordt een raad voor opleiding opgericht.**]**	
[Art. 175/3. *Ingevoegd bij W. van 17 mei 2017, art. 4* (inw. 1 juli 2017) (B.S. 15.06.2017 + erratum 30.06.2017) - De raden voor opleiding zijn samengesteld uit:	
1° de gouverneur van de provincie of de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie, of zijn afgevaardigde;	
2° de persoon die de opleiding coördineert van elke hulpverleningszone binnen de provincie of van het administratief arrondissement;	
3° één vrijwillig personeelslid en één beroepspersoneelslid die gezamenlijk worden	

aangewezen door de hulpverleningszones binnen de provincie;	
4° de directeur van het opleidingscentrum van de provincie of het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad of zijn afgevaardigde;	
5° een pedagoog van het opleidingscentrum van de provincie of het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.**]**	
[Art. 175/4. *Ingevoegd bij W. van 17 mei 2017, art. 5* (inw. 1 juli 2017) (B.S. 15.06.2017 + erratum 30.06.2017) - De raden voor opleiding hebben als opdracht:	
1° de behoeften inzake opleiding van de hulpverleningszones op hun grondgebied te bepalen;	
2° de coördinatie te verzekeren van de opleidingen die gegeven worden binnen de provincie of het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad;	
3° voorstellen te doen om de inhoud en de organisatie van de opleidingen te verbeteren;	
4° advies te verlenen aan de Hoge Raad voor opleiding, bedoeld in artikel 175/5, over de organisatie van de opleidingen;	
5° samen te werken met het federaal Kenniscentrum voor de civiele veiligheid voor de standaard operationele procedures, opleiding, training en oefening en deze dienst hierin te ondersteunen.**]**	
[Art. 175/5. *Ingevoegd bij W. van 17 mei 2017, art. 6* (inw. 1 juli 2017) (B.S. 15.06.2017 + erratum 30.06.2017) - Bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt een Hoge Raad voor opleiding opgericht, hierna "de Hoge Raad" genoemd.**]**	
[Art. 175/6. *Ingevoegd bij W. van 17 mei 2017, art. 7* (inw. 1 juli 2017) (B.S. 15.06.2017 + erratum 30.06.2017) - De Hoge Raad is samengesteld uit:	
1° de directeur-generaal van de Algemene Directie Civiele Veiligheid, of zijn afgevaardigde, die de Hoge Raad voorzit;	
2° een afgevaardigde van de minister, als waarnemer;	
3° een persoon die de opleidingen in een hulpverleningszone coördineert per raad voor opleiding;	
4° de persoon die de opleidingen coördineert bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp;	
5° twee afgevaardigden die behoren tot het vrijwillig personeel en die deel uitmaken van een raad voor opleiding, elk behorend tot een verschillende taalrol en twee afgevaardigden die behoren tot het beroepspersoneel en die deel	

uitmaken van een raad voor opleiding, elk behorend tot een verschillende taalrol;	
6° twee afgevaardigden van de operationele eenheden van de Civiele Bescherming, elk behorend tot een verschillende taalrol;	
7° een directeur van een opleidingscentrum gelegen in het Vlaams Gewest;	
8° een directeur van een opleidingscentrum gelegen in het Waals Gewest;	
9° de directeur van het opleidingscentrum gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;	
10° een Franstalige en een Nederlandstalige pedagoog, die verbonden zijn aan een opleidingscentrum en die deel uitmaken van een raad voor opleiding;	
11° een vertegenwoordiger van het federaal Kenniscentrum voor de civiele veiligheid.**]**	
[Art. 175/7. *Ingevoegd bij W. van 17 mei 2017, art. 8* (inw. 1 juli 2017) (B.S. 15.06.2017 + erratum 30.06.2017) - § 1. De Hoge Raad heeft als opdracht :	
1° voorstellen aan de minister te doen over de opleiding van de openbare hulpdiensten inzake :	
a) de doelstellingen en de eindtermen van de lessen;	
b) de organisatie van de opleidingen;	
c) de te organiseren nieuwe opleidingen;	
d) de pedagogische normen;	
2° een advies uit te brengen over elk ontwerp van reglementering inzake opleiding, dat hem voorgelegd wordt door de minister;	
3° een advies te verlenen aan de minister over elke vraag die hij hem voorlegt inzake opleiding;	
4° verslag uit te brengen over de kwaliteit van de opleidingen georganiseerd door de verschillende opleidingscentra;	
5° de inhoud van de syllabi betreffende de opleiding van de openbare hulpdiensten goed te keuren, alsmede de aanpassingen eraan;	
6° een advies te verlenen aan de minister over de aanvragen tot gelijkstelling van diploma's, cursussen of brevetten en over de aanvragen tot vrijstelling van lessen of examens en voorstellen te doen aan de minister over gelijkstellingen of vrijstellingen inzake opleiding.	
§ 2. De beslissingen bedoeld in § 1, 5°, worden bij volstrekte meerderheid van stemmen genomen.	
De voorzitter deelt de adviezen, voorstellen, beslissingen en verslagen van de Hoge Raad mee aan de minister.**]**	
[Art. 175/8. *Ingevoegd bij W. van 17 mei 2017, art. 9* (inw. 1 juli 2017) (B.S. 15.06.2017 + erratum 30.06.2017) - De Koning stelt de nadere regels	

vast inzake de samenstelling, de werking en de procedures van de Hoge Raad en de raden voor opleiding.**]**	
TITEL IX. - Opdracht inzake preventie van brand en ontploffing	
Art. 176. Op verzoek van de burgemeester moet de zone, op het grondgebied waarvan zij de bescherming verzekert, overgaan tot de controle van de toepassing van de door de wetten en reglementen voorgeschreven maatregelen betreffende de preventie van brand en ontploffing.	
Art. 177. De Koning bepaalt de modaliteiten inzake de organisatie van de brandvoorkoming op het grondgebied van de zones. **[***Aangevuld bij W. van 9 november 2015, art. 36* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) – De hulpverleningszones kunnen sensibiliseren, adviseren en controles uitvoeren.**]**	
[*Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 107* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) -	
TITEL IX/1. - Internationale opdrachten]	
[Art. 177/1. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 108* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) - De minister of zijn afgevaardigde is bevoegd voor internationale vragen met betrekking tot de civiele veiligheid die behandeld worden in internationale of Europese organisaties en voor bilaterale of multilaterale uitwisselingen.**]**	
TITEL X. - Verhaal van de kosten van de opdrachten	
Art. 178. § 1. Van de volgende interventies worden verhaald door de Staat voor wat betreft de Civiele Bescherming en door de zone voor wat betreft de posten :	
1° ten laste van de begunstigde, de kosten veroorzaakt aan deze diensten tijdens de interventies verricht buiten de opdrachten bedoeld in artikel 11;	
2° ten laste van de begunstigde, een forfaitair bedrag ter dekking van de kosten veroorzaakt door het vervoer met de ambulance voor dringende geneeskundige hulpverlening.	
	[3° ten laste van de dader, de mededader en de medeplichtige van een brandstichting bedoeld in de artikelen 510 tot 518 van het Strafwetboek, die hoofdelijk aansprakelijk zijn, de kosten veroorzaakt aan deze diensten voor de

	bestrijding van brand en ontploffing en hun gevolgen bedoeld in artikel 11, § 1, 3°.**]**
§ 2. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, van welke taken uitgevoerd in het kader van de opdrachten vermeld in artikel 11, de kosten kunnen verhaald worden ten laste van hun begunstigden en welke de taken zijn die gratis moeten uitgevoerd worden.	
De Koning regelt de wijze van vaststelling en van verhaal van deze kosten.	
§ 3. Het bedrag van de kosten die met toepassing van §§ 1 en 2, en van artikel 179, § 2, door de Staat worden verhaald, wordt ingeschreven op het Fonds voor beveiliging tegen brand en ontploffing bedoeld in de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen.	
§ 4. Overeenkomstig de regels van gemeen recht blijft voor de personen, die de kosten moeten betalen bedoeld in § 1 en 2, een beroep open tegen de derde aansprakelijken.	
Art. 179. § 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder :	
1° « beroepsactiviteit » : een in het kader van een economische activiteit, een bedrijf of een onderneming verrichte activiteit, ongeacht het particuliere, openbare, winstgevende of niet-winstgevende karakter daarvan;	
2° « exploitant » : particuliere of openbare natuurlijke persoon of rechtspersoon die een beroepsactiviteit verricht of regelt, of aan wie een doorslaggevende economische zeggenschap over het technisch functioneren van een dergelijke activiteit is overgedragen, met inbegrip van de houder van een vergunning of toelating voor het verrichten van een dergelijke activiteit of de persoon die een dergelijke activiteit laat registreren of er kennisgeving van doet;	
3° « kosten » : de kosten die verantwoord zijn in het licht van de tussenkomst door de diensten van de civiele bescherming en de openbare brandweerdiensten, met inbegrip van ramingskosten van milieuschade of de onmiddellijke dreiging dat zulke schade ontstaat en de kosten van alternatieve maatregelen, alsook de administratieve, juridische en handhavingskosten, de kosten van het vergaren van gegevens en andere algemene kosten, en de kosten in verband met monitoring en toezicht.	
§ 2. In geval van vervuiling bedoeld in artikel 11, § 1, 4°, zijn de Staat en de zone	

gehouden de hiervoor aan hun diensten gemaakte kosten te verhalen op de exploitant die de schade of de onmiddellijke dreiging van schade heeft veroorzaakt of op de eigenaar van de gewraakte producten.	
De Staat en de zone kunnen beslissen om af te zien van verhaal, wanneer de verhaalkosten groter zijn dan het terug te vorderen bedrag of wanneer niet kan worden vastgesteld wie de exploitant of de eigenaar is.	
De exploitant of de eigenaar is niet verplicht de kosten te dragen, indien hij kan bewijzen dat de milieuschade of de onmiddellijke dreiging dat dergelijke schade ontstaat :	
a) ofwel veroorzaakt is door een derde ondanks het feit dat er passende veiligheidsmaatregelen waren getroffen;	
b) ofwel het gevolg is van de opvolging van een dwingende opdracht of instructie van een overheidsinstantie, tenzij het een opdracht of instructie betreft naar aanleiding van een emissie of incident, veroorzaakt door activiteiten van de exploitant zelf.	
Wanneer eenzelfde schade of onmiddellijke dreiging van schade door meerdere exploitanten of eigenaars wordt veroorzaakt, zijn deze hoofdelijk gehouden tot het dragen van de kosten.	
Wanneer besmetting of vervuiling op zee plaatsvindt of afkomstig is van een zeeschip, vallen de kosten ten laste van de persoon die de besmetting of de verontreiniging heeft veroorzaakt, overeenkomstig het internationaal recht. De eigenaars van de betrokken schepen zijn burgerlijk en hoofdelijk aansprakelijk.	
§ 3. De Staat en de zone kunnen te allen tijde de exploitant of de eigenaar verplichten informatie te verstrekken over milieuschade die zich heeft voorgedaan, over een onmiddellijke dreiging van milieuschade of in geval van vermoeden van zulk een onmiddellijke dreiging.	
Art. 180. § 1. Wanneer milieuschade of een onmiddellijk dreigende milieuschade, gevolgen heeft of dreigt te hebben voor één of meerdere gewesten, of andere Lidstaten van de Europese Unie, werken de Staat, de zones of de gemeenten samen, onder andere door een behoorlijke uitwisseling van informatie, teneinde ervoor te zorgen dat de nodige maatregelen met betrekking tot die milieuschade of onmiddellijke dreiging van milieuschade worden genomen.	
§ 2. Wanneer zich milieuschade of een onmiddellijk dreigende milieuschade in de zin van § 1 voordoet, verstrekken de Staat, de zones of de gemeenten voldoende informatie aan de	

bevoegde instanties van de gewesten of de andere Lidstaten van de Europese Unie die schade zouden kunnen lijden.	
§ 3. Wanneer de Staat, de zones of de gemeenten, binnen hun grenzen, milieuschade vaststellen, die niet binnen hun grenzen is veroorzaakt, kunnen zij dit melden aan de bevoegde instanties van de betrokken gewesten of Lidstaten van de Europese Unie en aan de Europese Commissie.	
Ze kunnen aanbevelingen doen inzake de nodige maatregelen en ze kunnen om terugbetaling verzoeken van de kosten van de genomen maatregelen.	
§ 4. Deze samenwerking doet geen afbreuk aan bestaande samenwerkingsvormen.	
TITEL XI. - Opvordering en evacuatie	
Art. 181. [*Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 109* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – § 1. De minister of zijn afgevaardigde kan, bij interventies in het kader van de opdrachten vermeld in artikel 11, in afwezigheid van beschikbare openbare diensten en bij gebrek aan voldoende middelen, de personen en zaken die hij nodig acht, opvorderen.	
Dezelfde bevoegdheid wordt verleend aan de burgemeester, alsook aan de zonecommandant en, bij delegatie van deze laatste, aan de officieren tijdens interventies van deze diensten in het kader van hun opdrachten.	
De Koning legt de procedure en de nadere regels van de opvordering vast.	
§ 2. Dragen de kosten verbonden aan de opvordering van personen en zaken en vergoeden deze kosten aan de rechthebbenden :	
1° de Staat, wanneer het de minister of zijn afgevaardigde is die overgaat tot de opvordering;	
2° de gemeente wanneer het de burgemeester is die overgaat tot de opvordering;	
3° de zone wanneer het de zonecommandant of de officieren zijn die overgaan tot de opvordering.	
De kosten zijn niet verschuldigd wanneer ze voortvloeien uit de herstelling van de schade die veroorzaakt werd aan de opgevorderde personen en zaken en voortvloeien uit ongevallen die plaatsvonden in de loop van of door het feit van de uitvoering van de operaties met het oog waarop de opvordering plaatsvond, wanneer het ongeval opzettelijk veroorzaakt werd door het slachtoffer.	

§ 3. Tijdens de duur van de prestaties, worden de arbeidsovereenkomst en het leercontract geschorst ten voordele van de werknemers die deel uitmaken van deze diensten of die opgevorderd werden.**]**	
Art. 182. De minister of zijn gemachtigde kan in geval van dreigende omstandigheden de bevolking, ter verzekering van haar bescherming, verplichten zich te verwijderen van plaatsen of streken, die bijzonder blootgesteld, bedreigd of getroffen zijn, en degenen die bij deze maatregelen betrokken zijn een voorlopige verblijfplaats aanwijzen; om dezelfde reden kan hij iedere verplaatsing of elk verkeer van de bevolking verbieden.	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 110* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Dezelfde bevoegdheid wordt toegekend aan de burgemeester.**]**	
TITEL XII. - Bijzondere bepalingen inzake oorlogstijd	
Art. 183. In geval van oorlog omvat de civiele veiligheid alle civiele maatregelen en middelen om de bescherming en het voortbestaan van de bevolking en het behoud van het nationaal patrimonium te verzekeren.	
Art. 184. De Koning kan, met het oog op bescherming tegen oorlogshandelingen, voorschrijven dat in onroerende goederen speciale plaatsen worden ingericht.	
Art. 185. In oorlogstijd of in perioden die daarmee krachtens artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opeisingen gelijkgesteld zijn, kan de Koning bevelen dat inwoners ambtshalve in de diensten van de Civiele Bescherming worden ingelijfd.	
De burgemeester kan eveneens, in de gevallen voorzien in het eerste lid en binnen de grenzen door de Koning bepaald, bevelen dat inwoners van de gemeente ambtshalve in de brandweer- en reddingspost, die de gemeente bedient, ingelijfd worden.	
Art. 186. In oorlogstijd worden de maatregelen welke aan provincies en gemeenten zijn opgelegd, door de gouverneur, **[**de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie**]** of door de burgemeester bevolen in plaats van door de normale bevoegde provinciale of gemeentelijke organen; de reglementen en verordeningen worden in dat geval bindend zodra zij zijn bekendgemaakt.	

Aldus gewijzigd bij W. van 6 januari 2014, art. 27 (inw. 1 juli 2014) (B.S. 31.01.2014)	
TITEL XIII. - Strafbepalingen	
Art. 187. Weigering of verzuim zich te gedragen naar de maatregelen die met toepassing van artikelen 181, § 1 en 182 zijn bevolen, wordt in vredestijd gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden, en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro, of met één van die straffen alleen.	
In oorlogstijd of in daarmede gelijkgestelde perioden wordt weigering of verzuim zich te gedragen naar de maatregelen die met toepassing van artikel 185 zijn bevolen gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot zes maanden en met geldboete van vijfhonderd euro tot duizend euro, of met één van de straffen alleen.	
De minister of, in voorkomend geval, de burgemeester of de zonecommandant, kan bovendien de genoemde maatregelen ambtshalve doen uitvoeren, op kosten van de weerspannige of in gebreke gebleven personen.	
TITEL XIV. - WIJZIGINGS- EN OPHEFFINGSBEPALINGEN	
HOOFDSTUK I. - *Wijziging van het Strafwetboek*	
Art. 188. In artikel 5, vierde lid van het Strafwetboek, gewijzigd bij de wet van 26 april 2002, worden de woorden « de hulpverleningszones » toegevoegd tussen de woorden « de provincies » en de woorden « de Brusselse Agglomeratie ».	
HOOFDSTUK II. - *Wijzigingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen*	
Art. 189. In artikel 5, van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen, worden de volgende wijzigingen aangebracht :	
1° in het eerste lid worden de woorden « de territoriaal bevoegde brandweerdienst » vervangen door de woorden « de hulpverleningszone waartoe zijn gemeente behoort, »;	
2° in het tweede lid, worden de woorden « de brandweerdienst » vervangen door de woorden « de hulpverleningszone » en de woorden «	

overeenkomstig artikel 9 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming » vervangen door de woorden « overeenkomstig de artikelen 168 tot 174 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid »;	
3° in het derde lid, worden de woorden « de brandweerdienst » vervangen door de woorden « de hulpverleningszone ».	
Art. 190. In artikel 6, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 30 december 2001 en van 22 december 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :	
1° in het punt 1°, worden de woorden « de brandweerdiensten » vervangen door de woorden « de hulpverleningszones »;	
2° in het punt 3°, worden de woorden « de toepassing van de artikelen 10bis en 12 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming » vervangen door de woorden « de toepassing van het artikel 67 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid ».	
Art. 191. Artikel 13 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 december 2001, wordt opgeheven.	
HOOFDSTUK III. - *Wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen*	
Art. 192. In artikel 42, § 3, 5°, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij de wet van 27 december 2004, worden de woorden « aan de leden van de openbare brandweerdiensten » vervangen door de woorden « aan de operationele leden van de hulpverleningszones ».	
HOOFDSTUK IV. - *Wijzigingen van de Nieuwe Gemeentewet*	
Art. 193. In artikel 133bis van de Nieuwe Gemeentewet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1992 en gewijzigd bij de wetten van 3 april 1997 en 7 december 1998, wordt tussen het eerste en het tweede lid het volgende lid ingevoegd :	
« Zonder op enige wijze afbreuk te kunnen doen aan de aan de burgemeester toegekende bevoegdheden, heeft de gemeenteraad het recht geïnformeerd te worden door de burgemeester over de wijze waarop deze de bevoegdheden uitoefent die hem zijn verleend krachtens de artikelen 107, 153 en 181 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid ».	

Art. 194. Artikel 143, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 21 maart 1991, van 16 juli 1993 en van 7 december 1998, wordt opgeheven.	
Art. 195. In artikel 144 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 16 juli 1993 en van 7 december 1998, worden het eerste en het tweede lid vervangen als volgt :	
« De beslissingen te nemen door de Koning krachtens artikel 29, worden vastgesteld na raadpleging van de vertegenwoordigers van de meest representatieve organisaties van het gemeentepersoneel. ».	
Art. 196. In artikel 153, § 1, eerste lid en § 3, derde lid, van dezelfde wet, vervangen bij koninklijk besluit van 30 juni 1989 en gewijzigd bij de wet van 24 juni 1991, vervallen telkens de woorden « en vaste brandweerlieden ».	
Art. 197. […**]** *Opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 111* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 198. Artikel 255 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 1 januari 2001, wordt aangevuld als volgt :	
« 19° de uitgaven die door of krachtens de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid ten laste van de gemeente worden gelegd. ».	
HOOFDSTUK V. - *Wijziging van de programmawet van 8 april 2003*	
Art. 199. In artikel 126 en 129 van de programmawet van 8 april 2003 worden de woorden « wet van 31 december 1963 » telkens vervangen door de woorden « wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid ».	
HOOFDSTUK VI. - *Wijziging van de programmawet van 9 juli 2004*	
Art. 200. In artikel 209 van de programmawet van 9 juli 2004, worden de woorden « wet van 31 december 1963 » vervangen door de woorden « wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid ».	

HOOFDSTUK VII. - *Opheffing van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming*	
Art. 201. De wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming wordt opgeheven 10 dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het besluit **[**dat deze opheffing voorziet**]**[1] **[**voor alle hulpverleningszones**]**[2].	**Art. 201**. De wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming wordt opgeheven, uitgezonderd de artikelen 4, 9, §2, 10 en 11. De artikelen 4, 9§2, 10 en 11 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming worden opgegeven tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het koninklijk besluit dat deze opheffing voorziet.
[1]Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 37 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
[2]Aldus aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 112, 1° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 112, 2°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Artikel 9, § 2, van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming wordt opgeheven op de dag van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit genomen in uitvoering van artikel 174.**]**	**[…]**
TITEL XV. - Overgangsbepalingen	
Art. 202. Voor de toepassing van deze titel wordt met de term « gemeente » ook een « brandweerintercommunale » verstaan.	
Art. 203. [De beroepsbrandweerlieden in dienst bij een gemeente worden operationeel personeel van de zone waarvan de gemeente deel uitmaakt**]**. Onverminderd de toepassing van artikel 207 zijn ze onderworpen aan het statuut van toepassing op de leden van het operationeel kader van de zone.	
Art. 204. [*Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 114* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De brandweerlieden die, op basis van een dienstnemingscontract, als vrijwillig brandweerman in dienst zijn bij een gemeente, worden operationeel personeel van de zone waarvan de gemeente deel uitmaakt.**]**	
Onverminderd de toepassing van artikel 207 zijn ze onderworpen aan het statuut van toepassing op de leden van het operationeel kader van de zone.	
Art. 205. [*Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 115, 1°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – Het administratief en technisch personeel van de openbare brandweerdiensten wordt administratief personeel van de zone waarvan de gemeente	

deel uitmaakt, met behoud van hun hoedanigheid als statutair of contractueel personeel.**]**	
Onverminderd de toepassing van artikel 207 is het statutair personeel onderworpen aan het statuut van toepassing op de leden van het administratief **[**personeel**]** van de zone.	
[*Aangevuld bij W. van 25 april 2014, art. 82* (inw. onbepaald) (B.S. 06.06.2014) – In afwijking van het eerste en het tweede lid worden de niet als brandweerman optredende ambulanciers en de niet als brandweerman optredende verpleegkundigen die deel uitmaken van het administratief en technisch personeel van de openbare brandweerdiensten, ingedeeld bij het operationeel personeel van de zone, met behoud van hun hoedanigheid van vastbenoemd, vrijwillig of contractueel personeelslid.	
Onverminderd de toepassing van artikel 207 is op die personeelsleden de rechtspositie van de niet als brandweerman optredende ambulanciers van de hulpverleningszones van toepassing.**]**	
Art. 206. [*Wet van 28 april 2010, art. 61* (inw. 20 mei 2010) (B.S. 10.05.2010) –	
§ 1. Het statutair gemeentepersoneel, in dienst bij de centra voor het eenvormig oproepstelsel, wordt vanaf een door de Koning te bepalen datum, gedurende een jaar gedetacheerd naar de FOD Binnenlandse Zaken. Tijdens deze periode blijft dit personeel gemeentepersoneel. De gemeente vordert tijdens de periode van detachering de wedde, de toelagen, de vergoedingen, de premies en de voordelen van alle aard, de kinderbijslag en werkgeversbijdrage inbegrepen, met betrekking tot het gedetacheerd personeel terug van de FOD Binnenlandse Zaken. Volgens de door de Koning bepaalde modaliteiten kan de periode van detachering op verzoek van het gedetacheerde personeelslid of de FOD Binnenlandse Zaken in de loop van deze periode beëindigd worden. Na afloop van de volledige periode van detachering worden de gedetacheerde personeelsleden benoemd tot statutaire personeelsleden van de FOD Binnenlandse Zaken. De Koning bepaalt de criteria op grond waarvan de FOD Binnenlandse Zaken kan weigeren een personeelslid na een jaar te benoemen. Deze criteria worden voorafgaand aan de detachering bekendgemaakt aan dit personeelslid.	
§ 2. Het contractuele gemeentepersoneel, in dienst bij de centra voor het eenvormig oproepstelsel, wordt vanaf een door de Koning te bepalen datum, gedurende een jaar ter beschikking gesteld van de FOD Binnenlandse Zaken. Tijdens deze periode blijft dit personeel gemeentepersoneel. De gemeente vordert tijdens de periode van terbeschikkingstelling de wedde,	

de toelagen, de vergoedingen, de premies en de voordelen van alle aard, de kinderbijslag en werkgeversbijdrage inbegrepen, met betrekking tot het ter beschikking gesteld personeel terug van de FOD Binnenlandse Zaken. Volgens de door de Koning bepaalde modaliteiten kan de periode van terbeschikkingstelling op verzoek van het ter beschikking gestelde personeelslid of de FOD Binnenlandse Zaken voortijdig beëindigd worden. Na afloop van de volledige periode van terbeschikkingstelling wordt de ter beschikking gestelde personeelsleden een arbeidsovereenkomst met de FOD Binnenlandse Zaken aangeboden. De Koning bepaalt de criteria op grond waarvan de FOD Binnenlandse Zaken kan weigeren een personeelslid na een jaar een arbeidsovereenkomst aan te bieden. Deze criteria worden voorafgaand aan de terbeschikkingstelling bekendgemaakt aan dit personeelslid.	
§ 3. De Koning bepaalt verder, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad :	
1° de modaliteiten van de detachering bedoeld in § 1 en van de terbeschikkingstelling bedoeld in § 2;	
2° de modaliteiten met betrekking tot de benoeming tot statutair personeelslid van de FOD Binnenlandse Zaken bedoeld in § 1, inzonderheid de bepaling van diens graad en weddenschaal en de vrijwaring van zijn pensioenrechten;	
3° de datum van inwerkingtreding van **[**artikel 207, § 1**]**, voor het personeel bedoeld in dit artikel, die niet na de benoeming bedoeld in § 1 of na het afsluiten van de nieuwe arbeidsovereenkomst bedoeld in § 2 mag vallen;	
4° de bepalingen van toepassing op het in § § 1 en 2 bedoelde personeel, dat gebruik maakt van de in **[**artikel 207, § 1**]**, voorziene mogelijkheid;	
[5° de voorwaarden waaronder de duur van de detachering bedoeld in paragraaf 1 of van de terbeschikkingstelling bedoeld in paragraaf 2 kan worden verlengd met name voor de mensen die er om verzoeken.**]**	
Aldus aangevuld bij Wet van 3 augustus 2012, art. 3 (inw. 5 oktober 2012 + zie voetnoot) (B.S. 13.09.2012)	
§ 4. Dit artikel is niet van toepassing op de beroepsbrandweerlieden in dienst bij een gemeente en in dienst bij de centra voor het eenvormig oproepstelsel, die krachtens artikel 203 worden overgedragen **[**als operationeel personeel**]** van de zone waarvan de gemeente deel uitmaakt.**]**	

W. 15 mei 2007 p. 75/89 juni 2018 I

Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 116, 2° (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
[Art. 206/1. *Wet van 28 april 2010, art. 62* (inw. 20 mei 2010) (B.S. 10.05.2010) – **[**§ 1.**]** De beroepsbrandweerlieden in dienst bij een gemeente kunnen, in afwachting van hun overdracht naar **[**…**]** de zone waarvan de gemeente deel uitmaakt, bedoeld in artikel 203, gedetacheerd en ter beschikking gesteld worden van een federale overheidsdienst of het Federaal Kenniscentrum voor de Civiele Veiligheid bedoeld in artikel 175.	
[§ 2. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 117, 3°* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013) - In afwachting van hun overdracht naar de zone waarvan de gemeente deel uitmaakt, worden de brandweerlieden bedoeld in artikel 203 en de brandweerlieden bedoeld in artikel 204 gedetacheerd naar of ter beschikking gesteld van de zone waarvan de gemeente deel uitmaakt van zodra de brandweerdiensten ondergebracht zijn in de brandweer- en reddingsposten in toepassing van artikel 220.	
De detachering of de terbeschikkingstelling wordt automatisch beëindigd op het ogenblik van inwerkingtreding van het besluit genomen ter uitvoering van artikel 106, eerste lid.	
§ 3. In afwachting van zijn overdracht naar de zone waarvan de gemeente deel uitmaakt, wordt het administratief en technisch personeel bedoeld in artikel 205 gedetacheerd naar of ter beschikking gesteld van de zone waarvan de gemeente deel uitmaakt van zodra de brandweerdiensten ondergebracht zijn in de brandweer- en reddingsposten in toepassing van artikel 220.	
De detachering of de terbeschikkingstelling wordt automatisch beëindigd wanneer de zone het in artikel 106, derde lid, bedoelde statuut heeft vastgelegd.**]**	
[§ 4.**]** De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de modaliteiten van de detachering of terbeschikkingstelling **[**met name de regels betreffende de evaluatie van het gedetacheerde personeelslid**].]**	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 117, 2° (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 207. [§ 1.**]** Het gemeentepersoneel bedoeld in artikelen 203 tot 206 van dit hoofdstuk, kan beslissen onderworpen te blijven aan de wetten en reglementen die van toepassing zijn op het gemeentepersoneel. **[***Aangevuld bij W. van 21*	

december 2013, art. 118, 1° (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013) – De Koning bepaalt welke de bepalingen zijn die van toepassing zijn op het personeel dat van deze mogelijkheid gebruik maakt.**]**	
De beslissing bedoeld in het eerste lid wordt genomen binnen de drie maanden die volgen op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het koninklijk besluit bedoeld in artikel 106 **[**, eerste lid, voor het personeel bedoeld in de artikelen 203 en 204 en binnen de drie maanden die volgen op de bekendmaking van het statuut bedoeld in artikel 106, derde lid voor het personeel bedoeld in artikel 205**]** en wordt door het betrokken personeelslid schriftelijk meegedeeld aan de bevoegde overheid. Van zodra de brandweerdiensten in zones zijn ingedeeld, kan dit personeelslid te allen tijde vragen om te worden onderworpen aan de bepalingen bedoeld in artikel 106.	
[*Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 118, 3°* (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013) – In afwijking van het tweede lid, vangt de termijn van drie maanden aan, op de datum van de dienst hervatting, voor de personen die op de datum van hun overdracht naar de hulpverleningszones gerechtigd zijn op een tijdelijk pensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid of langdurig gerechtigd afwezig zijn wegens persoonlijke aangelegenheden of een voltijdse loopbaanonderbreking.**]**	
[§ 2. *Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 118, 4°* (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013) – De personeelsleden van het operationeel personeel en van het administratief personeel van de zone die, in overeenstemming met de bepalingen van de wet en de rechtspositie die op hen van toepassing is, worden benoemd, bevorderd of aangewezen voor een bij mobiliteit te begeven betrekking of voor een in de wet of een in uitvoering van de wet bedoelde mandaatfunctie, worden met ingang van de dag waarop de benoemings-, bevorderings- of aanwijzingsbeslissing hen is ter kennis gebracht of betekend, ongeacht hun statuut of rechtspositie, van rechtswege onderworpen aan alle bepalingen die het statuut of de rechtspositie vastleggen van de leden van het operationeel personeel of van het administratief personeel van de zone.	
De beslissing tot benoeming, bevordering of aanwijzing bepaalt uitdrukkelijk dat vanaf de datum van kennisgeving of betekening ervan het betrokken personeelslid van rechtswege onderworpen is aan alle bepalingen die het statuut of de rechtspositie vastleggen van de	

leden van het operationeel personeel of van het administratief personeel van de zone.**]**	
	[§ 3[1].- In afwijking van paragraaf 2, kunnen de bevorderde leden van het operationeel personeel van de zone de verlofregeling behouden die op hen van toepassing was op 31 december 2014, voor zover ze deze genoten op het moment van de bevordering. Deze verlofregeling omvat het aantal dagen jaarlijks vakantieverlof, het aantal feestdagen, de eventuele extra dagen en de verhoging van de dagen jaarlijks vakantieverlof verbonden aan de leeftijd. Onder het aantal dagen jaarlijkse vakantieverlof, vermeld in het tweede lid, worden niet begrepen de compensatiedagen toegekend aan het beroepspersoneelslid om zich in regel te stellen met het arbeidsuurrooster.**]**
Art. 208. De operationele leden van de bandweerdiensten behouden hun graad of krijgen een gelijkwaardige graad bij overdracht naar **[**de zone**]**.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 119 (inw. 1 januari 2015) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 209. De overdracht van het personeel, bedoeld in artikelen 203 tot 206, wordt voor wat betreft de onmiddellijke opeisbaarheid van geldelijke rechten, niet beschouwd als een verandering van werkgever.	**Art. 209.** De overdracht van het personeel, bedoeld in artikelen 203 tot 206, **[en in artikel 219/2]** wordt voor wat betreft de onmiddellijke opeisbaarheid van geldelijke rechten, niet beschouwd als een verandering van werkgever.
[Art. 209/1. *Ingevoegd bij Wet van 3 augustus 2012, art. 4* (inw. 5 oktober 2012 + zie voetnoot) (B.S. 13.09.2012) – Op de datum van de inwerkingtreding van de zones, zoals bedoeld in artikel 220, worden de goederen van de prezone overgedragen naar de zone.	
Deze overdracht gebeurt van rechtswege en om niet. Deze overdracht is van rechtswege inroepbaar tegen derden.	
De goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met inbegrip van de lasten en verplichtingen die inherent zijn aan deze goederen.**]**	
Art. 210. § 1. De roerende goederen van de gemeente, met inbegrip van de roerende goederen door bestemming, zowel behorend tot het openbaar als tot het privaat domein die worden aangewend voor de uitvoering van de opdrachten van de brandweerdiensten worden aan de zone overgedragen.	

[1] *Deze bepaling treedt in werking op 1 januari 2015. De raad legt de modaliteiten vast van de eventuele overdracht van verlofdagen naar de jaren 2015, 2016 en 2017. Deze overdracht is maximum vier jaar geldig voor de verlofdagen van het jaar 2015, maximum drie jaar voor de verlofdagen van het jaar 2016 en maximum twee jaar voor de verlofdagen van het jaar 2017.*

§ 2. De roerende goederen van de gemeente, met inbegrip van de roerende goederen door bestemming, zowel behorend tot het openbaar als tot het privaat domein die worden gebruikt voor de uitrusting van de centra voor het eenvormig oproepstelsel worden aan de federale Staat overgedragen.	
§ 3. De in §§ 1 en 2 bedoelde overdrachten worden van rechtswege uitgevoerd. Zij zijn van rechtswege tegenstelbaar aan derden, op datum van de inwerkingtreding van de zones, vastgesteld overeenkomstig artikel 220.	
Art. 211. De goederen die behoren tot de niet-gespecialiseerde individuele uitrusting van de brandweerman worden van rechtswege overgemaakt aan de zone, naar dewelke de brandweerman overgedragen wordt.	
Art. 212. De in artikel 210, §§ 1 en 2, bedoelde goederen worden overgedragen in de staat waarin zij zich bevinden, met inbegrip van de aan deze goederen verbonden lasten en verplichtingen.	
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de inventaris- en schattingsregels van deze goederen.	
Bij deze schatting zal er onder meer rekening worden gehouden met de ouderdom en de staat van elk roerend goed. Eveneens zal bij de schatting rekening gehouden worden met de subsidies en bijdragen van de diverse overheden in de waarde van elk roerend goed.	
Art. 213. § 1. De effectieve overdracht van de goederen vermeld in artikel 210, § 1, gebeurt na goedkeuring van de ontvanger van de gemeente en de officier-dienstchef van het gemeentelijk brandweerkorps en bevat op de datum bepaald door de Koning de volledige inventaris van deze goederen.	
Bij de effectieve overdracht van de goederen vermeld in artikel 210, § 1, controleert de bijzondere rekenplichtige samen met de zonecommandant of het volledige pakket goederen werd overgedragen.	
Voetnoot: zie art. 206/1	
§ 2. De effectieve overdracht van de goederen bedoeld in artikel 210, § 2, gebeurt na de goedkeuring van de ontvanger van de gemeente en de officier-dienstchef van het gemeentelijk brandweerkorps en bevat op de datum bepaald door de Koning de volledige inventaris van deze goederen.	
Bij de effectieve overdracht van de goederen bedoeld in artikel 210, § 2, gaat de bevoegde	

minister na of alle goederen werden overgedragen.	
Art. 214. De zone of de federale Staat neemt de rechten en verplichtingen over van de gemeente betreffende de krachtens artikel 210 overgedragen goederen met inbegrip van de rechten en verplichtingen verbonden aan hangende en toekomstige gerechtelijke procedures.	
De gemeente blijft echter gehouden voor de verplichtingen waarvan de betaling of de uitvoering opeisbaar was voor de eigendomsoverdracht van de in artikel 210 bedoelde goederen.	
Indien er een geschil rijst in verband met een overgedragen goed, kan de zone of de federale Staat de gemeente betrekken in de zaak. De gemeente kan ook vrijwillig in de zaak tussenkomen.	
Art. 215. § 1. De kazernes en de andere onroerende goederen, hierin begrepen de goederen onroerend door bestemming, die eigendom zijn van de gemeente, en die noodzakelijk zijn voor het onderbrengen van het administratief en operationeel personeel **[**van de brandweer**]**[1] worden overgedragen aan de zones of ter beschikking gesteld **[**…**]**[2].	
[1]erratum 01.10.2007	
[2]Aldus opgeheven bij W. van 9 november 2015, art. 38 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
§ 2. **[**…**]** *Opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 120, 1°* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
[§ 2. *Vervangen bij W. van 21 december 2013, art. 120, 2°* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – De overdracht van de in § 1 bedoelde onroerende goederen gebeurt bij authentieke akte.**]**	
Art. 216. De in artikel 215 bedoelde goederen worden overgedragen in de staat waarin zij zich bevinden, met inbegrip van de aan deze goederen verbonden lasten en verplichtingen.	
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de inventaris- en schattingsregels van deze goederen.	
Bij deze schatting zal er onder meer rekening worden gehouden met de oppervlakte, de ligging, de ouderdom en de staat van elk onroerend goed. Eveneens zal bij de schatting rekening gehouden worden met de subsidies en bijdragen van de diverse overheden in de waarde van elk onroerend goed.	

Art. 217. Voor de inbreng van de roerende en onroerende goederen voorzien in de artikelen 210, § 1, en 215, § 1, van deze titel, ontvangen de gemeenten een compensatie in de vorm van de vermindering van de gemeentelijke dotatie in de begroting van de zone.	
Afhankelijk van de behoeften van de zone bepaalt de raad de effectieve vermindering van de respectievelijke gemeentelijke dotaties.	
Afhankelijk van de waarde van de inbreng van de gemeente, wordt de vermindering van de bijdrage van de gemeente gespreid over meerdere jaren. Ter garantie van het goed functioneren van de zone, mag de jaarlijkse vermindering per gemeente maximaal 20 % van de jaarlijkse gemeentelijke dotatie bedragen.	
Art. 218. Voor de inbreng van de roerende **[**…**]** goederen bedoeld **[**in artikel 210, § 2**]**, **[**…**]**, ontvangen de gemeenten een schadevergoeding, die wordt berekend op basis van de schattingsregels voorzien **[**in artikel 212**]**.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 121, 1°, 2° en 3° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
Art. 219. Elke procedure inzake overheidsopdrachten voor werken, leveringen of diensten ten behoeve van de gemeentelijke brandweerdiensten bij de gemeenten of de federale Staat wordt op datum van de inwerkingtreding van dit artikel geldig voortgezet door de zone.	
Het eerste lid is van toepassing op de uitvoering van de overheidsopdrachten toegewezen voor dezelfde datum.	
[Art. 219/1. *Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 122* (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013) – In afwachting van de inwerkingtreding van de zones bedoeld in artikel 220 voert de algemene inspectie, bedoeld in de artikelen 168 tot 174, haar opdrachten uit bij de brandweerdiensten, bedoeld bij artikel 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming. Voor de toepassing van dit artikel, wordt met de term "de zone", "de gemeente" bedoeld.**]**	
[Art. 219/2. *Ingevoegd bij W. van 9 november 2015, art. 39* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) – § 1. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten en onder de door Hem bepaalde voorwaarden, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een specifieke dotatie toekennen aan de hulpverleningszone Hainaut-Centre om de loonkosten volledig of gedeeltelijk te dekken van de brandweerlieden van de brandweerdienst van de Supreme Headquarters Allied Powers europe, tijdens vijf jaren maximum.	**[Art. 219/2.** *Ingevoegd bij W. van 9 november 2015, art. 39* (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015) – § 1. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten en onder de door Hem bepaalde voorwaarden, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, aan de hulpverleningszone Hainaut-Centre een specifieke dotatie toekennen die gelijk is 1. aan de loonkost van de brandweerlieden van de hulpverleningszone Hainaut-centre die vereist zijn voor de uitvoering van de opdrachten van de

	zone bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe en, 2. aan de kost van het beheer van de opdrachten van de zone bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe.
De in het eerste lid bedoelde voorwaarden moeten toelaten om te verifiëren dat het gebruik van de dotatie overeenstemt met de in het eerste lid bedoelde doelstelling.	
Deze voorwaarden zijn met name:	
- het opstellen van een plan waarin vastgesteld wordt hoe de specifieke dotatie gebruikt zal worden;	
- het indienen van een verslag dat aangeeft hoe de dotatie gebruikt werd aan het einde van de door de dotatie gedekte periode.	
§ 2. De brandweerlieden van de brandweerdienst van de Supreme Headquarters Allied Powers europe kunnen lid worden van het operationeel personeel van de hulpverleningszone Hainaut-Centre, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden. Na de overdracht zijn zij onderworpen aan het statuut dat van toepassing is op de leden van het operationeel personeel van de zone.	
	Art. 219/3. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een specifieke dotatie toekennen aan de hulpverleningszone Hainaut-Centre voor de versterking van de zone bij de uitvoering van haar opdrachten bij de Supreme Headquarters Allied Powers Europe. Het bedrag van de specifieke dotatie wordt bepaald door de loonkost in de graad van brandweerman van het aantal brandweerlieden dat aangeworven en vast benoemd is door de hulpverleningszone Hainaut-Centre binnen de voorwaarden bepaald door de Koning in het kader van de mobiliteit van de personeelsleden van de Civiele Bescherming, met een maximum van 7. De Koning bepaalt de modaliteiten voor de berekening en betaling van de dotatie.
	Art. 219/4. De Koning kan, binnen de grenzen van de begrotingswetten, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een specifieke dotatie toekennen aan de hulpverleningszone 1 van de provincie West-Vlaanderen voor de uitvoering van de opdrachten inzake de bestrijding van vervuiling op de Noordzee. Het bedrag van de specifieke dotatie wordt bepaald door de loonkost in de graad van brandweerman van het aantal brandweerlieden dat aangeworven en vast benoemd is door de hulpverleningszone 1 van de provincie West-

	Vlaanderen binnen de voorwaarden bepaald door de Koning in het kader van de mobiliteit van de personeelsleden van de Civiele Bescherming, met een maximum van 9. De Koning bepaalt de modaliteiten voor de berekening en betaling van de dotatie.
TITEL XVI. - Slotbepalingen	
HOOFDSTUK I. - *Oprichting van de zones*	
Art. 220. [*Vervangen bij W. van 19 april 2014, art. 24,* (inw. 2 augustus 2014) (B.S. 23.07.2014) –	
§ 1. De brandweerdiensten worden op 1 januari 2015 in de hulpverleningszones geïntegreerd.	
Voor de prezones die de mogelijkheid bedoeld in artikel 68, § 2, derde lid, benutten, vindt de integratie van de brandweerdiensten in de hulpverleningszone plaats op een door de raad van de prezone vastgestelde datum en ten laatste op 1 januari 2016.	
In het geval bedoeld in het tweede lid wordt het bedrag van de bijkomende federale dotaties toegekend naar rata van het aantal maanden dat de brandweerdiensten geïntegreerd werden in de hulpverleningszones.**]**	
§ 2. In afwijking van § 1, kan de prezoneraad, door een bij absolute meerderheid aangenomen beslissing, vragen dat de brandweerdiensten die aanwezig zijn op zijn grondgebied geïntegreerd worden in een hulpverleningszone wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn :	
1° het territoriale ambtsgebied van de zone is vastgesteld, overeenkomstig artikel 14;	
2° de federale dotatie werd bepaald, overeenkomstig artikel 69.	
De Koning stelt de overgang van de prezone naar de hulpverleningszone vast. In dat geval zijn de bepalingen van deze wet betreffende de hulpverleningszones van toepassing op de zone, zodra de officiële verklaring opgesteld is, met uitzondering van artikel 67, tweede lid.	
§ 3. In afwijking van § 2, bij gebrek aan een absolute meerderheid maar op de vraag van een of meerdere gemeenten die op de dag van de aanvraag meer dan 50 % van de bevolking ingeschreven in het bevolkingsregister vertegenwoordigen, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de overgang van de prezone naar hulpverleningszone vaststellen.	
§ 4. In de gevallen bedoeld in §§ 2 en 3, wordt het gemeentelijk personeel gedetacheerd naar of ter beschikking gesteld van de	

hulpverleningszone overeenkomstig artikel 206/1.**]**	
Art. 221. [§ 1.**]** Tot de inwerkingtreding van de zone zoals voorzien in artikel 220, worden de brandweerdiensten georganiseerd op basis van de gewestelijke groepen en op basis van de hulpverleningszones, zoals bedoeld in de artikelen 10 en 10bis van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming.	
In afwachting van de inwerkingtreding van de zones maken de gewestelijke groepen en de hulpverleningszones gebruik van de mogelijkheden voorzien door of krachtens de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, om de hulpverlening te organiseren op basis van het beginsel van de snelste adequate hulp.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 124 (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
[§ 2. *Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 124* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013) – De gemeenten sluiten onderling overeenkomsten die :	
1° de financiële modaliteiten en de uitvoering van de snelste adequate hulp regelen;	
2° de modaliteiten voor versterking inzake personeel en materieel regelen.	
§ 3. Bij gebrek aan een overeenkomst zoals bedoeld in § 2, kan de gemeente waarvan een post in het kader van het principe van de snelste adequate hulp een interventie heeft uitgevoerd op het grondgebied van een andere gemeente, de kosten van de betreffende interventie op deze andere gemeente verhalen.**]**	
[Art. 221/1. *Ingevoegd bij Wet van 3 augustus 2012, art. 5* (inw. zie eindnoot) (B.S. 13.09.2012) –	
§ 1. Vanaf de inwerkingtreding van deze bepaling en tot de inwerkingtreding van de zones, zoals bedoeld in artikel 220, vormen de gemeenten die tot een zone behoren, in uitvoering van artikel 14, een prezone volgens dezelfde territoriale afbakening. De prezone heeft rechtspersoonlijkheid en wordt beheerd door een prezoneraad, hierna de raad genoemd.	
[…**]** *Opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 125, 1°* (inw. 1 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
§ 2. De prezone ontvangt de in artikel 67, eerste lid, 2°, bedoelde dotatie op voorwaarde dat aan de volgende verplichtingen is voldaan :	

1° De raad wijst een voorzitter aan in zijn midden. **[**…**]** *Opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 125, 2°* (inw. 1 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
2° De raad wijst een coördinator aan onder de officieren van de brandweerdiensten van de prezone, die beschikken over een diploma van niveau A of, bij gebrek aan een kandidaat met dit diploma, onder het personeel van de brandweerdiensten van de prezone. Een overeenkomst tussen de prezone en de gemeente waarvan de officier afhangt, regelt de detachering.	
Andere personen kunnen geheel of gedeeltelijk gedetacheerd worden naar de prezone of ter beschikking gesteld worden van de prezone om de coördinator bij te staan in bijzondere opdrachten. Beroepsbrandweerlieden worden gedetacheerd via een overeenkomst tussen de prezone en de gemeente waarvan zij afhangen. De vrijwillige brandweerlieden worden door hun gemeente ter beschikking gesteld van de prezone.	
3° De raad wijst een ontvanger of financieel beheerder van één van de gemeenten van de prezone aan, belast met de uitvoering van de inkomsten en uitgaven van de prezone. Een overeenkomst tussen de prezone en de gemeente waarvan hij afhangt, regelt de detachering.	
4° De raad keurt op voorstel van de coördinator een operationeel organisatieplan van de zone goed, dat gebaseerd is op een risicoanalyse en dat tenminste de middelen inzake personeel en materieel noodzakelijk voor de goede operationele werking van de zone bepaalt.	
Deze middelen zijn met name :	
- de rekrutering van personeel;	
- de invoering van een zonaal preventiebeleid overeenkomstig het nationaal preventieplan inzake brand en intoxicatie in de woningen;	
- de realisatie van een zonaal opleidingsplan voor het personeel;	
- de realisatie van interventieplannen overeenkomstig de geldende reglementering;	
- de aankoop van persoonlijke beschermingsmiddelen om zich te conformeren met de federale minimale normen die bepaald zijn overeenkomstig artikel 119;	
- de realisatie en de vastlegging van de adequate vertrekmiddelen die specifiek zijn voor de zone overeenkomstig de minimale	

voorwaarden van de snelste adequate hulp en van de adequate middelen vastgelegd door de Koning krachtens artikel 6, **[**§ 1, tweede lid**]**, en dat voor elk type interventie van de eenvormige lijst van standaardevenementen van de centra van het eenvormig oproepstelsel.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 125, 3° (inw. 1 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
Als het zonaal plan in de invoering van een zonaal systeem voorziet, moet dit adequaat kunnen voldoen aan de aanbevelingen en alarmeringen van het centrum van het eenvormig oproepstelsel en om de operaties in het kader van interventies te beheren, overeenkomstig de criteria vastgelegd door de minister krachtens artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 oktober 2011 betreffende de dispatching van de operationele diensten van de Civiele Veiligheid.	
5° De voorzitter stelt de begroting van de prezone op en de raad keurt deze goed.	
Deze begroting omvat de personeels-, werkings- en investeringskosten, met inbegrip van de uitgaven inzake de rekrutering van bijkomende vrijwillige of beroepsbrandweerlieden ten opzichte van de situatie op het moment van de inwerkingtreding van deze bepaling, die nodig is om zich te conformeren met de menselijke middelen voorzien in het in punt 4° bedoelde zonaal operationeel organisatieplan.	
§ 3. De artikelen 24, 25, 28 tot 31, **[**32, eerste, tweede en vierde lid**]**, 33 tot 39, 40, eerste en tweede lid, 42, eerste lid, 1° tot 3°, 43 tot 50, **[**52 tot 54**]**, 63 tot 66, **[**67, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 5°**]**, 69, 83 tot 85, 118, 119, 120 tot 124 en 126 zijn van toepassing op de prezone.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 125, 4°, a) en b) (inw. 1 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
§ 4. Voor de toepassing van de in paragraaf 3 bedoelde bepalingen, moeten de woorden vermeld in kolom 1 van de bijlage[2],	

[2] BIJLAGE

Kolom 1	Kolom 2
zone	prezone
college	voorzitter van de raad
de leden van het college	de voorzitter van de raad
voorzitter van het college	voorzitter van de raad
zonecommandant (bedoeld in artikel 109)	coördinator
officiers verantwoordelijk voor de posten	officiers-dienstchefs

W. 15 mei 2007 p. 86/89 juni 2018 I

vervangen worden door de woorden die ernaast staan in kolom 2 van de bijlage[5].	
§ 5. De prezone kan georganiseerd worden onder de vorm van een intercommunale indien een van de op het grondgebied ervan aanwezige brandweerdiensten op 10 augustus 2007 georganiseerd was onder de vorm van een intercommunale. De specifieke organen van de intercommunale oefenen in dat geval de bevoegdheden uit van de prezoneraad, van de voorzitter van deze raad, van de coördinator en van de ontvanger of financieel beheerder. Indien de intercommunale niet is samengesteld uit alle gemeenten die deel uitmaken van de prezone, dan wordt de prezoneraad opgericht.	
Wanneer de prezone georganiseerd wordt onder de vorm van een intercommunale, dan zijn enkel de artikelen 25, 64 tot 66, **[**67, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 5°**]**, 69, 83 tot 85, 118, 119, 120 tot 124 en 126 van toepassing.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 125, 5° (inw. 1 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
§ 6. Indien de prezone het in paragraaf 2, 4°, bedoelde operationeel organisatieplan van de zone niet gedeeltelijk of volledig uitvoert **[**voor 31 december van het jaar waarvoor de dotatie wordt toegekend**]**, dan kan de minister of zijn afgevaardigde de federale dotatie aan de prezone geheel of gedeeltelijk verminderen of terugvorderen.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 125, 6° (inw. 5 oktober 2012) (B.S. 31.12.2013)	
[*Ingevoegd bij W. van 21 december 2013, art. 125, 7°* (inw. 5 oktober 2012) (B.S. 31.12.2013) – De termijn bedoeld in het eerste lid moet gelezen worden als 31 december 2013 voor de dotatie toegekend in het jaar 2012.**]**	
De prezone mag geen lening aangaan.**]**	
[§ 7. *Aangevuld bij W. van 21 december 2013, art. 125, 8°* (inw. 1 januari 2014) (B.S. 31.12.2013) – De prezone kan beslissen om beroepsbrandweerlieden, vrijwillige brandweerlieden en personen belast met het uitvoeren van de controle van de toepassing van de maatregelen, voorgeschreven door de wetten en reglementen met betrekking tot de brandpreventie aan te werven.	

Gezien om te worden gevoegd bij de wet van 3 augustus 2012 tot wijziging van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid en de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming.

W. 15 mei 2007 p. 87/89 juni 2018 I

Het administratief personeel van de prezone bestaat uit statutaire en contractuele personeelsleden.	
De prezone legt de regels vast die van toepassing zijn op haar personeel. Het gaat om de regels die het statuut van de personeelsleden van de openbare brandweerdiensten bepalen, en die van kracht zijn in een van de gemeenten van de prezone. Een enkele gemeente kan gekozen worden als referentiekader.	
Het personeel van de prezone wordt overgedragen naar de hulpverleningszone waarvan deze prezone deel uitmaakt, onder dezelfde voorwaarden en gelijktijdig met het personeel bedoeld in de artikelen 203 tot 205.**]**	
Art. 222. Binnen de drie maanden na het inwerkingtreden van de zone, zoals voorzien in artikel 220, dient de raad te worden samengesteld conform de bepalingen uit afdeling II van Titel III.	
Het mandaat van de raadsleden loopt tot de installatie van een nieuwe raad of tot de beëdiging van hun vervanger, in geval van voortijdige beëindiging van hun mandaat.	
Art. 223. De zone keurt uiterlijk voor het einde van de **[**twaalfde**]**[1] maand na de installatie van de raad de benodigde **[**personeelsbezetting**]**[2] en materieeluitrusting van de zone, zoals bepaald in de artikelen **[**6, § 1, en 102, tweede lid**]**[2], goed.	
De beslissing van de zone inzake de **[**personeelsbezetting**]**[2] wordt, in uitvoering van artikel 129, aan de gouverneur en aan de minister overgezonden.	
Indien de zone niet voldoet aan de in het eerste lid bepaalde verplichting, kan de minister op kosten van de zone overgaan tot de vaststelling van de in het eerste lid bedoelde **[**personeelsbezetting**]**[2] en materieeluitrusting.	
[1]Aldus gewijzigd bij W. van 9 november 2015, art. 40 (inw. 10 december 2015) (B.S. 30.11.2015)	
[2]Aldus gewijzigd bij W. van 21 december 2013, art. 127, 1° en 2° (inw. onbepaald) (B.S. 31.12.2013)	
HOOFDSTUK II. - *Inwerkingtreding*	
Art. 224. Treden in werking tien dagen na de bekendmaking van de wet in het Belgisch Staatsblad :	
1° artikel 1;	
2° artikel 2;	
3° artikelen 14 en 15;	
4° artikelen 68 en 69;	
5° **[**…**]** *Opgeheven bij W. van 21 december 2013, art. 128* (inw. 10 januari 2014) (B.S. 31.12.2013)	
6° artikel 119, § 1;	

7° artikelen 220 et 221;	
8° artikel 224.	
[De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van de andere artikelen.**]**	
Aldus gewijzigd bij Wet van 24 juli 2008, art. 157 (B.S. 07.08.2008)	

WET VAN 1 JULI 2011 BETREFFENDE DE BEVEILIGING EN DE BESCHERMING VAN DE KRITIEKE INFRASTRUCTUREN	**Voorgestelde aanpassingen**
(M.B. 15.07.2011)	
HOOFDSTUK 1. - ***Algemene bepalingen***	**HOOFDSTUK 1. -** ***Algemene bepalingen***
Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.	
Art. 2. Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn 2008/114/EG van de Raad van 8 december 2008 inzake de identificatie van Europese kritieke infrastructuren, de aanmerking van infrastructuren als Europese kritieke infrastructuren en de beoordeling van de noodzaak de bescherming van dergelijke infrastructuren te verbeteren. De ADCC, zoals gedefinieerd in artikel 3, 1°, wordt aangeduid als nationaal contactpunt voor de bescherming van Europese kritieke infrastructuren, hierna « EPCIP-contactpunt » genoemd, voor het geheel van de sectoren en deelsectoren, voor België in haar relatie met de Europese Commissie en de Lidstaten van de Europese Unie.	
Art. 3. Voor de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder:	
1° "ADCC": Algemene Directie Crisiscentrum van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, belast met de bijzondere bescherming van goederen en personen en met de nationale coördinatie op het vlak van openbare orde ;	
2° "OCAD": Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse ingesteld door de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging ;	
3° "sectorale overheid": a) voor de sector vervoer: de Minister bevoegd voor Vervoer of, bij delegatie door deze, een leidend personeelslid van zijn administratie ; b) voor de sector energie: de Minister bevoegd voor Energie of, bij delegatie door deze, een leidend personeelslid van zijn administratie ;	

c) voor de sector financiën : [de Nationale Bank van België][1]; d) voor de sector elektronische communicatie: de minister bevoegd voor Elektronische Communicatie of, bij delegatie door deze, een leidend personeelslid van zijn administratie of een lid van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie;	
4° "kritieke infrastructuur": installatie, systeem of een deel daarvan, van federaal belang, dat van essentieel belang is voor het behoud van vitale maatschappelijke functies, de gezondheid, de veiligheid, de beveiliging, de economische welvaart of het maatschappelijk welzijn, en waarvan de verstoring van de werking of de vernietiging een aanzienlijke weerslag zou hebben doordat die functies ontregeld zouden raken;	
5° "nationale kritieke infrastructuur": kritieke infrastructuur op het Belgisch grondgebied waarvan de verstoring van de werking of de vernietiging een aanzienlijke weerslag in het land zou hebben;	
6° "Europese kritieke infrastructuur": de nationale kritieke infrastructuur waarvan de verstoring van de werking of de vernietiging een aanzienlijke weerslag in ten minste twee lidstaten van de Europese Unie zou hebben;	6° "Europese kritieke infrastructuur": de nationale kritieke infrastructuur waarvan de verstoring van de werking of de vernietiging een aanzienlijke weerslag in ten minste twee lidstaten van de Europese Unie zou hebben **[of de kritieke infrastructuur die niet gelegen is op het Belgische grondgebied, maar op het grondgebied van een andere Lidstaat van de Europese Unie, waarvan de verstoring van de werking of de vernietiging een aanzienlijke weerslag zou hebben in ten minste twee Lidstaten van de Europese Unie, waaronder België];**
7° "andere punten van federaal belang": de plaatsen die niet zijn aangeduid als kritieke infrastructuur, maar die van bijzonder belang zijn voor de openbare orde, voor de bijzondere bescherming van personen en goederen, voor het beheer van noodsituaties of voor de militaire belangen en die het nemen van beschermings-maatregelen genomen door de ADCC zouden kunnen noodzaken;	7° "andere punten van federaal belang": de plaatsen die niet zijn aangeduid als kritieke infrastructuur, maar die van bijzonder belang zijn voor de openbare orde, voor de bijzondere bescherming van personen en goederen, voor het beheer van noodsituaties of voor de militaire belangen en die het **[voorwerp uitmaken van beschermingsmaatregelen genomen door de ADCC];**
8° "punten van lokaal belang": de plaatsen die geen kritieke infrastructuren noch andere punten	8° "punten van lokaal belang": de plaatsen die geen kritieke infrastructuren noch andere punten

[1] Ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, *B.S.*, 7 mei 2014, p. 36946.

van federaal belang zijn, maar die van bijzonder belang zijn voor de uitvoering van de opdrachten van bestuurlijke politie op lokaal niveau en die het nemen van beschermingsmaatregelen genomen door de burgemeester zouden kunnen noodzaken;	van federaal belang zijn, maar die van bijzonder belang zijn voor de uitvoering van de opdrachten van bestuurlijke politie op lokaal niveau en die het **[voorwerp uitmaken van beschermingsmaatregelen genomen door de burgemeester];**
9° "elektronische communicatie": de elektronische communicatie bedoeld bij de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie; 10° "exploitant": iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor de investeringen in of voor de dagelijkse werking van een nationale of Europese kritieke infrastructuur;	
11° "politiediensten": de politiediensten bedoeld bij de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;	
12° « CIC » : communicatie- en informatiecentrum, zoals bedoeld bij de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.	12° « **SICAD** » : communicatie- en informatie**dienst van het arrondissement**, zoals bedoeld bij de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.
HOOFDSTUK 2. – Beveiliging en bescherming van de kritieke infrastructuren	**HOOFDSTUK 2. – Beveiliging en bescherming van de kritieke infrastructuren**
Afdeling 1. - Toepassingsgebied	
Art. 4. § 1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de vervoersector en de energiesector wat de beveiliging en de bescherming van de nationale en de Europese kritieke infrastructuren betreft. Het is echter niet van toepassing op de nucleaire installaties bedoeld bij de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, met uitzondering van de elementen van een nucleaire installatie bestemd voor de industriële productie van elektriciteit die dienen voor de transmissie van de elektriciteit. § 2. De sector Energie bestaat uit de volgende deelsectoren :	**[Artikel 8 en de artikelen 12 tot 26 zijn enkel van toepassing op de kritieke infrastructuren die gelegen zijn op het Belgisch grondgebied.]**

1° elektriciteit, samengesteld uit infrastructuren en voorzieningen voor elektriciteitsproductie en -transmissie, met het oog op elektriciteitsvoorziening; 2° olie, samengesteld uit aardolieproductie, -raffinage, -behandeling, -opslag en -transmissie van pijpleidingen; 3° gas, samengesteld uit gasproductie, -raffinage, -behandeling, -opslag en -transmissie van pijpleidingen en terminals voor vloeibaar aardgas. De sector Vervoer bestaat uit de volgende deelsectoren : 1° wegvervoer; 2° spoorvervoer; 3° luchtvervoer; 4° vervoer over de binnenwateren; 5° lange omvaart en short sea shipping en havens. § 3. In afwijking van §1, eerste lid, is dit hoofdstuk niet van toepassing op de deelsector van het luchtvervoer. Onverminderd artikel 2, tweede lid, neemt de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de nodige maatregelen, met inbegrip van de opheffing, de aanvulling, de wijziging of de vervanging van wetsbepalingen, om de omzetting te verzekeren van de Richtlijn 2008/114/EG van de Raad van 8 december 2008 inzake de identificatie van Europese kritieke infrastructuren, de aanmerking van infrastructuren als Europese kritieke infrastructuren en de beoordeling van de noodzaak de bescherming van dergelijke infrastructuren te verbeteren wat het luchtvervoer betreft. § 4. Dit hoofdstuk is van toepassing op de financiële sector en op de sector elektronische communicatie wat de beveiliging en de bescherming van de nationale kritieke infrastructuren betreft.	
Afdeling 2. – Identificatie en aanduiding van de kritieke infrastructuren	*Afdeling 2. – Identificatie en aanduiding van de kritieke infrastructuren*

Art. 5. § 1. De sectorale overheid identificeert, voor de sector die onder haar bevoegdheid valt, de nationale en de Europese kritieke infrastructuren. Ze gaat over tot deze identificatie na raadpleging van de gewesten voor de potentiële kritieke infrastructuren die onder hun bevoegdheden vallen en, indien ze dit nuttig acht, van de vertegenwoordigers van de sector en van de exploitanten van potentiële kritieke infrastructuren. § 2. De te volgen procedure voor de identificatie van de nationale en de Europese kritieke infrastructuren wordt vastgesteld in bijlage.	**Art. 5. § 1. Teneinde de kritieke infrastructuren die onder haar bevoegdheid vallen te identificeren, overlegt de sectorale overheid vooraf met de ADCC, en raadpleegt, indien ze dit nuttig acht, de vertegenwoordigers van de sector en de exploitanten van potentiële kritieke infrastructuren.** **Met hetzelfde doel gaat de sectorale overheid over tot de voorafgaande raadpleging van de gewesten, voor de potentiële kritieke infrastructuren die onder hun bevoegdheden vallen**. § 2. De te volgen procedure voor de identificatie van de nationale en de Europese kritieke infrastructuren wordt vastgesteld in bijlage.
Art. 6. § 1. De sectorale overheid bepaalt de sectorale criteria waaraan de nationale kritieke infrastructuren moeten beantwoorden rekening houdend met de bijzondere eigenschappen van de betrokken sector, in overleg met de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten. § 2. De sectorale overheid bepaalt de sectorale criteria waaraan de Europese kritieke infrastructuren moeten beantwoorden, rekening houdend met de bijzondere eigenschappen van de betrokken sector, in overleg met de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten. § 3. De intersectorale criteria waaraan de nationale en de Europese kritieke infrastructuren moeten beantwoorden, zijn: 1° het aantal potentiële slachtoffers, met name het aantal doden of gewonden, of 2° de potentiële economische weerslag, met name de omvang van de economische verliezen en/of van de kwaliteitsvermindering van producten of diensten, met inbegrip van de weerslag op het milieu, of 3° de potentiële weerslag op de bevolking, met name de weerslag op het vertrouwen van de bevolking, het fysieke lijden en de verstoring van het dagelijkse leven, met inbegrip van het uitvallen van essentiële diensten.	

§ 4. De sectorale overheid bepaalt de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die van toepassing zijn op de intersectorale criteria waaraan de nationale kritieke infrastructuren moeten beantwoorden, in overleg met de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten. De niveaus van weerslag of de drempelwaarden van de intersectorale criteria worden gebaseerd op de ernst van de gevolgen van de verstoring van de werking of de vernietiging van een bepaalde infrastructuur. § 5. De sectorale overheid bepaalt geval per geval de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die van toepassing zijn op de intersectorale criteria waaraan de Europese kritieke infrastructuren dienen te beantwoorden, in overleg met de ADCC, met de betrokken lidstaten en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten. De niveaus van weerslag of de drempelwaarden van de intersectorale criteria worden gebaseerd op de ernst van de gevolgen van de verstoring van de werking of de vernietiging van een bepaalde infrastructuur.	
Art. 7. § 1. De sectorale overheid maakt de lijst van potentiële nationale kritieke infrastructuren die zij heeft geïdentificeerd over aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten. Zij gaat vervolgens over tot de aanduiding van de nationale kritieke infrastructuren, na advies van de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten. § 2. De sectorale overheid maakt de lijst van potentiële Europese kritieke infrastructuren die zij heeft geïdentificeerd, over aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten.	**Art. 7. § 1. De sectorale overheid maakt een lijst op van de geïdentificeerde potentiële nationale kritieke infrastructuren en maakt deze over aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten.** **[Zij voegt bij deze lijst de sectorale en intersectorale criteria, de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die zij bepaald heeft in toepassing van artikel 6, §§ 1, 3 en 4 en zet de redenen hiervan uiteen].** **Vervolgens gaat zij over tot de aanduiding van de nationale kritieke infrastructuren, na advies van de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten.** **§ 2. De sectorale overheid maakt een lijst op van de geïdentificeerde potentiële Europese kritieke infrastructuren en maakt deze over aan de ADCC en, in voorkomend geval, aan de betrokken gewesten.** **[Zij voegt bij deze lijst de sectorale en intersectorale criteria, de niveaus van weerslag of de drempelwaarden die zij**

	bepaald heeft in toepassing van artikel 6, §§ 2, 3, en 5 en zet de redenen hiervan uiteen].
In samenwerking met de sectorale overheid en, in voorkomend geval, met de betrokken gewesten, is het EPCIP-contactpunt belast met het voeren van bilaterale of multilaterale besprekingen met de betrokken lidstaten van de Europese Unie, zowel inzake de potentiële Europese kritieke infrastructuren geïdentificeerd op Belgisch grondgebied als degene geïdentificeerd door de andere lidstaten op hun grondgebied.	In samenwerking met de sectorale overheid en, in voorkomend geval, met de betrokken gewesten, is het EPCIP-contactpunt belast met het voeren van bilaterale of multilaterale besprekingen met de betrokken lidstaten van de Europese Unie, zowel inzake de potentiële Europese kritieke infrastructuren geïdentificeerd op Belgisch grondgebied als degene geïdentificeerd door de andere lidstaten op hun grondgebied.
Wanneer een akkoord is bereikt over de Europese kritieke infrastructuren op Belgisch grondgebied, gaat de sectorale overheid over tot de aanduiding van deze infrastructuren.	Wanneer een akkoord is bereikt over de Europese kritieke infrastructuren op Belgisch grondgebied, gaat de sectorale overheid over tot de aanduiding van deze infrastructuren, **na advies van de ADCC en, in voorkomend geval, na raadpleging van de betrokken gewesten.**
	[§ 3. Wanneer geen enkele kritieke infrastructuur gelegen op het Belgisch grondgebied geïdentificeerd werd binnen een sector of deelsector, zet de bevoegde sectorale overheid, in een brief ter attentie van de ADCC, de redenen uiteen die geleid hebben tot deze afwezigheid van identificatie.
	§ 4. Elke sectorale overheid gaat minstens één keer om de vijf jaar over tot de vernieuwing van het identificatieproces zoals beschreven in §§ 1 tot 3, voor wat betreft de relevante kritieke infrastructuren van haar sector].
Art. 8. De sectorale overheid betekent aan de exploitant, per drager met ontvangstbewijs, de gemotiveerde beslissing tot aanduiding van zijn infrastructuur als kritieke infrastructuur.	**[Art. 8. De sectorale overheid betekent aan de exploitant de gemotiveerde beslissing tot aanduiding van zijn infrastructuur als kritieke infrastructuur en bezorgt een kopie van deze beslissing met vermelding van de datum van betekening aan de ADCC.**
	De ADCC deelt eveneens de informatiegegevens die nuttig zijn voor de uitvoering van de in artikel 10 bedoelde dreigingsanalyse, met inbegrip van de datum van de betekening, mee aan het OCAD.
	De ADCC brengt de burgemeester van de gemeente op het grondgebied waarvan de kritieke infrastructuur zich bevindt, op de hoogte van deze aanduiding.
	In de in artikel 13, § 7, bedoelde gevallen brengt de ADCC de gouverneur van de

	provincie op het grondgebied waarvan de kritieke infrastructuur zich bevindt op de hoogte van deze aanduiding of, wanneer de kritieke infrastructuur zich op het grondgebied van de Brusselse agglomeratie bevindt, de bevoegde overheid krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen].
Art. 9. De sectorale overheid zorgt voor de permanente opvolging van het identificatie- en aanduidingsproces van de kritieke infrastructuren, en vernieuwt het, in elk geval op eerste verzoek van de ADCC en binnen de termijn die zij bepaalt, met name in functie van de verplichtingen die de Europese Unie oplegt.	
Art. 10. § 1. Binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf de betekening van de aanduiding van een infrastructuur als kritieke infrastructuur, verzoekt de ADCC het OCAD om een dreigingsanalyse voor die infrastructuur en voor de deelsector waarvan ze deel uitmaakt. § 2. De dreigingsanalyse in de zin van dit hoofdstuk slaat op elk type van dreiging die onder de bevoegdheid van de ondersteunende diensten valt bedoeld in het artikel 2, 2°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging. De dreigingsanalyse bestaat uit een evaluatie die moet toelaten te beoordelen of de dreigingen met betrekking tot een kritieke infrastructuur of een deelsector zich kunnen voordoen of, indien ze reeds gedetecteerd werden, hoe deze evolueren en welke maatregelen in voorkomend geval noodzakelijk blijken.	**Art. 10.** § 1. Binnen een termijn van **negen maanden** te rekenen vanaf de betekening van de aanduiding van een infrastructuur als kritieke infrastructuur, **voert** het **OCAD** een dreigingsanalyse **uit** voor die infrastructuur en voor de deelsector waarvan ze deel uitmaakt. **[Deze analyse wordt minstens één keer om de vijf jaar vernieuwd].** § 2. De dreigingsanalyse in de zin van dit hoofdstuk slaat op elk type van dreiging die onder de bevoegdheid van de ondersteunende diensten valt bedoeld in het artikel 2, 2°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging. **[Overeenkomstig artikel 8, 1°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, bestaat de dreigingsanalyse uit een strategische gemeenschappelijke evaluatie. Onverminderd artikel 8 van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen, wordt deze evaluatie meegedeeld aan de exploitant, teneinde hem in staat te stellen de conclusies van die evaluatie te integreren in de risicoanalyse die hij dient uit te voeren krachtens artikel 13, § 3, 2°].**
Art. 11. § 1. In functie van de verplichtingen die de Europese Unie oplegt, brengt de sectorale overheid schriftelijk verslag uit aan het EPCIP-contactpunt, op zijn verzoek, over de Europese kritieke infrastructuur die onder de bevoegdheid van haar sector valt en over de ondervonden risico's.	**Art. 11.** In functie van de verplichtingen die de Europese Unie oplegt, brengt de sectorale overheid schriftelijk verslag uit aan het EPCIP-contactpunt, op zijn verzoek, over de Europese kritieke infrastructuur die onder de bevoegdheid van haar sector valt en over de ondervonden risico's.

§ 2. Deze verslagen worden geclassificeerd overeenkomstig de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.	**[…]**
Afdeling 3. – Interne beveiligingsmaatregelen van kritieke infrastructuren	*Afdeling 3. – Interne beveiligingsmaatregelen van kritieke infrastructuren*
Art. 12. § 1. De exploitant van een kritieke infrastructuur duidt een beveiligingscontactpunt aan en maakt de contactgegevens ervan over aan de sectorale overheid binnen een termijn van zes maanden vanaf de betekening van de aanduiding als kritieke infrastructuur, alsook na elke bijwerking van deze gegevens. Het beveiligingscontactpunt oefent de functie van contactpunt uit ten aanzien van de sectorale overheid, de ADCC, de burgemeester en de politiediensten voor elke vraag in verband met de beveiliging en de bescherming van de infrastructuur. § 2. Indien er reeds een beveiligingscontactpunt bestaat krachtens nationale of internationale bepalingen van toepassing in een sector of een deelsector, maakt de exploitant van een kritieke infrastructuur de contactgegevens ervan over aan de sectorale overheid. § 3. Het beveiligingscontactpunt is te allen tijde beschikbaar.	Het beveiligingscontactpunt oefent de functie van contactpunt uit ten aanzien van de sectorale overheid, de ADCC, de burgemeester, de politiediensten **en elke andere bevoegde overheid of openbare dienst** voor elke vraag in verband met de beveiliging en de bescherming van de infrastructuur.
Art. 13. § 1. De exploitant van een kritieke infrastructuur werkt een beveiligingsplan van de exploitant, hierna B.P.E. genaamd, met het oog op het voorkomen, beperken en neutraliseren van de risico's op verstoring van de werking of van de vernietiging van de kritieke infrastructuur door het op punt stellen van interne materiële en organisatorische maatregelen. § 2. Het B.P.E. bevat minstens : 1° permanente interne beveiligingsmaatregelen, toepasbaar in alle omstandigheden; 2° graduele interne beveiligingsmaatregelen toe te passen in functie van de dreiging.	§ 2. Het B.P.E. bevat minstens : 1° permanente interne beveiligingsmaatregelen, **die** in alle omstandigheden **toegepast moeten worden;** 2° graduele interne beveiligingsmaatregelen toe te passen in functie van de dreiging.

Voor een bepaalde sector of in voorkomend geval per deelsector, kan de Koning deze maatregelen specificeren en opleggen om bepaalde informatie op te nemen in het B.P.E.	
§ 3. De procedure van uitwerking van het B.P.E. bevat minstens de volgende stappen:	
1° de inventaris en de ligging van de punten van de infrastructuur die, indien ze geraakt zouden worden, de verstoring van haar werking of haar vernietiging zouden kunnen veroorzaken;	
2° een risicoanalyse, bestaande uit een identificatie van de voornaamste scenario's van pertinente potentiële dreigingen van opzettelijke handelingen met het oog op de verstoring van de werking of de vernietiging van de kritieke infrastructuur ;	
3° een analyse van de kwetsbaarheden van de kritieke infrastructuur en de potentiële weerslag van de verstoring van haar werking of van haar vernietiging in functie van de verschillende in aanmerking genomen scenario's;	
4° voor elk scenario uit de risicoanalyse, de identificatie, de selectie en de aanwijzing in volgorde van prioriteit van de interne beveiligingsmaatregelen.	
§ 4. De exploitant werkt het B.P.E. uit binnen een termijn van één jaar na de betekening aan de exploitant van de aanduiding van zijn infrastructuur als kritieke infrastructuur.	
Binnen dezelfde termijn, implementeert hij de interne beveiligingsmaatregelen voorzien in het B.P.E.	**[Binnen een termijn van uiterlijk vierentwintig maanden, te rekenen vanaf de betekening van de aanduiding van zijn infrastructuur als kritieke infrastructuur, implementeert hij de interne beveiligingsmaatregelen voorzien in het B.P.E.** **Voor een welbepaalde sector of, in voorkomend geval, per deelsector, kan de bevoegde sectorale overheid deze termijn aanpassen in functie van het type van maatregelen die zijn voorzien in het B.P.E.]**
§ 5. Wat betreft de havens die vallen onder het toepassingsgebied van de wet van 5 februari 2007 betreffende de maritieme beveiliging, wordt het havenbeveiligingsplan opgelegd door die wet, gelijkgesteld met het B.P.E.	

[§ 5bis. Voor de kritieke infrastructuren die onder de bevoegdheid van de sector financiën vallen, worden de beveiligingsmaatregelen, zoals het continuïteitsbeleid, de continuïteitsplannen en de plannen voor fysieke en logische beveiliging, die de ondernemingen dienen in te voeren in het kader van het prudentieel toezichtsstatuut dat op hen van toepassing is en/of in het kader van het toezicht (oversight) dat de Nationale Bank van België op hen uitoefent, gelijkgesteld met het B.P.E.][2] § 6. De exploitant is verantwoordelijk voor het organiseren van oefeningen en voor het actualiseren van het B.P.E., in functie van de lessen getrokken uit de oefeningen of uit elke wijziging van de risicoanalyse. [Voor de sector financiën worden de oefeningen en de bijwerkingen van de beveiligingsmaatregelen als bedoeld in paragraaf 5bis gelijkgesteld met de oefeningen en de bijwerkingen van het B.P.E. als bedoeld in deze paragraaf.][3] De Koning bepaalt, voor een bepaalde sector of een deelsector, de frequentie van de oefeningen en van de bijwerkingen van het B.P.E. De Koning bepaalt voor een bepaalde sector of, in voorkomend geval, per deelsector de nadere regels van de deelneming van de politiediensten aan de oefeningen georganiseerd door de exploitant.	**[§ 7. Voor een welbepaalde sector of, in voorkomend geval, per deelsector, kan de Koning aan de exploitanten de uitwerking van een intern noodplan opleggen, waarvan het doel, wat de kritieke infrastructuur betreft, erin bestaat de nefaste gevolgen van een noodsituatie te beperken door te voorzien in aangepaste materiële en organisatorische noodmaatregelen.]**
Art. 14. § 1. Onverminderd de wettelijke of reglementaire bepalingen die opleggen, in een bepaalde sector of een deelsector, bepaalde diensten te informeren, is de exploitant ertoe gehouden, wanneer zich een gebeurtenis voordoet die van aard is om de veiligheid van de kritieke infrastructuur te bedreigen, onmiddellijk het CIC te verwittigen.	Art. 14. § 1. Onverminderd de wettelijke of reglementaire bepalingen die opleggen, in een bepaalde sector of een deelsector, bepaalde diensten te informeren, is de exploitant ertoe gehouden, wanneer zich een gebeurtenis voordoet die van aard is om de veiligheid van de kritieke infrastructuur te bedreigen, onmiddellijk het **SICAD, via de noodnummers 101 of 112,**

[2] Ingevoegd bij artikel 3.1° van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, *B.S.*, 7 mei 2014, p. 36946.
[3] Ingevoegd bij artikel 3.2° van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, *B.S.*, 7 mei 2014, p. 36946.

	de door de bevoegde sectorale overheid aangewezen dienst en de ADCC te verwittigen. **§ 1/1. Wanneer de melding van de gebeurtenis, bedoeld in de eerste paragraaf, niet vanuit de infrastructuur zelf wordt gedaan, verstrekt de federale politie aan de beveiligingscontactpunten aangeduid krachtens artikel 12 de noodzakelijke informatie die het hun toelaat rechtstreekse meldingen aan de territoriaal bevoegde SICAD te kunnen uitvoeren.**
§ 2. Overeenkomstig de nadere regels bepaald door de minister van Binnenlandse Zaken, verwittigt het CIC de ADCC van elke gebeurtenis waarvan het kennis heeft en die van aard is de veiligheid van de kritieke infrastructuur te bedreigen. § 3. Indien de gebeurtenis van aard is om de verstoring van de werking of de vernietiging van de betrokken kritieke infrastructuur als gevolg te hebben, verwittigt het EPCIP-contactpunt de bevoegde sectorale overheid en, in geval van een Europese kritieke infrastructuur, de bevoegde overheid van de betrokken lidstaten.	§ 2. Overeenkomstig de nadere regels bepaald door de minister van Binnenlandse Zaken, verwittigt het **SICAD** de ADCC van elke gebeurtenis waarvan het kennis heeft en die van aard is de veiligheid van de kritieke infrastructuur te bedreigen. § 3. Indien de gebeurtenis van aard is om de verstoring van de werking of de vernietiging van de betrokken kritieke infrastructuur als gevolg te hebben, verwittigt het EPCIP-contactpunt de bevoegde sectorale overheid en, in geval van een Europese kritieke infrastructuur, de bevoegde overheid van de betrokken lidstaten.
Afdeling 4. – Externe beschermingsmaatregelen van kritieke infrastructuren	*Afdeling 4. – Externe beschermingsmaatregelen van kritieke infrastructuren*
Art. 15. Onverminderd de bevoegdheden van de gerechtelijke overheden om maatregelen van gerechtelijke politie te nemen, neemt de ADCC externe beschermingsmaatregelen voor de kritieke infrastructuren, op basis van een dreigingsanalyse op haar verzoek of ambtshalve verwezenlijkt door het OCAD, overeenkomstig artikel 10, § 2.	Art. 15. Onverminderd de bevoegdheden van de gerechtelijke overheden om maatregelen van gerechtelijke politie te nemen, neemt de ADCC externe beschermingsmaatregelen voor de kritieke infrastructuren **[…]** **[In functie van het type dreiging worden deze maatregelen genomen, hetzij op basis van een analyse bedoeld in artikel 8, 2°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, op haar verzoek of ambtshalve uitgevoerd door het OCAD, hetzij op basis van een analyse uitgevoerd door de diensten van de federale politie of de inlichtingen- en veiligheidsdiensten voor de andere dreigingen dan die bedoeld in artikel 3 van de voormelde wet en die onder hun bevoegdheid vallen].**
Art. 16. Zo dat nodig blijkt voor de handhaving van de openbare orde op het grondgebied van zijn gemeente, neemt de burgemeester externe beschermingsmaatregelen voor de kritieke	

infrastructuren, zonder dat deze in strijd mogen zijn met de beslissingen van de ADCC.	
Art. 17. § 1. De externe beschermingsmaatregelen bedoeld in de artikelen 15 en 16, worden uitgevoerd door de politiediensten, onder de operationele coördinatie en leiding van de politieofficier aangewezen in toepassing van de artikelen 7/1 tot 7/3 van de wet op het politieambt. § 2. De ADCC richt haar bevelen, onderrichtingen en richtlijnen aan de politiediensten namens de Minister van Binnenlandse Zaken, respectievelijk in toepassing van de artikelen 61, 62 en 97, eerste lid van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus. § 3. De burgemeester richt zijn bevelen, onderrichtingen en richtlijnen aan de lokale politie, in toepassing van artikel 42 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, of, in voorkomend geval, aan de gedeconcentreerde dienst van de federale politie belast met de luchtvaartpolitie, de scheepvaartpolitie, de spoorwegpolitie of de wegpolitie.	
Afdeling 5. – Informatie-uitwisseling	*Afdeling 5. – Informatie-uitwisseling*
Art. 18. De ADCC, de politiediensten en het OCAD verzamelen de nuttige informatie voor het nemen van externe beschermingsmaatregelen voor de kritieke infrastructuren.	**Art. 18.** De ADCC, de politiediensten en het OCAD **wisselen** de nuttige informatie voor het nemen van externe beschermingsmaatregelen voor de kritieke infrastructuren **uit.**
Art. 19. De exploitant, het beveiligingscontactpunt, de sectorale overheid, de ADCC, het OCAD en de politiediensten werken te allen tijde samen, door een adequate informatie-uitwisseling betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuur, teneinde te waken over een overeenstemming tussen de interne beveiligingsmaatregelen en de externe beschermingsmaatregelen.	
Art. 20. De Koning bepaalt, voor een bepaalde sector of in voorkomend geval per deelsector, de informatie van het B.P.E. die pertinent kan zijn voor het vervullen van de opdrachten van de ADCC, van de politiediensten en van het OCAD op het vlak van de bescherming van kritieke infrastructuren en de nadere regels van toegang tot die informatie.	Art. 20. De Koning **kan bepalen**, voor een bepaalde sector of in voorkomend geval per deelsector, de informatie **[…]** die pertinent kan zijn voor het vervullen van de opdrachten van de ADCC, van de politiediensten en van het OCAD op het vlak van de bescherming van kritieke infrastructuren en de nadere regels van toegang tot die informatie.

Art. 21. De ADCC kan aan de exploitant informatie over de dreiging en over de externe beschermingsmaatregelen overmaken die de exploitant toelaten zijn graduele interne beveiligingsmaatregelen op gepaste wijze toe te passen en ze in overeenstemming te brengen met de externe beschermingsmaatregelen. De ADCC kan een kopie van deze informatie aan de betrokken sectorale overheid overmaken.	De ADCC kan een kopie van deze informatie aan **de door** de betrokken sectorale overheid **aangewezen dienst** overmaken.
Art. 22. De sectorale overheid, de ADCC, het OCAD en de politiediensten beperken de toegang tot de informatie bedoeld in artikel 6, §§ 1, 2, 4 en 5 en tot de informatie die hen is toevertrouwd door de exploitant, in toepassing van de artikelen 19 en 20, tot de personen die er de kennis van nodig hebben en er toegang toe moeten hebben voor de uitoefening van hun functies of opdracht. [**Art. 22bis**. Voor de sector financiën maakt de Nationale Bank van België aan de Minister van Financiën een verslag over met betrekking tot de taken die zij krachtens deze wet vervult, volgens een passende frequentie van ten hoogste drie jaar. De Nationale Bank van België brengt de Minister echter onmiddellijk op de hoogte van elke concrete en nakende dreiging voor een kritieke infrastructuur van de sector financiën.][4]	Art. 22. De sectorale overheid, de ADCC, het OCAD en de politiediensten beperken de toegang tot de informatie bedoeld, **in hoofdstuk 2** tot de personen die er de kennis van nodig hebben en er toegang toe moeten hebben voor de uitoefening van hun functies of opdracht **die de veiligheid en/of de bescherming van de kritieke infrastructuren tot doel hebben.**
Art. 23. § 1. Onverminderd de artikelen 20 en 25, § 1, 2°, is de exploitant gehouden tot het beroepsgeheim voor wat de inhoud van het B.P.E. betreft en mag hij enkel maar toegang geven tot het B.P.E. aan personen die er de kennis van nodig hebben en er toegang toe moeten hebben voor de uitoefening van hun functies of van hun opdracht. Hij is aan hetzelfde geheim gehouden voor wat betreft alle informatie die hem ter kennis wordt gebracht in toepassing van de artikelen 8, 19 en 21. § 2. Inbreuken op § 1 worden bestraft met de straffen voorzien bij artikel 458 van het Strafwetboek.	Hij is aan hetzelfde geheim gehouden voor wat betreft alle informatie die hem ter kennis wordt gebracht in toepassing van de artikelen **5 tot en met 10, het artikel 13, §§ 6 en 7, en de artikelen 14, 19, 21 et 25.**

[4] Ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, *B.S.*, 7 mei 2014, p. 36946.

	[Art. 23/1. De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie zijn niet van toepassing op informatie, documenten of gegevens, in welke vorm ook, zoals bedoeld in artikel 22.]
Afdeling 6. - Controle en sancties	
Art. 24. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, wordt per sector, of in voorkomend geval per deelsector, een inspectiedienst ingesteld, belast met de controle op de naleving door de exploitanten van die sector of deelsector van de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten. § 2. De Koning wijst, voor een bepaalde sector, of in voorkomend geval, per deelsector, de bevoegde inspectiedienst aan om de controle uit te voeren. Hij kan de nadere regels van de controle vastleggen. [Voor de sector financiën wordt de Nationale Bank van België aangeduid als inspectiedienst belast met het controleren van de toepassing van de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten. Daartoe mag de Nationale Bank van België gebruik maken van de informatie waarover zij beschikt in het kader van haar wettelijke opdrachten met betrekking tot het prudentieel toezicht en het toezicht (oversight) en houdt zij, in het bijzonder, rekening met de vaststellingen die in dit kader zijn gedaan. Evenzo mag de Nationale Bank van België in het kader van haar wettelijke opdrachten met betrekking tot het prudentieel toezicht en het toezicht (oversight) de informatie gebruiken waarover zij met toepassing van deze wet beschikt.][5] § 3. De leden van de inspectiedienst zijn voorzien van een legitimatiekaart waarvan het model wordt vastgesteld door de Koning, per sector.	§ 3. De leden van de inspectiedienst **die belast zijn met de controleopdrachten bedoeld in paragraaf 1,** zijn voorzien van een legitimatiekaart waarvan het model wordt vastgesteld door de Koning, per sector.

[5] Ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, *B.S.*, 7 mei 2014, p. 36946.

[Deze paragraaf is niet van toepassing op de inspectiedienst die is aangeduid krachtens paragraaf 2, derde lid.][6] § 4. De Koning kan de voorwaarden van vorming bepalen waaraan de leden van de inspectiedienst moeten voldoen voor een bepaalde sector of deelsector.	
Art. 25. § 1. Bij de uitoefening van hun opdracht kunnen de leden van de inspectiedienst, op elk ogenblik: 1° zonder voorafgaande verwittiging, op vertoon van hun legitimatiekaart, zich toegang verschaffen tot alle plaatsen van de kritieke infrastructuur die aan hun toezicht onderworpen zijn; zij hebben slechts toegang tot bewoonde lokalen mits een machtiging die vooraf is uitgereikt door een rechter van de politierechtbank; 2° ter plaatse kennis nemen van het B.P.E. en van alle bescheiden, documenten en andere informatiebronnen nodig voor het volbrengen van hun opdracht; 3° overgaan tot elk onderzoek, elke controle, en elk verhoor, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten voor de uitoefening van hun opdracht. § 2. De Koning kan, voor een bepaalde sector of deelsector, de inspectiedienst toelaten zich een kopie te laten overmaken van het B.P.E. en van alle bescheiden, documenten en andere informatiebronnen die deze dienst nodig acht voor de uitoefening van zijn opdracht. De Koning kan ook de nadere regels vaststellen volgens dewelke de kopie wordt overgemaakt aan deze dienst. § 3. Op basis van de gedane vaststellingen kan de inspectiedienst aanbevelingen, instructies of waarschuwingen aan de exploitant geven betreffende de naleving van de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten. Hij kan een termijn bepalen om zich in regel te stellen en kan processen-verbaal opstellen.	§ 3. Op basis van de gedane vaststellingen kan de inspectiedienst aanbevelingen, instructies of waarschuwingen aan de exploitant geven betreffende de naleving van de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten. Hij kan een termijn bepalen om zich in regel te stellen**. De inspectiedienst of de in artikel 24, §**

[6] Ingevoegd bij artikel 6 van de wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, *B.S.*, 7 mei 2014, p. 36946.

	3, eerste lid bedoelde leden van deze dienst, kunnen processen-verbaal opstellen. **§ 4. Na elke inspectie stelt de inspectiedienst een inspectieverslag op.**
Art. 26. § 1. Wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met geldboete van 26 euro tot 10 000 euro of met één van die straffen alleen, de exploitant die de verplichtingen opgelegd door of krachtens deze wet betreffende de interne beveiligingsmaatregelen en de uitwisseling van informatie niet naleeft. In geval van herhaling wordt de geldboete verdubbeld en wordt de overtreder gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie jaar. § 2. Wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met geldboete van 26 euro tot 1 000 euro of met één van die straffen alleen, hij die de uitvoering van de controle uitgevoerd door de leden van de inspectiedienst vrijwillig verhindert of belemmert, de informatie die hem gevraagd is naar aanleiding van deze controle weigert mee te delen, of opzettelijk foutieve of onvolledige informatie meedeelt. In geval van herhaling, wordt de geldboete verdubbeld en de overtreder gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar. § 3. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de vermelde inbreuken.	
HOOFDSTUK 3. – Bescherming van andere punten van federaal belang en van punten van lokaal belang	
Art. 27. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de gerechtelijke overheden om maatregelen van gerechtelijke politie te nemen, neemt de ADCC externe beschermingsmaatregelen voor de andere punten van federaal belang. § 2. Zo dat nodig blijkt voor de handhaving van de openbare orde op het grondgebied van zijn gemeente, neemt de burgemeester externe beschermingsmaatregelen voor de andere punten van federaal belang, zonder dat deze in	

strijd mogen zijn met de beslissingen van de ADCC. § 3. Onverminderd de bevoegdheden van de gerechtelijke overheden voor het nemen van maatregelen van gerechtelijke politie, neemt de burgemeester externe beschermingsmaatregelen voor de punten van lokaal belang.	
Art. 28. De ADCC, de politiediensten en het OCAD verzamelen de nuttige informatie voor het nemen van externe beschermingsmaatregelen voor de andere punten van federaal belang en de politiediensten verzamelen de nuttige informatie voor het nemen van externe beschermingsmaatregelen voor de punten van lokaal belang.	
Art. 29. § 1. De externe beschermingsmaatregelen bedoeld in artikel 27, worden uitgevoerd door de politiediensten, onder de operationele coördinatie en leiding van de politieofficier aangewezen in toepassing van de artikelen 7/1 tot 7/3 van de wet op het politieambt. § 2. De ADCC richt haar bevelen, onderrichtingen en richtlijnen aan de politiediensten namens de Minister van Binnenlandse Zaken, respectievelijk in toepassing van de artikelen 61, 62 en 97, eerste lid van de wet van december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus. § 3. De burgemeester richt zijn bevelen, onderrichtingen en richtlijnen aan de lokale politie, in toepassing van artikel 42 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, of, in voorkomend geval, aan de gedeconcentreerde dienst van de federale politie belast met de luchtvaartpolitie, de scheepvaartpolitie, de spoorwegpolitie of de wegpolitie.	
HOOFDSTUK 4. – Wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle	
Art. 30. In het hoofdstuk III van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor	

Nucleaire Controle, wordt een artikel 15*bis* ingevoegd, luidende : « Art. 15 bis. Overeenkomstig artikel 24 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren en de uitvoeringsbesluiten ervan, is het Agentschap belast met het controleren van de toepassing van de bepalingen van deze wet op een nucleaire installatie bestemd voor de industriële productie van elektriciteit, voor wat betreft de elementen die dienen voor de transmissie van de elektriciteit en die werden aangeduid als kritieke infrastructuur krachtens bovengenoemde wet van. De nadere regels van de controle worden door de Koning geregeld.»	
HOOFDSTUK 5. – Slotbepalingen	
Art. 31. De Koning neemt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de nodige maatregelen, met inbegrip van de opheffing, de aanvulling, de wijziging of de vervanging van wetsbepalingen, om de omzetting van de Europese richtlijnen betreffende de kritieke infrastructuren te verzekeren. Hij kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de bepalingen van hoofdstuk 2 en de uitvoeringsbesluiten ervan volledig of gedeeltelijk van toepassing maken op andere sectoren dan diegene bedoeld door het artikel 4, § 2, wat betreft de nationale kritieke infrastructuren.	
Art. 32. Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.	
Bijlage	
Bijlage – Procedure van toepassing op de identificatie van nationale en Europese kritieke infrastructuur	
De identificatie van de nationale en de Europese kritieke infrastructuren is onderworpen aan de volgende stappen:	
A. Identificatie van de nationale kritieke infrastructuren	
I. De sectorale overheid past de sectorale criteria bedoeld in artikel 6, § 1, toe teneinde een	

eerste selectie te maken tussen de infrastructuren die in haar sector bestaan.	
II. De sectorale overheid past de definitie toe van de nationale kritieke infrastructuur bedoeld in artikel 3, 5°, op de selectie verricht tijdens de eerste stap en stelt een lijst op van de aldus geïdentificeerde nationale kritieke infrastructuren. De ernst van de weerslag wordt bepaald in functie van de karakteristieken van de betrokken sector, op basis van de intersectorale criteria bedoeld in artikel 6, §§ 3 et 4. Er wordt rekening gehouden met het bestaan van vervangingsoplossingen, alsook met de duur van de verstoring/ herneming van de activiteit.	
B. Identificatie van de Europese kritieke infrastructuren	B. Identificatie van de Europese kritieke infrastructuren **gelegen op het Belgisch grondgebied**
I. De sectorale overheid past op de lijst van geïdentificeerde nationale kritieke infrastructuren de sectorale criteria toe bedoeld in artikel 6, § 2. Indien de infrastructuur aan deze criteria beantwoordt, dan wordt zij onderworpen aan de volgende stap van de procedure.	
II. De sectorale overheid past vervolgens het grensoverschrijdende element toe van de definitie van Europese kritieke infrastructuur bedoeld in artikel 3, 6°. Indien de infrastructuur aan deze definitie beantwoordt, dan wordt zij onderworpen aan de volgende stap van de procedure.	
III. De sectorale overheid past de intersectorale criteria, bedoeld in artikel 6, §§ 3 en 5 toe op de overblijvende potentiële Europese kritieke infrastructuren. De intersectorale criteria houden rekening met volgende elementen: de ernst van de impact en het bestaan van vervangingsoplossingen, alsook de duur van de verstoring/herneming van de activiteit.	
IV. De identificatie van de potentiële Europese kritieke infrastructuur die alle stappen van deze procedure doorstaan, wordt enkel medegedeeld aan de lidstaten die aanzienlijk door deze infrastructuren kunnen worden getroffen.	

	[C. Identificatie van de Europese kritieke infrastructuren die niet op het Belgisch grondgebied gelegen zijn **I. De sectorale overheid identificeert de diensten die van essentieel belang zijn voor het behoud in België van de vitale maatschappelijke functies, de gezondheid, de veiligheid, de beveiliging, de economische welvaart of het maatschappelijk welzijn van de burgers en die geleverd worden via kritieke infrastructuren, gelegen op het grondgebied van een andere Lidstaat van de Europese Unie, en passen de in artikel 6, § 2, bedoelde sectorale criteria toe, in de mate van het mogelijke, op de lijst van de geïdentificeerde infrastructuren.** **Indien de infrastructuren aan die criteria voldoen, worden zij onderworpen aan de volgende fase van de procedure.** **II. De sectorale overheid past, in de mate van het mogelijke, de in artikel 6, §§ 3 en 5, bedoelde intersectorale criteria toe op de overige potentiële Europese kritieke infrastructuren.** **De intersectorale criteria houden rekening met de volgende elementen: de ernst van de impact en het bestaan van vervangende oplossingen, alsook de duur van de stopzetting /hervatting van de activiteit.** **III. De identificatie van de potentiële Europese kritieke infrastructuren die alle fasen van deze procedure doorlopen hebben, wordt slechts meegedeeld aan de Lidstaten op het grondgebied waarvan deze zich bevinden.]**

WET VAN 15 april 1994 BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN DE BEVOLKING EN VAN HET LEEFMILIEU TEGEN DE UIT IONISERENDE STRALINGEN VOORTSPRUITENDE GEVAREN EN BETREFFENDE HET FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR NUCLEAIRE CONTROLE	**Voorgestelde aanpassingnen**
Art. 15bis. Overeenkomstig artikel 24 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren en de uitvoeringsbesluiten ervan, is het Agentschap belast met het controleren van de toepassing van de bepalingen van deze wet op een nucleaire installatie bestemd voor de industriële productie van elektriciteit, voor wat betreft de elementen die dienen voor de transmissie van de elektriciteit en die werden aangeduid als kritieke infrastructuur krachtens bovengenoemde wet van. De nadere regels van de controle worden door de Koning geregeld.	Art. 15bis. Overeenkomstig artikel 24 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren en de uitvoeringsbesluiten ervan, is het Agentschap belast met het controleren van de toepassing van de bepalingen van deze wet op een nucleaire installatie bestemd voor de industriële productie van elektriciteit, voor wat betreft de elementen die dienen voor de transmissie van de elektriciteit en die werden aangeduid als kritieke infrastructuur krachtens bovengenoemde wet van **1 juli 2011**. De nadere regels van de controle worden door de Koning geregeld.

Wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties (BS 01.07.2013)	**Voorgestelde aanpassingen**
TITEL I. - Voorafgaande bepaling	
Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.	
TITEL II. - De administratieve sancties	
HOOFDSTUK 1. - De sancties	
Afdeling 1. - Gesanctioneerde inbreuken	
Art. 2. § 1. De gemeenteraad kan straffen of administratieve sancties bepalen voor de inbreuken op zijn reglementen of verordeningen, tenzij voor dezelfde inbreuken door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie, straffen of administratieve sancties worden bepaald.	
§ 2. In een meergemeentezone waar de gemeenteraden van de betrokken gemeenten na een overleg, waarvan de nadere regels door de Koning bepaald kunnen worden, beslist hebben een identiek algemeen politiereglement aan te nemen, nemen de gemeenteraden van de politiezone een identiek algemeen politiereglement voor de zone aan, na advies van de raad van de betrokken politiezone.	
§ 3. In de hypothese voorzien bij § 2 kunnen de gemeenteraden van de politiezone bovendien beslissen om een algemeen politiereglement aan te nemen dat identiek is voor één zone, meerdere zones of alle andere zones van hun gerechtelijk arrondissement die eveneens gebruik maken van de mogelijkheid voorzien bij § 2.	
§ 4. De gemeenteraden van de negentien gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen een algemeen gemeenschappelijk politiereglement aannemen, na overleg tussen de betrokken gemeenten waarvan de nadere regels door de Koning bepaald kunnen worden en na advies van de verschillende raden van de betrokken politiezones. De gemeenteraden van de zes zones van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen bovendien gebruik maken van de mogelijkheid voorzien bij § 3.	
Art. 3. In afwijking van artikel 2, § 1, kan de gemeenteraad bovendien in zijn reglementen of verordeningen een administratieve sanctie voorzien zoals bedoeld in artikel 4, § 1, 1° :	
1° voor inbreuken bedoeld in de artikelen 398, 448 en 521, derde lid, van het Strafwetboek;	
2° voor inbreuken bedoeld in de artikelen 461, 463, 526, 534bis, 534ter, 537, 545, 559, 1°, 561,	

1°, 563, 2° en 3° en 563bis van het Strafwetboek;	
3° voor de volgende inbreuken die worden bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op basis van de algemene reglementen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer en met uitzondering van de overtredingen op autosnelwegen, meer in het bijzonder :	
- de overtredingen betreffende het stilstaan en het parkeren;	
- de overtredingen van de bepalingen betreffende **[**de verkeersborden C3 en F103**]**, uitsluitend vastgesteld door automatisch werkende toestellen, bedoeld in artikel 62 van dezelfde wet.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21.12.2013, art. 132, BS 31.12.2013, inw. 10.01.2014	
Afdeling 2. - Sancties en alternatieve maatregelen voor deze sancties	
Onderafdeling 1. - Algemene bepalingen	
Art. 4. § 1. De gemeenteraad kan in zijn reglementen of verordeningen in de mogelijkheid voorzien om een of meer van de volgende sancties op te leggen voor de feiten bedoeld in de artikelen 2 en 3 :	
1° een administratieve geldboete die maximaal 175 of 350 euro bedraagt, naargelang de overtreder minderjarig of meerderjarig is;	
2° de administratieve schorsing van een door de gemeente verleende toestemming of vergunning;	
3° de administratieve intrekking van een door de gemeente verleende toestemming of vergunning;	
4° de tijdelijke of definitieve administratieve sluiting van een inrichting.	
§ 2. De gemeenteraad kan in zijn reglementen of verordeningen voorzien in de volgende alternatieve maatregelen voor de administratieve geldboete bedoeld in § 1, 1° :	
1° de gemeenschapsdienst, gedefinieerd als zijnde een prestatie van algemeen belang uitgevoerd door de overtreder ten gunste van de collectiviteit;	
2° de lokale bemiddeling, gedefinieerd als zijnde een maatregel die het voor de overtreder mogelijk maakt om, door tussenkomst van een bemiddelaar, de veroorzaakte schade te herstellen of schadeloos te stellen of om het conflict te doen bedaren.	
§ 3. De door de gemeenteraad vastgestelde straffen mogen de politiestraffen niet te boven gaan.	
§ 4. In afwijking van § 1 kan voor de in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken alleen een administratieve geldboete zoals bedoeld in § 1,	

1°, worden opgelegd.	
Deze inbreuken worden door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad ingedeeld in vier categorieën waarbij het bedrag van de daaraan verbonden administratieve geldboetes wordt bepaald in functie van de ernst van de bedreiging die zij betekenen voor de verkeersveiligheid en de mobiliteit.	
§ 5. Indien de gemeenteraad in zijn reglementen of verordeningen de mogelijkheid voorziet om de administratieve sanctie bepaald in § 1, 1°, ten aanzien van minderjarigen op te leggen voor de feiten bedoeld in de artikelen 2 en 3 wint hij vooraf het advies in betreffende dat reglement of die verordening van het orgaan of de organen die een adviesbevoegdheid hebben in jeugdzaken, voor zover het aanwezig is of zij aanwezig zijn in de gemeente.	
Art. 5. De gemeenteraad kan voor dezelfde inbreuken op zijn reglementen en verordeningen niet tezelfdertijd in een strafsanctie en in een administratieve sanctie voorzien.	
Art. 6. § 1. De in artikel 4, § 1, 1°, bedoelde administratieve geldboete wordt opgelegd door de sanctionerend ambtenaar.	
§ 2. De sanctionerend ambtenaar beantwoordt aan de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vastgelegde kwalificatie- en onafhankelijkheidsvoorwaarden.	
§ 3. De sanctionerend ambtenaar wordt door de gemeenteraad aangewezen en kan niet tegelijkertijd de persoon zijn die, met toepassing van de artikelen 20 en 21, de inbreuken vaststelt en de persoon die de bemiddelingsprocedure leidt. Hij kan tevens door meerdere gemeenten worden aangewezen.	
Art. 7. De administratieve sanctie is proportioneel in functie van de zwaarte van de feiten die haar verantwoorden en in functie van de eventuele herhaling. Herhaling bestaat wanneer de overtreder reeds werd gesanctioneerd voor eenzelfde inbreuk binnen de vierentwintig maanden voorafgaand aan de nieuwe vaststelling van de inbreuk.	
De vaststelling van meerdere samenlopende inbreuken op dezelfde reglementen of verordeningen, geeft aanleiding tot één enkele administratieve sanctie, in verhouding tot de ernst van het geheel van de feiten.	
Art. 8. De lokale bemiddeling wordt gevoerd door een bemiddelaar die beantwoordt aan de minimale voorwaarden die door de Koning worden bepaald, hierna genoemd de bemiddelaar, of door een gespecialiseerde en door de gemeente erkende bemiddelingsdienst,	

overeenkomstig de door de Koning bepaalde voorwaarden en nadere regels.	
Onderafdeling 2. - De gemeenschapsdienst voor de meerderjarigen	
Art. 9. Indien het gemeentereglement dit voorziet en voor zover de sanctionerend ambtenaar dit aangewezen acht, kan hij aan de meerderjarige overtreder, mits zijn akkoord of op zijn verzoek, een gemeenschapsdienst voorstellen in plaats van de administratieve geldboete.	
Art. 10. De gemeenschapsdienst, bepaald door de reglementen of verordeningen van de gemeente, mag niet meer dan dertig uur bedragen en moet worden uitgevoerd binnen een termijn van zes maanden vanaf de datum van kennisgeving van de beslissing van de sanctionerend ambtenaar.	
Zij bestaat uit :	
1° een opleiding en/of;	
2° een onbetaalde prestatie onder toezicht van de gemeente of van een door de gemeente aangewezen bevoegde rechtspersoon en uitgevoerd ten behoeve van een gemeentedienst of een publiekrechtelijke rechtspersoon, een stichting of een vereniging zonder winstgevend oogmerk die door de gemeente wordt aangewezen.	
De gemeenschapsdienst wordt omkaderd door een door de gemeente erkende dienst of door een rechtspersoon die door deze gemeente wordt aangewezen.	
Art. 11. § 1. Wanneer de sanctionerend ambtenaar vaststelt dat de gemeenschapsdienst uitgevoerd werd, kan hij geen administratieve geldboete meer opleggen.	
§ 2. In geval van niet-uitvoering of weigering van de gemeenschapsdienst kan de sanctionerend ambtenaar een administratieve geldboete opleggen.	
Onderafdeling 3. - De lokale bemiddeling voor de meerderjarigen	
Art. 12. § 1. De sanctionerend ambtenaar kan een bemiddeling aan een meerderjarige overtreder voorstellen, wanneer aan de volgende voorwaarden wordt voldaan :	
1° de gemeenteraad moet dit hebben voorzien in zijn reglement, evenals de procedure en de daarmee gepaard gaande nadere regels;	
2° de instemming van de overtreder;	
3° een slachtoffer werd geïdentificeerd.	
§ 2. De schadeloosstelling of herstelling van de schade wordt vrij door de partijen onderhandeld	

en beslist.	
Art. 13. § 1. Wanneer de sanctionerend ambtenaar het welslagen van de bemiddeling vaststelt, kan hij geen administratieve geldboete meer opleggen.	
§ 2. In geval van weigering van het aanbod of falen van de bemiddeling, kan de sanctionerend ambtenaar ofwel een gemeenschapsdienst voorstellen, ofwel een administratieve geldboete opleggen.	
HOOFDSTUK 2. - Bijzondere bepalingen van toepassing op minderjarigen van veertien jaar en ouder	
Afdeling 1. - De administratieve geldboete	
Art. 14. § 1. De minderjarige die de volle leeftijd van veertien jaar heeft bereikt op het ogenblik van de feiten, kan het voorwerp uitmaken van een administratieve geldboete, zelfs wanneer deze persoon op het ogenblik van de beoordeling van de feiten meerderjarig is geworden.	
§ 2. De vader en moeder, voogd of personen die de minderjarige onder hun hoede hebben, zijn burgerlijk aansprakelijk voor de betaling van de administratieve geldboete.	
Afdeling 2. - De informatieplicht	
Art. 15. Wanneer de gemeenteraad in zijn reglement voorziet dat de minderjarigen het voorwerp kunnen uitmaken van de administratieve geldboete bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, is hij verplicht om alle in de gemeente wonende minderjarigen en vaders, moeders, voogden of personen die er de hoede over hebben, via een en alle mogelijke communicatiemiddelen te informeren over de door minderjarigen gepleegde inbreuken die bestraft kunnen worden met administratieve sancties.	
Afdeling 3. - De aanwezigheid van een advocaat	
Art. 16. Wanneer een minderjarige verdacht wordt van een inbreuk die bestraft wordt met de administratieve geldboete bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, en de administratieve procedure in gang gezet werd, brengt de voor het opleggen van de sanctie bevoegde overheid de stafhouder van de orde van advocaten hiervan op de hoogte, zodat ervoor gezorgd wordt dat de betrokkene door een advocaat bijgestaan kan worden.	
De stafhouder of het bureau voor juridische bijstand stelt een advocaat aan, uiterlijk binnen twee werkdagen na voormelde kennisgeving.	
Een afschrift van het bericht van de	

kennisgeving aan de stafhouder wordt bij het dossier van de rechtspleging gevoegd.	
Wanneer er een risico op een belangenconflict bestaat, zorgt de stafhouder of het bureau voor juridische bijstand ervoor dat de betrokkene bijgestaan wordt door een andere advocaat dan die waarop zijn vader en moeder, voogd, of personen die hem onder hun hoede hebben of die bekleed zijn met een vorderingsrecht, een beroep hebben gedaan.	
De advocaat kan ook aanwezig zijn tijdens de bemiddelingsprocedure.	
Afdeling 4. - De verschillende procedures van toepassing op minderjarigen	
Onderafdeling 1. - De procedure van ouderlijke betrokkenheid	
Art. 17. § 1. Een procedure van ouderlijke betrokkenheid kan worden voorzien voorafgaand aan het aanbod tot bemiddeling, tot gemeenschapsdienst of, desgevallend, de oplegging van een administratieve geldboete.	
§ 2. In het kader van deze procedure, informeert de sanctionerend ambtenaar per aangetekende brief de vader en moeder, voogd of personen die de hoede hebben over de minderjarige, over de vastgestelde feiten en verzoekt hen om, onmiddellijk na het ontvangen van het proces-verbaal of de vaststelling bedoeld in artikel 21, hun mondelinge of schriftelijke opmerkingen mee te delen over deze feiten en de eventueel te nemen opvoedkundige maatregelen. Hij kan hiertoe een ontmoeting vragen met de vader en moeder, de voogd of de personen die de minderjarige onder hun hoede hebben en de minderjarige.	
§ 3. Na de in § 2 bedoelde opmerkingen te hebben ingewonnen en/of de minderjarige overtreder te hebben ontmoet, evenals zijn vader, moeder, voogd of personen die er de hoede over uitoefenen en indien hij tevreden is over de educatieve maatregelen die door deze laatsten werden voorgesteld, kan de sanctionerend ambtenaar hetzij de zaak in dit stadium van de procedure afsluiten, hetzij de administratieve procedure opstarten.	
Onderafdeling 2. - De lokale bemiddelingsprocedure	
Art. 18. § 1. Wanneer de gemeenteraad in zijn reglement voorziet dat de minderjarigen het voorwerp kunnen uitmaken van een administratieve geldboete zoals bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, voorziet hij hierin eveneens een procedure van lokale bemiddeling en de nadere regels ervan.	
§ 2. De sanctionerend ambtenaar dient verplicht	

een aanbod van lokale bemiddeling voor te stellen aan minderjarigen die de volle leeftijd van veertien jaar bereikt hebben op het ogenblik van de feiten.	
§ 3. De vader en moeder, voogd of personen die de hoede hebben over de minderjarige, kunnen op hun verzoek de minderjarige begeleiden bij de bemiddeling.	
§ 4. Wanneer de sanctionerend ambtenaar het welslagen van de bemiddeling vaststelt, kan hij geen administratieve geldboete meer opleggen.	
§ 5. In geval van weigering van het aanbod of falen van de bemiddeling, kan de sanctionerend ambtenaar ofwel een gemeenschapsdienst voorstellen, ofwel een administratieve geldboete opleggen.	
Onderafdeling 3. - De gemeenschapsdienst uitgevoerd door de minderjarige	
Art. 19. § 1. In geval van weigering van het aanbod of falen van de bemiddeling, kan de sanctionerend ambtenaar een gemeenschapsdienst voorstellen, zoals omschreven bij artikel 10, tweede en derde lid, jegens de minderjarige, die georganiseerd wordt in verhouding tot zijn leeftijd en capaciteiten. Hij kan eveneens beslissen de keuze en de nadere regels van de gemeenschapsdienst toe te vertrouwen aan een bemiddelaar of een bemiddelingsdienst.	
Deze gemeenschapsdienst mag niet meer dan vijftien uur bedragen en moet worden uitgevoerd binnen een termijn van zes maanden vanaf de datum van kennisgeving van de beslissing van de sanctionerend ambtenaar.	
§ 2. De vader en moeder, voogd of personen die de hoede hebben over de minderjarige, kunnen op hun verzoek de minderjarige begeleiden bij het uitvoeren van de gemeenschapsdienst.	
§ 3. In geval van niet-uitvoering of weigering van de gemeenschapsdienst, kan de sanctionerend ambtenaar een administratieve geldboete opleggen.	
HOOFDSTUK 3. - Administratieve procedure	
Afdeling 1. - Vaststellingen	
Art. 20. De inbreuken die het voorwerp van administratieve sancties kunnen uitmaken, worden vastgesteld door een politieambtenaar,een agent van politie of een bijzondere veldwachter in het kader van zijn bevoegdheden.	
Art. 21. § 1. De inbreuken die uitsluitend het voorwerp kunnen uitmaken van administratieve sancties kunnen eveneens worden vastgesteld	

door de volgende personen :	
1° de gemeenteambtenaren die voldoen aan de door de Koning vastgelegde minimumvoorwaarden, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad inzake de selectie, aanwerving, opleiding en bevoegdheid, en die daartoe door de gemeenteraad worden aangewezen. In geval van een meergemeentepolitiezone, kunnen deze gemeenteambtenaren-vaststellers vaststellingen verrichten op het grondgebied van alle gemeenten die deel uitmaken van deze politiezone, en desgevallend, van de gemeenten van een of meer andere zones, op voorwaarde dat er een voorafgaande overeenkomst daartoe werd gesloten tussen de betrokken gemeenten van de politiezone van oorsprong van de ambtenaar en, in voorkomend geval, de gemeente die tot een andere politiezone behoort;	
2° de provinciale of gewestelijke ambtenaren, de personeelsleden van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en autonome gemeentebedrijven die hiertoe binnen het raam van hun bevoegdheden door de gemeenteraad worden aangewezen.	
3° de personeelsleden van de openbare vervoersmaatschappijen die behoren tot één van de door de Koning bepaalde categorieën, binnen het raam van hun bevoegdheden.	
Voor de in het eerste lid, 2°, bedoelde personeelsleden, somt de gemeenteraad in het aanstellingsbesluit limitatief op de artikelen uit de gemeentelijke politiereglementen waarvoor deze personen de bevoegdheid hebben om inbreuken vast te stellen.	
De gemeenteraad kan alleen die artikelen opsommen die in rechtstreeks verband staan met de bevoegdheden van de in het eerste lid, 2°, bedoelde personeelsleden die voortvloeien uit de regelgeving die op hen van toepassing is. De betrokken overheid of entiteit gaat akkoord met deze bijkomende bevoegdheid.	
De in het eerste lid, 2°, bedoelde personeelsleden moeten voldoen aan de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vastgelegde minimumvoorwaarden inzake selectie, aanwerving en opleiding.	
§ 2. De personeelsleden van de bewakingsondernemingen, die daartoe door de gemeenteraad werden aangewezen, kunnen uitsluitend bij de ambtenaar bedoeld in artikel 20 melding maken van inbreuken die enkel bestraft kunnen worden met een administratieve sanctie, en dit enkel in het kader van de activiteiten, bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 6°, van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en de bijzondere veiligheid.	
§ 3. In geval van vaststellingen van inbreuken die kunnen leiden tot een administratieve sanctie,	

waarvan ze rechtstreeks getuige zijn en binnen het strikte kader van de hun toegekende bevoegdheden, kunnen de personen bedoeld in § 1, de voorlegging vragen van een identiteitsbewijs om de juiste identiteit van de overtreder te bepalen. Zij geven het identiteitsbewijs nadien onmiddellijk terug aan de betrokkene.	
§ 4. **[**De in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken kunnen alleen worden vastgesteld door de volgende personen :	
1° de in artikel 20 bedoelde personen;	
2° de in artikel 21, § 1, 1°, bedoelde gemeenteambtenaren;	
3° de personeelsleden van de autonome gemeentebedrijven wier activiteiten beperkt zijn tot het vaststellen van de gedepenaliseerde parkeerovertredingen, alsook tot de in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken, en die in het kader van hun bevoegdheid daartoe door de gemeenteraad zijn aangesteld;	
4° de personeelsleden van het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap als bedoeld in artikel 25 van de ordonnantie van 22 januari 2009 houdende de organisatie van het parkeerbeleid en de oprichting van het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap, en die in het kader van hun bevoegdheid daartoe door de gemeenteraad zijn aangesteld.**]**	
Aldus gewijzigd bij W. van 21.12.2013, art. 133, BS 31.12.2013, inw. 10.01.2014	
[De in het eerste lid, 4°, bedoelde personeelsleden moeten voldoen aan de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vastgelegde minimumvoorwaarden inzake selectie, aanwerving en opleiding.**]**	
Aldus gewijzigd bij W. van 09.11.2015, art. 46, BS 30.11.2015, inw. 10.12.2015	
Art. 22. § 1. Voor de in artikel 3, 1°, en 2°, bedoelde inbreuken wordt de originele vaststelling uiterlijk binnen twee maanden na de vaststelling overgezonden aan de procureur des Konings.	
Indien het om minderjarigen gaat, moet het proces-verbaal toekomen bij de procureur des Konings van de verblijfplaats van de ouders, de voogd of de personen die er de hoede over hebben.	
De in artikel 20 bedoelde persoon vermeldt uitdrukkelijk in het proces-verbaal de datum waarop dit is overgezonden of overhandigd aan de procureur des Konings. Een kopie wordt tegelijkertijd overgezonden aan de bevoegde sanctionerend ambtenaar van de gemeente waar de feiten zich hebben voorgedaan.	
§ 2. Wanneer de inbreuk enkel met een administratieve sanctie kan worden bestraft, wordt de originele vaststelling uiterlijk binnen	

twee maanden na de vaststelling verstuurd aan de bevoegde sanctionerend ambtenaar van de gemeente waar de feiten zich hebben voorgedaan.	
§ 3. De in de artikelen 20 en 21 bedoelde personen zenden aan de procureur des Konings steeds een kopie over van de vaststellingen ten laste van minderjarigen voor feiten die enkel bestraft kunnen worden met een administratieve sanctie.	
§ 4. Ingeval de vaststelling wordt opgesteld door een in artikel 21, § 1, eerste lid, 3°, bedoelde personeelslid, wordt zij uiterlijk binnen twee maanden na de vaststelling door dit personeelslid toegestuurd aan de sanctionerend ambtenaar bevoegd voor het grondgebied van de gemeente waar de feiten zich hebben voorgedaan.	
§ 5. Ingeval de vaststelling na een misdrijf op heterdaad wordt opgesteld, wordt het originele exemplaar van de vaststelling overgezonden aan de sanctionerend ambtenaar of aan de procureur des Konings, binnen een termijn van één maand vanaf de vaststelling van de feiten.	***opgeheven***
§ 6. Voor de in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken wordt de originele vaststelling overgezonden aan de sanctionerend ambtenaar. De procureur des Konings wordt hiervan op de hoogte gebracht volgens de nadere regels bepaald in het in artikel 23 bedoelde protocolakkoord.	
Wanneer het voertuig op directe of indirecte wijze betrokken is bij een ongeval of wanneer er eveneens andere dan de in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken worden vastgesteld, kan alleen een proces-verbaal worden opgesteld door de personen bedoeld in artikel 20. Dit proces-verbaal wordt overgezonden aan de procureur des Konings.	
Afdeling 2. - Procedure in geval van gemengde inbreuken	
Art. 23. § 1. Met betrekking tot de in artikel 3 bedoelde inbreuken, kan de gemeenteraad een protocolakkoord dat gesloten werd tussen de bevoegde procureur des Konings en het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege, bekrachtigen.	
Dit protocolakkoord, waarvan de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de nadere voorwaarden en het model vastlegt, is een overeenkomst die werd opgesteld tussen het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege en de voor de gemengde inbreuken bevoegde procureur des Konings.	
Dit protocolakkoord leeft alle wettelijke bepalingen na die met name betrekking hebben op de procedures voorzien voor de overtreders en kan de rechten van de overtreders niet schenden.	

Het kan identiek zijn voor alle gemeenten van de politiezone in het geval bedoeld in artikel 2, § 2.	
Voor de in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken, is de opstelling van een protocolakkoord evenwel verplicht.	
Het protocolakkoord wordt bij de in de artikelen 3 en 4 bedoelde reglementen en verordeningen gevoegd en door het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege bekendgemaakt op de internetsite van de gemeente indien zij daarover beschikt en/of via een affiche waarop vermeld staat waar de protocoltekst geraadpleegd kan worden door het publiek.	
§ 2. Bij gebrek aan een protocolakkoord en voor de in artikel 3, 1°, bedoelde inbreuken kan de sanctionerend ambtenaar enkel een administratieve geldboete opleggen of een alternatieve maatregel hiervoor voorstellen voor zover de procureur des Konings, binnen een termijn van twee maanden, laat weten dat hij dit opportuun acht en dat hijzelf geen gevolg aan de feiten zal geven.	
§ 3. Bij gebrek aan een protocolakkoord en voor de inbreuken bedoeld in artikel 3, 2°, beschikt de procureur des Konings over een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de dag van ontvangst van het origineel proces-verbaal, om de sanctionerend ambtenaar in te lichten dat een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek werd opgestart, vervolging werd ingesteld, dan wel dat hij oordeelt het dossier te moeten seponeren bij gebrek aan toereikende bezwaren. Deze mededeling doet de mogelijkheid vervallen voor de sanctionerend ambtenaar om een administratieve geldboete op te leggen.	
De sanctionerend ambtenaar kan geen administratieve geldboete opleggen of een alternatieve maatregel hiervoor voorstellen vóór het verstrijken van deze termijn. Na het verstrijken ervan, kunnen de feiten enkel nog administratiefrechtelijk worden bestraft. De sanctionerend ambtenaar kan evenwel een administratieve geldboete opleggen of een alternatieve maatregel hiervoor voorstellen vooraleer deze termijn is verstreken indien de procureur des Konings vóór het verstrijken ervan heeft laten weten dat, zonder het materieel element van de inbreuk in twijfel te trekken, hij geen gevolg aan de feiten zal geven.	
Art. 24. Indien, afgezien van de gevallen van samenloop bedoeld in artikel 23, § 3, een feit zowel een strafrechtelijke als een administratieve inbreuk vormt, zijn de procedures voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 3, 2°, van toepassing.	

Afdeling 3. - Procedure voor de sanctionerend ambtenaar	
Onderafdeling 1. - Verloop van de procedure	
Art. 25. § 1. De sanctionerend ambtenaar heeft in het kader van de uitoefening van zijn bevoegdheden, toegang tot de hiervoor pertinente gegevens van het Rijksregister en van de Directie Inschrijvingen van Voertuigen, op voorwaarde dat hij voorafgaand een machtiging verkregen heeft, respectievelijk van het Sectoraal Comité van het Rijksregister en van het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid.	
De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de " Union des Villes et Communes de Wallonie " en de Vereniging van de Stad en de Gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen voor hun leden een algemene machtiging vragen tot toegang tot de gegevens van het Rijksregister en van de Directie Inschrijvingen van Voertuigen, respectievelijk aan het Sectoraal Comité van het Rijksregister en aan het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid.	
§ 2. Wanneer de sanctionerend ambtenaar beslist dat de administratieve procedure opgestart dient te worden, deelt hij het volgende, per aangetekende brief, mee aan de overtreder :	
1° de feiten en hun kwalificatie;	
2° dat de overtreder de mogelijkheid heeft om bij aangetekende brief zijn verweermiddelen uiteen te zetten, binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van kennisgeving, en dat hij, bij die gelegenheid, het recht heeft om aan de sanctionerend ambtenaar te vragen zijn verweer mondeling uiteen te zetten;	
3° dat de overtreder het recht heeft om zich te laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman;	
4° dat de overtreder het recht heeft om zijn dossier te raadplegen;	
5° een kopie van het proces-verbaal bedoeld in artikel 20 of van de vaststelling opgesteld door de personen bedoeld in artikel 21.	
§ 3. De sanctionerend ambtenaar bepaalt de dag waarop de overtreder wordt uitgenodigd om zijn mondeling verweer uiteen te zetten.	
§ 4. Indien de sanctionerend ambtenaar van oordeel is dat een administratieve geldboete moet worden opgelegd die niet hoger is dan 70 euro, heeft de overtreder het recht niet om te vragen zijn verweer mondeling uiteen te zetten.	§ 4. Indien de sanctionerend ambtenaar van oordeel is dat een administratieve geldboete moet worden opgelegd die niet hoger is dan 70 euro, heeft de **[meerderjarige]** overtreder het recht niet om te vragen zijn verweer mondeling uiteen te zetten.
§ 5. De vader, moeder en voogden of personen die de minderjarige overtreder onder hun hoede hebben, worden eveneens per aangetekende brief op de hoogte gebracht dat een administratieve procedure geopend wordt. Deze partijen hebben dezelfde rechten als de	

minderjarige.	
Art. 26. § 1. De beslissing van de sanctionerend ambtenaar wordt binnen een termijn van zes maanden genomen en wordt ter kennis gebracht van de betrokkenen.	
Deze termijn van zes maanden neemt aanvang vanaf de dag van de vaststelling van de feiten door de in de artikelen 20 en 21 bedoelde personen.	
§ 2. In afwijking van § 1, wordt de beslissing van de sanctionerend ambtenaar binnen een termijn van twaalf maanden genomen en wordt ter kennis gebracht van de betrokkenen, indien er een gemeenschapsdienst en/of bemiddeling tussenkomt.	
Deze termijn van twaalf maanden neemt aanvang vanaf de dag van de vaststelling van de feiten door de in artikelen 20 en 21 bedoelde personen.	
§ 3. Na het verstrijken van de in §§ 1 en 2 bedoelde termijnen, kan de sanctionerend ambtenaar geen administratieve geldboete meer opleggen.	
Onderafdeling 2. - Kennisgeving van de beslissing	
Art. 27. Na het verstrijken van de in artikel 25, § 2, 2°, bedoelde termijn of vóór het verstrijken van deze termijn, wanneer de overtreder te kennen geeft de feiten niet te betwisten of, desgevallend, na mondeling of schriftelijk verweer door de overtreder of zijn raadsman, kan de sanctionerend ambtenaar de administratieve geldboete opleggen.	
De sanctionerend ambtenaar brengt zijn beslissing ter kennis van de overtreder per aangetekende brief en, in geval van in artikel 3 bedoelde inbreuken, van de procureur des Konings.	
De beslissing van de sanctionerend ambtenaar wordt eveneens per aangetekende brief ter kennis gebracht van de minderjarige en zijn vader en moeder, zijn voogden of personen die er de hoede over hebben.	
In de kennisgeving wordt tevens de informatie opgenomen bedoeld in artikelen 9, § 1, 10 en 12 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens.	
Art. 28. De sanctionerend ambtenaar zendt een kopie van het proces-verbaal of van de vaststelling opgesteld door de personen bedoeld in artikel 21, evenals een kopie van zijn beslissing over aan elke partij die hierbij een rechtmatig belang heeft en die hem voorafgaand een schriftelijk en met redenen omkleed verzoek	

heeft overgezonden.	
Onderafdeling 3. - Procedure in geval van inbreuken betreffende het stilstaan en het parkeren bedoeld in artikel 3, 3°	
Art. 29. § 1. De sanctionerend ambtenaar deelt binnen de vijftien dagen na ontvangst van de vaststelling van de inbreuk, bij gewone zending, aan de overtreder de gegevens mee met betrekking tot de vastgestelde feiten en de begane inbreuk, alsmede het bedrag van de administratieve geldboete.	
De administratieve boete wordt betaald door de overtreder binnen dertig dagen na de kennisgeving ervan, tenzij de overtreder binnen deze termijn zijn verweermiddelen bij gewone zending laat geworden aan de sanctionerend ambtenaar. De overtreder kan binnen deze termijn op zijn verzoek worden gehoord wanneer het bedrag van de administratieve geldboete hoger ligt dan 70 euro.	
§ 2. Verklaart de sanctionerend ambtenaar de verweermiddelen niet gegrond, dan brengt hij de overtreder hiervan op een met redenen omklede wijze op de hoogte met verwijzing naar de te betalen administratieve geldboete die binnen een nieuwe termijn van dertig dagen na deze kennisgeving moet worden betaald.	
§ 3. Wordt de administratieve geldboete niet betaald binnen de eerste termijn van dertig dagen, dan wordt, behoudens in geval van verweermiddelen, een herinnering verstuurd met uitnodiging tot betaling binnen een nieuwe termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van die herinnering.	
Afdeling 4. - Beroep	
Art. 30. De beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete heeft uitvoerbare kracht na het verstrijken van één maand vanaf de dag van de kennisgeving, behoudens wanneer hoger beroep wordt aangetekend overeenkomstig artikel 31.	
Art. 31. § 1. De gemeente of de overtreder, in geval van een administratieve geldboete, kan een beroep instellen bij geschreven verzoekschrift bij de politierechtbank, volgens de burgerlijke procedure, binnen een maand na kennisgeving van de beslissing.	
Wanneer de beslissing van de sanctionerend ambtenaar betrekking heeft op minderjarigen, wordt het beroep ingediend via kosteloos verzoekschrift bij de jeugdrechtbank. In dat geval kan het beroep eveneens worden ingesteld door de vader en moeder, voogden of personen die er de hoede over hebben. De jeugdrechtbank blijft bevoegd indien de overtreder meerderjarig is	

geworden op het moment van de uitspraak.	
De politierechtbank of de jeugdrechtbank beslissen in het kader van een tegensprekelijk en openbaar debat, over het beroep ingesteld tegen de administratieve sanctie zoals bedoeld in artikel 4, § 1, 1°. Zij oordelen over de wettelijkheid en de proportionaliteit van de opgelegde geldboete.	
Zij kunnen de beslissing van de sanctionerend ambtenaar ofwel bevestigen ofwel herzien.	
De jeugdrechtbank kan, wanneer hij gevat wordt door een beroep tegen de administratieve geldboete, in de plaats hiervan een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding opleggen, bepaald bij artikel 37 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade. In dit geval is artikel 60 van dezelfde wet van toepassing.	
De beslissing van de politierechtbank of van de jeugdrechtbank is niet vatbaar voor hoger beroep.	
Wanneer de jeugdrechtbank echter beslist om de administratieve sanctie te vervangen door een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding zoals bedoeld in artikel 37 van de voormelde wet, is zijn beslissing wel vatbaar voor hoger beroep. In dit geval zijn de procedures bedoeld in de voormelde wet van toepassing.	
Onverminderd het eerste tot het zevende lid en de voormelde wet van 8 april 1965, zijn de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing op het beroep bij de politierechtbank en de jeugdrechtbank.	
§ 2. Wanneer een beroep wordt ingesteld tegen de beslissing van de sanctionerend ambtenaar kan deze laatste of zijn afgevaardigde de gemeente vertegenwoordigen in het kader van de procedure voor de politierechtbank of de jeugdrechtbank.	
Art. 32. In afwijking van de in de artikelen 30 en 31 bedoelde termijnen kan de beslissing van de sanctionerend ambtenaar om een administratieve geldboete op te leggen in geval van in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken gedwongen worden uitgevoerd, indien deze administratieve geldboete niet binnen de termijn bedoeld in artikel 29, § 3, werd betaald, tenzij de overtreder binnen deze termijn een beroep instelt.	
HOOFDSTUK 4. - Inning van de geldboete	
Art. 33. De Koning regelt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van inning van de administratieve geldboete.	

De administratieve geldboetes worden geïnd ten voordele van de gemeente.	
Voor de in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken wordt bij afwezigheid van de bestuurder de administratieve geldboete ten laste gelegd van de houder van de kentekenplaat van het voertuig.	
De **[**in artikel 21, § 4, 2° tot 4°**]**, bedoelde personen zijn gemachtigd om de identiteit van de houder van de kentekenplaat op te vragen bij de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen, op voorwaarde dat zij voorafgaandelijk een machtiging verkregen hebben van het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid.	
Aldus gewijzigd bij W. van 21.12.2013, art. 134, BS 31.12.2013, inw. 10.01.2014	
De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de " Union des Villes et Communes de Wallonie " en de Vereniging van de Stad en de Gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen voor hun leden aan het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid een algemene machtiging vragen tot toegang tot de gegevens van de Directie Inschrijvingen van Voertuigen.	
HOOFDSTUK 5. Onmiddellijke betaling van de administratieve geldboete	
Art. 34. Dit hoofdstuk is van toepassing op de in de artikelen 2 en 3, 3°, bedoelde feiten gepleegd door een natuurlijk persoon die, noch een woonplaats, noch een vaste verblijfplaats heeft in België.	
Art. 35. Alleen de personeelsleden van het operationele kader van de federale en lokale politie kunnen gebruik maken van de door dit hoofdstuk voorziene onmiddellijke betaling.	
Art. 36. § 1. De administratieve geldboete kan alleen onmiddellijk worden geïnd mits akkoordbevinding van de overtreder.	
§ 2. De overtreder wordt bij het verzoek tot onmiddellijke betaling door de personen bedoeld in artikel 35 op de hoogte gebracht van al zijn rechten	
Art. 37. De inbreuken die slechts het voorwerp kunnen uitmaken van een administratieve sanctie kunnen aanleiding geven tot de onmiddellijke betaling van een maximumbedrag van 25 euro per inbreuk en een maximumbedrag van 100 euro wanneer er meer dan vier inbreuken ten laste van de overtreder werden vastgesteld.	
Art. 38. De in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken kunnen aanleiding geven tot de onmiddellijke betaling van een door de Koning, bij besluit	

vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vastgelegd bedrag.	
Art. 39. De onmiddellijke betaling is uitgesloten :	
1° indien de overtreder minder dan 18 jaar oud is of onder het statuut van verlengde minderjarigheid valt of onbekwaam verklaard is;	
2° indien één van de inbreuken die bij dezelfde gelegenheid worden vastgesteld geen aanleiding kan geven tot deze procedure.	
Art. 40. De betaling van de administratieve geldboete gebeurt door middel van een bankkaart of kredietkaart of via overschrijving of in geld.	
De bijkomende nadere regels betreffende de onmiddellijke betaling van de administratieve geldboete worden door de Koning bepaald.	
Art. 41. Het proces-verbaal dat gewag maakt van een onmiddellijke betaling van de administratieve geldboete wordt binnen een termijn van vijftien dagen overgezonden aan de sanctionerend ambtenaar en aan de procureur des Konings, in geval van inbreuken bedoeld in artikel 3, 3°.	
Art. 42. § 1. De onmiddellijke betaling doet de mogelijkheid vervallen om aan de overtreder een administratieve geldboete voor het bedoelde feit op te leggen.	
§ 2. De onmiddellijke betaling verhindert de procureur des Konings evenwel niet de artikelen 216bis of 216ter van het Wetboek van Strafvordering toe te passen, noch strafrechtelijke vervolgingen in te zetten. In geval van toepassing van de artikelen 216bis of 216ter van het Wetboek van Strafvordering, wordt het onmiddellijk geïnde bedrag verhaald op het bedrag dat door het openbaar ministerie wordt bepaald en wordt het eventuele overschot terugbetaald.	
In geval van veroordeling van de betrokkene, wordt het onmiddellijk geïnde bedrag verhaald op de aan de Staat verschuldigde gerechtskosten en de uitgesproken boete, en wordt het eventuele overschot terugbetaald.	
In geval van vrijspraak, wordt het onmiddellijk geïnde bedrag teruggegeven.	
In geval van voorwaardelijke veroordeling, wordt het onmiddellijk geïnde bedrag teruggegeven na aftrekking van de gerechtskosten.	
In geval van een **[**autonome probatiestraf, een werkstraf of een straf onder elektronisch toezicht**]**, wordt het onmiddellijk geïnde bedrag verhaald op de aan de Staat verschuldigde gerechtskosten en wordt het eventuele overschot terugbetaald.	

Aldus gewijzigd bij W. van 10.04.2014, art. 25, BS 19.06.2014, inw. onbepaald en uiterlijk op 01.05.2016 (zie W. 23.11.2015, art. 13)	
In geval van gewone schuldigverklaring, wordt het onmiddellijk geïnde bedrag verhaald op de aan de Staat verschuldigde gerechtskosten en wordt het eventuele overschot terugbetaald.	
HOOFDSTUK 6. - Verjaring van de administratieve geldboetes	
Art. 43. De administratieve geldboetes verjaren na vijf jaar, te rekenen vanaf de datum waarop ze betaald moeten worden.	
Die termijn kan gestuit worden, hetzij zoals voorzien bij de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, hetzij door een afstand van de verkregen verjaring. Indien de verjaring gestuit wordt, is een nieuwe verjaring die op dezelfde manier gestuit kan worden, vaststaand vijf jaar na de laatste stuitingsakte van de voorgaande verjaring indien er geen aanleg voor de rechtbank heeft plaatsgevonden.	
HOOFDSTUK 7. Register van de gemeentelijke administratieve sancties	
Art. 44. § 1. Elke gemeente houdt één enkel bestand bij van de natuurlijke personen of rechtspersonen die, op basis van het algemeen politiereglement, het voorwerp hebben uitgemaakt van een administratieve sanctie of een in artikel 4, § 2, bedoelde alternatieve maatregel. De gemeente is verantwoordelijk voor de verwerking van dit bestand.	
Dit bestand is bedoeld om het beheer van de administratieve sancties en de in artikel 4, § 2, bedoelde alternatieve maatregelen te verzekeren.	
Meerdere gemeenten kunnen beslissen om samen één enkel register bij te houden van de gemeentelijke administratieve sancties, op basis van hun algemene politiereglementen. In dat geval moeten zij, na overleg, de verantwoordelijke voor de verwerking bepalen.	
§ 2. Dit bestand bevat de volgende persoonsgegevens en informatiegegevens :	
1° de naam, voornamen, geboortedatum en verblijfplaats van de personen die het voorwerp uitmaken van gemeentelijke administratieve sancties of van de in artikel 4, § 2, bedoelde alternatieve maatregelen. In het geval van een minderjarige, de namen, voornamen, geboortedatum en de verblijfplaats van de ouders, voogden of personen die hem onder hun hoede hebben;	
2° de aard van de gepleegde feiten;	
3° de aard van de sanctie en de dag waarop deze werd opgelegd;	
4° in voorkomend geval, de informatie	

overgezonden door de procureur des Konings in het kader van de in artikel 3 bedoelde inbreuken;	
5° de sancties waartegen geen beroep meer ingesteld kan worden.	
De in het eerste lid bedoelde gegevens worden gedurende vijf jaar bewaard, te rekenen vanaf de datum waarop de sanctie werd opgelegd of de alternatieve maatregel werd voorgesteld. Eens deze termijn verstreken is, worden zij hetzij vernietigd, hetzij geanonimiseerd.	
§ 3. De sanctionerend ambtenaar heeft toegang tot de in § 2 bedoelde persoonsgegevens en informatiegegevens.	
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, de andere bijzondere voorwaarden met betrekking tot de verwerking van de persoonsgegevens die vermeld worden in het register van de gemeentelijke administratieve sancties.	
HOOFDSTUK 8. - Schorsing, intrekking en sluiting	
Art. 45. De schorsing, de intrekking en de sluiting, bedoeld in artikel 4, § 1, 2° tot 4°, worden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege.	
Zij kunnen slechts worden opgelegd nadat de overtreder een voorafgaande verwittiging heeft gekregen. Deze verwittiging bevat een uittreksel van het overtreden reglement of van de overtreden verordening.	
De gemeenteraad bepaalt de manier waarop deze sancties ter kennis van de overtreder worden gebracht.	
TITEL III. - Wijzigings- en opheffingsbepalingen	
HOOFDSTUK 1. - Wijzigingsbepalingen	
Afdeling 1. - Wijzigingen van de Nieuwe gemeentewet	
Art. 46. Artikel 119bis van de Nieuwe gemeentewet, ingevoegd bij de wet van 13 mei 1999 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 juni 2011, wordt vervangen door wat volgt :	
" Art. 119bis. De gemeenteraad kan gemeentelijke administratieve straffen en sancties opleggen overeenkomstig de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties. ".	
Art. 47. In dezelfde wet wordt een artikel 134sexies ingevoegd, luidende :	

" Art. 134sexies. § 1. De burgemeester kan, in geval van verstoring van de openbare orde veroorzaakt door individuele of collectieve gedragingen, of in geval van herhaaldelijke inbreuken op de reglementen en verordeningen van de gemeenteraad gepleegd op eenzelfde plaats of ter gelegenheid van gelijkaardige gebeurtenissen en die een verstoring van de openbare orde of een overlast met zich meebrengen, beslissen over te gaan tot een tijdelijk plaatsverbod van een maand, tweemaal hernieuwbaar, jegens de dader of de daders van deze gedragingen. § 2. Onder " tijdelijk plaatsverbod " wordt verstaan het verbod binnen te treden in een of meerdere duidelijke perimeters van plaatsen die als toegankelijk voor het publiek worden bepaald, gelegen binnen een gemeente, zonder evenwel het geheel van het grondgebied te beslaan. Worden beschouwd als plaats die toegankelijk is voor het publiek elke plaats die gelegen is in de gemeente die niet enkel toegankelijk is voor de beheerder van de plaats, voor degene die er werkt of voor degenen die er individueel worden uitgenodigd, met uitzondering van de woonplaats, de plaats van het werk of de plaats van de onderwijs- of opleidingsinstelling van de overtreder. § 3. De in § 1 bedoelde beslissing moet aan de volgende voorwaarden voldoen : 1° met redenen omkleed zijn op basis van de hinder die verband houdt met de openbare orde; 2° bevestigd worden door het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege, bij de eerstvolgende vergadering, na de dader of de daders van die gedragingen of hun raadsman te hebben gehoord en nadat hij de mogelijkheid heeft gehad ter gelegenheid hiervan zijn verdedigingsmiddelen schriftelijk of mondeling te doen gelden, behalve indien hij, na te zijn uitgenodigd via een aangetekende brief, zich niet heeft gemeld en geen geldige motieven naar voren gebracht heeft voor zijn afwezigheid of zijn verhindering. § 4. De beslissing kan worden genomen, ofwel na een door de burgemeester betekende schriftelijke verwittiging die de dader of de daders van die gedragingen op de hoogte brengt van het feit dat een nieuwe inbreuk op een identieke plaats of ter gelegenheid van gelijkaardige gebeurtenissen aanleiding zal kunnen geven tot een plaatsverbod, ofwel, met het oog op de ordehandhaving, zonder verwittiging. § 5. In geval van niet-naleving van het tijdelijk plaatsverbod, kan de dader of kunnen de daders van die gedragingen gestraft worden met een administratieve geldboete zoals voorzien door de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties. ".	

Art. 48. In de Franse tekst van artikel 135, § 2, tweede lid, 7°, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 13 mei 1999, worden de woorden " de dérangement public " vervangen door het woord " d'incivilités ".	
Afdeling 2. - Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek	
Art. 49. In artikel 601ter van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 mei 1999, worden het 1° en 2° vervangen door wat volgt :	
" 1° van het beroep tegen de beslissing tot opleggen van de sanctie bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties, door de sanctionerend ambtenaar die daartoe door de gemeente wordt aangewezen; 2° van het beroep tegen de beslissing tot het niet-opleggen van de sanctie bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties, door de sanctionerend ambtenaar die daartoe door de gemeente wordt aangewezen. ".	
HOOFDSTUK 2. - Opheffingsbepaling	
Art. 50. Artikel 119ter van de Nieuwe gemeentewet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2004, wordt opgeheven.	
TITEL IV. - Overgangs- en slotbepalingen	
Art. 51. De procedures die lopende zijn op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze wet blijven onderworpen aan de wettelijke en reglementaire bepalingen die van kracht waren op het tijdstip van de inleiding van de procedure.	
Deze wet is enkel van toepassing op de inbreuken die gepleegd werden na de inwerkingtreding ervan.	
Art. 52. De minister van Binnenlandse zaken brengt tweejaarlijks verslag uit aan het Parlement over de toepassing van deze wet. Daarin wordt minimaal een overzicht gegeven van het aantal administratieve geldboetes bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, die werden opgelegd, voor welke categorieën van inbreuken en de procedurele moeilijkheden waartoe de toepassing van deze wet aanleiding heeft gegeven.	**Art. 52.** De minister van Binnenlandse zaken brengt **[vijfjaarlijks]** verslag uit aan het Parlement over de toepassing van deze wet. Daarin wordt minimaal een overzicht gegeven van het aantal administratieve geldboetes bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, die werden opgelegd, voor welke categorieën van inbreuken en de procedurele moeilijkheden waartoe de toepassing van deze wet aanleiding heeft gegeven.
Art. 53. Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de zesde maand na die waarin ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.	

WET VAN 25 DECEMBER 2016 BETREFFENDE DE VERWERKING VAN PASSAGIERSGEGEVENS	**Voorgestelde aanpassingen**
(B.S. 25-01-2017)	
HOOFDSTUK 1. **- Algemene bepalingen**	
Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.	
Art. 2. Deze wet en de koninklijke besluiten, die in uitvoering van deze wet zullen genomen worden, zetten de Richtlijn 2004/82/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de verplichting voor vervoerders om passagiersgegevens door te geven en de Richtlijn 2016/681 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het gebruik van persoonsgegevens van passagiers voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en zware criminaliteit volledig om. Deze wet, alsook het daaropvolgend koninklijk besluit betreffende de maritieme sector, zetten gedeeltelijk de Richtlijn 2010/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten en tot intrekking van Richtlijn 2002/6/EG om.	
HOOFDSTUK 2. - **Toepassingsgebied**	
Art. 3. § 1. Deze wet bepaalt de verplichtingen van de vervoerders en de reisoperatoren inzake de doorgifte van gegevens van passagiers van, naar en op doorreis over het nationaal grondgebied.	
§ 2. De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit, per vervoerssector en voor de reisoperatoren, de passagiersgegevens die moeten worden doorgestuurd en de nadere regels voor het doorsturen, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.	
HOOFDSTUK 3. - **Definities**	
Art. 4. Voor de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder:	
1° “vervoerder”: elke natuurlijke of rechtspersoon die het beroepsmatige vervoer van personen door de lucht, over het water, over het spoor of over de weg verricht;	

2° “reisoperator”: elke reisorganisator of –bemiddelaar in de zin van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling;	
3° “vervoer door de lucht”: het internationaal vervoer dat wordt verzekerd door ondernemingen die beschikken over een geldige exploitatievergunning of gelijkaardig dat ter goedkeuring voorligt en waarmee ze passagiers per luchtvaartuig kunnen vervoeren;	
4° “vervoer over de weg”: het geregeld internationaal busvervoer wanneer het vertrek, de aankomst of de doorreis op het nationaal grondgebied plaatsheeft, met uitzondering van het vervoer bedoeld in artikel 6, § 1, X, eerste lid, 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;	
5° “vervoer over het spoor”: elke internationale reizigersvervoerdienst in de zin van artikel 3, 62°, van de Spoorcodex geëxploiteerd op een hogesnelheidslijn in de zin van bijlage 14 bij de Spoorcodex;	
6° “vervoer over het water”: een internationale zeereis met een passagierschip waarbij de haven van vertrek, aankomst of doorreis in België is gelegen;	
7° “de PIE”: de Passagiersinformatie-eenheid bedoeld in hoofdstuk 7;	
8° “de bevoegde diensten”: de diensten bedoeld in artikel 14, § 1, 2°;	
9° “PNR”: het bestand met de reisgegevens van iedere passagier, dat de in artikel 9 bedoelde informatie bevat, die de boekende en de deelnemende vervoerders en reisoperatoren nodig hebben om reserveringen te kunnen verwerken en controleren bij elke reis die door of namens iemand wordt geboekt; dit bestand kan zich bevinden in een reserveringssysteem, een vertrekcontrolesysteem (voor de controle van vertrekkende passagiers) of een soortgelijk systeem dat dezelfde functies vervult;	
10° “passagier”: iedere persoon, met inbegrip van de transferpassagiers en transitpassagiers en met uitsluiting van de bemanningsleden, die wordt vervoerd of moet worden vervoerd door een vervoerder, met de toestemming van deze laatste, wat zich vertaalt door de inschrijving van deze persoon op de passagierslijst;	
11° “oplijsting”: het mechanisme bedoeld in artikel 23, § 2, dat toelaat de uitgevoerde gegevensverwerkingen op te sporen, opdat het	

identificeerbaar is welke persoon, op welk moment, welke gegevens heeft geraadpleegd en met welk doel;	
12° “wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer”: de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens;	
13° “verwerking”: de verwerking in de zin van artikel 1, § 2, van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer;	
14° “depersonaliseren door afscherming van gegevenselementen”: het voor een gebruiker onzichtbaar maken van de gegevenselementen waaruit de identiteit van de betrokken persoon rechtstreeks zou kunnen worden afgeleid, bedoeld in artikel 19;	
15° “grensdoorlaatpost”: een door de bevoegde autoriteiten voor grensoverschrijding aangewezen doorlaatpost aan de buitengrenzen;	
16° “buitengrenzen”: de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie met derde landen;	
17° “passagiersgegevens”: de gegevens opgenomen in het PNR;	
18° “functionaris voor de gegevensbescherming”: de persoon binnen de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken belast met de in artikel 44 bedoelde taken.	
HOOFSTUK 4**. - Verplichtingen van de vervoerders en reisoperatoren**	
Art. 5. Iedere vervoerder en reisoperator verzamelt en stuurt de gegevens van de passagiers van, naar en op doorreis over het nationaal grondgebied, waarover hij beschikt, door, met het oog op de registratie ervan in de passagiersgegevensbank bedoeld in artikel 15.	
Art. 6. De vervoerders en de reisoperatoren informeren de betrokken personen dat hun gegevens worden doorgestuurd naar de PIE en achteraf kunnen worden verwerkt voor de in artikel 8 beoogde doelen.	
Art. 7. § 1. De vervoerders sturen de passagiersgegevens bedoeld in artikel 9, § 1, waarover zij beschikken, door en verzekeren zich ervan dat de passagiersgegevens bedoeld in artikel 9, § 1, 18°, waarover zij beschikken, volledig, juist en actueel zijn. Hiervoor controleren	

zij de overeenstemming tussen de reisdocumenten en de identiteit van de betrokken passagier.	
§ 2. De reisoperatoren sturen de passagiersgegevens bedoeld in artikel 9, § 1, waarover zij beschikken, door en verzekeren zich ervan dat de passagiersgegevens bedoeld in artikel 9, § 1, 18°, waarover zij beschikken, volledig, juist en actueel zijn. Hiervoor nemen ze alle noodzakelijke maatregelen om de overeenstemming tussen de reisdocumenten en de identiteit van de betrokken passagier te controleren.	
§ 3. De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit, per vervoerssector en voor de reisoperatoren, de nadere regels met betrekking tot de verplichting bepaald in §§ 1 en 2.	
HOOFSTUK 5. **- Doelen van de gegevensverwerking**	
Art. 8. § 1. De passagiersgegevens worden verwerkt met het oog op:	
1° het opsporen en vervolgen, met inbegrip van de uitvoering van straffen of vrijheidsbeperkende maatregelen, met betrekking tot misdrijven bedoeld in artikel 90*ter*, § 2, 1°*bis*, 1°*ter*, 1°*quater*, 1°*quinquies*, 1°*octies*, 4°, 5°, 6°, 7°, 7°*bis*, 7°*ter*, 8°, 9°, 10°, 10°*bis*, 10°*ter*, 11°, 13°, 13°*bis*, 14°, 16°, 17°, 18°, 19° en § 3, van het Wetboek van Strafvordering;	1° het opsporen en vervolgen, met inbegrip van de uitvoering van straffen of vrijheidsbeperkende maatregelen, met betrekking tot misdrijven bedoeld in artikel 90ter, § 2, 2°, 3°, 7°,8°, 11°, 14°, 17° à 20°, 22°, 24° à 28°, 30°, 32°, 33°, 34°, 36° à 39°, 43 à 45 et § 3 van het Wetboek van Strafvordering;
2° het opsporen en vervolgen, met inbegrip van de uitvoering van straffen of vrijheidsbeperkende maatregelen, met betrekking tot misdrijven bedoeld in de artikelen 196, voor wat betreft valsheid in authentieke en openbare geschriften, 198, 199, 199*bis*, 207, 213, 375 en 505 van het Strafwetboek;	
3° de preventie van ernstige inbreuken op de openbare veiligheid in het kader van gewelddadige radicalisering door het toezien op fenomenen en groeperingen overeenkomstig artikel 44/5, § 1, 2° en 3° en § 2, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;	
4° het toezien op activiteiten bedoeld in de artikelen 7, 1° en 3°/1, en 11, § 1, 1° tot 3° en 5°, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;	
5° het opsporen en vervolgen met betrekking tot de misdrijven bedoeld in artikel 220, § 2, van de algemene wet van van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen en artikel 45, derde lid, van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen.	5° het opsporen en vervolgen van de misdrijven bedoeld in artikel 220, §2, van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen, in artikel 45, derde lid, van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen, in artikel 5 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de bestraffing van namaak en piraterij van intellectuele eigendomsrechten, in artikel 26 van het Decreet van de Duitstalige

	gemeenschap van 20 februari 2017 ter bescherming van roerende cultuurgoederen van uitzonderlijk belang alsook in artikel 24 van het Decreet van de Vlaamse gemeenschap van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang, het ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 7 februari 2012 waarbij de invoer van goederen van oorsprong of van herkomst uit Syrië, aan een vergunning onderworpen wordt, zoals gewijzigd door het ministerieel besluit van 1 juli 2014, het ministerieel besluit van 23 maart 2004 tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 januari 2003 waarbij de in-, uit- en doorvoer van goederen van oorsprong of van herkomst uit of met bestemming Irak, aan een voorafgaande machtiging onderworpen wordt en waarbij de in-, uit- en doorvoer van zekere goederen van oorsprong, van herkomst uit of met bestemming Irak aan een vergunning onderworpen wordt alsook het opsporen van misdrijven bedoeld in artikel 5 van de wet van 28 juli 1981 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten, en van de Bijlagen, opgemaakt te Washington op 3 maart 1973, alsmede van de Wijziging van de Overeenkomst, aangenomen te Bonn op 22 juni 1979.
§ 2. Onder de voorwaarden bepaald in hoofdstuk 11, worden de passagiersgegevens eveneens verwerkt ter verbetering van de controles van personen aan de buitengrenzen en ter bestrijding van illegale immigratie.	
HOOFDSTUK 6. - **Passagiersgegevens**	
Art. 9. § 1. Wat de reservatiegegevens betreft, bevatten de passagiersgegevens maximaal:	
1° de PNR-bestandslocatiecode;	
2° de datum van reservering en afgifte van het biljet;	
3° de geplande reisdata;	
4° de namen, voornamen en geboortedatum;	
5° het adres en de contactgegevens (telefoonnummer, e-mailadres);	
6° de betalingsinformatie, met inbegrip van het factureringsadres;	
7° de volledige reisroute voor de betrokken passagier;	
8° de informatie over de “geregistreerde reizigers”, met name de reizigers die gebruikmaken van een loyauteitsprogramma voor frequent reizen;	
9° het reisbureau of de reisagent;	

10° de status van de reiziger, met inbegrip van de bevestigingen, *check-in*-status, *no-show*- of *go-show*-informatie;	
11° de aanwijzingen over de opgesplitste of opgedeelde PNR-informatie;	
12° de algemene opmerkingen, met inbegrip van alle beschikbare informatie over de niet-begeleide minderjarigen onder 18 jaar, zoals de naam en het geslacht van de minderjarige, zijn leeftijd, de taal/talen die hij spreekt, de naam en de contactgegevens van de voogd die de minderjarige begeleidt bij het vertrek en de aard van zijn relatie met de minderjarige, de naam en de contactgegevens van de voogd aanwezig bij de aankomst en de aard van zijn relatie met de minderjarige, de ambtenaar die bij het vertrek en de aankomst aanwezig is;	
13° de informatie betreffende de biljetuitgifte, waaronder het biljetnummer, de uitgiftedatum, de biljetten voor enkele reizen en de geautomatiseerde prijsnotering van de biljetten;	
14° het zitplaatsnummer en andere informatie over de zitplaats;	
15° de informatie over gezamenlijke vluchtnummers;	
16° alle bagage-informatie;	
17° het aantal en de namen van de andere reizigers in het PNR;	
18° alle voorafgaande passagiersgegevens (API-gegevens) die werden verzameld en worden opgesomd in § 2;	
19° alle vroegere wijzigingen van de onder 1° tot 18° opgesomde gegevens;	
§ 2. Wat de gegevens van de check-in-status en het instappen betreft, zijn de voorafgaande gegevens bedoeld in § 1, 18°, de volgende:	
1° soort reisdocument;	
2° nummer van het document;	
3° nationaliteit;	
4° land van afgifte van het document;	
5° vervaldatum van het document;	
6° familienaam, voornaam, geslacht, geboortedatum;	
7° vervoerder / reisoperator;	
8° nummer van het vervoer;	
9° datum van vertrek, datum van aankomst;	
10° plaats van vertrek, plaats van aankomst;	
11° tijdstip van vertrek, tijdstip van aankomst;	
12° totaal aantal vervoerde personen;	
13° zitplaatsnummer;	
14° PNR-bestandslocatiecode;	
15° aantal, gewicht en identificatie van de bagagestukken;	
16° grensdoorlaatpost van binnenkomst op het nationaal grondgebied.	

Art. 10. De passagiersgegevens mogen geen betrekking hebben op de raciale of etnische oorsprong van een persoon, zijn religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, zijn politieke opvattingen, zijn vakbondslidmaatschap, zijn gezondheidstoestand of zijn seksleven of seksuele geaardheid.	
Art. 11. Wanneer de door de vervoerders en de reisoperatoren doorgegeven passagiersgegevens andere gegevens bevatten dan de in artikel 9 opgesomde gegevens of gegevens bevatten die in artikel 10 zijn opgesomd, verwijdert de PIE deze aanvullende gegevens definitief bij hun ontvangst.	
HOOFDSTUK 7 - **De Passagiersinformatie-eenheid**	
Art. 12. Binnen de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt een Passagiersinformatie-eenheid opgericht.	
Art. 13. § 1. De PIE is belast met:	
1° het verzamelen, het bewaren en het verwerken van de passagiersgegevens die door de vervoerders en reisoperatoren zijn doorgestuurd, evenals met het beheer van de passagiersgegevensbank;	
2° de uitwisseling met de PIE's van andere lidstaten van de Europese Unie, met Europol, en met derde landen van zowel de passagiersgegevens als de resultaten van hun verwerking, overeenkomstig hoofdstuk 12.	
§ 2. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, mag de PIE de gegevens die krachtens hoofdstuk 9 zijn bewaard, niet voor andere dan de in artikel 8 bedoelde doelen gebruiken.	
Art. 14. § 1. De PIE is samengesteld uit:	
1° een leidend ambtenaar, bijgestaan door een ondersteunende dienst. Deze is verantwoordelijk voor:	
a) de organisatie en de werking van de PIE;	
b) het toezicht op de naleving door de vervoerders en de reisoperatoren van hun verplichtingen bepaald in hoofdstuk 4;	
c) het beheer en het gebruik van de passagiers-gegevensbank;	
d) de verwerking van de passagiersgegevens;	
e) de naleving van de wettigheid en de regelmatigheid van de in hoofdstuk 10 bedoelde verwerkingen;	
f) de ondersteuning van de bevoegde diensten voor de uitoefening van hun bevoegdheden binnen de PIE.	

2° uit de volgende bevoegde diensten gedetacheerde leden:	
a) de politiediensten, bedoeld in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;	
b) de Veiligheid van de Staat, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;	
c) de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;	
d) de Administratie Onderzoek en Opsporing en de Administratie Toezicht, Controle en Vaststelling van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, bedoeld in het besluit van de Voorzitter van het Directiecomité van 16 oktober 2014 tot oprichting van de nieuwe diensten van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.	d) De onderzoeksdiensten, opsporingsdiensten en diensten belast met toezicht, controle en vaststelling van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.
De leden van de bevoegde diensten worden gedurende de periode van hun detachering onder het functioneel en hiërarchisch toezicht geplaatst van de leidend ambtenaar van de PIE. Zij behouden evenwel het statuut van hun oorspronkelijke dienst.	
§ 2. Na overleg met de functionaris voor de gegevensbescherming en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, sluiten de leidend ambtenaar van de PIE en de bevoegde diensten het protocolakkoord bedoeld in artikel 17, teneinde de nadere regels te bepalen met betrekking tot de doorgifte van de gegevens. Het protocol vermeldt minstens de volgende garanties:	
— de nadere regels met betrekking tot de uitwisseling van de gegevens; — de door de wet bepaalde maximumtermijnen voor de verwerking van de gegevens; — het informeren van de PIE door de bevoegde diensten over het gevolg gegeven aan de gevalideerde positieve overeenstemmingen.	
§ 3. Overeenkomstig de wettelijke verplichtingen van iedere bevoegde dienst homologeert de Nationale Veiligheidsoverheid een beveiligd en gecodeerd communicatie- en informatiesysteem voor het automatisch versturen van de positieve overeenstemmingen.	
§ 4. De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de nadere regels voor de samenstelling en de organisatie van de PIE, het statuut van de leidend ambtenaar en de leden van de PIE, evenals de directies of afdelingen die	§4. De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens, de nadere regels voor de samenstelling en de organisatie van de PIE alsook het statuut van de leidend ambtenaar en de leden van de PIE.

binnen de bevoegde diensten instaan voor de verwerking van de passagiersgegevens.	
Art. 15. §1. Er wordt een passagiersgegevensbank opgericht die door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt beheerd en waarin de passagiersgegevens worden geregistreerd.	
§ 2. De leidend ambtenaar van de PIE is de verantwoordelijke voor de verwerking van de passagiersgegevensbank in de zin van artikel 1, § 4, van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.	§ 2. De leidend ambtenaar van de PIE is de verantwoordelijke voor de verwerking van de passagiersgegevens in de zin van artikel 1, § 4, van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.
§ 3. Het recht op toegang en rechtzetting inzake de passagiersgegevens, bepaald in respectievelijk de artikelen 10 en 12 van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer, wordt rechtstreeks uitgeoefend bij de functionaris voor de gegevensbescherming.	
In afwijking van het eerste lid worden deze rechten uitgeoefend bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor de positieve overeenstemmingen en de resultaten van de gerichte opzoekingen bedoeld in de artikelen 24 tot 27.	
§ 4. De verwerkingen van de passagiersgegevens uitgevoerd volgens deze wet worden onderworpen aan de wet bescherming van de persoonlijke levenssfeer met betrekking tot de verwerking van gegevens met een persoonlijk karakter. De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer oefent haar bevoegdheden uit die de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer bepaalt.	
Art. 16. In het kader van de doelen beoogd in artikel 8, § 1, is de passagiersgegevensbank rechtstreeks toegankelijk door de PIE voor de verwerkingen bedoeld in de artikelen 24 tot 27 volgens de in hoofdstuk 9 voorziene regels.	
Art. 17. Na overleg met de functionaris voor de gegevensbescherming en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, sluiten de leidend ambtenaar van de PIE en de bevoegde diensten een protocol af dat de technische beveiligings- en toegangsregels uitwerkt.	Na overleg met de functionaris voor de gegevensbescherming en na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens, sluiten de leidend ambtenaar van de PIE en de bevoegde diensten een protocol af dat de technische beveiligings- en toegangsregels uitwerkt.
Dit protocol:	Dit protocol:
1° geeft de garantie dat de verwerkte gegevens aan een minimale kwaliteitsnorm beantwoorden en aan dezelfde beveiligings-, beschermings- en validatievereisten worden onderworpen;	1° garandeert dat de verwerkte gegevens aan dezelfde beveiligings- en beschermingsvereisten worden onderworpen;
2° zorgt ervoor dat de bewaarde gegevens het voorwerp uitmaken van passende technische en	2° zorgt ervoor dat de noodzakelijke beveiligingsmaatregelen genomen worden

organisatorische maatregelen teneinde de gegevens te beveiligen tegen vernietiging, hetzij per ongeluk, hetzij onrechtmatig, tegen verlies of wijziging per ongeluk, tegen niet-toegelaten of onrechtmatige opslag, verwerking, toegang of openbaarmaking;	teneinde: - te voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit de regels betreffende de in deze wet bepaalde termijnen, de bewaring en de vernietiging van de gegevens die in de passagiersgegevensbank zijn bewaard; - de gegevens ontoegankelijk maken voor elke persoon die niet gemachtigd is om hiertoe toegang te hebben; te verzekeren dat de verwerkingen uitgevoerd door de leden van de PIE, gebeuren overeenkomstig de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen;
3° bepaalt dat machtigingen om toegang tot de passagiersgegevens en gemeenschappelijke gebruikersprofielen worden toegekend aan elke persoon die toegang zou kunnen hebben tot de passagiersgegevens;	3° bepaalt dat machtigingen om toegang tot de passagiersgegevens en gemeenschappelijke gebruikersprofielen worden toegekend aan elke persoon die toegang zou kunnen hebben tot de passagiersgegevens;
4° geeft de garantie dat de gegevens op het grondgebied van de Europese Unie worden bewaard;	4° garandeert dat de gegevens op het grondgebied van de Europese Unie worden bewaard.
5° zorgt voor technologische beveiligingsmaatregelen die de bewaarde gegevens ontoegankelijk maken voor elke persoon die niet gemachtigd is om hiertoe toegang te hebben;	
6° zorgt voor de minimale garanties voor de toepassing van de termijnen en nadere regels voor de toegang tot, de bewaring en de vernietiging van de gegevens die in de passagiersgegevensbank zijn bewaard;	
7° bepaalt de nadere regels voor de oplijsting van de verwerking van de in artikel 23 voorziene gegevens;	
8° zorgt voor technologische beveiligingsmaatregelen opdat de verwerkingen uitgevoerd door de bevoegde diensten bedoeld in artikel 14, § 1, 2°, b) en c) en de leden van de PIE, gebeuren overeenkomstig de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.	
HOOFDSTUK 9. - **Bewaartermijnen**	
Art. 18. De passagiersgegevens worden in de passagiersgegevensbank bewaard gedurende een maximale termijn van vijf jaar, te rekenen vanaf de registratie ervan. Aan het eind van deze termijn worden ze vernietigd.	
Art. 19. Na een periode van zes maanden vanaf het registreren van de passagiersgegevens in de passagiersgegevensbank, worden alle passagiersgegevens gedepersonaliseerd, door afscherming van de volgende gegevenselementen waaruit de identiteit van de	

passagier op wie de gegevens betrekking hebben, rechtstreeks zou kunnen worden afgeleid:	
1° naam/namen, waaronder de namen van andere passagiers en het aantal passagiers dat samen reist;	
2° adres- en contactgegevens;	
3° alle betalingsinformatie, met inbegrip van het factureringsadres, voor zover daarin informatie is vervat waaruit de identiteit van de passagier of elke andere persoon rechtstreeks zou kunnen worden afgeleid;	
4° informatie betreffende reizigers die gebruikmaken van een loyaliteitsprogramma voor frequent reizen;	
5° algemene opmerkingen, voor zover deze informatie bevatten waaruit de identiteit van de passagier rechtstreeks zou kunnen worden afgeleid; en	
6° alle gegevens bedoeld in artikel 9, § 1, 18°.	
Art. 20. Na de periode van zes maanden, bedoeld in artikel 19, wordt de mededeling van alle passagiersgegevens uitsluitend toegestaan voor de door artikel 27 voorgeschreven verwerking van de gegevens en enkel onder de daarin bepaalde voorwaarden.	
Art. 21. § 1. De PIE zorgt ervoor dat de passagiersgegevens definitief uit haar gegevensbank worden verwijderd na de periode bedoeld in artikel 18.	
§ 2. Deze verplichting is van toepassing onverminderd de gevallen waarin specifieke gegevens werden doorgegeven en worden gebruikt in het kader van bijzondere gevallen, met het oog op het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van terroristische misdrijven of ernstige criminaliteit, in welk geval op het bewaren van deze gegevens de bijzondere regels ter zake van toepassing zijn.	
§ 3. Het resultaat van de verwerking, bedoeld in artikel 24, wordt door de PIE enkel bewaard voor de tijd noodzakelijk om de bevoegde diensten te informeren en, overeenkomstig artikel 36, om de PIE's van de andere lidstaten van de Europese Unie te informeren over het bestaan van een positieve overeenstemming.	
Wanneer, ten gevolge van een individueel heronderzoek bedoeld in artikel 24, § 4, het resultaat van de verwerking negatief blijkt te zijn, kan dit niettemin worden bewaard zolang de basisgegevens niet gewist werden op basis van artikel 18, om foutieve positieve overeenstemmingen te vermijden.	
Art. 22. De leidend ambtenaar en de functionaris voor de gegevensbescherming bedoeld in	

hoofdstuk 13 hebben toegang tot alle gegevens die voor het uitvoeren van hun opdrachten relevant zijn.	
Art. 23. § 1. De verwerkte gegevens worden opgelijst en correleren rechtstreeks met de doelen bepaald in artikel 8.	
§ 2. De PIE zorgt voor de oplijsting door een documentair spoor gedurende vijf jaar te bewaren van alle behandelsystemen en -procedures onder haar verantwoordelijkheid. Dit documentair spoor omvat minimaal:	
1° de naam en contactgegevens van de organisatie en van het personeel belast met het verwerken van de passagiersgegevens binnen de PIE, alsook hun aanvragen en de verschillende niveaus van toegangsmachtigingen;	
2° een register van de verwerkingsactiviteiten dat minstens de identiteit aanduidt van de persoon die de passagiersgegevens verwerkt heeft;	
3° de aanvragen van de bevoegde overheden en de PIE's van andere lidstaten van de Europese Unie;	
4° alle aanvragen en alle overdrachten van gegevens naar een derde land.	
De PIE stelt deze documentaire sporen ter beschikking van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, op haar verzoek.	
HOOFDSTUK 10. **- De gegevensverwerking**	
Afdeling 1. - De verwerking van passagiersgegevens in het kader van de voorafgaande beoordeling van de passagiers	
Art. 24. § 1. De passagiersgegevens worden verwerkt met het oog op het uitvoeren van een voorafgaande beoordeling van de passagiers vóór hun geplande aankomst in, vertrek uit of doorreis over het nationaal grondgebied om te bepalen welke personen moeten worden onderworpen aan een nader onderzoek.	
§ 2. In het kader van de doelen beoogd in artikel 8, § 1, 1°, 4° en 5°, of met betrekking tot de bedreigingen vermeld in de artikelen 8, 1°, a), b), c), d), f), g) en 11, § 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, berust de voorafgaande beoordeling van de passagiers op een positieve overeenstemming, voortvloeiende uit een correlatie van de passagiersgegevens met:	§2. In het kader van de doelen beoogd in artikel 8, § 1, 1°, 2°, 4° en 5°, of met betrekking tot de bedreigingen vermeld in de artikelen 8, 1°, a), b), c), d), f), g) en 11, § 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, berust de voorafgaande beoordeling van de passagiers op een positieve overeenstemming, voortvloeiende uit een correlatie van de passagiersgegevens met:
1° de gegevensbanken die door de bevoegde diensten worden beheerd of die voor hen	

rechtstreeks beschikbaar of toegankelijk zijn in het kader van hun opdrachten of met lijsten van personen die worden opgesteld door de bevoegde diensten in het kader van hun opdrachten.	
2° de door de PIE vooraf bepaalde beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 25.	
§ 3. In het kader van de doeleinden beoogd in artikel 8, § 1, 3°, berust de voorafgaande beoordeling van de passagiers op een positieve overeenstemming, voortvloeiende uit een correlatie van de passagiersgegevens met de gegevensbanken bedoeld in § 2, 1°.	
§ 4. De positieve overeenstemming wordt gevalideerd door de PIE binnen de vierentwintig uur na ontvangst van het geautomatiseerd bericht van de positieve overeenstemming.	
§ 5 Vanaf het moment van validatie geeft de bevoegde dienst die aan de basis ligt van de positieve overeenstemming een nuttig gevolg binnen de kortst mogelijke termijn.	
Art. 25. § 1. De passagiersgegevens kunnen door de PIE worden gebruikt voor het bijstellen van bestaande criteria of het formuleren van nieuwe criteria die bestemd zijn om zich te richten op individuen bij de voorafgaande beoordelingen van de passagiers, bedoeld in artikel 24, § 2, 2°.	
§ 2. Het beoordelen van de passagiers voor hun geplande aankomst, doorreis of vertrek op grond van vooraf bepaalde criteria wordt op niet-discriminerende wijze verricht. Deze criteria mogen niet gericht zijn op de identificatie van een individu en moeten doelgericht, evenredig en specifiek zijn.	
§ 3 Deze criteria mogen niet gebaseerd zijn op gegevens die de raciale of etnische oorsprong van een persoon, zijn religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, zijn politieke opvattingen, zijn vakbondslidmaatschap, zijn gezondheidstoestand, zijn seksleven of zijn seksuele geaardheid onthullen.	
Art. 26. § 1. Voor het in artikel 8, § 1, 3°, bedoelde doel zullen enkel de passagiersgegevens bedoeld in artikel 9, § 1, 18° met betrekking tot de persoon of personen voor wie een positieve overeenstemming werd gegenereerd, toegankelijk zijn.	
§ 2. Voor het doel beoogd in artikel 8, § 1, 1°, 4° en 5°, of met betrekking tot de bedreigingen vermeld in de artikelen 8, 1°, a), b), c), d), f), g), en 11, § 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de	§ 2. Voor het doel beoogd in artikel 8, § 1, 1°,2°, 4° en 5°, of met betrekking tot de bedreigingen vermeld in de artikelen 8, 1°, a), b), c), d), f), g), en 11, § 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de

inlichtingen- en veiligheidsdienst, zijn alle passagiersgegevens bedoeld in artikel 9 toegankelijk.	inlichtingen- en veiligheidsdienst, zijn alle passagiersgegevens bedoeld in artikel 9 toegankelijk.
Afdeling 2. - De verwerking van gegevens in het kader van gerichte opzoekingen	
Art. 27. De passagiersgegevens worden gebruikt om gerichte opzoekingen te verrichten voor de doelen beoogd in artikel 8, § 1, 1°, 2°, 4° en 5°, en onder de voorwaarden bepaald in artikel 46*septies* van het Wetboek van Strafvordering of in artikel 16/3 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst.	
HOOFDSTUK 11. - **De verwerking van de passagiersgegevens ter verbetering van de grenscontroles en ter bestrijding van de illegale immigratie**	
Art. 28. § 1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de verwerking van de passagiersgegevens door de politiediensten belast met de grenscontroles en door de Dienst Vreemdelingenzaken, met het oog op de verbetering van de controles van personen aan de buitengrenzen en met het oog op de bestrijding van de illegale immigratie.	
§ 2. Dit hoofdstuk is van toepassing onverminderd de verplichtingen van de politiediensten belast met de grenscontroles en van de Dienst Vreemdelingenzaken om persoonsgegevens of inlichtingen door te geven krachtens wettelijke of reglementaire bepalingen.	
Art. 29. § 1. Met het oog op de in artikel 28, § 1, beoogde doelen worden de passagiersgegevens doorgegeven aan de politiediensten belast met de grenscontroles en aan de Dienst Vreemdelingenzaken, om hen in staat te stellen hun wettelijke opdrachten te vervullen, binnen de in dit artikel bepaalde grenzen.	
§ 2. Enkel de passagiersgegevens bedoeld in artikel 9, § 1, 18°, worden doorgegeven voor de volgende categorieën van passagiers:	
1° de passagiers die van plan zijn om het grondgebied via de buitengrenzen van België te betreden of het grondgebied via de buitengrenzen van België betreden hebben;	
2° de passagiers die van plan zijn om het grondgebied via de buitengrenzen van België te verlaten of het grondgebied via de buitengrenzen van België verlaten hebben;	
3° de passagiers die van plan zijn om via een in België gelegen internationale transitzone te passeren, die zich in een in België gelegen	

internationale transitzone bevinden of die via een in België gelegen transitzone gepasseerd zijn.	
§ 3. De passagiersgegevens bedoeld in § 2 worden onmiddellijk na hun registratie in de passagiersgegevensbank doorgestuurd naar de politiediensten die belast zijn met de controle aan de buitengrenzen van België. Deze bewaren de gegevens in een tijdelijk bestand en vernietigen ze binnen de vierentwintig uur na doorsturing.	
§ 4. Wanneer de Dienst Vreemdelingenzaken de gegevens nodig heeft voor de vervulling van zijn wettelijke opdrachten, worden de passagiersgegevens bedoeld in § 2 onmiddellijk na hun registratie in de passagiersgegevensbank doorgestuurd. De Dienst Vreemdelingenzaken bewaart deze gegevens in een tijdelijk bestand en vernietigt ze binnen de vierentwintig uur na doorsturing.	
Indien, na het verstrijken van deze termijn, de toegang tot de passagiersgegevens bedoeld in § 2 voor de Dienst Vreemdelingenzaken noodzakelijk is in het kader van de uitvoering van zijn wettelijke opdrachten, richt hij hiertoe een afdoende gemotiveerde aanvraag tot de PIE.	
De Dienst Vreemdelingenzaken stuurt maandelijks een verslag naar de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer betreffende de toepassing van het tweede lid.	
De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de toegangsvoorwaarden bedoeld in het tweede lid.	
Art. 30. § 1. De technische beveiligings- en toegangsregels, alsook de nadere regels voor de doorgifte van de passagiersgegevens aan de politiediensten belast met de grenscontroles en aan de Dienst Vreemdelingenzaken, worden gepreciseerd in een protocol dat afgesloten wordt, in overleg met de functionaris voor de gegevensbescherming en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tussen, enerzijds, de leidend ambtenaar van de PIE en, anderzijds, de Commissaris-generaal van de federale politie en de leidend ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken.	
§ 2. Deze nadere regels hebben tenminste betrekking op:	
1° de behoefte van de Dienst Vreemdelingenzaken om op de hoogte te zijn van de gegevens;	
2° de categorieën van personeelsleden die op basis van de uitvoering van hun opdrachten over	

een rechtstreekse toegang beschikken tot de doorgestuurde gegevens;	
3° de verplichting voor alle personen die rechtstreeks of onrechtstreeks kennis nemen van de passagiersgegevens om het beroepsgeheim te respecteren;	
4° de veiligheidsmaatregelen in verband met hun doorgifte.	
Art. 31. De vervoerders en de reisoperatoren vernietigen, binnen de vierentwintig uur na het einde van het in artikel 4, 3° tot 6° bedoelde vervoer, alle in artikel 9, § 2, bedoelde passagiersgegevens, die ze overeenkomstig artikel 7 doorsturen.	De vervoerders en de reisoperatoren vernietigen, binnen de vierentwintig uur na het einde van het in artikel 4, 3° tot 6° bedoelde vervoer, alle in artikel 9, § 1, 18°, bedoelde passagiersgegevens, die ze overeenkomstig artikel 7 doorsturen.
HOOFDSTUK 12. - **De internationale uitwisseling van gegevens**	
Afdeling 1. – Algemene bepalingen	
Art. 32. De uitwisseling van passagiersgegevens en van het resultaat van de verwerking van de passagiersgegevens gebeurt overeenkomstig de wettelijke bepalingen of rechtsinstrumenten met betrekking tot de internationale samenwerking waardoor België gebonden is en die het versturen van het resultaat van de verwerking van de passagiersgegevens door de bevoegde diensten naar andere overheden en diensten, toelaten of verplichten.	
Art. 33. Onverminderd de rechtsinstrumenten met betrekking tot de internationale samenwerking waardoor België gebonden is, gebeurt de uitwisseling van passagiersgegevens en van het resultaat van de verwerking van de passagiersgegevens overeenkomstig de in artikel 8 bedoelde doeleinden en de artikelen 21 en 22 van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.	
Art. 34. De nodige garanties voor de gegevensbescherming alsook de nadere regels voor de uitwisseling van de informatie bepaald in dit hoofdstuk zullen het voorwerp uitmaken van een protocolakkoord dat wordt afgesloten met elk van de instanties waarvan de gegevens kunnen worden uitgewisseld. Deze protocolakkoorden krijgen telkens de goedkeuring van de leidend ambtenaar van de PIE en van de functionaris voor de gegevensbescherming.	
Art. 35. Telkens wanneer de PIE krachtens dit hoofdstuk passagiersgegevens doorstuurt, brengt zij de functionaris voor de gegevensbescherming daarvan op de hoogte.	
Afdeling 2. - De uitwisseling van gegevens tussen lidstaten van de Europese Unie	

Art. 36. § 1. Wanneer een persoon wordt geïdentificeerd overeenkomstig de verwerking van de passagiersgegevens bedoeld in artikel 24, deelt de PIE alle relevante en noodzakelijke gegevens of het resultaat van de verwerking van deze gegevens mee aan de andere betrokken PIE's.	
§ 2. De doorgifte van deze gegevens wordt verzekerd volgens de voorwaarden bepaald in het protocolakkoord bedoeld in artikel 34.	
Art. 37. § 1. De PIE stuurt zo snel mogelijk aan de PIE van de lidstaat van de Europese Unie die erom vraagt, de passagiersgegevens door die in haar databank worden bewaard en die nog niet werden gedepersonaliseerd door afscherming, overeenkomstig artikel 19, evenals, indien nodig, het resultaat van de verwerking van deze gegevens, indien die reeds werd uitgevoerd overeenkomstig artikel 24.	§ 1. De PIE stuurt zo snel mogelijk aan de PIE van de lidstaat van de Europese Unie, of ingeval van hoogdringendheid, aan een bevoegde dienst van een lidstaat van de Europese Unie opgenomen in het protocolakkoord bedoeld in artikel 34, die erom vraagt, de passagiersgegevens door die in haar gegevensbank worden bewaard en die nog niet werden gedepersonaliseerd door afscherming, overeenkomstig artikel 19, evenals, indien nodig, het resultaat van de verwerking van deze gegevens, indien die reeds werd uitgevoerd overeenkomstig artikel 24.
§ 2. De verzoekende PIE motiveert de aanvraag door het feit dat het noodzakelijk is om deze gegevens in een precies geval te verkrijgen met het oog op het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van terroristische misdrijven of ernstige criminaliteit.	§ 2. De verzoekende PIE of desgevallend de dienst bedoeld in §1,motiveert de aanvraag door het feit dat het noodzakelijk is om deze gegevens in een precies geval te verkrijgen met het oog op het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van terroristische misdrijven of ernstige criminaliteit. De bevoegde dienste maakt een kopie van de aanvraag overeenkomstig §1 over aan de PIE van de verzoekende lidstaat.
§ 3. Wanneer de gegevens werden gedepersonaliseerd overeenkomstig artikel 19, stuurt de PIE alle passagiersgegevens slechts door onder de in artikel 27 bepaalde voorwaarden en met akkoord van de betrokken diensten.	
Art. 38. De PIE kan een aanvraag tot overdracht van passagiersgegevens of het resultaat van de verwerking van deze gegevens richten tot een PIE van een lidstaat van de Europese Unie. De PIE bewaart de desgevallend verkregen gegevens, overeenkomstig de bepalingen van deze wet.	§ 1. De PIE of, ingeval van hoogdringendheid een bevoegde dienst bedoeld in artikel 14, §1, 2°, kan een aanvraag tot overdracht van passagiersgegevens of het resultaat van de verwerking van deze gegevens richten tot een PIE van een lidstaat van de Europese Unie. De PIE bewaart de desgevallend verkregen gegevens, overeenkomstig de bepalingen van deze wet. §2. De PIE of desgevallend de dienst bedoeld in §1, motiveert de aanvraag door het feit dat het noodzakelijk is om deze gegevens in een precies geval te verkrijgen met het oog op het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van terroristische misdrijven of ernstige criminaliteit.

	De bevoegde dienst maakt een kopie van de aanvraag overeenkomstig §1 over aan de PIE.
Art. 39. Binnen de doelen bepaald in artikel 8, kan de PIE, op verzoek van de PIE van een andere lidstaat van de Europese Unie, in uitzonderlijke gevallen, waarin toegang tot de PNR-gegevens noodzakelijk is om te kunnen reageren op een specifieke of een concrete dreiging in verband met terroristische misdrijven of ernstige criminaliteit, zoals bepaald in artikel 3, 9°, van de Richtlijn 2016/681/EU, gegevens opvragen bij een vervoerder of een reisoperator. De PIE kan onder dezelfde voorwaarden een dergelijke aanvraag richten aan de PIE van een andere lidstaat van de Europese Unie.	
Afdeling 3. - De toegangsvoorwaarden van Europol tot de passagiersgegevens	
Art. 40. § 1. Binnen de grenzen van zijn bevoegdheden en met het oog op de uitvoering van zijn opdrachten heeft Europol het recht om de PIE te verzoeken hem passagiersgegevens of het resultaat van de verwerking van deze gegevens mee te delen.	
§ 2. Europol kan, via de nationale Europol-eenheid, geval per geval, bij de PIE een afdoend gemotiveerd elektronisch verzoek om doorgifte van precieze passagiersgegevens of van verwerkingsresultaten van precieze passagiersgegevens indienen: — wanneer dit strikt noodzakelijk is ter ondersteuning of versterking van de acties van de lidstaten van de Europese Unie die gericht zijn op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van een specifiek terroristisch misdrijf of een specifieke vorm van ernstige criminaliteit, — voor zover de maatregel of het genoemd misdrijf onder de bevoegdheid van Europol valt.	
§ 3. Het gemotiveerde verzoek bevat de gegronde redenen op basis waarvan Europol van oordeel is dat de doorgifte van de passagiersgegevens of van de verwerkingsresultaten van de passagiersgegevens aanzienlijk zal bijdragen tot het voorkomen, opsporen of onderzoeken van het misdrijf in kwestie.	
Afdeling 4. - De doorgifte van gegevens aan landen die geen lidstaat zijn van de Europese Unie	
Art. 41. De PIE kan de passagiersgegevens en de verwerkingsresultaten van deze gegevens die ze bewaart, geval per geval, doorgeven aan een derde land, onder de volgende voorwaarden:	

1° dit is noodzakelijk in het kader van de in artikel 8 vermelde doelen;	
2° met de voorafgaande toestemming van de PIE van de lidstaat van de Europese Unie waarvan de gegevens werden verkregen, wanneer de gegevens werden verkregen overeenkomstig artikel 38;	
3° er is aan dezelfde voorwaarden voldaan als die bepaald in artikel 37.	
Art. 42. § 1. De doorgiften van passagiersgegevens zonder voorafgaande toestemming van de PIE van de lidstaat van de Europese Unie waarvan de gegevens werden verkregen, zijn enkel in uitzonderlijke gevallen toegestaan indien aan alle andere voorwaarden voldaan is:	
1° deze doorgiften van essentieel belang zijn om te kunnen reageren op een specifiek en daadwerkelijk gevaar in verband met een terroristisch misdrijf of een ernstige vorm van criminaliteit in een lidstaat van de Europese Unie of een derde land,	
2° en de voorafgaande toestemming niet tijdig kan worden verkregen.	
§ 2. De PIE van de lidstaat van de Europese Unie die haar toestemming niet tijdig kon geven, wordt onmiddellijk op de hoogte gebracht.	
§ 3. De doorgifte wordt naar behoren geregistreerd en onderworpen aan een controle achteraf.	
Art. 43. De PIE kan passagiersgegevens en de verwerkingsresultaten van deze gegevens slechts doorgeven aan een derde land na de verzekering te hebben gekregen dat de bestemmeling van plan is om deze gegevens te gebruiken onder de voorwaarden van deze wet en dat de bestemmeling van plan is om deze gegevens te gebruiken met inachtname van de genoemde bepalingen en garanties en met inachtname van het protocolakkoord bedoeld in artikel 34.	
HOOFDSTUK 13. - **De functionaris voor de gegevensbescherming**	
Art. 44. § 1. De PIE wijst een functionaris voor de gegevensbescherming aan binnen de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.	
§ 2. Deze is met name belast met de volgende taken:	
1° het toezicht op de verwerking van de passagiersgegevens en de toepassing van de	

gestelde waarborgen;	
2° het verstrekken van deskundige adviezen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de beveiliging van persoonsgegevens en informatie, en inzake de verwerking ervan;	
3° het uitwerken, in samenwerking met de leidend ambtenaar en de bevoegde diensten, van de protocolakkoorden bedoeld in de artikelen 17, 30 en 34;	
4° het informeren en adviseren van de leidend ambtenaar en de medewerkers die persoonsgegevens behandelen over hun verplichtingen binnen het kader van deze wet en binnen het algemeen kader van de bescherming van de gegevens en de persoonlijke levenssfeer;	
5° het opstellen, toepassen, bijwerken en controleren van een beleid inzake de beveiliging en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;	
6° het vormen van een contactpunt voor de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;	
7° de uitvoering van de andere opdrachten met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging, die door de Koning worden bepaald na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;	
8° het vormen van een contactpunt voor de betrokkenen van wie passagiersgegevens worden verwerkt overeenkomstig deze wet;	
9° de betrokken personen informeren, alsook de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, in geval hij inbreuken op de gegevensbescherming vaststelt.	
§ 3. De functionaris voor de gegevensbescherming voert zijn opdrachten volledig onafhankelijk uit en brengt rechtstreeks verslag uit aan de leidend ambtenaar van de PIE en aan de minister van Binnenlandse Zaken.	
§ 4. De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de nadere regels volgens dewelke de functionaris voor de gegevensbescherming zijn opdrachten uitvoert.	
HOOFDSTUK 14. - **Sancties**	
Afdeling 1. – De vervoerders en reisoperatoren	
Art. 45. § 1. Wordt gestraft met een geldboete van maximum 50 000 euro per inbreuk, het niet nakomen door een vervoerder of een reisoperator van de verplichtingen bepaald in de artikelen 5 en 7. Wordt gestraft met een geldboete van maximum 75 000 euro per inbreuk, recidive	

binnen de twee jaar voor al dan niet gelijkaardige tekortkomingen.	
§ 2. Wordt gestraft met een geldboete van maximum 50 000 euro per inbreuk, het niet nakomen door een vervoerder of een reisoperator van de verplichting bepaald in artikel 6. Wordt gestraft met een geldboete van maximum 75 000 euro per inbreuk, recidive binnen de twee jaar voor al dan niet gelijkaardige tekortkomingen.	
Art. 46. § 1. De niet-nakoming wordt vastgesteld bij proces-verbaal, opgesteld door de leidend ambtenaar van de PIE.	
Een kopie van het proces-verbaal wordt ter kennis gebracht van de vervoerder of reisoperator die de overtreding heeft begaan. Deze kan zijn bemerkingen schriftelijk ter kennis brengen van de leidend ambtenaar binnen de maand na de kennisgeving.	
§ 2. Na het verstrijken van de in § 1 bedoelde termijn, stuurt de minister van Binnenlandse Zaken, na advies van de leidend ambtenaar van de PIE, het volledige dossier door naar de minister die bevoegd is voor de vervoerder of reisoperator.	
§ 3. De bevoegde minister stelt de overtreder in kennis van zijn beslissing om geen gevolg te geven aan de overtreding of om een sanctie op te leggen. Binnen de maand te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing om een sanctie op te leggen, kan de overtreder zijn schriftelijke bemerkingen indienen.	
§ 4. Na het verstrijken van deze termijn, neemt de bevoegde minister zijn beslissing en maakt deze over aan de minister van Binnenlandse Zaken.	
Art. 47. Er kan geen sanctie worden opgelegd voor feiten die zich voordeden meer dan een jaar vóór het opstellen van het proces-verbaal bedoeld in artikel 46, § 1.	
Afdeling 2. – De leden van de PIE	
Art. 48. Eenieder die zijn medewerking verleent aan de toepassing van deze wet, is verplicht de geheimen te bewaren die hem zijn toevertrouwd in het kader van de uitvoering van zijn opdracht of zijn medewerking, zelfs na het staken van zijn activiteiten.	
Onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met geldboete van honderd euro tot vierduizend euro of met één van deze straffen alleen, de persoon die de geheimen onthult in overtreding van het eerste lid.	

De bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, met inbegrip van Hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op dit misdrijf.	
Art. 49. Iedere persoon die willens en wetens informatie, gegevens en inlichtingen achterhoudt waardoor de in artikel 8 bepaalde doelen worden verhinderd, wordt gestraft met een gevangenisstraf van één maand tot zes maanden en met een geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro of met één van deze straffen alleen.	
De bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, zonder uitzondering van Hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op dit misdrijf.	
HOOFDSTUK 13.- **Wijzigingsbepalingen**	
Afdeling 1. - Wijziging van het Wetboek van Strafvordering	
Art. 50. In het Wetboek van Strafvordering wordt een artikel 46*septies* ingevoegd, luidende:	
"Art. 46*septies*. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven bedoeld in artikel 8, § 1, 1°, 2° en 5°, van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens, kan de procureur des Konings, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de officier van gerechtelijke politie opdragen om de PIE te vorderen tot het meedelen van de passagiersgegevens overeenkomstig artikel 27 van de wet van … 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.	
De motivering weerspiegelt de proportionaliteit met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.	
De maatregel kan betrekking hebben op een geheel van gegevens die betrekking hebben op een specifiek onderzoek. In dit geval preciseert de procureur des Konings de duur van de maatregel die niet langer kan zijn dan een maand, te rekenen vanaf de beslissing, onverminderd hernieuwing.	
In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan iedere officier van gerechtelijke politie, na mondelinge en voorafgaande instemming van de procureur des Konings, en bij een gemotiveerde en schriftelijke beslissing, de leidend ambtenaar van de PIE vorderen tot het meedelen van de passagiersgegevens. De officier van de gerechtelijke politie deelt deze gemotiveerde en schriftelijke beslissing en de verkregen informatie binnen vierentwintig uur mee aan de procureur des Konings en motiveert tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid.".	
Afdeling 2. - Wijziging van de wet van	

30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst	
Art. 51. In hoofdstuk III, afdeling 1, onderafdeling 2, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, wordt een artikel 16/3 ingevoegd, luidende:	
"Art. 16/3. § 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, mits afdoende motivering, beslissen om toegang te hebben tot de passagiersgegevens bedoeld in artikel 27 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.	
§ 2. De in § 1 bedoelde beslissing, wordt door een diensthoofd genomen en schriftelijk overgemaakt aan de Passagiersinformatie-eenheid bedoeld in hoofdstuk 7 van voormelde wet. De beslissing wordt met de motivering van deze beslissing aan het Vast Comité I betekend.	
Het Vast Comité I verbiedt de inlichtingen- en veiligheidsdiensten om gebruik te maken van de gegevens die verzameld werden in omstandigheden die niet aan de wettelijke voorwaarden voldoen.	
De beslissing kan betrekking hebben op een geheel van gegevens die betrekking hebben op een specifiek inlichtingenonderzoek. In dit geval wordt de lijst van de raadplegingen van de passagiersgegevens een keer per maand aan het Vast Comité I doorgegeven.".	
HOOFDSTUK 16. - **Slotbepalingen**	
Art. 52. § 1. Deze wet wordt aan een evaluatie onderworpen drie jaar na de inwerkingtreding ervan.	
§ 2. De leidend ambtenaar van de PIE stuurt de minister van Binnenlandse Zaken jaarlijks, op de door hem bepaalde datum, een activiteitenverslag waarvan hij de inhoud bepaalt. De minister van Binnenlandse Zaken brengt jaarlijks aan de Kamer van volksvertegenwoordigers schriftelijk verslag uit over de toepassing van deze wet.	
Art. 53. Artikel 32, vierde lid, van de wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919 betreffende de regeling der luchtvaart, wordt opgeheven.	
Art. 54. De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit, per vervoerssector en voor de reisoperatoren, de datum van inwerkingtreding van deze wet.	
Art. 55. De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van het artikel 53.	

Coordination des articles	
LOI DU 30 JUILLET 1979 RELATIVE À LA PRÉVENTION DES INCENDIES ET DES EXPLOSIONS AINSI QU'À L'ASSURANCE OBLIGATOIRE DE LA RESPONSABILITÉ CIVILE DANS CES MÊMES CIRCONSTANCES.	**Modifications proposées**
(M.B. 20.09.1979 & erratum M.B. 18.12.1979)	
Modifiée par les lois du 22 décembre 1989, , 22 mai 1990, 29 avril 1996, 22 février 1998, 30 décembre 2001, 22 décembre 2003, 25 avril 2007, 15 avril 2007, 9 novembre 2015 en 26 décembre 2015	
CHAPITRE Ier. - De la prévention des incendies et des explosions.	
Article 1. La prévention des incendies comprend l'ensemble des mesures de sécurité destinées, d'une part, à éviter la naissance d'un incendie, à détecter tout début d'incendie et à empêcher l'extension de celui-ci, d'autre part, à alerter les services de secours et à faciliter tant le sauvetage des personnes que la protection des biens en cas d'incendie. La prévention des explosions comprend l'ensemble des mesures de sécurité destinées à empêcher que soient réunies les conditions propices à des explosions et à limiter les conséquences de celles-ci si elles devaient quand même se produire.	
Art. 2. § 1er. Dans un but de prévention des incendies et des explosions, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les normes de prévention de base communes à une ou plusieurs catégories de constructions, indépendamment de leur destination.	
§ 2. Des dérogations aux normes de prévention de base visées au § 1er peuvent être accordées, pour autant que la construction concernée par ces dérogations conserve un niveau de sécurité au moins équivalent à celui qui est requis par ces normes. Toute demande de dérogation est introduite par le maître de l'ouvrage ou son délégué. Le Roi détermine la procédure et les conditions suivant lesquelles les dérogations sont accordées. Les dérogations ne peuvent être accordées que sur la base de l'avis d'une commission de dérogation.	

§ 3. Le Roi fixe la composition et le fonctionnement de la commission de dérogation visée au § 2, alinéa 4. La commission de dérogation est composée notamment d'ingénieurs de la direction générale de la Sécurité civile, d'officiers professionnels des services d'incendie, d'experts, et de leurs suppléants respectifs. Ils sont désignés en raison de leurs compétences scientifiques ou techniques particulières en matière de prévention des incendies.	§ 3. Le Roi fixe la composition et le fonctionnement de la commission de dérogation visée au § 2, alinéa 4. La commission de dérogation est composée notamment d'experts, et de leurs suppléants respectifs du SPF Intérieur ou d'une zone de secours. Ils sont désignés en raison de leurs compétences scientifiques ou techniques particulières en matière de prévention des incendies.
Art. 3. Le Roi arrête, sur la proposition du Ministre de l'Intérieur et du Ministre compétent, les normes de prévention spécifiques qui se rapportent aux constructions dont l'utilisation est liée aux matières pour lesquelles les autorités nationales sont compétentes.	
Art. 4.Le conseil communal peut édicter des règlements relatifs à la prévention des incendies et des explosions.	
Art. 5.Le bourgmestre, sur rapport de la zone de secours à laquelle appartient sa commune, contrôle l'exécution des mesures de sécurité prescrites en vertu de la présente loi. La zone est, dans l'accomplissement de sa tâche, soumis à l'inspection organisée par le Roi, conformément aux articles 168 à 174 de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile. Le bourgmestre ainsi que le personnel de la zone de secours et le personnel chargé de l'inspection peuvent effectuer des contrôles relatifs à la sécurité incendie de constructions et ont à cet effet libre accès aux constructions ou parties de constructions accessibles au public ainsi qu'aux constructions abandonnées, non entretenues. Ils n'ont accès aux constructions ou parties de constructions non accessibles au public que s'ils disposent d'indications concrètes montrant que la sécurité publique est sérieusement menacée ou s'ils ont obtenu l'autorisation de la personne mandatée pour autoriser l'accès ou de la personne ayant réellement la jouissance des lieux et dont la protection de la vie privée ou le respect du domicile risquent d'être menacés.	
Art. 6.§ 1er. Il est institué un Conseil supérieur de la sécurité entre l'incendie et l'explosion dont le Roi fixe la composition et fonctionnement. Ce Conseil comprend des représentants des intérêts publics privés. Il a pour mission : a) de suggérer toutes mesures relatives à la sécurité contre l'incendie et l'explosion;	

b) de donner un avis sur tout projet d'arrêté relatif à la prétention des incendies et des explosions.	
CHAPITRE II. - De l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en cas d'incendie ou d'explosion.	
Art. 7. § 1er. Les dispositions du présent chapitre peuvent être rendues applicables à tous les établissements qui sont habituellement accessibles au public, même lorsque le public n'y est admis que sous certaines conditions.	
§ 2. Par arrêtés délibérés en Conseil des ministres, le Roi détermine les catégories d'établissements auxquelles Il rend applicables les dispositions du présent chapitre et désigne les personnes physiques ou morales auxquelles incombent les obligations imposées en vertu de ces dispositions.	
Art. 8. Les personnes physiques ou morales visées à l'article 7, § 2, sont objectivement responsables tant des dommages corporels que des dégâts matériels causés aux tiers par un incendie ou une explosion, sans préjudice de tout recours de droit commun contre les responsables du sinistre. Le Roi fixe le montant maximal de cette responsabilité objective. Aucun établissement ne peut être rendu accessible au public si la responsabilité objective à laquelle il peut donner lieu n'est pas couverte par une assurance souscrite par les personnes mentionnées dans l'alinéa 1er auprès d'une entreprise d'assurances agréée ou dispensée de l'agrément en application de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances. Pour les établissements accessibles au public à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, le Roi fixe le délai dans lequel l'assurance doit être souscrite. Par dérogation à l'alinéa 3, les personnes morales de droit public désignées par le Roi sont dispensées de l'obligation de souscrire un contrat d'assurance. L'assureur qui a indemnisé les personnes lésées est subrogé tant dans les droits desdites personnes que dans ceux des preneurs d'assurance contre les tiers responsables du sinistre, à concurrence des sommes payées par lui. Ne peut bénéficier des indemnités prévues par la présente loi :	

a) dans la mesure de sa faute, l'auteur de l'incendie ou de l'explosion; b) l'assureur qui a indemnisé la personne lésée dans le cadre d'une assurance à caractère indemnitaire et qui exerce son droit de subrogation visé à l'article 41 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre; c) toute personne physique ou morale, autre que la personne lésée ou ses ayants droit, ainsi que toute institution ou tout organisme disposant d'un droit de subrogation légale ou conventionnelle ou d'un droit propre contre la personne responsable du sinistre. Toutefois, le droit de subrogation attribué à l'organisme assureur en vertu de l'article 136, § 2, de la loi coordonnée du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités , le droit de subrogation accordé aux personnes morales et aux institutions visées à l'article 14, § 3, de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public et le droit propre de l'assureur des accidents du travail en vertu de l'article 47 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail peuvent être exercés après indemnisation complète de la personne lésée ou de ses ayants droit par l'assureur de la responsabilité objective. Le Roi, sur la proposition du Ministre des Affaires économiques, fixe l'objet et l'étendue de ladite assurance ainsi que les moyens de contrôle qui s'y rapportent, après avis de l'Office de Contrôle des Assurances et de la Commission des Assurances institués par la loi du 9 juillet 1975.	
Art. 8bis. § 1er. Le preneur d'assurance doit déclarer à l'entreprise d'assurances aussi vite que possible tout sinistre dont il a connaissance et lui fournir tous les renseignements et documents prescrits par le contrat d'assurance.	
§ 2. Si, pour quelque cause que ce soit, le preneur d'assurance cesse d'assumer la responsabilité, visée à l'article 8, alinéa premier, il est tenu d'aviser l'entreprise d'assurance dans les huit jours.	
§ 3. Pour l'application des dispositions du présent chapitre, la personne lésée peut assigner l'entreprise d'assurances en Belgique, soit devant le juge du lieu où s'est produit le fait générateur du dommage, soit devant le juge de son propre domicile, soit devant le juge du siège de l'entreprise d'assurances.	

§ 4. Le jugement ou l'arrêt rendu sur une contestation née d'un préjudice causé par un incendie ou une explosion, visés à l'article 8, alinéa premier, n'est opposable à l'entreprise d'assurances ou à la personne lésée, que s'ils ont été présents ou appelés à l'instance. Toutefois, le jugement ou l'arrêt rendu dans une instance entre la personne lésée et le preneur d'assurance est opposable à l'entreprise d'assurances s'il est établi qu'elle a, en fait, assumé la direction du litige. L'entreprise d'assurances peut mettre le preneur d'assurance en cause dans le litige qui lui est intenté par la personne lésée. Lorsque l'action civile en réparation du dommage causé par un incendie ou une explosion, visés à l'article 8, alinéa premier, est intentée contre le preneur d'assurance devant la juridiction répressive, l'entreprise d'assurances peut être mise en cause par la partie lésée ou par le preneur d'assurance et peut intervenir volontairement dans les mêmes conditions que si l'action était portée devant la juridiction civile, sans cependant que la juridiction répressive puisse statuer sur les droits que l'entreprise d'assurances peut faire valoir contre le preneur d'assurance. En outre, le preneur d'assurance peut être mis en cause par l'entreprise d'assurances qui intervient volontairement.	
§ 5. Toute action de la personne lésée fondée sur l'article 8, alinéa 7, se prescrit après trois ans, à compter du fait générateur du dommage. Les actes qui interrompent la prescription de l'action de la personne lésée contre l'entreprise d'assurances, interrompent également la prescription de son action contre le preneur d'assurance. Les actes qui interrompent la prescription de l'action de la personne lésée contre le preneur d'assurance, interrompent également la prescription de son action contre l'entreprise d'assurances. La prescription est interrompue à l'égard de l'entreprise d'assurances par tout pourparler entre l'entreprise d'assurances et la personne lésée. Un nouveau délai de trois ans prend cours au moment où l'une des parties aura notifié à l'autre par exploit d'huissier, qu'elle rompt les pourparlers; si la notification est faite par lettre recommandée, le nouveau délai prendra cours le lendemain du dépôt de celle-ci à la poste.	
§ 6. Aucune nullité, exception ou déchéance dérivant de la loi ou du contrat d'assurance ne	

peut être opposée par l'entreprise d'assurances à la personne lésée. Une entreprise d'assurances peut se réserver un droit de recours contre le preneur d'assurance dans la mesure où elle aurait été autorisée à refuser ou à réduire les prestations d'après la loi ou le contrat d'assurance.	
§ 7. L'expiration, l'annulation, la résiliation, la dénonciation, la suspension du contrat ou de la garantie, quelle que soit leur cause, ne peuvent être opposées par l'entreprise d'assurances à la personne lésée, que pour les sinistres survenus après l'expiration d'un délai de trente jours suivant la notification par l'entreprise d'assurances d'un des faits susdits. Cette notification doit être faite par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception au bourgmestre de la commune où se trouve l'établissement accessible au public qui est compétent pour recevoir les notifications relatives à l'assurance faisant l'objet du présent chapitre. Le délai prend cours le lendemain du dépôt de la lettre recommandée à la poste. La notification ne peut se faire au plus tôt : 1° que le jour où le contrat aura pris fin à l'égard de l'assuré s'il s'agit de la suspension; 2° que le jour de la notification par l'une des parties à l'autre de la résiliation, de la dénonciation ou de l'annulation du contrat; 3° que le jour de l'expiration du contrat dans tous les cas qui ne sont pas visés au 2°.	
§ 8. L'entreprise d'assurances, qui conclut le contrat visé à l'article 8, alinéa 3, est tenue de délivrer au preneur d'assurance un document probant dont la forme et le contenu sont délivrés par le Roi.	
§ 9. L'entreprise d'assurances qui conclut un contrat d'assurance visé à l'article 8, alinéa 3, est tenue de le notifier au bourgmestre de la commune où se trouve l'établissement accessible au public. L'entreprise d'assurances inscrit les notifications et les déclarations relatives à la présente assurance dans un répertoire dont le Roi détermine l'organisation et le fonctionnement.	
§ 10. Les arrêtés royaux en exécution des paragraphes 8 et 9 sont pris après avis de l'Office de Contrôle des Assurances et de la Commission des Assurances institués par la loi du 9 juillet 1975.	

Art. 9. Les entreprises qui assurent la responsabilité civile visée à l'article 8 appliquent annuellement, à charge des preneurs d'assurance, un supplément qui ne peut être supérieur à 10 p.c. du montant annuel de la prime relative à l'assurance imposée par ledit article. Le produit de ce supplément est destiné à alimenter le Fonds de la sécurité contre l'incendie et l'explosion prévu à l'article 6, § 2. Le Roi, sur la proposition du Ministre de l'Intérieur et du Ministre des Affaires économiques, fixe le taux dudit supplément ainsi que ses modalités de calcul, de perception et de transfert au Fonds. L'Office de Contrôle des Assurances est chargé de veiller à l'exécution de ces dispositions.	
CHAPITRE III. - Sanctions et contrôle.	
Art. 10. § 1er. Les infractions aux dispositions de la présente loi et aux arrêtés royaux pris pour son exécution sont punies d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de vingt-six francs à mille francs, ou d'une de ces peines seulement. En cas de récidive dans l'année, la peine peut être portée au double du maximum. Les dispositions du Livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions prévues au présent article.	
§ 2. En cas de condamnation, le juge peut ordonner la fermeture de l'établissement pour une durée d'un mois à un an. Cette fermeture peut être exécutée, le cas échéant, à charge du tiers qui aurait repris l'établissement depuis la constatation de l'infraction qui donne lieu à la fermeture. Toutefois, dans ce cas, le tiers sera appelé au procès et le jugement ne lui sera pas opposable s'il peut prouver sa bonne foi et l'ignorance de la menace de fermeture qui pesait sur l'établissement. Il devra aussi prouver qu'il a exécuté les aménagements ou les transformations requis en vertu de l'article 3, § 1er. La fermeture de l'établissement produit ses effets quarante-huit heures après la signification de la décision de condamnation.	
Art. 11.Le bourgmestre peut ordonner la fermeture provisoire de l'établissement qui ne répond pas aux mesures de sécurité prescrites	

en vertu de la présente loi ou en raison de l'absence de conclusion de l'assurance visée au chapitre II. La réouverture de l'établissement ne sera autorisée que si les aménagements ou les transformations requis ont été exécutés et que les obligations en matière d'assurance prévues au chapitre II ont été accomplies.	
Art. 12. Sans préjudice des devoirs incombant aux officiers de police judiciaire, le bourgmestre est habilité à rechercher et à constater, par des procès-verbaux faisant foi jusqu'à preuve du contraire, les infractions aux dispositions de la présente loi. Une copie du procès-verbal sera remise au contrevenant dans les trois jours de la constatation de l'infraction.	

LOI DU 15 MAI 2007 relative à la création de la fonction de gardien de la paix, à la création du service des gardiens de la paix et à la modification de l'article 119bis de la nouvelle loi communale.	**Modifications proposées**
Article 1. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution	
CHAPITRE 1er – *Champ d'application*	
Art. 2. <L 2008-07-24/35, art. 147, 002; En vigueur : 17-08-2008> La commune qui emploie des personnes pour l'exercice des activités visées à l'article 3, § 1er, ci-après dénommée la commune organisatrice, crée par décision du conseil communal, un " service de gardiens de la paix ".	
Ce service peut comprendre :	
1° des personnes directement engagées par la commune organisatrice;	
2° des personnes mises à disposition de la commune organisatrice par le biais d'une Agence Locale pour l'Emploi ou à l'intervention d'une personne morale qu'elle crée.	
La commune organisatrice conclut avec l'Agence Locale pour l'Emploi ou avec la personne morale créée une convention précisant les modalités de la mise à disposition des personnes visées à l'alinéa 2, 2°.	
Cette convention prévoit notamment que les personnes mises à disposition font partie du service gardiens de la paix et que les dispositions de la présente loi leur sont directement applicables.	
Art. 3. .(§ 1er) [1 Les personnes qui font partie du service des gardiens de la paix sont chargées]1 de missions de sécurité et de prévention dans le but d'accroître le sentiment de sécurité des citoyens et de prévenir les nuisances publiques et la criminalité par le biais d'une ou plusieurs des activités suivantes : <L 2008-07-24/35, art. 148, 1°, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
1° la sensibilisation du public à la sécurité et à la prévention de la criminalité;	

2° l'information des citoyens en vue de garantir le sentiment de sécurité ainsi que l'information et le signalement aux services compétents des problèmes de sécurité, d'environnement et de voirie;	
3° l'information des automobilistes au sujet du caractère gênant ou dangereux du stationnement fautif et la sensibilisation de ceux-ci au respect du règlement général sur la police de la circulation routière et à l'utilisation correcte de la voie publique, ainsi que l'aide pour assurer la sécurité de la traversée d'enfants, d'écoliers, de personnes handicapées ou âgées;	
4° la constatation d'infractions aux règlements et ordonnances communaux dans le cadre de l'article 119bis, § 6, de la nouvelle loi communale, qui peuvent exclusivement faire l'objet de sanctions administratives, (...); <L 2008-07-24/35, art. 148, 2°, 002; En vigueur : 17-08-2008>	4° sans préjudice au prescrit de l'article 21, §1, 1° de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales, la constatation d'infractions aux règlements et ordonnances communaux dans le cadre de ladite loi, pour autant qu'il s'agisse d'infractions qui peuvent exclusivement faire l'objet de sanctions administratives ou d'infractions telles que visées à l'article 3, 3°, de la loi précitée ;"
	4°/1 en ce qui concerne les constatations d'infractions en matière d'arrêt et de stationnement, ces personnes doivent satisfaire aux conditions minimales visées à l'article 21, § 1er , 1 ° de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales
5° l'exercice d'une surveillance de personnes en vue d'assurer la sécurité lors d'événements organisés par les autorités.	
[1 6° la présence dissuasive en vue de prévenir les conflits entre personnes, y compris l'intervention non violente en cas de constatation de conflit verbal entre personnes;	
7° l'accompagnement d'enfants scolarisés qui se déplacent en groupe, à pied ou à vélo, de leur domicile à l'école et inversement.]1	
§ 2. [1 Le conseil communal ou les conseils communaux de la commune organisatrice ou des communes organisatrices peut ou peuvent également charger les gardiens de la paix-constatateurs de la constatation exclusivement limitée à la situation immédiatement perceptible de biens qui ouvre, pour la commune, le droit au prélèvement d'un impôt ou d'une redevance.]1	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 2, 003; En vigueur : 09-02-2014>	

Art. 4. .[1 Les personnes qui font partie du service des gardiens de la paix peuvent exercer leurs activités exclusivement :]1	
1° [1 (pour les activités visées à l'article 3, § 1er, 1° à 4° et 6° et 7°]1° et/ou § 2), sur la voie publique et dans des lieux publics faisant partie du territoire de la commune organisatrice [1 sont considérées comme voies publiques toutes les voiries et places qui appartiennent au réseau public et auxquelles l'usager de la route a normalement accès librement et à tout moment; est considéré comme lieu public la voie publique et les terrains qui font partie du domaine public et qui sont accessibles au public;]1; <L 2008-07-24/35, art. 149, a, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
2° pour l'(activité visée à l'article 3, § 1er, 5°), dans tous les lieux dans lesquels les autorités organisent ces événements sur le territoire de la commune organisatrice. <L 2008-07-24/35, art. 149, b, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
[1 Par dérogation à l'alinéa 1er, 1°, les activités visées à l'article 3, § 1er, 1° à 7°, peuvent aussi être organisées dans les lieux accessibles au public désignés par le Collège des bourgmestre et échevins.	
Au sens de la présente loi est considéré comme lieu accessible au public : tout lieu relevant du domaine public, à l'exclusion des lieux dont la gestion a été transférée à un concessionnaire, où d'autres personnes que le gestionnaire et les personnes qui y travaillent ont accès soit parce qu'elles sont censées avoir accès habituellement à ce lieu, soit parce qu'elles y sont autorisées sans être invitées personnellement.	
Par dérogation à l'alinéa 1er, 1°, les activités visées à l'article 3, § 1er, 1° et 2°, peuvent aussi être effectuées dans les parties communes des complexes de logements sociaux.]1	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 3, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
Art. 5. .[1 Par dérogation à l'article 4, alinéa 1er, 1°, les personnes qui font partie du service des gardiens de la paix peuvent exercer leurs activités dans les mêmes conditions que les personnes qui font partie du service des gardiens de la paix de la commune organisatrice, dans les lieux suivants et au profit des personnes morales suivantes :]1	

1° sur la voie publique et dans les lieux publics faisant partie du territoire d'une [1 autre commune que la commune organisatrice]1, ci-après dénommée " commune bénéficiaire ";	
2° [1 dans les domaines qui appartiennent à une personne morale de droit public, après l'accord de la précitée;]1	
3° dans l'infrastructure d'une société de transports en commun située sur le territoire de la commune organisatrice ou bénéficiaire, ci-après dénommée " société de transports en commun bénéficiaire ".	
[1 Par dérogation à l'article 4, alinéa 1er, 2°, les personnes qui font partie du service des gardiens de la paix peuvent exercer leurs activités dans les mêmes conditions que les personnes qui font partie du service des gardiens de la paix de la commune organisatrice, dans tous les lieux où l'autorité organise ses événements sur le territoire de la commune bénéficiaire.]1	
Préalablement à l'exercice des activités visées aux alinéas 1er et 2, la commune organisatrice établit une convention écrite avec la commune bénéficiaire, la province bénéficiaire ou la société de transports en commun bénéficiaire, selon le cas.	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 4, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
CHAPITRE II. - Création d'un service des gardiens de la paix.	
Art. 6.§ 1er. La commune organisatrice rend publique par une décision du conseil communal la création du service des gardiens de la paix, [1 la définition des activités des personnes qui font partie du service des gardiens de la paix]1, le nom du fonctionnaire communal chargé de diriger ce service et la manière dont les citoyens peuvent déposer plainte contre le service des gardiens de la paix auprès de la commune organisatrice. Lorsqu'il est prévu d'exercer des activités au profit d'une commune bénéficiaire, le conseil communal de celle-ci entérine, dans une de ses décisions, la convention écrite qui a été conclue avec la commune organisatrice. La commune organisatrice et, le cas échéant, la commune bénéficiaire transmettent au ministre de l'Intérieur la décision du conseil communal visant à créer le service des gardiens de la paix et, le cas échéant, à entériner la convention conclue entre la commune organisatrice et la commune bénéficiaire et ce, dans les trois mois qui suivent la prise de la décision.	

§ 2. [1 Les missions des personnes qui font partie du service]1 des gardiens de la paix exercées au profit d'une commune organisatrice ou bénéficiaire doivent s'inscrire dans le cadre de la politique de sécurité et de prévention de la commune organisatrice ou de la commune bénéficiaire, selon le cas.	
§ 3. La commune organisatrice conclut avec la police locale une convention qui désigne une personne de contact au sein du service de police et qui mentionne la nature de l'échange d'informations mutuel, ainsi que les accords concrets pris pour l'exercice des activités au sein de la commune organisatrice ou de la commune bénéficiaire	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 5, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
Art. 6/1. [1 § 1er. Deux ou plusieurs communes, appartenant à une même zone ou plusieurs zones de police, ci-après dénommées les communes organisatrices, peuvent décider de créer, après approbation des conseils communaux respectifs, un service pluricommunal des gardiens de la paix, sur la base d'une convention entre les communes concernées.	
§ 2. La convention prévoit notamment la création du service pluricommunal des gardiens de la paix, la définition de ses activités, le nom du fonctionnaire communal chargé de diriger ce service, son organisation, la manière dont le personnel y est affecté et les modes de financement.	
§ 3. Le personnel qui fait partie de ce service pluricommunal des gardiens de la paix reste engagé sous le statut ou le contrat qui le lie à sa commune d'origine.	
§ 4. Les communes organisatrices sont solidairement responsables vis-à-vis des tiers.	
§ 5. Dans un délai de trois mois suivant la décision du conseil, les communes organisatrices transmettent les décisions du conseil communal au ministre de l'Intérieur. Les conventions portant création d'un service pluricommunal des gardiens de la paix sont soumises pour entérinement au ministre de l'Intérieur, dans le même délai.	
§ 6. Les communes organisatrices rendent publics, par une décision du conseil communal, la création du service pluricommunal des gardiens de la paix, la définition de ses activités et la manière dont les citoyens peuvent déposer	

plainte auprès des communes organisatrices à l'égard de ce service pluricommunal des gardiens de la paix.	
§ 7. Les communes organisatrices concluent avec la police locale ou, le cas échéant, la zone de police, une convention portant désignation d'une personne de contact au sein du service de police ou de la zone de police, mentionnant la nature de l'échange d'informations ainsi que les accords concrets en la matière dans l'exercice d'activités au sein des communes organisatrices.	
§ 8. Pour les gardiens de la paix-constatateurs qui le souhaitent, la ou les communes organisatrices peut ou peuvent assurer, le cas échéant avec les communes de la même zone de police, l'accès à un accompagnement et à une préparation, en vue d'accéder aux épreuves de sélection d'agent de police.	
Le conseil de police peut prendre en compte les gardiens de la paix-constatateurs provenant de la zone de police en question et ayant réussi les épreuves de sélection d'agent de police dans le cadre de sa stratégie de recrutement.][1]	
(1)<Inséré par L 2014-01-13/08, art. 6, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
CHAPITRE III. - Conditions d'exercice.	
Art. 7.§ 1er. Les personnes qui exercent (les activités telles que visées à [[1] l'article 3, § 1er, 1°, 2°, 3°, 5°, 6° et/ou 7°][1]), sont appelées " gardiens de la paix ". <L 2008-07-24/35, art. 150, 1°, 002; En vigueur : 17-08-2008> Les personnes qui exercent (les activités telles que visées par l'article 3, § 1, 4° et/ou § 2), sont appelées " gardiens de la paix-constatateurs ". <L 2008-07-24/35, art. 150, 2°, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
[[1] § 1er/1. Les personnes qui, au profit de la commune, aident exclusivement les enfants, écoliers, personnes à mobilité réduite et personnes âgées à traverser en toute sécurité et/ou qui effectuent un travail de nature stratégique et conceptuelle, ne sont pas considérées comme gardiens de la paix. Par dérogation à l'article 2, alinéa 1er, la commune est dispensée, dans ce cas, de la création d'un service des gardiens de la paix.][1]	
§ 2. Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs ne peuvent être engagés par la commune organisatrice qu'après avis rendu par le chef de corps de la police locale compétent pour la zone de police dont fait partie la commune organisatrice.	
Pour formuler son avis, le chef de corps tient particulièrement compte des éléments qui ont	

trait aux conditions visées à l'article 8, 2°, 3°, 4° et 5°. Sans la réalisation d'enquêtes spécifiques, il base ses conclusions sur les renseignements de la police administrative et judiciaire, dont il a connaissance.	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 7, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
Art. 8.Les gardiens de la paix, les gardiens de la paix-constatateurs et le fonctionnaire communal chargé de diriger le service, doivent satisfaire aux conditions suivantes :	
1° être âgés de 18 ans accomplis;	
2° ne pas avoir été condamnés, même avec sursis, à une peine correctionnelle ou criminelle [2 consistant en une amende, une peine de probation autonome, une peine de travail, une peine de surveillance électronique ou une peine de prison]2, à l'exception des condamnations pour infraction à la réglementation relative à la police de la circulation routière;	
3° ne pas avoir commis de faits qui, même s'ils n'ont pas fait l'objet d'une condamnation pénale, portent atteinte au crédit de l'intéressé car ils constituent, dans le chef de ce dernier, un manquement social grave ou une contre-indication au profil souhaité d'un gardien de la paix, tel que visé au § 2;	3° ne pas avoir commis de faits qui, même s'ils n'ont pas fait l'objet d'une condamnation pénale, portent atteinte au crédit de l'intéressé car ils constituent, dans le chef de ce dernier, un manquement social grave ou une contre-indication au profil souhaité d'un gardien de la paix, tel que visé au **[2°]**
4° en ce qui concerne le " gardien de la paix-constatateur ", avoir la nationalité belge [1 et avoir au moins réussi l'enseignement secondaire supérieur]1 et, en ce qui concerne le gardien de la paix, être ressortissant d'un Etat membre de l'Union européenne ou d'un autre Etat, et, dans ce cas, avoir sa résidence principale légale en Belgique depuis trois ans;	4° en ce qui concerne le " gardien de la paix-constatateur ", avoir la nationalité belge [1 et avoir au moins réussi l'enseignement secondaire supérieur]1 et, en ce qui concerne le gardien de la paix, être ressortissant d'un Etat membre de **[l'Espace économique européen]** ou d'un autre Etat, et, dans ce cas, avoir sa résidence principale légale en Belgique depuis trois ans;
5° ne pas exercer simultanément des activités de détective privé, ne pas exercer une fonction dans le cadre de la loi du 10 avril 1990 réglementant la sécurité privée et particulière, ne pas être membre d'un service de police ou ne pas exercer une activité définie par le Roi;	
6° avoir été engagé par la commune organisatrice;	
7° satisfaire aux conditions en matière de préparation et de formation, telles que visées à l'article 10.	
8° en ce qui concerne le " gardien de la paix-constatateur ", satisfaire aux conditions minimales figurant à l'article 119bis, § 6, de la nouvelle loi communale.	

Le profil recherché du gardien de la paix et du gardien de la paix-constatateur se caractérise par :	
1° le respect pour son prochain;	
2° le sens civique;	
3° une capacité à faire face à un comportement agressif de la part de tiers et à se maîtriser dans de telles situations;	
4° le respect des devoirs et des procédures.	
	5° ne pas représenter un danger pour l'ordre public
	La satisfaction au profil est examinée à l'aide d'un examen psychotechnique, à déterminer par le ministre de l'Intérieur.
	Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs ne peuvent être recrutés que par la commune organisatrice qu'après avis du chef de corps de la police locale compétent pour la zone de police à laquelle la commune organisatrice appartient.
(1)<L 2014-01-13/08, art. 8, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
(2)<L 2014-04-10/80, art. 24, 004; En vigueur : indéterminée et au plus tard le 01-05-2016 (voir L 2015-11-23/02, art. 13)>	
Art. 8/1. [1 Le fonctionnaire communal chargé de diriger le service des gardiens de la paix ou le service pluricommunal des gardiens de la paix doit avoir les aptitudes et connaissances suffisantes en matière de gestion d'équipe, de fonctionnement et d'organisation des services communaux et des droits et devoirs des gardiens de la paix.]1	
(1)<Inséré par L 2014-01-13/08, art. 9, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
Art. 9. La commune organisatrice arrête un règlement d'ordre intérieur dans lequel elle fixe les règles de déontologie auxquelles les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs doivent satisfaire et qui détermine les modalités des conditions d'exercice de leurs activités. Ce règlement d'ordre intérieur est transmis aux gardiens de la paix et aux gardiens de la paix-constatateurs préalablement à leur entrée en service.	
Art. 10.La formation visée à l'article 8, alinéa 1er, 7°, peut être dispensée par (les écoles provinciales et régionales d'administration) des	

organismes de formation agréés pour la formation d'agents de police ou par les organismes de formation agréés en vertu de l'article 4, § 3, de la loi du 10 avril 1990 réglementant la sécurité privée et particulière qui, après avoir fait preuve de leur capacité à dispenser correctement la formation visée à l'alinéa 2, ont été désignés à cet effet par le ministre de l'Intérieur. <L 2008-07-24/35, art. 151, 1°, 002; En vigueur : 17-08-2008> [1 L'initiative d'inscription à la formation est libre. Le candidat peut uniquement participer à une formation s'il satisfait aux conditions suivantes :	
1° avoir présenté un extrait du casier judiciaire, datant de maximum six mois, dont il ressort qu'il n'a pas été condamné pour des délits visés à l'article 8, alinéa 1er, 2°.	
2° avoir présenté un document d'identité ou un historique du registre de population qui montre qu'il satisfait à l'article 8, alinéa 1er, 4°.	
L'école ne peut pas inscrire un candidat qui ne satisfait pas aux conditions prévues à l'alinéa 2.]1	
(L'intéressé doit suivre la formation de base qui comporte au moins les matières suivantes :) <L 2008-07-24/35, art. 151, 2°, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
1° l'étude des droits et devoirs des gardiens de la paix et des gardiens de la paix-constatateurs [1 et notamment dans le cadre des relations avec les services de police et les services de gardiennage]1;	
2° les techniques de communication verbale et non verbale;	
3° l'interculturel et l'apprentissage du contact avec la diversité;	
4° l'observation et la rédaction de rapports;	
5° [1 la gestion des conflits, y compris la gestion positive de conflits avec des mineurs;]1	
6° les techniques de défense physique;	
7° le secourisme.	
[1 8° compétences rédactionnelles;	
9° sport/condition physique.]1	
[1 Un examen est réalisé pour toutes les branches enseignées. Le candidat a réussi s'il a obtenu pour chaque branche minimum 50 % des points et minimum 60 % des points pour le total de toutes les branches. Seul le candidat qui a réussi est habilité à entamer la formation de gardien de la paix-constatateur. Dans le cas contraire, il n'est habilité qu'à exercer la fonction de gardien de la paix.]1	

Le Roi fixe les modalités qui ont trait à la désignation des organismes de formation, ainsi que les conditions et les modalités de la formation.	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 10, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
Art. 11. Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs portent une tenue de travail uniforme. La tenue de travail est pourvue d'un emblème uniforme et reconnaissable. Le ministre de l'Intérieur fixe le modèle de la tenue de travail et de l'emblème des gardiens de la paix et des gardiens de la paix-constatateurs.	
Art. 12.§ 1er. Tous les gardiens de la paix et gardiens de la paix-constatateurs sont porteurs d'une carte d'identification [1 , dont le modèle a été fixé par le ministre de l'Intérieur]1. Cette carte d'identification est valable pour une durée de cinq ans à compter de sa date de délivrance. Elle est renouvelable pour des périodes de durée identique. La carte d'identification comporte les mentions suivantes :	
1° les nom et prénom, ainsi que la photo du détenteur;	
2° le nom de la commune organisatrice;	**Art. 7/1**. §1er. Les communes sont tenues de disposer de ressources suffisantes en eau d'extinction, conformément aux normes fixées par le Roi en vue de l'extinction d'incendies par les services opérationnels de la sécurité civile et l'organisation d'exercices pour ces services.
3° la fonction de gardien de la paix ou de gardien de la paix-constatateur, selon le cas;	§2. Les communes inventorient les ressources en eau d'extinction et y apposent la signalisation adéquate afin de faciliter la localisation, l'accès et l'utilisation des ressources en eau d'extinction.
4° la date d'expiration de la carte d'identification	§ 3. Les communes assurent le contrôle et l'entretien des ressources en eau d'extinction. Elles veillent à ce que les hydrants et les vannes établis sur les réseaux de distribution d'eau sont en nombre suffisant et sont accessibles et utilisables en tout temps. Les communes veillent à ce que les citernes à eau des établissements publics et les points d'eau naturels du domaine public sont accessibles et utilisables en tout temps. Le Roi détermine les modalités relatives au contrôle, à l'entretien et à la signalisation des ressources en eau d'extinction.
Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs peuvent uniquement exercer les	

activités telles que visées à l'article 3, s'ils portent la carte d'identification de manière clairement lisible.	
§ 2. La carte d'identification est délivrée par le [1 ministre de l'Intérieur]1 après avoir constaté que l'intéressé satisfait aux conditions mentionnées à l'article 8.	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 11, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
CHAPITRE IV. - Compétences.	
Art. 13. Les " gardiens de la paix " et les " gardiens de la paix-constatateurs " ne peuvent exercer aucune autre mission que celles visées à l'article 3. Ils exercent leurs tâches de manière non armée. Ils ne sont pas munis de menottes.	
Art. 14. Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs ne peuvent pas poser d'actes autres que ceux qui découlent de l'exercice des droits dont jouit tout citoyen et des compétences explicitement prévues dans la présente loi. Ils ne peuvent avoir recours à aucune forme de contrainte ou de force, excepté la contrainte qui s'impose dans l'exercice du droit visé à l'article 1er, 3°, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. Dans l'exercice de (l'activité visée à l'article 3, § 1er, 3°), les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs peuvent exercer les tâches telles que visées à l'article 40bis, 2 et 3, du règlement général sur la police de la circulation routière. <L 2008-07-24/35, art. 152, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
Art. 15. Les gardiens de la paix et les gardiens de la paix-constatateurs portent sans délai à la connaissance de la police locale relevant du territoire sur lequel ils exercent leurs missions tous les faits qui constituent un délit ou un crime. Chaque fois qu'un fonctionnaire d'un service compétent en fait la demande, les gardiens de la paix fournissent les renseignements dont ils ont connaissance dans le cadre de leurs activités. Les obligations visées au présent article sont exercées conformément au règlement d'ordre intérieur.	
Art. 16. Le Roi peut fixer l'équipement, les méthodes et les procédures qui ne sont pas prévues par la présente loi et que les gardiens de	

la paix et les gardiens de la paix-constatateurs peuvent ou doivent utiliser dans l'exercice de leurs missions.	
CHAPITRE V. - Contrôle [1 et sanctions]1.	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 12, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
Art. 17.§ 1er. Conformément à la procédure qui doit être déterminée par le Roi, le bourgmestre de la commune organisatrice peut, à titre temporaire ou définitif, retirer la carte d'identification des gardiens de la paix ou des gardiens de la paix-constatateurs qui ne respectent pas la loi, ses arrêtés d'exécution ou le règlement d'ordre intérieur. En vertu de la procédure qui doit être déterminée par le Roi, le bourgmestre retire définitivement la carte d'identification du gardien de la paix ou du gardien de la paix-constatateur quand celui-ci ne satisfait plus aux conditions visées à l'article 8.	
§ 2. Les membres des services de police ainsi que les fonctionnaires et agents désignés par le Roi contrôlent l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution.	
Les membres des services de police adressent, au bourgmestre de la commune organisatrice, un compte rendu relatif au contrôle réalisé. Les fonctionnaires et agents désignés par le Roi rendent compte du contrôle au bourgmestre et au ministre de l'Intérieur.	
La commune organisatrice apporte aux fonctionnaires et agents désignés par le Roi la collaboration indispensable à l'exercice de leur mission; ils peuvent consulter toutes les pièces nécessaires à cet effet.	
[1 § 3. Le ministre de l'Intérieur est compétent pour infliger les sanctions visées à l'article 17/1, conformément à une procédure déterminée par le Roi.]1	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 13, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
Art. 17/1. [1 En cas d'infraction aux articles 11, 12, § 1er, 13 et 15 ou à une disposition d'un arrêté d'exécution et s'il est établi qu'une ou plusieurs de ces infractions résultent du fait de l'employeur, des employeurs ou du fonctionnaire communal chargé de la direction du service des gardiens de la paix, ou du service pluricommunal des gardiens de la paix, le Collège des bourgmestre et échevins de la commune qui a mis sur pied le service de gardiens de la paix ou, selon le cas, le Collège des bourgmestre et échevins de chaque	

commune qui a mis sur pied le service pluricommunal des gardiens de la paix est averti par envoi recommandé. L'envoi mentionne au moins l'infraction constatée et le délai de minimum trois mois et de maximum six mois dont dispose la commune ou dont disposent, dans le cas d'un service pluricommunal des gardiens de la paix, les communes pour mettre fin à l'infraction. S'il est constaté après l'échéance du délai mentionné dans le premier avertissement, que l'infraction n'a pas cessé, la commune est avertie ou dans le cas d'un service pluricommunal des gardiens de la paix, les communes sont averties une seconde fois par envoi recommandé. S'il est constaté que la commune n'a pas ou, dans le cas d'un service pluricommunal des gardiens de la paix, les communes n'ont pas mis fin à l'infraction signalée dans un délai de nonante jours suivant la réception de ce second avertissement, une amende administrative de 1.000 à 2.500 euros par gardien de la paix en infraction sera infligée à la commune organisatrice ou bénéficiaire, selon le cas. Dans le cas d'un service pluricommunal des gardiens de la paix, les communes organisatrices déterminent elles-mêmes la clé de répartition en vue de payer l'amende.][1]	
(1)<Inséré par L 2014-01-13/08, art. 14, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
CHAPITRE VI. - Dispositions finales et transitoires.	
Art. 18.(Les activités visées à l'article 3, § 1er) sont exclusivement régies par la présente loi, à l'exception de ce qui suit : <L 2008-07-24/35, art. 153, 1°, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
1° les activités organisées par les services de police;	
2° (les activités visées à l'[1 article 3, § 1er, 3°, 4°, 5° et 7°]1), et à l'article 5, alinéa 1er, 2° si elles sont exercées dans le cadre de la loi du 10 avril 1990 réglementant la sécurité privée et particulière; <L 2008-07-24/35, art. 153, 2°, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
3° les activités exercées par des sociétés de transports en commun, en vertu de la loi.	
(1)<L 2014-01-13/08, art. 15, 003; En vigueur : 09-02-2014>	
Art. 19. Les communes organisatrices qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, emploient des personnes en vue de l'exercice d'activités telles que (visées à l'article 3, § 1er),	

disposent d'un délai de (dix-huit mois), à compter de la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, pour aboutir à une décision du conseil communal visant à créer un service des gardiens de la paix et pour transmettre cette décision du conseil communal au ministre de l'Intérieur. <L 2008-07-24/35, art. 154, 002; En vigueur : 17-08-2008>	
Art. 20. <L 2008-07-24/35, art. 155, 002; En vigueur : 17-08-2008> § 1er. Les gardiens de la paix doivent satisfaire aux conditions de formation visées à l'article 8, alinéa 1er, 7°, au plus tard un an après la première désignation de l'organisme qui dispense la formation dans la langue de l'intéressé, conformément à l'article 10, alinéa 3.	
§ 2. Les personnes qui exercent les activités visées à l'article 3, § 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°, avant l'entrée en vigueur de la loi peuvent être engagées en tant que gardien de la paix à condition de :	
1° ne pas avoir subi après le 1er janvier 2007, de condamnation visée à l'article 8, alinéa 1er, 2°, ni avoir commis, après cette même date, des faits visés à l'article 8, alinéa 1er, 3°;	
2° ne pas exercer d'activités telles que visées à l'article 8, alinéa 1er, 5°, à la date de création du service des gardiens de la paix;	
3° satisfaire aux conditions visées au § 1er.	
§ 3. Les personnes qui exercent les activités telles que visées à l'article 3, § 1er, 4°, avant l'entrée en vigueur de la loi, doivent remplir les conditions minimales visées au § 2 et à l'article 8, alinéa 1er, 8°.	
CHAPITRE VII. - Modification de l'article 119bis de la nouvelle loi communale.	
Art. 21. L'article 119bis, § 6, alinéa 2, 1°, de la nouvelle loi communale, inséré dans la loi du 13 mai 1999 et modifié par les lois des 26 juin 2000, 7 mai 2004, 17 juin 2004 et 20 juillet 2005, est complété comme suit :	
" l'agent communal-constatateur peut demander au contrevenant la pièce d'identité ou un autre document d'identification afin de s'assurer de l'identité exacte de l'intéressé. Le contrôle d'identité est uniquement autorisé à l'égard de personnes au sujet desquelles l'agent a constaté qu'elles ont commis des faits pouvant donner lieu à une sanction administrative communale ".	

LOI DU 15 MAI 2007 RELATIVE A LA SECURITE CIVILE.	**Modifications proposées**
(vig. 1er janvier 2015 sauf mention) (M.B. 31.07.2007 + errat. M.B. 01.10.2007)	
TITRE Ier – DISPOSITION GÉNÉRALE	
Article 1. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution	
TITRE II. – DE LA SÉCURITÉ CIVILE	
CHAPITRE 1er – *DISPOSITIONS GÉNÉRALES*	
Art. 2. § 1. Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par :	
1° « services opérationnels de la sécurité civile » : les postes d'incendie et de secours des zones de secours et les unités opérationnelles de la Protection civile ;	
2° « ministre » : le ministre qui a l'Intérieur dans ses attributions, et, en ce qui concerne les missions des secours médicaux, sanitaires et psychosociaux, le ministre ayant la santé publique dans ses attributions ;	
3° « gouverneur » : les gouverneurs de Province **[**à l'exception de l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]** ;	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 21. (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
4° « moyens adéquats » : l'engagement minimum en personnel et en matériel nécessaire pour assurer une mission opérationnelle de qualité tout en garantissant un niveau de sécurité suffisant du personnel intervenant ;	
5° « aide adéquate la plus rapide » : les services opérationnels qui peuvent, avec les moyens adéquats, être sur les lieux d'une intervention dans le délai le plus court ;	
6° « analyse des risques » : l'inventaire et l'analyse des risques présents sur le territoire de la zone, qui indiquent les besoins en matériel et en personnel pour couvrir ces risques ;	
7° « mesures civiles » : les mesures de nature non policière et non militaire.	
8° « poste d'incendie et de secours, ci-après dénommé poste » : une structure opérationnelle pourvue du personnel et du matériel nécessaires	

à partir de laquelle les moyens adéquats peuvent être envoyés pour assurer les missions opérationnelles.	
[9° *L. du 21 décembre 2013, art. 64.* (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – « schéma d'organisation opérationnelle »: le schéma qui comprend les modalités de l'organisation opérationnelle et les moyens opérationnels nécessaires pour assurer les missions défi nies au chapitre II du présent titre;	
10° « programme pluriannuel de politique générale » : le programme qui consiste en un plan d'investissement communal et zonal des moyens humains, matériels et financiers. ».**]**	
§ 2. Sans préjudice des compétences du ministre de l'Intérieur, le ministre de la Santé publique est compétent en ce qui concerne les missions des secours médicaux, sanitaires et psychosociaux dans l'exécution des articles :	
1° article 8 ;	
2° article 9 ;	
3° article 11, § 1er, 2° ;	
4° article 21 ;	
5° article 69 ;	
6° article 102 ;	
7° article 106 ;	
8° article 119, § 1er ;	
9° article 178 ;	
10° article 206.	
Art. 3. La sécurité civile comprend l'ensemble des mesures et des moyens civils nécessaires pour accomplir les missions visées par la **[**…**]** loi afin de secourir et de protéger en tous temps les personnes, leurs biens et leur espace de vie.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 65. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Les services de la sécurité civile, à l'exception de ce qui concerne les missions des secours médicaux, sanitaires et psychosociaux, sont organisés et structurés conformément aux articles 4 à 6.	
Art. 4. Pour l'exercice de ses missions en matière de sécurité civile, l'autorité fédérale dispose notamment d'unités opérationnelles de la Protection Civile, du Centre fédéral de formation pour les services de secours, du Centre fédéral	

de connaissances pour la sécurité civile et d'une inspection générale des services.	
Art. 5. La zone de secours assure la création et l'organisation des postes sur son territoire et remplit les missions qui lui sont confiées par la présente loi de manière autonome.	
La zone de secours est composée d'un réseau de postes dont le nombre et l'implantation sont déterminés en fonction de l'analyse des risques.	
Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le contenu et les conditions minimales de l'analyse des risques.	
Art. 6. [§ 1.**]** Les postes exécutent, séparément ou en commun, les missions qui leur sont confiées par la loi en tenant compte du principe de l'aide adéquate la plus rapide.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 66. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les conditions minimales de l'aide adéquate la plus rapide et des moyens adéquats.	
[§ 2. *L. du 21 décembre 2013, art. 66.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Les zones des secours concluent entre elles des conventions qui règlent :	
1° les modalités financières et de mise en œuvre de l'aide adéquate la plus rapide ;	
2° les modalités de renfort en personnel et matériels.	
§ 3. En l'absence de convention visée au § 2, la zone dont un poste a effectué une intervention sur le territoire d'une autre zone dans le cadre du principe de l'aide adéquate la plus rapide peut répercuter sur cette autre zone les coûts de l'intervention en question **[**dans les conditions déterminées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.**]]**	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 15. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	

Art. 7. Les frontières des provinces, des zones de secours et des communes ne forment pas obstacle à l'intervention des postes telle que prévue **[**à l'article 6, § 1er**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 67. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
	Art. 7/1. §1er. Les communes sont tenues de disposer de ressources suffisantes en eau d'extinction, conformément aux normes fixées par le Roi en vue de l'extinction d'incendies par les services opérationnels de la sécurité civile et l'organisation d'exercices pour ces services.
	§2. Les communes inventorient les ressources en eau d'extinction et y apposent la signalisation adéquate afin de faciliter la localisation, l'accès et l'utilisation des ressources en eau d'extinction.
	§ 3. Les communes assurent le contrôle et l'entretien des ressources en eau d'extinction. Elles veillent à ce que les hydrants et les vannes établis sur les réseaux de distribution d'eau sont en nombre suffisant et sont accessibles et utilisables en tout temps. Les communes veillent à ce que les citernes à eau des établissements publics et les points d'eau naturels du domaine public sont accessibles et utilisables en tout temps. Le Roi détermine les modalités relatives au contrôle, à l'entretien et à la signalisation des ressources en eau d'extinction.
Art. 8. Le Roi arrête les mesures à prendre en matière de sécurité civile. Il peut notamment :	
1° établir un programme de mesures de **[**sécurité civile**]** à appliquer par chaque habitant, par les services publics qu'Il désigne et par tout organisme privé, public ou d'utilité publique ;	
2° arrêter les mesures relatives à l'identification des risques, à savoir l'inventaire des risques présents sur le territoire national et susceptibles d'être pris en compte par les autorités administratives compétentes dans le cadre de la planification d'urgence ;	
3° arrêter les mesures relatives à la gestion, la coordination ou l'appui interdépartemental ou multidisciplinaire d'événements et de situations d'urgence ;	
4° arrêter les mesures relatives à la préparation de la gestion, de la coordination ou de l'appui interdépartemental ou multidisciplinaire, en ce compris la planification d'urgence et la formation ;	
5° arrêter les normes en matière de ressources en eau d'extinction dont les communes sont tenues de disposer.	**[…]**
sic errat. M.B. 01.10.2007	

Art. 9. § 1. Le Roi peut déterminer le contenu des différents plans d'urgence et d'intervention, leurs modalités d'établissement ainsi que leur structure organisationnelle et fonctionnelle.	
§ 2. Le Roi établit des plans d'urgence qui organisent une structure de réponse aux événements et situations d'urgence nécessitant une gestion, une coordination ou un appui à l'échelon national.	
§ 3. Dans chaque province et dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, le gouverneur ou **[**l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]**, établit un plan général d'urgence et d'intervention qui prévoit les directives générales et les informations nécessaires pour assurer la gestion de la situation d'urgence, en ce compris les mesures à prendre et l'organisation des secours.	
Les plans d'urgence et d'intervention visés à l'alinéa 1er sont soumis à l'approbation du ministre.	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 22, 1° (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
§ 4. Dans chaque commune, le bourgmestre établit un plan général d'urgence et d'intervention qui prévoit les directives générales et les informations nécessaires pour assurer la gestion de la situation d'urgence, en ce compris les mesures à prendre et l'organisation des secours.	
Après avoir reçu l'agrément du conseil communal, les plans d'urgence et d'intervention visés à l'alinéa 1er sont soumis à l'approbation du gouverneur ou **[**de l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]**.	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 22, 2° (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
§ 5. Les plans généraux d'urgence et d'intervention des communes, des provinces et de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale peuvent être complétés par des dispositions additionnelles spécifiques à des risques particuliers. Ces dispositions sont consignées dans des plans particuliers d'urgence et d'intervention.	
Le Roi peut déterminer les risques qui doivent faire l'objet d'un plan particulier d'urgence et	

d'intervention dans les communes, les provinces et l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale.	
Art. 10. Les provinces, les communes et les zones peuvent être tenues de mettre à la disposition des services de la sécurité civile, les terrains, les locaux, le mobilier et les fournitures nécessaires, soit à l'instruction du personnel desdits services, soit à l'exécution des mesures de sécurité civile sur leur territoire.	
Le Roi détermine dans quels cas et sous quelles conditions une indemnisation peut être octroyée.	
CHAPITRE II. – *DES MISSIONS GÉNÉRALES DES SERVICES OPÉRATIONNELS DE LA SÉCURITÉ CIVILE*	
Art. 11. § 1. Les missions générales des services opérationnels de la sécurité civile sont :	
1° le sauvetage de personnes et l'assistance aux personnes dans des circonstances dangereuses et la protection de leurs biens ;	
2° l'aide médicale urgente telle que définie à l'article 1er de la loi du 8 juillet 1964 relative à l'aide médicale urgente ;	
3° la lutte contre l'incendie et l'explosion et leurs conséquences ;	
4° la lutte contre la pollution et contre la libération de substances dangereuses en ce compris les substances radioactives et les rayons ionisants ;	
5° l'appui logistique.	
§ 2. Font intégralement partie des missions énumérées au § 1er, 1°, 3°, 5° : la prévision, la prévention, la préparation, l'exécution et l'évaluation.	
Au sens du présent paragraphe, on entend par :	
1° prévision : toutes les mesures pour inventorier et analyser les risques ;	
2° prévention : toutes les mesures visant à limiter l'apparition d'un risque ou à minimiser les conséquences de la concrétisation de celui-ci ;	
3° préparation : toutes les mesures pour assurer que le service est prêt à faire face à un incident réel ;	

4° exécution : toutes les mesures qui sont prises quand l'incident se produit réellement ;	
5° évaluation : toutes les mesures pour améliorer la prévision, la prévention, la préparation et l'exécution en tirant des conclusions de l'incident.	
§ 3. Sans préjudice des compétences des autres services publics, les zones de secours veillent à l'application des réglementations concernant la prévention de l'incendie et de l'explosion.	
Art. 12. Le Roi détermine, après avis des gouverneurs et **[**de l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]**, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les tâches effectuées par les postes et celles effectuées par les unités opérationnelles de la protection civile dans le cadre des missions visées à l'article 11.	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 23, 1° (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
Le Roi peut déterminer, après avis des gouverneurs et **[**de l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]**, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, pour quelles tâches ou dans quelles circonstances les unités opérationnelles de la protection civile sont appelées ou interviennent d'office.	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 23, 2° (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 68.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Les unités opérationnelles de la protection civile exécutent des missions déterminées en collaboration avec les zones de secours.	**[…]**
A cette fin, des conventions de collaboration avec chaque zone de secours sont conclues entre l'État fédéral et les zones de secours.	**[…]**
Les conventions prévoient les modalités de la collaboration entre les unités opérationnelles et les zones de secours.**]**	**[…]**
Art. 13. Le Roi détermine, après avis des gouverneurs et **[**de l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]**, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de	

coordination des opérations dans lesquelles les unités opérationnelles de la protection civile interviennent conjointement avec les postes visés à l'article 2, § 1er, 8°.	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 24. (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
TITRE III. – DE LA ZONE DE SECOURS	
CHAPITRE 1er – *DE L'ORGANISATION GÉNÉRALE DE LA ZONE DE SECOURS*	
Section 1re. – *Des dispositions générales*	
Art. 14. Le territoire du Royaume est divisé en zones de secours, ci-après dénommées zones.	
Chaque province comprend au moins une zone.	
Chaque commune appartient à une seule zone.	
Le Roi détermine, **[**sur la proposition du comité consultatif provincial des zones visé à l'article 15,**]**[1] par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la délimitation territoriale des zones. **[**Toute modification de la répartition territoriale des zones a lieu le premier jour d'une année civile.**]**[2]	
[1]ainsi modifié par la L. du 29 mai 2016, art. 2 (vig. 7 août 2016) (M.B. 28.07.2016)	
[2]ainsi modifié par L. du 29 mars 2018, art. 2. (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018)	
[Art. 14/1. *L. du 21 décembre 2013, art. 69.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Les zones sont réparties en catégories en fonction des paramètres suivants :	
1. la population de la zone ;	
2. le nombre de postes de la zone ;	
3. le nombre de membres du personnel opérationnel de la zone.	
Le Roi détermine, sur la base de ces paramètres, les catégories de zone, ainsi que la répartition des zones dans les catégories.	
Il détermine également les cas dans lesquels il est fait usage de la répartition en catégories visée à l'alinéa 1er.**]**	

Art. 15. § 1. Un comité consultatif provincial des zones, ci-après dénommé comité consultatif provincial, est constitué dans chaque province. Le comité consultatif provincial est mis en place pour la durée de sa mission.	
Le comité consultatif provincial est composé des bourgmestres de toutes les communes de la province et présidé par le gouverneur.	
Le comité consultatif provincial recueille l'avis des autorités des différentes communes de la province et formule, sur cette base, un avis **[**…**]**[1] **[**au Roi**]**[2].	
[1]ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 70, 1° (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
[2]ainsi modifié par la L. du 29 mai 2016, art. 3, 1° (vig. 7 août 2016) (M.B. 28.07.2016)	
§ 2. **[**…**]** *abrogé par la L. du 29 mai 2016, art. 3, 2°* (vig. 7 août 2016) (M.B. 28.07.2016)	
[§ 2/1. *L. du 21 décembre 2013, art. 70, 2°* (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – Lorsque la délimitation territoriale des zones a été fixée conformément à l'article 14, deux ou plusieurs zones d'une même province peuvent décider de fusionner. Dans ce cas, les conseils des zones concernées formulent une proposition commune au Roi qui détermine, sur cette base, la nouvelle délimitation territoriale de la zone proposée, après avis du comité consultatif provincial concerné et après avoir vérifié le respect par la nouvelle zone des dispositions de la présente loi.**]**	
[*L. du 29 mars 2018, art. 3, 1°* (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - La proposition conjointe et l'avis du comité consultatif provincial sont transmis au Roi au plus tard le 31 mars de l'année qui précède la création de la nouvelle zone fusionnée.	
Par dérogation à l'alinéa 1er, la proposition conjointe et l'avis sont transmis au plus tard le 31 mai 2018 pour une fusion ayant lieu le 1er janvier 2019.	
Par fusion, il y a lieu d'entendre l'intégration volontaire de zones, dans laquelle la délimitation territoriale de la nouvelle zone correspond à la délimitation territoriale des anciennes zones qui fusionnent.**]**	
[§ 2/2. *L. du 29 mars 2018, art. 3, 2°* (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - Dans le cas d'une modification de la délimitation territoriale des zones, l'avis du comité consultatif provincial est transmis au Roi au plus tard le 31 mars de	

l'année qui précède l'entrée en vigueur de la nouvelle délimitation territoriale des zones.	
Par dérogation à l'alinéa 1er, l'avis est transmis au plus tard le 31 mai 2018 pour une fusion ayant lieu le 1er janvier 2019.**]**	
§ 3. Le Roi peut arrêter des dispositions complémentaires visant la composition et le fonctionnement **[**…**]** des comités consultatifs provinciaux.	
ainsi modifié par la L. du 29 mai 2016, art. 3, 3° (vig. 7 août 2016) (M.B. 28.07.2016)	
[Art. 15/1. *L. du 29 mars 2018, art. 4.* (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - § 1er. A compter de la publication de l'arrêté royal déterminant la délimitation territoriale de la zone fusionnée en application de l'article 15, § 2/1, dénommée ci-après la nouvelle zone, les prérogatives des organes des zones qui fusionnent sont limitées aux actes relevant des affaires courantes. Les actes qui ne relèvent pas des affaires courantes ne peuvent être posés qu'après concertation et moyennant l'accord des zones concernées.	
§ 2. La création de la nouvelle zone met fin à l'existence des zones qui fusionnent.	
§ 3. Les biens meubles faisant partie du domaine public ou du domaine privé, en ce compris les biens faisant partie de l'équipement individuel du personnel opérationnel des anciennes zones, sont transférés à la nouvelle zone à la date de sa création.	
Ce transfert est exécuté de plein droit et à titre gratuit. Il est opposable de plein droit aux tiers.	
Les biens sont transférés dans l'état où ils se trouvent, en ce compris les charges et obligations inhérentes à ces biens.	
Les communes qui constituaient l'ancienne zone demeurent toutefois solidairement tenues des obligations dont le paiement ou l'exécution étaient exigibles avant le transfert de propriété des biens.	
§ 4. Les biens immeubles qui sont la propriété des anciennes zones sont transférés à la nouvelle zone à la date de sa création.	
Les biens immeubles sont transférés dans l'état où ils se trouvent, en ce compris les charges et obligations inhérentes à ces biens.	

La nouvelle zone reprend les droits et obligations des anciennes zones qui découlent des contrats de mise à disposition des casernes.	
§ 5. Lors du transfert des biens visés aux §§ 3 et 4, la commune conserve le cas échéant, dans la nouvelle zone fusionnée, la diminution de sa dotation communale telle que fixée en exécution de l'article 217.	
§ 6. Toute procédure relative aux marchés publics de travaux, de fournitures ou de services au bénéfice des anciennes zones est valablement poursuivie par la nouvelle zone à partir de sa création. L'alinéa 1er s'applique à l'exécution des marchés publics attribués avant la même date.**]**	
[Art. 15/2. L. du 29 mars 2018, art. 5. (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - Le compte de fin de gestion des anciennes zones est dressé au dernier jour du trimestre qui précède la création de la nouvelle zone.	
La nouvelle zone reprend de plein droit les actifs et passifs des anciennes zones.	
Le compte de fin de gestion est soumis à l'approbation du conseil de zone de la nouvelle zone.**]**	
[Art. 15/3. *L. du 29 mars 2018, art. 6.* (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - § 1er. Les membres du personnel opérationnel et administratif de l'ancienne zone sont transférés à la nouvelle zone avec maintien de leur qualité.	
Nonobstant les §§ 2 et 3, le transfert du personnel n'est pas considéré comme un changement d'employeur pour ce qui concerne l'exigibilité immédiate des droits pécuniaires et l'application des dispositions statutaires.	
Si le transfert à la nouvelle zone entraîne, pour le membre du personnel contractuel, une modification du lieu habituel de travail, cela fait l'objet d'un avenant à son contrat de travail.	
§ 2. Les statuts administratif et pécuniaire du personnel administratif fixés par l'ancienne zone en exécution de l'article 106 restent d'application au personnel administratif transféré jusqu'à l'entrée en vigueur des statuts administratif et pécuniaire du personnel administratif fixés par la nouvelle zone.	
§ 3. Les dispositions complémentaires que les anciennes zones avaient prises le cas échéant pour le personnel opérationnel en exécution de l'arrêté royal du 19 avril 2014 portant statut pécuniaire du personnel opérationnel des zones de secours et de l'arrêté royal du 19 avril 2014 relatif au statut administratif du personnel opérationnel des zones de secours	

restent d'application au personnel opérationnel transféré jusqu'à l'entrée en vigueur des dispositions complémentaires pour le personnel opérationnel fixées par la nouvelle zone.	
§ 4. La nouvelle zone choisit entre les statuts administratif et pécuniaire des anciennes zones, le statut provisoire pour le personnel administratif et, le cas échéant, les dispositions complémentaires d'une des anciennes zones comme dispositions complémentaires provisoires pour le personnel opérationnel, applicables aux nouveaux membres du personnel à désigner dans la nouvelle zone à partir de la date de création de la nouvelle zone, et applicables jusqu'à l'entrée en vigueur des nouvelles dispositions visées au paragraphe 5.	
§ 5. Dans l'année qui suit la création de la nouvelle zone, cette dernière adopte les statuts administratif et pécuniaire du personnel administratif et, le cas échéant, les dispositions complémentaires pour le personnel opérationnel.**]**	
[Art. 15/4. *L. du 29 mars 2018, art. 7.* (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - § 1er. Les conseils de zone des anciennes zones déclarent vacant, de commun accord, le mandat de commandant de zone, et constituent la commission de sélection visée dans l'arrêté royal du 26 mars 2014 fixant le profil de fonction du commandant d'une zone de secours et les modalités de sa sélection et de son évaluation.	
Le conseil de zone de la nouvelle zone désigne le nouveau commandant de zone.	
§ 2. Le commandant de zone au mandat duquel il est mis fin d'office à la suite d'une fusion de zones est réaffecté par le conseil dans une fonction correspondant à ses qualifications.	
Le commandant de zone concerné garde, à partir de la fin de l'exercice de ce mandat et pour la période allant jusqu'à l'échéance du délai de mandat interrompu, la position juridique pécuniaire liée à la fonction de mandat interrompue.**]**	
[Art. 15/5. *L. du 29 mars 2018, art. 8.* (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - Les conseils de zone des anciennes zones déclarent vacant, de commun accord, le mandat de comptable spécial dans la nouvelle zone, fixent dans un règlement la procédure de désignation du comptable spécial et mènent la procédure de sélection.	
Le collège de la nouvelle zone désigne le nouveau comptable spécial.]	
[Art. 15/6. *L. du 29 mars 2018, art. 9.* (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - Les	

règlements de rétribution des anciennes zones conservent leur valeur juridique pour les territoires des anciennes zones pour lesquelles les règlements respectifs ont été approuvés, jusqu'à la date de leur abrogation par la nouvelle zone.	
Dans tous les cas, ces règlements sont abrogés de plein droit un an après la date de création de la nouvelle zone.**]**	
[Art. 15/7. *L. du 29 mars 2018, art. 10.* (vig. 26 avril 2018) (M.B. 26.04.2018) - § 1er. En cas de modification de la délimitation territoriale des zones, lors de laquelle une commune ayant un poste sur son territoire change de zone, les membres du personnel opérationnel repris sur la liste établie par le conseil de zone de la zone que la commune quitte sont transférés à la zone d'accueil.	
Le transfert du personnel n'est pas considéré comme un changement d'employeur pour ce qui concerne l'exigibilité immédiate de droits pécuniaires et pour l'application des dispositions statutaires.	
Les dispositions complémentaires que la zone d'accueil avait prises, le cas échéant, pour le personnel opérationnel en exécution de l'arrêté royal du 19 avril 2014 portant statut pécuniaire du personnel opérationnel des zones de secours et de l'arrêté royal du 19 avril 2014 relatif au statut administratif du personnel opérationnel des zones de secours sont d'application au personnel opérationnel transféré à partir du moment de leur transfert.	
L'article 207, § 2, n'est pas d'application à ce transfert.	
§ 2. Dans le cas visé au paragraphe 1er, les biens immeubles propriétés de la zone que la commune quitte et se trouvant sur le territoire de cette commune sont transférés à la zone d'accueil.	
Les biens immeubles sont transférés dans l'état où ils se trouvent, en ce compris les charges et obligations inhérentes à ces biens.	
Dans le cas où les biens immeubles sont la propriété de la commune qui rejoint la zone d'accueil, cette dernière reprend les droits et obligations de la zone que la commune quitte et découlant du contrat de mise à disposition des casernes.	
§ 3. Dans le cas visé au paragraphe 1er, la zone que la commune quitte et la zone d'accueil concluent des accords relatifs au transfert des biens meubles en vue d'exécuter les interventions selon le principe de l'aide adéquate la plus rapide.	

A défaut d'accord entre les zones, les biens meubles sont transférés de plein droit, tel que prévu dans le schéma d'organisation opérationnelle pour le poste concerné.	
Les biens faisant partie des équipements individuels du personnel opérationnel transféré sont transférés de plein droit vers la zone d'accueil.	
Les biens sont transférés dans l'état où ils se trouvent, en ce compris les charges et obligations inhérentes à ces biens.	
Le transfert effectif des biens meubles se fait après approbation du comptable spécial de la zone que la commune quitte et comprend l'inventaire intégral de ces biens.	
§ 4. Les règles d'estimation prévues en exécution de l'article 216, alinéa 2, sont d'application lors du transfert visé aux §§ 2 et 3.	
§ 5. Lors du transfert des biens visés aux §§ 2 et 3, la commune qui fera partie de la zone d'accueil conserve, le cas échéant, la diminution de sa dotation communale telle que fixée en exécution de l'article 217.	
§ 6. Le règlement de rétribution de la zone d'accueil est d'application sur le territoire de la commune qui rejoint la zone d'accueil, à partir de la date de modification de la délimitation territoriale des zones.**]**	
Art. 16. § 1. Il est institué auprès du Service public fédéral Intérieur, une commission d'accompagnement de la Réforme de la Sécurité civile.	
§ 2. La commission donne un avis sur les éléments suivants :	
1° le calcul des coûts supplémentaires pour les zones résultant de l'exécution de la réforme ;	
2° les **[**…**]** missions qui sont confiées aux zones et leur impact financier sur la zone ;	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
3° l'évaluation globale de tous les aspects de la réforme de la sécurité civile au niveau local. Cette évaluation contient entre autres un monitoring de tous les problèmes liés à la réforme.	
§ 3. Le Roi détermine la composition et les règles de fonctionnement de la commission.	

Art. 17. § 1. **[***L. du 21 décembre 2013, art. 71, a)* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – La présente loi est d'application à l'organe mis en place par la Région de Bruxelles-Capitale en application de l'article 5 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloise à l'exception des dispositions suivantes :	
1° articles 14 à 16 ;	
2° articles 18 à 22 ;	2° articles 18 à 22 [**et article 23, §§ 2 et 3]** ;
3° articles 24 à 69 ;	
4° articles 71 à 99 ;	
5° article 102 ;	
6° articles 104 et 105 ;	
7° article 106, sauf en ce qui concerne les principes généraux du statut administratif applicable au personnel opérationnel visé à cet article ;	
8° articles 109 à 116 ;	
9° articles 120 à 152 ;	
10° articles 167 à 174 ;	10° articles 167 et 172, alinéas 2 à 6 ;
11° articles 202 à 206/1 ;	
12° articles 207 à 223.**]**	
§ 2. Les termes « zone » ou « zone de secours » doivent être entendus comme visant le service d'incendie et d'aide médicale urgente de la Région de Bruxelles-Capitale dans les articles suivants :	
1. article 5, alinéa 1er	
2. article 11, § 3 ;	
[2/1. article 23 ;**]**	
3. article 101 ;	
4. article 106, alinéa 1er ;	
5. articles 107 et 108 ;	
[5/1. article 117, alinéa 1er ;	
6. article 119 ;	
7. article 159 ;	
[7/1. articles 164 à 166 ;**]**	
8. article 176 ;	
9. article 178 ;	
10. article 181 ;	
11. article 185 ;	
12. article 187 ;	

13. articles 189 et 190 ;	
14. article 192.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 71, b) (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
§ 3. Les termes « zone » ou « zone de secours » doivent être entendus comme visant le gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale au sens des articles suivants :	
1. article 5, alinéa 1er, quant à la création de postes ;	
2. article 100.	
§ 4. Les termes « zone » ou « zone de secours » doivent être entendus comme visant la Région de Bruxelles-Capitale dans les articles suivants :	
1. article 5, alinéa 2 ;	
2. article 7 ;	
3. article 177 ;	
4. article 188.	
[§ 5. *L. du 21 décembre 2013, art. 71, c)* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le terme « conseil » doit être entendu comme visant le gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale à l'article 118 ;	
§ 6. Le terme « commandant de zone » doit être entendu comme visant l'organe compétent du service d'incendie et d'aide médicale urgente de la Région de Bruxelles-Capitale conformément à la réglementation régionale bruxelloise dans les articles suivants :	
1. article 22/1;	
[1/1. article 23 ;	
1/2. article 107 ;	
1/3. article 108 ;**]**[2]	
2. article 181.**]**	
[3. article 187.**]**[2]	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 16, 1° et 2° (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)[2]	
Art. 18. La zone est dotée de la personnalité juridique.	

Art. 19. Chaque zone est administrée par un conseil de zone et par un collège de zone, ci-après dénommés conseil et collège.	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 72.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – La zone de secours peut être organisée sous la forme d'une intercommunale si l'un des services d'incendie présents sur son territoire était organisé sous la forme d'une intercommunale à la date du 10 août 2007. Les organes spécifiques à l'intercommunale exercent dans ce cas les compétences du conseil et du collège. Si l'intercommunale n'est pas composée de toutes les communes faisant partie de la zone de secours, le conseil et le collège sont mis en œuvre.	
Lorsque la zone de secours est organisée sous la forme d'une intercommunale, les articles 24, 26, 28 à 55, 57 à 63, 86 et 92, ne sont pas applicables.**]**	
Art. 20. Le conseil détermine la localisation du siège social de la zone. Cette décision est communiquée dans les trente jours au ministre qui arrête le siège de chaque zone.	
Art. 21. [*L. du 21 décembre 2013, art. 73.* (vig. 1er décembre 2011) (M.B. 31.12.2013) – Le Roi, détermine, par arrêté délibéré en conseil des ministres, les fonctions administratives et opérationnelles minimales dont la zone dispose, notamment pour pouvoir donner la suite appropriée aux appels de l'agence 112 visée par la loi du 29 avril 2011 créant les centres 112 et l'agence 112.**]**	
[Art. 21/1. *L. du 21 décembre 2013, art. 74.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – La zone peut conclure une convention de partenariat notamment en matière de gestion administrative et financière permettant l'exercice par la province de missions selon des modalités déterminées par le Roi.**]**	
[Art. 21/2. *L. du 21 décembre 2013, art. 75.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – La zone peut conclure des accords de partenariat avec une ou plusieurs zones de police ou zones de secours relatifs notamment à la coordination en matière de financement, d'organisation et d'exécution de missions opérationnelles respectives.**]**	

Art. 22. La zone peut, en vue d'assurer plus efficacement la gestion de ses missions en matière de sécurité civile, conclure des accords transfrontaliers de coopération avec toute autorité publique d'un pays limitrophe.	
[Art. 22/1. *L. du 21 décembre 2013, art. 76.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le commandant de zone établit un schéma d'organisation opérationnelle conforme aux conditions minimales de l'aide adéquate la plus rapide et des moyens adéquats, déterminés par le Roi en vertu de l'article 6, § 1er, alinéa 2.	
Le Roi arrête le contenu minimal et la structure du schéma d'organisation opérationnelle.	
Le schéma d'organisation opérationnelle est établi pour la même durée que le programme pluriannuel de politique générale visé à l'article 23 et est adapté chaque fois que nécessaire.**]**	
Art. 23. § 1. **[***L. du 21 décembre 2013, art. 77.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) **–** Chaque zone établit un programme pluriannuel de politique générale qui tient compte de la situation existante et de l'analyse des risques. Ce programme est établi pour une durée de six ans et est susceptible d'adaptations.	
Si, lorsque le programme pluriannuel de politique générale est établi pour la première fois, la durée restante du mandat des conseillers zonaux est inférieure à une durée de six ans, le programme est établi pour la durée restante.	
Le programme pluriannuel de politique générale comprend un volet communal et un volet zonal des objectifs en matière de sécurité civile.	
Le conseil approuve le programme pluriannuel de politique générale.	
Le Roi arrête le contenu minimal et la structure du programme pluriannuel de politique générale.**]**	
§ 2. Les volets communaux du programme pluriannuel de politique générale sont soumis à l'approbation des conseils communaux de la zone.	
A défaut d'approbation dans les quarante jours de leur adoption par le conseil, le conseil communal est réputé avoir marqué son accord.	
En cas de désaccord du conseil communal sur tout ou partie du volet communal du	

programme pluriannuel de politique générale, une conciliation est organisée par le gouverneur entre les autorités zonales et communales concernées.	
Si, à l'issue de la conciliation, le désaccord demeure, le gouverneur statue et en informe simultanément les autorités zonales et communales ainsi que le ministre.	
Dans les vingt jours de la notification de la décision du gouverneur, le conseil ou le conseil communal peut introduire un recours auprès du ministre. Le ministre statue dans les quarante jours. A défaut de décision dans les quarante jours, la décision du gouverneur est définitive.	
§ 3. Le programme pluriannuel de politique générale est mis en œuvre par des plans d'action annuels préparés par le commandant de zone visé à l'article 109 et approuvés par le conseil.	
Les plans d'action annuels sont soumis pour avis aux conseils communaux de la zone.	
	Art. 23/1. Chaque année, la zone établit un rapport d'activité, étant une synthèse des activités du service pendant l'année écoulée et comprenant au moins les statistiques des interventions et les informations relatives à l'organisation de la zone. Le Roi détermine les statistiques et les informations devant figurer dans le rapport d'activité.
	Ce rapport est transmis au Ministre pour le 30 avril de l'année qui suit celle à laquelle se rapportent les activités.
Section II. – *Du conseil de la zone*	
Sous-section 1re. – *Dispositions générales*	
Art. 24. La zone est gérée par un conseil. Le conseil est composé d'un représentant par commune. Le bourgmestre représente de plein droit la commune. S'il est empêché **[**il est remplacé en appliquant les dispositions qui, dans la région sur le territoire de laquelle est située la zone concernée, règlent de manière générale le remplacement du bourgmestre lorsqu'il est empêché**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 78. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Dans le cas où la province contribuerait au financement de la zone tel que visé à l'article 67, 3°, le conseil zonal peut conférer la qualité de membre du conseil à un membre du conseil provincial. Le conseil provincial désigne l'un de ses membres.	

Art. 25. Le commandant de zone **[**visé l'article 109**]** prend part aux réunions du conseil avec voix consultative.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
Art. 26. Le conseil est compétent pour toute question qui ne relève pas expressément de la compétence du collège.	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 79.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le conseil est exclusivement compétent pour adopter toutes les dispositions réglementaires dans les matières fixées dans la présente loi, dans les limites fixées par les dispositions de la présente loi ou prises en vertu de la présente loi.**]**	
Le conseil est notamment investi du droit d'exproprier pour cause d'utilité publique tel que visé à l'article 61, § 1er, de la loi-programme du 6 juillet 1989.	
Sous-section II. – *Des conseillers zonaux*	
Art. 27. Les membres du personnel de la zone ne peuvent être membres du conseil ou du collège.	
Art. 28. A moins qu'ils n'aient été convoqués valablement antérieurement, le mandat des conseillers zonaux prend cours le premier jour ouvrable du troisième mois qui suit la date d'entrée en fonction des conseils communaux élus après un renouvellement complet, ou au plus tard le premier jour du **[**troisième mois**]** qui suit celui au cours duquel le résultat de leur élection est devenu définitif.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 80. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Les conseillers zonaux poursuivent leur mandat jusqu'à l'installation du nouveau conseil.	
Le conseiller zonal démissionnaire reste en fonction jusqu'à la prestation de serment de son remplaçant.	
[…**]** *abrogé par la L. du 9 novembre 2015, art. 17.* (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 29. A l'exception de la circonstance visée à l'article 28, la perte de la qualité de membre du conseil provincial ou **[**de bourgmestre**]** met fin de plein droit au mandat de conseiller zonal.	

ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 18. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 30. Sans préjudice de l'article 28, la démission présentée par un conseiller zonal **[**visé à l'article 24, alinéa 2**]** est introduite par écrit auprès du président du collège. Elle ne devient définitive qu'une fois portée à la connaissance du conseil.	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 19. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 31. Le conseiller zonal qui veut prendre un congé parental à l'occasion de la naissance ou de l'adoption d'un enfant, est remplacé **[**pendant cette période selon les règles applicables en vigueur au niveau communal**]**.	
[…**]**	
[L'alinéa 1er ne s'applique**]** toutefois qu'à partir de la première séance du conseil suivant celle au cours de laquelle le conseiller empêché a été installé.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 81, 1°, 2° et 3° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 32. Le **[**conseiller zonal visé à l'article 24, alinéa 1er**]** qui, en raison d'un handicap, ne peut exercer seul son mandat peut, pour l'accomplissement de ce mandat, se faire assister par une personne de confiance choisie parmi les électeurs de la zone qui satisfont aux conditions d'éligibilité pour le mandat de conseiller communal, et qui n'est ni membre du personnel de la zone ni membre du personnel communal.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 82, 1° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 82, 2°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le conseiller zonal désigné par le conseil provincial qui, en raison d'un handicap, ne peut exercer seul son mandat peut, pour l'accomplissement de son mandat, se faire assister par une personne de confiance, choisie parmi les électeurs du conseil provincial qui satisfont aux critères d'éligibilité applicables en ce qui concerne le mandat de conseiller provincial et qui n'est ni membre du personnel de la zone, ni membre du personnel provincial.**]**	

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères permettant de bénéficier de l'application du présent article.	
Lorsqu'elle fournit cette assistance, la personne de confiance dispose des mêmes moyens et est soumise aux mêmes obligations que le conseiller zonal. **[**…**]**	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
Art. 33. Les conseillers communaux peuvent consulter les budgets et les comptes de la zone et visiter les bâtiments et services de la zone.	
Sous-section III. – *Des réunions, des délibérations et des décisions du conseil*	
Art. 34. Le conseil se réunit aussi souvent que les affaires qui ressortent de sa compétence l'exigent et au moins, une fois par trimestre.	
Art. 35. Le conseil est convoqué par le collège. A la demande d'un tiers des membres du conseil, le collège est tenu de le convoquer aux jour et heure indiqués.	
Art. 36. Sauf les cas d'urgence, la convocation se fait par courrier, par porteur à domicile, par télécopie ou par courrier électronique, au moins dix jours calendrier avant celui de la réunion ; la convocation contient l'ordre du jour.	**Art. 36.** Sauf les cas d'urgence **[**et le cas visé à l'article 41**]**, la convocation se fait par courrier, par porteur à domicile, par télécopie ou par courrier électronique, au moins dix jours calendrier avant celui de la réunion ; la convocation contient l'ordre du jour.
Les points de l'ordre du jour sont indiqués avec clarté.	
Les pièces liées aux points figurant à l'ordre du jour sont mises à la disposition **[**…**]** des conseillers zonaux **[**sur place**]** dès l'envoi de l'ordre du jour.	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 20, 1° et 2° (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 37. Le président du collège, visé à l'article 57, ou celui qui le remplace en application du règlement d'ordre intérieur visé à l'article 38, préside le conseil. Il ouvre et clôt la séance.	
Art. 38. Le conseil arrête son règlement d'ordre intérieur.	

Art. 39. Les lieu, jour et heure et l'ordre du jour des séances du conseil sont portés à la connaissance du public au moins par **[**l'une des voies suivantes: l'**]**affichage au siège social de la zone visé à l'article 20 ainsi que dans les maisons communales des communes de la zone **[**ou leur mise en ligne sur le site internet de la zone et sur le site internet des communes de la zone.**]**	**Art. 39.** Les lieu, jour et heure et l'ordre du jour des séances du conseil sont portés à la connaissance du public au moins par l'une des voies suivantes: l'affichage au siège social de la zone visé à l'article 20 ainsi que dans **[tous les postes]** de la zone ou leur mise en ligne sur le site internet de la zone **[…].**
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 21, 1° et 2° (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
La presse et les habitants intéressés sont, à leur demande et dans un délai utile, informés de l'ordre du jour du conseil, moyennant éventuellement paiement d'une redevance qui ne peut excéder le prix de revient.	
Le règlement d'ordre intérieur arrêté par le conseil peut prévoir d'autres modes de publication.	
Art. 40. Aucun acte ni aucune pièce concernant l'administration de la zone ne peut être soustrait à l'examen des conseillers zonaux.	
Les conseillers zonaux peuvent obtenir copie des actes et pièces relatifs à l'administration de la zone dans les conditions arrêtées par le règlement d'ordre intérieur.	
Les conseillers ont le droit de poser au collège des questions écrites et orales. Le règlement d'ordre intérieur détermine les conditions d'exercice de ce droit.	
Art. 41. Le conseil ne peut prendre de résolution si la majorité de ses membres en fonction n'est présente. Si ce quorum n'est pas atteint, un nouveau conseil est convoqué dans les vingt jours. Le conseil pourra cependant délibérer valablement quelle que soit sa composition sur les objets portés une deuxième fois à l'ordre du jour.	**Art. 41.** Le conseil ne peut prendre de résolution si la majorité de ses membres en fonction n'est présente. Si ce quorum n'est pas atteint, un nouveau conseil est convoqué dans les vingt jours. **[La convocation se fait au moins deux jours calendrier avant celui de la réunion.]** Le conseil pourra cependant délibérer valablement quelle que soit sa composition sur les objets portés une deuxième fois à l'ordre du jour.
Art. 42. Il est interdit à tout conseiller zonal :	
1° d'être présent à la délibération sur des objets auxquels il a un intérêt direct, soit personnellement, soit comme chargé d'affaires, avant ou après **[**qu'il soit devenu conseiller zonal**]**, ou auxquels ses parents ou alliés jusqu'au quatrième degré inclusivement ont un intérêt personnel et direct. Cette prohibition ne s'étend pas au-delà des parents ou alliés jusqu'au deuxième degré, lorsqu'il s'agit de la présentation des candidats, de nominations aux emplois, et de poursuites disciplinaires ;	

2° de prendre part, directement ou indirectement, à un marché public de travaux, de services ou de fournitures ;	
3° d'intervenir comme avocat, notaire ou chargé d'affaires dans les procès dirigés contre la zone de secours. Il ne pourra, en la même qualité, plaider, aviser ou suivre aucune affaire litigieuse quelconque dans l'intérêt de la zone de secours, si ce n'est gratuitement ;	
4° d'intervenir comme conseil d'un membre du personnel zonal en matière disciplinaire ou dans le cadre d'un recours contre une évaluation ;	
5° d'intervenir comme délégué ou technicien d'une organisation syndicale dans un comité de négociation ou de concertation de la zone.	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 22. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 43. Les séances du conseil sont publiques.	
Toutefois, à l'exception du cas visé à l'article 44, le conseil, statuant à la majorité des deux tiers des membres présents peut, dans l'intérêt de l'ordre public et en raison des inconvénients graves qui résulteraient de la publicité, décider du huis clos.	
Dès qu'une question de personne est soulevée, le président prononce le huis clos.	
Sauf en matière disciplinaire ou dans les circonstances spéciales arrêtées par le règlement d'ordre intérieur, la séance à huis clos ne peut avoir lieu qu'après la séance publique.	
Art. 44. Au plus tard dix jours calendrier avant la séance au cours de laquelle le conseil est appelé à délibérer à propos du budget, d'une modification budgétaire ou des comptes, le collège remet à chaque conseiller un exemplaire du projet de budget, du projet de modification budgétaire ou des comptes.	
Le projet est communiqué tel qu'il sera soumis aux délibérations du conseil, dans la forme prescrite et accompagné des annexes requises pour son arrêt définitif, à l'exception, pour ce qui concerne les comptes, des pièces justificatives. Le projet de budget et les comptes sont accompagnés d'un rapport.	
Art. 45. Le rapport relatif au projet de budget, visé à l'article 44, définit la politique générale et financière de la zone et synthétise la situation de l'administration et des affaires de la zone ainsi que tous les éléments utiles d'information.	

Le rapport relatif aux comptes synthétise la gestion des finances de la zone durant l'exercice auquel ces comptes se rapportent.	
Avant que le conseil ne délibère, les membres du collège commentent le contenu du rapport.	
Art. 46. Aucun objet étranger à l'ordre du jour ne peut être mis en discussion à moins que l'urgence ne le justifie. L'urgence sera déclarée par les deux tiers au moins des conseillers zonaux présents ; leurs noms seront mentionnés au procès-verbal.	
Toute proposition étrangère à l'ordre du jour est remise au président au moins cinq jours calendrier avant l'assemblée ; elle est accompagnée d'une note explicative ou de tout document propre à éclairer le conseil. Il est interdit à un membre du collège de faire usage de cette faculté. Le président transmet simultanément les points complémentaires de l'ordre du jour aux conseillers zonaux.	
Art. 47. Le procès-verbal est mis à la disposition des conseillers sept jours calendrier au moins avant le jour de la séance **[**…**]**. Le procès-verbal de la précédente séance est soumis pour approbation au conseil.	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 23. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Tout membre a le droit, pendant la séance, de faire des observations sur la rédaction du procès-verbal. Si ces observations sont adoptées, **[**le secrétaire visé à l'article 48**]**, est chargé de présenter, séance tenante ou au plus tard à la séance suivante, un nouveau texte conforme à la décision du conseil. Si la séance se déroule sans observation, le procès-verbal est considéré comme adopté et signé par le président du collège et **[**le secrétaire**]**.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
Art. 48. Le secrétaire du conseil et du collège est désigné par le conseil. En cas d'absence ou d'empêchement du secrétaire, le président désigne un secrétaire ad hoc.	
Art. 49. Le secrétaire est chargé de :	
1° préparer les réunions du conseil et du collège ;	
2° garantir la publicité de l'administration ;	

3° tenir à jour l'agenda des réunions du conseil et du collège ;	
4° transmettre à l'autorité de tutelle compétente les décisions, les délibérations zonales ainsi que l'ensemble des pièces nécessaires à l'exercice de la tutelle ;	
5° rédiger les procès-verbaux des réunions du conseil et du collège ;	
Les procès-verbaux sont signés par le secrétaire et le président.	
Les procès-verbaux mentionnent l'ensemble des objets discutés ainsi que les suites données aux points à propos desquels aucune décision n'est intervenue.	
Art. 50. Le président exerce la police de l'assemblée ; il peut, après en avoir donné l'avertissement, faire expulser de la salle tout individu qui donnera des signes publics soit d'approbation, soit d'improbation, ou incitera au tumulte de quelque manière que ce soit.	
[*L. du 9 novembre 2015, art. 24.* (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015) - Le président peut, en outre, dresser procès-verbal à charge du contrevenant, et le renvoyer devant le tribunal de police qui pourra le condamner à une amende d'un à quinze euros ou à une peine d'emprisonnement d'un à trois jours, sans préjudice d'autres poursuites, si le fait y donne lieu.**]**	
Art. 51. Chaque conseiller zonal, en ce compris les membres du collège, dispose d'une voix.	
Par dérogation à l'alinéa 1er, chaque conseiller zonal dispose, lors des votes relatifs à l'établissement du budget, aux modifications budgétaires et aux comptes annuels, d'un nombre de voix proportionnel à la dotation de sa commune à la zone **[**ou de sa province**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 84, 1° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Les modalités de calcul de la clef de répartition des votes sont déterminées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.	
(-)**[***L. du 21 décembre 2013, art. 84, 2°* (vig. indéterminée) (M.B. 31.12.2013) – Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer le type de décisions qui, en raison de leur importance, sont soumises aux mêmes règles de pondération des votes que celles applicables en matière de budget.**]**	

Art. 52. Les résolutions sont prises à la majorité absolue des suffrages ; en cas de partage, la proposition est rejetée.	
Art. 53. Le conseil vote sur l'ensemble du budget et sur l'ensemble des comptes annuels. Chaque conseiller zonal peut toutefois exiger le vote séparé d'un ou de plusieurs articles ou groupes d'articles qu'il désigne, s'il s'agit du budget ou d'un ou plusieurs articles ou postes qu'il désigne, s'il s'agit des comptes annuels. Dans ce cas, le vote sur l'ensemble ne peut intervenir qu'après le vote sur le ou les articles, groupes d'articles ou postes ainsi désignés.	
Art. 54. Sauf lorsque la loi prévoit le recours à un scrutin secret, les membres du conseil votent à haute voix. Le règlement d'ordre intérieur peut prévoir un mode de scrutin équivalent au vote à haute voix. Seules les nominations aux emplois, les mises en disponibilité, les suspensions préventives dans l'intérêt du service et les sanctions disciplinaires, font l'objet d'un scrutin secret, à la majorité absolue des suffrages.	
Section III. – *Du collège de la zone de secours*	
Art. 55. Les membres du collège sont désignés par le conseil en son sein, à la proportionnelle.	
Art. 56. Le commandant de zone prend part aux réunions du collège avec voix consultative.	
Art. 57. L'élection a lieu par vote secret à la majorité absolue des voix lors de la première séance du conseil.	
Sont élus en tant que membres du collège, les candidats qui ont obtenu le plus grand nombre de voix.	
Le collège désigne son président.	
En cas de parité de voix, la préférence est accordée dans l'ordre indiqué ci-après :	
1° au candidat qui, au jour de l'élection, est membre du collège. Si deux ou plusieurs candidats se trouvent dans ce cas, la préférence est accordée à celui qui a été membre du collège sans interruption le plus longtemps ;	
2° au candidat qui, antérieurement, était membre du collège. Si deux ou plusieurs candidats se trouvent dans ce cas, la préférence est accordée	

à celui qui a exercé son mandat sans interruption le plus longtemps, et en cas d'égalité de durée, à celui qui est sorti de charge le plus récemment ;	
3° au candidat qui, sans avoir atteint l'âge de soixante ans, est le plus âgé ;	
4° au moins âgé des candidats qui ont atteint l'âge de soixante ans.	
Le mandat de membre du collège prend cours au lendemain de l'élection visée à l'alinéa 1er.	
En cas d'absence ou d'empêchement, le membre du collège est remplacé en application des dispositions prévues par le règlement d'ordre intérieur du collège visé à l'article 59.	
Art. 58. Au sein du collège, chaque membre dispose d'une voix.	
Art. 59. Le collège arrête son règlement d'ordre intérieur.	
Art. 60. Le collège se réunit aux jours et heures fixés par le règlement et aussi souvent que l'exige la prompte expédition des affaires.	
Les réunions du collège ne sont pas publiques. Seules les décisions sont actées au procès-verbal et au registre des délibérations ; elles sont seules susceptibles d'avoir des effets de droit.	
La convocation aux réunions extraordinaires se fait par courrier, par porteur à domicile, par télécopie ou par courrier électronique, au moins deux jours calendrier avant celui de la réunion.	
Toutefois, en cas d'urgence, le président du collège reste juge du jour et de l'heure de la réunion.	
Art. 61. Le collège ne peut délibérer que si la majorité de ses membres est présente.	
Les décisions du collège sont prises à la majorité des voix.	
En cas de parité de voix, le collège reporte l'affaire à une prochaine réunion. Si la majorité des voix du collège a déclaré au préalable urgent le traitement de l'affaire, ou si l'affaire avait été reportée lors d'une réunion précédente après parité de voix, la voix du président est prépondérante.	
[L. du 2 novembre 2017, art. 2. (vig. 2 décembre 2017) (M.B. 23.11.2017) **-** Le collège peut prévoir, dans son règlement d'ordre	

intérieur, les cas dans lesquels et les modalités selon lesquelles les membres du collège peuvent participer à ses réunions à distance. Les membres du collège qui participent à ces réunions à distance sont réputés présents pour le respect des conditions de quorum et de majorité.	
Le collège peut prévoir, dans son règlement d'ordre intérieur, les cas dans lesquels et les modalités selon lesquelles ses décisions sont soumises à une procédure écrite. Les membres du collège décident à l'unanimité de l'utilisation de la procédure écrite. Lorsqu'un membre du collège demande qu'un point soumis à la procédure écrite soit examiné en cours de réunion, ce point n'est plus soumis à la procédure écrite.**]**	
	Par dérogation à l'alinéa 2, les décisions du collège sont prises à la majorité absolue des suffrages et par scrutin secret lorsque celui-ci exerce, par délégation, les compétences du conseil qui font l'objet d'un scrutin secret telles que visées à l'article 54.
Art. 62. Les règles visées à l'article 42 sont applicables aux membres du collège	
Art. 63. Outre les missions qui lui sont confiées par le conseil, le collège est chargé :	
1° de la publication et de l'exécution des décisions du conseil zonal ;	
2° de l'administration des bâtiments et propriétés de la zone ;	
3° de la gestion des revenus, de l'ordonnancement des dépenses de la zone ;	
4° de la surveillance de la comptabilité ;	
5° de la direction des travaux menés au sein de la zone ;	
6° de la surveillance du personnel administratif et opérationnel de la zone ;	
7° de la représentation de la zone lors de la conclusion de conventions auxquelles celle-ci est partie ;	
8° de l'exécution des obligations découlant du statut d'employeur de la zone ;	
9° de la représentation de la zone en justice.	
Les attributions visées à l'alinéa 1er, 7° et 9°, ne peuvent être exercées qu'après autorisation par le conseil.	

Section IV. – *De la commission technique*	
Art. 64. Il est créé au sein de chaque zone une commission technique.	
Art. 65. La commission technique est notamment composée des officiers responsables des postes de la zone ainsi que du commandant de zone lequel en assure la présidence.	
Le conseil arrête, en outre, la composition et l'organisation pratique de la commission technique sur proposition du commandant de zone.	
Art. 66. La commission technique assiste le commandant de zone lors de la rédaction du programme de politique générale visé à l'article 23, en ce compris l'établissement du programme d'acquisition de matériel visé à l'article 118.	
Elle a en outre une compétence d'avis à la demande des organes de la zone en matière d'organisation opérationnelle de la zone.	
	Section V. - Du bureau des volontaires
	Art. 66/1. Il est créé au sein de chaque zone de secours qui compte des membres du personnel volontaire un bureau des volontaires.
	Art. 66/2. §1er. Le bureau des volontaires est composé de représentants des cadres du personnel volontaire présents dans la zone et à la proportionnelle, compte tenu des candidatures.
	§2. Le conseil de zone fixe le nombre maximum de membres du bureau des volontaires, par cadre du personnel volontaire. S'il y a plus de candidatures que le nombre maximum fixé par le conseil de zone, des élections sont organisées.
	§3. Les membres du bureau des volontaires sont désignés pour 4 ans.
	§4. Les membres du bureau qui sont membres du personnel volontaire désignent en leur sein le président du bureau.
	§5. Le président du conseil et le commandant de zone font partie de droit du bureau des volontaires.

	Art. 66/3. Le conseil arrête le règlement d'ordre intérieur du bureau, sur la proposition de celui-ci.
	Art. 66/4. Le bureau des volontaires a pour objectif : - D'éveiller l'intérêt du candidat pompier volontaire, de l'informer, de l'accompagner et de le conseiller ; - De soutenir les initiatives de recrutement zonales ; - De familiariser et de fidéliser les membres du personnel opérationnel volontaire avec l'organisation zonale ; - De veiller à ce que les particularités du volontariat soient prises en compte au sein de l'organisation zonale.
	A cet effet, le bureau peut : 1° émettre des avis au commandant de zone soit d'initiative, soit à la demande du commandant de zone sur des sujets ayant un impact sur les membres du personnel opérationnel volontaire ; 2° conseiller et accompagner les membres du personnel opérationnel volontaire dans les différents aspects liés à leurs particularités de volontaire.
CHAPITRE II. – *DU FINANCEMENT DE LA ZONE DE SECOURS*	
Art. 67. Les zones de secours sont financées par :	
1° les dotations des communes de la zone ;	
2° les dotations fédérales ;	
3° les éventuelles dotations provinciales ;	
4°(-) les rétributions des missions dont le Roi autorise la récupération ;	
5° des sources diverses.	
Aussi longtemps que le ratio entre les moyens des autorités communales et fédérale prévus en application de cette loi, n'est pas égal à un, les communes d'une zone ne devront pas, ensemble, contribuer davantage en termes réels que leur apport actuel. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, après avoir entendu les représentants des villes et communes, ce ratio au 31 décembre 2007 ainsi que les postes des revenus et des dépenses qui entrent en ligne de compte pour calculer ce ratio.	
La dotation communale visée à l'alinéa 1er, 1°, peut être diminuée en proportion de la dotation provinciale visée à l'alinéa 1er, 3°.	

Art. 68. § 1. La dotation communale est inscrite dans les dépenses de chaque budget communal. Elle est payée au moins par douzième.	
§ 2. **[***Loi du 19 avril 2014, art. 23, 1°* (vig. 2 août 2014) (M.B. 23.07.2014) - Les dotations des communes de la zone sont fixées chaque année par une délibération du conseil, sur la base de l'accord intervenu entre les différents conseils communaux concernés.	
L'accord est obtenu au plus tard le 1er novembre de l'année précédant l'année pour laquelle la dotation est prévue.	
Pour la première inscription de la dotation communale, le conseil de prézone peut décider de postposer la date du 1er novembre 2014 et obtenir un accord au plus tard le 1er novembre 2015.**]**	
[§ 3. *Loi du 19 avril 2014, art. 23, 2°* (vig. 2 août 2014) (M.B. 23.07.2014) - A défaut d'un tel accord, la dotation de chaque commune est fixée par le gouverneur de province en tenant compte des critères suivants pour chaque commune :	
- la population résidentielle et active ;	
- la superficie ;	
- le revenu cadastral ;	
- le revenu imposable ;	
- les risques présents sur le territoire de la commune ;	
- le temps d'intervention moyen sur le territoire de la commune ;	
- la capacité financière de la commune.	
Une pondération d'au moins 70 % est attribuée au critère "population résidentielle et active".	
Le gouverneur notifie à chaque commune le montant de la dotation communale qu'il lui incombe de supporter au plus tard le 15 décembre de l'année précédant celle pour laquelle la dotation est prévue.	
Pour les trois années suivant l'intégration des services d'incendie dans les zones de secours, le gouverneur tient compte, dans la fixation de la dotation communale, du passif des communes en matière de redevances telles visées à l'article 10, § 4, de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile.	
Le gouverneur peut décider de modalités de paiement spécifiques pour ce qui concerne le paiement des dotations communales.	
Le conseil communal peut exercer un recours auprès du ministre contre la décision du gouverneur dans un délai de vingt jours à	Le conseil communal peut exercer un recours **[en annulation]** auprès du ministre contre la décision du gouverneur dans un délai de vingt

compter du lendemain de la notification à l'autorité communale.	jours à compter du lendemain de la notification à l'autorité communale.
Le ministre de l'Intérieur statue sur ce recours dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de sa réception.	
Il transmet sa décision au plus tard le dernier jour de ce délai au gouverneur, au conseil de zone et au conseil communal.	
A défaut de décision à l'expiration de ce délai, le recours est réputé rejeté.	
	En cas d'annulation de la décision du gouverneur, celui-ci prend une nouvelle décision dans un délai de 20 jours à compter du lendemain de la notification.
La décision sur recours vaut inscription dans les budgets communaux au 1er novembre de l'année précédant celle pour laquelle la dotation est prévue.**]**	**[Le rejet du recours ou le cas visé à l'alinéa 9]** vaut inscription dans les budgets communaux au 1er novembre de l'année précédant celle pour laquelle la dotation est prévue.**]**
[§ 4. *Loi du 19 avril 2014, art. 23, 3°* (vig. 2 août 2014) (M.B. 23.07.2014) - La commune verse le montant de la dotation communale fixée en application du présent article sur un compte ouvert au nom de la zone auprès d'un organisme financier.	
A défaut de versement dans les trente jours de **[**la notification au conseil**]** visée au § 3 ou à l'expiration du délai de recours ou de la procédure de recours visés au § 3, le gouverneur inscrit d'office le montant dû dans le budget de la commune. Ce montant est transféré sur réquisition du gouverneur, d'un compte ouvert auprès d'un organisme financier par la commune débitrice sur un compte ouvert auprès d'un organisme financier par la zone créancière.**]**	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 25. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 69. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités pour la fixation et le versement de la dotation fédérale, qui est payée au moins par douzième.	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 86, 1°* (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – La dotation fédérale est composée d'une dotation de base et de dotations complémentaires.**]**	
Les modalités de calcul **[**de la dotation fédérale de base**]** sont fixées en tenant compte des critères suivants pour chaque zone :	
- la population résidentielle et active ;	
- la superficie ;	
- le revenu cadastral ;	
- le revenu imposable ;	

- les risques présents sur le territoire de la zone.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 86, 2° (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 86, 3°* (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – Les dotations fédérales complémentaires sont réparties sur base de clés de répartition spécifiques déterminées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.**]**	
Art. 70. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires et aux conditions qu'Il détermine, intervenir dans le financement de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale par l'octroi de subsides ou une dotation spécifique.	
Art. 71. Les arrêtés royaux visés aux articles 67 à 70 sont confirmés par une loi au plus tard dans les six mois de leur entrée en vigueur.	
A défaut de confirmation dans ce délai, ils cessent de produire leurs effets.	
Art. 72. Si, après le tarissement des moyens visés à l'article 67, la zone ne dispose pas des moyens financiers suffisants pour couvrir les dépenses nécessaires à l'accomplissement de ses missions, la différence est supportée par les communes de la zone selon la clef de répartition visée à l'article 68.	
CHAPITRE III. – *DE LA GESTION BUDGÉTAIRE, FINANCIÈRE ET COMPTABLE*	
Section 1re. – *Du comptable spécial*	
Art. 73. Les recettes et les dépenses de la zone sont effectuées par un comptable spécial.	
Le Roi détermine les conditions d'accès à la fonction de comptable spécial.	
La même personne peut être le comptable spécial de plusieurs zones.	
Art. 74. Le Roi fixe les règles pour l'exercice de la fonction de comptable spécial.	

Art. 75. § 1. Le comptable spécial est désigné par le collège.	
Le comptable spécial prête le serment suivant entre les mains du président du collège : « Je jure fidélité au Roi, obéissance à la Constitution et aux lois du peuple belge ».	
Il en est dressé procès-verbal.	
Le comptable spécial qui, sans motif légitime, ne prête pas serment après avoir été invité à le faire lors de la plus proche réunion du collège par une lettre recommandée à la poste, est réputé renoncer à sa nomination.	
§ 2. Le comptable spécial est chargé, seul et sous sa responsabilité, d'encaisser les recettes de la zone et d'acquitter, sur mandats réguliers, les dépenses ordonnancées jusqu'à concurrence soit du montant spécial de chaque article du budget, du crédit spécial ou du crédit provisoire, soit du montant des allocations transférées conformément à l'article 95.	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 87.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – En vue du recouvrement des créances certaines et exigibles, le comptable spécial peut envoyer une contrainte visée et rendue exécutoire par le collège. Une telle contrainte est signifiée par exploit d'huissier. Cet exploit interrompt la prescription. Une contrainte ne peut être visée et rendue exécutoire par le collège que si la dette est exigible, liquide et certaine. Le débiteur doit en outre être préalablement mis en demeure par courrier recommandé. La zone peut imputer des frais administratifs pour ce courrier recommandé. Ces frais sont à charge du débiteur et peuvent être recouvrés par la contrainte. Les dettes des personnes de droit public ne peuvent jamais être recouvrées par contrainte. Un recours contre cet exploit peut être introduit dans le mois de la signification par requête ou par citation.**]**	
§ 3. Dans les cas où il y aurait de la part du comptable spécial refus ou retard d'acquitter le montant de mandats réguliers, le paiement en sera poursuivi, comme en matière de contributions directes, par le receveur de l'Etat sur l'exécutoire du gouverneur, qui convoque le comptable spécial et l'entend préalablement.	
Art. 76. Sans préjudice des articles 73 et 75, § 2, peuvent être versés directement au compte ouvert au nom de la zone bénéficiaire auprès d'institutions financières qui satisfont, selon le cas, aux articles 7, 65 et 66 de la loi du 22 mars	

1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit :	
1° les dotations, les subsides, les subventions et les interventions dans les dépenses des zones ;	
2° le montant de leur quote-part dans les fonds institués par la loi, le décret ou l'ordonnance, au profit des zones, et, en général, toutes les sommes attribuées à titre gratuit aux zones par l'Etat, les communautés, les régions, les provinces et les communes.	
Les institutions financières visées à l'alinéa 1er sont autorisées à prélever d'office, sur l'avoir du ou des comptes qu'elles ont ouverts au nom de la zone, le montant des dettes exigibles que cette zone a contractées envers elles.	
Art. 77. […**]** *abrogé par la loi du 18 décembre 2016, art. 2.* (vig. 1er février 2017) (M.B. 17.01.2017)	
Art. 78. Le comptable spécial exerce ses fonctions de façon indépendante sous l'autorité du collège.	
Art. 79. L'indemnité du comptable spécial est fixée par le conseil dans les limites et conditions arrêtées par le Roi.	
Art. 80. § 1. En cas d'absence du comptable spécial, sa fonction est assurée par un remplaçant désigné par le collège, sur proposition du comptable spécial, sous sa responsabilité, pour une période de maximum trente jours.	
Ce remplacement peut, pour une même absence, être prolongé deux fois pour un même délai maximum.	
§ 2. Dans tous les autres cas, le conseil désigne un comptable spécial faisant fonction qui satisfait aux conditions pour être désigné comptable spécial.	
Le comptable spécial faisant fonction exerce toutes les compétences du comptable spécial.	
§ 3. En cas de remplacement du comptable spécial, son indemnité est octroyée à son remplaçant.	

Art. 81. Le comptable spécial peut être entendu par le collège et le conseil sur toutes les questions qui ont une incidence financière ou budgétaire.	
Art. 82. § 1. Un compte de fin de gestion est établi lorsque le comptable spécial cesse définitivement d'exercer ses fonctions, lors de l'installation et de la cessation des fonctions du comptable spécial faisant fonction ainsi que dans le cas visé à l'article 80 § 2, alinéa 2.	
§ 2. Le compte de fin de gestion du comptable spécial, accompagné, s'il y a lieu, de ses observations ou, en cas de décès, de celles de ses ayants-cause, est soumis par le collège au conseil qui l'arrête et déclare le comptable spécial quitte ou fixe un débet.	
La décision par laquelle le compte de fin de gestion est définitivement arrêté est notifiée, sous pli recommandé à la poste, au comptable spécial ou, en cas de décès, à ses ayants droit, par les soins du collège, accompagnée, s'il y a lieu, d'une invitation à solder le débet.	
§ 3. La décision qui arrête définitivement le compte de fin de gestion et déclare le comptable spécial définitivement quitte emporte de plein droit la restitution du cautionnement.	
§ 4. La décision visée au § 3 est soumise aux modalités de tutelle visées aux articles 145 à 147.	
Section II. – *De la gestion budgétaire et financière*	
Sous-section Ire – *Des biens et revenus de la zone*	
Art. 83. Les libéralités faites par actes entre vifs sont toujours acceptées provisoirement, conformément aux dispositions de la loi du 12 juillet 1931 portant extension à toutes les personnes morales du bénéfice de l'acceptation provisoire des libéralités faites par actes entre vifs.	
Art. 84. § 1. Le conseil arrête les conditions de location et de tout autre usage des produits et revenus des propriétés et droits de la zone.	

§ 2. Le conseil accorde, s'il y a lieu, aux locataires de la zone les remises qu'ils demandent, soit qu'ils aient le droit de les réclamer aux termes de la loi ou en vertu de leur contrat, soit qu'ils les sollicitent pour motif d'équité.	
Art. 85. Le conseil choisit le mode de passation des marchés de travaux, de fournitures ou de services et en fixe les conditions.	
Il peut déléguer ces pouvoirs au collège pour les marchés relatifs à la gestion journalière de la zone, dans les limites des crédits inscrits à cet effet au budget ordinaire.	Il peut déléguer **[l'exercice de ses compétences visées à l'alinéa 1er au collège]** dans les limites des crédits inscrits à cet effet au budget ordinaire.
	Le conseil peut déléguer l'exercice de ses compétences visées à l'alinéa 1er au commandant de zone ou à un autre membre du personnel de la zone pour les marchés dont le montant estimé ne dépasse pas le seuil fixé pour les marchés constatés sur simple facture acceptée.
	Le conseil peut déléguer l'exercice de ses compétences visées à l'alinéa 1er au collège, pour des dépenses relevant du budget extraordinaire lorsque la valeur du marché est inférieure au montant fixé par le Roi.
En cas d'urgence impérieuse résultant d'événements imprévisibles, le collège peut d'initiative exercer les pouvoirs du conseil visés à l'alinéa 1er. Sa décision est communiquée au conseil qui en prend acte lors de sa prochaine séance.	
Sous-section II. – *Du budget de la zone*	
Art. 86. Le budget de la zone est élaboré par le collège et approuvé par le conseil, conformément aux normes budgétaires minimales arrêtées par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.	
Art. 87. L'exercice financier des zones correspond à l'année civile.	
Sont seuls considérés comme appartenant à un exercice, les droits acquis à la zone et les engagements pris à l'égard de ses créanciers pendant cet exercice, quel que soit l'exercice au cours duquel ils sont soldés.	

Art. 88. Chaque année, au cours du premier trimestre, le conseil se réunit pour procéder au règlement des comptes annuels de l'exercice précédent.	
Ces comptes annuels comprennent le compte budgétaire, le compte de résultat et le bilan.	
Le rapport visé à l'article 44, alinéa 2, est joint aux comptes.	
Art. 89. Le conseil se réunit chaque année **[**au plus tard**]** dans le courant du mois d'octobre pour délibérer au sujet du budget des dépenses et des recettes de la zone pour l'exercice suivant.	
ainsi modifié par la L. du 30 juin 2017, art. 2. (vig. 1er août 2017) (M.B. 17.07.2017)	
Art. 90. Les budgets et les comptes sont déposés au siège de la zone visé à l'article 20, et à la maison communale de chaque commune qui fait partie de la zone, où quiconque peut toujours en prendre connaissance **[**sur place**]**.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
Cette possibilité de consultation est rappelée par **[**l'une des voies suivantes, à la diligence du collège: l'affichage ou la mise en ligne sur le site internet**]** dans le mois qui suit l'adoption des budgets et des comptes par le conseil. La durée de l'affichage **[**ou de la mise en ligne**]** ne peut être inférieure à dix jours.	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 26, 1° et 2° (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 91. Toute allocation pour dépense facultative qui aura été réduite par l'autorité de tutelle ne pourra être dépensée par le collège sans une nouvelle délibération du conseil qui l'y autorise.	
Art. 92. Aucun paiement sur la caisse de la zone ne peut avoir lieu qu'en vertu d'une allocation portée au budget, d'un crédit spécial ou d'un crédit provisoire alloué dans les conditions et limites fixées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.	
Les membres du collège sont personnellement responsables des dépenses engagées ou mandatées par eux contrairement à l'alinéa 1er.	

Art. 93. § 1. Aucun article des dépenses du budget ne peut être dépassé, et aucun transfert ne peut avoir lieu.	
§ 2. Néanmoins, lorsqu'à la clôture d'un exercice, certaines allocations sont grevées d'engagements régulièrement et effectivement contractés en faveur des **[**créanciers de la zone**]**, la partie d'allocation nécessaire pour solder la dépense est transférée à l'exercice suivant par décision du collège qui sera annexée au compte de l'exercice clos.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 88. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Il peut être disposé des allocations ainsi transférées sans nouvelle décision du conseil.	
Art. 94. Le conseil peut toutefois pourvoir à des dépenses réclamées par des circonstances impérieuses et imprévues en prenant à ce sujet une résolution motivée.	
Dans le cas où le moindre retard occasionnerait un préjudice évident, le collège peut, sous sa responsabilité, pourvoir à la dépense, à charge d'en donner, sans délai, connaissance au conseil qui délibère s'il admet ou non la dépense.	
Les membres du collège qui auraient mandaté des dépenses payées en exécution des alinéas 1er et 2 mais rejetées des comptes définitifs, sont personnellement tenus d'en verser le montant à la caisse de la zone.	
Art. 95. Les mandats sur la caisse de la zone, ordonnancés par le collège, sont signés par le président du collège ; ils sont contresignés par le commandant de la zone.	
Art. 96. En aucun cas, le budget des dépenses et des recettes des zones ne peut présenter, au plus tard à compter de l'exercice budgétaire qui suit la mise en place de la zone de secours, un solde à l'ordinaire ou à l'extraordinaire en déficit ni faire apparaître un équilibre ou un boni fictif.	
Art. 97. Le conseil est tenu de porter annuellement au budget des dépenses toutes celles que les lois mettent à charge de la zone et spécialement les suivantes :	
1° les contributions assises sur les biens de la zone ;	

2° les dettes de la zone, liquides et exigibles, et celles résultant de condamnations judiciaires à sa charge ;	
3° les traitements du commandant de zone et du personnel administratif et opérationnel de la zone ;	
4° les frais de bureau du siège social de la zone ;	
5° l'entretien des bâtiments de la zone ou le loyer des bâtiments qui en tiennent lieu ;	
6° les frais d'impression nécessaires pour la comptabilité zonale ;	
7° les pensions à charge de la zone.	
Art. 98. Si les recettes portées au budget sont insuffisantes pour payer une dette de la zone qui est reconnue et exigible, ou qui résulte d'une décision en dernier ressort d'une juridiction administrative ou judiciaire, le conseil propose les moyens d'y suppléer.	
Art. 99. Le conseil est tenu de porter annuellement au budget, en les spécifiant, toutes les recettes quelconques de la zone, ainsi que celles que la loi lui attribue et les excédents des exercices antérieurs.	
CHAPITRE IV. – *DU PERSONNEL*	
Art. 100. La zone gère le recrutement, la nomination et la carrière de son personnel.	
Art. 101. [*L. du 21 décembre 2013, art. 89.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le personnel de la zone est composé de membres administratifs et de membres opérationnels.**]**	
Art. 102. [*L. du 21 décembre 2013, art. 90.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le conseil fixe, sur proposition du commandant de zone, le plan du personnel de la zone.	
Pour le plan du personnel du personnel opérationnel, le conseil tient compte des critères fixés par le Roi.**]**	
Art. 103. [*L. du 25 avril 2014, art. 81.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 06.06.2014) - Le personnel opérationnel de la zone est composé de :	
1° pompiers professionnels ;	

L. 15 mai 2007 p. 41/93 juin 2018 I

2° pompiers volontaires ;	
3° ambulanciers professionnels, non-pompier ;	
4° ambulanciers volontaires, non-pompier.	
Les pompiers volontaires et les ambulanciers volontaires visés au 2° et 4° sont les membres du personnel de la zone pour lesquels leur fonction dans la zone ne constitue pas leur activité à titre principal.	
Les pompiers professionnels et les ambulanciers professionnels visés au 1° et 3° sont employés à titre principal par la zone.**]**	
Art. 104. La zone **[**peut proposer**]** à l'employeur privé ou public d'un membre volontaire de son personnel opérationnel la conclusion d'une convention précisant les modalités de la disponibilité opérationnelle et de la disponibilité pour la formation du membre volontaire.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 92, 1° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 92, 2°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le Roi peut fixer les modalités de conclusion et le contenu d'une telle convention.**]**	
Art. 105. Le **[**personnel**]** administratif de la zone est composé d'agents statutaires ou contractuels.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 93. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 106. [*L. du 21 décembre 2013, art. 94, 1°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le Roi arrête, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le statut administratif et pécuniaire du personnel opérationnel des zones, en ce compris la formation.**]**	
Ce statut tient compte des risques spécifiques inhérents aux missions principales du personnel opérationnel des zones de secours.	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 94, 2°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – La zone fixe le statut administratif et pécuniaire de son personnel administratif.**]**	
[Art. 106/1. *L. du 21 décembre 2013, art. 95.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – La zone de secours peut, dans le cadre de l'imposition éventuelle d'une sanction disciplinaire, procéder à l'exécution d'un test d'alcoolémie et de drogue auprès du personnel opérationnel aux conditions défi nies ci-après.	

Le membre de personnel professionnel ou volontaire de la zone qui présente des signes manifestes d'être sous l'influence d'alcool en service se soumet à un test d'haleine, à la demande de son supérieur hiérarchique. Le Roi fixe les modalités de l'exécution du test d'haleine.	
Le membre de personnel professionnel ou volontaire de la zone qui présente des signes manifestes de consommation de drogues en service se soumet à un test de détection de drogues, à la demande de son supérieur hiérarchique. Le Roi fixe les modalités de l'exécution du test de détection de drogues.**]**	
CHAPITRE V. – *DE L'AUTORITÉ ET DE LA DIRECTION*	
Section Ire – *Des compétences générales des communes et des provinces*	
Art. 107. Pour l'exécution de ses missions en matière de sécurité sur le territoire de sa commune, le bourgmestre peut faire appel aux moyens des postes des zones.	
A cette fin, il adresse une demande au commandant de zone afin que celui-ci prenne les dispositions nécessaires.	
Les postes de la zone ou des zones sont placés **[**dans ce cas**]** sous l'autorité du bourgmestre.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
Art. 108. Pour l'exécution de ses missions en matière de sécurité sur le territoire de sa province, le gouverneur ainsi que **[**l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]**, peut faire appel aux zones. A cette fin, **[**ils adressent**]** une demande au commandant de zone afin que celui-ci prenne les dispositions nécessaires. Les postes de la zone ou des zones sont placés dans ce cadre sous l'autorité du gouverneur ou **[**de l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]**.	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 25, 1°, 2° et 3° (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
Section II. – *De la gestion de la zone*	

Art. 109. Chaque zone est dirigée par le commandant de zone.	
Il est responsable de la direction, de l'organisation et de la gestion ainsi que de la répartition des tâches au sein de la zone.	
Art. 110. Le commandant de zone exerce les compétences visées à l'article 109 sous l'autorité du collège.	
En vue d'une bonne gestion de la zone, le commandant de zone informe le plus rapidement possible le collège de tout ce qui concerne la zone et l'exécution de ses missions.	
Il fait rapport tous les trois mois au collège sur le fonctionnement de la zone et informe cette autorité des plaintes extérieures relatives au fonctionnement ou à l'intervention du personnel de la zone.	
Art. 111. Le commandant de zone est chargé de la préparation quant au fond des dossiers soumis au conseil ou au collège de la zone.	
Les dispositions de l'article 42 sont applicables au commandant de zone.	
Art. 112. L'ensemble du courrier de la zone est signé par le président du collège et contresigné par le commandant de zone.	
	Le conseil détermine dans le règlement d'ordre intérieur par qui et de quelle manière les pièces zonales qui ne sont visées ni par l'alinéa premier, ni par l'article 49 doivent être signées ou cosignées lorsque cela s'avère nécessaire. Lorsque le conseil n'a pas déterminé de disposition en la matière, l'alinéa premier leur est applicable.
Art. 113. Le Roi fixe le contenu du profil de fonction auquel le commandant doit satisfaire et détermine les modalités de sélection du commandant de zone.	
Art. 114. Le candidat le mieux classé au terme de la procédure de sélection est désigné dans ses fonctions par le conseil pour une période renouvelable de six ans.	**Art. 114.** Le candidat le mieux classé au terme de la procédure de sélection est désigné dans ses fonctions par le conseil pour une période **[...]** de six ans.
Art. 115. Tous les deux ans, le commandant de zone est évalué par le collège. Le conseil peut, par décision motivée, mettre fin prématurément au mandat du commandant de zone si celui-ci a	

fait l'objet de deux évaluations négatives successives.	
Au terme de chaque période de six ans, le conseil prolonge la désignation du commandant après avis motivé, non contraignant, du collège et sur la base d'une évaluation globale réalisée par une commission d'évaluation.	Au terme de chaque période de six ans, une commission d'évaluation procède à l'évaluation globale du commandant de zone. Par dérogation à l'article 114, le conseil peut renouveler une seule fois le mandat du commandant de zone pour une seconde période de six ans après avis motivé, non contraignant, du collège et sur la base de cette évaluation globale.
Art. 116. § 1. Une commission d'évaluation est instaurée dans chaque zone. Cette commission est composée comme suit :	
1° le président du collège ;	
2° le gouverneur ou son représentant ;	
3° un membre de l'inspection générale désigné par le ministre.	
Le président du collège préside la commission d'évaluation.	
§ 2. La commission d'évaluation est réunie à l'initiative du président du collège.	
La commission entend le commandant de zone ainsi que toute autre personne pouvant éclairer les débats.	
§ 3. Les règles de fonctionnement de la commission d'évaluation sont fixées par le Roi.	
CHAPITRE VI. – *DE L'ÉQUIPEMENT ET DU MATÉRIEL*	
Art. 117. **[**§ 1.**]** La zone acquiert le matériel et l'équipement nécessaires à l'exercice de ses missions. Elle en assure la gestion et l'entretien.	
[[§ 2.**]** *L. du 3 août 2012, art. 2.* (vig. 5 octobre 2012) (M.B. 13.09.2012) – Les zones, les prézones, les communes, le service d'incendie et d'aide médicale urgente de la Région de Bruxelles-Capitale et les **[**centres de formation pour la sécurité civile**]** peuvent, pour l'organisation et l'attribution de marchés publics et de contrats cadres en vue de l'acquisition de matériel et d'équipement qui sont nécessaires à l'exercice de leurs missions, faire appel à la **[**centrale de marché**]**[2] créée au sein de la Direction générale de la Sécurité civile du Service public fédéral Intérieur.**]**	

ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 96. (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 27, 1° et 2° (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)[2]	
[§ 3. *L. du 9 novembre 2015, art. 27, 3°* (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015) - Des subsides peuvent être octroyés aux prézones et aux zones de secours, dans les limites des lois budgétaires, pour l'achat de matériel ou l'utilisation de licence nécessaire pour l'exécution de leurs missions telles que visées à l'article 11.	
Le Roi détermine les conditions et les modalités d'octroi de ces subsides. Ces conditions doivent permettre de vérifier que l'utilisation des subsides est conforme à l'objectif visé à l'alinéa 1er.	
Le montant du subside est fixé par le Roi pour chaque prézone et zone, en tenant compte des critères de population et de superficie.**]**	
Art. 118. Le conseil, sur la proposition du commandant de zone, après avis de la commission technique, arrête un programme d'acquisition du matériel et de l'équipement, tenant compte des moyens financiers disponibles. Le programme d'acquisition du matériel et de l'équipement fait partie du programme pluriannuel de politique générale visé à l'article 23.	
Art. 119. § 1.* Les normes minimales d'équipement et de matériel sont fixées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres. La zone applique ces normes en fonction de l'analyse des risques visée à l'article 5 de façon à réaliser l'aide adéquate la plus rapide.	
§ 2. Le Roi arrête les normes en matière d'équipement individuel, l'uniforme, les insignes et autres moyens d'identification du personnel opérationnel de la zone.	
CHAPITRE VII. – *DE LA TUTELLE SPÉCIFIQUE*	
Section Ire – *Des dispositions générales*	
Art. 120. L'autorité de tutelle peut, tant par correspondance que sur place, recueillir tous les renseignements et données utiles à l'examen des dossiers qui sont soumis à sa tutelle.	

Art. 121. Sous réserve de dispositions contraires, la computation des délais se fait en jours calendrier.	
Art. 122. Sous réserve des circonstances visées à l'article 123, le délai d'examen d'une délibération prend cours le jour suivant la réception de celle-ci par l'autorité de tutelle.	
Art. 123. Le délai d'examen d'une délibération de l'autorité zonale par l'autorité de tutelle est interrompu **[**le jour où l'autorité de tutelle fait savoir qu'elle**]** réclame le dossier relatif à la délibération en question ou demande des informations complémentaires auprès de l'autorité zonale. Dans les cas visés par le présent article, le délai d'examen prend cours le jour suivant la réception, soit du dossier, soit des informations complémentaires demandées **[**…**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 97, 1° et 2° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Section II. – *De la tutelle spécifique générale*	
Art. 124. Après chaque réunion du conseil et du collège, une liste contenant un bref exposé des délibérations du conseil et du collège est envoyée endéans les vingt jours **[**simultanément**]** au gouverneur ainsi qu'au ministre. Le collège certifie à cette occasion que les dispositions en matière de publicité, visées à l'alinéa 2, ont été respectées.	
[Concurremment à son envoi au gouverneur, la liste des délibérations est publiée par l'une des voies suivantes: l'affichage au siège social de la zone ainsi que dans chacune des maisons communales des communes de la zone ou la mise en ligne sur le site internet de la zone et sur le site internet des communes de la zone.**]**	Concurremment à son envoi au gouverneur, la liste des délibérations est publiée par l'une des voies suivantes: l'affichage au siège social de la zone ainsi que dans **[tous les postes]** de la zone ou la mise en ligne sur le site internet de la zone **[…]**.
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 28, 1° et 2° (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 125. Sans préjudice des dispositions de l'article 124, une copie **[**…**]** des délibérations reprises ci-après, est envoyée endéans les vingt jours à compter de leur adoption au gouverneur et au ministre :	
1° les délibérations de l'autorité zonale fixant le mode d'attribution et les conditions des marchés publics de travaux, de fournitures et de services ainsi que les délibérations de passation	

du collège prises en exécution des délibérations précitées ;	
2° les délibérations de l'autorité zonale concernant les dépenses rendues nécessaires par des circonstances impérieuses et imprévues ;	
3° les délibérations de l'autorité zonale relatives au recrutement, à la désignation, à la nomination et à la promotion des membres du personnel de la zone ;	
4° les délibérations de l'autorité zonale portant la désignation du commandant de zone, de son évaluation ou du renouvellement de son mandat.	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 29. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Art. 126. § 1. Sous réserve de l'application de l'article 123, le gouverneur peut suspendre, par arrêté et dans un délai de vingt-cinq jours prenant cours le lendemain de la réception de la liste visée à l'article 124 ou de la délibération visée à l'article 125, l'exécution des décisions par lesquelles l'autorité zonale viole les dispositions de la présente loi ou prises en vertu de la présente loi. Une copie de l'arrêté de suspension est transmise simultanément au ministre.	**Art. 126.** § 1. Sous réserve de l'application de l'article 123, le gouverneur peut suspendre, par arrêté et dans un délai de vingt-cinq jours prenant cours le lendemain de la réception de la liste visée à l'article 124 ou de la délibération visée à l'article 125, l'exécution des décisions par lesquelles l'autorité zonale viole **[les dispositions de la loi du 19 avril 2014 fixant certains aspects de l'aménagement du temps de travail des membres professionnels opérationnels des zones de secours et du Service d'incendie et d'aide médicale urgente de la Région Bruxelles-Capitale et]** de la présente loi ou prises en vertu de la présente loi. Une copie de l'arrêté de suspension est transmise simultanément au ministre.
§ 2. L'autorité zonale peut, dans les quarante jours à compter du lendemain de l'envoi de l'arrêté suspensif du gouverneur, justifier la délibération suspendue. En ce cas, elle adresse sa délibération justificative au ministre au plus tard le dernier jour du délai susmentionné. Une copie de la délibération justificative est transmise au gouverneur.	
L'autorité zonale peut, dans le même délai, retirer la décision suspendue. Elle en informe le gouverneur et le ministre.	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 98, 1°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – A défaut pour l'autorité zonale de justifier la délibération suspendue dans le délai de quarante jours, la délibération suspendue est considérée comme nulle de plein droit.**]**	

§ 3. En cas d'envoi d'une délibération justificative **[**…**]**, le ministre peut, par arrêté motivé et dans les quarante jours à compter du lendemain de la réception de la délibération justificative **[**…**]**, soit annuler la décision suspendue, soit lever la suspension de ladite décision.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 98, 2° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
L'arrêté est adressé, au plus tard le dernier jour du délai de quarante jours, à l'autorité zonale. Une copie est envoyée au gouverneur.	
A défaut d'arrêté dans le délai de quarante jours, la suspension est levée.	
§ 4. Le ministre peut, en outre, statuer définitivement sur l'annulation de toute décision soumise à la tutelle spécifique générale dans les vingt-cinq jours **[**à compter du jour suivant l'expiration du délai de tutelle du gouverneur visé au § 1er**]**. **[**…**]**	
L'arrêté est adressé, au plus tard le dernier jour du délai visé à l'alinéa 1er, à l'autorité zonale. Une copie est envoyée au gouverneur.	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 30, 1° et 2° (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
Section III. – *De la tutelle spécifique spéciale*	
Art. 127. L'approbation par l'autorité de tutelle des décisions relatives au **[**plan**]** du personnel **[**du personnel opérationnel**]**[2], au budget et aux modifications qui y sont apportées, à la contribution d'une commune au financement de la zone et à ses modifications ainsi qu'aux comptes, ne peut être refusée que pour violation des dispositions de la présente loi ou prises en vertu de la présente loi.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 99. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 31. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)[2]	
Art. 128. Le ministre dispose d'un pouvoir général d'évocation des décisions soumises à la tutelle spécifique spéciale ainsi que des arrêtés pris par le gouverneur en application des articles 131, 136 à 139, 142, 145, 148 et 150.	
Lorsque le ministre décide de faire usage de ce pouvoir d'évocation, il en informe le gouverneur ainsi que l'autorité zonale dans les	

vingt jours qui suivent la réception de la décision concernée ou de l'arrêté du gouverneur.	
Lorsqu'il fait usage de son pouvoir d'évocation, le ministre bénéficie des mêmes prérogatives que celles visées aux articles 141, 142, 146 et 148.	
Le ministre statue définitivement dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de la réception de la décision ou de l'arrêté du gouverneur.	
Il transmet sa décision, au plus tard le dernier jour de ce délai, au gouverneur et à l'autorité zonale.	
Sous-section Ire – *Du personnel de la zone*	
Art. 129. Les décisions de l'autorité zonale relatives au **[**plan du personnel**] [**du personnel opérationnel**]**[2] de la zone, sont transmises pour approbation au gouverneur. Une copie est envoyée au ministre.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 100. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 32. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)[2]	
Art. 130. […**]**	
abrogé par la L. du 21 décembre 2013, art. 101. (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 131. Sous réserve de l'application de l'article 123, le gouverneur statue sur l'approbation de la décision visée à l'article 129 dans les vingt-cinq jours à compter du lendemain du jour où il l'a reçue. Cette décision est transmise à l'autorité zonale ainsi qu'au ministre au plus tard le dernier jour du délai précité.	
A l'expiration de ce délai, la décision est réputée approuvée.	
Art. 132. L'autorité zonale peut exercer un recours auprès du ministre contre l'arrêté portant non approbation par le gouverneur des décisions du conseil portant sur le **[**plan du personnel**] [**du personnel opérationnel**]**[2], dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de la transmission de l'arrêté à l'autorité zonale.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 102. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	

ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 33. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)[2]	
Art. 133. Le ministre statue sur le recours dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de sa réception. Il transmet sa décision, au plus tard le dernier jour de ce délai, au gouverneur et à l'autorité zonale.	
A défaut de décision dans le délai visé à l'alinéa 1er, le recours formé contre la décision du gouverneur est réputé accueilli et la délibération en cause est réputée approuvée.	
Sous-section II. – *Du budget et des modifications budgétaires*	
Art. 134. Les décisions de l'autorité zonale relatives au budget de la zone et aux modifications qui y sont apportées et **[**les décisions de l'autorité zonale relatives à la contribution des communes au financement de la zone et leurs modifications**]** ainsi que les décisions des conseils communaux relatives à leur contribution au financement et leurs modifications sont envoyées, dans les vingt jours suivant leur adoption, pour approbation au gouverneur. Copie en est adressée au ministre.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
Toutes les annexes requises pour l'établissement définitif du budget sont jointes au budget.	
Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les données nécessaires à l'établissement du budget de la zone qui devront être notifiées par l'autorité zonale à l'autorité de tutelle. Il décide également de la nature du support d'information ainsi que de la forme selon laquelle ces données sont présentées.	
Art. 135. Sous réserve de l'article 123, le gouverneur se prononce sur l'approbation des décisions visées à l'article 134 dans un délai de quarante jours prenant cours le lendemain de la réception de la décision.	
Art. 136. Le gouverneur transmet son arrêté à l'autorité zonale ou à l'autorité communale au plus tard le dernier jour du délai visé à l'article 135. Une copie est envoyée simultanément au ministre.	

A défaut de décision à l'expiration de ce délai, le budget est réputé approuvé par le gouverneur.	
L'arrêté du gouverneur est porté à la connaissance de l'autorité zonale ou du conseil communal lors de sa prochaine séance.	
Art. 137. Si l'autorité zonale refuse de porter au budget, en tout ou en partie, les recettes ou les dépenses obligatoires que la loi met à charge de la zone pour l'exercice auquel se rapporte le budget, le gouverneur y inscrit d'office les montants requis.	
Le gouverneur modifie, simultanément à l'inscription d'office, le montant de la contribution au financement de la zone de chaque commune de la zone concernée.	
Une copie de l'arrêté du gouverneur est envoyée simultanément au ministre.	
L'arrêté du gouverneur est porté à la connaissance de l'autorité zonale ou du conseil communal lors de sa prochaine séance.	
Art. 138. Si l'autorité zonale porte au budget de la zone des recettes qui, aux termes de la loi, ne lui reviennent pas, en tout ou en partie, durant l'exercice auquel se rapporte le budget, le gouverneur procède à la radiation du montant ou à l'inscription d'office du montant correct.	
Le gouverneur modifie, simultanément avec l'inscription d'office, le montant de la contribution au financement de la zone de chacune des communes de la zone concernée.	
Une copie de l'arrêté du gouverneur est envoyée simultanément au ministre.	
L'arrêté du gouverneur est porté à la connaissance de l'autorité zonale et du conseil communal, lors de sa prochaine séance.	
Art. 139. Si le conseil communal d'une des communes de la zone refuse de porter au budget, en tout ou en partie, les recettes ou les dépenses obligatoires que la loi met à charge de la commune pour l'exercice auquel se rapporte le budget, le gouverneur y inscrit d'office les montants requis.	
Une copie de l'arrêté du gouverneur est envoyée simultanément au ministre.	
L'arrêté du gouverneur est porté à la connaissance de l'autorité zonale ou du conseil communal lors de sa prochaine séance.	

Art. 140. L'autorité zonale ou le conseil communal peut exercer un recours auprès du ministre contre l'arrêté du gouverneur pris en exécution des articles 134 à 139, dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de la notification de l'arrêté à l'autorité zonale ou à l'autorité communale.	
Art. 141. Le ministre statue sur ce recours dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de sa réception.	
Le ministre peut annuler ou modifier l'arrêté pris par le gouverneur en application des articles 134 à 139.	
Il procède aux modifications, inscriptions et radiations qui s'imposent conformément aux articles 137 à 139.	
Il transmet sa décision, au plus tard le dernier jour de ce délai, au gouverneur et à l'autorité zonale ou au conseil communal.	
A défaut de décision à l'expiration de ce délai, le recours formé contre la décision du gouverneur est réputé accueilli et la décision du gouverneur annulée.	
L'arrêté du ministre est porté à la connaissance du gouverneur et de l'autorité zonale ou du conseil communal, lors de sa prochaine séance.	
Art. 142. Les articles 137 à 141 sont également applicables aux modifications apportées au budget par l'autorité zonale ainsi qu'aux modifications apportées par le conseil communal à la contribution de la commune au financement de la zone.	
Sous-section III. – *Des comptes*	
Art. 143. Les décisions de l'autorité zonale relatives aux comptes de la zone sont envoyées, dans les vingt jours de leur adoption, au gouverneur et au ministre.	

Art. 144. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les données qui, **[**permettant d'établir**]** ces comptes, sont transmises à l'autorité de tutelle par les autorités compétentes.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
Il fixe également la nature du support d'information et la forme selon laquelle ces données sont présentées.	
Art. 145. Les délibérations visées à l'article 143 sont soumises à l'approbation du gouverneur, qui en arrête les montants dans les cent jours à compter du lendemain de la réception des comptes, sous réserve de l'application de l'article 123. Le gouverneur adresse son arrêté, au plus tard le dernier jour de ce délai, à l'autorité zonale, au comptable spécial et au ministre.	
L'arrêté du gouverneur est communiqué à l'autorité zonale lors de sa prochaine séance.	
A défaut de décision à l'expiration de ce délai, les comptes sont réputés approuvés par le gouverneur.	
Art. 146. L'autorité zonale et le comptable spécial peuvent exercer auprès du ministre un recours contre l'arrêté du gouverneur relatif aux comptes de la zone, dans les quarante jours à compter du lendemain de l'envoi de l'arrêté à l'autorité zonale.	
En cas de recours émanant à la fois de l'autorité zonale et du comptable spécial, les recours sont joints.	
Une copie du ou des recours est adressée le même jour au gouverneur, au comptable spécial et à l'autorité zonale.	
Art. 147. En cas de recours, les comptes sont établis par le ministre dans un délai de cent jours à compter du lendemain de sa réception.	
Le ministre transmet sa décision sur le recours introduit, au plus tard le dernier jour du délai visé à l'alinéa précédent, au gouverneur, à l'autorité zonale, ainsi qu'au comptable spécial.	
A défaut de décision à l'expiration **[**du délai mentionné**]** à l'alinéa 1er, le recours est réputé accueilli ; toutefois, lorsque le recours n'émane que du comptable spécial de la zone, à défaut de décision à l'expiration des délais mentionnés à l'alinéa 1er, le recours est réputé rejeté.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	

Sous-section IV. – [*De la comptabilité et de la caisse***]**	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
Art. 148. § 1. En cas de refus ou de retard dans l'ordonnancement des dépenses que la loi impose aux zones, le gouverneur entend l'autorité zonale et ordonne, s'il y a lieu, le règlement immédiat des dépenses en cause. Le gouverneur transmet simultanément une copie de son arrêté au ministre.	
§ 2. L'autorité zonale peut exercer, dans un délai de quarante jours à compter de l'envoi de l'arrêté, un recours auprès du ministre.	
Le ministre statue sur le recours dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de sa réception et transmet son arrêté au plus tard le dernier jour de ce délai au gouverneur et à l'autorité zonale.	
A défaut de décision à l'expiration **[**du délai mentionné à l'alinéa 2**]**, le recours de l'autorité zonale est réputé accueilli.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
§ 3. Dans les cas où le comptable spécial refuse l'ordonnancement, ce dernier peut, dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de la réception de l'arrêté du gouverneur, exercer auprès du ministre un recours contre cet arrêté déclarant exécutoire un mandat régulier.	
Le ministre statue sur le recours dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de la réception du recours et notifie son arrêté au plus tard le dernier jour de ce délai au gouverneur, au comptable spécial et à l'autorité zonale.	
A défaut de décision à l'expiration **[**du délai mentionné**]** à l'alinéa 2, l'arrêté du gouverneur devient exécutoire.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
La décision définitive d'ordonnancement tient lieu de mandat régulier que le comptable spécial exécute d'office.	
Art. 149. Le ministre ou le gouverneur contrôle la comptabilité et la caisse de la zone, chaque fois qu'ils le jugent utile. Tout contrôle fait l'objet	

d'un procès-verbal qui est soumis à l'autorité zonale.	
Sous-section V. – *Du rééchelonnement des dettes*	
Art. 150. Les délibérations de l'autorité zonale portant sur le rééchelonnement des charges financières des emprunts souscrits pour le financement de la zone sont transmises endéans les vingt jours pour approbation au gouverneur. Copie en est adressée au ministre.	
Sous réserve de l'application de l'article 123, le gouverneur statue sur l'approbation de la décision de l'autorité zonale dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de sa réception et transmet son arrêté au plus tard le dernier jour de ce délai à l'autorité zonale ainsi qu'au ministre.	
A l'expiration de ce délai, le rééchelonnement est réputé approuvé.	
Le gouverneur transmet simultanément une copie de son arrêté au ministre.	
Art. 151. L'autorité zonale peut exercer, dans un délai de quarante jours à compter de l'envoi de l'arrêté, un recours auprès du ministre.	
Le ministre statue sur le recours dans un délai de quarante jours à compter du lendemain de sa réception et transmet son arrêté au plus tard le dernier jour de ce délai au gouverneur et à l'autorité zonale.	
A défaut de décision à l'expiration du délai, le recours est réputé accueilli.	

Section IV. – *De la tutelle spécifique coercitive*	
Art. 152. Le ministre ou le gouverneur peut, après l'expiration du délai fixé dans un avertissement établi par lettre, charger un ou plusieurs commissaires spéciaux de se rendre sur place, aux frais personnels des personnes publiques, respectivement de la commune ou de la zone qui a négligé d'obtempérer à l'avertissement, aux fins de recueillir les informations ou observations demandées ou d'exécuter les mesures qui découlent des obligations liées à l'application des dispositions de la présente loi ou prises en vertu de la présente loi.	
Le comptable spécial est chargé du recouvrement des frais visés à l'alinéa 1er, sur la base d'un arrêté pris à cet effet par l'autorité ayant engagé la procédure de contrainte, qui tient lieu de mandat à exécuter d'office par le comptable spécial.	
TITRE IV. – DE LA PROTECTION CIVILE	
Art. 153. L'Etat fédéral dispose, pour l'exercice des missions de sécurité civile visées à l'article 11, d'un corps fédéral de la Protection Civile, organisé en unités opérationnelles, compétent sur l'ensemble du territoire du Royaume.	
Pour l'exécution de leurs missions en matière de sécurité, le bourgmestre et le gouverneur ou **[**l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]** peuvent faire appel à la Protection Civile.	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 26. (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
Art. 154. La Protection Civile est placée sous l'autorité du ministre.	
Art. 155. La Protection Civile comprend des membres professionnels et des membres volontaires.	
Les membres professionnels sont ceux qui exercent cette fonction à titre principal.	
Les membres volontaires de la Protection Civile sont ceux pour lesquels l'exercice de cette	

fonction ne constitue pas leur activité à titre principal.	
Art. 156. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le statut administratif et pécuniaire des membres professionnels et volontaires de la Protection Civile.	
	Art. 156/1. Le fonctionnaire désigné par le Roi peut, dans le cadre de l'imposition éventuelle d'une sanction disciplinaire, procéder à l'exécution d'un test d'alcoolémie ou de drogue auprès du personnel de la Protection civile aux conditions définies ci-après.
	Le membre du personnel professionnel ou volontaire de la Protection civile qui présente des signes manifestes d'être sous l'influence d'alcool en service se soumet à un test d'haleine, à la demande de son supérieur hiérarchique. Le Roi fixe les modalités de l'exécution du test d'haleine.
	Le membre du personnel professionnel ou volontaire de la Protection civile qui présente des signes manifestes de consommation de drogues en service se soumet à un test de détection de drogue, à la demande de son supérieur hiérarchique. Le Roi fixe les modalités de l'exécution du test de détection de drogues.
Art. 157. Le Roi détermine, sur proposition du ministre, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, l'implantation des unités de la Protection Civile sur le territoire du Royaume sans qu'il puisse y en avoir plus d'une par province. Le Roi peut modifier par la même procédure l'implantation de ces unités.	
Art. 158.(-) Le Roi détermine, après avis du gouverneur, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le matériel et l'équipement dont dispose chaque unité de la Protection Civile.	
	Le Roi arrête l'uniforme, les insignes et autres moyens d'identification des membres de la Protection civile.

TITRE V. – DE LA RESPONSABILITÉ DES MEMBRES DU PERSONNEL DES ZONES DE SECOURS ET DES MEMBRES DES SERVICES DE LA PROTECTION CIVILE	
Art. 159. Le présent titre est applicable aux membres du personnel des zones de secours et aux membres du personnel des services de la Protection Civile, tant volontaires que professionnels. Pour l'application du présent titre, ils sont ci-après dénommés « membre du personnel ».	
Art. 160. En cas de dommage causé par un membre du personnel dans l'exercice de ses fonctions à des tiers ou à la personne morale publique de l'autorité de laquelle il relève, l'auteur du dommage répond :	
1° **[**de la faute intentionnelle**]** et de la faute lourde ;	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
2° de la faute légère si celle-ci présente dans son chef un caractère habituel.	
Art. 161. La personne morale publique est responsable du dommage causé à des tiers par les membres de son personnel, conformément à l'article 1384 du Code civil.	
Art. 162. L'auteur d'un dommage causé à des tiers qui fait l'objet d'une action en dommages et intérêts devant une juridiction civile ou pénale peut appeler en intervention forcée la personne morale publique de l'autorité de laquelle il relève.	
Art. 163. L'action en dommages et intérêts ainsi que l'action récursoire exercée par une personne morale publique contre un membre de son personnel n'est recevable que si elle est précédée d'une offre de règlement amiable faite au défendeur.	
La personne publique peut décider que le dommage ne doit être réparé qu'en partie.	
Art. 164. L'Etat ou la zone, selon qu'il s'agit du personnel de l'Etat ou de la zone, prend en charge les frais de justice auxquels le membre du personnel est condamné en justice pour des faits commis dans ses fonctions, sauf s'il a commis une faute intentionnelle, une faute lourde, ou une	

faute légère qui présente dans son chef un caractère habituel.	
Lorsqu'une de ces fautes est établie, l'Etat ou la zone décide, après avoir entendu le membre du personnel, si celui-ci doit supporter la totalité ou une partie des frais de justice.	
Art. 165. § 1. Le membre du personnel qui est cité en justice ou contre lequel l'action publique est intentée pour des actes commis dans l'exercice de ses fonctions, bénéficie de l'assistance en justice d'un avocat à charge de la zone ou de l'Etat.	
En cas de décès du membre du personnel, le droit à l'assistance en justice revient à ses ayants droit.	
§ 2. Aucune assistance en justice n'est fournie au membre du personnel contre lequel l'Etat ou la zone exerce l'action civile visée à l'article 163.	
§ 3. L'assistance en justice peut être refusée selon le cas par la zone ou par l'Etat, lorsque les faits ne présentent manifestement aucun lien avec l'exercice des fonctions.	
L'assistance en justice peut également être refusée lorsqu'il est manifeste que le membre du personnel concerné a commis une faute intentionnelle ou une faute lourde.	
§ 4. Lorsque l'assistance en justice n'a pas été accordée conformément au § 3 et qu'il ressort de la décision de justice que ce refus n'était pas fondé, le membre du personnel a droit au remboursement des frais qu'il a exposés pour assurer sa défense.	
Lorsque l'assistance en justice a été accordée mais qu'il ressort de la décision de justice qu'elle n'aurait pas dû l'être, les frais exposés afin d'assurer sa défense peuvent être récupérés auprès du membre du personnel, de la manière prévue à l'article 163.	
§ 5. Le Roi détermine les conditions dans lesquelles les honoraires de l'avocat choisi pour prêter l'assistance en justice sont pris en charge par l'Etat ou par la zone	
L'assistance en justice des membres du personnel de la Protection Civile est à charge du Service Public Fédéral Intérieur.	

L. 15 mai 2007 p. 60/93 juin 2018 I

L'assistance en justice des membres de la zone de secours est à charge de la zone.	
§ 6. L'assistance en justice prévue n'entraîne de la part de l'Etat ou de la zone aucune reconnaissance de sa responsabilité.	
Art. 166. § 1. Le Roi détermine les conditions et les modalités selon lesquelles le membre du personnel est indemnisé du dommage aux biens subi dans ses fonctions.	
On entend par dommage aux biens, le dommage occasionné aux biens dont le membre du personnel est propriétaire ou détenteur et qui sont indispensables pour l'exercice de ses fonctions.	
§ 2. L'indemnisation est à charge de l'Etat pour les fonctionnaires de la Protection Civile et à charge de la zone, pour les fonctionnaires de la zone de secours.	
§ 3. L'indemnisation est exclue, lorsque le dommage aux biens est dû à une faute intentionnelle ou à une faute lourde imputable au membre du personnel concerné.	
Il en va de même, à concurrence du montant accordé ou à accorder, lorsque le dommage aux biens a été ou est susceptible d'être indemnisé :	
1° en vertu d'une assurance contractée par le membre du personnel intéressé ou à son profit, sous réserve du défaut de paiement par l'organisme assureur dans le délai d'un an à dater de la réalisation du dommage ;	
2° à titre de frais de justice en matière répressive.	
§ 4. L'Etat ou la zone est subrogé dans les droits et actions du membre du personnel concerné à concurrence de la somme payée.	
§ 5. L'indemnisation par l'Etat ou la zone exclut tout recours pour le même fait dommageable, à concurrence du montant octroyé, contre l'Etat, la zone, ses organes ou préposés.	
§ 6. L'indemnisation est à charge du Service Public Fédéral Intérieur en ce qui concerne le personnel de la Protection Civile.	

TITRE VI. – DE LA COORDINATION	
Art. 167. Sans préjudice des compétences du ministre compétent, la coordination de la sécurité civile dans la province est assurée par le gouverneur et ses services.	
Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, organiser les modalités de la coordination.	
TITRE VII. – DE L'INSPECTION GÉNÉRALE DES SERVICES DE LA SÉCURITÉ CIVILE	
Art. 168. Il est créé au sein du Service Public Fédéral Intérieur une inspection générale des services opérationnels de la sécurité civile placée sous l'autorité directe du ministre. Elle bénéficie de l'indépendance nécessaire à l'exercice de sa mission.	
Art. 169. L'inspection générale porte sur le fonctionnement des services de la sécurité civile. Sans préjudice des compétences des inspecteurs de la Santé publique, elle comporte le contrôle, sur pièces et sur place, de l'application des dispositions légales et réglementaires relatives aux missions visées à l'article 11.	
Art. 170. L'inspection générale agit, soit d'initiative, soit sur ordre du ministre, soit à la demande du bourgmestre, du gouverneur ou **[**de l'autorité zonale ou du commandant de zone**]**[1] **[**ou du directeur général chargé de la gestion des unités opérationnelles de la protection civile ou du fonctionnaire dirigeant d'une unité opérationnelle**]** chacun dans le cadre de ses compétences.	
[1] sic errat. M.B. 01.10.2007	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 103. (vig. indéterminée) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 171. L'inspection générale donne aux autorités responsables ses avis et suggestions sur toute mesure susceptible d'apporter des améliorations en matière d'organisation et de fonctionnement des zones et unités	

opérationnelles de la Protection Civile ainsi qu'en matière de prévention des incendies.	
Elle soulève tout manquement à la réglementation qu'elle constate.	
Si l'inspection constate des faits de nature à entraîner une procédure disciplinaire, elle en donne connaissance à l'autorité disciplinaire compétente.	
Art. 172. Chaque inspection fait l'objet d'un rapport communiqué à l'autorité demanderesse ainsi qu'à l'ensemble des autorités visées à l'article 170.	
Dans le cas visé à l'article 171, alinéa 2, le rapport mentionne le délai dans lequel la zone est invitée à remédier aux manquements constatés.	
Lorsqu'à l'échéance du délai indiqué, la zone reste en défaut de remédier aux manquements constatés, procès-verbal est dressé par l'inspection générale.	
[*L. du 9 novembre 2015, art. 34.* (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015) - Le procès-verbal est publié pendant au moins dix jours ouvrables soit par voie d'affichage au siège social de la zone concernée ainsi que dans chacune des maisons communales des communes de la zone, soit par la mise en ligne sur le site internet de la zone et sur le site internet des communes de la zone.**]**	
Nonobstant l'application de l'alinéa 1er, le procès-verbal est communiqué par l'inspection générale aux autorités de tutelle visées aux articles 120 et suivants.	
Le gouverneur ou le ministre peut, conformément aux articles 137 à 141, procéder à l'inscription d'office des dépenses nécessaires au budget pour remédier aux manquements constatés.	
Art. 173. Pour l'accomplissement de leurs missions, les membres de l'inspection générale ont en tout temps libre accès aux installations dont disposent les services de la sécurité civile ; ceux-ci sont tenus de prêter leur concours aux membres de l'inspection générale, de leur fournir toutes justifications et tous renseignements utiles et de leur communiquer tous documents, pièces et éléments nécessaires à l'accomplissement de leurs missions.	
Art. 174. Le Roi arrête, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de fonctionnement de l'inspection générale ; Il	

détermine **[**…**]** les conditions de désignation des membres de l'inspection générale, les règles particulières applicables à leur statut.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 104. (vig. indéterminée) (M.B. 31.12.2013)	
[*L. du 9 novembre 2015, art. 35.* (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015) - En attendant la mise en place de l'inspection générale des services opérationnels de la sécurité civile, l'inspection visée à l'article 9, § 2, de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile exerce les missions prévues au présent titre.**]**	
TITRE VIII. – DU CENTRE FÉDÉRAL DE CONNAISSANCES POUR LA SÉCURITÉ CIVILE	
Art. 175. Le Centre fédéral de connaissances pour la sécurité civile, créé au sein du Service public fédéral Intérieur, constitue un service de l'Etat à gestion séparée, tel que défini à l'article 140 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991.	
Les modalités d'exécution sont déterminées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.	
[*L. du 29 décembre 2010, art. 73.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2010) **[TITRE VIII/1. DES CENTRES DE FORMATION POUR LA SÉCURITÉ CIVILE.]**	
Intitulé ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 105. (M.B. 31.12.2013)	
Art. 175/1. [§ 1.**]** Le Roi détermine les conditions d'octroi des subventions aux **[**centres de formation pour la sécurité civile**]** agréés pour les formations qu'ils organisent pour les membres des services publics de secours.	**Art. 175/1. [**§ 1.**]** Le Roi détermine les conditions d'octroi des subventions aux **[**centres de formation pour la sécurité civile**]** agréés pour les formations qu'ils organisent pour les membres des services publics de secours **[et pour les épreuves liées au recrutement ou à la carrière qu'ils organisent pour les membres des services publics de secours.]**
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 106, 1° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Il les détermine sur la base de la présence des élèves aux cours, de leur participation aux	

examens, du respect des règles formelles d'introduction des demandes de subvention **[**…**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 106, 2° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Le montant de la subvention est fixé par le Roi sur la base de la nature de la formation, du nombre d'heures et du coût de la formation.**]**	
[§ 2. *L. du 21 décembre 2013, art. 106, 3°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Des subsides peuvent être octroyés pour le financement de l'infrastructure, du matériel et du support pédagogique relatifs aux formations des membres des services publics de secours.	
Ces subsides peuvent être accordés aux centres de formation pour la sécurité civile agréés à condition qu'ils aient conclu une convention avec l'État fédéral.	
Le Roi détermine le contenu minimal de cette convention ainsi que les conditions complémentaires et les modalités d'octroi des subsides.	
§ 3. Des subsides peuvent être octroyés pour couvrir tous les coûts d'une formation déterminée autre que les formations visées au § 1er, pour répondre aux besoins de formation constatés et aux nouvelles évolutions. Le Roi fixe les conditions d'octroi, aux centres de formation pour la sécurité civile agréés, de ces subsides.	
§ 4. Le Roi fixe la clé de répartition des subsides visés aux §§ 2 et 3 entre les centres de formation pour la sécurité civile agréés.	
La clé de répartition tient compte des critères suivants :	
1° le chiffre de la population;	
2° la superficie;	
3° le nombre de pompiers;	
4° le nombre d'élèves subventionnés pour les formations de brevet.	
§ 5. Le Roi fixe les conditions de partenariat entre les centres de formation pour la sécurité civile agréés en vue de spécialiser et d'optimaliser la formation et le fonctionnement des centres.**]**	

[*L. du 17 mai 2017, art. 2.* (vig. 1er juillet 2017) (M.B. 15.06.2017 + errat. 30.06.2017 et 11.07.2017) **[TITRE VIII/2. DES CONSEILS DE FORMATION ET DU CONSEIL SUPÉRIEUR DE FORMATION.]**	
[Art. 175/2. *L. du 17 mai 2017, art. 3.* (vig. 1er juillet 2017) (M.B. 15.06.2017 + errat. 30.06.2017 et 11.07.2017) - Un conseil de formation est constitué dans chaque province et dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale.**]**	
[Art. 175/3. *L. du 17 mai 2017, art. 4.* (vig. 1er juillet 2017) (M.B. 15.06.2017 + errat. 30.06.2017 et 11.07.2017) -Les conseils de formation sont composés:	
1° du gouverneur de province ou de l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises, ou de son délégué;	
2° de la personne qui coordonne la formation de chaque zone de secours de la province ou de l'arrondissement administratif;	
3° d'un membre du personnel volontaire et d'un membre du personnel professionnel, désignés conjointement par les zones de secours de la province;	
4° du directeur du centre de formation de la province ou de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale ou de son délégué;	
5° d'un pédagogue du centre de formation de la province ou de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale.**]**	
[Art. 175/4. *L. du 17 mai 2017, art. 5.* (vig. 1er juillet 2017) (M.B. 15.06.2017 + errat. 30.06.2017 et 11.07.2017) - Les missions des conseils de formation sont les suivantes :	
1° déterminer les besoins en matière de formation des zones de secours situées sur leur territoire;	
2° assurer la coordination des formations dispensées dans la province ou dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale;	
3° formuler des propositions en vue de l'amélioration du contenu et de l'organisation des formations;	

4° fournir des avis au Conseil supérieur de formation, visé à l'article 175/5, sur l'organisation des formations;	
5° coopérer avec le Centre fédéral de connaissances pour la sécurité civile pour les procédures opérationnelles standardisées, la formation, l'entraînement et les exercices, et soutenir ce service.**]**	
[Art. 175/5. *L. du 17 mai 2017, art. 6.* (vig. 1er juillet 2017) (M.B. 15.06.2017 + errat. 30.06.2017 et 11.07.2017) - Il est créé au sein du Service public fédéral Intérieur un Conseil supérieur de formation, ci-après dénommé "le Conseil supérieur.**]**	
[Art. 175/6. *L. du 17 mai 2017, art. 7.* (vig. 1er juillet 2017) (M.B. 15.06.2017 + errat. 30.06.2017 et 11.07.2017) - Le Conseil supérieur est composé :	
1° du Directeur général de la Direction générale de la Sécurité civile ou de son délégué, qui le préside;	
2° d'un délégué du ministre en qualité d'observateur;	
3° d'une personne chargée de la coordination des formations dans la zone de secours par conseil de formation;	
4° de la personne qui coordonne les formations au sein du Service d'Incendie et d'Aide médicale urgente de la Région de Bruxelles-Capitale;	
5° de deux délégués appartenant au personnel volontaire et faisant partie d'un conseil de formation, appartenant chacun à un rôle linguistique différent, et de deux délégués appartenant au personnel professionnel et faisant partie d'un conseil de formation, appartenant chacun à un rôle linguistique différent;	
6° de deux délégués des unités opérationnelles de la Protection civile, appartenant chacun à un rôle linguistique différent;	
7° d'un directeur d'un centre de formation situé dans la Région flamande;	
8° d'un directeur d'un centre de formation situé dans la Région wallonne;	
9° du directeur du centre de formation situé dans la Région de Bruxelles-Capitale;	
10° d'un pédagogue francophone et d'un pédagogue néerlandophone associés à un centre de formation et faisant partie d'un conseil de formation;	

11° d'un représentant du Centre fédéral de connaissances pour la sécurité civile.**]**	
[Art. 175/7. *L. du 17 mai 2017, art. 8.* (vig. 1er juillet 2017) (M.B. 15.06.2017 + errat. 30.06.2017 et 11.07.2017) -	
§ 1er. Le Conseil supérieur a pour mission :	
1° de soumettre au ministre des propositions relatives à la formation des services publics de secours en ce qui concerne :	
a) les objectifs et les finalités des cours;	
b) l'organisation des formations;	
c) les nouvelles formations à organiser;	
d) les normes pédagogiques;	
2° de donner un avis sur tout projet de réglementation en matière de formation qui lui est soumis par le ministre;	
3° de donner au ministre un avis sur toute question qu'il lui soumet en matière de formation;	
4° de faire rapport sur la qualité des formations organisées par les différents centres de formation;	
5° d'approuver le contenu des syllabi relatifs à la formation des services publics de secours et leurs adaptations;	
6° de donner au ministre un avis sur les demandes d'équivalence de diplômes, cours ou brevets et sur les demandes de dispense de cours ou d'examens et de soumettre au ministre des propositions relatives aux équivalences ou aux dispenses en matière de formation.	
§ 2. Les décisions visées au paragraphe 1er, 5°, sont prises à la majorité absolue des suffrages.	
Le président communique au ministre les avis, propositions, décisions et rapports du Conseil supérieur.**]**	
[Art. 175/8. *L. du 17 mai 2017, art. 9.* (vig. 1er juillet 2017) (M.B. 15.06.2017 + errat. 30.06.2017 et 11.07.2017) - Le Roi fixe les modalités de la composition, du fonctionnement et des procédures du Conseil supérieur et des conseils de formation.**]**	

TITRE IX. – DE LA MISSION DE PRÉVENTION DE L'INCENDIE ET L'EXPLOSION	
Art. 176. La zone est tenue de procéder, à la demande du bourgmestre, sur le territoire dont elle assure la protection, au contrôle de l'application des mesures prescrites par les lois et les règlements relatifs à la prévention des incendies et explosions.	
Art. 177. Le Roi arrête les modalités d'organisation de la prévention des incendies sur le territoire des zones. **[**Les zones de secours peuvent sensibiliser, fournir des avis et exercer des contrôles.**]**	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 36. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 107.* (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – **TITRE IX/1. DES MISSIONS INTERNATIONALES.]**	
[Art. 177/1. *L. du 21 décembre 2013, art. 108.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le ministre ou son délégué est compétent pour les questions internationales liées à la sécurité civile et traitées dans les organisations internationales ou européennes et pour les échanges bilatéraux ou multilatéraux.	
TITRE X. – DE LA RÉCUPÉRATION DES FRAIS AFFÉRENTS AUX MISSIONS	
Art. 178. § 1. Parmi les interventions suivantes, sont récupérées par l'Etat pour ce qui concerne la Protection Civile et par la zone pour ce qui concerne les postes :	
1° à charge du bénéficiaire, les frais occasionnés à ces services lors des interventions effectuées en dehors des missions visées à l'article 11 ;	
2° à charge du bénéficiaire, un montant forfaitaire destiné à couvrir les frais occasionnés par le transport en ambulance dans le cadre de l'aide médicale urgente.	
	3°. à charge de l'auteur, du coauteur et du complice d'un incendie visé aux articles 510 à 518 du Code pénal, responsables solidairement,

	les frais occasionnés à ces services par la lutte contre l'incendie et l'explosion et leurs conséquences visée à l'article 11, §1er, 3°.
§ 2. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, parmi les tâches effectuées dans le cadre des missions visées à l'article 11, celles dont les coûts peuvent être récupérés à charge de leurs bénéficiaires et les tâches qui sont effectuées à titre gratuit.	
Le Roi règle le mode de fixation et de récupération de ces frais.	
§ 3. Le montant des frais récupérés par l'Etat en application des §§ 1er et 2 et de l'article 179, § 2, est imputé sur le Fonds de la sécurité contre l'incendie et l'explosion visé par la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances.	
§ 4. Conformément aux règles du droit commun, un recours reste ouvert contre les tiers responsables, aux personnes redevables des frais visés aux § 1er et 2.	
Art. 179. § 1. Pour l'application du présent article, on entend par :	
1° « activité professionnelle » : toute activité exercée dans le cadre d'une activité économique, d'une affaire ou d'une entreprise, indépendamment de son caractère privé ou public, lucratif ou non lucratif ;	
2° « exploitant » : toute personne physique ou morale, privée ou publique, qui exerce ou contrôle une activité professionnelle ou, qui a reçu par délégation un pouvoir économique important sur le fonctionnement technique de pareille activité, y compris le titulaire d'un permis ou d'une autorisation pour une telle activité, ou la personne faisant enregistrer ou notifiant une telle activité ;	
3° « coûts » : les coûts justifiés par l'intervention des services de la protection civile et des services publics d'incendie, y compris le coût de l'évaluation des dommages environnementaux, de la menace imminente de tels dommages, les options en matière d'action, ainsi que les frais administratifs, judiciaires et d'exécution, les coûts de collecte des données et les autres frais généraux, et les coûts de la surveillance et du suivi.	

§ 2. En cas de pollution visée à l'article 11, § 1er, 4°, l'Etat et la zone sont tenus de récupérer les coûts occasionnés de ce chef à leurs services auprès de l'exploitant qui a causé le dommage ou la menace imminente de dommage ou auprès du propriétaire des produits incriminés.	
L'Etat et la zone peuvent décider de renoncer à la récupération, lorsque les coûts de celle-ci dépassent le montant à récupérer ou lorsque l'exploitant ou le propriétaire ne peut être déterminé.	
L'exploitant ou le propriétaire n'est pas tenu de supporter les coûts, lorsqu'il est en mesure de prouver que le dommage ou la menace imminente de sa survenance :	
a) soit est le fait d'un tiers, en dépit de mesures de sécurité appropriées ;	
b) soit résulte du respect d'un ordre ou d'une instruction émanant d'une autorité publique, autre qu'un ordre ou une instruction consécutifs à une émission ou à un incident causés par les propres activités de l'exploitant.	
Lorsqu'un seul dommage ou une seule menace imminente est provoquée par plusieurs exploitants ou propriétaires, ceux-ci supportent les coûts solidairement.	
Lorsque la contamination ou la pollution survient en mer ou provient d'un navire de mer, les coûts sont à charge de l'auteur de la contamination ou de la pollution, conformément au droit international. Les propriétaires des navires impliqués sont civilement et solidairement responsables.	
§ 3. L'Etat et la zone peuvent en tout temps contraindre l'exploitant ou le propriétaire à fournir des informations sur un dommage environnemental qui s'est produit, sur une menace imminente de dommage environnemental ou dans le cas où une telle menace imminente est suspectée.	
Art. 180. § 1. Lorsqu'un dommage environnemental affecte ou est susceptible d'affecter une ou plusieurs régions ou d'autres Etats membres de l'Union européenne, l'Etat, les zones ou les communes collaborent, notamment par un échange adéquat d'informations, afin de veiller à ce que les mesures appropriées concernant le dommage environnemental ou la menace imminente de dommage environnemental soient prises.	

§ 2. Lorsqu'un dommage environnemental ou une menace imminente au sens du § 1er se produit, l'Etat, les zones ou les communes fournissent des informations suffisantes aux instances compétentes des régions ou des autres Etats membres de l'Union européenne potentiellement affectés.	
§ 3. Lorsque l'Etat, les zones ou les communes identifient, à l'intérieur de leurs frontières, un dommage environnemental, dont la cause est extérieure à leurs frontières, elles peuvent en informer les instances compétentes des régions concernées ou des Etats membres de l'Union européenne concernés et la Commission européenne.	
Elles peuvent formuler des recommandations quant aux mesures à prendre et demander le remboursement des coûts des mesures qu'elles auraient prises.	
§ 4. Cette collaboration ne porte pas atteinte aux formes de collaboration existantes.	
TITRE XI. – DE LA RÉQUISITION ET DE L'ÉVACUATION	
Art. 181. [*L. du 21 décembre 2013, art. 109.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – § 1. Le ministre ou son délégué peut, lors des interventions effectuées dans le cadre des missions visées à l'article 11, en l'absence de services publics disponibles et à défaut de moyens suffisants, procéder à la réquisition des personnes et des choses qu'il juge nécessaire.	
Le même pouvoir est reconnu au bourgmestre ainsi qu'au commandant de zone et, par délégation de ce dernier, aux officiers lors d'interventions de ces services dans le cadre de leurs missions.	
Le Roi fixe la procédure et les modalités de la réquisition.	
§ 2. Supportent les frais liés à la réquisition des personnes et des choses et remboursent ces frais aux ayants droit :	
1° l'État, lorsque c'est le ministre ou son délégué qui procède à la réquisition ;	
2° la commune lorsque c'est le bourgmestre qui procède à la réquisition ;	

3° la zone lorsque c'est le commandant de zone ou les officiers qui procèdent à la réquisition.	
Les frais ne sont pas dus lorsqu'ils résultent de la réparation des dommages occasionnés aux personnes et aux choses requises et résultant d'accidents survenus dans le cours ou par le fait de l'exécution des opérations en vue desquelles la réquisition a eu lieu, lorsque l'accident a été intentionnellement provoqué par la victime.	
§ 3. Pendant la durée des prestations, le contrat de travail et le contrat d'apprentissage sont suspendus au profit des travailleurs qui font partie de ces services ou qui font l'objet d'une réquisition.**]**	
Art. 182. Le ministre ou son délégué peut, en cas de circonstances dangereuses, en vue d'assurer la protection de la population, obliger celle-ci à s'éloigner des lieux ou régions particulièrement exposés, menacés ou sinistrés, et assigner un lieu de séjour provisoire aux personnes visées par cette mesure ; il peut, pour le même motif, interdire tout déplacement ou mouvement de la population.	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 110.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le même pouvoir est reconnu au bourgmestre.**]**	
TITRE XII. – DES MESURES PARTICULIÈRES EN TEMPS DE GUERRE	
Art. 183. En cas de guerre, la sécurité civile comprend l'ensemble des mesures et des moyens civils destinés à assurer la protection et la survie de la population ainsi que la sauvegarde du patrimoine national.	
Art. 184. Le Roi peut, en vue de la protection contre les faits de guerre, prescrire l'aménagement d'emplacements spéciaux dans les immeubles.	
Art. 185. En temps de guerre ou aux époques y assimilées par l'article 7 de la loi du 12 mai 1927 sur les réquisitions militaires, le Roi peut ordonner l'incorporation d'office d'habitants dans les services de la Protection Civile.	
Le bourgmestre peut également, dans les cas prévus à l'alinéa 1er et dans les limites fixées par	

le Roi, ordonner l'incorporation d'office des habitants de la commune dans la zone de secours qui dessert la commune.	
Art. 186. En temps de guerre, les mesures imposées aux provinces et aux communes sont ordonnées par le gouverneur, **[**l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises**]** ou par le bourgmestre en lieu et place des organes provinciaux ou communaux normalement compétents ; les règlements et ordonnances deviennent, en ce cas, obligatoires dès leur publication.	
ainsi modifié par la L. du 6 janvier 2014, art. 27. (vig. 1er juillet 2014) (M.B. 31.01.2014)	
TITRE XIII. – DES DISPOSITIONS PÉNALES	
Art. 187. Le refus ou la négligence de se conformer aux mesures ordonnées en application de l'article 181, § 1er et 182 sera puni, en temps de paix, d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de vingt-six à cinq cents euros, ou d'une de ces peines seulement.	
En temps de guerre ou aux époques y assimilées, le refus ou la négligence de se conformer aux mesures ordonnées en application de l'article 185 sera puni d'un emprisonnement de trois mois à six mois et d'une amende de cinq cents à mille euros, ou d'une de ces peines seulement.	
Le ministre ou, le cas échéant, le bourgmestre ou le commandant de zone pourra, en outre, faire procéder d'office à l'exécution desdites mesures, aux frais des réfractaires ou des défaillants.	

TITRE XIV. – DES DISPOSITIONS MODIFICATIVES ET ABROGATOIRES	
CHAPITRE Ier – *MODIFICATION DU CODE PÉNAL*	
Art. 188. Dans l'article 5, alinéa 4, du Code pénal, modifié par la loi du 26 avril 2002, les mots « , les zones de secours, » sont insérés entre les mots « les provinces » et les mots « l'Agglomération bruxelloise ».	
CHAPITRE II. – *MODIFICATIONS DE LA LOI DU 30 JUILLET 1979 RELATIVE À LA PRÉVENTION DES INCENDIES ET DES EXPLOSIONS AINSI QU'À L'ASSURANCE OBLIGATOIRE DE LA RESPONSABILITÉ CIVILE DANS CES MÊMES CIRCONSTANCES*	
Art. 189. A l'article 5, de la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances, sont apportées les modifications suivantes :	
1° dans l'alinéa 1er, les mots « du service d'incendie territorialement compétent » sont remplacés par les mots « de la zone de secours à laquelle appartient sa commune » ;	
2° dans l'alinéa 2, les mots « Le service d'incendie » sont remplacés par les mots « La zone » et les mots « conformément à l'article 9 de la loi du 31 décembre 1963 sur la Protection civile » sont remplacés par les mots « conformément aux articles 168 à 174 de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile » ;	
3° dans l'alinéa 3, les mots « du service d'incendie » sont remplacés par les mots « de la zone de secours ».	
Art. 190. A l'article 6, § 2, alinéa 2, de la même loi, tel que modifié par les lois des 30 décembre 2001 et 22 décembre 2003, sont apportées les modifications suivantes :	
1° dans le point 1°, les mots « des services d'incendie » sont remplacés par les mots « des zones de secours » ;	
2° dans le point 3°, les mots « l'application des articles 10bis et 12 de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile » sont remplacés par les mots « l'application de l'article 67 de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile »	

Art. 191. L'article 13 de la même loi, modifié par la loi du 30 décembre 2001, est abrogé.	
CHAPITRE III. – *MODIFICATION DE LA LOI DU 1er AOÛT 1985 PORTANT DES MESURES FISCALES ET AUTRES*	
Art. 192. Dans l'article 42, § 3, 5° de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, modifié par la loi du 27 décembre 2004, les mots « aux membres des services publics d'incendie » sont remplacés par les mots « aux membres opérationnels des zones de secours ».	
CHAPITRE IV. – *MODIFICATIONS DE LA NOUVELLE LOI COMMUNALE*	
Art. 193. Dans l'article 133bis de la Nouvelle Loi communale, inséré par la loi du 15 juillet 1992 et modifié par les lois des 3 avril 1997 et 7 décembre 1998, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 1er et 2 :	
« Sans pouvoir, d'une façon quelconque, porter atteinte aux attributions du bourgmestre, le conseil communal a le droit d'être informé par le bourgmestre au sujet de la manière dont celui-ci exerce les compétences qui lui ont été conférées conformément aux articles 107, 153 et 181 de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile ».	
Art. 194. L'article 143, alinéa 2, de la même loi, modifié par les lois des 21 mars 1991, 16 juillet 1993 et 7 décembre 1998, est abrogé.	
Art. 195. Dans l'article 144 de la même loi, modifié par les lois des 16 juillet 1993 et 7 décembre 1998, les alinéas 1er et 2 sont remplacés par la disposition suivante :	
« Les décisions à prendre par le Roi en vertu de l'article 29, sont fixées après consultation des représentants des organisations les plus représentatives du personnel communal. ».	
Art. 196. Dans l'article 153, § 1er, alinéa 1er, et § 3, alinéa 3, de la même loi, remplacé par l'arrêté royal du 30 juillet 1989 et modifié par la loi du 24 juin 1991, les mots « et pompiers permanents » sont chaque fois supprimés.	

Art. 197. […**]**	
abrogé par la L. du 21 décembre 2013, art. 111. (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 198. L'article 255 de la même loi, modifié par la loi du 1er janvier 2001, est complété comme suit :	
« 19. les dépenses qui sont mises à charge de la commune par ou en vertu de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile. ».	
CHAPITRE V. – *MODIFICATION DE LA LOI-PROGRAMME DU 8 AVRIL 2003*	
Art. 199. Dans les articles 126 et 129 de la loi-programme du 8 avril 2003, les mots « loi du 31 décembre 1963 » sont chaque fois remplacés par les mots « loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile ».	
CHAPITRE VI. – *MODIFICATION DE LA LOI-PROGRAMME DU 9 JUILLET 2004*	
Art. 200. Dans l'article 209 de la loi-programme du 9 juillet 2004, les mots « loi du 31 décembre 1963 » sont remplacés par les mots « loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile ».	
CHAPITRE VII. – *ABROGATION DE LA LOI DU 31 DÉCEMBRE 1963 CONCERNANT LA PROTECTION CIVILE*	
Art. 201. (ancien art. 193) La loi du 31 décembre 1963 relative à la protection civile est abrogée dix jours après la publication au Moniteur belge de l'arrêté royal **[**qui prévoit cette abrogation**]**.	**Art. 201**. La loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile est abrogée, à l'exception des articles 4, 9, §2, 10 et 11. Les articles 4, 9, §2, 10 et 11 de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile sont abrogés dix jours après la publication au Moniteur belge de l'arrêté royal qui prévoit cette abrogation.
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 37. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 112, 2°* (vig. indéterminée) (M.B. 31.12.2013) – L'article 9, § 2, de la loi du 31 décembre 1963 relative à la protection civile est abrogé le jour de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal pris en exécution de l'article 174.**]**	**[…]**

TITRE XV. – DISPOSITIONS TRANSITOIRES	
Art. 202. Pour l'application du présent titre, on entend également par le terme « commune », une « intercommunale des services d'incendie ».	
Art. 203. [Les sapeurs-pompiers professionnels en service dans une commune deviennent du personnel opérationnel de la zone dont fait partie cette commune**]**. Sous réserve de l'application de l'article 207, ils sont soumis au statut applicable aux membres du personnel opérationnel de la zone.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 113. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 204. [*L. du 21 décembre 2013, art. 114.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Les membres des services d'incendie qui, sur la base d'un contrat d'engagement, sont en service auprès d'une commune en tant que sapeurs-pompiers volontaires deviennent du personnel opérationnel de la zone dont fait partie cette commune**]**.	
Sous réserve de l'application de l'article 207, ils sont soumis au statut applicable aux membres du personnel opérationnel de la zone.	
Art. 205. [*L. du 21 décembre 2013, art. 115, 1°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Le personnel administratif et technique des services publics d'incendie devient du personnel administratif de la zone dont fait partie cette commune, avec maintien de sa qualité de personnel statutaire ou contractuel**]**.	
Sans préjudice de l'application de l'article 207, le personnel statutaire est soumis au statut d'application aux membres du personnel **[**…**]** administratif de la zone.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 115, 2° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
[*L. du 25 avril 2014, art. 82.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 06.06.2014) - Par dérogation aux alinéas 1er et 2, les ambulanciers non-pompiers et les infirmiers non-pompiers qui font partie du personnel administratif et technique des services publics d'incendie, deviennent du personnel opérationnel de la zone, avec maintien de qualité de personnel statutaire, volontaire ou contractuel.	

Sans préjudice de l'application de l'article 207, ce personnel est soumis au statut d'application aux ambulanciers non-pompiers des zones de secours.**]**	
Art. 206. [*L. du 28 avril 2010 portant des dispositions diverses (1), art. 61.* (vig. 20 mai 2010) (M.B. 10.05.2010) –	
§ 1. A partir d'une date à fixer par le Roi, le personnel communal statutaire en service dans les centres du système d'appel unifié est détaché pendant un an auprès du SPF Intérieur. Pendant cette période, ce personnel demeure personnel communal. Pendant toute la période de détachement, la commune réclame au SPF Intérieur le recouvrement du traitement, des allocations, des indemnités, des primes et des avantages de toute nature, les allocations familiales et cotisations patronales y comprises, relatives au personnel détaché. En vertu des modalités fixées par le Roi, il peut être mis fin à la période de détachement au cours de cette période, à la demande du membre du personnel détaché ou du SPF Intérieur. A l'issue de la période complète de détachement, les membres du personnel détachés sont nommés en tant que membres du personnel statutaire du SPF Intérieur. Le Roi fixe les critères sur la base desquels le SPF Intérieur peut refuser la nomination d'un membre du personnel à l'issue de cette période d'un an. Ces critères sont communiqués au membre du personnel concerné préalablement au détachement.	
§ 2. A partir d'une date à fixer par le Roi, le personnel communal contractuel en service dans les centres du système d'appel unifié est mis à la disposition pendant un an du SPF Intérieur. Pendant cette période, ce personnel demeure personnel communal. Pendant toute la période de mise à la disposition, la commune réclame au SPF Intérieur le recouvrement du traitement, des allocations, des indemnités, des primes et des avantages de toute nature, les allocations familiales et cotisations patronales y comprises, relatives au personnel mis à la disposition. En vertu des modalités fixées par le Roi, il peut être mis fin anticipativement à la période de mise à la disposition, à la demande du membre du personnel mis à la disposition ou du SPF Intérieur. A l'issue de la période complète de mise à la disposition, il est offert aux membres du personnel mis à la disposition un contrat de travail avec le SPF Intérieur. Le Roi fixe les critères sur la base desquels le SPF Intérieur peut refuser d'offrir un contrat de travail au membre du personnel à l'issue de cette période d'un an. Ces	

critères sont communiqués au membre du personnel concerné préalablement à la mise à la disposition.	
§ 3. Le Roi fixe par ailleurs, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres :	
1° les modalités du détachement visé au § 1er et de la mise à la disposition visée au § 2 ;	
2° les modalités relatives à la nomination en tant que membre du personnel statutaire du SPF Intérieur visée au § 1er, plus particulièrement la fixation de son grade et de son échelle de traitement et le maintien de ses droits à la pension ;	
3° la date d'entrée en vigueur de l'**[**article 207, § 1er**]**, pour le personnel concerné par le présent article et qui ne peut être postérieure à la nomination visée au § 1er ou à la conclusion du nouveau contrat de travail visée au § 2 ;	
4° les dispositions applicables au personnel visé aux §§ 1er et 2 et qui fait usage de la possibilité prévue à l'**[**article 207, § 1er**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 116, 1° (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
[5° *L. du 3 août 2012, art. 3. (vig. 5 octobre 2012) (M.B. 13.09.2012)* – les conditions dans lesquelles la durée du détachement visé au paragraphe 1er ou de la mise à disposition visée au paragraphe 2 peut être prolongée notamment pour les personnes qui en font la demande.**]**	
§ 4. Cet article ne s'applique pas aux sapeurs-pompiers professionnels en service dans une commune et en service dans les centres du système d'appel unifié qui, en vertu de l'article 203, sont transférés **[**comme personnel**]** opérationnel de la zone dont fait partie cette commune.**]**	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 116, 2° (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
[Art. 206/1. [§ 1.**]** *L. du 28 avril 2010 portant des dispositions diverses (1), art. 62.* (vig. 20 mai 2010) (M.B. 10.05.2010) – En attendant leur transfert **[**à**]** la zone dont fait partie la commune, les sapeurs-pompiers professionnels en service dans une commune, visés à l'article 203, peuvent être détachés et mis à la disposition d'un service public fédéral ou du Centre fédéral de Connaissances pour la Sécurité civile visé à l'article 175.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art.	

117, 1° (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
[§ 2. *L. du 21 décembre 2013, art. 117, 3°* (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – En attendant leur transfert à la zone dont fait partie la commune, les sapeurs-pompiers visés à l'article 203 et les membres des services d'incendie visés à l'article 204 sont détachés ou mis à disposition de la zone dont fait partie leur commune dès que les services d'incendie sont intégrés au sein des postes d'incendie et de secours en application de l'article 220.	
Le détachement ou la mise à disposition prend fin d'office au moment de l'entrée en vigueur de l'arrêté pris en exécution de l'article 106, alinéa 1er.	
§ 3. En attendant son transfert vers la zone dont fait partie la commune, le personnel administratif et technique visé à l'article 205 est détaché ou mis à disposition de la zone dont fait partie sa commune dès que les services d'incendie sont intégrés au sein des postes d'incendie et de secours en application de l'article 220.	
Le détachement ou la mise à disposition prend fin d'office lorsque la zone a fixé le statut visé à l'article 106, alinéa 3.**]**	
[§ 4.**]** Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités du détachement ou de la mise à disposition **[**notamment les règles relatives à l'évaluation du membre du personnel détaché**].]**	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 117, 2° (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 207. [§ 1.**]** Le personnel communal visé aux articles 203 à 206, peut décider de rester soumis aux lois et règlements qui sont d'application au personnel communal. **[**Le Roi détermine les dispositions applicables au personnel qui fait usage de cette possibilité.**]**	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 118, 1° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
La décision visée à l'alinéa 1er est prise dans les trois mois de la publication au Moniteur belge de l'arrêté royal visé à l'article 106 **[**, alinéa 1er, pour le personnel visé aux articles 203 et 204 et dans les trois mois à partir de la publication du statut visé à l'article 106 alinéa 3 pour le personnel visé à l'article 205,**]** et est communiquée par écrit à l'autorité compétente par le membre du personnel concerné. A partir du	

moment où les services d'incendie ont été répartis en zones, ledit membre du personnel peut demander à n'importe quel moment à être soumis aux dispositions visées à l'article 106.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 118, 2° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 118, 3°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Par dérogation à l'alinéa 2, le délai de trois mois commence à courir à la date de la reprise du service, pour les personnes qui, à la date de leur transfert aux zones de secours, ont droit à une pension temporaire pour cause d'inaptitude physique ou sont autorisées à être absentes pour une longue durée pour raisons personnelles ou sont en interruption de carrière complète.**]**	
[§ 2. *L. du 21 décembre 2013, art. 118, 4°* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Les membres du personnel opérationnel et du personnel administratif de la zone qui, conformément aux dispositions de la loi et de la position juridique qui leur est applicable, sont nommés, promus, désignés à une fonction à conférer par mobilité ou désignés à une fonction à mandat visée par la loi ou en exécution de la loi, sont à partir du jour de la signification ou de la notification de la décision de nomination, de promotion ou de désignation, quel que soit leur statut ou leur position juridique, soumis de plein droit à toutes les dispositions qui déterminent le statut ou la position juridique des membres du personnel opérationnel ou du personnel administratif de la zone.	
La décision de nomination, de promotion ou de désignation précise expressément qu'à partir de la date de sa signification ou de sa notification, le membre du personnel concerné est soumis de plein droit à toutes les dispositions qui déterminent le statut ou la position juridique des membres du personnel opérationnel ou du personnel administratif de la zone.**]**	
	[§3[1]. Par dérogation au paragraphe 2, les membres du personnel opérationnel de la zone promus peuvent conserver le régime de congé qui leur était applicable le 31 décembre 2014, pour autant qu'ils en bénéficiaient jusqu'au moment de la promotion. Ce régime de congé comprend le nombre de jours de congé annuel de vacances, le nombre de jours fériés, les jours complémentaires

[1] Cette disposition produit ses effets le 1er janvier 2015. Le conseil fixe les modalités du report éventuel des jours de congé relatifs aux années 2015, 2016 et 2017. Ce report est valable quatre ans maximum pour les jours de congé de l'année 2015, trois ans maximum pour les jours de congé de l'année 2016 et deux ans maximum pour les jours de congé de l'année 2017

	éventuels et l'augmentation des jours de congés annuels liée à l'âge. Ne sont pas compris parmi le nombre de jours de congé annuel de vacances visé à l'alinéa 2, les jours de compensation octroyés au membre du personnel professionnel afin de se conformer au régime horaire de travail.**]**
Art. 208. Les membres opérationnels des services d'incendie conservent leur grade ou se voient octroyer un grade équivalent lors du transfert **[**vers la zone**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 119. (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 209. En ce qui concerne la revendication immédiate de droits pécuniaires, le transfert du personnel, visé aux articles 203 à 206, n'est pas considéré comme un changement d'employeur.	**Art. 209.** En ce qui concerne la revendication immédiate de droits pécuniaires, le transfert du personnel, visé aux articles 203 à 206 **[et à l'article 219/2]**, n'est pas considéré comme un changement d'employeur.
[Art. 209/1. *L. du 3 août 2012, art. 4.* (vig. 5 octobre 2012) (M.B. 13.09.2012) – A la date d'entrée en vigueur des zones, telle que visée à l'article 220, les biens de la prézone sont transférés à la zone.	
Ce transfert est exécuté de plein droit et à titre gratuit. Il est opposable de plein droit aux tiers.	
Les biens sont transférés dans l'état où ils se trouvent, en ce compris les charges et obligations inhérentes à ces biens.**]**	
Art. 210. § 1. Les biens meubles de la commune appartenant tant au domaine public que privé, qui sont utilisés pour l'exécution des missions des services d'incendie, sont transférés à la zone.	
§ 2. Les biens meubles de la commune appartenant tant au domaine public que privé, qui sont utilisés pour l'équipement des centres du système d'appel unifié, sont transférés à l'Etat fédéral.	
§ 3. Les transferts visés aux § 1er et 2 sont exécutés de plein droit. Ils sont de plein droit opposables à des tiers, à la date d'entrée en vigueur des zones, fixée conformément à l'article 220.	

Art. 211. Les biens qui font partie de l'équipement individuel non spécialisé du membre des services d'incendie sont transférés de plein droit à la zone de secours à laquelle le membre des services d'incendie est transféré.	
Art. 212 Les biens visés à l'article 210, §§ 1er et 2, sont transférés dans l'état où ils se trouvent, en ce compris les charges et les obligations inhérentes à ces biens.	
Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les règles d'inventaire et d'estimation de ces biens.	
A l'occasion de cette estimation, il sera notamment tenu compte de l'âge et de l'état de ces biens ainsi que du pourcentage de subsides publics qui ont été alloués pour l'achat de ces biens.	
Art. 213. § 1. Le transfert effectif des biens visés à l'article 210, § 1er, se fait après approbation du receveur de la commune et de l'officier - chef de service du service d'incendie communal et comprend l'inventaire intégral de ces biens à une date fixée par le Roi.	
A l'occasion du transfert effectif des biens visés à l'article 210, § 1er, le comptable spécial et le commandant de zone contrôlent si les biens ont été transférés en totalité.	
§ 2. Le transfert effectif des biens visés à l'article 210, § 2, se fait après approbation du receveur de la commune et de l'officier - chef de service du service d'incendie communal et comprend l'inventaire intégral de ces biens à une date fixée par le Roi.	
A l'occasion du transfert effectif des biens visés à l'article 210, § 2, le ministre compétent contrôle si les biens ont été transférés en totalité.	
Art. 214. La zone ou l'Etat fédéral reprend les droits et les obligations de la commune en ce qui concerne les biens transférés conformément à l'article 210, en ce compris les droits et les obligations liés aux procédures judiciaires en cours et futures.	
La commune est cependant tenue aux obligations dont le paiement ou l'exécution était exigible avant le transfert de propriété des biens visés à l'article 210.	

En cas de litige au sujet d'un bien transféré, la zone ou l'Etat fédéral peut impliquer la commune. La commune peut intervenir volontairement.	
Art. 215. § 1. Les casernes ainsi que les autres biens immeubles, y compris les biens immeubles par destination, qui sont la propriété de la commune, nécessaires pour l'accueil du personnel administratif, **[**…**]** et opérationnel des services d'incendie **[**…**]** sont transférés à la zone ou mis à sa disposition **[**…**]**.	
sic errat. M.B. 01.10.2007	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 38. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)[2]	
[…**]**	
§ 2 abrogé par la L. du 21 décembre 2013, art. 120, 1° (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
[§ 2. *L. du 21 décembre 2013, art. 120, 2°* (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – Le transfert des biens immeubles visés aux §§ 1er et 2 se fait par acte authentique.**]**	
Art. 216. Les biens visés à l'article 215 sont transférés dans l'état où ils se trouvent, en ce compris les charges et les obligations inhérentes à ces biens.	
Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les règles d'inventaire et d'estimation de ces biens.	
Lors de cette estimation, il sera notamment tenu compte de la superficie, de l'emplacement, de l'âge et de l'état de chaque bien immeuble. Il sera également tenu compte lors de l'estimation des subsides et des contributions faites par les diverses autorités dans la valeur de chaque bien immeuble.	
Art. 217. Pour l'apport des biens meubles et immeubles visés aux articles 210, § 1er, et 215, § 1er, les communes perçoivent une compensation sous la forme d'une réduction de la dotation communale dans le budget de la zone.	
En fonction des besoins de la zone, le conseil fixe la réduction effective des dotations communales respectives.	
En fonction de la valeur de l'apport de la commune, la réduction de la contribution de la commune est étalée sur plusieurs années. Afin de garantir le bon fonctionnement de la zone, la réduction annuelle par commune peut être	

équivalente à 20 % maximum de la dotation communale annuelle.	
Art. 218. Pour l'apport des biens meubles **[**…**]** visés **[**à l'article 210, § 2**] [**…**]**, les communes perçoivent une indemnité qui est calculée sur la base des règles d'estimation visées **[**à l'article 212**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 121, 1°, 2° et 3° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
Art. 219. Toute procédure relative aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services au bénéfice des services communaux d'incendie auprès des communes ou de l'Etat fédéral est poursuivie par la zone à la date d'entrée en vigueur du présent article.	
L'alinéa 1er s'applique à l'exécution des marchés publics attribués avant la même date.	
[Art. 219/1. *L. du 21 décembre 2013, art. 122.* (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013) – Dans l'attente de l'entrée en vigueur des zones visée à l'article 220, l'inspection générale visée aux articles 168 à 174 exécute ses missions à l'égard des services d'incendie visés à l'article 10 de la loi du 31 décembre 1963 relative à la protection civile. Pour l'application de cet article, le mot « zone » renvoie à « commune ».**]**	
[Art. 219/2. *L. du 9 novembre 2015, art. 39.* (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015) –	
§ 1er. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires et aux conditions qu'Il détermine, octroyer, pendant cinq ans maximum, une dotation spécifique à la zone de secours Hainaut-Centre afin de couvrir intégralement ou partiellement le coût salarial des pompiers du service d'incendie du Supreme Headquarters Allied Powers europe.	**[**§ 1er- Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires et aux conditions qu'Il détermine, octroyer, à la zone de secours Hainaut-Centre une dotation spécifique équivalente : 1. au coût salarial des pompiers de la zone de secours Hainaut-Centre requis pour l'exécution des missions de la zone au Supreme Headquarters Allied Powers Europe et, 2. au coût de gestion des missions de la zone au Supreme Headquarters Allied Powers Europe.**]**
Les conditions visées à l'alinéa 1er doivent permettre de vérifier que l'utilisation de la dotation est conforme à l'objectif visé à l'alinéa 1er.	
Ces conditions sont notamment :	
- l'élaboration d'un plan déterminant la manière dont la dotation spécifique sera affectée;	
- la remise d'un rapport indiquant l'utilisation de la dotation qui a été faite au terme de la période couverte par la dotation.	

§ 2. Les pompiers du service d'incendie du Supreme Headquarters Allied Powers europe peuvent devenir membres du personnel opérationnel de la zone de secours Hainaut-Centre, aux conditions fixées par le Roi. Après le transfert, ils sont soumis au statut applicable aux membres du personnel opérationnel de la zone.**]**	
	[Art. 219/3. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires, octroyer à la zone de secours Hainaut-Centre, une dotation spécifique pour renforcer l'exécution par la zone de ses missions au Supreme Headquarters Allied Powers Europe. Le montant de la dotation spécifique est déterminé par le coût salarial dans le grade de sapeur-pompier correspondant au nombre de pompiers recrutés et nommés définitivement par la zone de secours Hainaut-Centre dans les conditions déterminées par le Roi dans le cadre de la mobilité des agents de la Protection civile, avec un maximum de 7 agents. Le Roi fixe les modalités de calcul et de paiement de la dotation. **]**
	[Art. 219/4. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans les limites des lois budgétaires, octroyer une dotation spécifique à la zone de secours 1 de la province de Flandre occidentale pour l'exécution des missions en matière de lutte contre la pollution en mer du Nord. Le montant de la dotation spécifique est déterminé par le coût salarial dans le grade de sapeur-pompier correspondant au nombre de pompiers recrutés et nommés définitivement par la zone de secours 1 de la province de Flandre occidentale dans les conditions déterminées par le Roi dans le cadre de la mobilité des agents de la Protection civile, avec un maximum de 9 agents. Le Roi fixe les modalités de calcul et de paiement de la dotation.**]**
TITRE XVI. – DISPOSITIONS FINALES	
CHAPITRE Ier – *CRÉATION DES ZONES*	
Art. 220. [*Loi du 19 avril 2014, art. 24.* (vig. 2 août 2014) (M.B. 23.07.2014) - § 1. Les services d'incendie sont intégrés dans les zones de secours le 1er janvier 2015.	
Pour les prézones qui utilisent la possibilité visée à l'article 68, § 2, alinéa 3, l'intégration des services d'incendie dans la zone de secours a lieu à une date déterminée par le conseil de prézone et au plus tard le 1er janvier 2016.	

Dans le cas visé à l'alinéa 2, le montant des dotations fédérales complémentaires est attribué au prorata des mois pendant lesquels les services d'incendie ont été intégrés dans les zones de secours.**]**	
§ 2. Par dérogation au § 1er, le conseil de prézone peut demander, par une décision adoptée à la majorité absolue, que les services d'incendie présents sur son territoire soient intégrés en une zone de secours lorsque les conditions suivantes sont remplies :	
1° la circonscription territoriale de la zone a été fixée, conformément à l'article 14 ;	
2° la dotation fédérale a été fixée, conformément à l'article 69.	
Le Roi constate le passage de la prézone en zone de secours. Dans ce cas, les dispositions de la présente loi relatives aux zones de secours sont applicables à la zone dès que le constat est établi, à l'exception de l'article 67, alinéa 2.	
§ 3. Par dérogation au § 2, à défaut de majorité absolue, mais à la demande d'une ou de plusieurs communes représentant plus de 50 % des habitants inscrits au registre de la population à la date de la demande, le Roi peut constater, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le passage de la prézone en zones de secours.	
§ 4. Dans les cas visés aux §§ 2 et 3, le personnel communal est mis à disposition ou détaché auprès de la zone de secours conformément à l'article 206/1.**]**	
Art. 221. [§ 1.**]** Jusqu'à l'entrée en vigueur de la zone telle que visée à l'article 220, les services d'incendie sont organisés sur la base des groupes régionaux et sur la base des zone de secours, tels que visés par les articles 10 et 10bis de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile.	
En l'attente de l'entrée en vigueur des zones, les groupes régionaux et les zones de secours font usage des possibilités prévues par et prises en vertu de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile pour organiser les secours sur la base du principe de l'aide adéquate la plus rapide.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 124. (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	

[§ 2. *L. du 21 décembre 2013, art. 124.* (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – Les communes concluent entre elles des conventions qui règlent :	
1° les modalités financières et de mise en œuvre de l'aide adéquate la plus rapide ;	
2° les modalités de renfort en personnel et matériels.	
§ 3. En l'absence de convention visée au § 2, la commune dont un poste a effectué une intervention sur le territoire d'une autre commune dans le cadre du principe de l'aide adéquate la plus rapide peut répercuter sur cette autre commune les coûts de l'intervention en question.**]**	
[Art. 221/1. *L. du 3 août 2012, art. 5.* (vig. 5 octobre 2012) (M.B. 13.09.2012) –	
§ 1. A partir de l'entrée en vigueur de la présente disposition et jusqu'à l'entrée en vigueur des zones, telle que visée à l'article 220, les communes appartenant à une zone en exécution de l'article 14 constituent une prézone selon la même délimitation territoriale. La prézone est dotée de la personnalité juridique et est gérée par un conseil de prézone ci-après nommé le conseil.	
[…**]**	
abrogé par la L. du 21 décembre 2013, art. 125, 1° (vig. 1er janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
§ 2. La prézone reçoit la dotation visée à l'article 67, alinéa 1er, 2°, à condition de remplir les obligations suivantes :	
1° Désignation par le conseil d'un président en son sein. **[**…**]**	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 125, 2° (vig. 1er janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
2° Désignation par le conseil d'un coordonnateur parmi les officiers des services d'incendie de la prézone disposant d'un diplôme de niveau A, ou, en cas d'absence de candidat disposant de ce diplôme, parmi le personnel des services d'incendie de la prézone. Son détachement fait l'objet d'une convention entre la prézone et la commune dont l'officier dépend.	
D'autres personnes peuvent être totalement ou partiellement détachées auprès de la prézone ou mises à disposition de la prézone afin d'assister le coordonnateur pour des missions spécifiques. Les pompiers professionnels sont détachés par le biais d'une convention entre la prézone et la commune dont ils dépendent. Les pompiers	

volontaires sont mis à disposition de la prézone par leur commune.	
3° Désignation par le conseil d'un receveur ou gestionnaire financier d'une des communes de la prézone chargé d'effectuer les recettes et les dépenses de la prézone. Son détachement fait l'objet d'une convention entre la prézone et la commune dont il dépend.	
4° Approbation par le conseil d'un plan zonal d'organisation opérationnelle proposé par le coordonnateur, basé sur une analyse des risques et comprenant au moins la détermination des moyens humains et matériels nécessaires au bon fonctionnement opérationnel de la zone.	
Ces moyens sont notamment :	
- le recrutement de personnel ;	
- la mise en place d'une politique zonale de prévention conformément au plan national de prévention contre l'incendie et les intoxications dans les habitations ;	
- la réalisation d'un plan zonal de formation pour le personnel ;	
- la réalisation des plans d'intervention conformément à la réglementation en vigueur ;	
- l'achat des équipements de protection individuelle pour se conformer aux normes minimales fédérales arrêtées conformément à l'article 119 ;	
- la réalisation et la détermination des moyens de départ adéquats spécifiques à la zone conformément aux conditions minimales de l'aide adéquate la plus rapide et des moyens adéquats déterminés par le Roi en vertu de l'article 6, **[**§ 1er, alinéa 2**]**, et ce pour chaque type d'intervention de la liste uniforme des événements-types des centres d'appel unifié.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 125, 3° (vig. 1er janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
Si le plan zonal prévoit la mise en place d'un système zonal, celui-ci doit être capable de répondre de manière adéquate aux recommandations et alertes faites par le centre du système d'appel unifié et de gérer les opérations dans le cadre des interventions, conformément aux critères fixés par le ministre en vertu de l'article 9 de l'arrêté royal du 17 octobre 2011 relatif à l'organisation du dispatching des services opérationnels de la Sécurité civile.	
5° Elaboration par le président du budget de la prézone et approbation de celui-ci par le conseil.	
Ce budget comprend les frais de personnel, de fonctionnement et d'investissement, en ce	

compris les dépenses relatives au recrutement de pompiers professionnels ou volontaires supplémentaires par rapport à la situation existante au moment de l'entrée en vigueur de la présente disposition, nécessaires pour se conformer aux moyens humains prévus dans le plan zonal d'organisation opérationnelle visé au point 4°.	
§ 3. Les articles 24, 25, 28 à 31, **[**32, alinéas 1er, 2 et 4**]**, 33 à 39, 40, alinéas 1er et 2, 42, alinéa 1er, 1° à 3°, 43 à 50, **[**52 à 54**]**, 63 à 66, **[**67 alinéa 1er, 1°, 2°, 3° et 5°**]**, 69, 83 à 85, 118, 119, 120 à 124 et 126 sont applicables à la prézone.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 125, 4°, a) et b) (vig. 1er janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
§ 4. Pour l'application des dispositions visées au paragraphe 3, il y a lieu de substituer aux mots repris à la colonne 1 de l'annexe les mots qui se trouvent en regard dans la colonne 2 de l'annexe[2].	
§ 5. La prézone peut être organisée sous la forme d'une intercommunale si l'un des services d'incendie présents sur son territoire était organisé sous la forme d'une intercommunale à la date du 10 août 2007. Les organes spécifiques à l'intercommunale exercent dans ce cas les compétences du conseil de prézone, du président de ce conseil, du coordonnateur et du receveur ou gestionnaire financier. Si l'intercommunale n'est pas composée de toutes les communes faisant partie de la prézone, le conseil de prézone est mis en œuvre.	
Lorsque la prézone est organisée sous la forme d'une intercommunale, seuls les articles 25, 64 à 66, **[**67 alinéa 1er, 1°, 2°, 3° et 5°**]**, 69,	

[2] **ANNEXE**

Colonne 1	**Colonne 2**
zone	prézone
collège	président du conseil
les membres du collège	le président du conseil
président du collège	président du conseil
commandant de (la) zone (visé à l'article 109)	coordonnateur
officiers responsables des postes	officiers - chefs de service

83 à 85, 118, 119, 120 à 124 et 126 sont applicables.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 125, 5° (vig. 1er janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
§ 6. Dans le cas où la prézone n'exécute pas partiellement ou totalement le plan zonal d'organisation opérationnelle visé au paragraphe 2, 4°, **[**pour le 31 décembre de l'année pour laquelle la dotation est octroyée**]**, le ministre ou son délégué peut réduire ou récupérer intégralement ou partiellement la dotation fédérale octroyée à la prézone.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 125, 6° (effets le 5 octobre 2012) (M.B. 31.12.2013)	
[*L. du 21 décembre 2013, art. 125, 7°* (effets le 5 octobre 2012) (M.B. 31.12.2013) – Le délai visé à l'alinéa 1er doit être lu comme le 31 décembre 2013 pour la dotation ayant trait à l'année 2012.**]**	
La prézone ne peut pas contracter de prêt.**]**	
[§ 7. *L. du 21 décembre 2013, art. 125, 8°* (vig. 1er janvier 2014) (M.B. 31.12.2013) – La prézone peut décider d'engager des pompiers professionnels, des pompiers volontaires et des personnes chargées d'effectuer le contrôle de l'application des mesures prescrites par les lois et règlements relatifs à la prévention des incendies.	
Le personnel administratif de la prézone est composé d'agents statutaires et contractuels.	
La prézone détermine les règles qui sont applicables à son personnel. Il s'agit des règles fixant le statut des membres du personnel du service public d'incendie en vigueur dans l'une des communes de la prézone. Une seule commune peut être choisie comme cadre de référence.	
Le personnel de la prézone est transféré à la zone de secours dont fait partie cette prézone, dans les mêmes conditions et en même temps que le personnel visé aux articles 203 à 205.**]**	
Art. 222. Dans les trois mois qui suivent l'entrée en vigueur de la zone, telle que visée à l'article 220, le conseil doit être composé conformément aux dispositions reprises à la section II du titre III.	
Le mandat des conseillers est valable jusqu'à l'installation d'un nouveau conseil ou, en cas de cessation prématurée de leur mandat, jusqu'à la prestation de serment de leur suppléant.	

Art. 223. Au plus tard avant la fin du **[**douzième**]**[2] mois suivant l'installation du conseil, la zone approuve les effectifs et l'équipement en matériel de la zone, conformément aux articles **[**6, § 1er, et 102, alinéa 2**]**.	
ainsi modifié par la L. du 21 décembre 2013, art. 127, 2° (vig. 1er janvier 2015) (M.B. 31.12.2013)	
ainsi modifié par la L. du 9 novembre 2015, art. 40. (vig. 10 décembre 2015) (M.B. 30.11.2015)[2]	
En exécution de l'article 129, la décision de la zone en ce qui concerne l'effectif du personnel est transmise au gouverneur et au ministre.	
Au cas où la zone ne satisfait pas à l'obligation visée à l'alinéa 1er, le ministre peut procéder, aux frais de la zone, à la fixation de l'effectif et de l'équipement en matériel visés à l'alinéa 1er.	
CHAPITRE II. – *ENTRÉE EN VIGUEUR*	
Art. 224. Les articles suivants entrent en vigueur dix jours après la publication de la loi au Moniteur belge :	
1° article 1er ;	
2° article 2 ;	
3° articles 14 et 15 ;	
4° articles 68 et 69 ;	
5° **[**…**]**	
abrogé par la L. du 21 décembre 2013, art. 128. (vig. 10 janvier 2014) (M.B. 31.12.2013)	
6° article 119, § 1er ;	
7° articles 220 et 221 ;	
8° article 224 ;	
[*L. du 24 juillet 2008, art. 157.* (M.B. 07.08.2008) – Le Roi détermine la date d'entrée en vigueur des autres articles.**]**	

1er JUILLET 2011. — Loi relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques	**Modifications proposées**
(M.B. 15.07.2011)	
CHAPITRE 1er. - *Dispositions générales*	
Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.	
Art. 2. La présente loi transpose partiellement la Directive 2008/114/CE du Conseil du 8 décembre 2008 concernant le recensement et la désignation des infrastructures critiques européennes ainsi que l'évaluation de la nécessité d'améliorer leur protection. La DGCC, telle que définie à l'article 3, 1°, est désignée comme point de contact national pour la protection des infrastructures critiques européennes, ci-après dénommé « point de contact EPCIP », pour l'ensemble des secteurs et sous-secteurs, pour la Belgique dans ses relations avec la Commission européenne et les Etats membres de l'Union européenne.	
Art. 3. Pour l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, l'on entend par :	
1° "DGCC" : Direction générale Centre de Crise du Service public fédéral Intérieur, chargée de la protection spéciale des biens et des personnes et de la coordination nationale en matière d'ordre public ;	
2° "OCAM" : Organe de coordination pour l'analyse de la menace institué par la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace ;	
3° "autorité sectorielle" : a) pour le secteur des transports : le Ministre ayant les Transports dans ses attributions ou, par délégation de celui-ci, un membre dirigeant du personnel de son administration ; b) pour le secteur de l'énergie : le Ministre ayant l'Energie dans ses attributions ou, par délégation de celui-ci, un membre dirigeant du personnel de son administration ;	

c) pour le secteur des finances : [la Banque nationale de Belgique][1]; d) pour le secteur des communications électroniques : le Ministre ayant les Communications électroniques dans ses attributions ou, par délégation de celui-ci, un membre dirigeant du personnel de son administration ou un membre de l'Institut belge des services postaux et des télécommunications ;	
4° "infrastructure critique" : installation, système ou partie de celui- ci, d'intérêt fédéral, qui est indispensable au maintien des fonctions vitales de la société, de la santé, de la sûreté, de la sécurité et du bien-être économique ou social des citoyens, et dont l'interruption du fonctionnement ou la destruction aurait une incidence significative du fait de la défaillance de ces fonctions ;	
5° "infrastructure critique nationale" : l'infrastructure critique située sur le territoire belge, dont l'interruption du fonctionnement ou la destruction aurait une incidence significative dans le pays ;	
6° "infrastructure critique européenne" : l'infrastructure critique nationale dont l'interruption du fonctionnement ou la destruction aurait une incidence significative sur deux États membres de l'Union européenne au moins ;	6° "infrastructure critique européenne" : l'infrastructure critique nationale dont l'interruption du fonctionnement ou la destruction aurait une incidence significative sur deux États membres de l'Union européenne au moins **[ou l'infrastructure critique qui n'est pas située sur le territoire belge mais sur celui d'un autre Etat membre de l'Union européenne, dont l'interruption du fonctionnement ou la destruction aurait une incidence significative sur au moins deux Etats membres de l'Union européenne, dont la Belgique]** ;
7° "autres points d'intérêt fédéral" : les lieux qui ne sont pas désignés comme infrastructure critique mais qui présentent un intérêt particulier pour l'ordre public, pour la protection spéciale des personnes et des biens, pour la gestion de situations d'urgence ou pour les intérêts militaires et qui pourraient nécessiter la prise de mesures de protection par la DGCC ;	7° "autres points d'intérêt fédéral" : les lieux qui ne sont pas désignés comme infrastructure critique mais qui présentent un intérêt particulier pour l'ordre public, pour la protection spéciale des personnes et des biens, pour la gestion de situations d'urgence ou pour les intérêts militaires et qui **[font l'objet de mesures de protection prises par la DGCC**] ;
8° "points d'intérêt local" : les lieux qui ne sont ni des infrastructures critiques, ni des autres points d'intérêt fédéral, mais qui présentent un	8° "points d'intérêt local" : les lieux qui ne sont ni des infrastructures critiques, ni des autres points d'intérêt fédéral, mais qui présentent un intérêt

[1] Inséré par l'article 2 de la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, *M.B.*, 7 mai 2014, p. 36946.

intérêt particulier pour l'exécution des missions de police administrative au niveau local et qui de mesures de protection par le bourgmestre ;	particulier pour l'exécution des missions de police administrative au niveau local et qui **[font l'objet de mesures de protection prises par le bourgmestre]**;
9° "communications électroniques" : les communications électroniques visées par la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques ;	
10° "exploitant" : toute personne physique ou morale responsable des investissements relatifs à ou de la gestion quotidienne d'une infrastructure critique nationale ou européenne ;	
11° "services de police" : les services de police visés par la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux ;	
12° "CIC" : Centre d'information et de communication, tel que visé par la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux.	**12° « SICAD » : service d'information et de communication de l'arrondissement,** tel que visé par la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux.
CHAPITRE 2. – Sécurité et protection des infrastructures critiques	
Section 1ère – Champ d'application	
Art. 4. § 1er. Le présent chapitre s'applique au secteur des transports et au secteur de l'énergie en ce qui concerne la sécurité et la protection des infrastructures critiques nationales et européennes. Toutefois, il ne s'applique pas aux installations nucléaires visées par la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, à l'exception des éléments d'une installation nucléaire destinée à la production industrielle d'électricité qui servent au transport de l'électricité. § 2. Le secteur de l'Energie comporte les sous-secteurs suivants :	**[L'article 8 et les articles 12 à 26 s'appliquent uniquement aux infrastructures critiques situées sur le territoire belge].**

1° l'électricité, composée des infrastructures et installations permettant la production et le transport d'électricité, en vue de la fourniture d'électricité ; 2° le pétrole, composé de la production pétrolière, du raffinage, du traitement, du stockage et de la distribution par oléoducs ; 3° le gaz, composé de la production gazière, du raffinage, du traitement, du stockage, du transport par gazoducs et des terminaux de gaz naturel liquéfié. Le secteur des Transports comporte les sous-secteurs suivants : 1° transport par route ; 2° transport ferroviaire ; 3° transport aérien ; 4° navigation intérieure ; 5° transport hauturier et transport maritime à courte distance et ports. § 3. Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, le présent chapitre ne s'applique pas au sous-secteur du transport aérien. Sans préjudice de l'article 2, alinéa 2, le Roi prend, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les mesures nécessaires, y compris l'abrogation, l'ajout, la modification ou le remplacement de dispositions légales, pour assurer la transposition de la Directive 2008/114/CE du Conseil du 8 décembre 2008 concernant le recensement et la désignation des infrastructures critiques européennes ainsi que l'évaluation de la nécessité d'améliorer leur protection en ce qui concerne le transport aérien. § 4. Le présent chapitre s'applique au secteur des finances et au secteur des communications électroniques en ce qui concerne la sécurité et la protection des infrastructures critiques nationales.	
Section 2. – Identification et désignation des infrastructures critiques	
Art. 5. § 1er. L'autorité sectorielle identifie, pour le secteur relevant de sa compétence, les infrastructures critiques nationales et européennes.	**Art. 5. § 1er. Afin d'identifier les infrastructures critiques relevant de son secteur, l'autorité sectorielle se concerte au préalable avec la DGCC, et consulte, si elle l'estime utile, les représentants du secteur et les exploitants d'infrastructures critiques potentielles.**

Elle procède à cette identification après consultation des régions pour les infrastructures critiques potentielles relevant de leurs compétences et, si elle l'estime utile, des représentants du secteur et des exploitants d'infrastructures critiques potentielles. § 2. La procédure à suivre pour l'identification des infrastructures critiques nationales et européennes est déterminée à l'annexe.	**A cette même fin, l'autorité sectorielle procède à la consultation au préalable des régions, pour les infrastructures critiques potentielles relevant de leurs compétences.** § 2. La procédure à suivre pour l'identification des infrastructures critiques nationales et européennes est déterminée à l'annexe.
Art. 6. § 1er. L'autorité sectorielle établit des critères sectoriels auxquels doivent répondre les infrastructures critiques nationales eu égard aux caractéristiques particulières du secteur concerné, en concertation avec la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées. § 2. L'autorité sectorielle établit des critères sectoriels auxquels doivent répondre les infrastructures critiques européennes eu égard aux caractéristiques particulières du secteur concerné, en concertation avec la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées. § 3. Les critères intersectoriels auxquels doivent répondre les infrastructures critiques nationales et européennes sont : 1° le nombre potentiel de victimes, notamment le nombre de morts ou de blessés, ou 2° l'incidence potentielle économique, notamment l'ampleur des pertes économiques et/ou de la dégradation de produits ou de services, y compris l'incidence sur l'environnement, ou 3° l'incidence potentielle sur la population, notamment l'incidence sur la confiance de la population, les souffrances physiques et la perturbation de la vie quotidienne, y compris la disparition de services essentiels. § 4. L'autorité sectorielle établit les niveaux d'incidence ou les seuils applicables aux critères intersectoriels auxquels doivent répondre les infrastructures critiques nationales, en concertation avec la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées.	

Les niveaux d'incidence ou les seuils des critères intersectoriels sont fondés sur la gravité de l'impact de l'interruption du fonctionnement ou de la destruction d'une infrastructure donnée. § 5. L'autorité sectorielle établit au cas par cas les niveaux d'incidence ou les seuils applicables aux critères intersectoriels auxquels doivent répondre les infrastructures critiques européennes, en concertation avec la DGCC, avec les Etats membres concernés et, le cas échéant, après consultation des régions concernées. Les niveaux d'incidence ou les seuils des critères intersectoriels sont fondés sur la gravité de l'impact de l'interruption du fonctionnement ou de la destruction d'une infrastructure donnée.	
Art. 7. § 1er. L'autorité sectorielle communique la liste des infrastructures critiques nationales potentielles qu'elle a identifiées à la DGCC et, le cas échéant, aux régions concernées. Elle procède ensuite à la désignation des infrastructures critiques nationales, après avis de la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées. § 2. L'autorité sectorielle communique la liste des infrastructures critiques européennes potentielles qu'elle a identifiées à la DGCC et, le cas échéant, aux régions concernées. Le point de contact EPCIP est chargé, en collaboration avec l'autorité sectorielle et, le cas échéant, avec les régions concernées, de mener des discussions bilatérales ou multilatérales avec les Etats membres de l'Union européenne concernés, tant en ce qui concerne les infrastructures critiques européennes potentielles identifiées sur le territoire belge que celles	**Art. 7.** § 1er. L'autorité sectorielle **établit une** liste des infrastructures critiques nationales potentielles identifiées et la communique à la DGCC et, le cas échéant, aux régions concernées. [**Elle joint à cette liste les critères sectoriels et intersectoriels, les niveaux d'incidence ou les seuils qu'elle a établis en application de l'article 6, §§ 1er, 3, et 4, et en expose les motifs].** Elle procède ensuite à la désignation des infrastructures critiques nationales, après avis de la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées. § 2. L'autorité sectorielle **établit une** liste des infrastructures critiques européennes potentielles identifiées et la communique à la DGCC et, le cas échéant, aux régions concernées. **[Elle joint à cette liste les critères sectoriels et intersectoriels, les niveaux d'incidence ou les seuils qu'elle a établis en application de l'article 6, §§ 2, 3, et 5 et en expose les motifs.]** Le point de contact EPCIP est chargé, en collaboration avec l'autorité sectorielle et, le cas échéant, avec les régions concernées, de mener des discussions bilatérales ou multilatérales avec les Etats membres de l'Union européenne concernés, tant en ce qui concerne les infrastructures critiques européennes

identifiées par les autres États membres sur leur territoire. Lorsqu'un accord est intervenu sur les infrastructures critiques européennes sur le territoire belge, l'autorité sectorielle procède à la désignation de ces infrastructures.	potentielles identifiées sur le territoire belge que celles identifiées par les autres États membres sur leur territoire. Lorsqu'un accord est intervenu sur les infrastructures critiques européennes sur le territoire belge, l'autorité sectorielle procède à la désignation de ces infrastructures **après avis de la DGCC et, le cas échéant, après consultation des régions concernées.** **[§ 3. Lorsqu'aucune infrastructure critique située sur le territoire belge, n'a été identifiée au sein d'un secteur ou d'un sous-secteur, l'autorité sectorielle compétente expose dans un écrit à destination de la DGCC les raisons qui ont abouti à cette absence d'identification.** **§ 4. Chaque autorité sectorielle procède au renouvellement du processus d'identification tel que décrit aux §§ 1 à 3, pour ce qui concerne les infrastructures critiques relevant de son secteur, au minimum une fois tous les cinq ans.]**
Art. 8. L'autorité sectorielle notifie à l'exploitant, par porteur avec accusé de réception, la décision motivée de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique.	**[Art. 8. L'autorité sectorielle notifie à l'exploitant la décision motivée de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique et communique une copie de cette décision avec mention de la date de notification à la DGCC.** **La DGCC communique également à l'OCAM les informations utiles pour l'accomplissement de l'analyse de la menace visée à l'article 10, en ce compris la date à laquelle la notification a eu lieu.** **La DGCC informe le bourgmestre de la commune sur le territoire de laquelle se trouve l'infrastructure critique de cette désignation.** **Dans les cas visés à l'article 13, § 7, la DGCC informe de cette désignation le gouverneur de la province sur le territoire de laquelle se situe l'infrastructure critique ou, lorsque cette dernière se situe sur le territoire de l'agglomération bruxelloise, l'autorité compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises.]**

Art. 9. L'autorité sectorielle assure le suivi permanent du processus d'identification et de désignation des infrastructures critiques, et le renouvelle en tout cas à première demande de la DGCC et dans le délai qu'elle fixe, notamment en fonction des obligations imposées par l'Union européenne.	
Art. 10. § 1er. Dans un délai d'un an à compter de la notification de la désignation d'une infrastructure comme infrastructure critique, la DGCC sollicite auprès de l'OCAM une analyse de la menace pour ladite infrastructure et pour le sous-secteur dont elle fait partie. § 2. L'analyse de la menace au sens du présent chapitre porte sur tout type de menace qui entre dans les compétences des services d'appui visés à l'article 2, 2°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace. L'analyse de la menace consiste en une évaluation qui doit permettre d'apprécier si des menaces concernant une infrastructure critique ou un sous-secteur peuvent se manifester ou, si celles-ci ont déjà été détectées, comment elles évoluent et, le cas échéant, quelles mesures s'avèrent nécessaires.	**Art. 10.** § 1er. Dans un délai de **neuf mois** à compter de la notification de la désignation d'une infrastructure comme infrastructure critique, [ ] l'OCAM effectue une analyse de la menace pour ladite infrastructure et pour le sous-secteur dont elle fait partie. **[Cette analyse est renouvelée au minimum une fois tous les cinq ans.]** § 2. L'analyse de la menace au sens du présent chapitre porte sur tout type de menace qui entre dans les compétences des services d'appui visés à l'article 2, 2°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace. **[Conformément à l'article 8, 1°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace, l'analyse de la menace consiste en une évaluation stratégique commune.** **Sans préjudice de l'article 8 de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité, cette évaluation est communiquée à l'exploitant afin de lui permettre d'intégrer les enseignements de cette évaluation dans l'analyse des risques qu'il est tenu d'effectuer en vertu de l'article 13, § 3, 2°.]**
Art. 11. § 1er. En fonction des obligations imposées par l'Union européenne, l'autorité sectorielle fait rapport écrit au point de contact EPCIP, à la demande de celui-ci, concernant les infrastructures critiques européennes relevant de son secteur et les types de risques rencontrés. § 2. Ces rapports sont classifiés conformément à la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité.	**Art. 11.** En fonction des obligations imposées par l'Union européenne, l'autorité sectorielle fait rapport écrit au point de contact EPCIP, à la demande de celui-ci, concernant les infrastructures critiques européennes relevant de son secteur et les types de risques rencontrés. **[…]**
Section 3. – Mesures internes de sécurité des infrastructures critiques	
Art. 12. § 1er. L'exploitant d'une infrastructure critique désigne un point de contact pour la sécurité et en communique les données de contact à l'autorité sectorielle dans un délai de six	

mois à dater de la notification de la désignation comme infrastructure critique, ainsi qu'après chaque mise à jour de ces données. Le point de contact pour la sécurité exerce la fonction de point de contact vis-à-vis de l'autorité sectorielle, de la DGCC, du bourgmestre des services de police pour toute question liée à la sécurité et la protection de l'infrastructure. § 2. Lorsqu'il existe déjà un point de contact pour la sécurité en vertu de dispositions nationales ou internationales applicables dans un secteur ou un sous-secteur, l'exploitant d'une infrastructure critique en communique les coordonnées à l'autorité sectorielle. § 3. Le point de contact pour la sécurité est disponible à tout moment.	Le point de contact pour la sécurité exerce la fonction de point de contact vis-à-vis de l'autorité sectorielle, de la DGCC, du bourgmestre, des services de police **et de tout autre autorité ou service public compétent pour toute question liée à la sécurité et la protection de l'infrastructure.**
Art. 13. § 1er. L'exploitant d'une infrastructure critique élabore un plan de sécurité de l'exploitant, ci-après dénommé P.S.E., visant à prévenir, à atténuer et à neutraliser les risques d'interruption du fonctionnement ou de destruction de l'infrastructure critique par la mise au point de mesures matérielles et organisationnelles internes. § 2. Le P.S.E. comprend au minimum : 1° des mesures internes de sécurité permanentes, applicables en toutes circonstances ; 2° des mesures internes de sécurité graduelles à appliquer en fonction de la menace. Pour un secteur déterminé ou le cas échéant par sous-secteur, le Roi peut détailler ces mesures et imposer d'inclure au P.S.E. certaines informations. § 3. La procédure d'élaboration du P.S.E. comprend au moins les étapes suivantes: 1° l'inventaire et la localisation des points de l'infrastructure qui, s'ils étaient touchés, pourraient causer l'interruption de son fonctionnement ou sa destruction ; 2° une analyse des risques, consistant en une identification des principaux scénarios de	§ 2. Le P.S.E. comprend au minimum : 1° des mesures internes de sécurité permanentes, **devant être appliquées** en toutes circonstances **;** 2° des mesures internes de sécurité graduelles à appliquer en fonction de la menace.

menaces potentielles pertinents d'actes intentionnels visant à interrompre le fonctionnement de l'infrastructure critique ou à la détruire ;	
3° une analyse des vulnérabilités de l'infrastructure critique et des impacts potentiels de l'interruption de son fonctionnement ou de sa destruction en fonction des différents scénarios retenus ;	
4° pour chaque scénario de l'analyse de risques, l'identification, la sélection et la désignation par ordre de priorité des mesures de sécurité internes.	
§ 4. L'exploitant élabore le P.S.E. dans un délai d'un an à dater de la notification de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique.	§ 4. L'exploitant élabore le P.S.E. dans un délai d'un an à dater de la notification de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique.
Dans le même délai, il met en œuvre les mesures internes de sécurité prévues dans le P.S.E.	**[Dans un délai de vingt-quatre mois au plus tard à dater de la notification de la désignation de son infrastructure comme infrastructure critique, il met en œuvre les mesures internes de sécurité prévues dans le P.S.E.**
	Pour un secteur déterminé ou le cas échéant par sous-secteur, l'autorité sectorielle compétente peut moduler ce délai en fonction du type de mesures prévues dans le P.S.E.]
§ 5. Pour les ports qui tombent sous le champ d'application de la loi du 5 février 2007 relative à la sûreté maritime, le plan de sûreté portuaire imposé par cette loi est assimilé au P.S.E.	
[§ 5bis. Pour les infrastructures critiques relevant du secteur des finances, les mesures de sécurité, telles que les politiques de continuité, les plans de continuité et les plans de sécurité physique et logique, que les entreprises sont tenues de mettre en place dans le cadre du statut de contrôle prudentiel qui leur est applicable et/ou dans le cadre de la surveillance (oversight) dont elles font l'objet par la Banque nationale de Belgique, sont assimilées au P.S.E.][2]	
§ 6. L'exploitant est responsable d'organiser des exercices et d'actualiser le P.S.E., en fonction des enseignements des exercices ou de toute modification de l'analyse des risques.	
[Pour le secteur des finances, les exercices et les mises à jour des mesures de sécurité visées au	

[2] Inséré par l'article 3. 1° de la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, *M.B.*, 7 mai 2014, p. 36946.

paragraphe 5bis, sont assimilés aux exercices et mises à jour du P.S.E. visés au présent paragraphe.][3] Le Roi détermine pour un secteur ou un sous-secteur déterminé la fréquence des exercices et des mises à jour du P.S.E. Le Roi détermine pour un secteur déterminé ou, le cas échéant, par sous-secteur les modalités de la participation des services de police aux exercices organisés par l'exploitant.	**[§ 7. Pour un secteur déterminé ou, le cas échéant, par sous-secteur, le Roi peut imposer aux exploitants l'élaboration d'un plan interne d'urgence, visant à limiter, au niveau de l'infrastructure critique, les conséquences néfastes d'une situation d'urgence par la mise au point de mesures matérielles et organisationnelles d'urgence adaptées.]**
Art. 14. Art. 14. § 1er. Sans préjudice des dispositions légales ou réglementaires imposant, dans un secteur ou un sous-secteur déterminé, d'informer des services déterminés, lorsqu'un événement se produit, de nature à menacer la sécurité de l'infrastructure critique, l'exploitant est tenu de prévenir immédiatement le CIC. § 2. Conformément aux modalités déterminées par le ministre de l'Intérieur, le CIC avertit la DGCC de tout événement dont il a connaissance et qui est de nature à menacer la sécurité de l'infrastructure critique. § 3. Si l'événement est de nature à avoir pour conséquence l'interruption du fonctionnement ou	Art. 14. § 1er. Sans préjudice des dispositions légales ou réglementaires imposant, dans un secteur ou un sous-secteur déterminé, d'informer des services déterminés, lorsqu'un événement se produit, de nature à menacer la sécurité de l'infrastructure critique, l'exploitant est tenu de prévenir immédiatement le **SICAD, via les numéros d'urgence 101 ou 112, le service désigné par l'autorité sectorielle compétente et la DGCC .** **§ 1er /1. Lorsque la notification de l'événement visé au paragraphe 1er ne se fait pas depuis l'infrastructure critique concernée par ledit événement, la police fédérale fournit aux points de contact pour la sécurité désignés en vertu de l'article 12 les informations nécessaires leur permettant de contacter directement le SICAD territorialement compétent.** § 2. Conformément aux modalités déterminées par le ministre de l'Intérieur, **le SICAD** avertit la DGCC de tout événement dont il a connaissance et qui est de nature à menacer la sécurité de l'infrastructure critique.

[3] Inséré par l'article 3. 2° de la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, *M.B.*, 7 mai 2014, p. 36946.

la destruction de l'infrastructure critique concernée, le point de contact EPCIP prévient l'autorité sectorielle compétente et, en cas d'infrastructure critique européenne, l'autorité compétente des Etats membres concernés.	
Section 4. – Mesures externes de protection des infrastructures critiques	
Art. 15. Sans préjudice des compétences des autorités judiciaires pour prendre des mesures de police judiciaire, la DGCC prend des mesures externes de protection des infrastructures critiques, sur la base d'une analyse de la menace réalisée à sa demande ou d'office par l'OCAM, conformément à l'article 10, § 2.	**Art. 15.** Sans préjudice des compétences des autorités judiciaires pour prendre des mesures de police judiciaire, la DGCC prend des mesures externes de protection des infrastructures critiques. **[…]** **[En fonction du type de menace, ces mesures sont prises, soit sur la base d'une analyse visée à l'article 8, 2°, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace, réalisée à sa demande ou d'office par l'OCAM, soit, sur la base d'une analyse réalisée par les services de la police fédérale ou les services de renseignement et de sécurité pour les menaces autres que celles visées à l'article 3 de la loi précitée et relevant de la compétence de ces derniers.]**
Art. 16. Si cela s'avère nécessaire au maintien de l'ordre public sur le territoire de sa commune, le bourgmestre prend des mesures externes de protection pour les infrastructures critiques, sans que ces mesures puissent être en contradiction avec les décisions de la DGCC.	
Art. 17. § 1er. Les mesures externes de protection visées aux articles 15 et 16 sont exécutées par les services de police, sous la coordination et la direction opérationnelles de l'officier de police désigné en application des articles 7/1 à 7/3 de la loi sur la fonction de police. § 2. La DGCC adresse ses ordres, instructions et directives aux services de police au nom du Ministre de l'Intérieur, respectivement en application des articles 61, 62 et 97, alinéa 1er de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux. § 3. Le bourgmestre adresse ses ordres, instructions et directives à la police locale, en application de l'article 42 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, ou, le cas échéant, au service déconcentré de la police fédérale chargé de la police de l'aéronautique, de la police de la navigation, de la police des chemins de fer ou de la police de la route.	

Section 5. – Echange d'informations	
Art. 18. La DGCC, les services de police et l'OCAM récoltent les informations utiles pour la prise de mesures externes de protection des infrastructures critiques.	Art. 18. La DGCC, les services de police et l'OCAM **s'échangent** les informations utiles pour la prise de mesures externes de protection des infrastructures critiques.
Art. 19. L'exploitant, le point de contact pour la sécurité, l'autorité sectorielle, la DGCC, l'OCAM et les services de police collaborent en tout temps, par un échange adéquat d'informations concernant la sécurité et la protection de l'infrastructure critique, afin de veiller à une concordance entre les mesures internes de sécurité et les mesures externes de protection.	
Art. 20. Le Roi détermine, pour un secteur déterminé ou le cas échéant par sous-secteur, les informations du P.S.E. qui peuvent être pertinentes pour l'accomplissement des missions de la DGCC, des services de police et de l'OCAM en matière de protection des infrastructures critiques et les modalités d'accès à ces informations.	Art. 20. Le Roi **peut déterminer**, pour un secteur déterminé ou le cas échéant par sous-secteur, les informations **[…]** qui peuvent être pertinentes pour l'accomplissement des missions de la DGCC, des services de police et de l'OCAM en matière de protection des infrastructures critiques et les modalités d'accès à ces informations.
Art. 21. La DGCC peut communiquer à l'exploitant des informations relatives à la menace et aux mesures externes de protection qui permettent à l'exploitant d'appliquer ses mesures internes de sécurité graduelles de manière appropriée et de les mettre en concordance avec les mesures externes de protection. La DGCC peut communiquer une copie de ces informations à l'autorité sectorielle concernée.	La DGCC peut communiquer une copie de ces informations **au service désigné par l'autorité sectorielle concernée.**
Art. 22. L'autorité sectorielle, la DGCC, l'OCAM et les services de police limitent l'accès aux informations visées à l'article 6, §§ 1er, 2, 4 et 5 et aux informations qui leur sont confiées par l'exploitant en application des articles 19 et 20, aux personnes ayant besoin d'en connaître et d'y avoir accès pour l'exercice de leurs fonctions ou de leur mission. [**Art. 22bis**. Pour le secteur des finances, la Banque nationale de Belgique communique au Ministre des finances un rapport relatif aux tâches qu'elle accomplit en vertu de la présente loi selon une périodicité appropriée n'excédant toutefois pas trois ans. La Banque nationale de Belgique l'informe toutefois sans délai de toute menace	Art. 22. L'autorité sectorielle, la DGCC, l'OCAM et les services de police limitent l'accès aux informations visées **au chapitre 2** aux personnes ayant besoin d'en connaître et d'y avoir accès pour l'exercice de leurs fonctions ou de leur mission **s'inscrivant dans une finalité de sécurité et/ou de protection des infrastructures critiques.**

concrète et imminente pesant sur une infrastructure critique du secteur des finances.][4]	
Art. 23. § 1er. Sans préjudice des articles 20 et 25, § 1er, 2°, l'exploitant est tenu au secret professionnel en ce qui concerne le contenu du P.S.E. et ne peut donner accès au P.S.E. qu'aux personnes qui ont besoin d'en connaître et d'y avoir accès pour l'exercice de leurs fonctions ou de leur mission. Il est tenu au même secret en ce qui concerne toutes les informations portées à sa connaissance en application des articles 8, 19 et 21. §2. Les infractions au § 1er sont punies des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.	Il est tenu au même secret en ce qui concerne toutes les informations portées à sa connaissance en application des articles **5 à 10, de l'article 13, §§ 6 et 7, et des articles 14, 19, 21 et 25.**
	[Art. 23/1. La loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration et la loi du 5 août 2006 relative à l'accès du public à l'information en matière d'environnement ne s'appliquent pas aux informations, documents ou données, sous quelque forme que ce soit, tels que visés à l'article 22.]
Section 6. – Contrôle et sanctions	
Art. 24. § 1er. Sans préjudice des attributions des officiers de police judiciaire, un service d'inspection par secteur, ou le cas échéant par sous-secteur, est mis en place, chargé du contrôle du respect des dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution par les exploitants dudit secteur ou sous-secteur. § 2. Le Roi désigne, pour un secteur déterminé ou, le cas échéant, par sous-secteur, le service d'inspection compétent pour effectuer le contrôle. Il peut fixer les modalités du contrôle. [Pour le secteur des finances, la Banque nationale de Belgique est désignée en tant que service d'inspection chargé de contrôler l'application des dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution. A cette fin, la Banque nationale de Belgique peut faire usage des	

[4] Inséré par l'article 4 de la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, *M.B.*, 7 mai 2014, p. 36946.

informations dont elle dispose dans le cadre de ses missions légales de contrôle prudentiel et de surveillance (oversight) et tient compte, notamment, des constats effectués dans ce cadre. De même, dans le cadre de ses missions légales de contrôle prudentiel et de surveillance (oversight), la Banque nationale de Belgique peut utiliser les informations dont elle dispose en application de la présente loi.][5]	
§ 3. Les membres du service d'inspection sont dotés d'une carte de légitimation dont le modèle est fixé par le Roi, par secteur.	§ 3. Les membres du service d'inspection **qui sont chargés des missions de contrôles visées au paragraphe 1er,** sont dotés d'une carte de légitimation dont le modèle est fixé par le Roi, par secteur.
[Le présent paragraphe n'est pas applicable au service d'inspection désigné en vertu du paragraphe 2, alinéa 3.][6]	
§ 4. Le Roi peut déterminer les conditions de formation auxquelles doivent répondre les membres du service d'inspection pour un secteur ou un sous-secteur déterminé.	
Art. 25. § 1er. Dans l'exercice de leur mission, les membres du service d'inspection peuvent, à tout moment :	
1° pénétrer sans avertissement préalable, sur présentation de leur carte de légitimation, dans tous les lieux de l'infrastructure critique soumis à leur contrôle ; ils n'ont accès aux locaux habités que moyennant autorisation préalable délivrée par un juge du tribunal de police ;	
2° prendre connaissance sur place du P.S.E. et de tout acte, tout document et toute autre source d'informations nécessaires à l'exercice de leur mission ;	
3° procéder à tout examen, contrôle et audition, et requérir toutes les informations qu'ils estiment nécessaires à l'exercice de leur mission.	
§ 2. Le Roi peut, pour un secteur ou un sous-secteur déterminé, autoriser le service d'inspection à se faire remettre une copie du P.S.E. et des actes, documents ou autres sources d'informations que ce service estime nécessaires à l'exercice de sa mission. Le Roi peut également fixer les modalités selon lesquelles la copie est remise à ce service.	

[5] Inséré par l'article 5 de la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, *M.B.*, 7 mai 2014, p. 36946.
[6] Inséré par l'article 6 de la loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, *M.B.*, 7 mai 2014, p. 36946.

§ 3. Sur la base des constatations réalisées, le service d'inspection peut donner des recommandations, des instructions ou des avertissements à l'exploitant concernant le respect des dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution. Il peut fixer un délai pour se mettre en règle et dresser des procès-verbaux.	§ 3. Sur la base des constatations réalisées, le service d'inspection peut donner des recommandations, des instructions ou des avertissements à l'exploitant concernant le respect des dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution. Il peut fixer un délai pour se mettre en règle. **Le service d'inspection ou les membres de ce service visés à l'article 24, § 3, alinéa 1, peuvent dresser des procès-verbaux.** **§ 4. Après chaque inspection, le service d'inspection rédige un rapport d'inspection.**
Art. 26. § 1er. Est puni d'une peine d'emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 26 euros à 10 000 euros ou de l'une de ces peines seulement l'exploitant qui ne respecte pas les obligations imposées par ou en vertu de la présente loi relatives aux mesures internes de sécurité et à l'échange d'informations. En cas de récidive, l'amende est doublée et le contrevenant puni d'un emprisonnement de quinze jours à trois ans. § 2. Est puni d'une peine d'emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 euros à 1 000 euros ou de l'une de ces peines seulement, quiconque empêche ou entrave volontairement l'exécution du contrôle effectué par les membres du service d'inspection, refuse de communiquer les informations qui lui sont demandées à l'occasion de ce contrôle, ou communique sciemment des informations inexactes ou incomplètes. En cas de récidive, l'amende est doublée et le contrevenant puni d'une peine d'emprisonnement de quinze jours à un an. § 3. Les dispositions du livre 1er du Code pénal, en ce compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux dites infractions.	
CHAPITRE 3. – Protection des autres points d'intérêt fédéral et des points d'intérêt local	
Art. 27. § 1er. Sans préjudice des compétences des autorités judiciaires pour prendre des mesures de police judiciaire, la DGCC prend des	

mesures de protection externes pour les autres points d'intérêt fédéral. § 2. Si cela s'avère nécessaire au maintien de l'ordre public sur le territoire de sa commune, le bourgmestre prend des mesures externes de protection pour les autres points d'intérêt fédéral, sans que ces mesures puissent être en contradiction avec les décisions de la DGCC. § 3. Sans préjudice des compétences des autorités judiciaires pour prendre des mesures de police judiciaire, le bourgmestre prend des mesures de protection externes pour les points d'intérêt local.	
Art. 28. La DGCC, les services de police et l'OCAM récoltent les informations utiles pour la prise de mesures de protection externes des autres points d'intérêt fédéral et les services de police récoltent les informations utiles qui présentent un intérêt concret pour la prise de mesures de protection externe des points d'intérêt local.	
Art. 29. § 1er. Les mesures externes de protection visées à l'article 27 sont exécutées par les services de police, sous la coordination et la direction opérationnelles de l'officier de police désigné en application des articles 7/1 à 7/3 de la loi sur la fonction de police. § 2. La DGCC adresse ses ordres, instructions et directives aux services de polices au nom du Ministre de l'Intérieur, respectivement en application des articles 61, 62 et 97, alinéa 1er de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux. § 3. Le bourgmestre adresse ses ordres, instructions et directives à la police locale, en application de l'article 42 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, ou, le cas échéant, au service déconcentré de la police fédérale chargé de la police de l'aéronautique, de la police de la navigation, de la police des chemins de fer ou de la police de la route.	
CHAPITRE 4. – Modification de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements	

ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire	
Art. 30. Dans le chapitre III de la loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relatives à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, il est inséré un article 15*bis* rédigé comme suit : « Art 15 bis Conformément à l'article 24 de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques et à ses arrêtés d'exécution, l'Agence est chargée de contrôler l'application des dispositions de ladite loi aux éléments d'une installation nucléaire destinée à la production industrielle d'électricité, qui servent au transport de l'électricité et qui ont été désignés comme infrastructure critique en vertu de la loi du susmentionnée ». Les modalités du contrôle sont réglées par le Roi. »	
CHAPITRE 5. - Dispositions finales	
Art. 31. Le Roi prend, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les mesures nécessaires, y compris l'abrogation, l'ajout, la modification ou le remplacement de dispositions légales, pour assurer la transposition des directives européennes concernant les infrastructures critiques. Il peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, rendre applicables en tout ou en partie les dispositions du chapitre 2 et de ses arrêtés d'exécution à d'autres secteurs que ceux visés à l'article 4, § 2, en ce qui concerne les infrastructures critiques nationales.	
Art. 32. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.	
Annexe	
Annexe – Procédure applicable pour l'identification des infrastructures critiques nationales et européennes	

L'identification des infrastructures critiques nationales et européennes est soumise aux étapes suivantes :	
A. Identification des infrastructures critiques nationales	
I. L'autorité sectorielle applique les critères sectoriels visés à l'article 6, § 1er, afin d'opérer une première sélection parmi les infrastructures existant au sein de son secteur.	
II. L'autorité sectorielle applique la définition de l'infrastructure critique nationale visée à l'article 3, 5° à la sélection effectuée lors de la première étape et dresse une liste des infrastructures critiques nationales potentielles ainsi identifiées. La gravité de l'incidence est déterminée en fonction des caractéristiques du secteur concerné, sur la base des critères intersectoriels visés à l'article 6, §§ 3 et 4. Il est tenu compte de l'existence de solutions de remplacement ainsi que de la durée de l'interruption/de la reprise d'activité.	
B. Identification des infrastructures critiques européennes	B. Identification des infrastructures critiques européennes **situées sur le territoire belge**
I. L'autorité sectorielle applique à la liste des infrastructures critiques nationales identifiées les critères sectoriels visés à l'article 6, § 2. Si l'infrastructure répond à ces critères, elle est soumise à l'étape suivante de la procédure.	
II. L'autorité sectorielle applique ensuite l'élément transfrontalier de la définition de l'infrastructure critique européenne visée à l'article 3, 6°. Si l'infrastructure répond à cette définition, elle est soumise à l'étape suivante de la procédure.	
III. L'autorité sectorielle applique les critères intersectoriels visés à l'article 6, §§ 3 et 5 aux infrastructures critiques européennes potentielles restantes. Les critères intersectoriels tiennent compte des éléments suivants: la gravité de l'impact et l'existence de solutions de remplacement, ainsi que la durée de l'arrêt/de la reprise d'activité.	

IV. L'identification des infrastructures critiques européennes potentielles qui franchissent toutes les étapes de cette procédure n'est communiquée qu'aux États membres susceptibles d'être affectés significativement par lesdites infrastructures.	
	[C. Identification des infrastructures critiques européennes non situées sur le territoire belge **I. L'autorité sectorielle identifie les services de son secteur qui sont indispensables au maintien, en Belgique, des fonctions vitales de la société, de la santé, de la sûreté, de la sécurité et du bien-être économique ou social des citoyens qui sont fournis par le biais d'infrastructures critiques situées sur le territoire d'un autre Etat membre de l'Union européenne et appliquent, dans la mesure du possible, à la liste des infrastructures identifiées, les critères sectoriels visés à l'article 6, § 2.** **Si les infrastructures répondent à ces critères, elles sont soumises à l'étape suivante de la procédure.** **II. L'autorité sectorielle applique, dans la mesure du possible, les critères intersectoriels visés à l'article 6, §§ 3 et 5 aux infrastructures critiques européennes potentielles restantes.** **Les critères intersectoriels tiennent compte des éléments suivants: la gravité de l'impact et l'existence de solutions de remplacement, ainsi que la durée de l'arrêt/de la reprise d'activité.** **III. L'identification des infrastructures critiques européennes potentielles qui franchissent toutes les étapes de cette procédure n'est communiquée qu'aux États membres sur le territoire desquels ces dernières se situent.]**

15 avril 1994. — Loi relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire	**Modifications proposées**
Art 15 bis. Conformément à l'article 24 de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques et à ses arrêtés d'exécution, l'Agence est chargée de contrôler l'application des dispositions de ladite loi aux éléments d'une installation nucléaire destinée à la production industrielle d'électricité, qui servent au transport de l'électricité et qui ont été désignés comme infrastructure critique en vertu de la loi du susmentionnée.	**Art 15 bis.** Conformément à l'article 24 de la loi du 1er juillet 2011 relative à la sécurité et la protection des infrastructures critiques et à ses arrêtés d'exécution, l'Agence est chargée de contrôler l'application des dispositions de ladite loi aux éléments d'une installation nucléaire destinée à la production industrielle d'électricité, qui servent au transport de l'électricité et qui ont été désignés comme infrastructure critique en vertu de la loi **du 1er juillet 2011** susmentionnée.

Loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales (MB 01.07.2013)	**Modifications proposées**
TITRE Ier. - Disposition préliminaire	
Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.	
TITRE II. - Les sanctions administratives	
CHAPITRE 1er. - Les sanctions	
Section 1re. - Des infractions sanctionnées	
Art. 2. § 1er. Le conseil communal peut établir des peines ou des sanctions administratives contre les infractions à ses règlements ou ordonnances, à moins que des peines ou des sanctions administratives soient établies par ou en vertu d'une loi, d'un décret ou d'une ordonnance pour les mêmes infractions.	
§ 2. Dans une zone pluricommunale au sein de laquelle les conseils communaux des communes concernées ont décidé, après une concertation dont le Roi peut fixer les modalités, d'adopter un règlement général de police identique, les conseils communaux de la zone de police adoptent un règlement général de police identique pour la zone, après avis du conseil de la zone de police concerné.	
§ 3. Dans l'hypothèse prévue au § 2, les conseils communaux de la zone de police peuvent en outre décider d'adopter un règlement général de police identique à une zone, plusieurs zones ou toutes les autres zones de leur arrondissement judiciaire qui font également usage de la faculté prévue par le § 2.	
§ 4. Les conseils communaux des dix-neuf communes de la Région de Bruxelles-Capitale peuvent adopter un règlement général de police commun, après une concertation entre les communes concernées dont le Roi peut fixer les modalités et après avis des différents conseils des zones de police concernées. Les conseils communaux des six zones de la Région de Bruxelles-Capitale peuvent en outre faire usage de la faculté prévue au § 3.	
Art. 3. Par dérogation à l'article 2, § 1er, le conseil communal peut, en outre, prévoir dans ses règlements ou ordonnances une sanction administrative telle que définie à l'article 4, § 1er, 1° :	
1° pour les infractions visées aux articles 398, 448, et 521, alinéa 3, du Code pénal;	
2° pour les infractions visées aux articles 461, 463, 526, 534bis, 534ter, 537, 545, 559, 1°, 561,	

1°, 563, 2° et 3° et 563bis, du Code pénal;	
3° pour les infractions suivantes qui sont déterminées par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres sur la base des règlements généraux visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière et à l'exception des infractions qui ont lieu sur les autoroutes, en particulier :	
- les infractions relatives à l'arrêt et au stationnement;	
- les infractions aux dispositions concernant **[**les signaux C3 et F103**]**, constatées exclusivement au moyen d'appareils fonctionnant automatiquement, visés à l'article 62 de la même loi.	
Ainsi modifié par la L. du 21.12.2013, art. 132, MB 31.12.2016, en vig. 10.01.2014	
Section 2. - Des sanctions et mesures alternatives à ces sanctions	
Sous-section 1re. - Dispositions générales	
Art. 4. § 1er. Le conseil communal peut prévoir dans ses règlements ou ordonnances la possibilité d'infliger une ou plusieurs des sanctions suivantes pour les faits visés aux articles 2 et 3 :	
1° une amende administrative qui s'élève au maximum à 175 euros ou 350 euros selon que le contrevenant est mineur ou majeur;	
2° la suspension administrative d'une autorisation ou permission délivrée par la commune;	
3° le retrait administratif d'une autorisation ou permission délivrée par la commune;	
4° la fermeture administrative d'un établissement à titre temporaire ou définitif.	
§ 2. Le conseil communal peut prévoir dans ses règlements ou ordonnances les mesures alternatives suivantes à l'amende administrative visée au § 1er, 1° :	
1° la prestation citoyenne définie comme étant une prestation d'intérêt général effectuée par le contrevenant au profit de la collectivité;	
2° la médiation locale définie comme une mesure permettant au contrevenant, grâce à l'intervention d'un médiateur, de réparer ou d'indemniser le dommage causé ou d'apaiser le conflit.	
§ 3. Les peines établies par le conseil communal ne peuvent excéder les peines de police.	
§ 4.Par dérogation au § 1er, seule une amende administrative visée au § 1er, 1°, peut être imposée pour les infractions visées à l'article 3, 3°.	
Ces infractions sont réparties par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, en	

quatre catégories précisant le montant des amendes administratives qui y sont liées, en fonction de la gravité de la menace qu'elles représentent pour la sécurité routière et la mobilité.	
§ 5. Si le conseil communal prévoit, dans ses règlements ou ordonnances, la possibilité d'infliger à des mineurs la sanction administrative prévue au § 1er, 1°, pour les faits visés aux articles 2 et 3, il recueille préalablement l'avis de l'organe ou des organes ayant une compétence d'avis en matière de jeunesse sur le règlement ou l'ordonnance en question, pour autant qu'il existe un tel organe ou de tels organes dans la commune.	
Art. 5. Le conseil communal ne peut prévoir simultanément une sanction pénale et une sanction administrative pour les mêmes infractions à ses règlements et ordonnances.	
Art. 6. § 1er. L'amende administrative visée à l'article 4, § 1er, 1°, est infligée par le fonctionnaire sanctionnateur.	
§ 2. Le fonctionnaire sanctionnateur répond aux conditions de qualification et d'indépendance déterminées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.	
§ 3. Le fonctionnaire sanctionnateur est désigné par le conseil communal, et ne peut être en même temps la personne qui, en application des articles 20 et 21, constate les infractions, ou celle qui mène la procédure de médiation. Il peut également être désigné par plusieurs communes.	
Art. 7. La sanction administrative est proportionnée à la gravité des faits qui la motivent et en fonction de l'éventuelle récidive. Il y a récidive lorsque le contrevenant a déjà été sanctionné pour une même infraction dans les vingt-quatre mois qui précèdent la nouvelle constatation de l'infraction.	
La constatation de plusieurs infractions concomitantes aux mêmes règlements ou ordonnances donnera lieu à une sanction administrative unique, proportionnelle à la gravité de l'ensemble des faits.	
Art. 8. La médiation locale est menée par un médiateur qui répond aux conditions minimales définies par le Roi, ci-après dénommé le médiateur, ou par un service de médiation spécialisé et agréé par la commune, selon les conditions et modalités déterminées par le Roi.	
Sous-section 2. - De la prestation citoyenne pour les majeurs	
Art. 9. Au cas où le règlement communal le	

prévoit et pour autant que le fonctionnaire sanctionnateur l'estime opportun, il peut proposer au contrevenant majeur, moyennant son accord ou à la demande de ce dernier, une prestation citoyenne en lieu et place de l'amende administrative.	
Art. 10. La prestation citoyenne, déterminée par les règlements ou ordonnances de la commune, ne peut excéder trente heures et doit être exécutée dans un délai de six mois à partir de la date de la notification de la décision du fonctionnaire sanctionnateur.	
Elle consiste en :	
1° une formation et/ou;	
2° une prestation non rémunérée encadrée par la commune ou une personne morale compétente désignée par la commune et exécutée au bénéfice d'un service communal ou d'une personne morale de droit public, une fondation ou une association sans but lucratif désignée par la commune.	
La prestation citoyenne est encadrée par un service agréé par la commune ou une personne morale désignée par celle-ci.	
Art. 11. § 1er. Lorsque le fonctionnaire sanctionnateur constate que la prestation citoyenne a été exécutée, il ne peut plus infliger une amende administrative.	
§ 2. En cas de non-exécution ou de refus de la prestation citoyenne, le fonctionnaire sanctionnateur peut infliger une amende administrative.	
Sous-section 3. - De la médiation locale pour les majeurs	
Art. 12. § 1er. Le fonctionnaire sanctionnateur peut proposer une médiation au contrevenant majeur lorsque les conditions suivantes sont remplies :	
1° le conseil communal doit l'avoir prévu dans son règlement ainsi que la procédure et les modalités y afférentes;	
2° l'accord du contrevenant;	
3° une victime a été identifiée.	
§ 2. L'indemnisation ou la réparation du dommage est négociée et décidée librement par les parties.	
Art. 13. § 1er. Lorsque le fonctionnaire sanctionnateur constate la réussite de la médiation, il ne peut plus infliger une amende administrative.	
§ 2. En cas de refus de l'offre ou d'échec de la médiation, le fonctionnaire sanctionnateur peut soit proposer une prestation citoyenne, soit infliger une amende administrative.	

CHAPITRE 2. - Dispositions particulières applicables aux mineurs de quatorze ans et plus	
Section 1re. - De l'amende administrative	
Art. 14. § 1er. Le mineur ayant atteint l'âge de quatorze ans accomplis au moment des faits, peut faire l'objet d'une amende administrative, même si cette personne est devenue majeure au moment du jugement des faits.	
§ 2. Les père et mère, tuteur, ou personnes qui ont la garde du mineur, sont civilement responsables du paiement de l'amende administrative.	
Section 2. - Du devoir d'information	
Art. 15. Lorsque le conseil communal prévoit dans son règlement que les mineurs peuvent faire l'objet de l'amende administrative visée à l'article 4, § 1er, 1°, il a le devoir d'informer, par un et tous moyens de communication, tous les mineurs et les père, mère, tuteur ou personnes qui en ont la garde, habitant la commune, des infractions commises par des mineurs punissables de sanctions administratives.	
Section 3. - De la présence d'un avocat	
Art. 16. Lorsqu'un mineur est soupçonné d'une infraction sanctionnée par l'amende administrative visée à l'article 4, § 1er, 1°, et que la procédure administrative est entamée, l'autorité compétente pour infliger la sanction en avise le bâtonnier de l'ordre des avocats, afin qu'il soit veillé à ce que l'intéressé puisse être assisté d'un avocat.	
Le bâtonnier ou le bureau d'aide juridique procède à la désignation d'un avocat, au plus tard dans les deux jours ouvrables à compter de cet avis.	
Une copie de l'avis informant le bâtonnier est jointe au dossier de la procédure.	
Lorsqu'il existe un risque de conflit d'intérêts, le bâtonnier ou le bureau d'aide juridique veille à ce que l'intéressé soit assisté par un avocat autre que celui auquel ont fait appel ses père et mère, tuteur, ou personnes qui en ont la garde ou qui sont investies d'un droit d'action.	
L'avocat peut également être présent lors de la procédure de médiation.	
Section 4. - Des diverses procédures applicables aux mineurs	
Sous-section 1re. - De la procédure d'implication parentale	

Art. 17. § 1er. Une procédure d'implication parentale peut être prévue préalablement à l'offre de médiation, de prestation citoyenne ou, le cas échéant, l'imposition d'une amende administrative.	
§ 2. Dans le cadre de cette procédure, le fonctionnaire sanctionnateur porte, par lettre recommandée, à la connaissance des père et mère, tuteur, ou personnes qui ont la garde du mineur, les faits constatés et sollicite leurs observations orales ou écrites vis-à-vis de ces faits et des éventuelles mesures éducatives à prendre, dès la réception du procès-verbal ou du constat visé à l'article 21. Il peut à cette fin demander une rencontre avec les père et mère, tuteur, ou personnes qui ont la garde du mineur et ce dernier.	
§ 3. Après avoir recueilli les observations visées au § 2, et/ou avoir rencontré le contrevenant mineur ainsi que ses père et mère, tuteur, ou personnes qui en ont la garde et s'il est satisfait des mesures éducatives présentées par ces derniers, le fonctionnaire sanctionnateur peut soit clôturer le dossier à ce stade de la procédure, soit entamer la procédure administrative.	
Sous-section 2. - De la procédure de médiation locale	
Art. 18. § 1er. Lorsque le conseil communal prévoit dans son règlement que les mineurs peuvent faire l'objet d'une amende administrative telle que visée par l'article 4, § 1er, 1°, il y prévoit également une procédure de médiation locale et ses modalités.	
§ 2. L'offre de médiation locale effectuée par le fonctionnaire sanctionnateur est obligatoire lorsqu'elle se rapporte aux mineurs ayant atteint l'âge de quatorze ans accomplis aux moments des faits.	
§ 3. Les père et mère, tuteur, ou personnes qui ont la garde du mineur peuvent, à leur demande, accompagner le mineur lors de la médiation.	
§ 4. Lorsque le fonctionnaire sanctionnateur constate la réussite de la médiation, il ne peut plus infliger une amende administrative.	
§ 5. En cas de refus de l'offre ou d'échec de la médiation, le fonctionnaire sanctionnateur peut soit proposer une prestation citoyenne, soit infliger une amende administrative.	
Sous-section 3. - De la prestation citoyenne effectuée par le mineur	
Art. 19. § 1er. En cas de refus de l'offre ou d'échec de la médiation, le fonctionnaire sanctionnateur peut proposer une prestation citoyenne, telle que décrite à l'article 10, alinéas	

2 et 3, à l'égard du mineur, organisée en rapport avec son âge et ses capacités. Il peut aussi décider de confier le choix de la prestation citoyenne et de ses modalités à un médiateur ou un service de médiation.	
Cette prestation citoyenne ne peut excéder quinze heures et doit être exécutée dans un délai de six mois à partir de la date de la notification de la décision du fonctionnaire sanctionnateur.	
§ 2. Les père et mère, tuteur, ou personnes qui ont la garde du mineur peuvent, à leur demande, accompagner le mineur lors de l'exécution de la prestation citoyenne.	
§ 3. En cas de non-exécution ou de refus de la prestation citoyenne, le fonctionnaire sanctionnateur peut infliger une amende administrative.	
CHAPITRE 3. - Procédure administrative	
Section 1re. - Constatations	
Art. 20. Les infractions qui peuvent faire l'objet de sanctions administratives sont constatées par un fonctionnaire de police, un agent de police ou un garde champêtre particulier dans le cadre de ses compétences.	
Art. 21. § 1er. Les infractions qui peuvent uniquement faire l'objet de sanctions administratives peuvent également faire l'objet d'un constat par les personnes suivantes :	
1° les agents communaux qui répondent aux conditions minimales fixées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, en matière de sélection, de recrutement, de formation et de compétence, et désignés à cette fin par le conseil communal. Dans le cas d'une zone de police pluricommunale, ces agents communaux-constatateurs peuvent procéder à des constatations sur le territoire de toutes les communes qui font partie de cette zone de police, et le cas échéant des communes d'une ou de plusieurs autres zones à condition qu'un accord préalable ait été conclu à cette fin entre les communes concernées de la zone de police d'origine de l'agent et, le cas échéant, la commune relevant d'une autre zone de police;	
2° les fonctionnaires provinciaux ou régionaux, les membres du personnel des coopérations intercommunales et régies communales autonomes qui dans le cadre de leurs compétences sont désignés à cette fin par le conseil communal.	
3° les agents des sociétés de transport en commun, appartenant à une des catégories déterminées par le Roi, dans le cadre de leurs compétences.	
Pour le personnel visé à l'alinéa 1er, 2°, le	

conseil communal énumère limitativement dans l'acte de désignation les articles des règlements de police communaux pour lesquels ces personnes ont le pouvoir de constater des infractions.	
Le conseil communal ne peut énumérer que les articles qui sont directement en lien avec les compétences du personnel visé à l'alinéa 1er, 2° qui ressortent de la réglementation qui leur est applicable. L'autorité ou entité concernée donne son accord quant à cette compétence supplémentaire.	
Le personnel visé à l'alinéa 1er, 2° devra répondre aux conditions minimales de sélection, de recrutement et de formation déterminées par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.	
§ 2. Les agents des entreprises de gardiennage, désignés à cette fin par le conseil communal peuvent déclarer les infractions pouvant uniquement être sanctionnées par une sanction administrative, exclusivement auprès de l'agent visé à l'article 20, et ceci uniquement dans le cadre des activités, visées à l'article 1er, § 1er, alinéa 1er, 6°, de la loi du 10 avril 1990 réglementant la sécurité privée et particulière.	
§ 3. En cas de constatations d'infractions pouvant donner lieu à une sanction administrative, dont ils sont les témoins directs et dans le cadre strict des compétences qui leur sont accordées, les personnes visées au § 1er, peuvent demander la présentation d'une pièce d'identité afin de déterminer l'identité exacte du contrevenant. Elles restituent ensuite immédiatement cette pièce d'identité à l'intéressé.	
§ 4. **[**Les infractions visées à l'article 3, 3°, ne peuvent être constatées que par les personnes suivantes :	
1° les personnes visées à l'article 20;	
2° les agents communaux visés à l'article 21, § 1er, 1° ;	
3° les membres du personnel des régies communales autonomes dont les activités sont limitées à la constatation des infractions dépénalisées en matière de stationnement ainsi qu'aux infractions visées à l'article 3, 3°, et qui sont dans le cadre de leur compétence désignés à cette fin par le conseil communal;	
4° les membres du personnel de l'Agence du stationnement de la Région de Bruxelles-Capitale, visée à l'article 25 de l'ordonnance du 22 janvier 2009 portant organisation de la politique du stationnement et création de l'Agence du stationnement de la Région de Bruxelles-Capitale et qui sont dans le cadre de leur compétence désignés à cette fin par le conseil communal.**]**	
Ainsi modifié par la L. du 21.12.2013, art. 133, MB 31.12.2013, en vig. 10.01.2014	

[Les membres du personnel visés à l'alinéa 1er, 4°, doivent répondre aux conditions minimales de sélection, de recrutement et de formation déterminées par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.**]**	
Ainsi modifié par la L. du 09.11.2015, art. 46, MB 30.11.20153, en vig. 10.12.2015	
Art. 22. § 1er. Pour les infractions visées à l'article 3, 1° et 2°, l'original du constat est adressé au procureur du Roi au plus tard dans les deux mois de la constatation.	
S'il s'agit de mineurs, le procès-verbal doit parvenir au procureur du Roi de la résidence des parents, du tuteur ou des personnes qui en ont la garde.	
La personne visée à l'article 20 consigne explicitement dans le procès-verbal la date à laquelle celui-ci a été transmis ou remis au procureur du Roi. Une copie est transmise au même moment au fonctionnaire sanctionnateur compétent de la commune où les faits se sont produits.	
§ 2. Lorsque l'infraction n'est punissable que d'une sanction administrative, l'original du constat est envoyé au plus tard dans les deux mois de la constatation au fonctionnaire sanctionnateur compétent de la commune où les faits se sont produits.	
§ 3. Les personnes visées aux articles 20 et 21 transmettent toujours au procureur du Roi une copie des constatations à charge de mineurs pour des faits qui ne sont punissables que par une sanction administrative.	
§ 4. Dans le cas où la constatation est établie par un agent visé à l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 3°, celui-ci l'envoie au plus tard dans les deux mois de la constatation au fonctionnaire sanctionnateur compétent sur le territoire de la commune où les faits se sont produits.	
§ 5. Dans le cas où la constatation est établie suite à un flagrant délit, l'original du constat est envoyé au fonctionnaire sanctionnateur ou au procureur du Roi dans un délai d'un mois à dater de la constatation des faits.	***abrogé***
§ 6. Pour les infractions visées à l'article 3, 3°, l'original du constat est adressé au fonctionnaire sanctionnateur. Le procureur du Roi en est informé selon les modalités déterminées dans le protocole d'accord visé à l'article 23.	
Lorsque le véhicule est en outre, de manière directe ou indirecte, impliqué dans un accident ou si d'autres infractions que celles visées à l'article 3, 3°, sont également constatées, un procès-verbal ne peut être établi que par les personnes visées à l'article 20. Ce procès-verbal est transmis au procureur du Roi.	
Section 2. - Procédure en cas d'infractions mixtes	

Art. 23. § 1er. En ce qui concerne les infractions visées à l'article 3, le conseil communal peut ratifier un protocole d'accord conclu entre le procureur du Roi compétent et le collège des bourgmestre et échevins ou le collège communal.	
Ce protocole d'accord, dont le Roi fixe les modalités et le modèle, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, est une convention établie entre le collège des bourgmestres et échevins ou le collège communal et le procureur du Roi compétent concernant les infractions mixtes.	
Ce protocole d'accord respecte l'ensemble des dispositions légales concernant notamment les procédures prévues pour les contrevenants et ne peut déroger aux droits de ceux-ci.	
Il peut être identique à l'ensemble des communes de la zone de police dans le cas visé à l'article 2, § 2.	
Toutefois, pour les infractions visées à l'article 3, 3°, l'établissement d'un protocole d'accord est obligatoire.	
Le protocole d'accord est annexé aux règlements et ordonnances visés aux articles 3 et 4, et publié par le collège des bourgmestre et échevin ou le collège communal sur le site internet de la commune si elle en dispose et/ou par la voie d'une affiche indiquant le lieu où le texte du protocole peut être consulté par le public.	
§ 2. A défaut de protocole d'accord et pour les infractions visées à l'article 3, 1°, le fonctionnaire sanctionnateur ne peut infliger une amende administrative ou proposer une mesure alternative à celle-ci qu'au cas où le procureur du Roi a, dans un délai de deux mois, fait savoir qu'il trouve cela opportun et que lui-même ne réservera pas de suite aux faits.	
§ 3. A défaut de protocole d'accord et pour les infractions visées à l'article 3, 2°, le procureur du Roi dispose d'un délai de deux mois, à compter du jour de la réception de l'original du procès-verbal, pour informer le fonctionnaire sanctionnateur qu'une information ou une instruction a été ouverte ou que des poursuites ont été entamées ou qu'il estime devoir classer sans suite le dossier à défaut de charges suffisantes. Cette communication éteint la possibilité pour le fonctionnaire sanctionnateur d'imposer une amende administrative.	
Le fonctionnaire sanctionnateur ne peut infliger l'amende administrative ou proposer une mesure alternative à celle-ci avant l'échéance de ce délai. Passé celui-ci, les faits ne peuvent être sanctionnés que de manière administrative. Le fonctionnaire sanctionnateur peut, cependant, infliger une amende administrative ou proposer une mesure alternative à celle-ci avant l'échéance de ce délai si, avant l'expiration de	

celui-ci, le procureur du Roi, sans remettre en cause la matérialité de l'infraction, a fait savoir qu'il ne réservera pas de suite aux faits.	
Art. 24. Si, en dehors des cas de concours mentionnés à l'article 23, § 3, un fait constitue à la fois une infraction pénale et une infraction administrative, les procédures prévues pour les infractions visées à l'article 3, 2°, sont d'application.	
Section 3. - Procédure devant le fonctionnaire sanctionnateur	
Sous-section 1re. - Déroulement de la procédure	
Art. 25. § 1er. Dans le cadre de l'exercice de ses compétences, le fonctionnaire sanctionnateur a accès aux données pertinentes à cette fin du Registre national et de la Direction pour l'Immatriculation des Véhicules, moyennant l'obtention préalable d'une autorisation, respectivement du Comité sectoriel du Registre national et du Comité sectoriel pour l'Autorité fédérale.	
La " Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ", l'Union des Villes et Communes de Wallonie et l'Association de la Ville et des Communes de la Région de Bruxelles-Capitale peuvent demander une autorisation générale d'accès aux données du Registre national et de la Direction pour l'Immatriculation des Véhicules, pour leurs membres, respectivement au Comité sectoriel du Registre national et au Comité sectoriel pour l'Autorité fédérale	
§ 2. Lorsque le fonctionnaire sanctionnateur décide qu'il y a lieu d'entamer la procédure administrative, il communique au contrevenant par lettre recommandée :	
1° les faits et leur qualification;	
2° que le contrevenant a la possibilité d'exposer, par lettre recommandée, ses moyens de défense dans un délai de quinze jours à compter du jour de la notification, et qu'il a, à cette occasion, le droit de demander au fonctionnaire sanctionnateur de présenter oralement sa défense;	
3° que le contrevenant a le droit de se faire assister ou représenter par un conseil;	
4° que le contrevenant a le droit de consulter son dossier;	
5° une copie du procès-verbal visé à l'article 20 ou du constat effectué par les personnes visées à l'article 21.	
§ 3. Le fonctionnaire sanctionnateur détermine le jour où le contrevenant est invité à exposer oralement sa défense.	
§ 4. Si le fonctionnaire sanctionnateur estime qu'une amende administrative n'excédant pas les	

70 euros doit être imposée, le contrevenant majeur n'a pas le droit de demander de présenter oralement sa défense.	
§ 5. Les père, mère et tuteurs ou les personnes qui ont la garde du contrevenant mineur sont également informés par lettre recommandée de l'ouverture de la procédure administrative. Ces parties disposent des mêmes droits que le mineur.	
Art. 26. § 1er. La décision du fonctionnaire sanctionnateur est prise dans un délai de six mois et portée à la connaissance des intéressés.	
Ce délai de six mois prend cours à partir du jour de la constatation des faits par les personnes visées aux articles 20 et 21.	
§ 2. Par dérogation au § 1er, la décision du fonctionnaire sanctionnateur est prise dans un délai de douze mois et portée à la connaissance des intéressées, lorsqu'intervient une prestation citoyenne et/ou une médiation.	
Ce délai de douze mois prend cours à partir du jour de la constatation des faits par les personnes visées aux articles 20 et 21.	
§ 3. Après l'expiration des délais visés aux §§ 1er et 2, le fonctionnaire sanctionnateur ne peut plus infliger d'amende administrative.	
Sous-section 2. - Notification de la décision	
Art. 27. Après l'expiration du délai fixé par l'article 25, § 2, 2°, ou avant l'expiration de ce délai, lorsque le contrevenant signifie ne pas contester les faits ou, le cas échéant, après la défense orale ou écrite de l'affaire par le contrevenant ou son conseil, le fonctionnaire sanctionnateur peut infliger l'amende administrative.	
Le fonctionnaire sanctionnateur notifie sa décision au contrevenant par lettre recommandée et, en cas d'infractions visées à l'article 3, au procureur du Roi.	
La décision du fonctionnaire sanctionnateur est également notifiée par lettre recommandée, au mineur ainsi qu'à ses père et mère, ses tuteurs ou les personnes qui en ont la garde.	
La notification reprend également les informations visées aux articles 9, § 1er, 10 et 12 de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.	
Art. 28. Le fonctionnaire sanctionnateur transmet une copie du procès-verbal ou du constat dressé par les personnes visées à l'article 21, ainsi qu'une copie de sa décision à toute partie qui a un intérêt légitime et qui lui a adressé au préalable une demande écrite et motivée.	

Sous-section 3. - Procédure en cas d'infractions relatives à l'arrêt et au stationnement visées à l'article 3, 3°	
Art. 29. § 1er. Le fonctionnaire sanctionnateur fait part au contrevenant, dans les quinze jours à compter de la réception de la constatation de l'infraction, par envoi ordinaire, des données relatives aux faits constatés et à l'infraction commise ainsi que du montant de l'amende administrative.	
L'amende administrative est payée par le contrevenant dans les trente jours de la notification de celle-ci, sauf si celui-ci fait connaître par envoi ordinaire, dans ce délai, ses moyens de défense au fonctionnaire sanctionnateur. Le contrevenant peut-être entendu dans ce délai, à sa demande, lorsque le montant de l'amende administrative est supérieur à 70 euros.	
§ 2. Si le fonctionnaire sanctionnateur déclare les moyens de défense non fondés, il en informe le contrevenant, de manière motivée, avec renvoi au paiement de l'amende administrative qui doit être payée dans un nouveau délai de trente jours à compter de cette notification.	
§ 3. Si l'amende administrative n'est pas payée dans le premier délai de trente jours, excepté en cas de moyens de défense, un rappel est envoyé avec une invitation à payer dans un nouveau délai de trente jours à compter de la notification de ce rappel.	
Section 4. - Recours	
Art. 30. La décision d'imposer une amende administrative a force exécutoire à l'expiration du délai d'un mois à compter du jour de sa notification, sauf en cas d'appel conformément à l'article 31	
Art. 31. § 1er. La commune ou le contrevenant, en cas d'amende administrative peut introduire un recours par requête écrite auprès du tribunal de police, selon la procédure civile, dans le mois de la notification de la décision.	
Lorsque la décision du fonctionnaire sanctionnateur se rapporte aux mineurs, le recours est introduit par requête gratuite auprès du tribunal de la jeunesse. Dans ce cas, le recours peut également être introduit par les père et mère, les tuteurs ou les personnes qui en ont la garde. Le tribunal de la jeunesse demeure compétent si le contrevenant est devenu majeur au moment où il se prononce.	
Le tribunal de police ou le tribunal de la jeunesse, statuent dans le cadre d'un débat contradictoire et public, sur le recours introduit	

contre la sanction administrative visée l'article 4, § 1er, 1°. Ils jugent de la légalité et de la proportionnalité de l'amende imposée.	
Ils peuvent soit confirmer, soit réformer la décision prise par le fonctionnaire sanctionnateur.	
Le tribunal de la jeunesse peut, lorsqu'il est saisi d'un recours contre l'amende administrative, substituer à celle-ci une mesure de garde, de préservation ou d'éducation prévue par l'article 37 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait. Dans ce cas, l'article 60 de la même loi est d'application.	
La décision du tribunal de police ou du tribunal de la jeunesse n'est pas susceptible d'appel.	
Toutefois, lorsque le tribunal de la jeunesse décide de remplacer la sanction administrative par une mesure de garde, de préservation ou d'éducation visée à l'article 37 de la loi précitée, sa décision est susceptible d'appel. Dans ce cas, les procédures prévues par la loi précitée sont d'application.	
Sans préjudice des alinéas 1er à 7 et de la loi précitée du 8 avril 1965, les dispositions du Code judiciaire s'appliquent au recours auprès du tribunal de police et du tribunal de la jeunesse.	
§ 2. Lorsqu'un recours est introduit contre la décision du fonctionnaire sanctionnateur, ce dernier ou son délégué peut représenter la commune dans le cadre de la procédure devant le tribunal de police ou le tribunal de la jeunesse.	
Art. 32. Par dérogation aux délais visés aux articles 30 et 31, la décision du fonctionnaire sanctionnateur d'imposer une amende administrative en cas d'infractions visées à l'article 3, 3°, peut être exécutée de manière forcée, si cette amende administrative n'est pas payée dans le délai visé à l'article 29, § 3, à moins que le contrevenant ait introduit un recours dans ce délai.	
CHAPITRE 4. - Perception de l'amende	
Art. 33. Le Roi règle, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière de percevoir l'amende administrative.	
Les amendes administratives sont perçues au profit de la commune.	
Pour les infractions visées à l'article 3, 3°, l'amende administrative est, en cas d'absence du conducteur, mise à charge du titulaire de la plaque d'immatriculation du véhicule.	
Les personnes visées **[**à l'article 21, § 4, 2° à 4°**]**, sont habilitées à demander l'identité du titulaire de la plaque d'immatriculation à l'autorité	

en charge de l'immatriculation des véhicules, et ce, moyennant l'obtention préalable d'une autorisation du Comité sectoriel pour l'Autorité fédérale.	
Ainsi modifié par la L. du 21.12.2013, art. 134, MB 31.12.2013, en vig. 10.01.2014	
La " Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ", l'Union des Villes et Communes de Wallonie et l'Association de la Ville et des Communes de la Région de Bruxelles-Capitale peuvent demander une autorisation générale d'accès aux données de la Direction pour l'Immatriculation des Véhicules, pour leurs membres, au Comité sectoriel pour l'Autorité fédérale.	
CHAPITRE 5. - Paiement immédiat de l'amende administrative	
Art. 34. Le présent chapitre est applicable pour les faits visées aux articles 2 et 3, 3°, commis par une personne physique qui n'a en Belgique ni domicile ni résidence fixe.	
Art. 35. Seuls les membres du personnel du cadre opérationnel de la police fédérale et locale peuvent faire usage du paiement immédiat prévu par le présent chapitre.	
Art. 36. § 1er. L'amende administrative ne peut être immédiatement perçue qu'avec l'accord du contrevenant.	
§ 2. Le contrevenant est informé de l'ensemble de ses droits par les personnes visées à l'article 35, lors de la demande de paiement immédiat.	
Art. 37. Les infractions qui ne peuvent faire l'objet que d'une sanction administrative peuvent donner lieu au paiement immédiat d'un montant maximum de 25 euros par infraction et d'un montant maximum de 100 euros lorsque plus de quatre infractions ont été constatées à charge du contrevenant.	
Art. 38. Les infractions visées à l'article 3, 3°, peuvent donner lieu au paiement immédiat d'un montant déterminé par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.	
Art. 39. Le paiement immédiat est exclu :	
1° si le contrevenant est âgé de moins de 18 ans ou est déclaré en état de minorité prolongée ou incapable;	
2° si l'une des infractions constatées à la même occasion ne peut pas faire l'objet de cette procédure.	
Art. 40. Le paiement de l'amende administrative s'effectue par carte bancaire ou de crédit ou par	

virement ou en espèces.	
Les modalités supplémentaires relatives au paiement immédiat de l'amende administrative sont déterminées par le Roi.	
Art. 41. Le procès-verbal faisant état d'un paiement immédiat de l'amende administrative est transmis au fonctionnaire sanctionnateur et au procureur du Roi, en cas d'infractions visées à l'article 3, 3°, dans un délai de quinze jours.	
Art. 42. § 1er. Le paiement immédiat éteint la possibilité d'infliger au contrevenant une amende administrative pour le fait visé.	
§ 2. Le paiement immédiat n'empêche cependant pas le procureur du Roi de faire application des articles 216bis ou 216ter du Code d'instruction criminelle, ni d'engager des poursuites pénales. En cas d'application des articles 216bis ou 216ter du Code d'instruction criminelle, le montant immédiatement perçu est imputé sur le montant fixé par le ministère public et l'excédent éventuel est remboursé.	
En cas de condamnation de l'intéressé, le montant immédiatement perçu est imputé sur les frais de justice dus à l'Etat et sur l'amende prononcée, et l'excédent éventuel est remboursé.	
En cas d'acquittement, le montant immédiatement perçu est restitué.	
En cas de condamnation conditionnelle, le montant immédiatement perçu est restitué après déduction des frais de justice.	
En cas de **[**peine de probation autonome, de peine de travail, ou de peine de surveillance électronique**]**, le montant immédiatement perçu est imputé sur les frais de justice dus à l'Etat et l'excédent éventuel est remboursé.	
Ainsi modifié par la L. du 10.04.2014, art. 25, MB 19.06.2014, en vig. indéterminée et au plus tard le 01.05.2016 (voir L. 23.11.2015, art. 13)	
En cas de simple déclaration de culpabilité, le montant immédiatement perçu est imputé sur les frais de justice dus à l'Etat et l'excédent éventuel est remboursé.	
CHAPITRE 6. - Prescription des amendes administratives	
Art. 43. Les amendes administratives se prescrivent par cinq ans à compter de la date à laquelle elles doivent être payées.	
Ce délai peut être interrompu soit tel que prévu par les articles 2244 et suivants du Code civil, soit par une renonciation de la prescription acquise. En cas d'interruption de la prescription, une nouvelle prescription susceptible d'être interrompue de la même manière, est acquise cinq ans après le dernier acte interruptif de la précédente prescription s'il n'y a instance en	

justice	
CHAPITRE 7. Registre des sanctions administratives communales	
Art. 44. § 1er. Chaque commune tient un seul fichier des personnes physiques ou morales qui ont fait l'objet d'une sanction administrative ou d'une mesure alternative visée à l'article 4, § 2, sur la base du règlement général de police. La commune est responsable du traitement de ce fichier.	
Ce fichier vise à assurer la gestion des sanctions administratives et des mesures alternatives visées à l'article 4, § 2.	
Plusieurs communes peuvent décider de tenir ensemble un seul registre des sanctions administratives communales, sur la base de leurs règlements généraux de police. Dans ce cas, elles doivent déterminer, après concertation, le responsable de traitement.	
§ 2. Ce fichier contient les données à caractère personnel et les informations suivantes :	
1° les nom, prénoms, date de naissance, et la résidence des personnes qui font l'objet de sanctions administratives communales ou des mesures alternatives visées à l'article 4, § 2. S'il s'agit d'un mineur, les noms, prénoms, date de naissance, et la résidence des parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde;	
2° la nature des faits commis;	
3° la nature de la sanction, ainsi que le jour où elle a été infligée;	
4° le cas échéant, les informations transmises par le procureur du Roi compétent dans le cadre des infractions visées à l'article 3;	
5° les sanctions qui ne sont plus susceptibles de recours.	
Les données visées à l'alinéa 1ersont conservées pendant cinq ans, à compter du jour où la sanction a été infligée ou la mesure alternative a été proposée. Passé ce délai, elles sont soit détruites, soit anonymisées.	
§ 3. Le fonctionnaire sanctionnateur a accès aux données à caractère personnel et aux informations visées au § 2.	
Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, les autres conditions particulières relatives au traitement des données à caractère personnel figurant dans le registre des sanctions administratives communales.	
CHAPITRE 8. - Suspension, retrait et fermeture	
Art. 45. La suspension, le retrait et la fermeture, visés à l'article 4, § 1er, 2° à 4°, sont imposés par le collège des bourgmestre et échevins ou le collège communal.	

Elles ne peuvent être imposées qu'après que le contrevenant ait reçu un avertissement préalable. Cet avertissement comprend un extrait du règlement ou de l'ordonnance transgressé.	
Le conseil communal établit la manière dont ces sanctions sont notifiées au contrevenant.	
TITRE III. - Dispositions modificatives et abrogatoires	
CHAPITRE 1er. - Dispositions modificatives	
Section 1re. - Modifications de la Nouvelle loi communale	
Art. 46. L'article 119bis de la Nouvelle loi communale, inséré par la loi du 13 mai 1999 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er juin 2011, est remplacé par ce qui suit :	
" Art. 119bis. Le conseil communal peut établir des peines et des sanctions administratives communales conformément à la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales. ".	
Art. 47. Dans la même loi, il est inséré un article 134sexies rédigé comme il suit :	
" Art. 134sexies. § 1er. Le bourgmestre peut, en cas de trouble à l'ordre public causé par des comportements individuels ou collectifs, ou en cas d'infractions répétées aux règlements et ordonnances du conseil communal commises dans un même lieu ou à l'occasion d'évènements semblables, et impliquant un trouble de l'ordre public ou une incivilité, décider d'une interdiction temporaire de lieu d'un mois, renouvelable deux fois, à l'égard du ou des auteurs de ces comportements. § 2. Par " interdiction temporaire de lieu ", on entend l'interdiction de pénétrer dans un ou plusieurs périmètres précis de lieux déterminés accessibles au public, situés au sein d'une commune, sans jamais pouvoir en couvrir l'ensemble du territoire. Est considéré comme lieu accessible au public tout lieu situé dans la commune qui n'est pas uniquement accessible au gestionnaire du lieu, à celui qui y travaille ou à ceux qui y sont invités à titre individuel, à l'exception du domicile, du lieu de travail ou de l'établissement scolaire ou de formation du contrevenant. § 3. La décision visée au § 1er doit remplir les conditions suivantes : 1° être motivée sur la base des nuisances liées à l'ordre public; 2° être confirmée par le collège des bourgmestres et échevins ou le collège communal, à sa plus prochaine réunion, après avoir entendu l'auteur ou les auteurs de ces	

comportements ou leur conseil et après qu'il ait eu la possibilité à cette occasion de faire valoir ses moyens de défense par écrit ou oralement, sauf si après avoir été invité par lettre recommandée, il ne s'est pas présenté et n'a pas présenté de motifs valables d'absence ou d'empêchement. § 4. La décision peut être prise, soit après un avertissement écrit notifié par le bourgmestre informant l'auteur ou les auteurs de ces comportements du fait qu'une nouvelle infraction dans un lieu ou lors d'événements identiques pourra donner lieu à une interdiction de lieu, soit, à des fins de maintien de l'ordre, sans avertissement. § 5. En cas de non-respect de l'interdiction temporaire de lieu, l'auteur ou les auteurs de ces comportements sont passibles d'une amende administrative telle que prévue par la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales. ".	
Art. 48. Dans l'article 135, § 2, alinéa 2, 7°, de la même loi, inséré par la loi du 13 mai 1999, les mots " de dérangement public " sont remplacés par le mot " d'incivilités ".	
Section 2. - Modification du Code judiciaire	
Art. 49. Dans l'article 601ter du Code judiciaire, inséré par la loi du 13 mai 1999, les 1° et 2°, sont remplacés par ce qui suit :	
" 1° du recours contre la décision d'infliger la sanction visée à l'article 4, § 1er, 1°, de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales, par le fonctionnaire sanctionnateur désigné à cet effet par la commune; 2° du recours contre la décision de ne pas infliger la sanction visée à l'article 4, § 1er, 1°, de la loi du 24 juin 2013 relative aux sanctions administratives communales, par le fonctionnaire sanctionnateur désigné à cet effet par la commune. ".	
CHAPITRE 2. - Disposition abrogatoire	
Art. 50. L'article 119ter de la Nouvelle loi communale, inséré par la loi du 17 juin 2004, est abrogé.	
TITRE IV. - Dispositions transitoire et finales	
Art. 51. Les procédures en cours au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi demeurent régies par les dispositions légales et réglementaires qui étaient en vigueur au moment de l'introduction de la procédure.	
La présente loi ne s'applique qu'aux infractions	

commises après son entrée en vigueur.	
Art. 52. Le ministre de l'Intérieur fait tous les deux ans rapport au Parlement sur l'application de la présente loi. Ce rapport contient au minimum un aperçu du nombre d'amendes administratives visées à l'article 4, § 1er, 1°, qui ont été infligées, réparties selon les catégories d'infractions, ainsi que des difficultés procédurales auxquelles l'application de la présente loi a donné lieu.	**Art. 52.** Le ministre de l'Intérieur fait **[tous les cinq ans]** rapport au Parlement sur l'application de la présente loi. Ce rapport contient au minimum un aperçu du nombre d'amendes administratives visées à l'article 4, § 1er, 1°, qui ont été infligées, réparties selon les catégories d'infractions, ainsi que des difficultés procédurales auxquelles l'application de la présente loi a donné lieu.
Art. 53. La présente loi entre en vigueur le premier jour du sixième mois qui suit celui de sa publication dans le Moniteur belge .	

LOI DU 25 DECEMBRE 2016 RELATIVE AU TRAITEMENT DES DONNEES DES PASSAGERS	**Modifications proposées**
(M.B. 25-01-2017)	
CHAPITRE 1. - **Dispositions générales**	
Artikel 1. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.	
Art. 2. La présente loi et les arrêtés royaux, qui seront pris en exécution de la présente loi, transposent la Directive 2004/82/CE du Conseil du 29 avril 2004 concernant l'obligation pour les transporteurs de communiquer les données relatives aux passagers, et la Directive 2016/681 de 27 avril 2016 du Parlement européen et du Conseil relative à l'utilisation des données des dossiers passagers pour la prévention et la détection des infractions terroristes et des formes graves de criminalité, ainsi que pour les enquêtes et les poursuites en la matière. La présente loi et l'arrêté royal concernant le secteur maritime transposent partiellement la directive 2010/65/EU du Parlement européen et du Conseil du 20 octobre 2010 concernant les formalités déclaratives applicables aux navires à l'entrée et/ou à la sortie des ports des États membres et abrogeant la directive 2002/6/CE.	
CHAPITRE 2. - **Champ d'application**	
Art. 3. § 1er. La présente loi détermine les obligations des transporteurs et des opérateurs de voyage relatives à la transmission des données des passagers à destination du, en provenance du et transitant par le territoire national.	
§ 2. Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres par secteur de transport et pour les opérateurs de voyage, les données des passagers à transmettre et leurs modalités de transmission, après avis de la Commission de la protection de la vie privée.	
CHAPITRE 3. – **Définitions**	
Art. 4. Pour l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, l'on entend par:	
1° "transporteur": toute personne physique ou morale qui assure, à titre professionnel, le transport de personnes par voie aérienne, maritime, ferroviaire ou terrestre;	

2° “opérateur de voyage”: tout organisateur ou intermédiaire de voyage au sens de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d’organisation de voyages et le contrat d’intermédiaire de voyages;	
3° “transport par voie aérienne”: le transport international, assuré par les entreprises possédant une licence d’exploitation ou l’équivalent, en cours de validité, leur permettant de transporter des passagers par aéronefs;	
4° “transport par voie terrestre”: le transport international régulier par bus lorsque le lieu de départ, de transit ou d’arrivée se trouve sur le territoire national, à l’exception du transport visé à l’article 6, § 1er, X, alinéa 1er, 8°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles;	
5° “transport par voie ferroviaire”: tout service international de transport de voyageurs au sens de l’article 3, 62°, du Code ferroviaire exploité sur une ligne à grande vitesse au sens de l’annexe 14 du Code ferroviaire;	
6° “transport par voie maritime”: une traversée par mer à caractère international à l’aide d’un navire transportant des passagers à destination, en provenance ou transitant par un port situé en Belgique;	
7° “L’UIP”: l’Unité d’information des passagers visée au chapitre 7;	
8° “les services compétents”: les services visés à l’article 14, § 1er, 2°;	
9° “PNR”: le dossier relatif aux conditions de voyage de chaque passager, qui contient les informations visées à l’article 9, nécessaires pour permettre le traitement et le contrôle des réservations par les transporteurs et les opérateurs de voyage concernés qui assurent les réservations, pour chaque voyage réservé par une personne ou en son nom, que ce dossier figure dans des systèmes de réservation, des systèmes de contrôle des départs (utilisés pour contrôler les passagers lors de l’embarquement) ou des systèmes équivalents offrant les mêmes fonctionnalités;	
10° “passager”: toute personne, y compris une personne en correspondance ou en transit et à l’exception du personnel d’équipage, transportée ou devant être transportée par le transporteur, avec le consentement de ce dernier, lequel se traduit par l’inscription de cette personne sur la liste des passagers;	

11° “journalisation”: le mécanisme visé à l’article 23, § 2, permettant le traçage des traitements de données effectués afin qu’il soit possible d’identifier la personne qui a consulté des données, les données consultées, le moment et la finalité de cette consultation;	
12° “loi relative à la protection de la vie privée”: la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l’égard des traitements de données à caractère personnel;	
13° “traitement”: le traitement au sens de l’article 1er, § 2, de la loi relative à la protection de la vie privée;	
14° “dépersonnalisation par masquage d’éléments de données”: le fait de rendre invisible pour un utilisateur des éléments de données qui pourraient servir à identifier directement la personne concernée, visé à l’article 19;	
15° “point de passage frontalier”: tout point de passage autorisé par les autorités compétentes pour le franchissement des frontières extérieures;	
16° “frontières extérieures”: les frontières extérieures des États membres de l’Union européenne avec des pays tiers;	
17° “données des passagers”: les données contenues dans le PNR;	
18° “délégué à la protection des données”: la personne chargée au sein du Service Public Fédéral Intérieur des tâches visées à l’article 44.	
CHAPITRE 4**. - Obligations des transporteurs et opérateurs de voyage**	
Art. 5. Chaque transporteur et opérateur de voyage recueille et transmet les données des passagers à destination de, en provenance de et transitant par le territoire national, dont il dispose, en vue de leur enregistrement dans la banque de données passagers visée à l’article 15.	
Art. 6. Les transporteurs et les opérateurs de voyage informent les personnes concernées que leurs données sont transmises à l’UIP et peuvent être traitées ultérieurement pour les finalités visées à l’article 8.	
Art. 7. § 1er. Les transporteurs transmettent les données des passagers visées à l’article 9, § 1er, dont ils disposent, et s’assurent que les données de passagers visées à l’article 9**,** § 1er**,** 18°, dont ils disposent, sont complètes, exactes et actuelles. A cette fin, ils vérifient la	

correspondance entre les documents de voyage et l'identité du passager concerné.	
§ 2. Les opérateurs de voyage transmettent les données des passagers visées à l'article 9, § 1er, dont ils disposent, et s'assurent que les données des passagers visées à l'article 9**,** § 1er**,** 18°, dont ils disposent, sont complètes, exactes et actuelles. A cette fin, ils prennent toutes les mesures nécessaires afin de vérifier la correspondance entre les documents de voyage et l'identité du passager concerné.	
§ 3. Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres par secteur de transport et pour les opérateurs de voyage, les modalités relatives à l'obligation prévue aux §§ 1er et 2.	
CHAPITRE 5. **- Finalités du traitement des données**	
Art. 8. § 1er. Les données des passagers sont traitées aux fins:	
1° de la recherche et la poursuite, en ce compris l'exécution des peines ou des mesures limitatives de liberté, relatives aux infractions visées à l'article 90*ter*, § 2, 1°*bis*, 1°*ter*, 1°quater, 1°quinquies, 1°octies, 4°, 5°, 6°, 7°, 7°*bis*, 7°*ter*, 8°, 9°, 10°, 10°*bis*, 10°*ter*, 11°, 13°, 13°*bis*, 14°, 16°, 17°, 18°, 19° et § 3, du Code d'instruction criminelle;	1° de la recherche et la poursuite, en ce compris l'exécution des peines ou des mesures limitatives de liberté, relatives aux infractions visées à l'article 90ter, § 2, 2°, 3°, 7°,8°, 11°, 14°, 17° à 20°, 22°, 24° à 28°, 30°, 32°, 33°, 34°, 36° à 39°, 43 à 45 et § 3, du Code d'instruction criminelle;
2° de la recherche et la poursuite, en ce compris l'exécution des peines ou des mesures limitatives de liberté, relatives aux infractions visées aux articles 196, en ce qui concerne les infractions de faux en écritures authentiques et publiques, 198, 199, 199*bis*, 207, 213, 375 et 505 du Code pénal;	
3° de la prévention des troubles graves à la sécurité publique dans le cadre de la radicalisation violente par le suivi des phénomènes et groupements conformément à l'article 44/5,§ 1er, 2° et 3° et § 2, de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police;	
4° du suivi des activités visées aux articles 7, 1° et 3°/1, et 11, § 1er, 1° à 3° et 5°, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;	
5° de la recherche et la poursuite des infractions visées à l'article 220, § 2, de la loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977 et l'article 45, alinéa 3, de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise.	5° de la recherche et la poursuite des infractions visées à l'article 220, §2, de la loi générale sur les douanes et accises du 18 juillet 1977, à l'article 45, alinéa 3, de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise, à l'article 5 de la loi du 15 mai 2007 relative à la répression de la contrefaçon et de la piraterie de droits de la propriété intellectuelle, à l'article 26 du décret de la Communauté germanophone du 20 février 2017 visant la protection des biens culturels mobiliers particulièrement remarquables ainsi qu'à l'article 24 du décret de

	la Communauté flamande du 24 janvier 2003 portant protection du patrimoine culturel mobilier présentant un intérêt exceptionnel, l'arrêté ministériel du 7 février 2012 soumettant à licence l'importation des marchandises originaires ou en provenance de Syrie modifié par l'arrêté ministériel du 1 juillet 2014, l'arrêté ministériel du 23 mars 2004 abrogeant l'arrêté ministériel du 17 janvier 2003 soumettant à une autorisation préalable l'importation, l'exportation et le transit des marchandises originaires, en provenance ou à destination de l'Iraq et soumettant à une licence l'importation, l'exportation et le transit de certaines marchandises originaires, en provenance ou à destination de l'Iraq ainsi que la recherche des infractions visées à l'article 5 de la loi du 28 juillet 1981 portant approbation de la Convention sur le commerce international des espèces de faune et de flore sauvages menacées d'extinction, et des Annexes, faites à Washington le 3 mars 1973, ainsi que l'Amendement à la Convention, adopté à Bonn le 22 juin 1979.
§ 2. Sous les conditions prévues au chapitre 11, les données des passagers sont également traitées en vue de l'amélioration des contrôles de personnes aux frontières extérieures et en vue de lutter contre l'immigration illégale.	
CHAPITRE 6. - **Données des passagers**	
Art. 9. § 1er. En ce qui concerne les données de réservation, les données des passagers comprennent au maximum:	
1° le code repère du PNR ;	
2° la date de réservation et d'émission du billet;	
3° les dates prévues du voyage;	
4° les noms, prénoms et la date de naissance ;	
5° l'adresse et les coordonnées (numéro de téléphone, adresse électronique);	
6° les informations relatives aux modes de paiement, y compris l'adresse de facturation;	
7° l'itinéraire complet pour le passager concerné;	
8° les informations relatives aux "voyageurs enregistrés", c'est-à-dire les grands voyageurs;	
9° l'agence de voyage ou l'agent de voyage;	
10° le statut du voyageur, y compris les confirmations, l'enregistrement, la non-présentation, ou un passager de dernière minute sans réservation;	
11° les indications concernant la scission ou la division du PNR;	
12° les remarques générales, y compris toutes les informations disponibles sur les mineurs non accompagnés de moins de 18 ans, telles que le nom et le sexe du mineur, son âge, la ou les langues parlées, le nom et les coordonnées du	

tuteur présent au départ et son lien avec le mineur, le nom et les coordonnées du tuteur présent à l'arrivée et son lien avec le mineur, l'agent présent au départ et à l'arrivée;	
13° les informations relatives à l'établissement des billets, y compris le numéro du billet, la date d'émission, les allers simples, les champs de billets informatisés relatifs à leur prix;	
14° le numéro du siège et autres informations concernant le siège;	
15° les informations sur le partage de code;	
16° toutes les informations relatives aux bagages;	
17° le nombre et les noms des autres voyageurs figurant dans le PNR;	
18° toutes les données préalables sur les passagers (données API) qui ont été collectées et sont énumérées au § 2;	
19° l'historique complet des modifications des données énumérées aux 1° à 18°;	
§ 2. En ce qui concerne les données d'enregistrement et d'embarquement, les données préalables visées au § 1er, 18°, sont:	
1° le type de document de voyage;	
2° le numéro de document;	
3° la nationalité;	
4° le pays de délivrance du document;	
5° la date d'expiration du document;	
6° le nom de famille, le prénom, le sexe, la date de naissance;	
7° le transporteur / opérateur de voyage ;	
8° le numéro du transport;	
9° la date de départ, la date d'arrivée ;	
10° le lieu de départ, le lieu d'arrivée ;	
11° l'heure de départ, l'heure d'arrivée;	
12° le nombre total de personnes transportées;	
13° le numéro de siège;	
14° le code repère du PNR ;	
15° le nombre, le poids et l'identification des bagages ;	
16° le point de passage frontalier utilisé pour entrer sur le territoire national.	
Art. 10. Les données des passagers ne peuvent pas concerner l'origine raciale ou ethnique d'une personne, ses convictions religieuses ou philosophiques, ses opinions politiques, son appartenance à une organisation syndicale, ou les données concernant son état de santé, sa vie sexuelle ou son orientation sexuelle.	
Art. 11. Lorsque les données des passagers transférées par les transporteurs et opérateurs de voyages comportent des données autres que celles énumérées à l'article 9 ou comportent des données comme énumérées à l'article 10, l'UIP efface ces données supplémentaires dès leur réception et de façon définitive.	

CHAPITRE 7 - **L'Unité d'information des passagers**	
Art. 12. Il est créé, au sein du Service Public Fédéral Intérieur une Unité d'information des passagers.	
Art. 13. § 1er. L'UIP est chargée de:	
1° la collecte, de la conservation et du traitement des données des passagers transmises par les transporteurs et les opérateurs de voyage, ainsi que de la gestion de la banque de données des passagers;	
2° l'échange, à la fois des données des passagers et des résultats de leur traitement, avec les UIP d'autres États membres de l'Union européenne, avec Europol, et avec les pays tiers, conformément au chapitre 12.	
§ 2. Sans préjudice d'autres dispositions légales, l'UIP ne peut utiliser les données conservées en vertu du chapitre 9 pour d'autres finalités que celles visées à l'article 8.	
Art. 14. § 1er. L'UIP est composée:	
1° d'un fonctionnaire dirigeant, assisté par un service d'appui, responsable	
a) de l'organisation et du fonctionnement de l'UIP;	
b) du contrôle du respect par les transporteurs et les opérateurs de voyage de leurs obligations prévues au chapitre 4;	
c) de la gestion et de l'exploitation de la banque de données des passagers;	
d) du traitement des données de passagers;	
e) du respect de la légalité et de la régularité des traitements visés au chapitre 10;	
f) du soutien des services compétents pour l'exécution de leurs compétences au sein de l'UIP.	
2° de membres détachés issus des services compétents suivants:	
a) des Services de police visés par la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;	
b) de la Sûreté de l'État visée par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;	
c) du Service général de Renseignement et de Sécurité visé par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;	
d) de l'Administration Enquête et Recherche et de l'Administration Surveillance, Contrôle et Constatation de l'Administration générale des Douanes et Accises visée par l'arrêté du Président du Comité de direction du	d) Les services d'enquête, les services de recherche et les services chargés de la surveillance, du contrôle et de la constatation de l'Administration générale des Douanes et Accis.

16 octobre 2014 portant création des nouveaux services de l'Administration générale des Douanes et Accises.	
Durant la période de leur détachement, les membres des services compétents sont placés sous l'autorité fonctionnelle et hiérarchique du fonctionnaire dirigeant de l'UIP. Toutefois, ceux-ci gardent le statut de leur service d'origine.	
§ 2. Après concertation avec le délégué à la protection des données et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, le fonctionnaire dirigeant de l'UIP et les services compétents concluent le protocole d'accord visé à l'article 17 afin de déterminer les modalités relatives à la transmission des données. Le protocole prévoit au minimum les garanties suivantes:	
— les modalités relatives à l'échange des données; — les délais maximaux déterminés par la loi pour le traitement des données; — l'information de l'UIP par les services compétents de la suite donnée aux correspondances positives validées.	
§ 3. Conformément aux obligations légales de chaque service compétent, l'Autorité Nationale de Sécurité homologue un système de communication et d'informations sécurisé et crypté en vue de l'envoi automatisé des correspondances positives.	
§ 4. Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, les modalités de composition et d'organisation de l'UIP, le statut du fonctionnaire dirigeant et des membres de l'UIP ainsi que les directions ou sections au sein des services compétents chargées du traitement des données des passagers.	§4. Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis de l'autorité compétente de contrôle des traitements de données à caractère personnel, les modalités de composition et d'organisation de l'UIP ainsi que le statut du fonctionnaire dirigeant et des membres de l'UIP.
Art. 15. § 1er. Il est créé une banque de données des passagers gérée par le Service Public Fédéral Intérieur dans laquelle sont enregistrées les données de passagers.	
§ 2. Le fonctionnaire dirigeant de l'UIP est le responsable du traitement de la banque de données des passagers au sens de l'article 1er, § 4, de la loi relative à la protection de la vie privée.	§ 2. Le fonctionnaire dirigeant de l'UIP est le responsable du traitement des données des passagers au sens de l'article 1er, § 4, de la loi relative à la protection de la vie privée.
§ 3. Les droits d'accès et de rectification prévus respectivement aux articles 10 et 12 de la loi relative à la protection de la vie privée, concernant les données des passagers s'exercent directement auprès du délégué à la protection des données.	

Par dérogation à l'alinéa 1er, ces droits s'exercent auprès de la Commission de la protection de la vie privée en ce qui concerne les correspondances positives et les résultats des recherches ponctuelles visées aux articles 24 à 27	
§ 4. Les traitements des données des passagers effectués en vertu de la présente loi sont soumis à la loi relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel. La Commission de la protection de la vie privée exerce les compétences prévues dans la loi relative à la protection de la vie privée.	
Art. 16. Dans le cadre des finalités visées à l'article 8, § 1er, la banque de données des passagers est directement accessible par l'UIP pour les traitements visés aux articles 24 à 27, conformément aux dispositions prévues au chapitre 9.	
Art. 17. Après concertation avec le délégué à la protection des données et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, le fonctionnaire dirigeant de l'UIP et les services compétents concluent un protocole d'accord mettant en œuvre les modalités techniques de sécurisation et d'accès.	Après concertation avec le délégué à la protection des données et après avis de l'autorité compétente de contrôle des traitements de données à caractère personnel, le fonctionnaire dirigeant de l'UIP et les services compétents concluent un protocole d'accord mettant en œuvre les modalités techniques de sécurisation et d'accès.
Ce protocole:	Ce protocole:
1° garantit que les données traitées répondent à un standard minimal de qualité et sont soumises aux mêmes exigences de sécurité, de protection et de validation;	1° garantit que les données traitées soient soumises aux mêmes exigences de sécurité et de protection;
2° veille à ce que les données conservées fassent l'objet de mesures techniques et organisationnelles appropriées afin de les protéger contre la destruction accidentelle ou illicite, la perte ou l'altération accidentelle, ou le stockage, le traitement, l'accès ou la divulgation non autorisés ou illicites;	2° veille à ce que les mesures de protection nécessaires soient prises afin : - de respecter les obligations qui découlent des règles concernant les délais définis dans la présente loi, la conservation et la destruction des données conservées dans la banque de données des passagers ; - de rendre les données inaccessibles pour toute personne qui n'est pas autorisée à y avoir accès; - d'assurer que les traitements effectués par les membres de l'UIP soient conformes à la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité ;
3° prévoit que des autorisations d'accès aux données des passagers et des profils d'utilisateurs communs et spécifiques soient attribuées à toute personne susceptible d'accéder aux données des passagers;	3° prévoit que des autorisations d'accès aux données des passagers et des profils d'utilisateurs communs et spécifiques soient attribuées à toute personne susceptible d'accéder aux données des passagers ;
4° garantit que les données soient conservées sur le territoire de l'Union européenne;	4° garantit que les données soient conservées sur le territoire de l'Union européenne.

5° met en œuvre des mesures de protection technologique qui rendent les données conservées inaccessibles par toute personne qui n'est pas autorisée à y avoir accès;	
6° met en œuvre les garanties minimales pour l'application des délais et modalités d'accès, de conservation et de destruction des données conservées dans la banque de données des passagers;	
7° détermine les modalités de la journalisation du traitement des données prévues à l'article 23;	
8° met en œuvre des mesures de protection technologique qui rendent les traitements effectués par les services compétents visés à l'article 14, § 1er, 2°, b) et c) et les membres de l'UIP, conformes à la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité.	
CHAPITRE 9. - **Des délais de conservation**	
Art. 18. Les données des passagers sont conservées dans la banque de données des passagers pour une durée maximale de cinq ans à compter de leur enregistrement. A l'issue de ce délai, elles sont détruites.	
Art. 19. À l'expiration d'une période de six mois, à compter de l'enregistrement des données des passagers dans la banque de données des passagers, toutes les données des passagers sont dépersonnalisées, par masquage des éléments d'information suivants, pouvant servir à identifier directement le passager auquel se rapportent les données:	
1° le(s) nom(s), notamment les noms d'autres passagers, ainsi que le nombre de passagers voyageant ensemble;	
2° l'adresse et les coordonnées;	
3° tous les modes de paiement , y compris l'adresse de facturation, dans la mesure où y figurent des informations pouvant servir à identifier directement le passager ou toute autre personne;	
4° les informations concernant les grands voyageurs;	
5° les remarques générales, dans la mesure où elles comportent des informations pouvant servir à identifier directement le passager; et	
6° toutes les données visées à l'article 9, § 1er, 18°.	
Art. 20. À l'expiration de la période de six mois visée à l'article 19, la communication de l'intégralité des données des passagers n'est autorisée que pour le traitement des données prescrit par l'article 27 et uniquement selon les conditions prévues par cette disposition.	

Art. 21. § 1er. L'UIP veille à ce que les données des passagers soient effacées de sa banque de données de manière définitive à l'issue de la période visée à l'article 18.	
§ 2. Cette obligation s'applique sans préjudice des cas où des données spécifiques ont été transférées et sont utilisées dans le cadre de cas particuliers à des fins de prévention, de détection d'infractions terroristes ou de formes graves de criminalité ou d'enquêtes, ou de poursuites en la matière. Dans ce cas, la conservation de ces données obéit aux règles particulières en la matière.	
§ 3. Le résultat du traitement visé à l'article 24 n'est conservé par l'UIP que le temps nécessaire pour informer les autorités compétentes et, conformément à l'article 36, pour informer les UIP des autres États membres de l'Union européenne de l'existence d'une correspondance positive.	
Lorsque, à la suite du réexamen individuel visé à l'article 24, § 4, le résultat du traitement s'est révélé négatif, il peut néanmoins être archivé tant que les données de base n'ont pas été effacées sur la base de l'article 18, de manière à éviter de fausses correspondances positives.	
Art. 22. Le fonctionnaire dirigeant et le délégué à la protection des données visé au chapitre 13 ont accès à toutes les données pertinentes dans le cadre de l'accomplissement de leurs missions.	
Art. 23. § 1er. Le traitement des données fait l'objet d'une journalisation et est en corrélation directe avec les finalités prévues à l'article 8.	
§ 2. L'UIP veille à la journalisation en conservant pendant cinq ans une trace documentaire de tous les systèmes et procédures de traitement sous sa responsabilité. Cette trace documentaire comprend au minimum:	
1° le nom et les coordonnées de l'organisation et du personnel chargés du traitement des données des passagers au sein de l'UIP ainsi que leurs demandes et les différents niveaux d'autorisation d'accès;	
2° un registre des opérations de traitement qui indique au minimum l'identité de la personne qui a traité les données des passagers;	
3° les demandes formulées par les autorités compétentes et les UIP d'autres États membres de l'Union européenne;	
4° toutes les demandes et tous les transferts de données vers un pays tiers.	
L'UIP met ces traces documentaires à la disposition de la Commission de la protection de la vie privée, à la demande de celle-ci.	

CHAPITRE 10. **- Le traitement des données**	
Section 1. - Le traitement des données de passagers dans le cadre de l'évaluation préalable des passagers	
Art. 24. § 1er. Les données des passagers sont traitées en vue de la réalisation d'une évaluation préalable des passagers avant leur arrivée, leur départ ou leur transit prévu sur le territoire national afin de déterminer quelles personnes doivent être soumises à un examen plus approfondi.	
§ 2. Dans le cadre des finalités visées à l'article 8, § 1er, 1°, 4° et 5°, ou relatives aux menaces mentionnées aux articles 8, 1°, a), b), c), d), f), g) et 11, § 2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, l'évaluation préalable des passagers repose sur une correspondance positive, résultant d'une corrélation des données des passagers avec:	§2. Dans le cadre des finalités visées à l'article 8, § 1er, 1°, 2°, 4° et 5°, ou relatives aux menaces mentionnées aux articles 8, 1°, a), b), c), d), f), g) et 11, §2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, l'évaluation préalable des passagers repose sur une correspondance positive, résultant d'une corrélation des données des passagers avec :
1° les banques de données gérées par les services compétents ou qui leur sont directement disponibles ou accessibles dans le cadre de leurs missions ou avec des listes de personnes élaborées par les services compétents dans le cadre de leurs missions.	
2° les critères d'évaluation préétablis par l'UIP, visés à l'article 25.	
§ 3. Dans le cadre des finalités visées à l'article 8, § 1er, 3°, l'évaluation préalable des passagers repose sur une correspondance positive, résultant d'une corrélation des données des passagers avec les banques de données visées au § 2, 1°.	
§ 4. La correspondance positive est validée par l'UIP dans les vingt-quatre heures après réception de la notification automatisée de la correspondance positive.	
§ 5. Dès le moment de cette validation, le service compétent, qui est à l'origine de cette correspondance positive, donne une suite utile le plus rapidement possible.	
Art. 25. § 1er. Les données des passagers peuvent être exploitées par l'UIP pour mettre à jour ou définir de nouveaux critères destinés à cibler des individus lors des évaluations préalables des passagers, visées à l'article 24, § 2, 2°.	
§ 2. L'évaluation des passagers avant leur	

arrivée, leur transit ou leur départ au regard des critères préétablis est réalisée de façon non-discriminatoire. Ces critères ne peuvent viser l'identification d'un individu et doivent être ciblés, proportionnés et spécifiques.	
§ 3. Ces critères ne peuvent pas être fondés sur des données qui révèlent l'origine raciale ou ethnique d'une personne, ses convictions religieuses ou philosophiques, ses opinions politiques, son appartenance à une organisation syndicale, son état de santé, sa vie sexuelle ou son orientation sexuelle.	
Art. 26. § 1er. Pour la finalité visée à l'article 8, § 1er, 3°, seules les données des passagers visées à l'article 9, § 1er, 18° relatives à la ou les personnes pour lesquelles une correspondance positive est générée sont accessibles.	
§ 2. Pour la finalité visée à l'article 8, § 1er, 1°, 4° et 5°, ou relatives aux menaces mentionnées aux articles 8, 1°, a), b), c), d), f), g), et 11, § 2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, toutes les données des passagers visées à l'article 9 sont accessibles.	§ 2. Pour la finalité visée à l'article 8, § 1er, 1°, 2°, 4° et 5°, ou relatives aux menaces mentionnées aux articles 8, 1°, a), b), c), d), f), g), et 11, § 2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, toutes les données des passagers visées à l'article 9 sont accessibles.
Section 2. - Le traitement des données dans le cadre des recherches ponctuelles	
Art. 27. Les données des passagers sont exploitées en vue de procéder à des recherches ponctuelles aux fins visées à l'article 8, § 1er, 1°, 2°, 4° et 5°, et aux conditions prévues à l'article 46*septies* du Code d'instruction criminelle ou à l'article 16/3 de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité.	
CHAPITRE 11. - **Le traitement des données des passagers en vue de l'amélioration du contrôle aux frontières et de la lutte contre l'immigration illégale**	
Art. 28. § 1er. Le présent chapitre s'applique au traitement des données des passagers par les services de police chargés du contrôle aux frontières et par l'Office des étrangers en vue de l'amélioration des contrôles de personnes aux frontières extérieures et en vue de lutter contre l'immigration illégale.	
§ 2. Il s'applique sans préjudice des obligations qui incombent aux services de police chargés du contrôle aux frontières et à l'Office des étrangers de transmettre des données à caractère personnel ou d'informations en vertu de dispositions légales ou réglementaires.	

Art. 29. § 1er. Aux fins visées à l'article 28, § 1er, les données de passagers sont transmises aux services de police chargés du contrôle aux frontières et à l'Office des étrangers pour leur permettre d'exercer leurs missions légales, dans les limites prévues au présent article.	
§ 2. Seules les données de passagers visées à l'article 9, § 1er, 18°, concernant les catégories de passagers suivantes sont transmises:	
1° les passagers qui envisagent d'entrer ou sont entrés sur le territoire par les frontières extérieures de la Belgique;	
2° les passagers qui envisagent de quitter ou ont quitté le territoire par les frontières extérieures de la Belgique;	
3° les passagers qui envisagent de passer par, se trouvent dans ou sont passés par une zone internationale de transit située en Belgique.	
§ 3. Les données de passagers visées au § 2 sont transmises aux services de police chargés du contrôle aux frontières extérieures de la Belgique immédiatement après leur enregistrement dans la banque de données de passagers. Ceux-ci conservent ces données dans un fichier temporaire et les détruisent dans les vingt-quatre heures qui suivent la transmission.	
§ 4. Lorsqu'il en a besoin pour l'exercice de ses missions légales, les données de passagers visées au § 2 sont transmises à l'Office des étrangers immédiatement après leur enregistrement dans la banque de données de passagers. Celui-ci conserve ces données dans un fichier temporaire et les détruit dans les vingt-quatre heures qui suivent la transmission.	
Si à l'expiration de ce délai, l'accès aux données des passagers visées au § 2 est nécessaire dans le cadre de l'exercice de ses missions légales, l'Office des étrangers adresse une requête dûment motivée à l'UIP.	
L'Office des étrangers transmet mensuellement un rapport à la Commission de la protection de la vie privée concernant l'application de l'alinéa 2.	
Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis de la Commission de la protection de la vie privée les conditions d'accès visées à l'alinéa 2.	
Art. 30. § 1er. Les modalités techniques de sécurisation et d'accès, ainsi que les modalités de transmission des données des passagers aux services de police chargés du contrôle aux frontières et à l'Office des étrangers sont précisées dans un protocole conclu en concertation avec le délégué à la protection des données et après avis de la Commission de la	

protection de la vie privée entre le fonctionnaire dirigeant de l'UIP, d'une part, et le Commissaire général de la police fédérale et le fonctionnaire dirigeant de l'Office des étrangers, chacun en ce qui le concerne, d'autre part.	
§ 2. Ces modalités portent au moins sur:	
1° le besoin de l'Office des étrangers de connaître les données;	
2° les catégories des membres du personnel qui sur la base de l'exécution de leurs missions disposent d'un accès direct aux données transmises;	
3° l'obligation du respect du secret professionnel par toutes les personnes qui prennent directement ou indirectement connaissance des données de passagers;	
4° les mesures de sécurité en relation avec leur transmission.	
Art. 31. Dans les vingt-quatre heures après la fin du transport, visé à l'article 4, 3° à 6°, les transporteurs et les opérateurs de voyage détruisent toutes les données des passagers visées à l'article 9, § 2, qu'ils transfèrent conformément à l'article 7.	Dans les vingt-quatre heures après la fin du transport, visé à l'article 4, 3° à 6°, les transporteurs et les opérateurs de voyage détruisent toutes les données des passagers visées à l'article 9, §1, 18°, qu'ils transfèrent conformément à l'article 7.
CHAPITRE 12. - **L'échange international des données**	
Section 1. – Dispositions générales	
Art. 32. L'échange des données passagers et du résultat du traitement des données des passagers s'effectue conformément aux dispositions légales ou aux instruments de droit liant la Belgique en matière de coopération internationale permettant ou imposant la transmission du résultat du traitement des données des passagers, par les services compétents à d'autres autorités et services.	
Art. 33. Sans préjudice des instruments de droit liant la Belgique en matière de coopération internationale, l'échange des données des passagers et du résultat du traitement des données des passagers s'effectue conformément aux finalités visées à l'article 8 et aux articles 21 et 22 de la loi sur la protection de la vie privée.	
Art. 34. Les garanties nécessaires à la protection des données ainsi que les modalités relatives à l'échange des informations définies dans le présent chapitre feront l'objet d'un protocole d'accord conclu avec chacune des instances dont les données peuvent être échangées. Ces protocoles d'accord obtiennent chaque fois l'aval	

du fonctionnaire dirigeant de l'UIP et du délégué à la protection des données.	
Art. 35. Chaque fois que l'UIP transfère des données passagers en vertu du présent chapitre, elle en informe le délégué à la protection des données.	
Section 2. - L'échange de données entre les États membres de l'Union européenne	
Art. 36. § 1er. Lorsqu'une personne est identifiée conformément au traitement des données des passagers visées à l'article 24, l'UIP communique aux autres UIP concernées toutes les données pertinentes et nécessaires ou le résultat du traitement de ces données.	
§ 2. La transmission de ces données est assurée selon les conditions fixées dans le protocole d'accord visé à l'article 34.	
Art. 37. § 1er. L'UIP transmet, le plus rapidement possible , à l'UIP de l'État membre de l'Union européenne qui lui en fait la demande, les données des passagers conservées dans sa banque de données et qui n'ont pas encore été dépersonnalisées par masquage, conformément à l'article 19 ainsi que, si nécessaire le résultat du traitement de ces données, s'il a déjà été réalisé conformément à l'article 24.	§ 1er. L'UIP transmet, le plus rapidement possible, à l'UIP de l'État membre de l'Union européenne, ou en cas d'urgence, à un service compétent de l'Etat membre de l'Union européenne repris dans le protocole d'accord visé à l'article 34, qui lui en fait la demande, les données des passagers conservées dans sa banque de données et qui n'ont pas encore été dépersonnalisées par masquage, conformément à l'article 19 ainsi que, si nécessaire le résultat du traitement de ces données, s'il a déjà été réalisé conformément à l'article 24.
§ 2. L'UIP requérante motive la demande par la nécessité d'obtenir ces données dans un cas précis de prévention, détection d'infractions terroristes ou de formes graves de criminalité ou d'enquête ou de poursuites en la matière.	§ 2. L'UIP requérante ou, le cas échéant, l'autorité visée au §1er, motive la demande par la nécessité d'obtenir ces données dans un cas précis de prévention, détection d'infractions terroristes ou de formes graves de criminalité ou d'enquête ou de poursuites en la matière. Le service compétent envoie une copie de la demande introduite conformément au §1er à l'UIP de l'Etat membre requérant.
§ 3. Lorsque les données ont été dépersonnalisées conformément à l'article 19, l'UIP ne transmet l'intégralité des données des passagers que selon les conditions prévues par l'article 27 et avec l'accord du service concerné.	
Art. 38. L'UIP peut introduire une demande auprès de l'UIP d'un État membre de l'Union européenne visant le transfert de données des passagers ou le résultat du traitement de ces données. L'UIP conserve les données reçues le cas échéant, conformément aux dispositions de la présente loi.	§1er. L'UIP, ou en cas d'urgence, un service compétent visé à l'article 14, §1er, 2°, peut introduire une demande auprès de l'UIP d'un État membre de l'Union européenne visant le transfert de données des passagers ou le résultat du traitement de ces données. L'UIP conserve les données reçues le cas échéant,

	conformément aux dispositions de la présente loi. §2. L'UIP ou, le cas échéant, l'autorité visée au §1er, motive la demande par la nécessité d'obtenir ces données dans un cas précis de prévention, détection d'infractions terroristes ou de formes graves de criminalité ou d'enquête ou de poursuites en la matière. Le service compétent envoie une copie de la demande introduite conformément au §1er à l'UIP.
Art. 39. Aux fins prévues à l'article 8, l'UIP peut, à la demande de l'UIP d'un autre État membre de l'Union européenne, à titre exceptionnel, lorsque l'accès à des données des passagers (PNR) est nécessaire pour répondre à une menace précise et réelle liée à des infractions terroristes ou à des formes graves de criminalité, qui sont définies à l'article 3, 9°, de la directive 2016/681/EU, requérir des informations auprès d'un transporteur ou un opérateur de voyages. Dans les mêmes conditions, l'UIP peut adresser une telle demande à l'UIP d'un autre État membre de l'Union européenne.	
Section 3. - Conditions d'accès aux données des passagers par Europol	
Art. 40. § 1er. Dans les limites de ses compétences et pour l'accomplissement de ses missions, Europol est habilité à demander à l'UIP de lui communiquer des données des passagers ou le résultat du traitement de ces données.	
§ 2. Europol peut présenter à l'UIP par l'intermédiaire de l'unité nationale Europol, au cas par cas, une demande électronique dûment motivée de transmission de données des passagers précises ou des résultats du traitement de données des passagers précises: — lorsque cela est strictement nécessaire au soutien et au renforcement de l'action des États membres de l'Union européenne en vue de prévenir ou de détecter une infraction terroriste spécifique ou une forme grave de criminalité spécifique, ou de mener des enquêtes en la matière, — dans la mesure où ladite infraction relève de la compétence d'Europol.	
§ 3. La demande motivée établit les motifs raisonnables sur lesquels s'appuie Europol pour estimer que la transmission des données des passagers ou des résultats du traitement des données des passagers contribuera de manière substantielle à la prévention ou à la détection de l'infraction concernée, ou à des enquêtes en la matière.	

Section 4. - Le transfert de données vers des États non-membres de l'Union européenne	
Art. 41. L'UIP peut, au cas par cas, transférer à un pays tiers des données des passagers et les résultats du traitement de ces données qu'elle conserve, selon les conditions suivantes:	
1° cela est nécessaire dans le cadre des finalités mentionnées dans l'article 8;	
2° avec accord préalable de l'UIP de l'État membre de l'Union européenne dont les données ont été obtenues, lorsque les données ont été reçues conformément à l'article 38;	
3° les mêmes conditions que celles prévues à l'article 37 sont remplies.	
Art. 42. § 1er. Les transferts de données des passagers sans accord préalable de l'UIP de l'État membre de l'Union européenne dont les données ont été obtenues ne sont autorisés que dans des circonstances exceptionnelles et seulement si toutes les autres conditions sont satisfaites:	
1° ces transferts sont essentiels pour répondre à une menace précise et réelle liée à une infraction terroriste ou à une forme grave de criminalité dans un État membre de l'Union européenne ou un pays tiers,	
2° et l'accord préalable ne peut pas être obtenu en temps utile.	
§ 2. L'UIP de l'État membre de l'Union européenne, qui n'a pu donner son accord en temps utile, est informée sans retard.	
§ 3. Le transfert est dûment enregistré et soumis à une vérification ex post.	
Art. 43. L'UIP ne peut transférer à un pays tiers des données passagers et les résultats du traitement de ces données, qu'après avoir obtenu l'assurance que l'intention du destinataire est d'utiliser ces données dans des conditions compatibles avec la présente loi, et après avoir obtenu l'assurance que l'intention du destinataire est d'utiliser ces données dans le respect desdites dispositions et garanties et en respectant le protocole d'accord visé à l'article 34.	
CHAPITRE 13. - **Le délégué à la protection des données**	
Art. 44. § 1er. L'UIP désigne un délégué à la protection des données au sein du Service Public Fédéral Intérieur.	
§ 2. Celui-ci est notamment chargé des tâches suivantes:	

1° le contrôle du traitement des données des passagers et l'application des garanties prévues;	
2° la fourniture d'avis qualifiés en matière de protection de la vie privée et de sécurisation des données à caractère personnel et informations et de leur traitement;	
3° l'élaboration, avec le fonctionnaire dirigeant et les services compétents, des protocoles d'accord visés aux articles 17, 30 et 34;	
4° l'information et la fourniture d'avis au fonctionnaire dirigeant et aux collaborateurs traitant des données personnelles sur les obligations auxquelles ils sont soumis dans le cadre de la présente loi et dans le cadre général de la protection des données et de la vie privée;	
5° l'établissement, la mise en œuvre, la mise à jour et le contrôle d'une politique de sécurisation et de protection de la vie privée;	
6° la création d'un point de contact pour la Commission de la protection de la vie privée;	
7° l'exécution des autres missions relatives à la protection de la vie privée et à la sécurisation qui sont déterminées par le Roi après avis de la Commission de la protection de la vie privée;	
8° la création d'un point de contact pour les personnes concernées dont les données des passagers sont traitées conformément à la présente loi;	
9° informer les personnes concernées ainsi que la Commission de la protection de la vie privée lorsqu'il constate des atteintes à la protection des données.	
§ 3. Le délégué à la protection des données effectue ses missions en toute indépendance et fait directement rapport au fonctionnaire dirigeant de l'UIP et au ministre de l'Intérieur.	
§ 4. Le Roi détermine, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, les modalités selon lesquelles le délégué à la protection des données exécute ses missions.	
CHAPITRE 14. - **Sanctions**	
Section 1. – Les transporteurs et opérateurs de voyage	
Art. 45. § 1er. Est sanctionné d'une amende d'un montant maximum de 50 000 euros pour chaque infraction le fait pour un transporteur ou un opérateur de voyage de méconnaître les obligations fixées aux articles 5 et 7. Est sanctionnée d'une amende d'un montant maximum de 75 000 euros pour chaque infraction, la récidive dans les deux ans pour des manquements similaires ou non.	

§ 2. § 2. Est sanctionné d'une amende d'un montant maximum de 50 000 euros pour chaque infraction le fait pour un transporteur ou un opérateur de voyage de méconnaître l'obligation fixée à l'article 6. Est sanctionnée d'une amende d'un montant maximum de 75 000 euros pour chaque infraction, la récidive dans les deux ans pour des manquements similaires ou non.	
Art. 46. § 1er. Le manquement est constaté par un procès-verbal établi par le fonctionnaire dirigeant de l'UIP.	
Une copie du procès-verbal est notifiée au transporteur ou opérateur de voyage contrevenant. Celui-ci peut présenter ses observations écrites auprès du fonctionnaire dirigeant dans un délai d'un mois à dater de la notification.	
§ 2. Le délai visé au § 1er écoulé, le ministre de l'Intérieur transmet, après avis du fonctionnaire dirigeant de l'UIP, l'ensemble du dossier au ministre compétent pour le transporteur ou l'opérateur de voyage.	
§ 3. Le ministre compétent notifie au contrevenant sa décision de classement sans suite ou un projet de sanction. Dans le mois de la notification du projet de sanction, le contrevenant peut présenter ses observations écrites.	
§ 4. Passé ce délai, le ministre compétent rend sa décision et la transmet au ministre de l'Intérieur.	
Art. 47. Aucune sanction ne peut être infligée à raison de faits remontant à plus d'un an à dater de l'établissement du procès-verbal visé à l'article 46, § 1er.	
Section 2. – Les membres de l'UIP	
Art. 48. Toute personne qui apporte son concours à l'application de la présente loi est tenue aux secrets qui lui auront été confiés dans le cadre de l'exercice de sa mission ou de sa collaboration, même lorsqu'elle a cessé ses activités.	
Sans préjudice de l'article 458 du Code pénal, sera punie d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de cent euros à quatre mille euros ou d'une seule de ces peines seulement, la personne qui aura révélé les secrets en violation de l'alinéa 1er.	
Les dispositions du Livre 1er du Code pénal, sans exception du Chapitre VII et de l'article 85, sont applicables à cette infraction.	
Art. 49. Toute personne qui retient sciemment et volontairement des informations, données et	

renseignements faisant obstacle aux finalités prévues à l'article 8, sera punie d'un emprisonnement d'un mois à six mois et d'une amende de vingt-six euros à cinq cents euros ou d'une de ces peines seulement.	
Les dispositions du Livre 1er du Code pénal, sans exception du Chapitre VII et de l'article 85, sont applicables à cette infraction.	
CHAPITRE 13.- **Dispositions modificatives**	
Section 1. - Modification du Code d'instruction criminelle	
Art. 50. Dans le Code d'instruction criminelle, il est inséré un article 46*septies* rédigé comme suit:	
"Art. 46*septies*. En recherchant les crimes et délits visés à l'article 8, § 1er, 1°, 2° et 5°, de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers, le procureur du Roi peut, par une décision écrite et motivée, charger l'officier de police judiciaire de requérir l'UIP afin de communiquer les données des passagers conformément à l'article 27 de la loi du … 2016 relative au traitement des données des passagers.	
La motivation reflète le caractère proportionnel eu égard au respect de la vie privée et subsidiaire à tout autre devoir d'enquête.	
La mesure peut porter sur un ensemble de données relatives à une enquête spécifique. Dans ce cas, le procureur du Roi précise la durée de la mesure qui ne peut excéder un mois à dater de la décision, sans préjudice de renouvellement.	
En cas d'extrême urgence, chaque officier de police judiciaire peut, avec l'accord oral et préalable du procureur du Roi, et, par une décision motivée et écrite, requérir du fonctionnaire dirigeant de l'UIP la communication des données des passagers. L'officier de police judiciaire communique cette décision motivée et écrite ainsi que les informations recueillies dans les vingt-quatre heures au procureur du Roi et motive par ailleurs l'extrême urgence.".	
Section 2. - Modification de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité	
Art. 51. Dans le chapitre III, section 1re, sous-section 2, de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, il est inséré un article 16/3 rédigé comme suit:	
"Art. 16/3. § 1er. Les services de renseignement et de sécurité peuvent, dans l'intérêt de l'exercice de leurs missions, décider de façon dûment motivée d'accéder aux données des passagers visées à l'article 27 de la loi du … 2016 relative au traitement des données des	

passagers.	
§ 2. La décision visée au § 1er est prise par le dirigeant du service et communiquée par écrit à l'Unité d'information des passagers visée au chapitre 7 de la loi précitée. La décision est notifiée au Comité permanent R avec la motivation de celle-ci.	
Le Comite permanent R interdit aux services de renseignement et de sécurité d'exploiter les données recueillies dans les conditions qui ne respectent pas les conditions légales.	
La décision peut porter sur un ensemble de données relatives à une enquête de renseignement spécifique. Dans ce cas, la liste des consultations des données des passagers est communiquée une fois par mois au Comité permanent R.".	
CHAPITRE 16. - **Dispositions finales**	
Art. 52. § 1er. La présente loi est soumise à une évaluation trois ans après son entrée en vigueur.	
§ 2. Le fonctionnaire dirigeant de l'UIP envoie annuellement au ministre de l'Intérieur, à la date qu'il détermine, un rapport d'activités dont il arrête la teneur. Le ministre de l'Intérieur fait annuellement rapport par écrit à la Chambre des représentants, au sujet de l'application de la présente loi.	
Art. 53. L'article 32, alinéa 4, de la loi du 27 juin 1937 portant révision de la loi du 16 novembre 1919 relative à la réglementation de la navigation aérienne est abrogé.	
Art. 54. Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres, par secteur de transport et pour les opérateurs de voyage, la date d'entrée en vigueur de la présente loi.	
Art. 55. Le Roi détermine la date d'entrée en vigueur de l'article 53.	

Advies 19/2018 van 28 februari 2018

Betreft: Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen "Binnenlandse Zaken" (CO-A-2018-002)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de heer Jan Jambon, minister van Binnenlandse Zaken, ontvangen op 5/01/2018;

Gelet op de bijkomende informatie ontvangen op 23 en 24/01/2018;

Gelet op het verslag van mevrouw Mireille Salmon;

Brengt op 28 februari 2018 het volgend advies uit:

De Commissie vestigt er de aandacht op dat er recent nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens werd uitgevaardigd: de Verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. Deze akten verschenen in het Europese Publicatieblad van 4 mei 2016[1].

De verordening, meestal AVG (algemene verordening gegevensbescherming) genaamd, is van kracht geworden twintig dagen na publicatie, nl. op 24 mei 2016 en wordt, twee jaar later, automatisch van toepassing, zijnde op 25 mei 2018. De richtlijn moet via nationale wetgeving omgezet worden tegen uiterlijk 6 mei 2018.

Voor de Verordening betekent dit dat vanaf 24 mei 2016, gedurende de uitvoeringstermijn van twee jaar, op de lidstaten enerzijds een positieve verplichting rust om alle nodige uitvoeringsbepalingen te nemen en anderzijds ook een negatieve verplichting, de zogenaamde "onthoudingsplicht". Laatstgenoemde verplichting houdt in dat er geen nationale wetgeving mag worden uitgevaardigd die het door de Verordening beoogde resultaat ernstig in gevaar zou brengen. Ook voor de Richtlijn gelden gelijkaardige principes.

Het verdient dan ook aanbeveling om desgevallend nu reeds op deze akten te anticiperen. Het behoort in de eerste plaats aan de adviesaanvrager(s) toe om hiermee rekening te houden in zijn (hun) voorstellen of ontwerpen. De Commissie heeft in onderhavig advies, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten, alvast gewaakt over de hoger geschetste negatieve verplichting.

---

[1] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC

I. ONDERWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Aan de Commissie (CBPL) wordt ter advies een voorontwerp van wet voorgelegd houdende diverse bepalingen m.b.t. sectoren die onder de bevoegdheid van Binnenlandse Zaken vallen (hierna het voorontwerp) en meer bepaald de artikelen 2 tot 21 en 84 tot 92, namelijk:

   - de bepalingen die de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna "WRR") wijzigen* en de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen* ;
   - de bepalingen die de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens wijzigen.

2. Enkel de bepalingen die aanleiding geven tot commentaren met betrekking tot de beginselen inzake bescherming van persoonsgegevens zullen in onderhavig advies worden onderzocht.

II. TEN GRONDE

1. Wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de* natuurlijke personen (hierna "WRR");

3. Volgens de Nota aan de Ministerraad strekken de geplande wijzigingen van de WRR ertoe:
   - de rol van het Rijksregister van natuurlijke personen op vlak van administratieve vereenvoudiging versterken;
   - creëren van de mogelijkheid om aan ondernemingen en instellingen in de private sector wijziging van gegevens uit het Rijksregister mee te delen;
   - de mogelijkheid om gemachtigd te worden toegang te hebben tot de gegevens van het Rijksregister, uitbreiden met de feitelijke verenigingen en particulieren;
   - de mogelijkheden om het Rijksregisternummer te gebruiken, uitbreiden;
   - de toegang van de diensten van de federale politie en de lokale politie tot het Rijksregister, de bevolkingsregisters, het vreemdelingenregister, het wachtregister en de centrale registers van de identiteitskaarten vastleggen;
   - de sancties in geval van inbreuken op de WRR versterken.

1.1. Voorafgaande opmerking

4. Voorafgaand vestigt de Commissie de aandacht van de auteur van het voorontwerp van wet op het feit dat het Sectoraal comité van het Rijksregister dat geïntegreerd is in de schoot van de Commissie, op 25 mei eerstkomend zal worden opgeheven in toepassing van de artikelen 109 en 114 van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit en niet langer over werkingsmiddelen zal beschikken. Dit blijkt eveneens uit de principsnota over de hervorming van de sectorale comités, goedgekeurd door de Ministerraad op 31 maart 2017. Welnu, onderhavig voorontwerp van wet past de WRR niet aan op dit vlak (noch de voormelde wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters) en kent nieuwe machtigingsbevoegdheden toe aan het Sectoraal comité. De Commissie beveelt aan de WRR alsook de voormelde wet van 1991 dienovereenkomstig aan te passen en onder meer artikel 15 van de WRR, dat dode letter wordt vanaf 25 mei e.k. aan te passen of op te heffen.

1.2. Uitbreiding van de doeleinden van het Rijksregister

5. Artikel 2 van het voorontwerp van wet wijzigt artikel 1 van de WRR en breidt een van de doeleinden uit waarvoor het Rijksregister wordt bijgehouden door de AD "Instellingen en Bevolking" van de FOD Binnenlandse Zaken. Er wordt bepaald dat het Rijksregister niet langer enkel zal dienen om de door de openbare overheden van de burger vereiste administratieve formaliteiten te vereenvoudigen maar ook "*bijdragen tot de vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten die door private instellingen gevraagd worden*".

6. De bedoelde formaliteiten worden niet uitdrukkelijk geformuleerd noch geïllustreerd in de Memorie van Toelichting. Men kan dus niet duidelijk ontwaren om welke gegevensverwerkingen het gaat; wat niet overeenstemt met het welbepaalde en expliciete karakter vereist door de AVG voor het doeleinde van een verwerking van persoonsgegevens.

7. Bovendien worden de wijzigingen die verderop in het voorontwerp van wet worden voorgesteld niet weerspiegeld in dit nieuwe doeleinde zoals het wordt geformuleerd aangezien ze "*ertoe strekken de automatische bijwerking van bestanden toe te laten in de privésector wat de algemene gegevens betreft van burgers*" (art. 5ter van het ontwerp)

1.3. Toegang tot het Rijksregister voor doeleinden die geen verband houden met het openbaar belang.

8. Artikel 6 van het voorontwerp van wet brengt twee aanpassingen aan artikel 5 van de WRR aan tot vaststelling van de lijst met personen die mogelijks een machtiging kunnen aanvragen voor toegang tot het Rijksregister en gebruik van het Rijksregisternummer.

9. De eerste aanpassing bestaat erin dat een nieuwe categorie personen wordt toegevoegd die mogelijks een machtiging kunnen aanvragen voor toegang tot het Rijksregister en gebruik van het Rijksregisternummer, namelijk: "*de feitelijke verenigingen en aan de natuurlijke personen, voor de noodzakelijke informatie die zij gemachtigd zijn te kennen krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie*".

10. Het huidige artikel 5, eerste lid, 2°, van de WRR, beperkt de toegankelijkheid van het Rijksregister aan de rechtspersonen voor de informatie die zij nodig hebben voor het vervullen van taken van algemeen belang die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie. De Commissie is niet gekant tegen een dergelijke aanpassing, echter op voorwaarde dat ze beperkt blijft, net zoals voor de rechtspersonen, tot de verwezenlijking van een taak van algemeen belang door deze feitelijke verenigingen en categorieën natuurlijke personen.

11. Bovendien merkt de Commissie op dat de Memorie van Toelichting met betrekking tot deze bepaling strikter is als haar formulering aangezien zij verduidelijkt "*Zo zal de federale, gewestelijke of gemeenschapswetgever in voorkomend geval en indien nodig de betrokken verenigingen of natuurlijke personen moeten aanwijzen*". Deze aanduiding door de wetgever lijkt voor de Commissie noodzakelijk om erop toe te zien dat deze toegangen worden omkaderd; zoals momenteel het geval is voor sommige privéactoren zoals bijvoorbeeld de banken inzake de opzoekingen van titularissen van slapende rekeningen.

12. Bijgevolg dient de formulering van het nieuwe artikel 5, eerste lid, 2°, van het ontwerp aangepast te worden met de verduidelijking dat de categorieën feitelijke verenigingen en natuurlijke personen worden beoogd die aangeduid werden door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie en dit voor de informatie die zij nodig hebben voor het vervullen van taken van algemeen belang die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie.

1.4. Vrijstelling van de politiediensten van iedere voorafgaande machtiging voor toegang tot het Rijksregister, het wachtregister, bevolkings- en vreemdelingenregisters en het register van de identiteitskaarten

13. De tweede aan artikel 5 van de WRR aangebrachte aanpassing strekt ertoe de politiediensten vrij te stellen van voorafgaande machtiging door het SCRR om toegang te verkrijgen tot de informatiegegevens van het Rijksregister (met inbegrip van het wachtregister). Hetzelfde geldt voor de artikelen 9, 15 en 19 van het voorontwerp van wet voor de registers van identiteitskaarten, vreemdelingenkaarten alsook de bevolkings- en vreemdelingenregisters. De Memorie van Toelichting rechtvaardigt deze vrijstelling op dezelfde wijze als voor de algemene vrijstelling van machtiging door het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid die vorig jaar in de Privacywet werd ingevoerd.

14. de Commissie verwijst in dit verband naar haar advies 07/2017 van 1 februari 2017. Gelet op de artikelen 109 en 114 van de voormelde wet van 3 december 2017 heeft de Commissie geen bezwaren tegen deze vrijstelling.

15. Bijkomend beveelt de Commissie de Minister van Binnenlandse Zaken aan zich te laten inspireren door de machtigingsvoorwaarden die door het Sectoraal Comité voor het Rijksregister werden goedgekeurd voor het opstellen van zijn onderrichtingen met betrekking tot de toegang en het gebruik van de betrokken gegevens door de politiediensten. Er dient in het bijzonder belang te worden gehecht aan de kwaliteit van de loggings van de toegangen tot deze verschillende gegevensbronnen. Deze zullen ter beschikking moeten gesteld worden van de toezichthoudende autoriteit van zodra zij daarom verzoekt.

1.5. Openstelling van het Rijksregister voor de privésector voor de bijwerking van hun bestanden of databanken met gegevens van natuurlijke personen mits betaling van de diensten van het Rijksregister

16. Artikel 7 van het voorontwerp van wet voert een nieuw artikel 5 toe aan de WRR dat voorziet, mits voorafgaande toestemming door het Sectoraal comité van het Rijksregister en voorafgaande toestemming van de betrokken natuurlijke personen, in de toegang, door elke private op openbare instelling van Belgisch recht, die de nodige maatregelen genomen heeft om de bescherming van de informatiegegevens te garanderen en een functionaris voor gegevensbescherming aangewezen heeft, tot de gegevens van het Rijksregister "naam en voornamen, adres van de hoofdverblijfplaats en plaats en datum van overlijden" met betrekking tot personen ten aanzien van wie de instellingen een contractuele, wederzijdse, expliciete en formele relatie onderhouden, en dit met het oog op het bijwerken van beschrijvende bestanden of databanken met gegevens

van natuurlijke personen. De stopzetting van de contractuele relatie brengt de stopzetting van elke mededeling van gegevens uit het Rijksregister met zich mee en zal door de instelling verplicht aan de diensten van het Rijksregister worden meegedeeld. De betrokkene zal eveneens over de mogelijkheid beschikken om zijn toestemming in te trekken via het Rijksregister of bij zijn of haar gemeente. Er wordt eveneens voorzien in een expliciet verbod om de gegevens te verkopen aan derden, of te gebruiken voor reclamedoeleinden.

17. De Commissie oordeelt dat een interventie van het Sectoraal comité van het Rijksregister in deze geen meerwaarde zou betekenen. Voorzien in een toegangsmachtiging voor een gegevensverwerking en de voorwaarden voor de verwezenlijking hiervan wettelijk omkaderen is dubbelop. De enige beoordelingsbevoegdheid die in onderhavig geval zou toebehoren aan een met de machtiging belast Comité zou erin bestaan toe te zien op de toepassing van veiligheidsmaatregelen door de bedoelde instellingen; wat redelijkerwijs niet doenbaar is via systematische audits gelet op het aantal betrokken instellingen. In een dergelijke veronderstelling, oordeelt de Commissie dat de diensten van het Rijksregister de technische/organisatorische maatregelen moeten nemen om erop toe te zien dat de bedoelde instelling hen vooraf heeft verzekerd dat zij voorziet in een passend beveiligingsniveau voor de bescherming van de persoonsgegevens. Artikel 5 moet in die zin worden aangepast.

18. De Commissie merkt eveneens een probleem op het niveau van de formulering van het doeleinde waarvoor de gegevens zullen kunnen gebruikt worden door de privésector. De bijwerking van bestanden/databanken vormt geen doeleinde van een verwerking als dusdanig. Waarop wel de aandacht moet worden gevestigd is de reden waarom de gegevens zullen worden bijgewerkt aan de hand van de gegevens van het Rijksregister. De gegevens worden bijgewerkt voor het realiseren van bijzondere verwerkingen van persoonsgegevens voor verschillende specifieke en concrete doelen (zoals bijvoorbeeld het beheer van bestellingen, permanente leveringen en de facturatie van geleverde goederen of diensten, het beheer van eventuele financieringsdossiers, terugroepingen van defecte of gevaarlijke producten, in voorkomend geval het beheer van de betwistingen verbonden aan het verkoops- of dienstverleningscontract...). Deze doeleinden moeten in artikel 5ter van het ontwerp worden gepreciseerd zo niet zal deze bepaling niet alleen strijdig zijn met de voorschriften van de AVG die vereist dat elk doeleinde van een verwerking welbepaald en uitdrukkelijk omschreven is (art 5.1.b. van de AVG) maar bovendien, zullen de betrokkenen niet kunnen vermoeden welke verwerkingen met hun aldus ingezamelde gegevens zullen worden uitgevoerd en hun toestemming dienaangaande zal niet kunnen beschouwd worden als een toestemming die voldoet aan de vereisten van de AVG. Artikel 6.1.a) vereist immers dat de betrokkene toestemming heeft gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer *specifieke* doeleinden. Opdat een toestemming met kennis van zaken wordt gegeven, moet de betrokkene ten minste de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke kennen en de

doeleinden van de verwerking van de persoonsgegevens (cons. 42 AVG). De vereiste van een rechtmatige en eerlijke verwerking impliceert eveneens dat de specifieke doeleinden van de verwerking expliciet en gerechtvaardigd zijn en zijn vastgesteld wanneer de persoonsgegevens worden verzameld. Zowel het tweede als het derde lid van artikel 5ter moeten op dit punt aangepast worden. Artikel 5ter laat in zijn huidige formulering de Commissie niet toe zich uit te spreken over de legitimiteit en de proportionaliteit van de beoogde verwerking.

19. De Commissie stelt zich ook vragen over het soort contractuele relatie die een dergelijke toegang tot het Rijksregister zal kunnen wettigen. Artikel 5ter van het ontwerp heeft het over "wederzijdse, expliciete en formele relaties". Het wederzijds karakter van een contract wettigt op zich niet noodzakelijk de inzameling van de identificatiegegevens van de klant. Bij wijze van voorbeeld vereist de verkoop van een brood niet dat de bakker de identificatiegegevens moet kennen van de klant. De in de Memorie van Toelichting opgenomen preciseringen zijn niet echt verhelderend (constante contractuele relaties die voortduren in de tijd). Zoals de Commissie reeds opmerkte in haar aanbeveling uit eigen beweging 03/2011 van 25 mei 2011, kan er een onderscheid worden gemaakt tussen de contracten waarvan de uitvoering onmiddellijk gebeurt (verkoop van een product – betaling van de kostprijs in ruil voor het product) en de contracten waarvan de uitvoering opeenvolgende prestaties vereist (huurcontract, multi-servicecontract, verhuur van materiële zaken etc...). Een afbakening van de bedoelde categorieën contracten en omstandigheden dient, conform het proportionaliteitsbeginsel, te worden gerealiseerd in het tweede lid van artikel 5ter van het ontwerp.

20. Bovendien, en in navolging van wat steeds werd geëist door het Sectoraal comité van het Rijksregister inzake de systematische mededeling door het Rijksregister van de bijwerking van gegevens, is het aangewezen dat de wetgever oplegt dat technische en organisatorische maatregelen zouden worden genomen door de betrokken actoren voor de invoering van een verwijzingsrepertorium opdat enkel de noodzakelijke gegevensbijwerkingen systematisch zouden worden meegedeeld.

21. Aangaande de vereiste van voorafgaande toestemming van de betrokkene merkt de Commissie op dat de toestemming zal moeten voldoen aan de criteria van de AVG en bestaan uit een vrije specifieke, geïnformeerde en ondubbelzinnige wilsuiting waarmee de betrokkene door middel van een verklaring of een ondubbelzinnige actieve handeling aanvaardt dat zijn persoonsgegevens worden bijgewerkt aan de hand van een raadpleging van het Rijksregister.

22. Bovendien merkt de Commissie op dat de vereisten van artikel 7 van de AVG zullen moeten worden nageleefd. In geen geval mag de uitvoering van het contract ongeschikt gesteld worden aan het feit dat de betrokkene zijn toestemming heeft gegeven voor deze mededeling door de diensten

van het Rijksregister en er mag voor de betrokkene geen enkel negatief of positief (impact op de prijs) gevolg verbonden worden aan het verkrijgen van de toestemming (art. 7.3 AVG).

23. Ten slotte, voor alle duidelijkheid zou elke wettelijke verwijzing naar de functionaris voor gegevensbescherming expliciet de functionaris voor gegevensbescherming (DPO) in de zin van de AVG moeten beogen aangezien de opdrachten van de DPO in dit instrument staan beschreven. Het eerste lid van artikel 5ter van het ontwerp moet eveneens in die zin worden aangepast.

1.6. Invoering van een vrijstelling van machtiging voor het gebruik van het Rijksregisternummer voornamelijk voor de privésector.

24. Artikel 9 van het voorontwerp van wet vervangt artikel 8 van de WRR dat het gebruik regelt van het gebruik van het Rijksregisternummer. Het principe van de voorafgaande machtiging voor het gebruik van het Rijksregisternummer door het Sectoraal comité van het Rijksregister (zie opmerking supra over de nakende opheffing van dit Comité) wordt behouden maar meerdere uitzonderingen op de voorafgaande machtiging worden voorzien.

25. In het algemeen herinnert de Commissie er aan dat de unieke identificatienummer een bijzondere bescherming dienen te genieten in toepassing van de Richtlijn 95/46/EG. De AVG wijzigt deze vereiste niet door te voorzien in haar artikel 87 dat de lidstaten die een nationaal identificatienummer vaststellen er moeten over waken dat dit alleen wordt gebruikt met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene.

26. Dergelijke garanties impliceren:
    i. dat het gebruik van een algemeen identificatienummer beperkt wordt tot de gevallen waarin dit strikt noodzakelijk is aangezien dit gebruik risico's impliceert inzake koppeling van bestanden,
    ii. dat de doeleinden duidelijk en expliciet worden gepreciseerd zodat men de beoogde soorten verwerkingen kan vermoeden[1],
    iii. dat de bewaartermijn en de eventuele mededelingen aan derden eveneens worden omkaderd,
    iv. dat de technische en organisatorische maatregelen het beveiligd gebruik passend omkaderen en
    v. dat de niet-naleving van de bepalingen die het gebruik omkaderen gesanctioneerd worden aan de hand van effectieve, proportionele en ontradende sancties.

[1] Enkel "identificatie" opsommen als doeleinde voor het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister beantwoordt niet aan deze criteria. De redenen waarom de identifcatie plaatsvindt en raam waarin dit nummer wordt gebruikt dienen te worden gepreciseerd zodat men het soort verwerkingen kan ontwaren die zullen worden uitgevoerd met behulp van dit nummer.

27. De auteur van het voorontwerp van wet dient de geplande vrijstellingen van machtiging te herzien teneinde hun relevantie te onderzoeken in het licht van deze criteria, in voorkomend geval de nodige rechtvaardigingen toe te voegen in de Memorie van Toelichting en erop toe te zien dat dergelijke waarborgen worden uitgevaardigd voor iedere gerechtvaardigde afwijking.

28. Voor het overige noopt elke vrijstelling in het ontwerp tot de volgende opmerkingen:

1.6.1 Vrijstelling verbonden aan het bestaan van een wettelijke machtiging

29. Een lid wordt toegevoegd aan paragraaf 1 van artikel 8 van de WRR om te verduidelijken dat geen enkele machtiging voor het gebruik van het nummer is vereist wanneer het gebruik ervan uitdrukkelijk is bepaald door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie. De Memorie van Toelichting verduidelijkt echter bij deze bepaling van het ontwerp dat "*het gebruik van het Rijksregisternummer al meteen toegelaten is wanneer dit gebruik uitdrukkelijk geformuleerd is in een wet, een decreet of een verordening*". De standpunten dienen te worden geharmoniseerd.

1.6.2 Vrijstelling voor "het lezen van de identiteitskaart in het raam van een informaticatoepassing"

30. Een nieuwe paragraaf bepaalt dat een machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken niet vereist is wanneer de elektronische identiteitskaart van een Belg of vreemdeling enkel wordt "*gelezen in het raam van een informaticatoepassing*". Deze formulering is te ruim en te vaag. Er dient te worden verduidelijkt wat de wetgever verstaat onder "in het raam van een informaticatoepassing". In de plaats dient te worden verduidelijkt dat enkel de kennisname van het Rijksregisternummer bij het lezen van de elektronische identiteitskaart of bij de ontvangst van het certificaat bij de elektronische handtekening of elektronische authenticatie geen gebruik vormt van het nummer dat onderworpen is aan voorafgaande machtiging. Behoudens in de omstandigheden bedoeld in de volgende paragraaf (cf. opmerkingen over artikel 8 § 3) mag het aldus ingezamelde Rijksregisternummer niet worden bewaard indien de bestemmeling niet gemachtigd is om dit te gebruiken (of vrijgesteld is van machtiging).

1.6.3 Vrijstelling voor "het gebruik van het Rijksregisternummer voor identificatie en authenticatie van een natuurlijke persoon in het raam van een informaticatoepassing en, bewaring in een vercijferd bestand van het verband tussen voormeld nummer en het eigen identificatienummer van de dienstverlener."

31. Artikel 8 § 3 van het ontwerp bepaalt dat een "machtiging tot gebruik van het Rijksregisternummer is niet vereist indien het Rijksregisternummer uitsluitend gebruikt wordt met het oog op de identificatie en authenticatie van een natuurlijk persoon in het kader van een informaticatoepassing". De authenticatie van een persoon is een procedure die erin bestaat te controleren of de identiteit die hij beweert te hebben, hem wel degelijk toebehoort. Het is het authenticatiecertificaat (dat het Rijksregisternummer bevat) dat zich op de elektronische identiteitskaart bevindt dat zulks toelaat door de techniek van versleuteling. Er dient te worden verduidelijkt dat de bewaring van de elektronische handtekening- of authenticatiecertificaten van een persoon die zich elektronisch heeft geauthenticeerd of elektronisch heeft ondertekend met behulp van zijn identiteitskaart toegestaan is zonder voorafgaande machtiging gedurende de tijd die nodig is om een bewijs te verzamelen van de elektronische handtekening of authenticatie. Elk ander gebruik van het nummer vereist een voorafgaande machtiging behoudens ingeval van vrijstelling.

32. Artikel 8 § 3 *in fine* van het ontwerp bepaalt eveneens dat "*De aanbieder van de informaticatoepassing (...) mag in een vercijferd conversiebestand een relatie bijhouden tussen het Rijksregisternummer en een identificatienummer eigen aan de dienstverlener.* Er wordt eveneens verduidelijkt dat de informatie uit dat conversiebestand "enkel mag gebruikt worden voor de identificatie van een natuurlijk persoon".

33. De Commissie begrijpt uit deze laatste bepaling dat het creëren door de "*aanbieders van een informaticatoepassing*" van een klantennummer op basis van een codering van het Rijksregisternummer niet is toegestaan, doch enkel de bewaring in een vercijferd bestand van het verband tussen het Rijksregisternummer en het "*identificatienummer eigen aan de dienstverlener.*" (klantennummer) betreffende dezelfde persoon; wat de dienstverlener enkel zal toelaten het klantennummer van een persoon terug te vinden op basis van het RR-nummer van die persoon die van op afstand toegang krijgt tot de toepassingen van de dienstverlener die een identificatie vereisen (in de mate dat het eigen klantennummer het nummer blijft aan de hand waarvan zijn klanten worden geïdentificeerd in zijn eigen informatiesysteem). Dit doeleinde zal moeten worden gepreciseerd in artikel 8, § 3 van het ontwerp teneinde elke verkeerde interpretatie uit te sluiten.

1.6.4 Vrijstelling van machtiging voor de personen bedoeld in artikel 5ter van het ontwerp voor de "interne registratie van het Rijksregisternummer om dit te gebruiken in hun contacten met het Rijksregister"

34. Artikel 8 § 4 van het ontwerp laat de in artikel 5ter van het ontwerp bedoelde personen toe het Rijksregisternummer intern te registreren om dit te gebruiken in hun contacten met het

Rijksregister. Gelet op het grote aantal personen die toegang zullen krijgen tot het Rijksregister beveelt de Commissie aan artikel 8, § 4 van het ontwerp te herformuleren: de personen die op basis van artikel 5ter van de WRR gemachtigd zijn om toegang te hebben tot het Rijksregister dienen het Rijksregister te raadplegen aan de hand van het Rijksregisternummer van de betrokkene. zij kunnen dit hiertoe inzamelen bij de betrokkene en intern registreren met als enig doel het Rijksregister te raadplegen volgens de in artikel 5ter van de WRR bepaalde voorwaarden.

1.6.5 Vrijstelling van voorafgaande machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken voor de identificatie en /of authenticatie te behoeve van leveranciers van hoogwaardige of substantiële elektronische identificatiediensten en hun cliënteel alsook ten behoeve van openbare diensten die als opdracht hebben een toegangs- en gebruikersbeheer te leveren.

35. Artikel 8 § 5 van het ontwerp voorziet in nieuwe afwijkingen op de voorafgaande machtiging voor het gebruiken van het Rijksregisternummer voor identificatie- en/of authenticatiedoeleinden. Met betrekking tot dit doeleinde van verwerking en niet welbepaalde en uitdrukkelijk omschreven karakter, verwijst de Commissie naar haar opmerkingen hierboven.

36. Bovendien, met betrekking tot het eerste lid van deze ontwerpbepaling die de leveranciers van hoogwaardige of substantiële elektronische identificatiediensten vrijstelt van voorafgaande machtiging zoals bedoeld in de Verordening EU 910/2014 (Eidas), stelt de Commissie vast dat de noodzaak om het Rijksregisternummer te gebruiken door deze dienstverleners niet wordt gestaafd in de Memorie van Toelichting. De Commissie vraagt zich af of het gebruik van de elektronische identiteitskaart niet volstaat in de beoogde situaties.

37. Vervolgens, als een openbare overheid gemachtigd is om het Rijksregisternummer te gebruiken voor de uitvoering van zijn eigen opdrachten, is het gebruik van dit nummer voor het beheer van de toegangen tot de hiervoor nodige toepassingen gedekt door de basismachtiging. Indien de wetgever overweegt om een andere situatie te dekken, dient dit te worden gepreciseerd aangezien de huidige formulering niet toelaat de bedoelde soorten verwerkingen te ontwaren; wat de Commissie belet zich hierover uit te spreken.

38. Het tweede lid van artikel 8 § 5 van het ontwerp voorziet eveneens dat voor identificatie- en authenticatiedoeleinden[2] iedere uitwisseling van het Rijksregisternummer tussen de aanbieder van een van hoogwaardige of substantiële elektronische identificatiediensten of iedere overheidsdienst

[2] Cf. supra de opmerkingen over het niet welbepaalde en uitdrukkelijk omschreven karakter van het identificatiedoeleinde en van het feit dat het Rijksregisternummer geen authenticatiemiddel vormt.

belast met het aanbieden van een toegangs- en gebruikersbeheer[3] en anderzijds een aanbieder van een informaticatoepassing of de overheden, instellingen en personen, bedoeld in artikel 5, eerste lid is toegestaan.

39. De doeleinden zijn niet duidelijk omschreven. Vervolgens bevat de Memorie van Toelichting geen enkel element dat wijst op de noodzaak om dit nummer mee te delen aan om het even welke leverancier van informaticatoepassingen. Ten slotte is het Rijksregisternummer een louter nationaal nummer dat niet kan dienen voor commerciële relaties die per definitie niet stoppen aan de landsgrenzen. De Commissie is dus niet in staat de proportionaliteit van een dergelijke algemene machtiging te beoordelen. In ieder geval, om een netwerkeffect en de veralgemening van het gebruik van eenzelfde identificatienummer zowel in de schoot van toepassingen van de overheid als de privésector te vermijden, oordeelt de Commissie dat technische en/of organisatorische maatregelen moeten verplicht gesteld worden voor de leveranciers van elektronische identificatiediensten opdat door iedere onderneming specifieke identificatiemiddelen zouden worden gebruikt.

1.7. Netwerkverbindingen

40. Artikel 8, § 8 van de WRR in het ontwerp herneemt het 4de lid van het huidige artikel 8 van de WRR over de netwerkverbindingen.

41. Betreffende de interventie van het Sectoraal comité van het Rijksregister verwijst de Commissie naar haar voorafgaande opmerking. Het zou allicht beter overeenstemmen met de logica van de AVG indien de diensten van het Rijksregister dit kadaster van netwerkverbindingen zou publiceren.

42. Voor het overige merkt de Commissie op dat dit begrip "netwerkverbindingen" een wettelijke definitie verdient zodat de actoren op het terrein hun verplichtingen ter zake goed begrijpen. Volgens de rechtspraak van het Sectoraal comité van het Rijksregister, impliceert een netwerkverbinding dat persoonsgegevens via onderlinge koppeling van informatiesystemen automatisch aan derden worden meegedeeld waarbij het Rijksregisternummer van de betrokkenen als primaire sleutel wordt gebruikt.

1.8. Strafrechtelijke sancties

43. Artikel 11 van het voorontwerp van wet past artikel 13 vaan de WRR aan dat sommige bepalingen van de WRR strafrechtelijk bestraft.

---

[3] Over de relevantie alsook de eventueel noodzakelijke herformulering van het begrip "openbare diensten die als opdracht heeft een toegangs- en gebruikersbeheer te leveren", verwijst de Commissie naar haar hogervermelde stelling.

44. Een nieuwe strafrechtelijke sanctie wordt ingevoerd door artikel 13, eerste lid van het ontwerp die de mededeling van gegevens van het Rijksregister aan personen die niet gemachtigd zijn om ze te ontvangen, of gebruik gemaakt heeft van deze gegevens voor "*andere doeleinden dan die welke bepaald is in het genoemde artikel 5 of artikel 5ter van deze wet*" strafrechtelijk bestraft. De Commissie stipt aan dat de formulering "voor andere doeleinden als deze waarvoor hij werd gemachtigd" de voorkeur verdient aangezien de doeleinden van de verwerking soms in andere bronnen voorkomen (wettelijke bepaling of machtiging).

45. Bovendien wordt enkel het gebruik van de Rijksregistergegevens gedekt door dit artikel 13 van het ontwerp en niet het gebruik van het Rijksregisternummer. Voor de vrijwaring van de rechten en vrijheden van de betrokkenen dient het gebruik van het Rijksregisternummer voor andere doeleinden als deze waarvoor men werd gemachtigd eveneens het onderwerp te vormen van een effectieve en ontradende strafrechtelijke sanctie. Het is eveneens van belang dat de personen die vrijgesteld zijn van machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken voor bijzondere doeleinden ook onderworpen worden aan dergelijke sancties indien zij het nummer gebruiken voor andere doeleinden. Volgens het voorontwerp van wet kunnen alleen de politiediensten worden gestraft in dit verband.

46. Voor het overige merkt de Commissie op dat de bedragen van de strafrechtelijke sancties zeer laag lijken vergeleken met de administratieve geldboeten die bepaald zijn in de AVG. Nadere regels dienen te worden voorzien om de verplichting na te leven die is opgelegd door artikel 84.2 van de AVG tot het opleggen van doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties.

47. Tot slot oordeelt de Commissie dat de WRR een specifieke bepaling moet bevatten die bepaalt dat iedere verantwoordelijke voor de verwerking die toegang heeft tot het Rijksregister zijn toegangen moet loggen en gedurende 10 jaar na de raadpleging bijhouden wie, wanneer, welke gegevens heeft geraadpleegd en waarom. Een dergelijke bepaling dient eveneens strafrechtelijk te worden bestraft.

48. De voorbije jaren werd de Commissie immers in verschillende dossiers geconfronteerd met de onmogelijkheid om controle uit te oefenen op het al dan niet geoorloofde gebruik van gegevens van het Rijksregister omdat de verantwoordelijke voor de verwerking geen loggings kon voorleggen. Het zou nuttig zijn om erin te voorzien dat deze logging moet gecertificeerd worden door een betrouwbare dienstverlener (elektronisch waarmerk) om zich te wapenen tegen last minute vervalsingen van deze loggings.

1.9. Slotbemerking over de nadere regels voor de uitwerking van het Rijksregisternummer

49. Tenslotte merkt de Commissie op dat België, om zich te richten naar de vereisten van de AVG, zijn nadere regels moet aanpassen voor de uitwerking van het Rijksregisternummer opdat dit niet langer het geslacht, noch de geboortedatum van de houder zou onthullen. Deze nadere regels dienen eveneens te worden herzien opdat dit identificatienummer niet makkelijk kan worden geraden.

2. Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de WRR (hierna de wet van 1991)

50. Volgens de Nota aan de Ministerraad strekken de geplande wijzigingen aan de wet van 1991 ertoe:
    - een nieuwe categorie personen op te nemen in de bevolkingsregisters, met name de in België geboren kinderen voor wie een geboorteakte werd opgesteld maar waarvan de ouders, niet zijn ingeschreven in een of ander register;
    - het algemeen kader bepalen voor het gebruik van de elektronische identiteitskaart en de hiermee gepaard gaande uitlezing van gegevens;
    - vingerafdrukken registreren op de chip van de elektronische identiteitskaarten;
    - technische en/of esthetische wijzigingen aanbrengen aan sommige bepalingen.

2.1. Toevoeging van een nieuwe categorie personen in de bevolkingsregisters en in het Rijksregister

51. Artikel 13 van het voorontwerp van wet vermeldt een nieuwe categorie personen in de bevolkingsregisters, met name de in België geboren kinderen voor wie een geboorteakte werd opgesteld maar waarvan de ouders, niet zijn ingeschreven in een of ander register; Volgens het nieuwe artikel 1, § 1bis van de wet van 1991, zullen deze kinderen worden vermeld in de bevolkingsregisters van de gemeente waar de akte werd opgemaakt als het de Belgische nationaliteit bezit, en in het wachtregister in de andere gevallen. Er wordt eveneens verduidelijkt dat deze vermelding geen socio-economische rechten opent . Volgens de Memorie van Toelichting strekt deze bepaling ertoe dat het Rijksregister zo volledig mogelijk is en dat deze kinderen als dusdanig erkend kunnen worden ten opzichte van de maatschappij.

52. Het doeleinde lijkt onduidelijk en te vaag.

53. Bovendien stelt de Commissie zich vragen bij de relevantie van de inschrijving in het wachtregister van niet-Belgische kinderen die in België geen asielaanvraag indienen terwijl dit register krachtens artikel 1, §1, lid 1, 2 van de wet van 1991, de personen vermeldt die een asielaanvraag indienen.

2.2 Inschrijving een schrapping van asielzoekers op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken

54. Artikel 14 van het ontwerp noopt niet tot bijzondere opmerkingen. Het heeft tot doel de fictieve inschrijving van asielzoekers op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken alsook hun ambtshalve schrapping bij gebrek aan inschrijving bij een gemeente van het Rijk, wettelijk vast te leggen en noopt niet tot enige opmerking. De Memorie van toelichting verduidelijkt dat deze eventuele ambtshalve schrapping geen impact heeft op de lopende asielprocedure.

2.3 Toegang van de diensten van Rijksregister tot de bevolkingsregisters

55. Artikel 15 verduidelijkt dat de diensten van het Rijksregister toegang hebben tot de bevolkingsregisters te in het kader van hun opdrachten. Aangezien de bevolkingsregisters meer gegevens bevatten dat het Rijksregister dient de formulering van dit ontwerpartikel 2 van de wet van 1991 te verduidelijken dat het uitsluitend geldt voor de gegevens die de diensten van het Rijksregister nodig hebben voor de uitvoering van hun opdrachten.

56. Immers, de aan het Rijksregister ter beschikking gestelde bevolkingsregisters mogen door het Rijksregister slechts gebruikt worden voor mededeling aan in artikel 5 van de WRR bedoelde personen van gegevens beoogd in een machtiging die werd toegestaan volgens de voorwaarden van de WRR.

2.4 Toegang van de politiediensten tot de bevolkingsregisters

57. Naar analogie met de andere bepalingen van het voorontwerp met betrekking tot het Rijksregister en het Rijksregisternummer bepaalt artikel 15 van het ontwerp dat de politiediensten vrijgesteld zijn van voorafgaande machtiging om toegang te hebben tot de bevolkings- en vreemdelingenregisters voor de uitvoering van hun opdrachten. De Commissie verwijst in dit verband naar de opmerkingen die ze hoger heeft gemaakt over gelijkaardige bepalingen.

2.5 Machtiging van de gemeentelijke overheden om het water- en energieverbruik van een adres op te vragen om de domiciliëring te controleren

58. Artikel 16 van het voorontwerp voegt een lid toe aan artikel 3 van de wet van 1991 waarmee de gemeentelijke overheden worden gemachtigd de watermaatschappijen en/of energieleveranciers te bevragen om met voldoende zekerheid de realiteit van de effectieve hoofdverblijfplaats vast te stellen wanneer, volgens de Memorie van Toelichting de huisbezoeken door de politieagenten zonder resultaat blijven. Volgens de Memorie van Toelichting zullen de betrokken ondernemingen ertoe gehouden zijn de verbruiksoverzichten van de beoogde woningen mee te delen.

59. De Commissie stelt vast, in tegenstelling van wat de Memorie van Toelichting vermeldt, dat de bepaling van het voorontwerp geen wettelijke verplichting creëert tot mededeling van de gegevens door de betrokken ondernemingen doch enkel de gemeenten machtigt om deze te bevragen. Het is dus aangewezen om de teksten te harmoniseren.

60. De Commissie beveelt aan de toegang tot deze gegevens te beperken tot enkel de personen die in het raam van de controle op de domiciliëring gemachtigd zijn om te beslissen over het waarachtige karakter van de woonplaats. Bovendien, teneinde het proportioneel karakter van de meegedeelde gegevens te waarborgen, wordt aan de auteur van het voorontwerp van wet aanbevolen zich te laten inspireren door het systeem dat bestaat krachtens de wet van 13 mei 2016 tot wijziging van de programmawet (I) van 29 maart 2012 betreffende de controle op het misbruik van fictieve adressen door de gerechtigden van sociale prestaties, met het oog op de invoering van het systematisch doorzenden naar de KSZ van bepaalde verbruiksgegevens van nutsbedrijven en distributienetbeheerders tot verbetering van de datamining en de datamatching in de strijd tegen de sociale fraude.

61. Een gecertificeerde logging van dergelijke toegangen (wie, wat, waar, wanneer en waarom) zou door het voorontwerp van wet moeten worden verplicht in de mate dat het doeleinde voor het gebruiken van dit soort informatie zou kunnen worden omzeild. Een doeltreffende, evenredige en afschrikkende sanctie zou moeten worden voorzien voor de gevallen van afwijking van het doeleinde bij dit soort informatie.

2.6 Inzameling van de vingerafdrukken van de volledige in België woonachtige bevolking en opname op de chip van de identiteits-/vreemdelingenkaart

62. Artikel 18 van het voorontwerp brengt verschillende belangrijke wijzigingen aan in artikel 6 van de wet van 1991.

63. Eerst en vooral voegt de ontwerpbepaling het digitale beeld van de vingerafdrukken van twee vingers toe aan de persoonsgegevens die geregistreerd zijn op de chip van de identiteits- en vreemdelingenkaart die elektronisch kunnen worden gelezen. Er wordt verduidelijkt dat die gegevens door de overheden slechts zullen bewaard worden gedurende de tijd nodig voor het aanmaken van de identiteitskaart en in ieder geval niet langer dan 3 maanden. na deze termijn moeten de gegevens worden verwijderd uit de gegevensbank maar men preciseert niet de gegevensbank noch de verantwoordelijke voor de verwerking.

64. De verwerking van biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van natuurlijke personen vormen verwerkingen van gevoelige gegevens zoals bedoeld in artikel 9 van de AVG. Het verbod op hun verwerking zal slechts kunnen worden opgeheven op basis van artikel 9.2.g die vereist dat de verwerking noodzakelijk is om redenen van zwaarwegend algemeen belang, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkenen.

65. Het nemen van de vingerafdrukken van een volledige bevolking is geen onschuldige maatregel op het gebied van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Het gaat om een intrusieve maatregel die door zijn aard moet worden gemotiveerd en gestaafd om te voldoen aan het proportionaliteitsbeginsel. Worden ingeroepen de gelijkwaardigheid met de paspoorten, de versterking van de strijd tegen identiteitsfraude en de politiediensten toe te laten de juistheid na te gaan van het verband tussen de identiteitskaart en de houder ervan.

66. Vooreerst is de situatie niet vergelijkbaar met de paspoorten aangezien het een Europese verordening is die de lidstaten heeft verplicht om de vingerafdrukken in te zamelen bij de aanmaak van paspoorten, wat niet het geval is voor nationale identiteitskaarten.

67. Vervolgens bevat de identiteitskaart reeds een biometrisch element dat toelaat na te gaan of ze wel degelijk aan de titularis toebehoort: de foto die verplicht dient vernieuwd te worden bij elke verandering van kaart.

68. Bovendien, volgens de uitvoeringsverordening (EU) 2015/1501 (uitvoering van de voormelde eIDAS verordening), komen de biometrische gegevens niet voor onder het minimaal geheel van persoonlijke identificatiegegevens dat een natuurlijke of rechtspersoon op eenduidige wijze vertegenwoordigt.

69. Bij gebrek aan becijferde en gestaafde rechtvaardiging over bewezen gevallen van fraude, te wijten aan de ontoereikende middelen tegen vervalsing van de actuele identiteitskaart waarmee het eventuele ontoereikend karakter van de foto als authenticatiemiddel van de kaarthouder kan worden aangetoond, en bij gebrek aan rechtvaardiging conform de vereisten van artikel 9.2.g, lijkt de maatregel in de ogen van de Commissie overmatig en niet conform de AVG.

70. De Commissie herhaalt dat artikel 35.3.b van de AVG bepaalt dat een gegevensbeschermingseffectbeoordeling moet worden uitgevoerd voor dit type gegevensverwerking.

71. Nu reeds kan men stellen dat technische maatregelen voor het verhinderen van het lezen van deze gevoelige gegevens noodzakelijk zullen zijn zodat enkel de autoriteiten belast met identiteitscontroles in de formele zin, deze kunnen lezen.

2.7 Regelgeving voor het gebruik van de elektronische identiteitskaart

72. De tweede wijziging die wordt aangebracht aan artikel 6 van de wet van 1991 strekt ertoe § 4 te vervangen om het gebruik van de elektronische identiteitskaart te regelen. De Commissie verwelkomt deze poging om het gebruik van de elektronische identiteitskaart te omkaderen.

73. Het eerste lid van het voorontwerp van artikel 6 §4 van de wet van 1991 bepaalt dat de gegevens die zichtbaar zijn met het blote oog als die welke gelezen kunnen worden me een kaartlezer, met uitzondering van het Rijksregisternummer en van het digitale beeld van de vingerafdrukken, kunnen gelezen en/of opgenomen worden, in overeenstemming met de bepalingen van de Privacywet.

74. De identiteitskaartfoto zou moeten verwerkt worden zoals het Rijksregisternummer en de vingerafdrukken.

75. De Commissie beveelt aan dat de wetgever de betrokken verantwoordelijken voor de verwerking te verplichten om de nodige middelen ter beschikking van de betrokkenen te stellen om hen toe te laten te beslissen welke gegevens zij aan de hand van hun kaart meedelen.

76. Het tweede lid van artikel 6 §4 betreffende de verplichte kennisgeving door een verantwoordelijke voor de verwerking die de gegevens op de elektronische identiteitskaart wenst te gebruiken voor een verwerking vertoont een lacune ten opzichte van artikel 13 van de AVG aangezien volgende informatie ontbreekt: de identiteit en contactgegevens van de verantwoordelijke voor de verwerking, de rechtsbasis van de verwerking, de wettige belangen van de verantwoordelijke voor

de verwerking (wanneer de verwerking gebaseerd is op artikel 6, §1, f) van de AVG), de eventuele bestemmelingen van de ingezamelde gegevens, de eventuele doorgifte van de gegevens naar derde landen en de wettelijke basis hiervan, de bewaringstermijn, de rechten waarover de betrokkene beschikt krachtens de AVG, het recht om een klacht in te dienen bij de gegevensbeschermingsautoriteit, informatie over het optioneel of bindend karakter van de verstrekking van de gegevens en over de gevolgen van de niet-verstrekking als de verwerking gebaseerd is op artikel 6, §1, b) van de AVG en ten slotte, in voorkomend geval, het bestaan van een geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van profilering, waaronder informatie over de onderliggende logica en de gevolgen voor de betrokkenen.

77. Het zou nuttig zijn dat deze bepaling specifieke regels zou opleggen voor de mededeling van de gegevens conform artikel 12 van de AVG.

78. Het einde van het derde lid van artikel 6 §4 verduidelijkt dat "*De elektronische identiteitskaart mag enkel gelezen of gebruikt worden met de vrije. specifieke en geïnformeerde toestemming van de houder van de elektronische identiteitskaart*". Evenwel verduidelijkt het 5de lid van artikel 6 § 4 dat "*Onverminderd artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten, mag de houder van de elektronische identiteitskaart weigeren dat zijn gegevens gelezen en/of opgenomen zouden worden, behalve in de door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit bepaalde gevallen.*" Aangezien er niets is voorzien voor de actoren van de privésector[4], lijkt dit tekort tegenstrijdig met het eerste lid van dezelfde bepaling van het ontwerp.

79. Het vierde lid van artikel 6 § 4 verduidelijkt dat "*Wanneer een voordeel of dienst aangeboden wordt aan een burger via zijn elektronische identiteitskaart in het kader van een informaticatoepassing, moet eveneens een alternatief dat het gebruik van de elektronische identiteitskaart niet vereist, voorgesteld worden aan de burger*". Indien de auteur van het voorontwerp eveneens de privésector beoogt, dient de term "burger" vervangen te worden door "betrokkene".

2.8 Belgische identiteitskaart en EU verordening eIDAS

80. Een nieuwe §11 wordt door voorontwerp van wet toegevoegd aan artikel 6 van de wet van 1991. Het verduidelijkt dat de elektronische identiteitskaart één van de elektronische identificatiemiddelen is in de zin van de Verordening (EU) nr. 910/2014 (eIDAS Verordening). De

[4] Zij kunnen er door een wettelijke verplichting toe gehouden zijn de identiteit van een persoon in te zamelen aan de hand van zijn identiteitskaart of zijn leeftijd te controleren of nog door een contractuele relatie die zij willen aangaan en die wettigt dat zij de identiteit controleren van hun contractant.

Commissie stelt zich vragen bij de relevantie van een dergelijke bepaling aangezien de eIDAS verordening enkel voorziet in de kennisgeving door de Belgische regering aan de Europese Commissie van haar elektronische identificatieschema's volgens de voorwaarden van de artikelen 7 tot 9 van bedoelde verordening.

2.9 Nieuwe procedure voor de kennisgeving van de diefstal/verlies van vreemdelingenkaarten

81. Artikel 20 van het voorontwerp strekt ertoe artikel 6ter van de voormelde wet van 19 juli 1991 te wijzigen zodat diefstal, verlies of vernieling van een vreemdelingenkaart nog enkel aangegeven kan worden bij de politiediensten. De wijziging voorziet bovendien dat de gemeente van de hoofdverblijfplaats van de houder van de kaart moet worden ingelicht en de elektronische functie van de vreemdelingenkaart intrekken.

82. De Commissie meent dat de aangifte van diefstal, verlies of vernieling van een kaart bij de politiediensten verplicht zou moeten zijn voor iedereen; wat de bevestiging zou zijn van de momenteel wijd verspreide praktijk.

2.10 Checkdoc

83. Artikel 21 van het voorontwerp van wet verleent een wettelijk bestaan aan de dienst « Checkdoc » die door de diensten van het Rijksregister ter beschikking van het publiek wordt gesteld. Deze dienst laat toe te controleren of een Belgisch identiteits- of reisdocument geldig is. De ontwerpbepaling vermeldt de doeleinden van deze dienst en de personen die er toegang toe hebben (het publiek) Er wordt eveneens bepaald dat ingeval van negatief antwoord de diensten van de Algemene Directie "Instellingen en Bevolking" de houder van het document op de hoogte brengen van het nazicht van zijn statuut en verzoeken zij hem zich aan te melden bij zijn gemeentebestuur.

84. De Commissie is van mening dat de modaliteiten voor raadpleging van deze dienst (invoering van het nummer van het gecontroleerde identiteits- of reisdocument, volgens de informatie verkregen van de afgevaardigde ambtenaar) in deze bepaling zouden moeten worden gespecificeerd. Bovendien, aangezien deze dienst een informatie met persoonlijk karakter meedeelt (geldig of ongeldig identiteits- of reisdocument),

85. Ten slotte, naar analogie naar wat gebruikelijk is voor het Rijksregister, dient een elektronische toegang ingevoerd te worden ten behoeve van de betrokkenen opdat zij zouden kunnen nagaan

wie gedurende de voorbije 6 maanden de geldigheid van hun identiteits- of reisdocumenten heeft gecontroleerd.

3. Wet van 25 december 2015 betreffende de verwerking van passagiersgegevens

86. De artikelen 84 tot 92 van het voorontwerp van wet wijzigen de bepalingen van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens[5] (hierna de "PNR-wet"). Deze wijzigingen hebben betrekking op het toepassingsgebied, de modaliteiten en de actoren die de passagiersgegevens verwerken.

Artikel 86

87. Volgens het commentaar, "*heeft dit artikel tot doel een materiële fout recht te zetten. Het woord "passagiersgegevensbank" moet vervangen worden door het woord "passagiersgegevens". De leidend ambtenaar is verantwoordelijk voor de verwerking van de passagiersgegevens en niet van de passagiersgegevensbank".*

88. De Commissie neemt akte van de wijziging en herinnert eraan dat de verantwoordelijkheid in onderhavig geval slaat op het geheel van verrichtingen al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, en toegepast op elke bewerking of elk geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op enigerlei andere wijze ter beschikking stellen, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens[6].

Artikel 87

89. Artikel 87 heeft tot doel in artikel 17 een duidelijkere beschrijving te geven van de inhoud van de protocolakkoorden tussen de leidend ambtenaar van de PIE en de bevoegde diensten en kadert binnen het gehanteerde model voor de PIE, met name het closed boxmodel.

90. De Commissie merkt op dat de meerderheid van de beveiligings- en toegangsmodaliteiten die door het protocolakkoord moeten worden uitgevoerd identiek blijven. Er wordt evenwel geen garantie geëist dat de verwerkte gegevens beantwoorden aan een minimale kwaliteitsstandaard en onderworpen zijn aan dezelfde validatievereisten. Aangezien de passagiersgegevens

---

[5] http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=1972111601&table_name=wet

[6] Artikel 4.2 AVG.

gecorreleerd zullen worden met de gegevensbanken en de lijsten opgesteld door de bevoegde diensten, is het essentieel dat de gegevens die deze correlatie zullen toelaten beantwoorden aan kwaliteits- en validatiecriteria.

91. Het protocol moet de nadere regels voor de oplijsting van de gegevens vaststellen zoals voorzien in artikel 23 van de PNR-wet indien de bevoegde diensten rechtstreeks toegang hebben tot de gegevens uit de passagiersgegevensbank

Artikelen 88 en 89

92. Artikel 88 breidt de doeleinden uit waarvoor de voorafgaande beoordeling van passagiers[7] ook kan worden uitgevoerd voor het onderzoek en de vervolging van misdrijven zoals vervalsing van administratieve documenten en handel in valsedocumenten, verkrachting en handel in gestolen voertuigen. Deze doeleinden hebben momenteel enkel betrekking op het onderzoek en de vervolging van zware misdrijven met inbegrip van terrorisme, de onderzoeks- analyse- en verwerkingsactiviteiten van inlichtingen betreffende activiteiten die een mogelijke bedreiging vormen voor de fundamentele belangen van de Staat en de vervolging van douane-inbreuken.

93. Artikel 89 bepaalt dat in het raam van deze bijkomende finaliteiten, alle passagiersgegevens toegankelijk zijn (en niet enkel de API-gegevens[8] zoals in het raam van het doeleinde opvolging van radicalisme en hiermee verbonden groeperingen die een ernstige bedreiging vormen voor de openbare orde).

94. Volgens het commentaar ligt "*Deze toevoeging in de lijn van de PNR-Richtlijn die voor alle terroristische misdrijven alsook voor de in bijlage 2 van deze Richtlijn opgesomde misdrijven ook in een voorafgaande beoordeling voorziet. Er is geen reden waarom deze voorafgaande beoordeling niet zou gelden voor artikel 8, §1, 2° aangezien de Richtlijn ook voor dit soort misdrijven een voorafgaande beoordeling voorziet*".

95. De Commissie stelt zich vragen bij het relevante karakter van de uitbreiding met het doeleinde opsporing en vervolging van sommige bedoelde strafbare feiten. In elk geval wenst de Commissie dat de auteur van het voorontwerp een precieze motivering zou toevoegen teneinde concreet te rechtvaardigen waarom het noodzakelijk is de voorafgaande evaluatie van de passagiers uit te breiden tot deze doeleinden.

---

[7] Voor hun geplande aankomst, vertrek of transit op het nationaal grondgebied teneinde te bepalen welke personen aan een meer doorgedreven onderzoek moeten worden onderworpen.

[8] Advanced passenger information$_0$:vooraf ingezamelde passagiersgegevens in het kader van de registratie (check-in) en instapprocedure, opgesomd in artikel 9, § 2 van de PNR-wet.

96. De Commissie merkt op dat er in het commentaar bij het artikel sprake is van een wijziging van paragraaf 5 van artikel 24 die echter niet voorkomt in de tekst van het voorontwerp.

Artikel 91 en 92

97. Artikel 91 voorziet in de mogelijkheid dat de bevoegde diensten van de lidstaten van de Europese Unie rechtstreeks gegevens opvragen bij de PIE zonder langs de PIE van hun lidstaat te gaan. Enkel de bevoegde diensten opgesomd in een protocolakkoord bedoeld in artikel 34 van de wet van 25 december 2016, zijn gemachtigd om in dringende gevallen dergelijke gegevens te vragen onder dezelfde voorwaarden als voor de PIE van een lidstaat van de Europese Unie. Artikel 92 voegt de mogelijkheid toe dat de bevoegde Belgische diensten, in geval van hoogdringendheid, de gegevens rechtstreeks aan de PIE van een andere lidstaat vragen zonder langs de PIE te gaan. In voorkomend geval, maakt de bevoegde dienst een kopie van de aanvraag aan de PIE over.

98. Het gaat om de omzetting van artikel 9.3 van de PNR-Richtlijn en kadert binnen een goede en constructieve samenwerking tussen de PIE's van de EU-lidstaten. De Commissie stelt inderdaad vast dat 9.3 van de PNR-Richtlijn de bevoegde diensten van een lidstaat toelaat om, in geval van hoogdringendheid, rechtstreeks aan de PIE van een andere lidstaat te vragen om hen de PNR-gegevens mee te delen die bewaard worden in zijn gegevensbank, onder dezelfde voorwaarden als voor de gegevensuitwisselingen onder PIE's.

99. De richtlijn bepaalt evenwel dat de verzoeken aan de bevoegde overheden met redenen zijn omkleed en dat er altijd een kopie van de aanvraag wordt verzonden aan de PIE van de verzoekende Lidstaat.

100. De Commissie merkt op dat het versturen van een kopie van de aanvraag aan de PIE van een andere lidstaat niet werd voorzien ingeval van een rechtstreekse vraag om mededeling van PNR-gegevens door de bevoegde diensten van deze lidstaat. Omgekeerd wordt de vereiste motivering niet vermeld ingeval van een rechtstreekse vraag om mededeling van PNR-gegevens door de bevoegde Belgische diensten aan de PIE van een andere lidstaat.

OM DEZE REDENEN,

Verleent de Commissie een ongunstig advies over artikel 18, 1° en 2° van het voorontwerp van wet op grond van de opmerkingen vervat in cons. 62 à 71 (toevoeging van de vingerafdrukken in de identiteits- en vreemdelingenkaarten zonder bewezen noodzaak).

Verleent **de Commissie een gunstig** advies over de rest van het voorontwerp op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de volgende opmerkingen:

1. **Over de in het voorontwerp geplande wijzigingen van de WRR:**

   1.1. Aanpassing van de WRR en de wet van 1991 aan de voormelde wet van 3 december 2017 (cons. 4) ;

   1.2. Betreffende de openstelling van het Rijksregister voor doeleinden die geen verband houden met het algemeen belang en de toegankelijkheid van het Rijksregister voor de bijwerking van bestanden van de privésector:

   1.2.1. Herformulering van de nieuwe doeleinden van het Rijksregister conform de vereisten van de AVG (cons. 6 en 7) ;

   1.2.2. Beperking van de openstelling van het Rijksregister tot de feitelijke verenigingen en natuurlijke personen voor de informatie die zij nodig hebben voor het vervullen van taken van algemeen belang die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet (cons. 12) ;

   1.2.3. Verbetering van het ontwerp van artikel 5ter van de WRR zoals uiteengezet in de consideransen 20 tot 23 (te verduidelijken doeleinden , afbakening van de categorieën bedoelde contracten, verplichten tot het bijhouden van een referentierepertorium, preciseren dat het gaat op de DPO in de zin van de AVG);

   1.3. Over de nieuwe vrijstellingen van voorafgaande machtiging voor het gebruik van het Rijksregisternummer :

   1.3.1. Formulering van de vrijstellingen van machtiging zodat deze beantwoorden aan de vereisten van artikel 87 van de AVG (cons. 25 tot 27) ;

   1.3.2. Vermelding van de machtigingsvoorwaarden van het SCRR in de ministeriële omzendbrieven ter attentie van de politiediensten (cons. 15 en 57) ;

1.3.3. Verbetering van de formulering van de vrijstelling van machtiging voor "het lezen van de identiteitskaart in het raam van een informaticatoepassing" zoals gesuggereerd in cons. 30;

1.3.4. Verbetering van het ontwerp van artikel 8 § 3 van de WRR betreffende het gebruik van Rijksregisternummer "voor identificatie- en/of authenticatiedoeleinden" zoals gesuggereerd in cons. 31;

1.3.5. Verbetering van de vrijstelling van machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken voor de personen die het Rijksregister raadplegen (ontwerp art. 8, § 4 WRR) zoals gesuggereerd in cons. 34

1.3.6. Verduidelijking van het concrete doeleinde waarvoor de leveranciers van elektronische identificatiediensten worden vrijgesteld van machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken indien de noodzaak wordt gestaafd in de Memorie van Toelichting. (cons. 35 en 36) ;

1.3.7. Schrapping of precisering van de reden voor de toegekende vrijstelling aan de openbare overheden voor hun gebruikers- en toegangsbeheer (cons. 37) ;

1.3.8. Verantwoording van het noodzakelijk karakter van de machtigingsvrijstelling voor gebruik van het nummer toegestaan aan de klanten van alle leveranciers van elektronische identificatiediensten, verduidelijking van het concrete doeleinde waarvoor zij dit nummer zullen gebruiken en verplichting tot invoering van passende technische en organisatorische maatregelen of, bij ontstentenis, schrapping van deze vrijstelling (cons. 39) ;

1.4. Over de netwerkverbindingen:

1.4.1. Definitie van netwerkverbindingen (cons. 42) ;

1.5. Over de strafrechtelijke sancties van de WRR:

1.5.1. Herformulering van de strafrechtelijke sanctie, ingevoerd door artikel 13 van het voorontwerp op een wijze conform cons. 44 opdat het niet met de wettelijke machtigingen conform gebruik eveneens wordt geoogd en toevoeging van de bestraffing van het gebruik van het Rijksregisternummer op een wijze die niet-conform de machtiging of wettelijke machtiging of voor andere doeleinden als deze waarvoor men werd vrijgesteld. (cons. 44 en 45) ;

1.5.2. Aanpassing van de geldboeten conform artikel 84. 2 van de AVG (cons. 46) ;

1.5.3. Het ontbreken van conforme loggings bestraffen (cons. 47) ;

1.6. De hervorming van de structuur van het RRN overeenkomstig van cons. 49

2. Over de in het voorontwerp geplande wijzigingen van de wet van 1991:

2.1. Over de toevoeging van een nieuwe categorie personen in de bevolkingsregisters en in het Rijksregister

2.1.1. Concrete precisering van het doeleinde waarvoor een nieuwe categorie personen in de bevolkingsregisters en in het Rijksregister wordt toegevoegd (cons. 52 en 53) ;

2.2. Over de toegang van de diensten van Rijksregister tot de bevolkingsregisters

2.2.1. Verduidelijking dat de diensten van het Rijksregister uitsluitend toegang zullen hebben tot de gegevens van de bevolkingsregisters die zij nodig hebben in het kader van hun opdrachten. (cons. 55);

2.3. Over de toegang door de gemeentelijke overheden tot het water- en energieverbruik

2.3.1. Harmonisering van de formulering van artikel 16 van het voorontwerp van wet met de Memorie van Toelichting (cons. 59)

2.3.2. beperken van de toegang tot uitsluitend de personen die er functioneel nood aan hebben in het raam van de controle van de domiciliëring en waken over het proportioneel karakter van de geraadpleegde informatie (cf. momenteel bestaande systeem van de KSZ voor het bestrijden van de sociale fraude (cons. 60)

2.3.3. Verplichting tot het loggen van deze toegangen (cons. 61)

2.4. Over de regelgeving voor het gebruik van de identiteitskaart

2.4.1. Aanpassing van het eerste lid van het ontwerp van artikel 6 § 4 van de wet van 1991 zodat de elektronische lezing van de foto van de elektronische identiteitskaart wordt geneutraliseerd tot enkel lezen behalve voor de autoriteiten belast met de uitvoering van identiteitscontroles (cons. 74) ;

2.4.2. Verplichting tot het invoeren van maatregelen door de verantwoordelijken voor de verwerking te om de nodige middelen ter beschikking van de betrokkenen te stellen om hen toe te laten te beslissen welke gegevens zij aan de hand van hun kaart meedelen in het raam van civiele toepassingen en precisering van de verplichte informatieverstrekking door de verantwoordelijke voor de verwerking conform artikel 13 van de AVG (cons. 75 tot 77) ;

2.4.3. Verbetering van het ontwerp van 6 § 4 van de wet van 1991 om de actoren van de privésector toe te laten om de identiteitskaart van een persoon te lezen wanneer zij hiertoe het recht hebben krachtens een wettelijke bepaling of voor de uitvoering van een contract die dit vereist (cons. 78)

2.5. Over de Dienst Checkdoc

2.5.1. Precisering van de nadere voorwaarden voor raadpleging van checkdoc en voorafgaande identificatie/authenticatie van de gebruikers (cons. 84) ;

2.5.2. Creatie van een elektronisch recht op toegang tot de Checkdoc toepassing ten behoeve van de betrokkenen (cons.85)

3. Betreffende de geplande wijzigingen van de wet van 25/12/2016 betreffende de verwerking van de passagiersgegevens:

3.1. noodzaak van de vermelding van kwaliteits- en validatiecriteria voor de gegevens die verwerkt worden voor de evaluatie van de passagiers en vaststelling van de nadere regels voor de oplijsting van de toegangen in het protocolakkoord tussen de PIE en de bevoegde diensten (cons. 90 en 91) ;

3.2. Verantwoording van de uitbreiding van de voorafgaande beoordeling tot het doeleinde onderzoek en vervolging van misdrijven zoals vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten, verkrachting en handel in gestolen voertuigen en beperking tot uitsluitend de doeleinden waarvoor zulks noodzakelijk is (cons. 95) ;

3.3. ontbreken in het voorontwerp van de vereiste van het versturen van een kopie van de aanvraag aan de PIE of de motivering voor sommige aanvragen voor rechtstreekse mededeling van PNR-gegevens (cons. 100).

De Wnd. Administrateur, De Voorzitter,

(get.) An Machtens (get.) Willem Debeuckelaere

Voor eensluidend verklaard afschrift:

An Machtens,
Wnd. Administrateur 12.03.2018

Avis n° 19/2018 du 28 février 2018

Objet: Avant-projet de loi portant des dispositions diverses "Intérieur" (CO-A-2018-002)

La Commission de la protection de la vie privée ;

Vu la loi du 8 décembre 1992 *relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel* (ci-après LVP), en particulier l'article 29 ;

Vu la demande d'avis du Ministre de l'Intérieur, Monsieur Jan Jambon, reçue le 5/01/2018;

Vu les informations complémentaires reçues les 23 et 24/01/2018 ;

Vu le rapport de Madame Mireille Salmon;

Émet, le 28 février 2018, l'avis suivant :

La Commission attire l'attention sur le fait qu'une nouvelle réglementation européenne relative à la protection des données à caractère personnel a été promulguée récemment : le Règlement relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données et la Directive Police et Justice. Ces textes ont été publiés au journal officiel de l'Union européenne le 4 mai 2016[1].

Le Règlement, couramment appelé RGPD (Règlement général sur la protection des données), est entré en vigueur vingt jours après sa publication, soit le 24 mai 2016, et sera automatiquement d'application deux ans plus tard, soit le 25 mai 2018. La Directive Police et Justice doit être transposée dans la législation nationale au plus tard le 6 mai 2018.

Pour le Règlement, cela signifie qu'à partir du 24 mai 2016 et pendant le délai de deux ans de mise en application, les États membres ont d'une part une obligation positive de prendre toutes les dispositions d'exécution nécessaires, et d'autre part une obligation négative, appelée "devoir d'abstention". Cette dernière obligation implique l'interdiction de promulguer une législation nationale qui compromettrait gravement le résultat visé par le Règlement. Des principes similaires s'appliquent également pour la Directive.

Il est dès lors recommandé d'anticiper éventuellement dès à présent ces textes. Et c'est en premier lieu au(x) demandeur(s) d'avis qu'il incombe d'en tenir compte dans ses (leurs) propositions ou projets. Dans le présent avis, la Commission a d'ores et déjà veillé, dans la mesure du possible et sous réserve d'éventuels points de vue complémentaires ultérieurs, au respect de l'obligation négative précitée.

---

[1] Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)

Directive (UE) 2016/680 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel par les autorités compétentes à des fins de prévention et de détection des infractions pénales, d'enquêtes et de poursuites en la matière ou d'exécution de sanctions pénales, et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la décision-cadre 2008/977/JAI du Conseil

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC

I. OBJET DE LA DEMANDE D'AVIS

1. Un avant-projet de loi portant des dispositions diverses concernant des secteurs relevant des attributions "Intérieur" (ci-après l'"avant-projet") est soumis à l'avis de la Commission (CPVP) et plus précisément ses articles 2 à 21 et 84 à 92 à savoir :

   - les dispositions qui modifient la loi du 8 août 1983 *organisant un Registre national des personnes physiques (ci-après « LRN ») et* la loi du 19 juillet 1991 *relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques* ;
   - les dispositions qui modifient la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers

2. Parmi ces dispositions, seules celles appelant à des commentaires au regard des principes de protection des données à caractère personnel sont abordées dans le présent avis.

II. SUR LE FOND

1. Loi du 8 août 1983 *organisant un Registre national des personnes physiques* (ci-après la "LRN")

3. Selon la note au Conseil des Ministres, les modifications qu'il est envisagé d'apporter à la LRN consistent à:
   - renforcer le rôle du Registre national des personnes physiques en termes de simplification administrative ;
   - créer la possibilité de communiquer à des entreprises et organismes du secteur privé des modifications de données issues du Registre national;
   - étendre la possibilité d'être autorisé à accéder aux données du Registre national aux associations de fait et aux particuliers ;
   - étendre les possibilités d'utilisation du numéro du Registre national ;
   - déterminer l'accès des services de la police fédérale et de la police locale au Registre national, aux registres de population, au registre des étrangers, au registre d'attente et aux registres centraux des cartes d'identité ;
   - renforcer les sanctions en cas d'infraction à la LRN.

1.1. Remarque préliminaire

4. A titre préliminaire, la Commission attire l'attention de l'auteur de l'avant-projet de loi sur le fait que, à partir du 25 mai prochain, le Comité sectoriel du Registre national intégré au sein de la CPVP sera abrogé en application des articles 109 et 114 de loi du 3 décembre 2017 portant création de l'Autorité de protection des données et ne disposera plus de moyens pour son fonctionnement. Cela ressort également de la note de principe sur la réforme des Comités sectoriels approuvée par le Conseil des Ministres en date du 31 mars 2017. Or, le présent avant-projet de loi n'adapte pas la LRN (ni la loi précitée de 1991 sur les registres de population) sur ce point et attribue de nouvelles compétences d'autorisation au Comité sectoriel. La Commission recommande de modifier en conséquence la LRN ainsi que la loi précitée de 1991 et notamment d'adapter ou d'abroger l'article 15 de la LRN qui restera lettre morte à dater du 25 mai prochain.

1.2. Extension des finalités du Registre national

5. L'article 2 de l'avant-projet de loi modifie l'article 1er de la LRN et étend une des finalités pour lesquelles le Registre national est tenu par la DG « Institutions et Population » du SPF Intérieur. Il est prévu que le Registre national ne servira plus uniquement à simplifier les formalités administratives exigées des citoyens par les autorités publiques mais également « *les formalités administratives demandées par des organismes privés* ».

6. Les formalités visées ne sont pas explicitées ni exemplifiées dans l'exposé des motifs. L'on ne peut donc entrevoir clairement quels sont les traitements de données visés ; ce qui ne correspond pas au caractère déterminé et explicite requis par le RGPD pour une finalité d'un traitement de données à caractère personnel.

7. De plus, les modifications proposées plus loin dans l'avant-projet de loi ne se reflètent pas dans cette nouvelle finalité telle qu'elle est formulée étant donné qu'elles « *visent à permettre la mise à jour automatique des fichiers du secteur privé en ce qui concerne les informations générales des citoyens* » (art. 5ter en projet).

1.3. Ouverture du Registre national pour des fins non liées à l'intérêt général.

8. L'article 6 de l'avant-projet de loi apporte deux adaptations à l'article 5 de la LRN déterminant la liste des personnes recevables à introduire une demande d'autorisation d'accès au RN et d'utilisation du numéro du RN.

9. La première adaptation consiste à ajouter une nouvelle catégorie de personnes recevable à introduire une demande d'autorisation d'accès au Registre national ou d'utilisation du numéro du RN, à savoir : « *les associations de fait et personnes physiques pour les informations nécessaires qu'elles sont habilitées à connaître en vertu d'une loi, d'un décret ou d'une ordonnance* ».

10. L'article 5 al. 1 2° actuel de la LRN limite l'accessibilité du Registre national aux personnes morales pour les informations nécessaires à l'accomplissement des tâches d'intérêt général qui leur sont confiées par ou en vertu d'une loi, d'un décret ou d'une ordonnance. La Commission n'est pas opposée à une telle adaptation à la condition toutefois qu'elle soit limitée, tout comme pour les personnes morales, à la réalisation de mission d'intérêt général dans le chef de ces associations de fait et catégories de personnes physiques.

11. De plus, la Commission relève que l'exposé des motifs relatif à cette disposition en projet est plus strict que son libellé dans la mesure où il précise qu' « *il appartiendra ainsi au législateur fédéral, régional ou communautaire de désigner le cas échéant et si nécessaire les associations ou personnes concernées* ». Cette désignation par le législateur apparait nécessaire aux yeux de la Commission pour veiller à ce que ces accès soient encadrés; comme c'est le cas actuellement pour certains acteurs privés tels par exemple les banques en matière de recherche de titulaires de comptes dormants.

12. Par conséquent, il convient d'adapter le libellé du nouvel article 5, al. 1, 2°/1 en projet en précisant que sont visées les catégories d'associations de fait et de personnes physiques désignées par ou en vertu de la loi, du décret ou de l'ordonnance et ce pour les informations qui leur sont nécessaires pour l'exercice des missions d'intérêt général qui leur sont confiées par ou vertu de la loi, du décret ou de l'ordonnance.

1.4. Dispense des services de police de toute autorisation préalable pour accéder au RN, registre d'attente, registres de population et d'étranger et registre des cartes d'identité

13. La seconde adaptation apportée à l'article 5 de la LRN consiste à dispenser les services de police d'autorisation préalable du CSRN pour accéder aux informations du Registre national (en ce compris le registre d'attente). Il en est de même des articles 9, 15 et 19 de l'avant-projet de loi pour les registres de cartes d'identité, de cartes d'étranger ainsi que les registres de population et le registre des étrangers. L'exposé des motifs justifie cette dispense de la même façon que pour la dispense générale d'autorisation du Comité sectoriel pour l'Autorité fédérale introduite l'année dernière dans la loi vie privée.

14. La Commission renvoie à ce sujet à son avis 07/2017 du 1er février 2017. Au vu des articles 109 et 114 de loi précitée du 3 décembre 2017, la Commission n'a pas d'objection à cette dispense.

15. A titre complémentaire, la Commission recommande au Ministre de l'Intérieur de s'inspirer des conditions d'autorisation adoptées par le Comité sectoriel du Registre national pour l'élaboration de ses directives concernant l'accès et l'utilisation des données concernées par les services de police. Une importance particulière doit être apportée à la qualité des loggings d'accès à ces diverses sources de données. Ils devront pouvoir être mis à disposition de l'autorité de protection des données compétente à la 1ère demande.

1.5. Ouverture du Registre national au secteur privé pour la mise à jour de leurs fichiers ou banques de données de personnes physiques moyennant rémunération des services du Registre national

16. L'article 7 de l'avant-projet de loi introduit un nouvel article 5 ter dans la LRN prévoyant, moyennant autorisation préalable du Comité sectoriel du Registre national et le consentement préalable des personnes physiques concernées, l'accès, par tout organisme privé et public de droit belge ayant adopté des mesures nécessaires pour garantir la protection des données et désigné un délégué à la protection des données, aux données du Registre national « nom et prénoms, adresse de résidence principale et lieu et date de décès » relatives aux personnes vis-à-vis desquelles ces organismes entretiennent une relation contractuelle synallagmatique, explicite et formelle et ce, pour la mise à jour de leurs fichiers ou banques de données de personnes physiques. La cessation de la relation contractuelle entrainera la cessation de toute communication de données du Registre national et l'obligation pour le prestataire de le signaler au Registre national. La personne concernée disposera aussi de moyens pour retirer son consentement via les services du Registre national ou ceux de sa commune. Une interdiction explicite de vendre les données ainsi obtenues à des tiers ou de les utiliser à des fins publicitaires est également prévue.

17. La Commission considère que l'intervention du Comité sectoriel du Registre national n'apporterait en l'espèce pas de plus-value. Prévoir un système d'autorisation d'accès pour un traitement de données et encadrer ses conditions de réalisation par voie législative est redondant. Le seul pouvoir d'appréciation qui appartiendrait en l'espèce à un comité en charge de l'autorisation consisterait à vérifier l'adoption de mesures de sécurité dans le chef des organismes visés ; ce qui ne peut raisonnablement par nature pas se faire par voie d'audit systématique vu le nombre d'organismes concernés. Dans une telle hypothèse, la Commission considère qu'il appartient aux services du Registre national d'adopter des mesures organisationnelles/techniques pour faire en sorte que tout organisme visé lui ait préalablement garanti assurer le niveau de sécurité adéquat

pour la protection des données à caractère personnel concernées. L'article 5 ter doit être adapté en ce sens.

18. La Commission relève également un problème au niveau de la rédaction de la finalité pour laquelle les données pourront être utilisées par le secteur privé. La mise à jour de fichiers/bases de données ne constitue pas une finalité de traitement à part entière. Ce qu'il importe de mettre en évidence, c'est la raison pour laquelle les données seront mises à jour à l'aide des données du Registre national. Des données sont mises à jour pour réaliser des traitements de données particuliers à propos de personnes dans des buts divers spécifiques et concrets (tels que par exemple la gestion des commandes, des livraisons permanentes et de la facturation des biens et services vendus ou prestés, la gestion des éventuels dossiers de financement, le rappel des produits défectueux ou dangereux, le cas échéant la gestion du contentieux lié au contrat de vente ou prestation de biens et services....). Ces finalités doivent être précisées à l'article 5 ter en projet sans quoi non seulement, cette disposition ne satisfera pas au prescrit du GDPR exigeant que toute finalité de traitement soit déterminée et explicite (art 5.1.b. du GDPR) mais de plus, les personnes concernées ne pourront entrevoir les traitements qui seront faits de leurs données ainsi collectées et leur consentement à ce sujet ne pourra être considéré comme un consentement conforme aux exigences du GDPR. L'article 6.1.a) requiert en effet que le consentement de la personne concernée porte sur une ou plusieurs finalités *spécifiques*. Pour que son consentement soit éclairé, la personne concernée doit connaitre non seulement l'identité du responsable de traitement mais également les finalités du traitement auquel les données sont destinées (cons. 42 GDPR). L'exigence de traitement licite et loyal implique également que les finalités spécifiques du traitement soient explicites et légitimes et déterminées dès la collecte des données à caractère personnel. Tant l'alinéa 2 que l'alinéa 3 de l'article 5ter doivent être corrigés sur ce point. L'article 5ter dans son libellé actuel ne permet pas à la Commission de se prononcer sur la légitimité et la proportionnalité du traitement visé.

19. La Commission s'interroge également sur le type de relation contractuelle qui pourra légitimer cet accès au Registre national. L'article 5 ter en projet vise les « relations contractuelles synallagmatiques, explicites et formelles ». Le caractère synallagmatique d'un contrat ne légitime pas nécessairement en soi la collecte des données d'identification du client. A titre d'exemple, la vente d'un pain ne nécessite pas pour le boulanger de devoir connaitre les données d'identification du client. Les précisions reprises à l'exposé des motifs ne sont pas très éclairantes (relations contractuelles constantes qui perdurent dans le temps). Comme la Commission l'a déjà relevé dans sa Recommandation d'initiative 03/2011 du 25 mai 2011, une distinction peut à cet égard être opérée entre les contrats dont l'exécution est instantanée (vente d'un produit, paiement du prix contre remise d'un bien) et ceux dont l'exécution nécessite des prestations successives (contrat de bail, contrat de services à prestations multiples, contrat de location de bien corporel

etc....). Une délimitation des catégories de contrats visés et des circonstances visées, conforme au principe de proportionnalité, doit être réalisée par l'alinéa 2 de l'article 5ter en projet.

20. De plus, à l'instar de ce qu'a toujours exigé le Comité sectoriel du Registre national en matière de communication systématique par le Registre national d'actualisation de données, il convient que le législateur impose que des mesures techniques et/ou organisationnelles soient adoptées par les acteurs concernés pour la mise en place d'un répertoire de référence afin que seules les actualisations nécessaires de données soient communiquées systématiquement.

21. Sur l'exigence de consentement préalable de la personne concernée, la Commission relève que le consentement devra satisfaire aux critères du RGPD et consister en une manifestation de volonté, libre, spécifique, éclairée et univoque par laquelle la personne concernée accepte, par une déclaration ou par un acte positif clair, que ses données soient actualisées au moyen d'une consultation du Registre national.

22. De plus, la Commission relève que les exigences de l'article 7 du RGDP devront être respectées. En aucun cas l'exécution du contrat ne pourra être conditionnée au fait que la personne concernée consente à cette communication des services du Registre national et aucune conséquence négative ou positive (impact sur le prix) pour la personne concernée ne pourra être liée à l'obtention de ce consentement (art. 7.3 RGPD).

23. Enfin, par souci de clarté, toute référence légale au délégué à la protection des données devrait explicitement viser le délégué à la protection des données (DPO) *au sens du RGPD* étant donné que c'est dans cet instrument que les missions du DPO sont décrites. L'alinéa 1er de l'article 5 ter en projet doit également être adapté en ce sens.

1.6. Introduction de dispenses d'autorisation de l'utilisation du numéro d'identification du Registre national principalement pour le secteur privé

24. L'article 9 de l'avant-projet de loi remplace l'article 8 de la LRN qui règle l'utilisation du numéro d'identification du Registre national. Le principe de l'autorisation préalable de l'utilisation du numéro par le Comité sectoriel du Registre national (cf. supra la remarque préliminaire sur la suppression prochaine de ce Comité) est conservé mais plusieurs dérogations d'autorisation préalable sont prévues.

25. D'un point de vue général, la Commission rappelle que les numéros d'identification uniques doivent faire l'objet d'une protection particulière en application de la Directive 95/46/CE. Le RGPD ne modifie pas cette exigence en prévoyant en son article 87 que les Etats membres adoptant un

numéro d'identification national doivent veiller à ce qu'il ne soit utilisé que sous réserve de garanties appropriées pour les droits et libertés de la personne concernée.

26. De telles garanties impliquent :
    i. que l'utilisation d'un numéro d'identification général soit limitée aux cas où il est strictement nécessaire étant donné que son utilisation implique des risques en terme d'interconnexion de fichiers,
    ii. que les finalités soient précisées clairement et explicitement afin que l'on puisse entrevoir les types de traitements visés[1],
    iii. que la durée de conservation et les éventuelles communications aux tiers soient également encadrées,
    iv. que des mesures techniques et organisationnelles encadrent adéquatement son utilisation sécurisée et
    v. que le non-respect des dispositions encadrant son utilisation soient sanctionnées au moyen de sanctions effectives, proportionnées et dissuasives.

27. Il appartient à l'auteur de l'avant-projet de loi de revoir ses dispenses d'autorisation en projet pour analyser leur pertinence au regard de ces critères, d'apporter le cas échéant les justifications nécessaires dans l'exposé des motifs et de veiller à ce que de telles garanties soient édictées pour chaque dérogation justifiée.

28. Pour le surplus, chaque dispense en projet appelle les remarques suivantes :

1.6.1 Dispense liée à l'existence d'une habilitation légale

29. Un alinéa est ajouté au paragraphe 1er de l'article 8 de la LRN pour préciser qu'aucune autorisation d'utilisation du numéro n'est requise lorsque son utilisation est expressément prévue par ou en vertu de la loi, du décret ou de l'ordonnance. Cependant, l'exposé des motifs relatif à cette disposition en projet précise que « *l'utilisation du numéro du Registre national est d'emblée autorisée lorsque cette utilisation est explicitement formulée dans une loi, un décret ou une ordonnance* » Il convient d'harmoniser les positions.

1.6.2 Dispense pour « la lecture de la carte d'identité dans le cadre d'une application informatique »

[1] Enoncer uniquement « l'identification » comme finalité d'utilisation du numéro d'identification du Registre national ne répond pas à ces critères. Les raisons pour lesquelles l'identification est réalisée et le cadre d'utilisation de ce numéro doivent être précisés de manière telle que l'on puisse entrevoir les types de traitements qui seront réalisés à l'aide de ce numéro.

30. Un nouveau paragraphe prévoit qu'une autorisation d'utilisation du numéro de RN n'est pas requise lorsque la carte d'identité électronique pour belge ou personne de nationalité étrangère est uniquement « *lue dans le cadre d'une application informatique* ». Cette formulation est trop large et vague. Il convient d'expliciter ce que le législateur entend par « dans le cadre d'une application informatique ». En lieu et place, il convient de préciser que la seule prise de connaissance du numéro d'identification du Registre national lors de la lecture de la carte d'identité électronique ou lors de la réception du certificat de signature électronique ou d'authentification électronique ne constitue pas une utilisation du numéro sujette à autorisation préalable. Sauf dans les circonstances visées au paragraphe suivant (cf. remarques sur l'article 8§3), le numéro d'identification du Registre national ainsi collecté ne peut être conservé si le destinataire n'est pas habilité à l'utiliser (ou dispensé d'autorisation).

1.6.3 Dispense pour «l'utilisation du numéro du RN à des fins d'identification et d'authentification d'une personne physique dans le cadre d'une application informatique et, conservation dans un fichier crypté de la relation entre ledit numéro et le numéro d'identification propre au prestataire de services. »

31. L'article 8 §3 en projet prévoit qu'une « autorisation d'utilisation du numéro du RN n'est pas requise si le numéro est exclusivement utilisé à des fins d'identification et d'authentification d'une personne physique dans le cadre d'une application informatique ». L'authentification d'une personne consiste à vérifier qu'elle a bien l'identité qu'elle prétend avoir. C'est le certificat d'authentification (comprenant le numéro du RN) présent sur la carte d'identité électronique qui le permet par la technique de cryptographie. Il convient de préciser que la conservation des certificats de signature ou d'authentification électroniques d'une personne qui s'est authentifiée par voie électronique ou qui a signé électroniquement à l'aide de sa carte d'identité peut se faire sans autorisation préalable pendant le temps nécessaire pour se préserver une preuve de l'authentification ou de la signature électronique. Par contre, toute autre utilisation du numéro nécessite une autorisation/habilitation préalable à moins d'être exemptée.

32. L'article 8 § 3 *in fine* en projet prévoit également que « *le fournisseur de l'application informatique (...) peut consigner, dans un fichier de conversion crypté, une relation entre le numéro de Registre national et un numéro d'identification propre au prestataire de service.*» Il est également précisé que les informations contenues dans ce fichier de conversion ne peuvent être utilisées que pour « identifier une personne physique ».

33. La Commission comprend cette dernière disposition comme ne permettant pas la création par ces « *fournisseurs d'application informatique* » d'un numéro client sur base d'un codage du numéro de RN mais uniquement la seule conservation dans un fichier crypté du numéro de RN en relation

avec le « *numéro d'identification propre au prestataire* » (numéro client) relatif à la même personne ; ce qui permettra uniquement au prestataire de pouvoir retrouver le numéro client d'une personne sur base du numéro de RN de cette même personne qui accède à distance aux applications du prestataire nécessitant une identification (dans la mesure où le numéro d'identification client qui lui est propre reste le numéro par lequel ses clients sont identifiés au sein de son propre système d'information). Cette finalité devrait être précisée dans l'article 8, § 3 en projet pour éviter toute mauvaise interprétation.

1.6.4 Dispense d'autorisation au profit des personnes visées à l'article 5ter en projet pour «l'enregistrement en interne du numéro du RN pour l'utiliser dans leurs relations avec le Registre national»

34. L'article 8 § 4 en projet permet aux personnes visées à l'article 5ter en projet d'enregistrer en interne le numéro du RN pour l'utiliser dans leurs relations avec le Registre national. Au vu du nombre important de personnes qui pourront accéder au Registre national, la Commission recommande de reformuler l'article 8 § 4 en projet: les personnes autorisées à accéder au Registre national sur base de l'article 5 ter de la LRN doivent consulter le Registre national à l'aide du numéro du RN de la personne concernée. Elles peuvent à cette fin le collecter auprès de la personne concernée et l'enregistrer en interne pour la seule et unique fin de consulter le Registre national dans les conditions visées à l'article 5ter de la LRN.

1.6.5 Dispense d'autorisation préalable pour l'utilisation du numéro du RN à des fins d'identification et/ou d'authentification au profit des fournisseurs de service d'identification électronique de niveau élevé ou substantiel et de leurs clients ainsi qu'au profit des services publics qui ont pour mission de fournir un service de gestion des utilisateurs et des accès

35. L'article 8 §5 en projet prévoit de nouvelles dérogations d'autorisation préalable pour l'utilisation du numéro du Registre national à des fins d'identification et/ou d'authentification. Concernant cette finalité de traitement et son caractère non déterminé et explicite, la Commission renvoie à ses remarques ci-dessus.

36. De plus, concernant l'alinéa 1er de cette disposition en projet qui dispense d'autorisation préalable les fournisseurs de services d'identification électronique de niveau élevé ou substantiel tels que visés dans le Règlement UE 910/2014 (Eidas), la Commission constate que la nécessité de l'utilisation du numéro d'identification du Registre national par ces fournisseurs de services n'est

pas étayée dans l'exposé des motifs. La Commission se demande si l'utilisation de la carte d'identité électronique ne suffit pas dans les situations visées.

37. Ensuite, si une autorité publique est autorisée à utiliser le numéro d'identification du RN pour l'exercice de ses propres missions, l'utilisation de ce numéro pour gérer les accès aux applications allouées à leur réalisation est couverte par son autorisation de base. Si le législateur envisage de couvrir un autre cas de figure, il convient de le préciser car la formulation actuelle ne permet pas d'entrevoir les types de traitements de données couverts ; ce qui empêche la Commission de se prononcer à son sujet.

38. L'alinéa 2 de l'article 8 § 5 en projet prévoit également qu'est autorisé à des fins d'identification et d'authentification[2] tout échange du numéro du RN entre, d'une part le fournisseur d'un service d'identification électronique de niveau élevé ou substantiel ou tout service public chargé de fournir un service de gestion des utilisateurs et des accès[3] et ; d'autre part, tout fournisseur d'une application informatique ou les autorités, organismes et personnes visés à l'article 5 de la LRN.

39. Les finalités ne sont pas clairement précisées. Ensuite, l'exposé des motifs ne contient aucun élément attestant du caractère nécessaire de cette communication du numéro à n'importe quel fournisseur d'application informatique. Enfin, le numéro d'identification du Registre national est un numéro purement national qui ne peut pas convenir pour les relations commerciales qui par nature ne s'arrêtent pas aux frontières du pays. La Commission n'est donc pas à même d'apprécier le caractère proportionnel d'une telle autorisation générale. En tout état de cause, afin d'éviter l'effet réseau et la généralisation de l'utilisation d'un même numéro d'identification tant au sein des applications du secteur public que celles du secteur privé, la Commission considère que des mesures techniques et/ou organisationnelles doivent être imposées aux fournisseurs de services d'identification électronique pour que des identifiants spécifiques à chaque entreprise soient utilisés.

1.7. Connexions réseau

40. L'article 8, § 8 de la LRN en projet reprend l'alinéa 4 de l'article 8 actuel de la LRN sur les connexions au réseau.

---

[2] Cf. supra les remarques sur le caractère non déterminé et explicite de la finalité d'identification et sur le fait que le numéro du RN ne constitue pas un moyen d'authentification.

[3] Sur la pertinence ainsi que l'éventuelle nécessaire reformulation de la notion de « service public chargé de fournir un service de gestion des utilisateurs et des accès, la Commission renvoie à ses propos ci-dessus.

41. Au sujet de l'intervention du Comité sectoriel du Registre national, la Commission renvoie à sa remarque préliminaire. Il serait plus conforme à la logique du RGPD que ce soit les services du Registre national qui publient ce cadastre des connexions au réseau.

42. Par ailleurs, la Commission relève que cette notion de « connexion au réseau » mérite de faire l'objet d'une définition légale pour permettre aux acteurs de terrain de bien comprendre les obligations qui sont les leurs en la matière. Selon la jurisprudence du Comité sectoriel du Registre national, une connexion en réseau implique la communication automatisée de données à caractère personnel à des tiers par le biais du couplage de systèmes d'information où le numéro du Registre national des personnes concernées est utilisé comme clé primaire.

1.8. Sanctions pénales

43. L'article 11 de l'avant-projet de loi adapte l'article 13 de la LRN qui sanctionne pénalement certaines dispositions de la LRN.

44. Une nouvelle sanction pénale est introduite par l'article 13 alinéa 1er en projet qui sanctionne la communication des données du Registre national à des personnes non autorisées à les recevoir ou leur utilisation à des fins « *autres que celles déterminées aux articles 5 ou 5ter de la présente loi* ». La Commission relève que la formulation « à des fins autres que celles pour lesquelles il est habilité » est préférable étant donné que les finalités de traitement figurent parfois dans d'autres sources (disposition légale ou autorisation).

45. De plus, seule l'utilisation des données du RN est couverte par cet article 13 en projet et non l'utilisation du numéro du RN. Pour la préservation des droits et libertés des personnes concernées, l'utilisation du numéro du RN pour des finalités autres que celles pour lesquelles on est habilité doit également faire l'objet d'une sanction pénale effective et dissuasive. De même, il importe que les personnes dispensées d'autorisation pour l'utilisation du numéro pour des finalités particulières soient aussi sujettes à de telles sanctions si elles utilisent le numéro pour des fins autres. Selon l'avant-projet de loi, seuls les services de police sont sanctionnables à ce sujet.

46. Pour le surplus, la Commission relève que le montant des sanctions pénales parait extrêmement faible au regard de celui des sanctions administratives prévues par le RGDP. Une modalisation doit être prévue pour respecter l'obligation imposée par l'article 84.2 du RGPD de déterminer des sanctions effectives, proportionnées et dissuasives.

47. Enfin, la Commission considère que la LRN doit contenir une disposition spécifique qui précise que tout responsable de traitement qui accède au Registre national doit journaliser ses accès en

conservant qui a eu accès à quelle(s) donnée(s), quand et pourquoi et ce jusqu'à 10 ans après la consultation. Une telle disposition doit également être sanctionnée pénalement.

48. Ces dernières années, la Commission a en effet été confrontée dans plusieurs dossiers à l'impossibilité d'exercer un contrôle sur le caractère avéré ou non de l'utilisation illégale des données du Registre national dans la mesure où le responsable de traitement lui opposait l'absence de journalisation. Il serait utile de prévoir que cette journalisation soit certifiée par un prestataire de service de confiance (cachet électronique) afin de se prémunir contre toute falsification de dernière minute de cette journalisation.

1.9. Remarque finale sur les modalités d'élaboration du numéro d'identification du Registre national

49. Enfin, la Commission relève que, pour se conformer aux exigences de l'article 87 du RGPD, la Belgique doit adapter ses modalités d'élaboration du numéro d'identification du Registre national pour qu'il ne révèle plus ni le sexe de titulaire ni sa date de naissance. Ces modalités doivent également être revues pour que ce numéro d'identification ne puisse pas aisément être deviné.

2. Loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étrangers et aux documents de séjour et modifiant la LRN (ci-après dénommée loi de 1991)

50. Selon la note au Conseil des Ministre, les modifications qu'il est envisagé d'apporter à la loi de 1991 consistent à:
    - mentionner dans les registres de la population une nouvelle catégorie de personnes, à savoir les enfants nés en Belgique pour lesquels un acte de naissance a été établi mais dont les parents ne bénéficient pas d'un titre d'inscription dans l'un ou l'autre registre ;
    - déterminer le cadre général dans lequel doit s'inscrire l'utilisation de la carte d'identité électronique et la lecture des données y afférentes ;
    - enregistrer les empreintes digitales sur la puce des cartes d'identité électroniques ;
    - apporter des modifications techniques et/ou esthétiques à certaines dispositions.

2.1 Ajout d'une nouvelle catégorie de personnes dans les registres de population et le Registre national

51. L'article 13 de l'avant-projet de loi mentionne une nouvelle catégorie de personnes dans les registres de population à savoir, les enfants nés en Belgique pour lesquels un acte de naissance a été établi mais dont les parents ne bénéficient pas d'un titre d'inscription dans l'un ou l'autre

registre. Selon le nouvel §1er bis en projet de l'article 1 de la loi de 1991, ces enfants seront mentionnés dans les registres de population de la commune où l'acte a été établi s'il a la nationalité belge et à défaut, dans le registre d'attente. Il est également précisé que cette mention n'ouvre aucun droit socio-économique et qu'un numéro d'identification du Registre national est attribué à l'enfant. Selon l'exposé des motifs, cette disposition vise à ce que le Registre national soit le plus complet possible et à vise permettre que ces enfants soient reconnus en tant que tels au regard de la société.

52. La finalité parait imprécise et est trop vague.

53. De plus, la Commission s'interroge sur la pertinence d'inscrire les enfants non belges qui ne font pas une demande d'asile en Belgique dans le registre d'attente alors que ce dernier registre reprend, en vertu de l'article 1, §1er, al. 1, 2 de la loi de 1991, les personnes qui introduisent une demande d'asile.

2.2 Inscription et radiation des demandeurs d'asile à l'adresse de l'Office des étrangers

54. L'article 14 en projet n'appelle pas de remarque particulière. Il vise à fonder légalement l'inscription fictive des demandeurs d'asile à l'adresse de l'Office des étrangers ainsi que leur radiation d'office après 6 mois à défaut de leur inscription auprès d'une commune du pays n'appelle pas de remarque. L'exposé des motifs précise que cette radiation d'office éventuelle n'a aucune incidence sur la procédure d'asile en cours.

2.3 Accès des services du Registre national aux registres de population

55. L'article 15 en projet précise que les services du Registre national ont accès aux registres de population dans le cadre de l'exercice de leurs missions. Dans la mesure où les registres de population comprennent plus de données que celles du Registre national ; le libellé de cet article 2 en projet de la loi de 1991 doit préciser qu'il s'agit des seules informations nécessaires pour l'exercice des missions des services du Registre national.

56. En effet, les registres de population mis à disposition du Registre national ne peuvent être utilisés par ce dernier que pour communiquer aux personnes visées à l'article 5 de la LRN les données visées par une autorisation accordée sur base et dans les conditions de de la LRN.

2.4 Accès des services de police aux registres de population

57. A l'instar des autres dispositions de l'avant-projet concernant le Registre national et le numéro d'identification du Registre national, l'article 15 en projet prévoit que les services de police sont dispensés d'autorisation pour accéder aux données des registres de population et des étrangers pour l'exercice de leurs missions. La Commission renvoie à ce sujet à ses remarques précédentes relatives aux dispositions similaires de l'avant-projet..

2.5 Habilitation des autorités communales à demander le niveau de consommation d'énergie/d'eau d'une habitation pour le contrôle de la domiciliation

58. L'article 16 de l'avant-projet de loi ajoute un alinéa à l'article 3 de la loi de 1991 autorisant les autorités communales à interroger les fournisseurs d'eau et d'énergie dans le cadre de leur contrôle du caractère effectif et réel d'une domiciliation et selon l'exposé des motifs, lorsque la ou les visites domiciliaires des agents de police se sont avérées infructueuses. Selon l'exposé des motifs, les sociétés concernées seront tenues de communiquer les relevés de consommation relatifs aux habilitations visées.

59. La Commission constate que, contrairement à ce que relate l'exposé des motifs, la disposition en projet ne crée pas une obligation légale de communication des données à charge des sociétés concernées mais habilite seulement les communes à les interroger. Il convient d'harmoniser les textes.

60. La Commission recommande de limiter l'accès à ces informations aux seules personnes habilitées à décider du caractère avéré de l'habitation dans le cadre du contrôle de la domiciliation. De plus, afin d'assurer le caractère proportionné des informations communiquées, il est recommandé à l'auteur de l'avant-projet de loi de s'inspirer du système qui est en place en vertu de la loi du 13 mai 2016 modifiant la loi-programme (I) du 29 mars 2012 concernant le contrôle de l'abus d'adresses fictives par les bénéficiaires de prestations sociales, en vue d'introduire la transmission systématique de certaines données de consommation de sociétés de distribution et de gestionnaire de réseaux de distribution vers la BCSS améliorant le datamining et le datamatching dans la lutte contre la fraude sociale.

61. Une journalisation certifiée de tels accès (qui a eu accès à quoi quand et pourquoi) devrait être imposée par l'avant-projet de loi dans la mesure où la finalité de l'utilisation de ce type d'information pourrait être détournée. Une sanction effective, proportionnée et dissuasive devrait aussi être fixée pour les cas de détournement de finalité de ce type d'information.

2.6 Collecte des empreintes digitales de toute la population habitant en Belgique et insertion dans la puce électronique de la carte d'identité/d'étranger

62. L'article 18 de l'avant-projet de loi apporte plusieurs modifications importantes à l'article 6 de la loi de 1991.

63. Tout d'abord, la disposition en projet ajoute l'image numérisée des empreintes digitales de deux doigts aux informations à caractère personnel enregistrées sur la puce des cartes d'identité et d'étranger et lisibles de manière électronique. Il est précisé que ces informations ne seront conservées par les autorités que le temps nécessaire à la fabrication de la carte pendant maximum 3 mois. Après ce délai, les données devront être effacées de la banque de données mais on ne précise pas la banque de données ni le responsable de traitement.

64. Les traitements de données biométriques à des fins d'identification unique des personnes physiques sont des traitements de données sensibles au sens de l'article 9 du RGPD. L'interdiction de leur traitement ne pourra être levée que sur base de l'article 9.2.g qui exige le motif public d'intérêt important, le caractère proportionné par rapport à l'objectif poursuivi, le respect de l'essence du droit à la protection de la vie privée et l'adoption de mesures appropriées et spécifiques pour la sauvegarde des droits fondamentaux et des intérêts des personnes concernées.

65. La prise d'empreintes digitales de la totalité d'une population n'est pas une mesure anodine sur le plan de la protection de la vie privée. Il s'agit d'une mesure intrusive qui par nature doit être motivée et étayée pour répondre au respect du principe de proportionnalité. Sont invoqués l'équivalence avec les passeports, le renforcement de la lutte contre la fraude à l'identité et permettre aux services de police de vérifier l'exactitude du lien entre la carte d'identité et le porteur de celle-ci.

66. Tout d'abord, la situation n'est pas comparable avec les passeports étant donné que c'est un Règlement européen qui a imposé aux Etats membres la collecte d'empreintes digitales lors de la confection des passeports, ce qui n'est pas le cas pour les cartes d'identité nationales.

67. Ensuite, la carte d'identité comprend déjà un élément biométrique permettant de vérifier qu'elle appartient bien à son titulaire : la photo qui doit impérativement être changée à chaque changement de carte.

68. De plus, selon Règlement d'exécution (UE) 2015/1501 (exécution du Règlement Eidas précité), les données biométriques ne figurent pas parmi l'ensemble minimal de données d'identification personnelle représentant de façon univoque une personne physique ou morale.

69. En l'absence de justification étayée et chiffrée sur des cas avérés de fraudes liés à l'insuffisance des moyens de non falsification dont est dotée notre actuelle carte d'identité susceptible d'attester du caractère éventuellement insuffisant de la photo comme moyen d'authentification du porteur de la carte et en l'absence de justification conforme aux exigences de l'article 9.2.g, la mesure apparait disproportionnée aux yeux de la Commission et non conforme au RGPD.

70. La Commission rappelle que l'article 35.3.b du RGPD prévoit qu'une analyse d'impact relative à la protection des données conformément doit être réalisée pour ce type de traitement de données.

71. D'ores et déjà, on peut estimer que des mesures techniques neutralisant la lecture de ces données sensibles s'imposeront pour que seules puissent les lire les autorités en charge de contrôle d'identité au sens formel du terme.

2.7 Réglementation de l'utilisation de la carte d'identité

72. La seconde modification apportée à l'article 6 de la loi de 1991 consiste à remplacer son §4 pour réglementer l'usage de la carte d'identité électronique. La Commission accueille favorablement cette tentative d'encadrer l'utilisation de la carte d'identité électronique.

73. L'alinéa 1er de l'article 6 §4 en projet de la loi de 1991 prévoit que les données visibles à l'œil nu sur la carte et celles lisibles électroniquement peuvent être lues et/ou enregistrées conformément aux dispositions de la loi vie privée, à l'exception du numéro d'identification du Registre national et de l'image numérisée des empreintes digitales.

74. La photo de la carte d'identité devrait être traitée comme le numéro du RN et les empreintes digitales.

75. La Commission recommande que le législateur impose aux responsables de traitement concernés de mettre en place des outils permettant à la personne concernée de décider des données qu'elle communique au moyen de sa carte.

76. L'alinéa 2 de l'article 6 §4 traitant du devoir d'information du responsable de traitement souhaitant mettre en place un traitement de données à caractère personnel basé sur la lecture de la carte d'identité est lacunaire au regard de l'article 13 du RGPD en ce qu'il omet les informations suivantes : l'identité et les coordonnées du responsable de traitement, la base juridique du traitement, les intérêts légitimes du responsable de traitement (quand le traitement est fondé sur l'article 6, §1, f) du RGPD), les destinataires éventuels des données collectées, le transfert éventuel

des données vers des pays tiers et sa base légale, la durée de conservation des données, les droits dont bénéficie la personne concernée en vertu du RGPD, le droit d'introduire une plainte auprès de l'autorité de protection des données, l'information sur le caractère optionnel ou contraignant de la fourniture des données et sur les conséquences de leur non-fourniture si le traitement est fondé sur l'article 6, §1, b) du RGPD et enfin, le cas échéant, l'existence d'une prise de décision automatisée, y compris le profilage, en ce compris les informations sur sa logique sous-jacente et ses conséquences pour la personne concernée.

77. Il serait utile que cette disposition impose des modalités spécifiques de communication des informations conformément à l'article 12 du RGPD.

78. La fin de l'alinéa 3 de l'article 6 §4 précise que la « *la carte d'identité électronique ne peut être lue ou utilisée qu'avec le consentement libre, spécifique et éclairé du titulaire de la carte d'identité électronique* ». Cependant, l'alinéa 5 de l'article 6 §4 en projet précise que « *sans préjudice de l'article 1er de l'AR du 25 mars 2003 relatif aux cartes d'identité, le titulaire de la carte d'identité électronique peut refuser que ses données soient lues et/ou enregistrées sauf dans les situations déterminées par le Roi par arrêté délibéré en conseil des ministres* ». Rien n''étant prévu pour les acteurs du secteur privé[4], cette carence parait contradictoire avec l'alinéa 1er en projet de la même disposition.

79. L'alinéa 4 de l'article 6 §4 en projet prévoit que « *lorsqu'un avantage ou un service est proposé à un citoyen au moyen de carte d'identité dans le cadre d'une application informatique, une alternative ne nécessitant pas le recours à la carte d'identité électronique doit être proposée au citoyen* ». Si l'auteur de l'avant-projet de loi vise également le secteur privé, il convient de remplacer le terme « citoyen » par « personne concernée ».

2.8 Carte d'identité belge et Règlement UE Eidas

80. Un nouveau §11 est ajouté à l'article 6 de la loi de 1991 par l'avant-projet de loi. Il précise que la carte d'identité constitue l'un des moyens d'identification électronique au sens du Règlement (UE) n°910/2014 (Règlement Eidas). La Commission s'interroge sur la pertinence d'une telle disposition étant donné que le Règlement Eidas n'impose que la notification par le gouvernement belge à la Commission européenne de ses schémas d'identification électronique dans les conditions visées aux articles 7 à 9 dudit Règlement.

---

[4] Ceux-ci peuvent être tenus par une obligation légale de collecter l'identité d'une personne au moyen de sa carte d'identité ou de vérifier son âge ou encore par une relation contractuelle qu'ils s'apprêtent à nouer et qui légitime qu'ils puissent vérifier l'identité de leur cocontractant.

2.9 Nouvelle procédure pour la notification de vol/perte des cartes d'étranger

81. L'article 20 de l'avant-projet tend à modifier l'article 6*ter* de la loi précitée du 19 juillet 1991 de telle sorte que le vol, la perte et la destruction d'une carte d'étranger ne puissent être déclarés qu'auprès des services de police. La modification prévoit en outre que la commune de résidence du titulaire de la carte doit en être avertie, à charge pour celle-ci de retirer la fonction électronique de la carte.

82. La Commission considère que la déclaration de vol, perte ou destruction de carte auprès des services de polices devraient être obligatoire pour tout le monde ; ce qui serait la concrétisation de la pratique actuelle répandue. .

2.10 Checkdoc

83. L'article 21 de l'avant-projet de loi confère une existence légale au service « Checkdoc » mis à disposition du public par les services du Registre national. Ce service permet de vérifier si un document belge d'identité ou de voyage est valide. La disposition en projet énonce la finalité de ce service, les personnes qui y ont accès (tout public). Il est également prévu que, en cas de réponse négative, les services de la DG « institutions et population » informent le titulaire du document de la vérification de son statut et l'invitent à se présenter auprès de son administration communale.

84. La Commission considère que les modalités de consultation de ce service (introduction du numéro du document d'identité ou de voyage contrôlé, selon les informations obtenues auprès du fonctionnaire délégué) devraient être précisées dans cette disposition. De plus, étant donné que ce service communique une information à caractère personnel (document d'identité ou de voyage valide ou non valide), il convient également que ses utilisateurs soient préalablement identifiés et authentifiés.

85. Enfin, à l'instar de ce qui est de mise pour le Registre national, il convient de mettre en place un droit d'accès électronique au profit des personnes concernées pour qu'elles puissent prendre connaissance des personnes qui ont vérifié la validité de leur document d'identité ou de voyage dans 6 derniers mois.

3. Loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers

86. Les articles 84 à 92 de l'avant-projet de loi modifient des dispositions de la loi du 25 décembre 2016 *relative au traitement des données des passagers*[5] (ci-après la « loi PNR »). Ces modifications portent sur le champ d'application, les modalités et les acteurs des traitements des données des passagers.

Article 86

87. D'après le commentaire, « *Cet article a pour but de corriger une erreur matérielle. Les mots « banque de données des passagers » doivent être remplacés par les mots « données des passagers ». Le fonctionnaire dirigeant est responsable du traitement des données des passagers, et non pas du traitement de la banque de donnée des passagers* ».

88. La Commission prend acte de la modification et rappelle que la responsabilité porte en l'espèce sur un ensemble d'opérations effectuées ou non à l'aide de procédés automatisés et appliquées à des données ou des ensembles de données à caractère personnel, telles que la collecte, l'enregistrement, l'organisation, la structuration, la conservation, l'adaptation ou la modification, l'extraction, la consultation, l'utilisation, la communication par transmission, la diffusion ou toute autre forme de mise à disposition, le rapprochement ou l'interconnexion, la limitation, l'effacement ou la destruction[6].

Article 87

89. L'article 87 a pour but de donner à l'article 17 une description plus claire du contenu des protocoles d'accord entre le fonctionnaire dirigeant de l'UIP et les services compétents et s'inscrit dans le cadre du nouveau modèle employé pour l'UIP, à savoir le modèle de closed box.

90. La Commission note que la plupart des modalités de sécurisation et d'accès que le protocole d'accord doit mettre en œuvre restent identiques. Cependant, il n'est pas exigé la garantie que les données traitées répondent à un standard minimal de qualité et soient soumises aux mêmes exigences de validation. Dès lors que les données des passagers vont être corrélées avec les banques de données et des listes de personnes élaborées par les services compétents, il est essentiel que les données qui permettront cette corrélation répondent à des critères de qualité et de validation.

---

[5] http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/2016/12/25/2017010166/justel.

[6] Article 4.2 du RGPD.

91. Le protocole doit déterminer les modalités de journalisation du traitement des données telle qu'elle est prévue à l'article 23 de la loi PNR si les services compétents ont accès direct aux données traitées au sein de la banque de données PNR.

Articles 88 et 89

92. L'article 88 étend les finalités pour lesquelles l'évaluation préalable des passagers[7] peut être réalisée aux fins de la recherche et de la poursuite des infractions de falsification de documents administratifs, de trafic de faux, de viol et de trafic de véhicules volés.. Ces finalités concernent actuellement uniquement la recherche et la poursuite des infractions graves en ce compris terroristes, les activités de recherche, d'analyse et de traitement des renseignements relatifs aux activités susceptibles de menacer les intérêts fondamentaux de l'État et la poursuite d'infractions en matière douanière.

93. L'article 89 prévoit que dans le cadre de ces finalités additionnelles, toutes les données des passagers sont accessibles (et pas seulement les données API[8] comme dans le cadre de la finalité du suivi du radicalisme ou de groupements y liés présentant une menace grave pour l'ordre public).

94. D'après le commentaire, « *Cet ajout permet de correspondre à la Directive PNR, qui prévoit aussi une évaluation préalable pour les infractions terroristes et pour les infractions énumérées à l'annexe 2 de cette Directive. Il n'y a pas de raisons pour lesquelles l'évaluation préalable ne pourrait pas également valoir pour l'article 8, §1er 2°, puisque la Directive prévoit aussi pour ce type d'infractions une évaluation préalable* ».

95. La Commission s'interroge sur le caractère pertinent de l'extension à la finalité de recherche et poursuite de certaines infractions visées. En tout état de cause, afin de justifier concrètement pourquoi il est nécessaire d'étendre le traitement d'évaluation préalable des passagers à ces finalités, la Commission souhaite qu'une motivation précise soit apportée par l'auteur de l'avant-projet de loi.

96. La Commission note qu'il est question dans le commentaire d'article d'une modification au paragraphe 5 de l'article 24 mais qui n'apparaît pas dans le texte de l'avant-projet.

---

[7] Avant leur arrivée, leur départ ou leur transit prévu sur le territoire national afin de déterminer quelles personnes doivent être soumis à un examen plus approfondi.
[8] Advanced passenger information : données préalables sur les passagers collectées dans le cadre de l'enregistrement (check-in) et l'embarquement, énumérées à l'article 9, § 2 de la loi PNR.

Articles 91 et 92

97. L'article 91 prévoit la possibilité pour des services compétents d'Etats membres de l'Union Européenne de demander directement les données à l'UIP, sans passer par l'UIP de leur Etat membre. Seuls les services compétents énumérés dans un protocole d'accord visé à l'article 34 de la loi du 25 décembre 2016 y sont habilités en cas d'urgence et aux mêmes conditions que celles prévues pour l'UIP d'un Etat membre de l'Union européenne. L'article 92 ajoute la possibilité pour les services compétents belges de demander, en cas d'urgence, les données directement à l'UIP d'un autre Etat membre, sans passer par l'UIP. Dans ce cas, le service compétent concerné envoie une copie de la demande à l'UIP.

98. Il s'agit d'une transposition de l'article 9.3 de la Directive PNR dans le cadre d'une bonne et constructive coopération internationale entre les UIP des Etats membres européens. La Commission constate en effet que l'article 9.3 de la Directive PNR permet aux autorités compétentes d'un Etat membre de demander directement à l'UIP d'un autre Etat membre de leur communiquer des données PNR qui sont conservées dans sa base de données en cas d'urgence et dans les mêmes conditions que pour les échanges d'informations entre UIP.

99. Cependant, la directive dispose que les demandes des autorités compétentes sont motivées et qu'une copie de la demande est toujours envoyée à l'UIP de l'État membre requérant.

100. La Commission remarque que l'exigence de l'envoi d'une copie de la demande à l'UIP d'un autre Etat membre n'est pas prévue dans le cas d'une demande de communication directe de données PNR par les services compétents de cet Etat membre. Inversement, l'exigence de motivation n'est pas mentionnée dans le cas d'une demande de communication directe de données PNR par les

101. services compétents belges auprès de l'UIP d'un autre Etat membre.

PAR CES MOTIFS,

la Commission émet un avis défavorable sur l'article 18, 1° et 2° de l'avant-projet de loi en raison des remarques reprises aux considérants 62 à 71 du présent avis (insertion des empreintes digitales dans les cartes d'identité et d'étranger sans nécessité avérée).

la Commission émet un avis **favorable** sur le reste des dispositions de l'avant-projet de loi à la condition de tenir compte des remarques suivantes :

1. **A propos des modifications de la LRN en projet :**

1.1. Adaptation de la LRN et de la loi de 1991 à la loi précitée du 3 décembre 2017 (cons. 4) ;

1.2. Sur l'ouverture du Registre national pour des fins non liées à l'intérêt général et l'accessibilité du Registre national pour la mise à jour des fichiers du secteur privé :

1.2.1. Reformulation des nouvelles finalités du Registre national conformément aux exigences du RGPD (cons. 6 et 7) ;

1.2.2. Limitation de l'ouverture des demandes d'accès au RN aux personnes physiques et associations de fait pour la réalisation de missions d'intérêt général qui leur sont confiées par ou en vertu de la loi (cons. 12) ;

1.2.3. Correction de l'article 5 ter de la LRN en projet comme explicité aux considérants 20 à 23 (finalités à éclaircir, délimitation des catégories de contrats concernés et circonstances visées, tenue d'un répertoire de référence à imposer, précision qu'il s'agit du DPO au sens du RGPD) ;

1.3. Sur les nouvelles dispenses d'autorisation préalable pour l'utilisation du numéro de RN :

1.3.1. Formulation des exemptions d'autorisation de manière telle qu'elles répondent aux exigences de l'article 87 du GDPR (cons. 25 à 27) ;

1.3.2. Mention des conditions d'autorisation du CSRN dans les directives ministérielles à l'attention des services de Police (cons. 15 et 57) ;

1.3.3. Amélioration de la formulation de la dispense d'autorisation pour la « *lecture de la carte d'identité dans le cadre d'une application informatique* » comme suggéré au cons. 30 ;

1.3.4. Correction de l'article 8 §3 de la LRN en projet traitant de l'utilisation du numéro de RN « *à des fins d'identification et d'authentification* » comme suggéré au cons. 31 ;

1.3.5. Amélioration de la dispense d'autorisation d'utilisation du numéro de RN pour les personnes qui consultent le Registre national (art. 8, § 4 LRN en projet) comme suggéré au cons. 34 ;

1.3.6. Précision de la finalité concrète pour laquelle les fournisseurs de services d'identification électronique sont dispensés d'autorisation pour utiliser le numéro si son caractère nécessaire est justifié dans l'exposé des motifs. (cons. 35 et 36) ;

1.3.7. Suppression ou précision de la raison d'être de la dispense octroyée aux autorités publiques pour la gestion des utilisateurs et des accès (cons. 37) ;

1.3.8. Justification du caractère nécessaire de la dispense d'autorisation d'utilisation du numéro accordée aux clients de tous les fournisseurs d'identification électronique, précision de la finalité concrète pour laquelle ils utiliseront ce numéro et imposition d'adoption des mesures techniques et/organisationnelles adéquates ou à défaut, suppression de cette dispense (cons. 39) ;

1.4. Sur les connexions réseau :

1.4.1. Définition des connexions réseaux (cons. 2) ;

1.5. Sur les sanctions pénales de la LRN :

1.5.1. Reformulation de la sanction pénale introduite à l'article 13 en projet de manière conforme au cons. 44 pour que l'utilisation non conforme aux habilitations légales soient également visées et ajout de la pénalisation de l'utilisation du numéro du RN de manière non conforme à l'autorisation ou l'habilitation légale ou encore pour une fin autre que celle pour laquelle on est dispensé d'autorisation. (cons 44 et 45) ;

1.5.2. Adaptation du montant des sanctions conformément à l'article 84.2 du RGPD (cons. 46) ;

1.5.3. Pénalisation de l'absence de loggings conformes (cons. 47) ;

1.6. Reconfiguration de la structure du numéro de Registre national conformément aux remarques reprises au considérant 49

2. A propos des modifications de la loi de 1991 en projet :

2.1. Sur l'ajout d'une nouvelle catégorie de personnes reprise dans les registres de population et dans le Registre national

2.1.1. Précision de la finalité concrète pour laquelle une nouvelle catégorie de personnes est insérée dans les registres de population et le RN (cons. 52 et 53) ;

2.2. Sur l'accès des services du Registre national aux registres de population

2.2.1. Précision que les services du RN n'auront accès qu'aux seules données des registres de population nécessaires pour l'exercice de leurs missions (cons. 55);

2.3. Sur l'accès des autorités communales aux consommations d'eau/énergie

2.3.1. harmonisation du libellé de l'article 16 de l'avant-projet de loi avec l'exposé des motifs (cons. 59)

2.3.2. limitation de l'accès aux seules personnes qui présentent un intérêt fonctionnel dans le cadre du contrôle de domiciliation et veille quant au caractère proportionnel des informations accédées (cf système de la BCSS actuellement en place pour la lutte contre la fraude sociale) (cons.60)

2.3.3. Imposition d'une journalisation de ces accès (cons. 61)

2.4. Sur la réglementation de l'utilisation de la carte d'identité

2.4.1. Adaptation de l'alinéa 1 de l'article 6, §4 de la loi de 1991 en projet pour que la lecture électronique la photo de la carte d'identité soit neutralisée en lecture sauf pour les autorités en charge de la réalisation des contrôles d'identité (cons. 74) ;

2.4.2. Imposition d'adoption de mesures par les responsables de traitement permettant aux personnes concernées de décider quelles données elles communiquent à l'aide de leur carte d'identité dans le cadre d'applications civiles et précision du devoir d'information du responsable de traitement conformément à l'article 13 du RGPD (cons. 75 à 77) ;

2.4.3. Correction de l'article 6 §4 de la loi de 1991 en projet pour permettre aux acteurs du secteur privé de lire la carte d'identité d'une personne lorsqu'ils sont légitimement en droit de le faire en vertu d'une obligation légale ou pour l'exécution d'un contrat qui le nécessite (cons. 78)

2.5. Sur le service Checkdoc

2.5.1. Précision des modalités de consultation de checkdoc et identification/authentification préalable des utilisateurs (cons. 84) ;

2.5.2. Création d'un droit d'accès électronique au profit des personnes concernées pour l'application Checkdoc (cons.86)

3. A propos des modifications de la loi du 25/12/1996 sur les données des passagers en projet :

3.1. la nécessité de la mention de critères de qualité et de validation des données traitées pour l'évaluation des passagers et détermination des modalités de journalisation des accès dans le protocole d'accord entre l'UIP et les service compétents (cons. 90 et 91) ;

3.2. la motivation de la nécessité d'étendre l'évaluation préalable à la finalité de la recherche et de la poursuite des infractions de falsification de documents administratifs, de trafic de faux, de viol et de trafic de véhicules volés et limitation aux seules finalités pour lesquelles cela est nécessaire (cons. 95) ;

3.3. l'absence d'exigence dans l'avant-projet de l'envoi d'une copie à l'UIP ou de motivation de certaines demandes de transmission directe de données PNR (cons. 100).

L'Administrateur f.f., Le Président,

(sé) An Machtens (sé) Willem Debeuckelaere

Pour copie certifiée conforme :

An Machtens,

Administrateur f.f. 13.03.2018